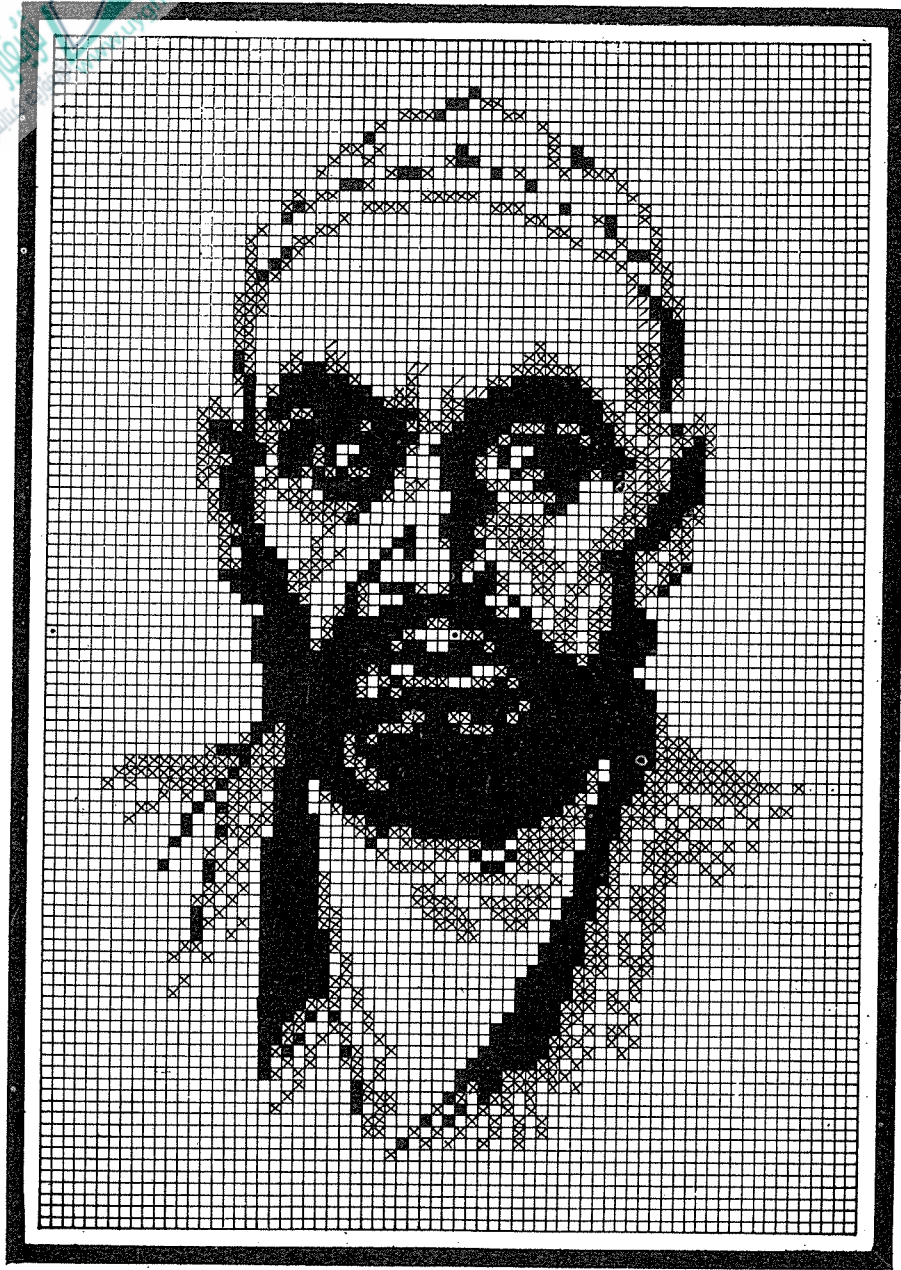

BULAK

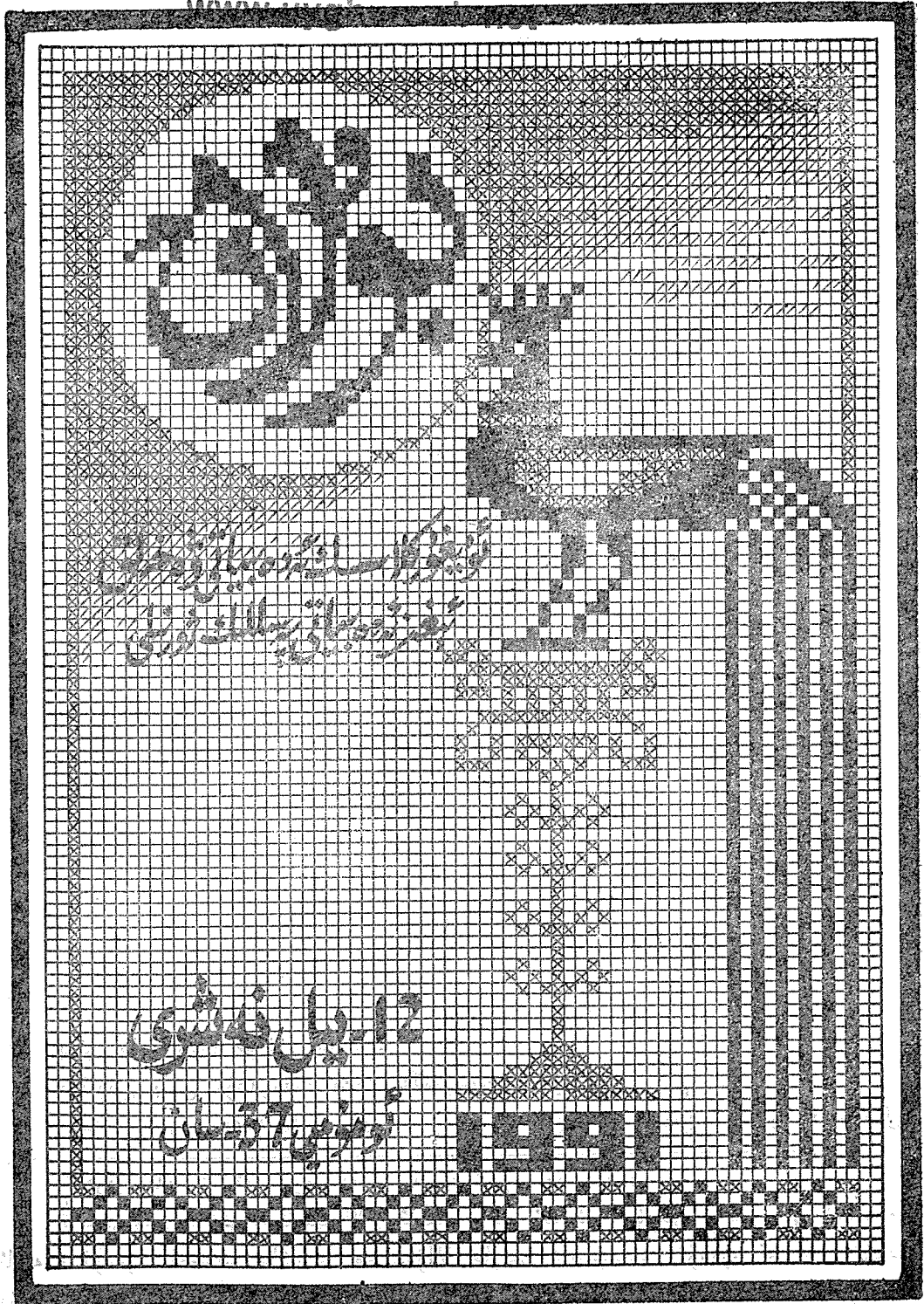
1991

4

بولاق

قائد اوليچىسىل تۇران كۈتۈپخانىسى
مكتبة عبدالجنيل توران
Abdulcelil Turan Kütüphanesi

تۇران كۈتۈپخانىسى
تۇران كۈتۈپخانىسى

12-يىل نەشرى
نومۇرى 37-سان

بۇ كىتابنىڭ نەشرى 1991-يىلى 18-ئايدا تۇران كۈتۈپخانىسى تەرىپىدىن قىلىندى.

1991-يىلى 18-ئايدا نەشر قىلىندى

1991 - يىل 4 - سان

دۇنيادىكى ۵۰۰

تۇنجى كلاسسىك ئىدىيەلىرىم

- (6) نەۋائىنىڭ 550 يىللىقى..... ئىمىن تۇرسۇن
- (14) لەيلى ۋە مەجنۇن..... قۇمەر باقى يەركەندى
- نەشىرگە تەييارلىغۇچى: بارات رەجەپ
- (30) يۈدۈپ ۋە زىلەيخا..... دۇربېك
- نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇقادىر سادىر
- (50) قەلەندەر نىڭ يېڭى تېپىلغان شېئىرلىرى.....
- نەشىرگە تەييارلىغۇچىلار: مەنناسىم ئابدۇراخمان، توختىياز قۇربان

شىرقى كلاسسىك ئىدىيەلىرىم

- (59) لەتافەتنامە..... خوجەندى
- نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇكېرىم مەخسۇت

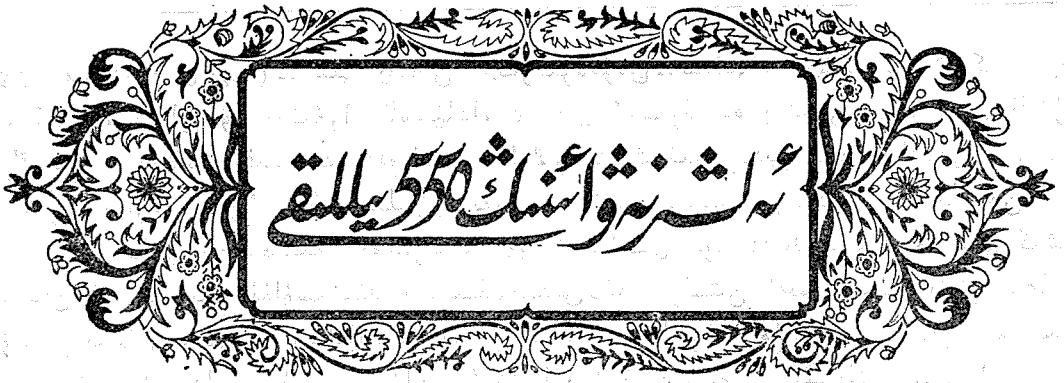
ئىدىيەلىرىم مۇھاكىمە

- (68) ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىي پائالىيەتى ھەققىدە.....
- دەلىلەر روزىنىڭ

مەشھۇر ئىسىملىرىم

- (87) خوجەندى ۋە ئۇنىڭ «لەتافەتنامە» سى توغرىسىدا.....
- مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

ئەسەن تۇرسۇن

ئۇلۇغ ئالىم ۋە مۇتەپەككۇر شائىر، كلاسسىك ئەدىبلەرنىڭ يېشىمىۋاسى — نىزامىدىن دىن ئەلشىر نەۋائىنىڭ تۇغۇلغانلىقىغا بۇ يىل 550 يىل بولدى. بۇ يىلنى پۈتۈن جاھاندا، مەدەنىيەت — ئەدەبىيات ساھەسىدىكىلەر «نەۋائى يىلى» دەپ ھۆرمەت بىلەن خاتىرىلىمەكتە.

خانەمىرنىڭ (1475 — 1534) «مەكارىمۇل ئەخلاق» دېگەن كىتابىدىكى مەلۇمات بويىچە، نىزامىدىن ئەلشىر ھىجرىيە 844 — يىلى 7 — رايىزاندا (مىلادىيە 1441 — يىلى 9 — فېۋرالدا) ھىرات شەھىرىدە تۇغۇلدى؛ ھىجرىيە 906 — يىلى 12 — جۇمادىئۇس سانى (مىلادىيە 1501 — يىلى 3 — يانۋار) دا ۋاپات قىلىپ، ھىراتتا دەپنە قىلىندى. ھىرات — ھازىرقى ئافغانىستاننىڭ غەربىي شىمالىدا، ئىلگىرى خۇراساننىڭ تۆت رايونىدىن بىرى ئىدى. XIV — XV ئەسىرلەردە، ياركەنت، ئەندىجان، سەمەرقەنت، ھىرات، بەلخ قاتارلىق شەھەرلەر چوڭ مەدەنىي مەركەزلەرگە ئايلانغانىدى. ھىرات شەھىرى ئاساسىي ئاھالىسىنىڭ كۆپ قىسمى «تۈركىي» تىلىدا سۆزلىشىدىغان خەلقلەر ئىدى. ھىرات شەھىرى XV ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا چوڭ مەدەنىي مەركەز بولۇپ قالدى. ئىلىم — پەن، ئەدەبىيات — سەنئەت بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار ۋە فېئودال زىيالىيلىرى قاتلىمىنىڭ تولىسى «موغۇلىستان» دىن «تۈركىستان» ۋە خۇراسانغا ھىجرەت قىلغان كىشىلەردىن تەركىب تاپقاندى. نەۋائىنىڭ باھاسى بويىچە «ئۇيغۇر ئىپادىسىنىڭ بۇلۇغاسىدىن مەۋلانا لۇتفى» مۇ ھىراتتا ياشىغانىدى.

ئىشەنچلىك تارىخىي مەنبەلەرگە ئاساسلانغاندا، نىزامىدىن ئەلشىر ئائىلىسى نەسەب جەھەتتىن چاغاتاي ئۇلۇسىغا باغلىنىدۇ. نەۋائىنىڭ ئاتىسى غىياسىدىن چاغاتاي ئۇلۇسىدىكى قەبىلىلەردىن بولغان بارلاس ئۇرۇقىدىن ھېسابلىنىدۇ. دېمەك، ئەلشىرنىڭ ئانا جەمەتى چوڭ فېئودال — ئاقسۆڭەكلەردىن، ئانىسى تېمۇرىي شاھزادىلەرنىڭ ئىنىگەسى بولغان. ئاتىسى غىياسىدىننىڭ «كەچىك باھادىر»، «كەچىك باخشى» دېگەن لەقەبلىرى بولغان؛ ئۇ ھەربىي خىزمەتتە بولۇپ جەڭگىۋارلىق كۆرسەتكىنى ئۈچۈن «باھادىر» دەپ، ئىلىم — مەرىپەت ئىگىسى بولغىنى ئۈچۈن «باخشى» دەپ ئاتالغان. دۆلەتشاھ سەمەرقەندى (تەخمىنەن مىلادىيە 1405 — 1495 — يىللار) ھىجرىيە

892 (مىلادىيە 1486) - يىلى يازغان «تەزكىرە تۇش - شۇئەرا» («شائىرلار تەزكىرىسى») دە، ئىراق، ئىران ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادا، X - XV ئەسىرلەردە ياشىغان 150 دىن ئارتۇق چوڭ شائىر ھەققىدە قىسقىچە مەلۇمات ۋە ئۇلارنىڭ شېئىرلىرىدىن نەمۇنىلەرنى بەرگەن. مەزكۇر ئەسەردە، نەۋائىنىڭ ئائىلىسى نەسەبى توغرىسىدا مۇنداق دېيىلگەن: «بۇ مەشھۇر ۋە ئالىي دەرىجىلىك ئەمىرنىڭ بۈيۈك ئاتىسى ئۆز زامانىسىنىڭ مەشھۇر كىشىلىرىدىن ۋە چاغاتاي ئۇلۇسىنىڭ ئۇلۇغلىرىدىن ۋە سۇلتان ئەبۇلقاسىم بابۇر باھادىر ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە سۇلتاننىڭ يېقىن كىشىسى بولۇپ، مەملىكەتنى ئىدارە قىلىش ۋە دۆلەتكە كېيىنلىك ئۇنىڭ ئىنان - ئەختىيارىدا ئىدى...» شۇنىڭدەك ھىراتتا ياشىغان ۋە ئەسلى بۇخارالىق تارىخچى مىرخاندى (تولۇق ئىسمى: مۇھەممەت ئىبنى خاۋەندشاھ، 1433 - 1498 - يىللار) يازغان «رەۋزە تۇس - سەفا فى سىيىرە تۇل ئەنبىيا ۋەل مۇلۇك ۋەل خۇلەفا» («پەيغەمبەرلەر، پادىشاھلار ۋە خەلىفىلەرنىڭ تەرجىمىھالىلىرى ھەققىدە پاكلىق بېغى») دېگەن ئەسەردە، نەۋائى توغرىسىدا مۇنداق زىكىرى قىلىنغان:

«ئول ئافتاب دىللىق ئەمىرنىڭ ئۇلۇغ ۋە سەخاۋەتلىك باباسى، ئەۋۋەل، زەمان تەقەزاسىغە كۆرە، ئەمىر تېمۇر كۆرەگاننىڭ ئوغلى مىرزى ئۆمەر شەيخ باھادىرنىڭ خاس مۇلازىمىلىرى قاتارىدىن جاي ئېلىپ، ئېتىبار قەلەمى ئۇنىڭ بىسات لەۋھىگە كۆ- كۈلتاشلىق دەرىجىسىنى يازغانىدى. ئول جانىب ئەمىر ئەلشىر باللىق ئەيىامى ھەمدە يىگىتلىك ھەنگامى ئەۋۋەلىدە زەفەرىشان خاقان مۇلازىمىتىدە كۈن كەچۈردى.»

نەۋائى 60 يىل ئۆمۈر كۆردى. زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر (1483 - 1530) ئەسەرى «بابۇرنامە» دىكى مەلۇمات بويىچە، نەۋائى ئوغۇل ۋە قىزى ۋە ئەھلى - ئەيالى يوق، ئالەمنى تەۋرى فەرد ۋە جەردە (تەنھا - يالغۇز ۋە بويتاق) ئۆتكۈزدى. نەۋائى 30 يىلغا يېقىن تۈرلۈك دۆلەت ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغان. جۈملىدىن، ساۋاقدىشى ھەم دوستى ھۈسەيىن بايقاراغا تامغىچى ھەم ۋەزىر بولغىنى ئۈچۈن «ئەمىر» دەپ شۆھرەت قازانغان.

نەۋائىنىڭ ئائىلىسى مەرىپەتپەرۋەر ئائىلە ئىدى؛ ئاتىسى شىياسىدىن ئالىم ھەم ھەربىي كىشى بولۇش بىلەن بىللە، تاشلىرى كابۇلى ۋە غەربىيىلەرمۇ شائىر ئىدى. نەۋائىنىڭ ئائىلە ۋە ئىجتىمائىي مۇھىتى ئۇنىڭ باللىق چېغىدىلا شېئىرىيەت قابىلىيىتىنىڭ يېتىلىشىگە ئىمكانىيەت يارىتىپ بەردى. نەۋائى 15 يېشىدىلا شائىر سۈپىتىدە تونۇلغان.

ئەلشىر 30 ياشلىرىدا شېئىرلىرىنى توپلاپ، بىرىنچى دىۋانىنى تۈزگەن. نەۋائى ئۆز ئۆمرىدە ئوتتۇزدىن ئارتۇق بەدىئىي ۋە ئىلمىي ئەسەر يازغان. 1476 - يىلى ۋەزىر - لىك مەنسىمىدىن ئىستېپا بەرگەندىن كېيىن 5 - 6 يىل ئىچىدە «خەمسە» ئۈچۈن كېرەكلىك ماتېرىياللار توپلىغان؛ يېزىق ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئېغىز ئىجادىيىتى ھەم تارىخ كىتابلىرىنى پۇختا ئۆگەنگەن. نەۋائى 1483 - يىلى «خەمسە» نى يېزىشقا كىرىشىپ، ئىككى يىلدىن ئارتۇقراق ۋاقىت ئىچىدە يېزىپ بولغان، 1485 - يىلى «خەمسە» نىڭ بىرىنچى داستانى «ھەيرەتۇل ئەبىرار» («ياخشى كىشىلەرنىڭ ھەيرانلىقى») نى 1484 -

يىلىدا «فەرھاد ۋە شىرىن»، «لەيلى ۋە مەجنۇن» ۋە «سەبئىيە سەبئىيە» (دەتتە سەييار) (يەنە «يار»، 1485 - يىلىدا «سەددى ئىسكەندەر» (ئىسكەندەر سەپىرى) نى ياراتقان. 1487 - يىلى نەۋائى ئاستىرابادقا كېلىپ، ئۆز ئىجادىيەتتىكى داۋاملاشتۇرغان، تۈركىي تىلىدا يازغان شېئىرلىرىنى توپلاپ، «دەۋان» تۈزگەن. بۇ دەۋان «خەزائىنۇل مەئانى» (مەنىلەر خەزىنىسى) دېگەن ئومۇمىي نامىدىن كۆرە، «چاھار دەۋان»: «غەرايىسۇس - سەخەر» (بالىلىق غارايىسلىرى) «نەۋادىرۇش - شەباب» (يىگىتلىك نادىرلىقلىرى)، «بەدايىئۇل - ۋەسەت» («ئوتتۇرا ياشلىق گۈزەللىكلىرى»)، ۋە «فەۋائىدۇل - كىبەر» («قېزىلىق پايىدىلىرى») دېگەن ناملار بىلەن ئاتالغان، «چاھار دەۋان» جەمئىي 3132 شېئىرىي ئەسەردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، بۇنىڭدىن 2600 پارچىسى نەزەلدۇر. بۇ خەزەللەر «چاھار دەۋان» نىڭ ئاساسىي قىسمى ھېسابلىنىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا ئەلىشىرنىڭ لىرىك مەراسىملىرىدىن «فانىي» تەخەللۇسى بىلەن يېزىلغان فارسىي شېئىرلار دەۋانىمۇ بار.

1488 - 1501 - يىللىرى ئىچىدە نەۋائى بىرقانچە بەدىئىي ۋە ئىلمىي ئەسەرلەر يازغان. ھىراتقا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، «تارىخى مۇلۇكى ئەجم» («ئىران شاھلىرى تارىخى») نى 1490 - يىلىدا، 250 مىسرالىق «ھالەتى سەيد ھەسەن ئەردەشىر» دېگەن شېئىرىي مەكتۇپ، 1491 - يىلىدا «مەجالسۇن نەفائىس» («گۈزەللىك مەجلىسى» - بۇ ئەسىرىدە 355 ئەدەبىيەتنىڭ ھاياتىغا ۋە ئىجادىيەتكە دائىر مەلۇماتلار ھەم ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىدىن نەمۇنىلەر بېرىلگەن)، 1491 - 1498 - يىللىرىدا «لىسانۇت - تەيىر» («قۇشلار تىلى») ناملىق پەلسەپىۋى پوئىمىسىنى يازغان. 1500 - يىلى، تۇرمۇش تەجربىلىرىنى، ئىجتىمائىي - سىياسىي، ئەلىمىي ۋە پەلسەپىي قاراشلىرىنى يەكۈنلىگۈچى «مەھبۇبۇل قۇلۇب» («كۆڭۈللەر سۆيگۈنى») ئەسىرىنى يازغان.

«خەمسە» دىن كېيىن، تۈركىي تىل بىلەن فارسى تىلىنى سېلىشتۇرۇپ، تۈركىي تىلنىڭ خىسەتلىرىنى ۋە ئارتۇقچىلىقلىرىنى ئىلمىي ۋە ئەمەلىي يوسۇندا تەرىپلەپ، «مۇھاكىمەتۇل - لۇخە ئەيىن» («ئىككى تىل ھەققىدە مۇھاكىمە») نى يازغان. يەنە، «مىزان - نۇل ئەۋزان» («ۋەزىنلەر مىزانى») دېگەن شېئىرىيەتنىڭ بەدىئىيلىكىگە دائىر نەزەرىيەۋى ۋە ئەمەلىي ئەسىرى، «ئۆھفەتۇل ئەفكار» («پىكىرلەر تۆھپىسى»، «ھىلالىيە» ۋە باشقا قەسىدىلىرىمۇ بار. (دۆلەت شاھ سەمەرقەندىنىڭ بايان قىلىشىچە، «ئۇلۇغ ئەمىرنىڭ خوجا خۇسرەۋ دېۋلەۋدىنىڭ «بەھرۇل ئەبىر» دېگەن ئەسىرىگە جاۋابەن يازغان پاكىزە قەسىدىسى بار.) «بابۇرنامە» دە زىكرى قىلىنىشىچە: «... يەنە مۇسقىدە ياخشى نېمەلەر باغلاپتۇر. ياخشى نەقىشلەر ۋە ياخشى پېشىرەۋلەر (كۈي - ناخىشلىرى) باردۇر...»

نەۋائىنىڭ ئەدەبىي مىراسى ئۆزبېك ۋە ئۇيغۇر كىيى قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىيات تارىخىدا ئالاھىدە بىر باينى تەشكىل قىلىدۇ. نەۋائى ئۆزىدىن ئىلگىرى ئۆتكەن ۋە ئۆزىگە زامانداش بولغان شائىر - ئەدىبلەرنىڭ ياراتقان نەتىجىلىرىنى يەكۈنلەپ، ئەدەبىي ئىجادىيەتنى يېڭى پەللىگە كۆتەردى؛ XV ئەسىردىكى ئۇيغۇر ۋە ئۆزبېك ئەدەبىياتىنىڭ يېڭى باسقۇچى نەۋائى بىلەن باشلاندى. چۈنكى نەۋائى ئەدەبىي ئىجادىيەتتە ماۋزۇ ۋە غايەۋى مەزمۇن دائىرىسىنى كېڭەيتىپ، ئىجتىمائىي ھاياتتىكى

چىددىي مەسىلىلەرنى يورۇتۇپ بېرىشكە ئىجادىي قابىلىيەتتىنى ۋە بەدىئىي ماھارىتىنى ئايمىماي سەرپ قىلدى؛ ئەدەبىي مىراسلىرىدا، ئىنسانپەرۋەرلىك، مەرىپەتپەرۋەرلىك تۈپ خۇسسىنى ۋە راستچىللىق - توغرىلىق، شۇنىڭدەك چىن ئىنسانلىق پەزىلەتلىرىنى تەرغىپ قىلدى.

ھەزرىتى نەۋائى فارىسى تىلىغا نىسبەتەن ئۆز ئانا تىلىنى سۆيۈش ۋە ئۆز ئانا تىلىدا ئىجاد قىلىشنىڭ ئەھمىيەتتىنى ئاجايىپ ئەسەرلىرى بىلەن تولۇق دەلىللىدى؛ شۇنىڭدەك ئۆز ئانا تىلىنىڭ تەرەققىي قىلىشىدا چوڭ رول ئوينىدى. نەۋائىنىڭ ئەدەبىي مىراسى جاھان سەنئەت خەزىنىسىدىكى ئەڭ پارلاق گۆھەرلەردىن ھېسابلىنىدۇ.

سوۋېت خەلقى، جۈملىدىن ئۆزبېك خەلقى بۇ ئالەمشۇمۇل تەسىرگە ئىگە بولغان مۇتەپەككۇر شائىر تەۋەللۇدىنىڭ 550 يىللىقىنى قۇتلاش ئۈچۈن، سوۋېت ئېلى بويىچە، خىلمۇ خىل پائالىيەتلەرنى تەنتەنە بىلەن ئۆتكۈزۈمەكتە. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇلار نەۋائىنىڭ لىرىك ئەسەرلىرى ئىچىدە مۇھىم ئىرۇن تۇتىدىغان ۋە كەڭ تارقالغان غەزەللىرىدىن ئون غەزەلنى ئۆزبېكىستان س س ر يازغۇچىلار ئۇيۇشمىسىدىن تونۇلغان شائىر مۇھەممەد ئەلى تاللاپ، «بەقا گۈلى» دېگەن نام بىلەن 24 خىل تىلدا نەشىر قىلىشقا تەييارلىق قىلماقتا. بىزمۇ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا تەسىرى چوڭقۇر ۋە ئورنى مۆتىۋەر بولغان نەۋائىنىڭ تەۋەللۇدىنى خاتىرىلەشنىڭ بىر شەكلى سۈپىتىدە، مەزكۇر ئون غەزەلنىڭ ئۇيغۇرچە نۇسخىسىنى كىتابخانلارغا تونۇشتۇردۇق.

«بەقا گۈلى»

(«باقىيلىق گۈلى»)

* * *

مېنى مەن ئىستەگەن ئۆز سۆھبەتمگە ئەرجۈمەند ئەتمەس،
 مېنى ئىستەر كىشىنىڭ سۆھبەتمىن كۆڭلۈم پىمەند ئەتمەس.
 نەبەھرە تاپقامەن ئاندىنكى، مەندىن ئىستەگەي بەھرە،
 چۇ ئۆلكىم، بەھرەئى ئاندىن تىلەرمەن بەھردەند ئەتمەس.
 نېتەي ھۆرۇ پەرى بەزمىنى قەتلىم ياهەياتىمغە،
 ئەيان ئول زەھرى چەشم ئەيلەپ نەھان بۇ نوشغەند ئەتمەس.
 كېرەكمەس ئاي ئىلە كۈن شەكلىكىم، ھۇسنو مەلاھەتدىن،
 ئىچىم ئول چاك - چاك ئەتمەس، تەنىم بۇ بەند - بەند ئەتمەس.
 كېرەك ئۆز چابۇكى قاتىلۇدەشى مەجنۇن شىئارىمكىم،

بۇزۇغ كۆڭلۈمدىن ئۆزگە يەردە جەۋلانى سەمەند ئەتمەس.
 كۆڭۈل ئۆز چەرخ زالىدىن فەرىبىن يېمەكىم، ئاخىر،
 ئەجەل سەررەشتەسىدىن ئۆزگە بوينۇڭغە كەمەند ئەتمەس.
 ئول ئاي ئوتلۇغ يۈزىن ئاچسە، نەۋائى، تەگمەسۇن دەپ كۆز،
 مۇھەببەت تۇخىمىدىن ئۆزگە ئول ئوت ئۆزرە سېمەند ئەتمەس.

* *

ھەرفى ئىشقى ئولدى ئەزەلدىن سەفھەئى جانىمدە سەبىت،
 ھەرنە ئاندىن ئۆزگە بارچە لەۋھى نىسيانىمدە سەبىت.
 دېدىم: ئەي كۆڭلۈمگە ئوق ئۇرغان، نەدۇر ئاتتىڭ دېگىل،
 دېدى: باقىم، ئەيلەمىشلەر ئانى پەيكانىمدە سەبىت.
 قايسى شاھلار باشى قەسرىڭ دەۋرىدە بارمىش دېسەم،
 دەركى، باقىلىكىم، ئېرۇر ئول تاقى ئەيۋانىمدە سەبىت.
 بولسە تابىئەت ۋامىقۇ مەجنۇن، نە تاڭكىم، ئەيلەمىش،
 ئىشقى تۇغراسىن قەزا كىلىكى مېنىڭ شانىمدە سەبىت.
 ئىشقى ئەۋراقىدە، ئەيىكىم، ئوقىدىڭ يۈزىڭ بەلا،
 يۈز تۈمەن ئانچە ئېرۇر ئەۋراقى ھىجرانىمدە سەبىت.
 دەردى گەنجى شەرھىنى، ئەيىكىم، تىلەرسەن، قىلمىشمە،
 غۇسسە نىشى نەۋكى بىرلە گەنجى ۋەيرانىمدە سەبىت.
 نە ئوقىرسەن قىسسەدە يەئقۇب ھۇسنىكىم ئېرۇر،
 ئانچە يۈز بىر ئاي غەمىدىن بەيتۇل - ئەھزانىمدە سەبىت.
 جۇزۇ - جۇزۇمنى ئايسىرىپكىم پەرىشان ئەيلەدىڭ،
 باردۇر ئانىڭ شەرھى ئەجزايى پەرىشانىمدە سەبىت.
 ئىشقى تىغى ياراسىدىن ئولگەنىم تارىخىنى،
 ئەي نەۋائى، نەزم ئەيلەپ، ئەيلە دېۋانىمدە سەبىت

* *

قان يۇتۇپ ئۇمى جەھان ئەھلىدە بىريار ئىستەدىم،
 لاکىن ئول كەمراق تاپىلدى، گەرچى بىسىيار ئىستەدىم.
 كىمگەكىم جانىم فىدا ئەيلەپ سانسىدىم يار ئېرۇر.
 ئېرمەس ئېردى يارلىغدا چۇن ۋەفادار ئىستەدىم.
 بىلىمەدىم، ئالەم ئېلىدە يوقتۇرۇر مۇتلەق ۋەفا،
 ۋەھكى، ئۇمى ئوچە يوقتۇر سانسىدىم يار ئىستەدىم.

ئۆلكى تاپىلماس بەشەر جىنىسىدە ۋاھ غەفلەت كۆرۈڭ،
 كىم پەرى خەيلىدە مەن دېۋانەئى زار ئىستەدىم.
 سىرى ئىشقىمنى كۆڭۈل كۆز بىرلە فاش ئەتمەس نە تاڭ،
 قەلبۇ تەر دامەننى چۈن مەن ساھىب ئەسرار ئىستەدىم.
 شەيخ بىرلە خانەقاھدىن چۈن يارۇقلۇق تاپمادىم،
 دەپىر پىرى خىزمەتدە كىيى خۇمار ئىستەدىم.
 ئەي نەۋائى، چۈن رەفئى تاپمادىم بۇ غۇبىسەدىن
 ئۆزنى بېككەسىلىك بەلاسىغە گىرىفتار ئىستەدىم.

* * *

ۋەفانى قىلدى كۆپ ئازۇردە، ئول ئاي چۈن جەفا ئەيلەپ،
 ئەدەم دەشتىدە كۆڭلۈمنى ۋەتەن قىلمىش، جەلا ئەيلەپ.
 ۋەفا ئانداقكى قاچتى ئول جەگەردىن، ئەگەر مەن ھەم
 قاچا ئالسام، يەنە ئىشقىن ھەۋەس قىلماي، خەتا ئەيلەپ،
 دېمەن دەۋران ئارا يوقتۇر ۋەفا ئەيلەپ ۋەفا كۆرگەن،
 كى يوقتۇر مىڭ جەفا تارتىپ، قۇتۇلغان بىر ۋەفا ئەيلەپ،
 يىقىلغان ئىشقى ئارا سېھمەت تەمەد قىلما مەستىمادىن،
 كى بۇ بىمارلىغىدىن كىمىسە قوپقان يوق، دەۋا ئەيلەپ.
 سەفالى فەقر ئال، جانۇ جەھان نەقدىن بېرىپ، گەرچە،
 كىشى چەمشىد جامىن ساتقىن ئالمايدۇر بەھا ئەيلەپ.
 قۇتۇلساڭ بىۋەفاۋەشەلەر غەمىدىن، ئەي كۆڭۈل شۇكر ئەت،
 يەنە چەكمە بەلا، ئۆزنى براۋغە ئاشنا ئەيلەپ.
 بىزىڭ ئەفسانەمىزدىن نۇكتە سۈرمەڭ، ئەي خىرەد ئەھلى،
 نەدىنىكىم، بۇ چۈنۈن فەسلى تۈگەنمەس، ماچەرا ئەيلەپ.
 ماڭا يوق ئۆزگەگە بارى ۋەفا قىلغاننى گەر تاپسام،
 باشىدىن ئۆرگۈلەي، ئاللىدا جانىمنى فىدا ئەيلەپ.
 كۆڭۈلكىم، روزغارىمنى قارارتىپ بولدى ئەۋارە،
 تاپىلمىسە، كەزدۈرەي دەۋران ئارا يۈزۈن قارا ئەيلەپ.
 گەدالەرغە گەھى لۇتق ئەت، شەھا، بۇ شۇكر ئوچۇنكىم، ھەق
 سېنى لۇتق ئەيلەبان شاھ ئەيلەدى، بىزنى گەدا ئەيلەپ.
 نەۋائى، كىمىسە يوقكىم، چەرخ زۇلمىدىن زەبۇن ئەرمەس،
 نەۋا جاۋىد كىمگە بەردى، بىزنى بىنەۋا ئەيلەپ.

* * *

ۋەھكى، رەسۋا مەن يەنە دېۋانەۋۇ ئاقىل ئارا،

بۇلغۇچەب ھالىم بولۇپ ئەفسانە ھەر مەھفەل ئارا.
 مۇزتەر ئېبردەم ھەجردىن، يارئەتكەن ئېرىمىش تەركى مېھرى،
 مۇشكىلەردۇر ئىشقىدىن ھەردەم ماڭا مۇشكىل ئارا.
 ئەقلى سەبىرۇ ھۇش كېتىپ، كۆڭلۈمدە قالدى داغلا،
 كارۋان كۆچسە، قالدۇر ئوتلار يېرى مەنزىل ئارا.
 ئوقلارنىڭ مېزگان كەبى گىرىيان كۆزۈم ئەتراپىدە،
 راست باردۇر ئول قامشىلىقىم پۈتەر ساھىل ئارا.
 كىرىمىنىڭ تۈشكەن كۆڭۈل ئىچىرە خەيالىڭ، ئەي پەرى،
 گويىيا يۇسۇف نۇزۇل ئەتىشى چەھى بابىل ئارا.
 قۇلمۇغۇڭ داغىدىن ئۆلسەم، ئىستەمان ئازادەلىك،
 كىم بۇ تامغادۇر نىشانى مۇدىرۇ مۇقىبىل ئارا.
 مەسكەنىڭ ئىستەر، نەۋائى، نەسىيە جەننەت ئەھلى زوھد،
 مۇنچە - ئوق بولۇر تەفاۋۇت ئالىمۇ جاھىل ئارا.

* * *

ئەي، جەمالىڭ گۈلشەنى خۇبۇ ۋىسالىڭ باغى خۇب،
 ئەلگە لۇتفۇڭ خۇب ئېسە، جانىمغە زۇلمۇڭ داغى خۇب.
 مەيدىن ئول رۇخسار گۈلگۈن بەس مۇلايىمدۇركى بار،
 ساق ئۆزرەكىم بىرۇ بىر تۈشسە گۈل يافراغى، خۇب.
 لەئلى كۆڭلۈم ھالىنى سورغاچ، تىرىلىدىم ھەجر ئارا.
 نە بەلا بار ئېرىمىش ئانىڭ لەئلىنىڭ سورماغى خۇب.
 دېمە بۇ ئالەمدە ئول ئاي خۇب، يا جەننەتدە ھۇر،
 كۆرمەشىمەن ئانداخىن، بارى ئېرۇرۇ مۇنداقى خۇب،
 مېھرىغە كۆكتە شەفەق خۇب ئېرىمىش ئانداكىم ماڭا،
 ماۋى تەرلىك ئۆزرە ئول ئاينىڭ قىزىل شىرداغى خۇب.
 تۇت يىگىتلىكنى غەنىجەتكىم، قېرىغاچ ئاڭلادىم،
 كىم يىگىتلىك ئىشقى بار ئېرىمىش يىگىتلىك چاغى خۇب.
 زاھىدا، سەن بول رىيا ئەۋجى ئۆزە مەسنەد نىشىن،
 كىم نەۋائىغە ئېرۇرۇ فەقۇرۇ فەنا تۇفراغى خۇب.

* * *

بىرەۋغە مۇسەللەم تەرىقى تەسەۋۋۇق،
 كى زاتىدە مەۋجۇد ئەمەستۇر تەخەللۇق.
 تەسەۋۋۇق رىيا ئەھلىدىن ياخشى ئەخلاق،
 ئېرۇرۇ ئىتتىلاھاتى زىيىنۇ تەكەللۇق.

تەسەۋۋۇف ئەمەس زوھدۇ تەقۋىيۇ تائەت،
كى ئاندا رىيا يول تاپار بىنەۋەققۇف.
ئېرۇر مەھز تەقۋى ۋە لىكىن رىياسىز،
ئۇبۇدىيەت سەرفۇ ئەينى تەلەتتۇف.
نەئەل قەۋلۇ فېئىلغە ئاندىن تەئەددى،
نە ھەق ئەمرۇ نەھىيىغە ئاندىن تەسەررۇف.
ئۆزىن ئۆيلە بىئىختىيار ئاڭلا بانكىم،
نە قالىپ تەرەددۇد ئاڭا، نە تەئەسسۇف.
قىلىپ ھەق ۋۇجۇدىدە مەھۇ ئۆز ۋۇجۇدىن،
نەۋائى، مۇنى بىل تەرىقى تەسەۋۋۇف.

* *

دېدى: كۆزۈم قىچىشۇر، ئايتىدىمكى: بادە تامىز،
دېدى: نەھاجەت ئاڭا بادە، مەست ئېرۇر ئانىسىز
پۈتەر گۈل ئىچرە گەھى غۇنچە، لىك ئاچىلماس،
يۈزۈڭدە تۇرفە دۇرۇر كۈلكۈسى بىلە ئول ئاغىز.
كۆزۈم ياشم ئارتىپ گەر تۈگەنمەسە تاڭ ئەمەس،
ئەجەبدۇرۇر ساچىبان سۇۋىنى قۇرۇسا تېڭىز.
يۈزۈڭ قوياشمۇ ئىكىن، يا قوياش يۈزۈڭمۇ ئىكىن،
كى قايسى، قايسى ئىكىن، فەرق ئەمەس نېچۈكىكى ئىگىز.
ئىتىڭ ئىزىگە كۆزۈم سۈرتسەم غەرىب ئېرمەس،
كى ئەين شەكلى بىلە نەقىش ئولۇر ئاياغدىن ئىز.
ھەلال ئانا سۈتىدە كدۇر گەر ئۆزبەكىم تۇتسا،
تابۇغ قىلىپ يۈكىنىپ تۇستىخان ئىچىندە قىمىز.
ھەمىشە مۇغىبەچە يۇ زەر قىزى فىداسى بولاي،
كى دەير پىرىغە ئەرزىر بۇ نەۋد ئوغۇل بىلە قىز.
چۇ دەۋرى چەرخ ئېرۇر بائىسى غەمۇ مېھنەت،
كۆڭۈل فەراغەتسىنى جام دەۋرىدىن ئالىڭىز.
نېچۈك يىراق بولالى پىرى دەيرۇ مۇغىبەچەدىن،
نەۋائىيا، چۇ ئالارنىڭ مۇرىدۇ بەندەسى بىز.

* *

كۆيدى يۈز شامى ئەجەل زۇلفىن پەرىشان ئەيلەگەچ،

ئۇمۇر خۇرشىدى ئويماقتى چېۋرە پىشمان ئەيلەگەچ.
 سۇردى كۆڭلۈمنى بۇزۇپ خاكى تەنىم ئۆزۈرە سەمەند،
 يەلگە بەردى تۇفراغىم، بۇ ئۆيىنى ۋەيران ئەيلەگەچ.
 لەئلى ھەجرى قىلدى قان باغرىمنى غەمدىن لەخت - لەخت،
 قەترە - قەترە تۆكتى كۆزلەر يولىدىن قان ئەيلەگەچ.
 ئاھكىم، بەختىم ئاغىر ئويۇشىدىن ئويغانمادى،
 گەرچە يۈزىمىڭ فىتىنە ئويغاندى مەن ئەفغان ئەيلەگەچ.
 قىلمايىن سەر خۇش دانۇز، ئەي مۇغىبەچە قويماق نادۇر،
 ئاللىسىمە زۇننارنى دەير ئىچرە مېھمان ئەيلەگەچ.
 ئاشىق ئەتكەچ شۆھرەتى شەھەر ئەتتى ئول كافىر مېنى،
 شەھەر كەزدۈرگەن كەبى كافىر مۇسۇلمان ئەيلەگەچ.
 چەكىمە، ئەي بۇلبۇل، نەۋائىدەك فىغانكىم، يانماسۇن،
 سەيىر ئۈچۈن ئول سەرۋى گۈلرۇخ ئەزىمى بوستان ئەيلەگەچ.

* *

غۇنچە گۈل ئىچرە گەھى پەيدا بولۇر گۈلزاردا،
 بولمادى ھەرگىز ئەيان ئاشۇنىڭ سېنىڭ رۇخساردا
 زەئىدىن كۈلبەمدە قويماق ئىستەسەم ئەيلەر مەدەد،
 ئەنكەبۇتى رىشتە ئاسقان بولسا ھەر دىۋاردا.
 كىم جۇنۇنۇمغە يازار تەئۇنى ئىپتىدەك ئەشكۈيۈر،
 گەر كېرەك شىنگەرى بىرلە زەئىفەران تۇماردا.
 سىيلى ئەشكىمدىن دېمەكىم، مۈلك ئەمەس مەردۇم نىشىن،
 بەلكى مەردۇم قالمايدى بۇ دىيىدەئى خۇنباردا.
 دەير تۇفراغىدا پۈتمىش سەبزە دەر كۆرگەن كىشى،
 زەڭگىلىك يۈز نەۋكى پەيكان بۇ تەنى ناكاردا.
 ھەر بىرىسىن ئاڭلا بىر كافىر جەفاسىدىن ھىساب،
 بۇ گىرىپەلەركىم تۈگۈپمەن رىشتەئى زۇنناردا.
 سىنىسە ئىبىرىقى ۋۇزۇ، ئاندىن ماڭا بەس بىر سەفال،
 مەي گەدالىق ئەيلەمەككە كۈلبەئى خۇمباردا.
 چەرخ ئەيۋانى مۇنەققەش دۇر ۋەلى نەققاشى سۇنى،
 چەكىمەدى نەققاشى ۋەفا بۇ تاقى مېنىناكاردا.
 ئەي نەۋائى، يەر يۈزىن ئەغبار تۇتسا، غەم يېمە،
 بىر سەرى مە، گەر سېنىڭ فىكىرىڭ بار ئېرسە يازدا.

لەيلى ۋە مەجنۇن

ئۇدەر باقى يەركەندى

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: بارات رەجەب

نەشىرگە تەييارلىغۇچىدىن: ئەقىل پاراسەتلىك، باتۇرلۇق، جاپا-مۇشەققەتتىن قورقماستىن، مۇھەببەتكە سادىق بولۇش، فېئودال كۈچلەر ئۈستىدىن شىكايەت قىلىشقا چۈرئەت قىلىشتەك ئېسىل ئىنسانىي خىسلەتلەرنى ئۆزىدە مۇجەسسەملەشتۈرگەن مەجنۇن (قەيىس) بىلەن، گۈزەل پاك ۋەجدانلىق، ئاق كۆڭۈل، ۋاپادار لەيلى توغرىسىدىكى بۇ داستان شەرق خەللىسى ئارىسىدا كەڭ تارقالغان بىر گۈزەل مۇھەببەت ھېكايىسىدۇر. ئۇنىڭدا لەيلى - مەجنۇندىن ئىبارەت ئىككى ئاشىق - مەشۇقنىڭ مۇھەببەت سەرگۈزەشتەلىسى، فېئودال كۈچلەرنىڭ توسقۇنلۇق ۋە قارشىلىق قىلىشلىرى ئارقىسىدا ۋىسال ئارزۇسىغا يېتەلمەستىن، بۇ دۇنيا بىلەن خوشلاشقانلىقىدەك ئېغىر تراگېدىيە ھېكايە قىلىنىدۇ. بۇ رىۋايەت خەلق ئاممىسىنىڭ ئارزۇسى، مۇھەببەتكە ۋە ئەركىنلىككە ئىنتىلىشتەك ئىستىكىنى ھەقىقىي ئىپادىلەپ بېرەلگەنلىكى، ۋەقەلىكىنىڭ تەسىرلىك بولۇشى، تەربىيىۋى ئەھمىيىتىنىڭ چوڭقۇر بولۇشى، روماننىڭ روھىنىڭ ئۇرغۇپ تۇرۇشىدەك بىر قاتار ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن كېيىنكى چاغدا ئوتتۇرا ئاسىياغا، جۈملىدىن ئۇيغۇرلار ئارىسىغا سىڭىپ كىرىپ ئۆزلىشىپ كەتكەن. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بۇ ئەسەر كۆپ ئەسىرلەردىن بېرى تارىخنىڭ خىلمۇ خىل سىناقلىرىدىن ئۆتۈپ، تا ھازىرغىچە ساقلىنىپ ۋە سۆيۈپ ئوقۇلۇپ كەلمەكتە.

«لەيلى - مەجنۇن» رىۋايىتىدىن پايدىلىنىپ، ئۇنى تۇنجى يازما ئەدەبىياتقا كىرگۈزگەن كىشى ئەزەربەيجان شائىرى نىزامى گەنجىۋى (1141 - 1203) بولدى. نىزامىدىن كېيىنكى ئۇزاق مۇساپىلەر داۋامىدا خۇسەرۋ دېلەۋى، خاتەفى، ئەمىر شەيخىم سۇھەيلى، ئابدۇراھمان جامى، ئەلىشىر نەۋائى، ئابدۇرەھىم نىزارى، موللا پازىل، موللا سىدىق يەركەندى، ئۇمەر باقى يەركەندى.... قاتارلىق شائىر ۋە يازغۇچىلار بۇ تېمىدا داستان ۋە قىسسەلەرنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن. مەلۇماتلارغا قارىغاندا، پارس تىللىق شائىرلاردىن 35 كىشى، تۈركىي تىللىق شائىرلاردىن 13 كىشى، مەخسۇس

مۇشۇ تېمىدا ئەسەرلەر ئىجاد قىلغان ①.

بۇ ئەسەر نەۋائىدىن 300 يىل كېيىن ئۆمەر باقى يەرگە ئىدى تەرىپىدىن نەسرىيە- لەشتۈرۈلگەن.

ئۆمەر باقىنىڭ ھايات- پائالىيىتى توغرىلىق يېتتەرىك مەلۇماتقا ئىگە ئەمەسمىز. پەقەت ئۇنىڭ 1792- يىلى «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «پەرھاد ۋە شىرن» قاتارلىق ئىككى داستاننى نەسرىي ئۇسۇلدا يېزىپ چىقىپ، بۇ ئىككى قىسىمنى ئەينى ۋاقىتتىكى يەكەن ھۆكۈمدارى ئەۋەز بەگنىڭ ھۇزۇرىغا تەقدىم قىلغانلىقىغا قاراپ، ئۇنى 1750- يىللىرى ئۆپچەتسىدە تۇغۇلغان دەپ قىياس قىلىش مۇمكىن.

بۇ ئەسەردە ئۆمەر باقى نەۋائىنىڭ ئەسىرىدىكى ئاساسىي ۋەقەلىكنىڭ مۇھىم تەرەپ- لىرىنى، تىلىدىكى گۈزەللىكىنى مۇمكىنقەدەر ئەينەن ئىپادىلەشكە تىرىشقان. شۇنداقلا، ۋەقەلىكنىڭ باش ئاخىرىنىڭ ئۆزئارا ماسلىشىشىغا، چېكىنمە بايانلارنىڭ تەرتىپىگە، ۋەقەلىكنىڭ راۋان بولۇشىغا ئالاھىدە دىققەت قىلىنغان.

بۇ ئەسەر خوتەندىن تېمىلغان، 1224- ھىجرى (مىلادى 1810- يىلى) كۆچۈ- رۈلگەن قول يازما نۇسخىغا ئاساسەن نەشىرگە تەييارلاندى. داستاننىڭ باشتىكى ھەمدۇ- سانا قىسمى قىسقارتىلدى. ئاخىرىدا بۇ ئەسەرنى نەشىرگە تەييارلاش جەريانىدا كۆپ ياردەمدە بولغان ئۇستازىم ئابدۇرۇپ پولاتقا چىن كۆڭلۈمدىن مېنى ئەندارلىقىمنى بىلدۈرمىەن.

* * *

سۇن) نىڭ ھۇزۇرىغا تۆھپە قىلىش ئۈچۈن، كەمىنە پېقىر بىچارە ۋە ئىقتىدارسىز ئۆمەر باقى «لەيلى- مەجنۇن» دىن بىر- قانچە ھېكايىنى نەسرىي يول بىلەن تۈزۈپ چىقتىم.

ھەقىقەتنى بىلگۈچىلەر مۇنداق بايان قىلىدۇ:

ئەرەب قەبىلىسىدە بىر خوجا بار بو- لۇپ، ئۇ ناھايىتى باي، دۆلەتمەن كىشى ئىدى. ئۇ بىرنەچچە قەبىلىگە سەردار ئىدى. بىراق ئۇنىڭ بىرمۇ پەرزەنتى يوق ئىدى، ئۇ تەڭرىگە يالۋرۇپ، ئارزۇ- ئارمان بىلەن تىلەپ يۈرۈپ، ئاخىرى بىر پەرزەنت يۈزى كۆردى. بۇنىڭ ئۈچۈن خوجا ئېيىتىپ تۈگگە- تىكۈسىز خۇشاللىققا چۆمدى. ئۇنىڭغا «قەيىس» دەپ ئىسىم

ھەممىگە مەلۇم بولسۇنكى، بارچە خالايدىق ئۈچۈن بۈيۈك تەڭرىنىڭ ئەمرى بويىچە خىزمەت كەمىرىنى مەھكەم باغلاپ، بەند- لىك بۇرچىنى ئادا قىلىمىقى زۆرۈردۇر. شۇ جۈملىدىن، ئىشقى يولىدا مۇھەببەت ئوتىدا ئۆرتىنىپ، ئۆز كۆڭۈللىرىنى پاك قىلىم- قى بارچىسىدىن ئەلادۇر. لېكىن مۇنداق شەرەپكە ھەممە ئادەم ئوخشاشلا مۇيەسسەر بولۇشەرمەيدۇ، بەزىلەر مۇيەسسەر بولالسا، بەزىلەر مەرۇم قالدۇ.

مۇشۇ ھەقتە، بىرنەچچە داستان ئارقىلىق پاكلىق مەرتىۋىسىنى بايان ۋە ساپلىق دەرىجىسىنى روشەن قىلىپ، ئۇنى شىجائەتلىك ئادالەتپەرۋەر ھىممەتلىك ۋە ياخشى نىيەتلىك ھەزرىتى ئەۋەز بەگ (تەڭرى ئۇنىڭ مەرتىۋىسىنى ئالىي قىل

① ئىراندا نەشىر قىلىنغان «دەھخۇدا قامۇسى» - «لەيلى - مەجنۇن» سۆزىگە قارالسۇن.

قويدى. ياخشى پەرۋەشلىرى قىلىپ چوڭ قىلىدى. بىرنەچچە ۋاقىتتىن كېيىن ئۇنى مەكتەپكە ئاپىرىپ بېرىدىغان بولدى. ئۆز قەبىلىسىدە لايىقراق مەكتەپ بولمىغاچقا، باشقا قەبىلىدىن مەكتەپ ئىزدىدى. شۇ ۋاقىتتا يەنە بىر قەبىلىدە تەقۋادار پەرىزەننىڭ بىر موللا بار ئىدى. ئۇ ئۆز پەرىزەنلىرىنى ئوقۇتۇش ئۈچۈن ئۆزى مەكتەپ ئاچقاندى. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن شۇ مەھەللىدىكى بالىلارنىمۇ ئوقۇتاتتى. خوجا قەيىسنى شۇ ئالىمغا نۇر-غۇن سوۋغا-سالاملار بىلەن ئاپىرىپ بەردى. ئالىم ناھايىتى ئەستايىدىللىق بىلەن تەلىم بېرىشكە كىرىشتى. قەيىس پەم-پاراسەتلىك زېرەك ئىدى. ئۇ قىسقا ۋاقىت ئىچىدەلا كۆپ بىلىملەرنى ئۆگىنىۋالدى.

بۇ ئالىمنىڭ «لەيلى» ئىسىملىك ساھىبى جامال بىر مەسۇمە قىز شاگىرتى بار بولۇپ، بىرنەچچە ۋاقىتتىن بۇيان كېسەل بولۇپ قالغانلىقتىن، مەكتەپكە كېلەلمىگەندى. ئازراق ساقسىپلا مەكتەپكە كېلىشىنى ئىخ-تىيار قىلدى. ئۆزىگە چىرايلىق زىب-زىننەت بىلەن پەداز قىلىپ، يۈز ناز، مىڭ جىلۋە بىلەن دەرسكە باردى. ئۇ ئۆز ساۋاقداشلىرى بىلەن دەرس تەكرار قىلىپ ئولتۇراتتى. تۇيۇقسىز قەيىسنىڭ نەزەرى لەيلىنىڭ جامالىغا چۈشتى. لەيلىنىڭ يادەك ئىككى قېشىنىڭ ئاستىدىن گويا يۈرەكنى پارە-پارە قىلىۋېتىپ چىقىپ قەيىسنىڭ كۆكرەك قەيىزىسىگە تېگىپ، ئۇنى تېشىپلا ئۆتۈپ كەتتى. قەيىس ئاھ دەيدىمۇ، بۇ ئىشنى كۆڭلىدە يوشۇرۇن تۇتتى. بىراق ئۇنىڭ ئەھۋالى يامانلاشتى.

لەيلى پاراسەت بىلەن قەيىسنىڭ

ئۆزىگە مەپتۇن بولغانلىقىنى بىلىۋالدى. شۇ ئەسنادا ئالىم شاگىرتى لەيلىنى دەپ مەكتەپ بالىلىرىنى قويۇپ بەردى. لەيلى بارلىق ساۋاقداشلىرىنى چاھار باغقا باشلاپ باردى. قەيىسنىمۇ تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ باردى. بارلىق قىزلار ئويۇنغا مەشغۇل بولدى. قەيىسنىڭ كۆڭلى ناھايىتى غەم-كىن ئىدى. لەيلىنىڭ كۆڭلى قەيىسنىڭ ئەھۋالىنى بىلىشكە ئىنتىزار ئىدى. ئاخىرى لەيلى قەيىسنىڭ ئەھۋالىنى بىلىش ئۈچۈن شېرىن سۆزلەر بىلەن ئېغىز ئاچتى:

— ئەي قەيىس نېمە سەۋەبتىن پەرىشان بولدۇڭ، ياكى بىر كىشىنىڭ ئىشقى ئوقى كۆڭلۈڭگە تەگدىمۇ؟!

قەيىس بۇ گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، تېخىمۇ بىئارام بولدى. ئۇ لەيلىگە:

— ئەي سۇمبۇل چاچ، ئىشقى بالاسى ماڭا سەندىن تەگدى، مۇھەببەت ئوتى سېنىڭ ھىجرىڭدىن تۇتاشتى. يەنە كىمگە بوھتان قىلىسەن؟! — دەپ، مۇنۇ بېيىتنى ئوقۇدى. بېيىت:

دەرسەن: «قايسى پەرى تەلبە ئەيلەمىش»
ئەي باغرى تاش، بىلىپ يەنەنە سوئال ئىكەن؟
ئۇ بىر «ئاھ» ئۇردى. دە بىھوش بولۇپ يىتىلدى. قەيىسنىڭ بۇ ئەھۋالى لەيلىگە تەسىر قىلدى. لەيلىمۇ بىئارام بولدى. دە، ئۆزىنىڭ تىلىغا مۇنۇ شېئىرنى جارى قىلدى: بېيىت:

كۆڭلۈنى ئالدۇرۇبان ئىختىيارسىز بولدۇم،
كۆزۈم جامالىغا تۈشكەچ قارارسىز بولدۇم.

ئاتا-ئانىسىغا خەۋەر قىلغىلى ماڭدى.

قەيىمىنىڭ ئاتا-ئانىسى ئوغلىنىڭ ئۆيىگە كەلمىگەنلىكى ئۈچۈن ئەنسىرەپ تۇراتتى. ئۇ كىشى يېتىپ باردى - دە، قەيىمىنىڭ ئەھۋالىنى ئاتا-ئانىسىغا بايان قىلدى. بۇ ئەھۋالنى ئاڭلاپ، قەيىمىنىڭ ئاتا-ئانىسى ئوغلىنىڭ قېشىغا كەلدى. قەيىمىس تېخىچە بوپۇرش ياناتتى. بۇلار كۆرۈپ كۆپ قايغۇردى. شۇ ئەسنادا قەيىمىس ھوشىغا كەلدى. ئاتا-ئانىسىنى كۆرۈپ ناھايىتى خىجىل بولدى. ئۇلار قەيىمىنى دەرھال مەپىگە سېلىپ ئۆيىگە راۋان بولدى. ئۇنى ھۇجرىسىغا ياتقۇزدى. بارلىق كىشىلەر خۇشال - خۇرام تارقاشتى. قەيىمىنى مۇھەببەت ئوتى ئۆرتىمەكتە ئىدى. بىئاراملىق ۋە بىقارارلىق ئىچىدە كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلايتتى. ئاخىرى ئۇ ئىشقىنىڭ كۈچى بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ لەيلى تەرەپكە راۋان بولدى. قەيىمىس يول بويى پىغان چېكىپ، مېرەققەت بىلەن لەيلىنىڭ قەيىمىسىگە يەتتى.

بۇ ۋاقىتتا لەيلىمۇ قەيىمىنىڭ پىرا - قىدا ئاجىز بولۇپ، ئۇيقۇسى كەلگەي ئوي - ئويلاپ ياناتتى. قەيىمىنىڭ نالە قىلغان ئاۋازى لەيلىنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. لەيلى قەيىمىس كەلگەنلىكىنى بىلىپ، دەر - ھال ئورنىدىن تۇرۇپ، قەيىمىس تەرەپكە راۋان بولدى. بۇ ۋاقىتتا لەيلىنىڭ بىر ئىنىك ئانىسى بار ئىدى. لەيلىنىڭ ئىشىدىن خەۋەردار بولۇپ، ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ، لەيلىنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى. ئاخىر لەيلى قەيىمىنىڭ قېشىغا باردى ۋە ئۇنىڭغا ئۆزىنى بىلىندۈردى. قەيىمىس لەيلىنىڭ كەلگىنىنى بىلىپ ئالدىغا قارشى ئېلىپ چىقتى. قەيىمىس «ئاھ» تارتىپ، بىھوش بولۇپ

لەيلى بۇ بېيىمنى ئوقۇپ، قەيىمىنىڭ بېشىنى قۇچىقىغا ئېلىپ، تەلمۈرۈپ ئولتۇردى. شۇ چاغدا توساتتىن لەيلىنىڭ ئىككى كېنىزىكى كېلىپ قېلىپ، بۇ ئەھۋالنى كۆردى. لەيلى ناھايىتى خىجىل بولۇپ، ئورنىدىن تۇردى ھەم كېنىزەكلىرىگە ئۆزى ئېيتتى. ئۇلار لەيلىگە كۆپ كايىدى. بىراق، لەيلى بولغان ئەھۋالنى كۆڭلى بۇزۇلغان ھالدا بايان قىلدى. كېنىزەكلەرنىڭ بىرى مۇھەببەت ئۈچۈن كۆپ ئازابلارنى چەككەندى. ئۇ دەرھال لەيلىنىڭ كۆڭلىگە يارىشا تەسەللى ئېيتتى ئاندىن:

— سىز بۇ جايدا مۇنداق تۇرسىڭىز، سۆز - چۆچەككە قالسىز، ئۆيىگە بېرىڭ، — دېدى - دە، لەيلىنى ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى. بىر كېنىزەك قەيىمىنىڭ بېشىدا ئولتۇرۇپ قالدى. كۈن كەچ بولدى. قەيىمىس ھوشىغا كەلمىدى. ئۇ كېنىزەك بىر كىشىنى قەيىمىنىڭ قېشىدا قويۇپ، ئۆيىگە كەتتى. قەيىمىس سەھەر ۋاقتى بولغاندا ھوشىغا كەلدى ۋە كۆپ نالە - زارلار بىلەن تاڭنى ئاتقۇزدى. ئۇ قېشىدىكى كىشىدىن:

— بايىقى ھەمراھلار قېنى؟ مەن نېمە سەۋەبتىن بۇ جايدا يېتىپ قالدىم، لەيلى قېنى؟ — دەپ سورىدى.

ئۇ كىشى:

— سىز بېھوش بولۇپ يېقىلىپ قالدىڭىز، لەيلى بېشىڭىزنى قۇچىقىغا ئېلىپ ئولتۇردى. كېنىزەك لەيلىنى ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى، — دەپ بولغان ۋەقەنى باشتىن - ئاياغ بايان قىلدى.

قەيىمىس يەنە بىر «ئاھ» تارتىپ بېھوش بولدى. قېشىدىكى كىشى ھەيران بولۇپ، قەيىمىنىڭ بۇ ئەھۋالىنى ئۇنىڭ

يېقىلدى. لەيلىمۇ «ۋاھ» دەپ ۋارقىرىغىنىچە بېھوش بولدى. لەيلىنىڭ ئىنىك ئانىسى بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، بۇلارنىڭ ھالىغا زار-زار يىغلاپ، بىر سائەت ئولتۇرغاندى ئۇلار ھوشىغا كەلدى. ئىنىك ئانا:

— بۇ ۋەقەنى كىشى بىلىسە يامان بولىدۇ، دەيدى ۋە قەيىسىنى بىر بۇرچەككە، لەيلىنى باشقا بىر جايغا ئېلىپ بېرىپ ياتقۇزدى. بۇ ئارىدا كېچە - كۈندۈزگە ئالماشتى، قەيىسىنىڭ ئاتا-ئانىسى قەيىسىنى ھۇجۇرسىدىن تاپالمايغاچقا، ئىزدەشكە كىشى ئەۋەتتى. بۇ كىشىلەر قەيىسىنىڭ ئىزىنى بويلاپ لەيلىنىڭ ئۆيى تەرەپكە راۋان بولدى. بېرىپ قارىسا، لەيلىنىڭ قەيىسىدىن بىر ئىز چىقتى. بۇ ئىككى ئىزنىڭ بىرى يەنە بىرىنىڭ كەيىنىدىن بېرىپ، بىر يەردە ئۇچرىشىپ ئەر-ئەرز - ھالىنى بىر-بىرىگە ئېيتىشىپ بولۇپ يىقىلىپتۇ. ئىزدىگۈچىلەر قەيىسى ياتقان يەرگە كەلدى، قارىسا قەيىسى بېھوش يېتىپتۇ. ئۇلار قەيىسىنى كۆتۈرۈپ ئاتىسى قېشىغا ئېلىپ باردى. ئاتا-ئانىسى بۇنى كۆرۈپ ئىنتايىن پەرىشان بولدى. بۇ ئارىدا قەيىسى ھوشىغا كەلدى، ئاتا-ئانىسى ئۇنىڭغا كۆپ نەسىھەت قىلدى.

ئەمما پايدىسى بولمىدى.

قەيىسى مۇشۇ تەرىقىدە بىرنەچچە كۈننى ئۆتكۈزدى. بىراق كېچە - كۈندۈز لەيلىنىڭ پىراقىدا بېھوش كىشىلەردەك يۈرەتتى. بەزى خەلق ئۇنى ئاشق دەيتتى، تى، بەزىلەر «دېۋانە» دەيتتى. كوچىغا چىقسا بالىلار: «چىن چاپلاشقان ساراڭ» دەپ ئارقىسىغا كىرىۋېلىپ، بېشىغا توپا چېچىپ مەسخىرە قىلاتتى. ئەمما قەيىسى پەرۋا قىلمايتتى. بۇ سەۋەبتىن قەيىسى «مەجنۇن» (ساراڭ) دەپ ئاتىدى. ئۇ

— سىزىلەر بىلىدىڭىزلارمۇ؟ مەجنۇن بۇ جاپانى قايسى قەبىلىدىن، كىمىدىن تېپىۋاپتۇ؟ كىمنىڭ پىراقىدا مۇشۇ ھالغا چۈشۈپتۇ؟ — دەپ سورىدى.

كىشىلەر ئىما - ئىشارەتلىك سۆزلەر ئارقىلىق ئۇنىڭ سەۋەبكارى لەيلى ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇردى. بۇنى ئاڭلاپ، لەيلىنىڭ ئاتىسىنىڭ ئەقلى لال بولدى. لەيلىنىڭ ئاتىسى خەلقنىڭ مۇنداق سۆزلىرىگە تاقەت قىلالمىدى. ئۇ مەجنۇننىڭ ئاتىسىغا ئادەم ئەۋەتپ: «ئوغلغا ياخشىلىق بىلەن تەربىيە بەرسۇن، ئۇنى سۆزىگە كىرگۈرسۇن، كىر-گۈرەلمىسە، سولاپ باقسۇن. ئۇنداق دېۋانەنى زەنجىر بىلەن بەند قىلىپ بېقىش كېرەك. ئەگەر ئۇنداق قىلمىسا، ئوغلدىن ئۈمىد ئۇزسۇن. ناۋادا بۇ تەرەپكە كېلىپ قالسا، مەن ئولتۇرۇپ تاشلايمەن. ئەگەر ئۇنى باشقا قەبىلىلەردە كۆرۈپ قالسام، ئىزا ئاھانەتكە تويغۇزىمەن» دەيدى. بارغان كىشى بۇ سۆزلەرنى مەجنۇننىڭ ئاتىسىغا تولۇق يەتكۈزدى. مەجنۇننىڭ ئاتىسى بۇ سۆزنى ئىشىتىپ ئىنتايىن خاپا بولدى. ئامالسىز مەجنۇننى ئىزدەپ چىقىپ، ئۇنى باياۋاندىن تاپتى. مەجنۇننىڭ ھالىغا ناھايىتى كۆپ يىغلاشتى. ئاتا ئوغلنى ئامالسىز بىر دۇجە

ئەسەد قەبىلىسىدىن ئىبنى سالىم دەپ بىر ياش كىشى بارىدى، ئەرەبلەر ئارىسىدا ئۇنىڭدىن مالدار كىشى يوق ئىدى. شۇنداقلا دانىشمەن، پازىل كىشى ئىدى. ئۇ بىر ئىش بىلەن لەيلىنىڭ قەبىلىسىگە كېلىپ، ئۇ جايدىن ئۆتۈپ كېتىپ باراتتى. توساتتىن لەيلىگە كۆزى چۈشۈپ قالدى. ئىبنى سالىمنىڭ كۆڭلىگە لەيلىنىڭ ئىشى نەقىشەنەك چېكىلىپ قالدى. قايتىپ ئۆيىگە بارغاندىن كېيىن كۆپ بىئارام بولدى. ئۇنىڭغا چىدىماي لەيلىنى ئېلىش ئۈچۈن، كۆپ سوۋغا-سالام بىلەن بىر ئەلچىنى ئەۋەتتى. لەيلىنىڭ ئاتىسى ئىبنى سالىمنىڭ ئەلچى ئەۋەتكەنلىكىنى ئاڭلىدى-دە، چىقىپ ئىبنى سالىمنىڭ كىشىسىنى ئىززەت-ئىكرام بىلەن مېھمانخانىسىغا چۈشۈرۈپ، قىزغىن قارشى ئالدى. ئاخىرى ئەلچى مەقسىتىنى بايان قىلىپ، لەيلىگە سۆز ئاچتى. لەيلىنىڭ ئاتىسى ماقۇل كۆردى. بىراق لەيلىنىڭ تېنى زەئىپ بولغانلىقى ئۈچۈن، ساقايغىچە ساقلاشنى ئۆتۈندى. ئىبنى سالىمنىڭ كىشىسى ناھايىتى خۇشال بولۇپ، قايتىپ بېرىپ، ئىبنى سالىمغا لەيلىنىڭ ئاتىسىنىڭ خۇش خەۋىرىنى يەتكۈزدى.

ئىبنى سالىمۇ خۇشال بولدى. ئىبنى سالىمنىڭ ئەلچى ئەۋەتكەنلىكى توغرىسىدىكى پاراڭ خەلق ئارىسىدا تارالدى. ئۇلارنىڭ ئۇرۇق-تۇغقانلىرى بۇ ئىشلارنى ئاڭلاپ، لەيلىنى كۆرگىلى كەلدى. ئاياللار لەيلىگە:

— بەختلىك قىز ئىكەنسە، ئىبنى سالىمدەك ئېسىل باي كىشىگە نېمىسىپ بو-لۇپسە، — دەپ سالدى.

لەيلى بۇ ئىشلاردىن بەخەۋەر ئىدى. ئۇ:

— بۇ قانداق گەپ! — دەپ ناھايىتى

رىغا سولاپ، مەھكەم باغلاپ باقتى. مەجنۇننىڭ ئىشىق دەردى كۈندىن-كۈنگە كۈچىيىۋاتاتتى. ئۇلار ئاخىر بىر دەرد كۆرمىگەن نادان تېۋىپنى تېپىپ، مەجنۇننى كۆرسەتتى. تېۋىپ مالخۇليا دو-رىسىنى ياساپ بەردى. نەتىجىدە مەجنۇننىڭ دەردى ئىلگىرىكىدىن ئون ھەسسە زىيادە بولدى. ئاتا باغلاقنى ئىلگىرىكىدىن زىيادە دېرەك چىڭ قىلدى. جەبىر-چاپا ئازاب كۈلپەت چېكىگە يەتتى. بىر كېچە ئۇ ئىشقىنىڭ سەۋداسىدا ناھايىتى پەرىشان بو-لۇپ، بىر «ئاھ» تارتتى ۋە: «ئەي ئەزرا-ئىل، قەيەردەسەن؟ مېنىڭ جېنىمنى ئالغىن، ياكى تەڭرى مېنى بۇ باغلاقلاردىن ئازاد قىلسۇن، باياۋانغا چۈشۈپ ئىختىيارىمچە يۈ-رەي، ياكى بولمىسا بىرەر جەزىرىدە ئۆ-لۈپ كېتەي» دەپ نالە-پەرياد چەكتى. زار-زار يىغلاپ، دەردلىك دىلىدا چوڭ-قۇر بىر «ئاھ» ئۇردى-دە، ئورنىدىن يۈ-گۈرۈپ قوپتى. تەڭرىنىڭ قۇدرىتى بىلەن قول-پۇتىدىن زەنجىر ئۇزۇلۇپ يەرگە چۈشتى. مەجنۇن ناھايىتى خۇشال بولدى. تەڭرىگە كۆپ رەھىمەتلەر ئېيتىپ، ھۇجرى-سىنىڭ ئىشىكىگە كەلدى. ھۇجرىنىڭ ئىشى-كىمۇ ئېچىلىپ بەردى. مەجنۇن چىقىپ ئادەمنىڭ قەدىمى يەتمەيدىغان يەرگە بېرىپ، لەيلىنى ئەسلەپ، تاشتىن-تاشقا ئۇرۇلۇپ، ئاھ پىغان بىلەن كىيىگەن كىيىملىرىنى تاش-لاپ، گادايلىرىنىڭ كىيىمىنى كىيىپ يۈردى. لەيلىمۇ مەجنۇننىڭ پىراقىدا ۋە ئۇنىڭ مۇھەببىتىنىڭ ئىشتىياقىدا كۆپ ياش تۆكۈپ، جىسمى ئاجىزلىشىپ، نىمەچان بولۇپ قالغانىدى. بەزى-بەزىدە مەجنۇننى ئەسلەپ باغ ئارىلايتتى. بىر قېتىم سەيلىدىن يې-نىپ ئۆيىگە قايتىپ كېتىپ باراتتى. بەنى

شىگە كۆزى چۈشتى - دە، ئاھ پەرياد تار-
 تىپ، مەككەنى شەرىپىنى چۆگىلەشكە باش-
 لىدى. ئۇ تەڭرىگە مۇنداق مۇناجات قىل-
 دى: «مەندەك مەجنۇننىڭ خامىنىغا ئوتنى
 ياققان ۋە ھىجران دەشتىدە بېرىپ سەر-
 گەردان قىلغان، ئايرىلىش جاپاسىدا ئوي-
 ئوچاقلاردىن ئايرىغان، دەرد - مۇشەققەتتە
 ئىختىيارسىز قىلغان، ئەي تەڭرى، لەيلى-
 نىڭ ھۆسن - جامالىنى ھەمىشە زىيادە قىل-
 غايىسەن، ئۇنىڭ ئىشقىدا مېنى سادىق قىل-
 غايىسەن. يالغانچى قىلمىغايىسەن. ئۇنىڭ پى-
 راقىدا دەرد - مۇشەققەتلەرنى زىيادە قىل-
 غايىسەن. ئاشىقلىق يولىدا مەقسەتىمگە يەت-
 كۈزگە يەسەن» ئۇ بىر تەرەپتىن تەڭرىگە مۇ-
 ناجات قىلىپ، يەنە بىر تەرەپتىن «لەيلى»
 دەپ توۋلىغىنىچە مەككىنى چۆگىلەيتتى.
 مەجنۇننىڭ ھالىغا كىشىلەر ھەيران بولات-
 تى. مەجنۇن بۇ ئارىدا، «ئاھ لەيلى» دەپ
 بىر ئاھ ئۇردى - دە، بىسەۋش بولۇپ يى-
 قىلدى. بۇ ھالىنى كۆرگەن ئاتىسى باشلىق
 ھەمراھلىرى «ساقىيىش ئىبەتتىمىلى يوقكەن»
 دەپ ھۆكۈم قىلىپ، ئۈمىد ئۈزدى ۋە قايت-
 ىشقا ماڭدى. مەجنۇن يولدا كەلگۈچە بايا-
 ۋانغا چۈشۈپ كەتتى.

مەجنۇننىڭ چۆلىدە نەۋفەلگە ئۇچرىغانلىقى

بىر توپ كىيىك، قۇلان ۋە ياۋايى ھاي-
 ۋانلار كۆرۈندى. نەۋفەل ھەمراھلىرى
 بىلەن كېلىپ، بۇ ھايۋانلارنى قورشىدى.
 بۇ ھايۋانلار قورشىۋىدىن چىقىپ، مەجنۇن
 نىڭ چۆرىسىگە يىغىلىپ، ئۇنىڭدىن پاناھ-
 لىق تىلىدى. نەۋفەل كېلىپ سالام قىل-
 دى. مەجنۇن سالامنى قوبۇل قىلدى. نەۋ-
 فەل بۇ ياۋايى ھايۋانلارنىڭ قىلىقلىرىغا
 ئەجەبلىنىپ تۇرۇپ قالدى. مەجنۇن كۆڭلى
 بۇزۇلغان ھالدا، نەۋفەلدىن ھايۋانلارغا

كۆپ چېچىلىدى. گويا يۈرىكىگە خەنجەر
 ئۇرغاندەك ئازابلاندى. بۇ ئاياللار تارقىدى.
 لەيلى يوشۇرۇن جايغا كىرىپ، زار - زار
 قاخشايىتى. ئۇنىڭ ئىنى ئاتىسى لەيلىنىڭ
 پەرىشان ھالىغا ئىچى ئاغرىپ يىغلايتتى.
 مەجنۇندىن ھېچ خەۋەر يوق ئىدى.
 بۇ ئەسنادا، مەجنۇن باياۋانلاردا يۈ-
 رەتتى. مەجنۇننىڭ ئاتىسى باشلىق ئۇرۇق -
 تۇغقانلار ئۇنى ئىزدەپ يۈرۈپ، ئاخىرى بىر
 سەھرادا تاپتى. مەجنۇننىڭ بۇ پەرىشان
 ئەھۋالىغا ھەممە يىغلاشتى. بۇلارنىڭ ئى-
 چىدىن بىر كىشى:

— ھەج ۋاقتى بولۇپتۇ، مەجنۇننى
 مەككىگە ئېلىپ بارساق تەڭرى ۋە پەيغەم-
 بەر ئەلەيھىسسالامدىن يالۋۇرۇپ تىلىسەك،
 ئۇنىڭ سەۋدايىلىقى ئوڭشالسا ئەجەپ ئە-
 مەس، — دەپ مەسلىھەت كۆرسەتتى. ھەممە
 خەلققە بۇ سۆز ماقۇل كەلدى، ئانا مەج-
 نۇننى ئېلىپ، مەككىگە راۋان بولدى.

ئۇلار بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ،
 مەككىگە يەتتى. كىشىلەر ناھايىتى كۆپ
 توپلاشقانىدى. مەجنۇن كىشىلەرنىڭ ئارت-
 ىغا كىرىپ، مەككىنى تاۋاپ قىلىپ يۈ-
 رەتتى. ئۇنىڭ تۈيۈقسىز كىشىلەر ئارىسىدا،
 ئۆزىگە ئوخشاش بىر ھالى پەرىشان ك-

ھەقىقەت ئەھلىلىرى بۇ قىسسىنى
 مۇنداق داۋاملاشتۇرىدۇ:

مەجنۇن، لەيلىنىڭ پىراقىدا دائىم
 يىغلاپ، باياۋاندا يۈرەتتى. نۇرغۇن ياۋايى
 ھايۋانلار مەجنۇن بىلەن ئۆلپەتلىنىپ، قە-
 يەرگە بارسا ئەگىشىپ يۈرەتتى.

شۇ زاماندا ئەرەب قەبىلىسىدە نەۋفەل
 دەپ بىر كىشى بار ئىدى. ئۇ ھەممە كى-
 شىلەرنىڭ سەردارى ئىدى. ئۆزى قەھرىمان
 ۋە باتۇر كىشى ئىدى. ئۇ ئوۋغا چىققانىدى،

بەر، ئەگەر بىزنىڭ يۈز - خاتىرىمىزنى قىلىپ
 مىسالى، دەيدىغىنىڭىزنى دەپ مەكتۇپ
 يېزىپ، ئەلچىگە بېرىپ، بۇ سۆزنى لەيلى
 نىڭ ئاتىسىغا بايان قىلدى. لەيلىنىڭ
 ئاتىسى ئادەت بويىچە ئىپتىدائىي بىلەن
 ئەلچىگە:

— مېنىڭ بۇ قىزىم بىرسىگە سۆزلۈك ئىدى.
 بولمىسا، قەيىسكە بەرمەي كىمگە بېرىدى،
 ھازىر مۇھىم ئۇ سۆزلۈك كىشى رۇخسەت قىلسا،
 بۇ ئىش راۋا بولىدۇ. ئەگەر رۇخسەت بەرمىسە، ئاما-
 لىمىز يوق. قانداق قىلىشىمىزنى ئۆز ئىختىيارىمىزدا
 دەپ نەۋفەلنىڭ ئەلچىسىنى ياندۇردى.
 ئەلچى لەيلىنىڭ ئاتىسىنىڭ سۆزىنى
 نەۋفەلگە بايان قىلدى. نەۋفەل قاتتىق
 غەزەپلىنىپ، قەيىسنىڭ لەشكەرلىرىنى
 يىغىپ، مەردانلىق بىلەن، لەيلىنىڭ قەيى-
 لىسى تەرەپكە راۋان بولدى. نەۋفەل مەج-
 نۇنىنى ئۆزى بىلەن بىرگە ئېلىپ يۈردى.
 نەچچە كۈندىن كېيىن، لەيلىنىڭ قەيىلى-
 سىگە يېتىپ باردى. ئىككى تەرەپتىن سەپ
 تارتىپ، جەڭگە تۇتۇندى. نەۋفەلنىڭ لەش-
 كىرى كۆپ ئىدى. لەيلىنىڭ ئاتىسىنىڭ
 لەشكىرى ئازراق ئىدى. شۇڭا ئۇ مەغلۇپ
 بولۇپ چېكىندى. لەيلىنىڭ ئاتىسى قور-
 قۇپ، ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بىلەن مەسلىھەت
 قىلدى. تۇغقانلار:

— لەيلىدەك جاندىن ئەزىز بىلىپ
 پەرۋىش قىلغان پەرزەنتىڭىزنى، قەيىستەك
 ساراڭغا بېرىمىسەن؟! بۇ مىڭ نومۇس ئە-
 مەسمۇ؟! ئەرەبلەر ئارىسىدا قانداق باش
 كۆتۈرۈپ يۈرمىسەن؟! — دەپ كۆپ مالا-
 مەت قىلدى.

لەيلىنىڭ ئاتىسى:

— بۇنداق كۆپ دۈشمەنگە بۈگۈنچە
 سەۋر قىلىپ تۇرغىنىم ياخشى، — دەپ

ئازار بەرمەسلىكىنى سورىدى. نەۋفەل قو-
 بۇل قىلىپ، ھايۋانلارغا ئازار بەرمىدى.
 نەۋفەل:

— بۇ كىمدۇر؟ بۇ جانىۋارلار بۇنىڭغا
 بۇنچە رام بولۇپتۇ. بۇ قانداق ئەھۋالدىمۇ؟ —
 دەپ ئەجەپلەندى.

نەۋفەلنىڭ ئادەملىرى ئارىسىدا بىر
 كىشى بار ئىدى، مەجنۇننىڭ ھال - ئەھۋال-
 لىنى ياخشى بىلىتتى. نەۋفەلگە ئەھۋالنى
 باشتىن - ئاخىر سۆزلەپ، مەجنۇننىڭ لەيلى
 پىراقىدا قەددى پۈكۈلۈپ، چىرايى سامان-
 دەك بولغانلىق ئەھۋالنىڭ ھەممىسىنى با-
 يان قىلدى. نەۋفەلمۇ ئۆز ۋاقتىدا ئىشقى
 ئوتىدا كۆپ ئازابلار تارتقانىدى. مەجنۇن-
 نىڭ ھالىغا ئىچى ئاغرىدى.

نەۋفەل:

— ئەي مەجنۇن، مەن سېنى مەھ-
 بۇبۇڭنىڭ ۋەسلىگە يەتكۈزەي، ئەگەر پۇل -
 مال بىلەن بولسا ئۇنىڭ بىلەن، ئەگەر پۇل -
 مال بىلەن بولمىسا كۈچ بىلەن يەتكۈزەي، —
 دەپ كۆپ ۋەدىلەر قىلدى. مەجنۇن بۇ
 سۆزلەرگە كۆپ خۇرسەن بولدى.

ئاخىرى نەۋفەل مەجنۇننى ئۆيىگە
 ئېلىپ باردى. ئۆيىگە بارغۇچە، مەجنۇننىڭ
 يول بويى چەككەن ئاھى نەۋفەلگە تەسىر
 قىلدى، كۆڭلى مۇمىدەك يۇمشىدى. نەۋفەل
 دەرھال لەيلىنىڭ ئاتىسىغا ئەلچى ئەۋەتتى.
 نەۋفەل: «ئەي لەيلىنىڭ ئاتىسى، بىلىڭىن
 ۋە ئاگاھ بولغىنىكى، قەيىس ناھايىتى بى-
 لىملىك ۋە پەزىلەتلىك يىگىت ئىكەن،
 لەيلىنىڭ پىراقىدا سەرگەردان بولۇپتۇ.
 سەن نېمە ئۈچۈن نامەردلىك قىلىپ، قەيىس-
 ئەك يىگىتنى قويۇپ، باشقىنى ئىختىيار
 قىلىمىسەن؟ مەيلى قانداق بولسۇن، سەن
 بىزنىڭ يۈزىمىزنى قىلىپ، قەيىسكە لەيلىنى

نى بايان قىلىدى. نەۋفەل مەجنۇنىنىڭ كۆڭلىنىڭ پاكلىقىنى، ۋەجدانىنىڭ ساپلىقىنى بىلىپ، ئۇنىڭ پىكىرىگە قوشۇلدى. نەۋفەل:

— ئىش مۇنداق بولسا بىز يانايلى، دەپ، لەشكەرلىرىنى ئېلىپ، قەبىلىسى تەرەپكە راۋان بولدى. مەجنۇن نەۋفەلدىن رۇخسەت تىلەپ، يەنە بىر تەرەپكە راۋان بولدى.

لەيلىنىڭ قەبىلىسى نەۋفەلنىڭ مۇشۇنداق غەلبە قىلىپ تۇرۇپمۇ قايتىپ كەتكەنلىكىگە ھەيران بولدى. بەزىلەر: — بىزگە ھىيلىنىگەرلىك قىلىۋاتىدۇ، بۇلار يەنە كېلىدۇ، دەپ ئىشەنمەي، باشقا تەرەپكە كۆچۈپ كەتتى.

مەجنۇن باياۋاندا كېتىۋاتاتتى. ئالدىغا قوي تېرىسى يېپىنچا قىلغان بىر كىشى يولۇقتى. مەجنۇنغا سالام قىلدى. مەجنۇن ئىلىك ئېلىپ، ئۇ كىشىنى ئۆزىدەك غەپ رىپ چاغلاپ، ئۇنىڭدىن:

— ئەي ئەركىن ئادەم، قايقتىن كەلدىڭىز ۋە قايققا بارىسىز، نام نەسەبىڭىز كىم بولىدۇ؟ — دەپ سورىدى. ئۇ كىشى:

— مەن لەيلىنىڭ قەبىلىسىدىن بولىمەن. ئىسىم زەيد، كەسپىم تىلەمچىلىك تۇر. شۇنىڭ بىلەن تۇرمۇش كەچۈرەتتىم. نەۋفەل دېگەن بىر زالىم، مەجنۇن ئۈچۈن كېلىپ، بىر نەچچە كۈن جەڭ قىلىپ، غەلبە قىلغۇدەك بولغاندا، ئۆزىچە يېپىنىپ كەتتى. بىز ئۇنى بۇنداق بىسەۋەب قايتىپ كەتمەس، بىزگە مىكرى قىلۇرمىكىن» دەپ قورقۇپ، يۇرتىمىزنى تاشلاپ، كۆچۈپ ماڭغانىدۇق. مەن يولدىن ئېزىپ قىلىپ، نەۋفەلنىڭ كىشىلىرىگە ئۇچرىپ قالدىم، ئۇلار

مەسلىھەت كۆرسەتتى. ئەتىسى يەنە جەڭ قىلغىلى سەپ تارتتى.

مەجنۇن لەيلىنىڭ پىراقىدا بىر تۇرۇپ پەرىشان بولۇپ، بىر تۇرۇپ يەنە ۋىسالى ئۈمىدىدىن خۇشاللىققا چۆمۈپ، ئۇخلاپ قالدى. شۇ زامان چۈشىدە، ئۇ جاننى يۈز ھەسسە كۆيدۈرگۈچى ئاي يۈزلۈك دىلىبەر، ئاجىزەلىك بىلەن مەجنۇن تەرەپكە كېلىپ: «ئەي ئاشىقلىق يولىدا سادىقلىق قىلغان ۋەيرانلىق جاپاسىغا رازى بولغان مەجنۇن. مەن سېنىڭ پىراقىدا كۆپ كۆپ-دۈم. مېنىڭ ئۈمىدىم — سېنى ئەسلىش بىلەن جاننى ئۈزۈۋەتتۇر. خۇداغا شۈكرى، مەن ئەمدى مۇرادىمغا يېتىدىغان بولدۇم دەپ كۆپ ئىلاجىلار قىلدىم. مېنى سېنىڭ سەۋەبىڭدىن ئۆلتۈرمەكچى. دادام باشلىق بارلىق ئۇرۇق — تۇغقانلىرىمىز مۇشۇنداق مەسلىھەت قىلىشتى. سېنى تەڭرىم سالامەت ساقلاپ، مۇرادىڭغا يەتكۈزگەي، مەن ئەمدى كېتىمەن، سەن بىلەن دىدارلىشىپ قايتاي دەپ كەلدىم» دەپ مەجنۇننى قۇچاقلاپ، زار-زار يىغلاپ، كۆزىدىن غايىب بولدى. مەجنۇن بىر «ئاھ» ئۇرۇپ ئويغاندى. ئۇ تاقەتسىزلىنىپ، نەۋفەلنىڭ قېشىغا باردى. ۋە نەۋفەلگە:

— مېنىڭ ئۈچۈن لەشكەر تارتىپ كەلدىڭىز، تەڭرى مۇرادىڭىزغا يەتكۈزسۇن. ئەمدى سىزگە ئىلتىماس شۇكى، مېنىڭ سەۋەبىمىدىن ئۇلارغا تولا ئازار بەرمەڭ — دەپ كۆپ يېلىنىدى.

نەۋفەل:

— نېمە سەۋەبىدىن مۇنداق دەيسەن؟ — دەپ سورىدى. مەجنۇن چۈشىدە كۆرگەن ئەھۋاللار —

كەلتۈرۈپ، مەجنۇننىڭ سالامىنى ۋە بارلىق سۆزلىرىنى يەتكۈزدى. لەيلى كۆپ خۇرسەن بولۇپ، زەيىدكە نۇرغۇنلىغان ئىنىئاملارنى بەردى.

— ئەگەر يەنە مەردانىلىك قىلاي دېسەڭ، — دېدى لەيلى ئۇنىڭغا، — مەجنۇنغا مېنىڭ خەۋىرىمنى يەتكۈزگىن.

زەيىد بەجاندىل قوبۇل قىلدى. لەيلى دەرھال خەت يېزىپ، زەيىدكە بەردى. زەيىد خەتنى ئېلىپ، مەجنۇن قېشىغا راۋان بولدى.

زەيىد ئاخىرى مەجنۇن قېشىغا يېتىپ باردى. مەجنۇن زەيىدنى كۆرۈپ، خۇشاللىقتىن ئۇنىڭ ئايىغىغا سۆيىدى. ئاندىن زەيىد لەيلىنىڭ خېتىنى مەجنۇنغا بەردى. مەجنۇن لەيلىگە بىر پارچە خەت يازدى. زەيىد خەتنى ئېلىپ، لەيلى تەرەپكە راۋان بولدى. مەجنۇن ئىلگىر — كىدىن ئون ھەسسە زىيادىرەك دەرت — ئەلەم بىلەن ئۆز جايىدا قالدى. زەيىد خەتنى ئېلىپ بېرىپ لەيلىگە بەردى.

لەيلى خەتنى ئېلىپ بىر خىل ۋەت جايغا كىرىپ، تولۇق ئوقۇدى. خەتتە مۇنداق يېزىلغانىدى: «ئەي نازاكەت بوس تانىنىڭ نازۇك نوتىسى، جەننەت بېغىنىڭ ساھىبجامالى، ھۆسن ئىقلىمىنىڭ تاجىدارى، گۈزەللەر ئېلىنىڭ شەھىنىشا — ھى، سىز پەرىنىڭ ئىشىق ئوتىدا كاۋاپ بولغان، ئازابلاردا خاراب بولغان، جۇدالىق ئەلىمدە دىۋانە بولغان، ئايرىلىش ئازابىدىن ۋەيرانە بولغان مەن بىمار، مۇساپىر ۋە بىچارە مەجرۇھنىڭ يۈز مىڭ سالامىدىن كېيىن، ئەرزىم بۇكى، ئۇ كۈنى يازغان خېتىڭىز ماڭا تەگدى. جان دىلىم بىلەن خۇشال بولدۇم. بىراق ئۇ خەتتە مۇنداق

ماڭا كۆپ زۇلۇملارنى سالدى. ئۇلاردىن قۇتۇلۇپ كېلىپ، مانا سىزگە ئۇچرىدىم، ئەمدى قەبىلىنى ئىزدەپ كېتىپ بارىمەن، — دېدى.

مەجنۇن دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ، ئۆزىنى زەيىدنىڭ ئايىغىغا تاشلاپ:

— ئەي زەيىد، مەجنۇن دېگەن سەر — گەردان مەن بولىمەن. مېنىڭ سەۋەبىمدىن ساڭا مۇنداق چاپالار يەتكەن بولسا، مېنى نېمە قىلىشنى خالىساڭ شۇنداق قىلغىن، — دەپ كۆپ نالە قىلدى. ئۆزىنىڭ ئېتىنى زەيىدكە بەردى. زەيىد خۇشال بولۇپ:

— ئەي مەجنۇن، مەن لەيلىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىمەن. ئۇ سېنىڭ پىراقىڭدا سەندىن زىيادىرەك كۆيۈۋاتىدۇ. ئەگەر خالىساڭ، گېپىڭ بولسا دېگىن، لەيلىگە يەتكۈزەي. ئۇ ماڭا سەندىنمۇ زىيادىرەك ئىنىئام يېرىدۇ. سۆزۈڭ بولسا ئېيتقىن، — دېدى.

مەجنۇن:

— ئەي زەيىد، مەندە سۆز ئېيتقۇ — چىلىك ماجال يوق. ئەھۋالىمنى كۆرۈۋا — تىمىسەن، ئۆزۈڭ بىلىپ سۆز ئېيتقىن، — دېدى.

مەجنۇن زەيىد بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بولدى. ئۇ لەيلىنىڭ قەبىلىسى كۆچكەن يەرگە بېرىپ، لەيلىنىڭ بار — گاھى ئورۇنلاشقان جايىنى تېپىپ، يۈزىنى شۇ يەرگە قويۇپ، شۇنداق يىغلىدىكى، بۇ ھالىنى كۆرۈپ، ھاۋادىكى قۇشلار ۋە دەريادىكى بېلىقلارمۇ پەرياد كۆتۈرۈپ كېتىشتى.

بۇ ئەسنادا زەيىد لەيلىنىڭ بارگا — ھىغا باردى. مەھرەم كېيىنمۇ كەلەر بىلەن ئۇچرىشىپ، لەيلىنى بىر خىل ۋەت جايغا

مۇيەسسەر قىلىش ئۈچۈن، كۆپ ۋەدىلەر قىلىپ، ئاخىرى لەشكەر تارتىپ كەلدى. رەسمىي ئۇرۇش يوسۇنىدا تىغ تارتىپ ھازىرلاندى. مەن بۇنى يامان دەپ قاراپ، يۈز مىڭ مۇششەققەت بىلەن نەۋفەلنى يانماققا ماقۇل كەلتۈردۈم. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن خىجالەتتىن بېشىمنى كۆتۈرەلەيمەن. يەنە بىرى: نەۋفەلنىڭ قىزىغا سۆز سالىدى، دەپ ئاڭلاپسىز. مۇنداق سەرگەردان بىسچارە ۋاقتىمدا، بۇ ماڭا چاپلانغان بىر بەدىئەدۇر. مېنىڭدەك ئىشقا نىڭ ئوتىدا كۆيۈپ سورۇلغان بىر ئادەمنى ئۆلتۈرمەك راۋامۇ - ھە؟! لەيلى خەتنى تولۇق ئوقۇپ، مۇلاھىزە قىلغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ دېگەنلىرى ئۈچۈن قاتتىق پۇشايىمان قىلىپ، بەردىشان بولدى.

ئىككى مەسىلىنى بايان قىلىپسىز، بۇنىڭ ئۈچۈن كۆپ پەرىشان بولدۇم. كۆڭلىم بەك ئازابلاندى. بىرى: مەننى نەۋفەل بىلەن بىرلىشىپ، بىزگە قارشى تىغ كۆتۈرۈپ كەلدىڭ، دەپسىز، مەن نېمە ئۈچۈن سىزگە تىغ تارتاي؟ نېمە ئۈچۈن سىزگە قارشى ئۇرۇش قوزغاي؟! مەن ھىجران غېمىدە خاراب، پىراق ئوتىدا كاۋاپ بولۇپ، بىر دەشت باياۋاندا يۈرەتتىم. نەۋفەل ئوۋغا چىققانىكەن، مېنىڭ ئەھ- ۋالىم ئۇنىڭغا تەسىر قىلدى. ئۇ: «ئەي مەجنۇن نېمە سەۋەبىدىن مۇنداق زەئىپ ۋە ئاجىز بولدۇڭ؟ دەپ سورىدى. مەن جاۋاب بەرگىنىم يوق. قېشىدىكى قوغدىغۇچىلىرى: «لەيلىنىڭ پىراقىدا شۇنداق بولغان» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، ماڭا ئىچ ئاغرىتىپ، ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ، سىزنى

مەجنۇننىڭ نەۋفەلنىڭ قىزى بىلەن سۆزلەشكەنلىكى

جىدە قان يۇتقان بالام، دەپ دەرت بىلەن يىغلىدى. ئۇلارنىڭ يىغىشىنىڭ تەسىرىدىن تاغلارمۇ ئېرىپ كەتتى. مەج- نۇنمۇ ئاتىسىنىڭ ئايىغىغا ئېسىلىپ يىغىلىدى. ئۇنىڭ يىغىشىغا قاراپ، ئاسماندىكى قۇشلارمۇ يىغىلاشتى. ئاتىسى ئوغلىغا كۆپ نەسىھەتلەرنى قىلىپ، ئۆيىگە ئېلىپ باردى. ئورۇق - توغقانلىرى مەجنۇننى كۆر- گىلى كەلدى. ئۇلار مەجنۇنغا كۆپ نەسىھەت- لەرنى قىلىپ، ئۈستىباش كىيىدۈرۈپ، مېھمان قىلدى. شۇنداق قىلىپ مەجنۇن رەسمىي ئەلنىڭ قاتارىغا كىردى. بۇنىڭ ئۈچۈن بارچە ئۇرۇغ - تۇغقانلىرى خۇشال بولدى. ئۇلار:

ھەقىقەت ئىگىلىرى بۇ ئىشنى مۇن- داق ھېكايە قىلىدۇ:
بۇ ئەسىنادا، مەجنۇن تاغلاردا، باياۋانلاردا يۈرەتتى. ياۋايى جانىۋارلارنى ئۆزىگە ئۆلپەت قىلىپ، كېچىلىرى شۇلار بىلەن بىر يەردە يېتىپ قوپاتتى. مەجنۇن- نىڭ ئاتىسى ئوغلىنىڭ پىراقىدا سەرگەردان بولدى. مەجنۇننىڭ ئاتا - ئانىسى دەشتتە دەشت كېزىپ، مەجنۇننى بىر ۋەيرانىدە تاپتى. مەجنۇن گاھ نالە-پىغان چېكەتتى، گاھ زار-زار يىغلاپ يىلىناتتى. بەزىدە كېچىك بالىلاردەك ئويىدىن - دۆڭگە، دۆڭدىن - ئويغا چېپىپ يۈرەتتى. مەجنۇننىڭ ئاتا - ئانىسى ئوغلىنىڭ بۇنداق ئەھۋالىنى كۆرۈپ، كېلىپ مەجنۇننىڭ بويىنى قۇچاقلاپ:

«مۇنداق ساقىيىپ ياخشى بولۇپ قالغاندا، ئۆيلەپ قويغان بولساق» دەپ مەسلىھەت قىلىشتى. لايىق كىشى ئىزدىدى.

— ئەي غەم بۇلۇڭلىرىنى ماكان قىل- گان بالام، ئەي پىراق دەشتىدە ئۈستى- باشسىز يۈرگەن بالام، ئەي ھىجران ئەل-

سىگە يېتىپ كەلگەندە، مەجنۇنغا بىر قوي تېرىسى بەردى. مەجنۇن بۇ تېرىنى ئۇچىسىغا كىيىپ، قوي سۈرىتىدە بولۇپ، قوتانغا كىردى. قويچى:

— ئەي مەجنۇن، لەيلى ھەر كۈنى كەچتە قويلارنى كۆرگىلى قوتانغا كىرسە، شۇ ۋاقىتتا كۆرۈشۈۋالغىن، — دېدى. شۇ ئەسنادا لەيلى قىزلار بىلەن بىرگە قوتانغا كىرىپ كەلدى. مەجنۇن لەيلىنى كۆرۈپلا تاقەتسىزلىنىپ، بىر «ئاھ» ئۇردى. دە، ھوشسىزلىنىپ يىقىلدى. لەيلى بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ قوي سۈرەتە — لىك مەجنۇننىڭ يېنىغا كەلدى. لەيلى مەجنۇننى تونۇدى. لەيلىمۇ بىر «ئاھ» تارتىپلا بىۋىش بولۇپ مەجنۇننىڭ ئۈستىگە چۈشتى. كېيىنكىلەر بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ، يېقىن كېلىپ، مەجنۇننىڭ بوغۇزلىغان قويدەك تىپىرە ئىچىدە ياتقانلىقىنى كۆردى. ئۇلار كۆپ قايغۇردى. لەيلىنى مەيپىگە سېلىپ، ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى.

بۇ ئەسنادا، مەجنۇننىڭ ئاتا — ئانىسى نەۋفەل قېشىدىن يېنىپ ئۆيىگە كەلدى. مەجنۇننى ئۆيىدىن تاپالمىدى. ئۇلار كۆپ قايغۇردى. ئۇنىڭ ئىزدىنە ئىزدەپ بۇ قوتاندىن تاپتى. مەجنۇننى تۇڭگىگە ئارتىپ، ئۆيىگە راۋان بولدى. ئۆيىگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، مەجنۇن ھوشغا كەلدى. دەرت — ئەلىمى ئىلگىرىكىدىن زىيادە بولدى. ئەمما خىجالەتتىن بىلىندۈرمىدى. ئاتا — ئانىسى مەجنۇنغا كۆپ نەسىھەتلىر قىلدى ۋە:

— بىزنىڭ سىزگە بىر سۆزىمىز بار.

بۇ ئەسنادا نەۋفەل مەجنۇننىڭ مۇنداق ئۈستىباش كىيىپ، ئوڭشىلىپ قالغانلىقىنى ئاڭلاپ، ناھايىتى خۇش بولۇپ، ئۇنى كۆرگىلى كەلدى، مەجنۇننىڭ ئاتا — ئانىسى نەۋفەلنىڭ كەلگىنىگە خۇشال بولۇپ، كۆپ مېھماندارچىلىق قىلدى.

ئەسلىدە نەۋفەلنىڭ پاكلىق پەردىسى ئىچىدە تۇرۇۋاتقان، ناھايىتى گۈزەل، ساھىبجامال بىر قىزى بار ئىدى. بۇ قىزنى مەجنۇنغا ئېلىپ بېرىشكە مەسلىھەتلىشىپ، نەۋفەلگە ئەلچى ئەۋەتتى. نەۋفەل ئۇلار ئەۋەتكەن كىشىگە ئۆزىنىڭ قوشۇلۇش پىكىرىنى بەردى. مەجنۇننىڭ ئاتا — ئانىسى:

— يەنە ئۆزىمىز بېرىپ، نەۋفەل بىلەن كۆرۈشۈپ، سۆزنى بىر يەرگە تۇتۇپ كېلەيلى، — دەپ نەۋفەل قېشىغا كەتتى.

بۇ ۋاقىتتا، مەجنۇن ئۆيىدە يالغۇز قالغانىدى. لەيلىنىڭ پىراقىدا ئۇنىڭ سەۋە دايملىقى تۇتۇپ، ھۇشىنى يوقاتقان ھالدا قاتتىق يىغلاپ، باياۋان تەرەپكە قاراپ چىقىپ كەتتى. ئۇ دەشتتىن — دەشتكە ئۆتۈپ كېتىپ باراتتى. شۇ ئارىدا ئالدىغا بىر توپ قوي ئۇچرىدى. مەجنۇن قوي توپىغا يېقىن باردى. قويچى مەجنۇننى تونۇدى. ئۇ مەجنۇننى لەيلى بىلەن بىرگە مەكتەپكە كېتىۋاتقاندا كۆرگەنىدى. كېلىپ مەجنۇنغا سالام قىلدى. كۆپ ئىززەت ئىكراملار قىلدى. مەجنۇنغا ئىچى ئاغرىدى. ئۇ: — مەن لەيلىنىڭ قويچىسى بولمىمەن، سېنى مەن لەيلىگە ئۇچراشتۇراي، — دەپ مەجنۇننى كۆپ خۇرسەن قىلدى. مەزكۇر قويچى مەجنۇننى ئېلىپ لەيلىنىڭ قەبىلىسىگە

نەۋفەل بىر تەرەپتە تۇرۇپ، ئۆيىنى كۆزدە تىشكە باشلىدى. قارىسا مەجنۇن بىر بۇلۇڭدا، قىزى بىر بۇلۇڭدا غەمكىن ئولتۇرۇپتۇ. قاراپ تۇرسا نەۋفەلنىڭ قىزى مەجنۇننىڭ قېشىغا كەلدى ۋە مەجنۇنغا:

— ئەي ئىشۇ دەشتىدە يىگانە، مۇھەببەت ۋادىسىدا ئەقىلىدىن بىگانە، تەڭرىنىڭ قۇدرىتى بىلەن ئاتا-ئانىمىز نىڭ ئىختىيارى بىلەن مېنى سىزگە جۇفت قىلدى. ئەمما سىز لەيلىنىڭ پىسراقىدا، ئۇنىڭغا شەيدا بولغىنىڭىز ھەممە كىشىگە ئاياندۇر. مېنىڭمۇ بىر بىچارە ئاشىقىم بار ئىدى، ئۇمۇ مېنىڭ پىسراقىدا بىقارار-دۇر. مەنمۇ ئۇنىڭ ئىشىقىدا بىتاقەتمەن. ھالبۇكى، مېنى سىزگە جۇفت قىلغىنىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ئەھۋالى قانداق بولغان-دۇر، — دەپ ئاھ ئۇردى.

مەجنۇنمۇ لەيلىنى ئەسلىش بىلەن پەرىشان ئولتۇراتتى. قىزنىڭ بۇ سۆزلىرى مەجنۇنغا تەسىر قىلدى ۋە:

— مەنمۇ لەيلىنىڭ پىسراقىدا بۇ سۆزنى سىزگە ئىپتىئالىي تۇرغانىدىم. ئەگەر سىز خالىسىڭىز، مەن بۇ مالاھەتنى بېشىمغا ئېلىپ، لەيلىنىڭ يېنىغا باراي، سىزمۇ ئۆز ئىختىيارىڭىزچە بولۇڭ، — دەپ ۋەدە قىلىپ، باياۋان تەرەپكە يۈزلەندى. دېگەندەك بۇ قىزنىڭ بىر ئاشىقى بار ئىدى. ئۇ مەشۇقنىڭ تويى بولغىنىنى ئاڭلاپ، قولىغا شەمشەر ئېلىپ، توي سورۇنى ئادەملەردىن خالىي بولغاندا، ئىككىسىنى ئۆلتۈرۈپ، دەپ ئۆيىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا مازاپ ئولتۇرغانىدى. ئۇ قىز بىلەن مەجنۇننىڭ دېيىشكەن گەپلىرىنى ئاڭلاپ ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ، مەھبۇبىنىڭ

ئىپتىئالىي، ئەگەر ئۇنىمىسىڭىز بىز سىزدىن رازى بولمايمىز، — دېدى.

مەجنۇن ئامالسىز: — ماقۇل ئاڭلاي، — دېدى. مەجنۇننىڭ ئاتا-ئانىسى:

— بىزنىڭ سۆزىمىز شۇكى، نەۋفەل دېگەن تەرەپلەر ئىچىدە ناھايىتى ئىززەتلىك ۋە مۇھىت-رەم كىشىدۇر. نەۋفەل سىزگە ناھايىتىمۇ كۆڭۈل بۆلىدۇ، ئۇنىڭ بىر قىزى بار. ئۇ ھۆسن-جامال، ئەقىل-پاراسەتتە تەڭدىشى يوق قىزدۇر. نەۋفەل ئۇ قىزنى سىزگە بېرىشنى خالايدىكەن. ھالبۇكى نەۋفەلدەك كىشى سىزنى خالىسا، نېمە ئۈچۈن پەخىرلەنمەيسىز. ھازىرمۇ بىزنى رازى قىلاي دېسىڭىز، نەۋفەلنىڭ قىزىغا ماقۇل بولۇڭ، — دېدى.

مەجنۇن ئامالسىز قوبۇل قىلدى. بۇلار ناھايىتى خۇشال بولۇپ، قەبىلىسىنى يىغىپ تويغا تەييارلىق قىلدى. مەجنۇنغا شاھانە كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپ، نەۋفەل تەرەپكە راۋان بولدى. نەۋفەلگە خەۋەر يەتتى. نەۋفەل خۇشال بولۇپ، قەبىلىسىنى يىغىپ، تەييارلىق قىلىپ تۇردى. ئۇلار يېتىپ باردى. خۇشاللىق بىلەن بىر-بىرىگە كۈن بەزمە قىلىپ بەردى. ئاخىرى تويغا تۇتۇندى. ئىككىيلەننى نىكاھ قىلىپ ئۈستىباش كىيىندۈردى. ئاخىرى ئۇلارنى بىر ھۇجرىغا چۈشۈرۈپ، ئۆيىگە كىرگۈزدى. بارچە كىشىلەر تارقىدى.

شۇ ۋاقىتتا نەۋفەل باشقا جايدا بەزمە قىلىۋاتاتتى. كۆڭلىگە ھەر خىل ئويلاپ يەتتى. بەزمە ئەھلىنى تارقىتىپ، ئاستا مەجنۇن بىلەن قىزنى چۈشۈرگەن ئۆيىگە كەلدى. يەڭگىسى ئۇخلاپ قاپتۇ.

قېشىغا كىردى. قىز ئۇنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ، ئۇنىڭ ئايىغىغا باش قويدى. ئىككىيلەن زار-زار يىغلاپ، ۋىسال شادلىقىغا چۆمۈلۈپ ئۇخلاشتى. ئوغۇل سەھەرگە يېقىن چىقىپ كەتتى. قىز ئۆز ئورنىدا قالدى. ئەتىسى مەجنۇننىڭ تۇغقانلىرى مەجنۇننى يوقلىغىلى كىردى. قارىسا، مەجنۇن يوق، قىز يالغۇز ئولتۇرۇپتۇ. ئۇلار بۇنىڭدىن ھەيران بولۇپ، يېنىپ چىقىپ، نەۋفەل قېشىغا كىردى. ئۇلار نەۋفەلگە كۆپ ئۆزبىلەر ئېيتتى. نەۋفەل:

— ئەي تەڭرىم، نەقدىرگە چارە يوق ئىكەن. بىز نەچچە قېتىم تەربىيە قىلدۇق، بولمىدى. ئەمدى سىزلەر يېنىپ، ئۆز جايىڭلارغا بېرىڭلار، دەپ رۇخسەت بەردى. بۇلار يېنىپ ئۆز مەنزىل ماكانلىرىغا كېلىپ چۈشتى. ئىبنى سالاممۇ لەيلىگە تويىلۇق ئېلىپ كەلگەنىدى. تويىنى كامالغا يەتكۈزۈپ، نىكاھ قىلىپ بەردى. ئىبنى سالام لەيلىنى ھۇجرىسىغا چۈشۈردى.

لەيلى: «مەجنۇن مەن ئۈچۈن بايا-ۋانلاردا يۈرسە، مەن بۇ جايدا بىرىنىڭ قويندا ئىشرەت قىلىمىم ۋاپادارلىق نىزا-مىغا راۋا كەلمەيدۇ. مۇنداق بولغۇچە ئۆلگىنىم ياخشى» دەپ ئويلىدى. مۇبادا ئىبنى سالام قول ئۇزىتىپ قالسا، ئۆز ئۆزىنى ئۆلتۈرۈشنى پىلانلاپ، بىر خەنجەرنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ يۈردى.

ئىبنى سالام بىز قېتىم ھاراق ئىچسە، ئىككى ئۈچ كۈن خاپىسىغا بولۇپ يېقىلىپ قالىدىغان ئادەم ئىدى، شۇ كۈنى

ئۇ كۆپ ئىچتى. شاراب باشقا چىققاندىن كېيىن، ھوشسىزلىنىپ يېقىلدى. بەزىلەر ئۇنىڭغا «ئاغرىق تەگدى» دەپ ئويلاپ، باشقا ئۆيگە ياتقۇزدى. كىشىلەر ئىبنى سالام بىلەنلا بولۇپ كەتتى. لەيلى بىلەن ھېچ كىشىنىڭ كارى بولمىدى. لەيلى ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ، ئۆيىدىن چىقىپ بىر باياۋانغا قاراپ راۋان بولدى. بىرنەچچە پەرسەڭ يول يۈرگەندىن كېيىن قۇلىقىغا بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. بۇ ئاۋازغا ھەيران بولۇپ، قۇلاق سالىسا، بىر كىشى دەرت بىلەن يىغلاۋاتاتتى، ئۇ ئاۋاز مەجنۇننىڭ ئاۋازىغا ئوخشايتتى. لەيلى ئاۋاز چىققان تەرەپكە بېرىپ قارىسا، مەجنۇن قىزىل يۈزىنى قارا يەرگە قويۇپ، باش باھارنىڭ يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپ يىغلاۋېتىپتۇ. مەجنۇن لەيلىنىڭ ئاياغ شەپىسىنى ئاڭلاپ، بېشىنى كۆتەردى ۋە لەيلىنىڭ كېلىۋاتقان لىقىنى كۆردى. مەجنۇن ئىختىيارسىز ئورنىدىن قوپۇپ لەيلىنىڭ ئايىغىغا يېقىلدى. ئۇلار بىر-بىرى بىلەن قۇچاقتىلىشىپ، ھوشسىزلىنىپ يېقىلىپ قېلىشتى. بىر سائەتتىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ ھال مۇڭلىرىنى بايان قىلىشتى. ھەرقايسى ئۆز بېشىغا كەلگەننى ئېيتىشىپ، گاھى يىغلاپ، گاھى تەڭرىنىڭ تەقدىرىگە ئاپىرىنلار ئوقۇپ، خۇشال بولۇپ كېچىنى كۈندۈزگە ئۆلدى. لەيلى تاڭ ئاتقاندىن كېيىن قايتىپ بېرىپ، ئۆز ئۆيىگە كىرىپ ئولتۇردى. لەيلىنىڭ بۇ ئىشىنى ھېچكىم بىلمىدى. سەرگەردان مەجنۇن نالە بىلەن يىغلاپ پەرىشان بولۇپ باياۋاندا قالدى.

ئۇ كۆپ ئىچتى. شاراب باشقا چىققاندىن كېيىن، ھوشسىزلىنىپ يېقىلدى. بەزىلەر ئۇنىڭغا «ئاغرىق تەگدى» دەپ ئويلاپ، باشقا ئۆيگە ياتقۇزدى. كىشىلەر ئىبنى سالام بىلەنلا بولۇپ كەتتى. لەيلى بىلەن ھېچ كىشىنىڭ كارى بولمىدى. لەيلى ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ، ئۆيىدىن چىقىپ بىر باياۋانغا قاراپ راۋان بولدى. بىرنەچچە پەرسەڭ يول يۈرگەندىن كېيىن قۇلىقىغا بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. بۇ ئاۋازغا ھەيران بولۇپ، قۇلاق سالىسا، بىر كىشى دەرت بىلەن يىغلاۋاتاتتى، ئۇ ئاۋاز مەجنۇننىڭ ئاۋازىغا ئوخشايتتى. لەيلى ئاۋاز چىققان تەرەپكە بېرىپ قارىسا، مەجنۇن قىزىل يۈزىنى قارا يەرگە قويۇپ، باش باھارنىڭ يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپ يىغلاۋېتىپتۇ. مەجنۇن لەيلىنىڭ ئاياغ شەپىسىنى ئاڭلاپ، بېشىنى كۆتەردى ۋە لەيلىنىڭ كېلىۋاتقان لىقىنى كۆردى. مەجنۇن ئىختىيارسىز ئورنىدىن قوپۇپ لەيلىنىڭ ئايىغىغا يېقىلدى. ئۇلار بىر-بىرى بىلەن قۇچاقتىلىشىپ، ھوشسىزلىنىپ يېقىلىپ قېلىشتى. بىر سائەتتىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ ھال مۇڭلىرىنى بايان قىلىشتى. ھەرقايسى ئۆز بېشىغا كەلگەننى ئېيتىشىپ، گاھى يىغلاپ، گاھى تەڭرىنىڭ تەقدىرىگە ئاپىرىنلار ئوقۇپ، خۇشال بولۇپ كېچىنى كۈندۈزگە ئۆلدى. لەيلى تاڭ ئاتقاندىن كېيىن قايتىپ بېرىپ، ئۆز ئۆيىگە كىرىپ ئولتۇردى. لەيلىنىڭ بۇ ئىشىنى ھېچكىم بىلمىدى. سەرگەردان مەجنۇن نالە بىلەن يىغلاپ پەرىشان بولۇپ باياۋاندا قالدى.

ئەي تەڭرىم، نەقدىرگە چارە يوق ئىكەن. بىز نەچچە قېتىم تەربىيە قىلدۇق، بولمىدى. ئەمدى سىزلەر يېنىپ، ئۆز جايىڭلارغا بېرىڭلار، دەپ رۇخسەت بەردى. بۇلار يېنىپ ئۆز مەنزىل ماكانلىرىغا كېلىپ چۈشتى. ئىبنى سالاممۇ لەيلىگە تويىلۇق ئېلىپ كەلگەنىدى. تويىنى كامالغا يەتكۈزۈپ، نىكاھ قىلىپ بەردى. ئىبنى سالام لەيلىنى ھۇجرىسىغا چۈشۈردى.

لەيلى: «مەجنۇن مەن ئۈچۈن بايا-ۋانلاردا يۈرسە، مەن بۇ جايدا بىرىنىڭ قويندا ئىشرەت قىلىمىم ۋاپادارلىق نىزا-مىغا راۋا كەلمەيدۇ. مۇنداق بولغۇچە ئۆلگىنىم ياخشى» دەپ ئويلىدى. مۇبادا ئىبنى سالام قول ئۇزىتىپ قالسا، ئۆز ئۆزىنى ئۆلتۈرۈشنى پىلانلاپ، بىر خەنجەرنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ يۈردى.

ئىبنى سالام بىز قېتىم ھاراق ئىچسە، ئىككى ئۈچ كۈن خاپىسىغا بولۇپ يېقىلىپ قالىدىغان ئادەم ئىدى، شۇ كۈنى

لەيلىنىڭ پىراق دەشتىدە مەجنۇن ئۈچۈن چېنىقىشى ھەدىيە قىلغانلىقى

كە راۋان بولدى. قەبرىستانلىققا كەلگەندە قارىسا، ئىككى قەبرە كۆرۈندى. ئانام بىلەن ئانامنىڭ قەبرىسى مۇشۇ بولسا كېرەك» دەپ ئويلاپ: «ئەي ئاتام، ئەي ئانام، سىلەرگە ئوغۇل بولۇپ سىلەرنىڭ يىرىقىڭىز لارنى يېتىن قىلالىمىدىم، سىزىلەرنىڭ ئىتائەتلىكلىرىدا بولۇپ، پەرمانىڭلارچە ئىش قىلىدىم. ئاخىرقى ئۆمرۈڭلاردا بىر كۈنلۈك مەرىكەڭلەرگە يارىمىدىم. قايسى تىلىم بىلەن سىزىلەرگە ئۆزۈرە ئېيتاي؟ ھەرقانچە بولسىمۇ بۇ جىگەر پارەڭلەرنى كەچۈرۈپ، رازى بولۇڭلار» دەپ باغرىنى پارە - پارە قىلىپ، ئاھۇ - ئەفغانلار بىلەن يىغلىدى. خەتمە قۇرئان قىلىپ، يۈزىنى قەبرىگە ياقتى.

لەيلى مەجنۇندىن ئايرىلغاندىن كېيىن ناھايىتى پەرىشان بولدى. «مەجنۇننىڭ ئەھۋالى قانداقتۇ؟ دەپ ئويلاپ، نالە - پىغان چەكتى. ئاخىر ئۇ دەردنىڭ زىيادىلىكىدىن ئاغرىپ يېتىپ قالدى. تېۋىپلارغا شۇنچە كۆپ داۋالاتتى، بارغانچە تېنى زەئىپلىشىپ كەتتى.

— ئەي ئاتا - ئانا، — دېدى ئۇ ئىلا - تىماس قىلىپ، — ئاغرىقىمنىڭ باشقا ئىكەنلىكىنى بىلىسىزىلەر. ئەمدى مەندىن ئۈمىد ئۈزۈڭلار، مەندىن رازى بولۇڭلار، مېنى پىنھان جايغا ئېلىپ كىرىڭلار، — دېدى. لەيلىنى تەنھا ھۇجرىسىغا ئېلىپ كىردى. لەيلى ئۇرۇغ - تۇغقانلىرىنىڭ ھەممىسىنى چاقىرتىپ:

— مېنىڭ بىر ۋە سېپىتىم بار، ئۇنى ئېيىتاي، سىلەر مېنى رازى قىلساڭلار، — دېدى. ئاتا - ئانىسى جان دىل بىلەن قوبۇل

رىۋايەتچىلەر مۇنداق ھېكايە قىلدۇ:

مەجنۇن نەۋفەلنىڭ قىزى يېنىدىن چىقىپ، باياۋانغا يۈزلەندى. بۇ ئىش ئەنسى بارلىق خالايسىققا مەلۇم بولدى. مەجنۇننىڭ ئاتا - ئانىسى نەۋفەل ئالدىدا ئۆزىلەر ئېيتىپ، ئۆيگە ياندى. مەجنۇننىڭ ئانىسى ئۆيىگە بارغىچە ئاغرىپ قالدى. نەچچە تېۋىپقا داۋالاتتى، ساقايمىدى. كۈندىن - كۈنگە كېسىلى ئېغىرلىشىپ، ئاخىرى بۇ ۋاقىتلىق دۇنيا - دىن مەڭگۈلۈك ئالەمگە سەپەر قىلدى. كىشىلەر مەجنۇننىڭ دادىسىنى كۆپ پەرىشانلىق ئىچىدە دەپنە قىلدى.

مەجنۇننىڭ ئانىسىمۇ ئىككى كىشىنىڭ پىراقىدا زەئىپ بولۇپ، بىرنەچچە كۈن يېتىپ، ئاخىر ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلدى، جامائەت يىغىلىپ يەرلىكتە قويدى.

بۇ ۋاقىتتا، مەجنۇن نەجد تېغىدا پۈرەتتى. ئۇ ئارىدا ئۇخلاپ قېلىپ، چۈش كۆردى. چۈشىدە مۇنداق ۋەقەنى كۆردى: «ئىككى كەپتەر بىر ئۇۋىدا باچكۇلارمىش، بۇ باچكۇ چوڭ بولۇۋالغاندىن كېيىن، ئاتا - ئانىسىغا پەرۋا قىلماي ئۇچۇپ كېتىپ، ياۋا كەپتەرلەرگە قوشۇلارمىش. شۇ ئەسنا - دا ھاۋادا بىر قارچىغا پەيدا بولۇپ، ئىككى كەپتەرنى چاڭگاللاپلا ئېلىپ كەت - كۈدەكمىش». مەجنۇن بۇ ئەيمىنىشلىك چۈشتىن قورقۇپ ئويغاندى. ئۇ بۇ چۈشنى ئۆزىگە تەدبىقلىغان ھالدا مۇلاھىزە قىلىپ: «ئۇ ئىككى كەپتەر ئاتام بىلەن ئانام، ھاۋادىن كېلىپ ئېلىپ كەتكەن قۇش ئەزرائىل بولغاي» دېدى - دە، ئۆي تەرەپ

قىلىدى. لەيلى:

— ۋە سەيىتىم شۇكى، مېنىڭ مەڭگۈ —
لۇك ئالەمگە سەپەر قىلغانلىقىمنى ئاڭلىسا،
مەجنۇن دەرھال يېتىپ كېلىدۇ، ئۆزىنى
پارە-پارە قىلىدۇ. ئۇنى قوغلىماڭلار.
مېنىڭ پىراقىمدا ئۇنىڭ ئۈستىباشسىز
بولغانلىقى ھەممىڭىزگە مەلۇم. ئەمما
ئۇنىڭ پاكلىقى ۋە دىيانىتى ماڭىلا مەلۇم.
ئۇ ماتىمىگە ئانىسىدىن ئايرىلغان بوتىدە —
لاقتەك ئېتىلىپ كەلسە، ئازار بەرمەڭلار.
ئۇمۇ جان پىدا قىلىپ، مېنىڭ روھىمغا
قوشۇلىدۇ. ناھايىتى ئىززەت ئىكرام بىلەن
مېنىڭ قەبرىمگە قوبۇڭلار، ئەگەر مۇنداق
قىلىنساڭلار، مېنىڭ پاك روھىم سىزلەر —
دىن خۇشال بولمايدۇ. يېنىم يەرگە تەگ —
جەيىدۇ. ئۇ بىچارە غېرىپ بولۇپ قالد —
دۇ، — دېدى. ئۇ ۋەسىيەتلەرنى تامام
قىلىپلا: «ئاه مەجنۇن» دەپ بىر ئاھ ئۆر —
دى. دە، جاننى تەڭرىگە تاپشۇردى. ئىبنى
سالام بەختسىزلىكتە قالدى. بارچە خالا —
يىنىق كۆپ ئەپسۇسلۇق ئىچىدە زار-زار
يىغلاشتى.

بۇ ۋاقىتتا، مەجنۇن ئاتا-ئانىسىنىڭ
قەبرىسىگە يۈزىنى يېقىپ تۇرۇپ، ئۇلارغا

سېغىنىۋاتاتتى. ئۇنىڭ قۇلقىغا غايىسىدىن
بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. مەجنۇن بىر ئاھ
تارتىپ، مەست تۆگىدەك ئېتىلىپ،
لەيلى تەرەپكە راۋان بولدى. مەنزىلگە
يېتىپ كېلىپ ئەھۋاللارنىڭ ھەممىسىنى
كۆردى. بۇمۇ لەيلىنىڭ يادىدا ئاھ چەك
كىنىچە چېنىنى تەڭرىگە تاپشۇردى. بۇ
ھالى كۆرگەن خالايدىق تېخىمۇ زىيادە —
رەك ماتەمدار بولۇشتى. شۇنىڭ بىلەن بۇ
ئىككى ئاشىق — مەشۇقنىڭ سادىقلىقى پۈت —
كۈل خەلق ئارىسىغا پۈر كەتتى. ئىككىسىگە
بىر كېپەن تىكىپ، بىر جىنازغا سېلىپ،
نامىزىنى بىرگە چۈشۈرۈپ، بىر گۆردە
قويدى. ئۇلارنىڭ بۇ دۇنيادىكى ئىشقى
مەجازى ئىشقى ئىدى. تەڭرى ئۇلارنىڭ
پاكلىقىدىن، ئۆز ئارا مۇھەببىتىنىڭ زى —
يادىلىكىدىن، ئۇلارنىڭ ئىشقىنى ھەقىقىي —
لىكىگە ئاياندۇردى. ئۇلار مۇرادلىرىغا
يەتتى. ھەر بىر كىشى پاكلىق ۋە چىن
ئېتىقاد بىلەن مەنزىلگە قەدەم قويسا، تەڭ —
رى ئۇنى مەھرۇم قويمىدۇ ۋە ھەركىم
ئۆز كۆڭلىنى دىيانەت بىلەن پاكلىسا،
«مەجازى ئىشقى» ھامان ھەقىقىي ئىشققا
ئايلىنىدۇ.

يۈسۈپ - زىلەيخا

دۇر بېك

ھۇھەرروردىن: ئەسىرلەرنىڭ قۇم بارخانلىرى ئاستىدا كۆمۈلۈپ قالغان نۇرغۇن ئەدەبىي مېراسلىرىمىز يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئارقا - ئارقىدىن تېپىلىپ، قەلبەرنى چوڭقۇر ھايانغا سالماقتا. بۇ يىل يولداش ئابدۇقادىر سادىر تەرىپىدىن خوتەن ۋىلايىتىنىڭ گۇما ناھىيىسىدىن تېپىلغان «يۈسۈپ - زىلەيخا» ۋە «گۈل ۋە نەۋرۇز» داستانلىرىنىڭ قىسقىچە يازمىسى شۇلارنىڭ جۈملىسىدەدۇر.

يېڭىدىن تېپىلغان بۇ قول يازمىنىڭ ھەجمى 17.5×12.5 س م بولۇپ، مىسرالار ھەر - بىر بەتكە ئىككى قاتار قىلىپ يېزىلغان. ھەر ئىككى داستان بىر كاتىب تەرىپىدىن خۇشخەت بىلەن كۆچۈرۈلۈپ، بىر كىتاب سۈپىتىدە تۈپلەنگەن.

«يۈسۈپ - زىلەيخا» داستانىنىڭ بۇ قول يازمىسى تولۇق ئەمەس، كاتىبىنىڭ نامى، كۆچۈرۈلگەن ۋاقتى نامەلۇم. قول يازما جەمئىي 62 بەت بولۇپ، 720 مىسرادىن ئارتۇق.

تەكشۈرۈش جەريانىدا مەزكۇر داستان دۇر بېك نامى بىلەن ئاتالغان «يۈسۈپ - زىلەيخا» داستانىنىڭ قول يازمىسى ئىككىلىكى ئېنىقلاندى. گەرچە «يۈسۈپ - زىلەيخا» داستانى دۇر بېك نامى بىلەن باغلىنىپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن، قول يازمىدا «دۇر بېك» دېگەن نام كۆزگە چېلىنمايدۇ.

بەزى مەنبەلەردە بۇ داستاننىڭ ھىجرىيە 812 (مىلادىيە 1409 -) يىلى يېزىلىپ تامام - لانغانلىقى قەيد قىلىنغان. ئەمما، داستاننىڭ يېڭى تېپىلغان بۇ نۇسخىسىدىكى «سۇلتاننىڭ مەدھى» دېگەن بابىدا:

شاھ ئەبۇلغازى سۇلتان ھۈسەين، سەلتەنەتى دۇنيەدە تۇتسۇن ئورۇن
تاپسۇن ئوشال ئەيشى بىلە زىب - زىن. «يارلىغى ئېرۇر بارىغە فەرزى ئەين،
تاپسۇن ئوشال جۈملە مۇرادىن بۇ كۈن، شاھ ئەبۇلغازى سۇلتان ھۈسەين»
دېگەن مىسرالار ئۇچرايدۇ. بۇ ھال، ئەسەرنىڭ سۇلتان ھۈسەين بايقارا دەۋرىدە يېزىلغانلىقىنى پەرەز قىلىشىمىزغا ئىمكان بېرىدۇ.

«يۈسۈپ - زىلەيخا» داستانىنىڭ قول يازما نۇسخىلىرى تاشكەنت، بىارنۇ، ئىستانبۇل كۈ - تۈبەخانلىرىدا ساقلىنىۋاتىدۇ.

يېڭىدىن تېپىلغان بۇ نۇسخىنىڭ ئەدەبىيات تەتقىقاتىدىكى قىممىتىنى نەزەردە تۇتۇپ، كىتابخانلارنىڭ دىققىتىگە سۇندۇق.

①.....

پەرتەۋى ئىشقىدىن ئېرۇر با خەبەر،
ھەر نەكى مەۋجۇد بولۇر سەربەسەر.
ئىشۇ مۇھەببەت يولىدىن كىردىگار،
قىلدى ھۇسنىنى سۆيۈپ ئاشكار.

قىلىدىلار ئادەمغە مەلئىك سۇجۇد،
ئىشقى ئېرۇر ھاسىلى كەۋنۇ مەكان.

نەكىت ھەزرەتى پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم

بارچەغە ئول راھبەرۇ رەھنەما.
ئول ئىدى گەنجىمى ئەيسرارى ئىشقى،
ئاندىن ئېرۇر رەۋنەقى بازارى ئىشقى.
سىدىق ئىلە سىدىقى ئاڭا بار ئىدى،
بىلىكى ئۇمەر قاتىلى كۇفۇفار ئىدى.
جامىنى قۇرئان ئىدى ئۇسمان يەقىن،
ئېردى ئەلى سۇبھەئى ھەق شاھى دىن.
ئالىنى ئەسھاب ئېرۇر سەربەسەر،
ۋادىنى شەرنى ئىچىدە راھبەر.

ئەھمەدۇ مەھمۇد بىر ھەبىبى ئىلاھ،
سايە ھەق بارچەئىغە پۇشتۇ پەناھ.
ئادەمۇ ئالەم ئىدىلەر بىنىشان،
تەڭرى ھەبىبىم دېدى ئانى ئەيان.
ئادەمى خاكىگە ئالار نەسل ئېرۇر،
بىلىكى ھەقىقەت يولىدىن ئەسل ئېرۇر.
كۈنتۇ نەبىيغە دېدى بۇ مەئىندىن،
ئانداكى ئادەم ئىدى دەرما ۋەتىن.
ئادەمۇ ئالەمغە ئېرۇر پىشۋا،

سۇلتاننىڭ مەدھى

.....

ھىلىم بىلە كىردى ئۇلۇس ئىچكەرى،
ھاسىلى ئۇمرىن قویۇبان تاشقارى.
شەھر خۇد دەۋزەخ كەبى زىندان ئىدى،
تاشقارى چۇن رەۋزەئى رىزۋان ئىدى.
تاشقارى ئېردى بارى پايەندە باغ،
شەھر ئىچىنىدە ھەسرەت ئىدى دەردۇ داغ.
تاشقارى ئېردى بارى نازۇ نەئىم،
شەھر ئىچىنىدە ئېردى ئەزابۇ ئەلىم.
تاشدا ئىدى سەبزەۋۇ ئابى رەۋان،
شەھر ئىچىنىدە ئېردى يۈز ئاھۇ فىغان.
تاشدا ئىدى جۈملەئى ئەيشۇ تەردب،

ھەمد ھەققى نەئىتى نەبىدىن كېيىن،
بۇلبۇلى جان، شاھ دۇئاسىن دېگىن.
شاھى زەمان سايەئى لۇتقى ئىلاھ،
كەتتى دۇنيادىنكى ئول پۇشتى پەناھ.
يارلىغى ئېرۇر بارىغە فەرزى ئەين،
شاھ ئەبۇل غازىنى سۇلتان ھۇسەين.
يۇسۇف ئېرۇر مىسىرى جەھانغە بۇ دەم،
سۆزى مەسھىپا دەمدۇر دەم بەدەم.
دۇنيادە ئولدۇر چۇ سۇلەيمانى ئەسر،
روپى زەمىن بولدى ئاڭا بارچە قەسر.
ۋارس ئېرۇر مۈلكىگە سۇلتاندىن،
مەلىك ئېرۇر جۈملەئى روپى زەمىن.
فەررى فەردىدۇن يۈزىدە ئەيان،
خادەم ئېرۇر قەيسەرۇ نۇشەرۋان.

① قول يازمىدا بۇ ئورۇندىكى بىر نەچچە بەت يوقالغان. داستاننىڭ كېيىنكى قىسمىدىكى يوقالغان جايلارمۇ كۆپ چېكىت بىلەن ئېلىندى.

ئۇشبۇ مەزگىلدە ماڭا بائىس مەگەر،
 بولدى يەنە بىر نەچە ساھىب ھۈنەر،
 بەندەغە دېدىلەر ئالاركىم بۇ دەم:
 «بولغىل ئۇشال قەۋلىگە ساھىب قەدەم.
 قويما تەلەب يولدا تەبىئىتى پەست،
 ئەيلە بۇ ئەزمىگىنى تەمامى دەرەست.
 «قىسسەئى يۇسۇف» نى تەمام ئەيلە نەزم،
 تۈركى تىلى بىرلە قىلىپ ئەزمى جەزم.
 قالغاي ئۇشال سەفھە سەندىن يادكار،
 سەندىن ئۆتۈپ ئاخىرى بىل روزكار.»
 بەندە ئۇشال ھالدا قىلدىم شۇرۇھ،
 شۇكىر قىلىپ تەڭرىگە ئەيلەپ رۇجۇھ،
 ئالدىم ئۇشال لەھزە دۇۋاتۇ قەلەم،
 سەفھەئى كاغەز ئۆزە ئوردۇم رەقەم.
 دەۋلەتى تەۋفىقىنى ئىستەپ مۇدام،
 تەڭرى تەئالادىن ئۇشال سۇيۇپۇ شام.
 ئىپىردى چۇ خاتىردە دائىم بۇ ئەزم،
 ئەيلەدى بۇ قىسسەئى دۇرسىلىكى نەزم.
 ئۇشبۇ كۆڭۈلدە تەقى ئەيىيامى چەند،
 قىلدى قەلەم نەۋكى بىلە سۆزنى بەند.
 كىمكى ئوقۇساۋۇ ئىشىتىسە مۇنى،
 فاتىھە بىرلە چۇ ساغىنىغىن مېنى.

شەھەر ئىچىدە بار ئىدى شورۇ شەئەب،
 ئۇچار ئىدى كۆزلەردىن ئاشۇ نان،
 كۆز ياشىدىن ئىپىردى چۇ ئابى رەۋان.
 بارچەسى ھەسرەت بىلە لەيلۇ نەھار،
 دەر ئىدىلەر بالەۋۇ ئالۇ ئانار.
 ئۇشبۇ قەبىل خەلق ئۈچ ئاي تەمام،
 يەر ئىدىلەر غۇسسەۋۇ غەم سۇبھۇ شام.
 بەندە ئۇلار بىرلە گىرىفتار ئىدىم،
 بارچەسىدىن ۋاقىغى ئەسرار ئىدىم.
 كۆلبەئى ئەھزان قىلىپ ئىپىردىم ۋەتەن،
 كۆڭۈل ئىدى دەرغەمۇ جان مۇمتەھەن.
 گاھى ئىدىم مەشغۇلى جان بىرلە زىكىر،
 گاھى ئىدىم غەرەقى ئەندۇھۇ فىكىر.
 گاھ ئوقۇر ئىپىردىم زى كىتابى «قىسسەس»،
 گاھ ئىچەر ئىپىردىم زى شەرابى غۇسسەس.
 لېك «قىسسەس» ئىچرە ۋەلې مەيلى جان،
 «قىسسەئى يۇسۇف» ئىدى ئەندەر زەمان.
 ئول ئىدى ئول دەمدە چۇ مەھبۇبى دىل،
 ئول ئىدى بۇ قىسسەدە مەھبۇبى دىل.
 بەندەئى بىچارەغە شامۇ سەھەر،
 «قىسسەئى يۇسۇف» ئىدى ئەندەر نەزەر.
 بار ئىدى كۆڭۈلدە بۇرۇندىن بۇ غەم،
 تۈركى تىلى بىرلە مۇنى قىلىسە نەزم.

ھەزرەتى يۇسۇفنىڭ قىسسەسىدىن ئىپتىدائىدا قىلغانى

تەڭرى تەئالا قاتىدىن جىبىرەئىل.
 تەڭرىنى ئەمرىن سورار ئىپىردى مۇدام،
 جۇملەئى ئومىمەتلەرىغە سۇبھۇ سام.
 ئۆزى رىسالەتدە بولۇپ ئىپىردى پىر،
 بار ئىدى ئوغلانلار بىس دىلپەزىر.
 بىر ئانادىن ئون ئىدىلەر سەر بەسەر،
 تەڭرى يولىنىدا بارىسى راھىبەر.
 بىر ئانادىن يۇسۇفۇ ئىبنى يەمىن،
 ئىككى قارىنداش ئىدىلەر پاك دىن.

پىرى خىرەدكىم ئىپىرۇر ئۇستادى كار،
 دېدى ھەر كۆڭۈلگە زەررە ئىپتىبار.
 جۇملە «قىسسەس» ۋاقىئەسىن سەر بەسەر،
 تەڭرى كەلامىدا بىرىپىتۇر خەبەر.
 بار ئىدى كەنئان ئۇلۇسىدىن مۇدام،
 ھەزرەتى يەئقۇب ئەلەيھىسسالام.
 خەلق ئۆزە پەيغەمبەرى بەرھەق ئىدى،
 دىن يولىدا ھاكىمى مۇتلەق ئىدى،
 كېلىۋر ئىدى ئاڭا چۇ ۋەھىي دەلىل،

يۇسۇف ئىدى ئورتادە چۇن شەمە جەمە،
 ئۆزگەسى پەرۋانەۋۇ ئول ئىپردى شەمە
 ئۆزگەلەرى كەۋكەبۇ ئول ماھ ئىدى.
 ئۆزگەلەرى خادەمۇ ئول شاھ ئىدى،
 ئۆزگەلەرى زەررەۋۇ ئول ئافتاب.
 بارچە سەدەق ئول ئىدى دۇررى خۇشاب،

تەڭرى بىرۇر ساڭا تۈمەن ئىززۇ ناز،
 دېسە كىشىگە بۇ سۆزۇڭ ساڭا راز.
 دەۋلەتۇ نۇسرەت تۇشىدۇ ئۇشۇ تۇش،
 تەڭرى ئەزەلدىن ساڭا بەرگەن ئۇلۇش.
 لېك بۇ تۇشىدىن ماڭا جانۇ جەھان،
 مېھنەتۇ غەم ئىدى كېلىۇر ھەر زەمان.

ھەزرەتى يۇسۇفنىڭ تۇشىدىن ئاغالارى خەبەر تاپقانى

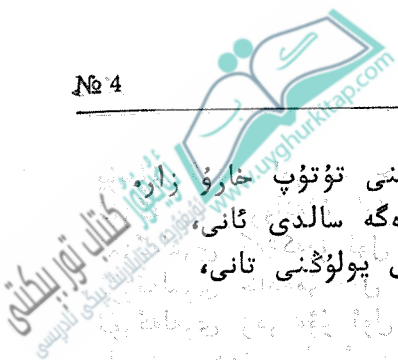
يۇسۇف سىددىق ئويۇنۇپ مەگەر،
 قىلدى ئاغالارغى تۇشىدىن خەبەر.
 بارچە ھەسەد ئوتى بىلە كۆپىدىلەر،
 جانۇ جەھان ئىپرتەيىنىدىن توپىدىلەر.
 قىلدى ئالار فېئىلىگە شەيىتان مەدەد،
 بىر يولى كۈچلەندى ئۇلارغە ھەسەد.
 بارچە يامانلىق قىلچىن تەبىرەتپ،
 بارچە ئەداۋەت ئوتىن ئەنگىز ئېتىپ.
 كەلدىيۇ قىلدى ئاتاسىغە سەلام،
 ھەر بىرىسى قىلدى تۈمەن ئىھتىرام.
 بارچە تۇرۇپ خىزمەتگە بىدەۋار،
 تىللارنىگە مەكرۇ كۆڭلىگە غۇبار.
 دېدىلەر: «ئەي پاك رەسۇلى خۇدا،
 ھەم ئاتامىز سىز داغى ھەم پىشىۋا.
 ھاجەتسىز باردۇر، ئايا پاكى دىن،

ھەزرەتتىگە ئەرز قىلالى يەقىن،
 بولدى جەھان باغىدا فەسلى بەھار،
 يەر يۈزىدە سەبىزە ئىپرۇر لالەزار،
 سەفھەئى سەھرا بارى گۈلزار ئىپرۇر،
 باغى ئىرەم نەقىشى نەمۇدار ئىپرۇر.
 يۇسۇف ئىپرۇر بىزگە چۇ كۆز مەردۇمى.
 مېھرى ئىپرۇر جانۇ كۆڭۈل ھەمدەمى.
 بەرگىل ئىجازەت بىلە، ئەي پاكى دىن،
 كۆرسۈن ئۇشۇل يەر يۈزە گۈللار يۈزىن.
 كۆڭلى ئاچىلسۇن بۇ تەماشى بىلەن،
 ئوپىناسۇن ئول لالەۋۇ رەبھان بىلەن.
 نېچچە قىلىۇرسەن ئانى مەھبۇسى شەھەر،
 ياخشى - يامان قىلسا تەماشىي دەھەر.
 ھەزرەتى يەئقۇب ئەلەيھىسسالام،
 باشلادى ئوغلانلارى بىرلە كەلام.

ھەزرەتى يەئقۇب ئوغلانلارى بىرلە سۆزلەشكەنلەرى

.....
 ھالىكى تاجىرىنە سالىدى كۆزىن،
 كۆرمەدى تىۋە ئۆزە يۇسۇف ئۆزىن.
 دېدىكى: «قاچتى يەنە كەنئانى قۇل،
 ئاياغىندە كىشەنۇ بوپىندە غول.
 راست ئىشىش خۇلىغەلەرنىڭ سۆزى،
 يولىنى كۆرۈڭ قايدا بارىپتۇر ئىزى.»
 بىر ھەبەشى قۇل ئىدى بەس نامدار،

دېدىكى: «جانبارغە بولغىل سەۋار.
 سۈرگىل ئۇشال يول بىلە سەن تۇندۇ تىز،
 تۇتقىن ئۇشال قولىنى زى راھى گۈرىز.
 قايداكى تاپساڭ ئانى قىلغىل ئىزا،
 ماڭا ئالىپ كەل بېرەيىن مەن جەزا.»
 سۈردى چۇ جانبارە مېنىپ ئول ھەبەش،
 ئاغزىدە سەۋگۈنچ ئىدى كۆڭلىدە غەش.
 يەتتىيۇ كۆردى يۇسۇف دىلخەستەنى،

سۆدرەدى يۇسۇفنى تۇنۇپ خارۇ زارۇ
 كاج ئۇرۇپ تىۋەگە سالدى ئانى،
 دېدىكى: «قاچقاق بولۇڭنى تانى،

بەندى بەلا ئىچىدە ۋابەستەنى،
 يۈزىنى سۈرتەر ئىدى بىر قەبرىغە،
 ئۆزگە مەجال يوق ئىدى ئول جەبرىغە.
 يەتكەچ ئاچچىقلاننىپ ئۇشال ئابكار،

ھەرزەتى يۇسۇف تەڭرى تەئالاغە مۇناجات قىلغانى

قىلدىم ئىككىن ئىلمەگەنىمدىن گۇناھ،
 لۇتغۇ كەردم بىرلە كەچۇر، يا ئىلاھ،
 بەندىلەر بىرلە گىرىفتارمەن،
 بۇتەئى ھىجران ئېلىدىن زارمەن.
 ھەرنېچە كىم ئاجىزۇ دىلىغەستەمەن،
 بەندۇ بەلا ئىچىندە ۋابەستەمەن.
 جەددىم ئېرۇر پاك رەسۇلۇڭ سېنى

يۇسۇف ئۇشال لەرزە دېدى: «يا رەھىم،
 نېچە چېكەيىن بۇ ئەزابۇ ئەلىم.
 نېچە ئېسەم ئاسىيۇ خارۇ زەلىل،
 جەددىم ئېرۇر پاك رەسۇلۇك خەلىل،
 نېچە كۆرەيىن بۇ ئەلەمنى ئىلاھ،
 سەندىن ئۆكۈن يوق ماڭا پۇشتۇ پەناھ.
 كىمگە دەيىن دەردۇ ئەلەم، ئەي كەرىم،
 سەن بىلۇرسەن رازى دىلىم، ئەي رەھىم.

ئەلچى شادىمان بولۇپ يانغانى

ھەرنە كېرەكلىك ئىدى تۇرلۇك قۇماش،
 قىلدى چىقارپ بارىسىن چاش - چاش،
 خەيمەئى خىرگاھۇ سەراپەردەلەر،
 ياساتىپ ئول تۈزدە بىر ئۇلۇغ چادەر،
 مىڭ تىۋەگە يۈكلەدى تۇرلۇك ئەساس،
 يوق ئىدى ئول مالغە ھەددۇ قىياس.
 بەگلەرنى بىر نەچە سەردارىنى،
 ئۆزىنىڭ ئول خاسەئى جاندارىنى.
 جەمئى ئاناكاۋۇ ئىناكا بەھەم،
 كىم ئىدىلەر بارىچەسى خاسى ھەرەم،
 بەختۇ سەئادەت قىلىپ ئېردى مەدەد،
 تۈزۈدى ئەساسۇ ھەشەم بىئەدەد.
 مىسىرغە كۆچۈردى زىلەيخانى شاھ،
 قىلدى زىلەيخا سۆيۈنۈپ ئەزمى راھە.

قىلدىم ئۇشال نامدا تەڭرى ئىلاھ،
 بولسا ماڭا سىز كەبى پۇشتۇ پەناھ.
 كەلگەن ئۇشال ئەلچى بەسى شادىمان،
 ئىززەتۇ ھۈرمەت بىلە ياندى رەۋان.
 ياندى ئۇشال ئەلچىنى نىكۇ پەيام،
 يۈرۈدىلەر تىنماي ئۇشال سۇبھۇ شام.
 چىقتى بەسى مېھنەتۇ رەنجى سەفەر،
 قەلئەئى مەغرىبقە يېتىشتى خەبەر.
 نامە جەۋابىنى چۇ تەيمۇس شاھ،
 ئالدىدا كەلتۈردى قىلىپ قەتئى راھ،
 نامە جاۋابىنى چۇ ئەلچى رەۋان،
 ئېلىگە كەلتۈردى بولۇپ شادىمان.
 ئاچتى خەزاينى ئىشىكىن سەر بەسەر،
 قىلدى جەۋاھىر داغى ئالتۇن بەدەر.

زىلەيخاننى مىسىرغە كۆچۈرگەنى

ھەمراھ ئىدى بارچەغە فەتھۇ زەفەر،
 ئاقىبەتۇل - قىسسە ئۇشال ھۇرى ئەيسىن،
 ئورداسى چۈن مىسىرغە يەتتى يەقىن،
 مىسىر ئەزىزى تاپىپان بۇ خەبەر،
 مىسىرنى ئايرىن قىلىپان سەربەسەر،
 ئۆتۈرۈ چىقىپ كەلدى قىلىپ يۈز ئەساس،
 كەلىمەس ئانىڭ شەرھى، بىبەددۇ قىياس،
 ئىككى چاقىر يانداشە تۇشتى بەھەم،
 كەلدى فەرەھ نەۋبەتى، ئۆتتى بۇ غەم،
 كەلدى ئەدەب شەرتى بىلە ئول زەمان،
 مىسىر ئەزىزى بۇ چاقىرغە رەۋان،
 بەگلەر ئۇچۇن كەلدى ئالىپ پىشكەش،
 چەرخ فەلەك كۆركى يەنە باشلاى غەس.

مىسىر سارى بولدى زىلەيخان رەۋان،
 چىقتى ئاتاسى - ئاناسىدىن فىخان،
 دېدىلەر: «ئەي جانى جەھان دەم بەدەم،
 ئاھۇ فىراقىڭدە كۆرەرىز ئەلەم،
 تەگمەسۇن ئول ئاي يۈزۈڭگە غۇبار،
 باردىڭ، ئايا جانى جانكىم، ياخشى بار،
 تەبرەدى ئول ئوردە كۆچۈپ سەرسەبەر،
 راست قىلىپ بارچەسى زادى سەفەر،
 جۈملەئى ئىشلارى سەرەنجام ئىدى،
 بەختى مەدەدكارۇ فەلەك رام ئىدى،
 يۈرۈدىلەر كېچەۋۇ كۈندۈر مۇدام،
 زەۋقۇ تەرەب بىرلە بارى سۇبۇ شام،
 دەۋلەتۇ نۇسرەت ئىدىلەر راھبەر،

زىلەيخان مىسىر ئەزىزى سارى نەزەر قىلغانى

ئەمدى نېتەيىن، بارايدىن قاي سارى،
 يايىدى قارا زۇلفىنى گۈل يۈزىگە،
 تولدى رەۋان باش گۈزەرۇ كۆزىگە،
 گۈل بەدەننىن تاشلاى بە رويى خاك،
 ئالدى پىچاق سەيىنەسىنى قىلدى چاك،
 «ئام نېتەيىن ئەمدى قاين بارغامەن،
 كىسىنى كۆرۈپ سوراغىنى سوراغەن.

ئۇشبۇ مەھەل ئىچەرە زىلەيخان مەگەر،
 مىسىر ئەزىزى سارى سالدى نەزەر،
 بولدى سەراپەردەدە بىخۇد بۇ دەم،
 باشتىن ئاياق بولدى ۋۇجۇدى ئەدەم،
 بارچە ئىناكا بىلە ئۆي قىزلارنى،
 قان ساچا باشلاى باقىپ كۆزلەرى،
 ايبىپە كەلتۈردىلەرۇ ھەم گۈلاب،
 پىتى زىلەيخان يۈزىگە ھەم گۈلاب،
 ى گۈلاب ئىشى ئەسەر يۈزىگە،
 رەۋان سەسكەنىپ ئول ئۆزىگە،
 زىزى ئەمەس ئول يۇسۇقىم،
 دە سالدىم ئۆزۈمنى ئۆزۈم،
 نام ئويى ئامىنى بارى،

يۇسۇقنى ئەزىز «فەرزەند» دەپ زىلەيخانغا تاپشۇرغانى

بولدى فۇزۇن مېنەتۇ دەردۇ غەمىم،
 ئىشق ئونى ئۆرتەيدۇرۇر مېنى بۇ دەم،
 جان ئىچىندە شۇئىلىسى تارتار ئەلەم.

لېك زىلەيخان ئىدى بىخوردۇ خاب،
 ئىشق ئونىدىن ئىدى بەغرى خەراب،
 دېدى ئىناكەگە: «ئايا ھەمدەمىم،

مەنەش
 غەش
 تەنى

سالغىل ئۇشال سۇختە دىلىتە نەزەر،
ياخشى ئېرۇر ۋۇسلەتى شەمسۇ قەمەر»
يۇسۇف دېدىكىم: «ئايا خۇش پەيام،
مەن ئىدىم ئازاد، بولۇپمەن غۇلام.
مەن ئىدىم ئۆز مەملىكەتىمدە ئەمىر،
مۇندا بۇ كۈن خار ئېرۇرمەن ھەقىر.
مېنى فەلەك قىلدى ئىلىمدىن جۇدا،
شاھ ئىدىم ئەمدى بولۇپمەن گەدا.
كۆردى تۇشىدە چۇ زىلەيخا مېنى.
مەن داغى تۇشۇمدە كۆرۈپمەن ئانى.
بەسكى فەلەك گەردىشىدىن رەنجۇ غەم،
كۆركۈمىز ئول مېھنەتۇ دەردۇ ئەلەم.
بەسكى خەلايىق ئىچىندە خارۇ زار،
بولغۇمىز جانۇ كۆڭۈللەر فىگار.
بەسكى زەمانە ئىلىكىدىن مەھال،
چەككۈمىز، ئەي دوست، بەسى ماھۇ سال.
قىلغۇسىدۇر تەڭرى چۇ لۇتقۇ كەرەم،
ئاقىبەتۇل - ئەمىر بولۇرمىز بەھەم.
سەبىر بىلە ئەيلىلى ئەندىشەنى،
ئۇرماللىك ئاياقە بۇ كۈن تىشەنى.»

جۈملەئى ھالىمدىن ئاڭا قىل خەبەر،
كۆز ئۇچىدىن بىر ماڭا قىلسۇن نەزەر.
بارغىلۇ يۇسۇفنى كۆر ئۇشبۇ زەمان،
قىل بۇ تۇشۇم قىسسەسىن ئاڭا ئەيان.
تۇتقىل ئۇشال رازنى مەستۇرسەن،
قىلما بۇ ئەسرارنى مەشھۇرسەن.
ساقلاماساڭ ئۆزۈڭگە نامۇستى،
شاھ قىلۇركىم دۇشمەنى مەھبۇستى.
تاپماسۇن ئول مىسىر ئەزىزى خەبەر،
بىزنى قىلۇر ئۇشبۇ ئۇلۇسىدىن بەدەر.»
«بارچەنى ئۆلۈمگە بېرۇرسەن بۇدەم،
قىل بۇ بەلا ئىچرە تەھەممۇل بالەم.»
باردى چۇ يۇسۇفقا ئىناكە نىھان،
دېدىكى: «يۇسۇف، ساڭا ئەيلىەي - ئەيان:
سەككىز يىل ئېرۇركى زىلەيخا ئەلەم
بىللىكى فىراقىڭدا چېكەر دەم بەدەم.
سېنى تۇشىدە كۆرۈپ ئول ناتەۋان،
ئەيلىەدى پەردۇد بارى ھەم خانۇمان.
سېنى تىلەي مىسىرغە تۇشتى ئەسىر،
قىلدى فىراقىڭ ئانى زارۇ زەخىر.»

ئىنىكا يۇسۇفدىن جەۋاب ئالپ زىلەيخاغا ئايىتقانى

سەبىرۇ تەھەممۇلدا تاپارمىز ۋىسال،
ۋەقت يېتىپ ئۆتسە بەسى ماھۇ سال.»
بولدى زىلەيخا ئىشىتىپ بىقەرار،
يىغىلار ئىدى كۆزلەرى قان زار زار:
«دېدىم تۇشۇم قىسسەسىنى سەر بەسەر،
راست ئىشىش ئەمدىكى تاپتىم خەبەر.
ئاھ، قاچان بولغۇسىدۇر ئەييامى ۋەسل،
جانۇ كۆڭۈل نەقدى ئېرۇر فەسلۇ فەسل.»
دېدى ئىناكاسىكى: «جانۇ جەھان،
تەڭرىگە شۇكر ئەت داغى قىلما فىغان.
يۇسۇف ئېرۇر خىزمەتىگە سۇبھۇ شام،
سەبىر بىلە يەتكەسەن ئاخىر بەكام.»

كەلدى ئىناكا دېدى: «ئەي گۈلئۇزار،
جانى ئەزىزم ساڭا بولسۇن نىسار.
كۆردۈم ئۇشال يۇسۇفى دىلخەستەنى،
چەرخى فەلەك جەۋرىنە ۋابەستەنى.
جۈملە ھىكايەتنى ئاڭا سەر بەسەر،
ئايىتتىم ئېسە دېدىكى: شامۇ سەھەر.
مەن داغى ھىجران ئوتىدىنىمەن كەباب.
سەبىر قىلىپمەنكى ياماندۇر شىتاب.
مەن داغى تۇشۇمدە كۆرۈپمەن ئانى،
ئانداكى مەغرىبىدە ئىدى مەسكەنى.
لېك بەسى مېھنەتۇ جەۋرۇ جەفا،
چەككۈمىزۇ كۆرەمىز ئاخىر ۋەفا.»

خىزمەت ئۈچۈن ئالدىدا شامۇ سەھەر،
موددەتى ئەيىامى ئوتتۇپ بۇ قەبەل،
ۋەسل ئۈچۈن قىلدى زىلەيخا جەدەل.
قىلماس ئىدى يۇسۇف ئاڭا ئېتىقاد،
تاپتى ئارادا مەگەر ئۇممىدى داد.

سەبىر بىلە تەڭرى بېرۇر كامى دىل،
سەبىر قىلۇ سەبىر قىلۇ سەبىر قىل.
ئاقىبەتۇل - ئەمىر زىلەيخا مۇدام،
كۆپەر ئىدى ئىشقى ئوتىدا سۇبھۇ شام.
جان بىلە باغلاپ ئىدى يۇسۇف كەمەر،

بەگىلەرنىڭ خاتۇنلارى كېلىپ زىلەيخاغا مەلامەت قىلغانى

تەلئەتتىن بولدى مۇنەۋۋەر ھەرەم،
تۇشتى خاتۇنلار ئىچىدە مىڭ ئەلەم.
بارچە ئانىڭ يۈزىگە ئالدۇردى كۆز،
بارچە سىنىڭ ئاغزىدە قالماي سۆز.
بارچە تۇرۇنچ دەپ ئىلىكىن سەربەسەر،
كەستىمىيۇ بولماي ئالارغە خەبەر.
بارچە ئۇشال لەھزە بولۇپ غەرقى خۇن،
تۇشتى زىلەيخا قاتىدا سەر نىگۇن.
چۇنكى ئالار تاپتى ئۆزىدىن خەبەر،
كۆردىلەر ئەزىزاسىنى خۇن بىرلە تەر.
بارى خىجالەتتە قالىپ تۆكتى ياش،
بارچە زىلەيخا قاتىدا قويدى باش.
دېدىلەر: «ئەي باغى نۇبۇۋەت گۈلى،
بارچە قاتىڭدا ئۆلەلى بىر يولى.
ساڭا مەلامەتگەر ئىدۇك بارىمىز،
كۆردۈكۈ كۆرگىنىكى نېدۇر ھالىمىز».
تۈزدى زىلەيخا يەنە ئاھەڭگى سوز،
دېدى: «بۇ ئىشقى ئوتىدە كۆيىمەي ھەنۇز.
بىر يولى تۇشتىڭىز ئاياقتىن تەمام،
ئاه مېنىڭ ھالىمغە ئۇشال سۇبھۇ شام.
ئىشقى ئۆرتەر ھەلى بىل خانۇمان،
ئۆرتەر ئۇشال شۇئەلسى جانۇ جەھان».

جۇملەئى بەگىلەر خاتۇنى سەر بەسەر،
تاپتى زىلەيخاننىڭ ئىشىدىن خەبەر.
«ئۆز قۇلۇڭغا ئاشقۇ ئاشۇفتەسەن،
نېگە چۇ لەيلى كەبى ئالىفتەسەن.
جۇملەئى نامۇسىڭە ئەيلەر زىيان،
سېنى قىلۇر ئەيىب بۇ خەلقى جەھان».
دېدى زىلەيخاكى: «بارىڭىز بۇ دەم،
رەنج قىلىپ قويدىڭىز ئاخىر قەدەم.
بارچە ماڭا ناسىھى دىلسۇزسىز،
بەختۇ سەئادەت بىلە فىرۇزسىز.
سۇھبەتى خاسى تۇتالىڭ ئۇشۇبۇ روز،
زەررە ئىچىدىن كېنەر، ئەي دەردۇ سوز».
بارچە ھەرەمغە كىرىپ ئولتۇردىلار،
بارچە مەئىشەت يېرىنى قويدىلار.
ھەر بىرىگە بەردى تۇرۇنچۇ پىچاق،
دېدى زىلەيخا: «كىسىڭ، ئەيلەڭ فىراق».
دېدى، ئىناكاگەكى: «جان رەھبەرى،
بارغىنۇ يۇسۇفنى كەلتۇر ئىچكەرى.
ئۇشۇبۇ جەمائەت بارى كۆرسۇن ئۆزىن،
سەرۋى سېھى يۈزىنى، نەرگىس كۆزىن.
يۇسۇفى سىددىق ئەلەيھىسسالام،
كىردى ھەرەم ئىچىرە چۇ ماھى تەمام».

زىلەيخا خىلۋەت قىلىپ يۇسۇفنى ئىلەتەپ كەلتۈرگەنى

ئىشقى ئوتىدىن كۆپەر ئىدى سۇبھى شام.

ئاقىبەتۇل - ئەمىر زىلەيخا مۇدام،

ناگەھ ئۇشال ھالدا باقتى كەينى،
كۆردى چۇ يەئىقۇب نەبىيىنى سۈرەتتىن.
دېدى چۇ: «يۇسۇف ھەلى قىلما گۇناھ،
نامەئى ئەئمالنى قىلما سىياھ.»

يۇسۇف ئۇشال لەھزە تاپىپ ئىنتىباھ،
دېدىكى: «فەريادىمە يەت، يا ئىلاھ»
يۇسۇف ئۇشال ھالنى كۆرگەچ ئەيان،
تۆتى ئۆزىن قىلمادى شەرىھى بەيان.

لەھزەئى ئۆتتى يانا قىلدىكى زور،
شەھۋەت ئىلە ئۇشۇبۇ ئەرازىلىنى كۆر.
قەسدى گۇناھ ئەيلەدى يۇسۇف يەنە،
شەھۋەت ئوتى بىرلە كۆپە - ئورتەنە.

ئۇتۇرسىدا بولدى ئەزىز ئاشكار،
دېدى: «ھەلى يۇسۇف نا ئىنتىبار.

مەن سېنى فەرزەند دېدىم، ئەي بىئەدەب،
سەندىن ئەمەس ئۇشۇبۇ يامانلىق ئەجەب.
يۇسۇف ئۇشال لەھزە تاپىپ ئىنتىباھ،
دېدىكى: «فەريادىمە يەت، يا ئىلاھ.

بارچە لۇتغۇ كەرەمۇ دەستىگىر،

مېنى قىلۇر شەھۋەتى شەيتان ئەسىر.»

ئۇشۇبۇ مۇناجاتنى با سوزى دىل،

قىلدى گۇناھىدىن ئىدى مۇنقەئىل.

تەگىرى ئىنايەت قىلغان ئول زەمان،

بەردى ئاغا شەھۋەت ئوتىدىن ئەمان.

يۇسۇف ئۇشال لەھزە بولۇپ بىقەرار،

قويدى زىلەيخاننىيۇ قىلدى قەرار.

قوپتى زىلەيخاۋۇ توتتى ئانى چۇست،

دېدى: «نې بولدى ھەلى، ھەي ئەھدى

شۇست؟

نېچە قىلۇرسەن مېنى ھەردەم ھەلاك؟»

تارتىتىيۇ يۇسۇف ياقاسىن قىلدى چاك.

يۇسۇف ئۇشال لەھزە قاچىپ تاشقارى،

چىقتى زىلەيخا كەيىن، ئول ئىلگەرى.

يىغلار ئىدى ئىشقى ئوتىدىن زار - زار،
قالماى جانىدە سەبانۇ قەرار.

دېدى ئىناكاگەكى: «جان ھەمدەمىم،

ئۆرتەدى جان نەقدىنى يۇسۇف ئەمىم.

نېچە [ئاندا] ئوتىدا كۆپسۇن بۇ جان،

ئاھ بۇ ئۆتتى تۇتا ئالمان نىھان.

بارغىلۇ يۇسۇفنى كەلتۈر ئۇشۇبۇ دەم،

كەلسۇن كۆزۈم ئۆزۈرە قويسۇن قەدەم.»

كەلدىكى يۇسۇفكە ئىناكا رەۋان،

دېدىكى: «يۇسۇف ھېلى قوپ دەرزەمان،

دېدى زىلەيخا سېنى كەلسۇن ئۆزى.

باردۇر ئاندا ساغا چۇ خىلۋەت سۆزى.»

يۇسۇف بىچارەئى بىخانۇمان،

بولدى زىلەيخا تاپۇغىنىدا رەۋان،

كەلدى سەراي ئىچىدە قويدى قەدەم،

كۆردى ئېرۇر مىسلى بىھىشت ئول ھەرەم.

ئېردى زىلەيخا ئۆزى چۇن ھۇرى ئەين،

مەملەكەتى ھۇسن ئاغا زىرى نىگىن.

تەختى مۇرەسسەئىنى قىلىپ مۇقتەكا،

ئولتۇرۇپ ئېردى ياسانپ دىلرەبا.

خىلۋەتى خاس ئېردى ئۇشالدىم سەراي،

ھېچ ئەھدە يوق ئىدى غەير ئەز خۇداي.

قوپتى ئۇشال لەھزە زىلەيخا نۇخۇست،

جۈملە ھەرەم ئىشكىنى قىلدى رۇست.

يۇسۇف ئىلكىنى تۇتۇپ دەستۇ بەدەست،

باردىلار تەختى ئۆزە قىلدى نىشەست.

خىلۋەتى خاس ئېردى سەراي سۇرۇر،

تاپتى يىگىتلىك بىلە يۇسۇف غۇرۇر.

ئورتادە ئىبلىس ئېردى ئىشۋەگەر،

دېدى قاتىلغاي يەنە سۇت ھەم شەكەر.

شەھۋەت ئوتى ئۆرتەدى ئول نەرمۇ نەرم،

باقتىيۇ يۇسۇفنى بەسى قىلدى گەرم.

يۇسۇف ئۇشال لەھزە زىلەيخاغا مەيل،

قىلدىكى جەمۇ بولسە چۇ ماھۇ سۇھەيل.

ئەزىز مىسىرى يۇسۇفنى زىلەيخا قاتىمىدىن چىققاندىن كۆرگەنى

مىسىر ئەزىزى ئىدى تاشقارى ئۆزى.
 تۇشتى ئالار ھالىنە ناگەھ كۆزى.
 كۆردى زىلەيخاننى ئۆزى بىمەھال،
 باش يالاڭ. ئاياق يالاڭ، ئاشۇفتە ھال.
 مىسىر ئەزىزى قوپۇبان ھەۋلىيى جان،
 كىردى زىلەيخا ھەزەم ئىچرە زەۋان.
 كۆردى زىلەيخاننى ئېرۇر بىقەرار،
 ئەبىر كەبى يىغىلار ئىدى زار - زار.
 دېدى: «نېدۇر نەۋھەئى زارنىڭ سېنىڭ،
 قانى ئۇشال سەبىرۇ قەرارنىڭ سېنىڭ؟»
 دېدى زىلەيخاكى: «تەڭ ئولتۇر بۇ دەم،
 سەندىن ئېرۇر ماڭا بۇ دەردۇ ئەلەم.

بىر قۇلى كەنئاننى ئەييارىنى،
 ئالدىڭ ئۇشال فاسمقۇ بەدكارنى.
 قىلدىڭ ئوغۇلدەك سەن ئانى مۇھتەرەم.
 كەلدى بۇ كۈن ئەيلەدى قەسدى ھەرەم.
 توتتى ئىلىكىمنى ئۇشال ئابكار،
 قالمادى جانىمدا ئىسباتۇ قەرار.
 ئۇردۇم ئانىڭ كۆزىگە بىر مۇشتى خاك،
 تۇتتۇم ئۇراي دەپ ياقاسىن بولدى چاك.
 ۋەھم قىلىپ قاچتى رەۋان تاشقارى،
 مەن ئىدىم ئارتىنچەۋۇ ئول ئىلىگەرى.
 ھېچ كىشىكى يوق ئىدى تۇتسە ئانى،
 تاشقارى چىقتىم ئېسە كۆردۈم سېنى.

ئەزىز مىسىرى يۇسۇفنى تىلەگەنى

يەتتە يىل قەھەتتىن ئاخىر ئۈچ ئاي،
 قالدى ئۇشال دەمدە بىھۆكىمى خۇداي.
 جۈملەئى ئەنبار تۈگەندى تەمام،
 يۇسۇفى سىددىق ئەلەيھىسسالام.
 قالدى تەھەييۇردا دېدى: «يا ئىلاھ،
 لۇتغۇڭ ئېرۇر بارچەغە پۇشتۇ پەناھ.
 بارچەغە سەن رىزىق بېرۇرسەن خۇداي،
 مىسىر ئۇلۇسىغە نې بېرەيىن ئۈچ ئاي.»
 ئۇشبۇ مۇناجات ئىلە قىلدى دۇئا،
 تەڭرىدىن ئول لەھزە يېتىشتى نىدام.
 رۇھۇل - ئەمىنغەكى: «ئۇشبۇ زەمان،
 يۇسۇفى سىددىقغە ئەيلە ئەيان.
 غەم يېمە بۇ قىسسە ئۈچۈن، يارەسۇل،
 بولماسۇن ئول خاتىرى پاكىڭ مەلۇل.
 مىسىر ئۇلۇسى بارچە يىغىلسۇن تەمام،
 مەردۇ زەنۇ نىكۇ بەدۇ خاسۇ ئام.
 ھۇسنۇ جەمالىڭنى ھەر ئاي ئىچرە بىر،
 كۆرسۇن ئۇشال لەھزە فەقىرۇ كەبىر.

مىسىرى ئەزىزى ئىشىتىپ ئول زەمان،
 دېدىكى: «يۇسۇفنى كەلتۈرۈڭ رەۋان.
 ئايدىكى جەللادنى كەلسۇن بۇ دەم،
 باشنى قىلسۇن تەنەسىدىن قەلەم.
 يۇسۇف ئۇشال لەھزە كېلىپ خارۇ زار،
 ئۆپتى ئەزىز ئاياغىنى بەندەۋار.
 ئايدىكى: «تۇتسۇن بۇ كۆزۈمنى تۈزۈڭ،
 ھېنى ئۆزۈڭ سورغىلىۇ ئۆلتۈر ئۆزۈڭ.
 ئەزىمە يەت، خۇسرەۋى گىتى پەناھ،
 باردۇر ئارامىزدە بىزنىڭ بىر گۇۋاھ.
 شىش ماھى تىغل ئېرۇرۇكىم شىرى خار،
 تىلگە كېلىپ سۆزلەسە قىل ئېيىتىمار.

سۆيۈنۈپ ئول ھالدا مۇشتى سەقەت،
 قۇللۇق ئۈچۈن بارچەلەرى بەردى خەت.
 يۇسۇفى سىددىق سۆزىدىن بارچە پاك،
 فارىغ ئولۇپ بارچە زى بىلمى ھەلاک.

تۈشتى ئۇشال لەھزە رەسۇلى خۇدا،
 تەختى يۈزىدە چىقتى قىلدى نىدا.
 دېدى: «ئايا مىسر ئۇلۇسى، خاسۇ ئام.
 ئۇشبۇ يىغىلغان زى بەرايى تەئام.
 يۈزۈم ئېرۇر بۇرقەد ئىچىندە نىھان،
 تەڭرىنىڭ ئەھدى بىلە ئۇشبۇ زەمان؛
 مەن ئالايسىن يۈزۈم ئۆزىدىن نىقاب،
 بارچە يۈزۈمنى كۆرۈڭىز بېھىجاب.
 مۇنچە يىل ئالدىڭىز ئېسە گەنجۇ مال،
 ئەمدى كېلىڭ بارچە كۆرۈڭىز جەمال.»
 دېدى بۇ سۆزلەرنىيۇ ئالدى نىقاب،
 تەلئەتمىدىن بولدى خىجىل ئافتاب.
 چىقتى خەلايىق ئاراسىدىن خۇرۇش،
 باردى ئالارنىڭ تەنىدىن ئەقلى ھۇش.
 ۋالە ئولۇپ جۈملە خەلايىق تەمام،
 مىسر ئېلى زەۋقىن ئىدىلەر سۇبھۇ شام.
 قىلدى كەرەم پادىشاھى لايەزال،
 نەۋبەتى قەھر ئوتتى تەمامى كەمال.

بارچەغە بولۇر بۇ جەمالنىڭ غىزا،
 كۆرمەس ئالار قەھەت ئىلىنىدىن ئىزا.
 ئەيلە ئۇشال مىسر ئېلىغە خەبەر،
 بارچەلەرى دەشتىغە بولسۇن بەدەر.»
 يۇسۇف ئۇشال لەھزە بولۇپ شادىمان،
 دېدىكى بەگىلەرگە ئۇشبۇ زەمان:
 «بارچە خەلايىققە بېرۇرمەن تەئام،
 چىقسۇن ئولۇقتىن كىچىكى خاسۇ ئام.»
 مىسرنىڭ ئىلى تاپىپ ئۇشبۇ خەبەر،
 بارچە سۆيۈنۈپ داغى بولدى بەدەر.
 يۇسۇفى سىددىق شەھى كامكار،
 رەخشى سەئادەت بىلە بولدى سەۋار.
 مىسر ئىچىندە بولدى تۈمەن دارۇگىر،
 كۇسۇ نەققارە چىقارپ مىڭ نەفىر.
 يەتتى ئۇشال يەردەكى مىئاد ئىدى،
 خەلقۇ خۇدا بارچەسى دىلشاد ئىدى.
 كۆردى خەلايىقنى ئېرۇر بىشۇمار،
 بارچەغە دېدى بەراھى ئىنتىزار.

قەھەت ئۆتۈپ توقلۇق بولغانى

سەلتەنى ئاتىدىن ئېردى نىزام،
 ئالدىدا ئەفلاك ئىدى ئەندەر قىيام.
 مىسردە تۈزدى بۇ قەبىل ئەدۇ داد،
 دەھرى كۇھەن بىلىمەس ئىدى ھېچ ياد.
 ھەر قاچان ئاتلانسا ئىدى ناگەھان،
 تىمىرەر ئىدى جۈملە زەمىنۇ زەمان.
 تۈشەر ئىدى مىسر ئىچىدە ھايۇ ھوي،
 ئاندىن ئىدى خەلق ئارا مىڭ گۇفتىگۇي.

مېھنەتۇ غەم ئوتتى يېتىشتى ھۇزۇر،
 بولدى خەلايىق ئارا زەۋقۇ سۇرۇر.
 لۇتقى ئىلە رەززاقتى زى راھى كەرەم،
 قۇللارنىنە بەردى تەمامى نەئەم.
 مەملەكەتنى مىسر چۇ جەننەت سەراي،
 بولدى يانا راست بېھۇكىمى نىداي.
 يۇسۇف ئىدى تەختى خىلافتە شاھ،
 كانى كەرەم سايەئى لۇتقى ئىلاھ.

زىلەيخا يۇسۇفنى قىراقىدا بىقەرا بولغانى

كۆز ياشىدىن كۆزلەرى بولدى بەسىرە،
 ئىشقى بەلاسىندە ئىدى مۇستەلا،
 لام كەبى قامەتى ئېردى دۇتتا.

لېك زىلەيخا بولۇپ ئېردى خەراب،
 بەغرى ئىدى يۇسۇف ئوتىدىن كەباب.
 ئاجىز ئىدى بىدىلۇ زارۇ زەھىر،

بىكەسۇ بىچارە ئىدى ناتەۋان،
 يوق ئىدى تاڭغا غەمۇ ئەندۇھى جان.
 يۇسۇف ئىدى زىكرى ئانىڭ سەربەسەر،
 يوق ئىدى فەرياددىن ئۆزىگە ئەسەر.
 تاكى ئىشىتتى قۇلاغى بۇ خۇرۇش،
 بەھرى غەم ئول باتىنىدىن ئوردى جۇش.
 دىدىكى: «يا رەب، بۇنە غەۋغا ئېرۇر،
 جانۇ كۆكۈل ئوتىدە شەيدا ئېرۇر؟»
 بار ئىدى خادىملاردىن خانە زاد،
 دېدى: «ئايا بانۇيى نىڭ ئېتىقاد،
 كەۋكەبەئى يۇسۇف ئېرۇر بۇ سەدا،
 ھەرقاچان ئاتلانسى رەسۇلى خۇدا.»
 يۇسۇف ئاتىنى ئىشىتىپ ئول زەمان،
 تۇزدى زىلەيخا يەنە ئاھۇ فىغان.
 دېدىكى بىچارە: «نېچە ئۆرتەنەي،
 چارەئى تەدبىرىنى بىلىمەن نېتەي.»
 دېدى بۇ سۆزلەرنى ئۇشال ناتەۋان،
 جۇملەئى ئۆي قىزىغە دېدى رەۋان:
 «مېنى مەئافەتە سالىڭلار بۇدەم،
 بارچە مېنىڭ بىرلە قوبۇڭلار قەدەم.
 يۇسۇف ئۆتەر يولغە ئىلىتىڭ مېنى،»
 بارى يىمراقتىن ئىشىتىپان ئونى.
 ئالدى زىلەيخاننى بۇ قىزلار رەۋان،
 سالدى مەئافە ئىچىنە ئول زەمان.
 يۇسۇف ئۆتەر يولىنە كەلتۈردىلەر،
 بارچە زىلەيخا قاتىدە تۇردىلەر.
 ئۇشبۇ مەھەل ئىچرە بەيەك ناگەھان،
 كەۋكەبەئى يۇسۇفى بولدى ئەيان.
 يىلىتى زىلەيخا تۈسىنە ئول زەمان،
 تۇزدى زىلەيخا يەنە ئاھۇ فىغان.
 دېدى: «ئايا يۇسۇفى نىڭمۇ خىمال،
 ئەيلە تەۋەققۇق بەھەققى زۇلجەلال.

سۇختەلەر ھالىنە سالغىل نەزەر،
 بولدى بۇ رەك بەندەسى شەمسۇ قەمەر.
 .....
 تەگدى بۇ يەرگە ئاتىنىڭ توپىناغى،
 مۇنىس ئېرۇر ماڭا بۇ يەر تۇپراغى:
 «ماڭا بۇ يەر تۇپراغىدۇر ئاشىيان،
 مەن داغى تۇفراق بولايىم قاشىيان.»
 دېدى قويدى يۈز يۈزىنى يەرگە زار،
 بولدى رۇبىنىڭ ئىچىنىدە بىقەرار.
 قالماي گويىا تەندىن زەررە جان،
 باشلاي قىزلار يەنە ئاھۇ فىغان.
 ئۆتتى تۇنۇ بولدى چۇ ۋەقتى سەھەر،
 ئېردى زىلەيخا ئۆزىدىن بىخەبەر.
 كەلدى زىلەيخا يەنە چۇن ئۆزىنە،
 كۆرمەدى ئۆزىنى بۇ يەر يۈزىنە.
 باشلاي ئول نەۋھەئى زارىن يەنە،
 باشتىن ئاياقى كۆپە ھەم ئۆرتەنە.
 كەلدى زىلەيخاننىڭ بۇ ئۆي قىزلارى،
 دېدى: «بارۇر بىز بارىمىز ھەر سارى.
 كور بولالى بارىمىز بىر يولى،
 ئاھ سېنى بۇ ئوت بىلەن نې كۆرەلى.
 جان ئەزىزنى ئەيلەلى ساڭا نىسار،
 سەبرۇ تەھەممۇل ئۆزە تاپقىل قەرار.
 تەڭرى بېرۇر سەبىر يولىنىدا مۇراد.
 سەبىر قىل، ئەي پاك رۇخى، پاك زاد»
 دېدى زىلەيخا: «ئېرۇركىم قىر قىل،
 يۇسۇف ئۇچۇن زار ئېرۇرمەن زەلىل.
 تاكىم ئېرۇر زەررە بۇ جاندىن رەمەق.
 يۇسۇف ئاتى مۇنىسىم ئېرۇر بەھەق.
 سەبىر قىلايىم ۋەلى نەۋمىد ئەمەن،
 كايىغاچىدۇركى جەددىم نې يېپىگەن.

يۇسۇف يىمراقتىدا زىلەيخاننىڭ ھالى خەراب بولغانى

ئۆرتەر ئىدى باشتىن ئاياق سەربەسەر،
 بولدى بۇرۇنغى سېغەتمىدىن بەتەر.

بىر نەچە كۈن سەبىر ئېتىپ ئېردى تەغەم،
 ئىشىق ئوتى جانىدىن ئوردى ئەلەم.

كۆرگەن ئانى يىغلا ئىدى زار زار
تۇن - كۈن ئىدى ئاندا چۇ يەكسان مۇدام
ئېردى ئۇيقۇ لەززەتى ئاگا ھەرام.

تۇزدى يەنە نالەئى زارنى ئۆزى،
قان ساچا باشلادى بىغىدىن كۆزى.
ھەرقاچان ئول بولسە ئىدى بىقەرار،

ھەزرەتى يۇسۇف يەنە زىلەيخا بىلە مۇلاقات بولغانى

قويدىلار ئول يولغە ياۋۇقراق مەگەر،
ئاندىكى يۇسۇفقا ئىدى رەھ گۆزەر.
بۇسۇقى سىددىق چۇ شاھى زەمان،
سەيلە قىلىپ ئول سارى بولدى رەۋان.
كەۋكەبەسى ئەيلەدى ناگەھ خۇرۇج،
ئەرشقە ئاۋازەسى ئەيلەپ ئۇرۇج.
مىسر ئىچىدە ئىدى نىدايى ئەشەق،
خەلق تەقربىدە ئىدى ھەر تەرەق.
تاكى يېتىشتى ئەلەمى زەر نىگار،
ھەر تەرەقىدە ئىدى يۈز مىڭ سەۋار.
يۇسۇف ئىدى ئورتادا چۇن ئافتاب،
ئېردى مۇبارەك يۈزى ئۆزەر نىقاب.
يەتتى ئۇشال تۇشكى زىلەيخا ئىدى،
تاكى بۇ ئىشقى ئوتىدا شەيدا ئىدى.
بىلدى زىلەيخاۋۇ چىقاردى فىغان،
دېدى: «ئايا يۇسۇفى پاكىزە جان.
بارى شەھى مىسرى بىھەققى ئىلاھ،
خەستەلەر ئەھۋالىنە ئەيلە نىگاھ.
ئاجىزۇ بىچارە ئىمەن ناتەۋان،
بار بۇ تېنىم ئىچرە بۇتۇن نىمجان.
ھاجەتىم ئۇشېۇ ئېرۇر، ئەي شەھردىيارە
ئۆتۈڭ ئىشىتىپ قىلايىن جان نىسارە
نېچە فىراقىڭدا ئۆلەي ھەر زەمان،
بىر يولى يولۇڭدا ئەيلەي جانفىشان.

بىر كۈنى يۇسۇف يەنە بولدى سەۋار،
مىسر ئىچىدە تۇشتى تىمەن كىردىدار.
چۇبى نەغارە ئۆزىنە ئۇردى بۇس،
چىمىتى فەلەك بامىدا غەۋغايى كۇس.
خەلق تەزەررۇد ئۆزە چىمىتى بارى،
ياخشى - يامان بارچە يىگىتۇ قارى.
بولدى زىلەيخا ئىشىتىپ بىقەرار.
تۇزدى يەنە نەۋەسىنى زار - زار.
دېدىكى قىزلارغە: «بەرايى خۇدا،
باشتىن ئاياق بولدى ۋۇجۇدۇم جۇدا.
قىلچە بۇ جانىم نېچە چەكسۇن ئەلەم،
بارچە بىلىڭلاركى، ئۆلەرمەن بۇ دەم.
بارچە چېكىپسىز ئەلەمى بىئەدەد،
ئاخىرى دەمدۇر ماگا ئەيلەڭ مەدەد.
مىنى كۆتەرنىڭ داغى ئىلتىڭ رەۋان،
يۇسۇف ئۆتەر بولسەكىم ئۇشېۇ زەمان.»
جۇملە ئوي قىزلارى كۆتەردى فىغان،
دېدىلەر: «ئەي جان تىلەكى قەدىردان.
بارچە يولۇڭدا قىلالى جان فىدا،
ناغۇ بولالى تاپۇغىڭدىن جۇدا.»
تەبىرەدىلەر بارچەسى ھەم دەر زەمان،
سالدى زىلەيخانى بەتەختى رەۋان.
ئالدى ئېلتىتىلەر ئالار بىسەھال،
بارچە ئانىڭ تۇزىنى ئەيلەپ ھەلال.

يۇسۇفى سىددىق ئەلەيھىسسالام زىلەيخاغا جەۋاب ئايتقانى

دېدى: «ئايا سۇختەئى نارى ئىشقى،
دەرد - ئەلەم بىرلە گىرىفتارى ئىشقى.

يۇسۇفى سىددىق شەھى نامۆەر،
سالدى زىلەيخا تەرەقىدە نەزەر.

ياشىم ئاقىپ ئىككى كۆزۈم بولدى كور.
ئول مېنى نېتىسۇن، نىگە كەلسۇن ماڭا،
قايدا بارۇر ياخشى باقتىڭلار ئاڭا.»
دېدىكى قىزلار: «كېلەدۇر ئول بېرى،
ئىلگەرى كەلدى بۇ ياساۋۇللار.»
يۇسۇف ئىدى تەۋسەنى دەۋلەت سەۋار،
خەلق رىكابىدە ئىدىلەر سەد ھەزار،
كېلور ئىدى ئۇشبۇ جەلالەت بىلە،
كۆردى زىلەيخاننى بۇ ھالەت بىلە.
كەلدى ئۇشال ھالدا رۇھۇل - ئەمىن،
دېدى: «ئايا پاك رۇخۇ پاك دىن.
تەڭرىنىڭ ئەمىرى ساڭادۇر ئۇشبۇ دەم،
بول ياياقۇ يەر ئۆزە قويغىل قەدەم.
ئات ئۆزە بارمە بۇ زىلەيخا سارى،
بەندە ئىرۇر يۈزۈڭگە ھۇرۇ پەرى.
ساڭا ۋەلى نېتىمەت ئېرۇر ئول يەقىن،
ساقلا ئەدەب، ساغىن ئۇشال تۇز ھەقىن.»
يۇسۇف ئۇشال لەھزە بەئەمىرى ئىلاھ،
بولدى ياياق گەردى ئۇشال دەم بەراھ،
يەتتى زىلەيخا قاتىدا نىكى نام،
قىلدى تەۋازۇد بىلە ئول دەم سەلام.
قويدى زىلەيخا باشىنە ئول ئىلىك،
دېدى زىلەيخا: «ھەلە كانە بىلىك.
لۇتفۇڭ ئېرۇر بارچە خەلايىقىغە ئام،
بەندە دۇئاگوپۇڭ ئېردى سۇبۇ شام.
تاكى ئوتۇڭ بىرلە كۆپەر ئۇشبۇ جان،
مەندىن ئەمەس باشقە بۇ ئوت بۇ زەمان.
يۇسۇف ئۇشال لەھزە زى زاھى كەرەم،
دېدى زىلەيخاننى: «ۋەلىيۇن - نەئەم.
تەلئەتىڭ ئېردى چۇ مەھى خاۋەرى،
خادىمىڭ ئېردى بارى ھۇرۇ پەرى.
ساڭا خەزائىن ئىدى تۇرلۇڭ ئەساس،
كەلمەس ئىدى شەرھى سەھەددۇ قىياس.
بارچەسىنى نېتىتىڭۇ ئەلغىل بۇدەم،
بارچەسىنى بىر يولى ئەتتىڭ ئەدەم.»

تاجىرۇ بىچارە سەنۇ مۇبەتەلا،
تەڭرى سېنىڭ دەردىڭگە بەرگەي دەۋا.
ئۆز - ئۆزىگە فىكر ئېتىپ ئەندىشە قىل،
سەبرۇ تەھەممۇلنى بۇ كۈن پىشە قىل.
مەن ئون ئىككى يىلگى بەزىدىن ئىدىم،
سەبرى بىلە زاكىرى سۇبھان ئىدىم.
سەبر بىلە بەندە يېتەر كامى دىل،
كامى دىل ئەت دېسەڭ، ئەۋۋەل سەبر قىل.»
دېدى بۇ سۆزلەرنىيۇ ئۆگۈردى يۈز،
يۇسۇف ئۇشال يولغە تۈزەلمەي ھەنۇز.
كەلدى ئاڭا ھەزرەتى رۇھۇل - ئەمىن،
دېدى: «ئايا ھادىتى رويى زەمىن.
تەڭرى تەئالا ساڭا ئايدى سەلام،
دېدى بارىپ يۇسۇفقا يەتكۈر پەيام.
نەۋبەتى ھەجر ئۆتتىيۇ ئەييامى ۋەسل،
كەلدى بۇ كۈن نەزرە قىلغىل سەن بىئەسل.
ئوتتى بىپايانى غەم - مېھنەت تۇنى،
تۇغدى بۇ كۈن ئەيشۇ تەرەبىنىڭ كۈنى.
بارغىلۇ يۈزلەن بۇ زىلەيخا سارى،
ئاي يۈزۈڭگە خەلقى جەھان مۇشتەرى.
لۇتقى بىلە سورغىل ئانىڭ ھالىنى،
بىلگىل ئانىڭ جۈملەنى ئەقۋالىنى.»
يۇسۇف سىددىق ئىشىتىپ بۇ خەبەر،
دېدى: «ماڭا ھەق سۆزدۇر تاجى سەر.»
باردى زىلەيخا سارى يۈزلەندى زۇد،
بولدى نىھان گەردىگە چەرخى كەبۇد.
دېدى زىلەيخاغە بۇ ئۆي قىزلارنى:
«يۇسۇف سىددىق كېلەدۇر بېرى.»
دېدى زىلەيخاكى: «نە سۆزدۇر بۇ سۆز،
ئانداكى بار ئېردى ماڭا يۈزۈ كۆز.
يۈزۈم ئىدى ھۇسنى ئىلە بەدى مۇنەر،
كۆزۈم ئىدى زوھرە كەبى لانەند نەر.
ئاندا ماڭا سالمادى يۇسۇف نەزەر،
مەندىن ئېتەر ئېردى تۈمەن مىڭ ھەزەر.
ئەمدىكى باشتىن ئاياغىم بولدى ئۇر،

زىلەيخاننىڭ جەۋاب ئايتىغانى

جان ئىچىدە ئېردى بۇ ئوتۇڭ نىھان،
ئەمدى مېنى قىلىدىڭ ئېسە ئىمىتىھان.
مۇندىن ئۆكۈن ئۆرتەمە يۇسۇفى مېنى،
لۇتفۇڭ ئېرۇر خەلقى جەھان مەئدەنى.»
يۇسۇفى ئۇشال ھالدا ھەيران ئىدى،
كۆڭلى زىلەيخاغا پەرىشان ئىدى.
يەتتى ئۇشال ھالدا رۇھۇلئەمىن،
دېدى: «ئايا يۇسۇفى پاكىزە دىن.
تەڭرى دېدى ساڭا دۇرۇدۇ سەلام،
ماڭا دېدى يۇسۇفقا يەتكۈر پەيام.
ئىشقى ئوتى ئۇشبۇ زىلەيخاننى پاك،
ئۆرتەدى ياپۇشتىكى قىلغاي ھەلاڭ.
كۆيدى زەئىق جانى بىلەن قىرغاق يىل،
مالۇ جەمالىن ساڭا ئەيىلەپ سەبىل.
مەن ئىرۇرمەن خالىقى بەندە نەۋاز،
قىلىدىم ئاڭا رەھىمەتى ئەشكىنى باز.
ئەيىلەمدىم زايىپۇ ئانىڭ رەنجىنى،
بەردىم ئاڭا ۋەسلۇ تەلەپ گەنجىنى.»
يۇسۇفى ئايتتىكى زىلەيخاغا: «غەم
يېمە تىلەككىنى تىلە ئۇشبۇ دەم.

دېدىكىم: «ئىشىمىت بۇ سۆزۈم شەرھىنى،
بارچە خەزايىن بېرىپ ئالدىم سېنى.
ھۇسنى جەمالىمنى فىراقنىڭ تەمام،
ئۆرتەدى ھەسرەت ئوتىدىن سۇبھۇ شام.»
دېدىكى يۇسۇفى: «قانى ئىشقىڭ ئوتى؟»
دېدى زىلەيخا: «ھەلە جان راھەتى.
ئاغزىمە تۇتقىل ئىلىكىڭنى بۇ دەم،
جان ئىچىدە شۇئەسى ئۆرتەر ئەلەم.»
يۇسۇفى ئىلىكىڭدە مەگەر ئول زەمان،
قامچىنى زەربەفت ئىدى زاھىر ئەيان.
تۇتتى زىلەيخاننىڭ ئول ئاغزى سارى،
قىلدى نەزەر ئۇشبۇ مەھى خاۋەرى.
نەئىرە ئۇرۇپ قىلدى زىلەيخا بىر ئاھ،
ئاغزىدىن ئوت چىقتى زى سۇننى ئىلاھ.
قامچىغە ياپۇشتى بۇ ئوت دەر زەمان،
قامچىنى تاشلادىلار يۇسۇفى رەۋان.
يەنە زىلەيخا دېدى: «ئەي شەھسەۋار،
ئەر كىشى بۇ ئوت بىلە لەيلۇ نەھار.
بەندە خاتۇن بويۇم ئىلە قىرغاق يىل،
بەسكى بۇ ئوت ئىچرە بولۇپمەن زەللىل.

زىلەيخاننىڭ تىلەپ يىگىت بولغانى

يۇسۇفى سىددىق بەئەمرى خۇدا،
بولسە ئۇشال لەھزە بەئەمرى خۇدا.»
يۇسۇفى ئۇشال دەم دېدى: «ئەي بىنىياز،
راھىمۇ رەھمان سەنۇ ھەر كارىياز.
ساڭا زىلەيخا تىلەككىدۇر ئەيان،
ھەزرەتتىڭگە يوق داغى ھەددۇ پايان.»
رۇھۇلئەمىن كەلسى ئۇشال دەم مەگەر،
ھەزرەتى يۇسۇفقا يەتكۈردى خەبەر.
ھەزىنە زىلەيخا تىلەككى ئۇشبۇ دەم،
سەن تىلەيۈردىن داغى ھېچ يېمە خەم.»

يۇسۇفى سىددىق بەئەمرى خۇدا،
دېدى زىلەيخاغا: «ئايا مۇبەتەلا.
جەمئى تىلەككىنى تىلە بۇ زەمان.
ساڭا بىرۇر خالىقى خەلقۇ جەھان.»
دېدى زىلەيخا: «تىلەيىن ئۇشبۇ دەم،
تەڭرى ئەتا قىلسە زى راھى كەرەم.
تاپسە ۋۇجۇدۇم يەنە باشتىن شەباب،
بولسە يۈزۈم تەلئەتى چۇن ئافتاب.
زۇھرە كەبى بولسە بۇ نەرگىس كۆزۈم،
شەھىدۇ شەكەردەك داغى بولسە سۆزۈم.

سۇنۇپۇلدىن بولدى نىھان شامى قەدرە،
ياش ئىلە ئۇل ماھ بولدى چار دەھ،
بەندە ئىدى ئارەزىيە مېپورۇ مەھ.
زاتى ئانىڭ رۇھى مۇجەسسەم ئىدى،
باشتىن ئاياق فىتىنەئى ئالەم ئىدى.
دېدىكى: «يۇسۇق كۆتەر باشىڭ رەۋان،
سەجدەدىن، ئەي سەرۋەرى خەلقى جەھان.
ھەرنە دۇئا قىلدىڭ ئېسە با سەۋاب،
ھەزرەتى ھەق قىلدى بازى مۇستەجاب»

يۇسۇق ئۇشال لەھزە قىلىپ غۇسلى پاك،
قىلدى دۇكانە تاغى يۈزىن بەخاك.
قويدى، زىلەيخا ئىشىنى قىلدى ئەرز،
دېدىكى: «پارەب، بۇ تىلە مەنگە فەرز»،
ئۇشبۇ مۇناجاتنى قىلغاچ بەيان،
قودرەتى ھەق بىرلە پەيكى ناگىھان،
بولدى ئۇشال لەھزە زىلەيخاغە رىشت،
رەشكى يىگىتلىغىمكى ھۇرى سىرشت.
تەلئەتتىدىن بولدى خىجىل ماھى بەدر،

يۇسۇق سەجدەدىن بەش كۆتەرپ، زىلەيخاننى كۆرۈپ ئاشۇق بولغانى

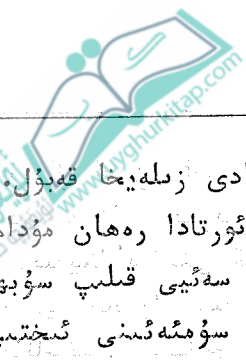
تەڭرىگە بىگانە ئىدىم مەن بۇرۇن،
ھەزرەتى ھەقنى تابىندىم مەن بۇ كۈن.
تەڭرىدىن ئۆزگەنى دېمەسەن يەقىن،
بارغىل، ئايا يۇسۇقى پاكىزە دىن
ۋەسىل ئۈچۈن ئىستەگىل ئۆزگە كىشى،
ئۇشبۇ ئىدى ھېكمەتى تەقدىر ئىشى.»
دېدى بۇ سۆزلەرنى زىلەيخا رەۋان،
بولدى، ئېسە يۇسۇقى پاكىزە جان.
تۇتتى ئىتەكىن، ئىتەكى بولدى چاك.
دېدى زىلەيخا: «ھەلە، ئەي ئەسلى پاك،
مەنكى ياقاڭ يىرتىپ ئېرىدىم ئىبتەدا،
چەكتىم ئۇشال ۋاقىئەدىن بۇ بەقا.
سەن ئىتەكىم چاككى قىلدىڭ بۇدەم،
بولدۇق ئىكەۋ تەڭۇ يېمە ئۆزگە غەم.
ۋەسىل ئاتىن ئاتاماغىل، شەھرىيار،
بارغىلۇ ئۆزگە كىشى قىل ئىختىيار.»

باش كۆتەرپ يۇسۇق ئۇشال دەم نىگاھ،
قىلدى زىلەيخاغە زى سۇنئى ئىلاھ.
كۆردى ئانىڭ سۇرەتسىدۇر ھۇرى ئەين،
مەملەكەتى ھۇسن ئاڭا زىرى نىگىن.
ئابى ھەيات ئېردى لەبىدىن خىجىل،
دۇررى ئەدەن تىشلارىدىن مۇنغەئىل.
باقىتى تەبەسسۇم قىلىنبا نول زەمان،
يۇسۇقى سىددىق سارى ناگەھان.
قالماي يۇسۇققە بۇ بازارى ھۇسن،
يۇسۇق ئاڭا بولدى گىرىفتارى ھۇسن.
يۇسۇق ئانىڭ يۈزىنە تىمكىتى كۆزىن،
دېدى تەۋازىپ بىلە ۋۇسلەت سۆزىن.
دېدى زىلەيخاغە: «يېمە ئەمدى غەم،
ۋەسىل بىساتىنە قويايسى قەدەم.»
دېدى زىلەيخاكى: «بۇ سۆزدۇر مەھال،
قىلما بۇ ۋەسىل ئىشىنى مەندىن سوئال.»

زىلەيخا ئۆيىگە تەبەرەگەنى

كەلدىيۇ تۇشتى ئۆيىگە ئول زەمان،
يوق ئىدى ئۆز ھالىنە شاھى جەھان.
بەغرى ئىدى ئىشقى ئوتتىدىن بەس كەباب،
يوق ئىدى بىر لەھزە ئاڭا خۇردۇ خاب،

تۇتتى زىلەيخا يانا تەختى رەۋان،
مىندىيۇ كەلدى ئۆيىنە شادىمان.
يۇسۇق ئۇشال لەھزە بولۇپ بىقەرار،
ئوي سارى ئەزم ئەيلەدى، بولدى سەۋار.

سۆزىنى قىلمادى زىلەيخا قەبۇل،
 يۈرۈر ئىدى ئورتادا رەھان مۇدام،
 ۋەسل ئۈچۈن سەئىيى قىلىپ سۇيۇ شام،
 ئەيلەپ ئىدى سۈمئەئىنى ئىختىيار،
 ئىشى ئىبادەت ئىدى لەيلۇ نەھار.

.....

مىسر شەھى بولماسۇن ئول يۇسۇفوم،
 تەڭرى ئۈچۈن كېتۈرۈرگەيمۇ سۆزۈم.
 دېدىكى شەمئۇن: «ھەلە، ئەي رەھنەما،
 قوي بۇ ھېكايەتنى بەرايى خۇدا.
 بولدى يۇسۇفنى تېنى زەرراتى خاك،
 ئەيلەدى كۈلۈ ھەدىدىن ئايىتى باك.
 ئىبن يەمىن مۇخلاسنە قىلغىل ئىلاج،
 ئۇشبۇ ئېرۇر بىزگە بۇ دەم ئىھتىياج.
 نامە جەۋابىغە نە دەرسەن جەۋاب،
 مەن يانايمىن مىسرغە ئەيلەپ شىتاب.»
 ھەزەرەتى يەئقۇب ئەلەيھىسسالام،
 دېدى: «بولۇڭ سەئىيى تەلەبىدە تەمام.
 ئۇشبۇ ئېرۇر نامە جەۋابى بۇ دەم،
 تەبرە تەلەب يولىدا قويۇپ قەدەم.
 ئۇشبۇ كېتۈرگەن بىتمىكىڭدىن مۇدام،
 ماڭا كېلىۈر يۇسۇف ئىدى، ۋەسسەلام.»

بولدى زىلەيخا غەمىندىن بىقەرار،
 ئەيلەدى ئۆزلەت ئۆيىنى ئىختىيار.
 سەلتەنەت ئىشىنى ئۇنۇتتى تەمام،
 نالەۋۇ فەرياد ئىدى ئىشى مۇدام.
 ئىشقى ئوتى ھەر لەھزەئى ئۇرسا ئەلەم،
 بەلكى قىلۇر جۈملە ۋۇجۇدىن ئەدەم.
 ئىشقى بۇ جان شەھىرىدە سۇلتان ئېرۇر،
 شاھۇ گەدا ئاڭا چۇ يەكسان ئېرۇر.
 يۇسۇف ئۇشال لەھزە گىرىفتارى ئىشقى،
 بولدىيۇ مەشغۇل ئىدى دەركارى ئىشقى.
 ۋالەۋۇ ئاشۇفستەۋۇ شەيدا ئىدى،
 زىكرى ئانىڭ جۈملە زىلەيخا ئىدى.
 مىسر ئىچىدە بولدى ئانىڭ ئىشقى فاش،
 كىمكى ئىشىمتتى كۆزىدىن تۆكتى ياش.
 جۈملە دېدىلەركى: «ئىلاھى بىھەق،
 جۈملە ھال ئىچرە گۇۋاھى بىھەق.»
 ئالدى زىلەيخادىن ئۇشال ئىشقى ئوتىن،
 بەردى بۇ يۇسۇفقاكى بەل مېھنەتىن.
 يۇسۇفنى سىددىق شەھى كامكار،
 بولدى زىلەيخا غەمىدىن بىقەرار.
 يىغىلار ئېردى تاقەتى بولغۇنچە تاق،
 ئېردى ئانىڭ ھەمدەمى دەردۇ فىراق.
 ئورتادا رەھان ئىدى بولدى زەسۇل،

شەمئۇن يەنە مىسرغا يانمىپ كەلگەنى

قايدا بۇ يۇسۇفنى قىلالى تەلەب.
 ھەشردە يۇسۇفنى قىلالى تەلەب،
 ئىستەرمىز ئاندا ئەمەستۇر ئەجەب.
 بارچە قويۇڭ ئاتا سۆزىن ئۇشبۇ دەم،
 باردۇر ئانىڭ جانىغە يۈز مىڭ ئەلەم.
 لېك يۈرۈڭ بارچە باراللىك رەۋان،
 شاھ ئىشىكىندە تۈزەلى فىغان.
 چىقسا ھەرەمنىڭ ئىچىدىن تاشقارى،
 ئەيلەلى زارى تەزەررۇۇ بارى.»

ئاقىبەتۇل - ئەمىر بۇ شەمئۇن يانمىپ،
 مىسرغە كەلدى كۆيۈپۇ ئۆرتەنىپ.
 كۆردى بەرادەرلەرنى ئول زەمان،
 جۈملەنى ئەھۋالنى قىلدى بەيان.
 دېدىكى: «دەپتۇر ئاتامىز ئۇشبۇ دەم،
 بارچە تەلەب يولىدا قويۇڭ قەدەم.
 تەڭرىدىن ئىستەڭ بارى تەۋفىقىنى،
 ئىستەڭمىز ئول يۇسۇفنى سىددىقنى.
 بارچە دېدىلەركى: «ئەجەبتۇر ئەجەب،

بارچە دېدىلەركى: «ئايا شەھرىيار، ئەمەس ئەپەن يەمىن يولدا بىزلەر ئىنىتىمىز، بارچە ئەپەن يەمىن ئۈچۈن شەھىيى باكەرەم، ئەمەس ئىككى كىشى بەندە بولالى بۇ دەم. تىلەك...

ئۇشبۇ تەمەننا بىلە كەنتانلەر، ئەمەس شەھەر ئىشىكىدە بارى كەلدىلەر. بارچە يۇسۇف ئالارنى تىلەتلىپ ئول زەمان. دېدى: «ئىپدۇر سۆزىڭىز، ئەيلەك ئەيان؟»

ھەزرەتى يۇسۇف يەئقۇب قىسسەسىدىن ئاغالاردىن سورغانى

بولدى بىزە زىيادە ئەندۇھۇ غەم. ھەر تەرەفى ئىستەدۇك ئانى رەۋان، ئەمەس تاپدۇك..... يەپتۇر ئانى بۆرى تاپىپ يالغۇز - ئۇن، باز يابان ئىچرە ئۇشال فەتھى فۇزۇن... بارچە ياقالارنى قىلىپ چاكۇ چاك، ساچتۇك ئۇشال باشمىز ئۆزرە خفاك. قانغە بۇياغلىق ئانىك ئول كۆڭلەكىن، ئالدىكۇ ياندۇك بارى ئۆيغە كېيىن. كەلدۇك ئۇشال كېچە بىلەن ئول زەمان، ئاتامىز ئالدىدا كېتتۇر دۇك فىغان. قىلدۇك ئاتامىزغە بۇ ئىشتىن خەبەر، بولدى ئانىك قالىپىدىن جا بەدەر. باشتىن ئاياق بولدى ۋۇجۇدى ئەدەم، كەلدى يەنە ئۆزىنە ئول سۇبىي دەم. بۆرى يېگەن قىسسەنى ئول ئېستىماد. قىلماس ئول، دەر يۇسۇفۇم ئېرۇ ھەيات، مۇنىس ئىدى ئاگا بۇ ئەينى ھەمىن، كۈلبەنى ئەھزاندا ئىدى شاھى دىن. ئانى داغى ئەيلەدى گەردۇن جۇدا، ئۇشبۇ ئېرۇر ھىكمەتى ھۆكىمى خۇدا»

ھەزرەتى يۇسۇف دېدىكىم: «ئۇشبۇ دەم، ھەزرەتى يەئقۇبغە دەر دۇ ئەلەم». بارچە دېدىلەركى: شەھى نامۇەر، ئايتالى يەئقۇب نەبىدىن خەبەر. يۇسۇف ئوتى بىرلە كۆيەدۇ مۇدام، زىكرى ئانىك يۇسۇف ئېرۇر سۇبھۇ شام. ئىبىن يەمىنىك ئەلەمى ئۇشبۇ دەم، بولدى ئاگا، شاھ، ئەلەمۇ دەر ئەلەم. ھەزرەتى يۇسۇف دېدىكىم: «بۇ زەمان، قىسسەنى يۇسۇفنى قىلىڭلار بەيان». بارچە دېدىلەركى: «شەھى باركەرەم، ئېردى بىزنىك بىرلە بۇ يۇسۇف بەھەم. ئوبىنار ئىدى قوي قىرىغىندا ئۆزى، ئاگا ئىدى بارچەنىك ئول دەم كۆزى. قويغا بۆرى كىردى بەيەك ناگەھان، بارچەمىز ئول ھالدا بولدۇك دەۋان. قالدى ئارامىزدا بۇ يۇسۇف يىراق، بارچە ئۇنۇتتۇك ئانى بىستىتتەپاق. تايىتۇق ئانى ياد ئېتىپ ھەۋلى جان، بارچە فىراقىدە چىقاردۇك فىغان. كەلدۇك ئېسە تاپمادۇك ئانى ھەم،

ھەزرەتى يۇسۇفنى ساتقاندا مالىك تاجىرغە بەرگەن خەتنى كۆرسەتكەنى

كەلتۈرۈپ ئول خەتنى ئۇشال دەم مەگەر، ئۇشبۇ يەھۇدا ئېلىمىنە بەدىلەر. كۆردى يەھۇدا تانىدى ئۆز خەتنى، بىلدى ئۇشال ۋاقىئەنى سۇرەتىن.

ھەزرەتى يۇسۇف دېدى ئۇشبۇ زەمان: «مەندە ئېرۇر بىر خەتى غەيرى نىبان. ئانى كۆرۈكۈزۈ ئوقۇك ئۇشبۇ دەم، مەن داغى بىلەي نې يازىپدۇر قەدەم»

خەتتە ساتىپىتۇر ئىنىڭىزنى قەلەم،
 بارچە يىگىرمە دىرەم ئالىپ بەھا،
 ساتقان ئىشمىسىز بارى، ئەي كەد خۇدا،
 ئۇشبۇ نې يۇسۇق ئىپرۇر، ئايتىڭ بارى
 بايىتى سىز، مالىك ئاڭا مۇشتەرى.»

دېدىكى: «يۇسۇق خەتى ئىپرۇر بۇ خەت،
 راست دەڭىز ماڭا ئايتماڭ غەلەت.
 مەن بىلۇرەم جۇملەنى تىللار بىلىك،
 راستلىق ئۆزەرەۋۇ بارىڭىز كېلىك.
 خاس ئىپرۇرسىز بارىڭىز ئۇشبۇ دەم،

يۇسۇق ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغالارى بارچەدىن جەۋاب بەرگەنى

مىسرغە قىلىدىك مېنى سەن پادىشاھ،
 ئەيلە ئىنايەت بىلە لۇتفۇ كەرەم،
 قىل بۇ ئاتا كۆزىنى بىينا بۇ دەم،
 بەندەنى كۆرسۇن بۇ جەلالەت بىلە،
 دەۋلەتۇ ئىقبالۇ سەئادەت بىلە.

قالدىلا ئول ھالدا بارچە خىجىل،
 بارچە دېدىلەر بولۇبان مۇنغەئىل.
 .....
 دېدى: «ئىنايەت يولىدا، يا ئىلاھ،

رۇھۇل - ئەمىن: «ئاتاڭغە پىراھەنىڭىنى يىمبەرگەن» دېگەنى

ساڭاۋۇ ئاتاڭغا ئىپرۇر ئول سەبەب،
 چەكتىڭىز ئېسە ئەلەمى روزو شەب،
 ئىردى يەشىر ئاناسى داھى بەشىر،
 ئىمەر ئىردى ئەمچەكەن ئانى بەشىر،
 ھەزەرەتى يەئقۇب ئانى ساتقۇن ئالىب،
 سۈتلىك ئۇچۇن ساڭا ئىناكە قىلىپ،
 ئالدى ئايرىپ بۇ بەشىردىن ئانى،
 ئىمەر ئىدىك سەن داخى شىردىن ئانى،
 قىلدى سەھەر ۋەقتى مۇناجاتنى،
 ئەرز قىلىپ تەڭرىگە ھاجاتنى.
 دېدىكى: «يا رەب، بۇ رەسۇلى خۇدا،
 ئەيلەدى ئوغلىمنى چۇ مەندىن جۇدا،
 يۇسۇفدىن بولغاي، ئىلاھ، جۇدا،
 ئول داغى مەندەك بولۇبان مۇبتەلا،
 قىلدى فەلەك سېنى ئاتاڭدىن جۇدا،
 بولدى فىراقىڭدا ئاناڭ مۇبتەلا،
 بىلىك، ئايا يۇسۇفى ئالىي جەناب،
 دەئۋەتى مەزلۇم ئىپرۇر مۇستەجاب،

رۇھۇل - ئەمىن كەلدى، دېدى: «يا رەسۇل،
 ھەزەرەتى ھەق قىلدى تىلەككە قەبۇل،
 قىلغىل ئۇشال پىراھەنىڭىنى بەدەر،
 خەتتەنى كەنئانغە ئاتاڭغە يىمبەر،
 كۆزىگە سۈرتەر ئانى بىينا بولۇر،
 جۇملەنى ئەئزاسى تەۋانا بولۇر.»
 يۇسۇقى سىددىق ئەلەيھىسسالام،
 قىلدى ئاغالارى ياراغىن تەمام،
 دېدى نەرۇ مايدىن ئەللىك قاتار،
 تىرۋە يۈكنى قىلىدىلار ئول لەھزە بار،
 يۇسۇق ئاغالارى ئۇشال دەم بارى،
 تەبىرەدىلەر خەتتىنى كەنئان سارى،
 پىراھەننى يۇسۇق ئۇشال دەم مەگەر،
 ئاتاسىغە يىمبەرۇر چۇن ئول بەدەر،
 قىلدى ئىنشا كەلدى ئاڭا جىبەرئىل،
 دېدى: «ئىپرۇر ئەمىرى زى رەببى جەللىل،
 پىرەھەننىڭ بەز بۇ بەشىر ئىلىكىنە،
 ئاجىزۇ ئەفكارۇ ئەسىر ئىلىكىنە.

ئەمىر بىلە ئىلتىزۇرۇ بالا نەزىر»
 كۆردى ئۇشال داھى بەشىرىن ئۆزى،
 يارۇر ئانىك ۋۇسلەتى بىرلە كۆزى.

ساكىنى دەرۋازەئى كەنئان ئېپرۇر،
 ھالى ئاڭا بەسكى پەرىشان ئېپرۇر.
 پىراھەنىڭنى بۇ سەبەبىدىن بەشىر،

ھەزرەتى يۇسۇفى پىراھەننىن ئاتاسىغىچە يېمەرگەنى

تەڭرىگە ئەيلەپ بارى ھەمدۇ سىپاس،
 شۇكر قىلىپ شامۇ - سەھەر بىقىياس.
 ئاھ نە خۇشدۇركى چېكىپ راھۇ رەنج،
 ئۇچراسا تالىبغە بېيىنا ۋەسلى گەنج.
 چۇنكى نىچۇك تاپتى مۇرادىن تەمام،
 يۇسۇفى سىددىق ئەلەيھىسسالام.
 شاھ ئەبۇلغازىنى سۇلتانى ھۇسەيىن،
 تاپسۇن ئۇشال ئەيش بىلە زىيىبۇ زەيىن.
 تاپسۇن ئۇشال جۇملە مۇرادىن بۇ كۇن،
 سەلتەنتى دۇنيادە تۇتسۇن ئورۇن.
 جەددى كەبى دەۋلەتى تاپسۇن قەدەم،
 ھۇكىمىنى تۇتسۇن ئەرەبۇ ھەم ئەجەم.
 ۋارس ئېپرۇر مۇلكىگە سۇلتانى دىن،
 بولسۇن ئاڭا يەر يۇزى رويى زەمىن.
 تەڭرىنىڭ ئەمرى بىلە شاھى زەمان،
 بولسۇن ئۇشال قاق تاقافى جەھان.
 كىمكى ئوقۇساۋۇ بىتىسە مۇنى،
 فاتىمە بىرلە ساغىنسا مېنى.

يۇسۇفى سىددىق تاپىپ بۇ خەبەر،
 پىرەھەننىن قىلدى ئۇشال دەم بەدەر.
 بەردى بەشىر ئىلكىنە ئول دەم رەۋان،
 تەبىرەدى كەنئان سارى ئول كارۋان.
 يۇرۇر ئىدى بارچە بەزەۋقۇ تەرەب،
 شاد ئىدىلەر جۇملەئى ئەھلى ئەرەب.

.....
 يۇسۇفى سىددىق بەسى بىقىياس،
 قىلدى ئۇشال سۆزدە تۇرلۇك ئاساس.
 مىسر ئۇلۇسى بارچە زى خاسۇ زى ئام،
 ھازىر ئىدى جۇملە خەلايىق تەمام.
 بارچەسى مەئزۇر بولۇپ سەر بەسەر،
 ھەر كىشى ئۆز يېرىنە بولدى بەدەر.
 ھەزرەتى يەئقۇب ئۇشال شاھى دىن،
 يۇسۇفى سىددىق بىرلە ھەمىنىش.
 بولدى ئۇشال ئۆزى بىساتىن قورۇپ،
 شامۇ سەھەر نەۋبەتى شاھى ئۇرۇپ.

كاتىبى ئەرزى ھالىم قىلىغانى

كىم بىلىيان ئەتسە يابان سۆزدە دۇر.
 ھەر كىشى فەيز ئالسا بۇ سۆز گەنجىدىن،
 ئەتسە چۇ مەھرۇم ئانى ئۆز رەنجىدىن.
 ياد قىل ئانى، ئول سېنى ھەم ياد ئېتەر،
 ھەجر غەمىن ۋەسل بىرلە شاد ئېتەر.
 ھەرنەكى قىلساڭ بۇ كۇن، ئەي شەھرىيار،
 ھەم ساڭا قىلغاي ئانى ھەم روزگار.
 كاتىبى بىچارەنى ھەم ياد قىل،
 بارى دۇئا بىرلەن ئانى شاد قىل.

كاتىبى بىچارەنى ھەم ياد قىل،
 بارى دۇئا بىرلەن ئانى شاد قىل.
 خەتنى ئەگەر سەھۇ بولۇپ بولسە يىل،
 قىل ئانى تەكۋار داغى ياخشى قىل.
 سۇدا بىتەر سۆزنى جىگەر خۇن بىلە،
 كىمكى ئوقۇر مۇنى بۇ مەزمۇن بىلە.
 سۆز كۆپىدىن بىلگۈچى كۆپ سۆزلەمەس،
 كىمگەكى بار تەبىئە ئاڭا يەك ھەرق بەس.
 تەبىئى لەتىقى ئادەمنى ئازدەسور،
 سۆزدەكى بار تەبىئى گۈيى ئازدۇرۇر.
 ئادەمغە ياخشى قىلغ سۆزدەدۇر،

قەلەندەرنىڭ تىپى تىپىلغان شېئىرلىرى

نەشىرگە تەييارلىغۇچىلار: مەتقاسىم ئابدۇراخمان، توخنىپاز قۇربان

مۇھەررىردىن: ئۆزىنىڭ گۈزەل، ھېسسىياتقا باي لىرىك شېئىرلىرى بىلەن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىغا مۇناسىپ تۆھپىسە قوشقان شائىر قەلەندەر XVII ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىدا لىرىدىن XX ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا ياشاپ، ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان. ئۇنىڭ ئاخىرقى ئۆمرى خوتەندە ئۆتكەن. شائىرنىڭ ھازىرغىچە مەلۇم بولغان ئەسەرلىرىنىڭ ھەممىسى خوتەندە يېزىلغان ياكى توپلام قىلىنغان. ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ساھەسىدىكى ئىزدىنىشنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىپ، شائىر قەلەندەرنىڭ يېڭىدىن يېڭى ئەسەرلىرى ئارقا-ئارقىدىن تىپىلىپ تۇردى. بۇ ئەسەرلەر «بۇلاق» نىڭ ئومۇمىي 3-، 24-، 32- سانلىرىدا تونۇشتۇرۇلدى. بۇ قېتىم خوتەندىن قەلەندەرنىڭ بىر لىرىك داستانى بىلەن بىللە يەنە بىر قىسىم غەزەل ۋە مەسنەۋىيلىرى تىپىلدى. شائىرنىڭ بۇ قېتىم تىپىلغان داستانى ھىجرىيەنىڭ 1210- (مىلادى 1795-1796) يىلى، خوتەن ھۆكۈمدارى مۇھەممەد ئەزىز دەۋرىدە يېزىلغان. بۇ شېئىرلاردا شائىرنىڭ خوتەن ھەققىدىكى تەسىراتلىرى، جۈملىدىن خوتەنگە بولغان قىزغىن مېھرى-مۇھەببىتى چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بۇ شېئىرلار شائىر قەلەندەرنىڭ تەرجىمىھالى، ئۇنىڭ بىر پۈتۈن ئىدىيىۋى سىستېمىسى ۋە بەدىئىي ئىستېداتىنى تەتقىق قىلىشتا بىزنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا بىر قىسىم قىممەتلىك ماتېرىياللار بىلەن تەمىن ئېتىدۇ.

*

*

بۇ داستان سەراپا بوستاننىڭ سەبەبى نەزمى ۋە سەمەند ۋە ئىدا كىلىكى خۇش رەف-تارنىڭ سۆز مەيدانىدا رەزمى ۋە كۆڭۈل بۆلۈمى بۇ خوتەننىڭ گۈلزارى ۋە نېمىتى بىشۇمار ۋە پەسلى ھەمىشە بەھارنىڭ ئاشكارا قىلماق ئۈچۈن سايراننىڭ ئەزىمىنىڭ سەبەبى ئانداغ ئېرىدىكىم، يارانى جان دوستان، دۇجەھانى ۋەتەن، ئالىي شەئىنى، جەننەت نىشانى قۇندۇزى ئالەم ئەفرۇزدا ئىشىتىپ-دۇرلاركىم، فەقىر خوتەنى پىسەندى خۇبان شەھرىدە كېلىپ تەۋەتتۇن ۋە تەمەككۈن بولۇپدۇرمەن. خەنجەرى خۇنقىشان ۋە سىنانى جانىستان تىللارنى ئاچىپ خەت ئىبەرىسىدۇرلاركىم: «ئوبدان ۋە چوڭ شەھەرلەرنى

تاشلاپسىز، خوتەنگە بارىپ تۇرۇپسىز. بىزىلەر ئىشىتىۋىك، خوتەن كىچىك ۋە ياقلا يۇرت ئىكەن...» دەپ بىتتىپ ئىبەرىيىدۇرلاركىم، «ئاندا بارىپ تۇرغانىڭىزدىن ئۆز كۆڭلىڭىزدە نىھايەتى خۇش تەبىئىلىكىڭىز مەئلۇم بولدى...» دەپ كىنايە ئايتىپ ئىبەرىيىدۇرلار. فەقىر ئۇلارنىڭ جەۋابىغە دېدىمكى: «رۇستەم دېۋسەفەد بىرلە ئۇرۇشقاندا، دېۋسەفەد ئايتتىكىم: «ئەي رۇستەم، مەن سېنىڭ داڭلىقىڭنى ئىشىتىپ ئىبەردىم، گۇمانىم بۇ ئىبەردىكىم، سەن مەندىن پۇر زور ۋە زەبەردەستدۇرسەن دەپ. ئەمدى كۆردۈمكى، ياش ۋە رىزە خوردەنى ئىكەنسىن. چىمچىلاقمىنى دالۇڭغە قويسام يەنجىلىپ قالۇرسەن» دېدى. رۇستەم ئايتتى: ئەي كافىرى بىئەقىل، ئەي سەگى بەدئەزاد، گەرچە خوردەمەن، گەردە-مەن؛ گەرچە رىزەمەن، ساھىب سىتىزەمەن؛ گەرچە ياشمەن، ساھىب كېڭاشمەن. يەنى لانىنىڭ تىشىنىڭ كىچىكلىكىگە باقىمە، زەھەرىگە باق» دەپ نەچسە ئەفسانە تەمسىل كەل-تۇردۇم. ئۇلارنى خىجالەت قىلماق ئۈچۈن ئىبەرىگەننىڭ بەيانى، خوتەننىڭ شەھەرىنىڭ سىغىتىنى شەھەرلەرغە ئاشكارا قىلغاننىڭ داستانى. قۇندۇز شەھىرىدىن خوتەن شەھىرىغە كەلدىم. نەچچە سۆز مەندىن يادىكار قالسۇن دەپ، ئەي تەھرىرىغە كەلتۈردۈم، بەيت:

بېلىمىنى باغلايدىم مەردانە مەھكەم،
كىم ھېچ با بەتدىن ھەرگىز يېمەدىم غەم.
خۇدا رەزاقدۇر قىلدىم تەۋەككۈل،
كى سالماي يانچۇقۇمغە بىرگىنە پۇل.
يۈرۈدۈم كېچە - كۈندۈز، سۈبھى تا شام،
زەمانى ئالمايىن بىر يەردە ئارام.
نەسەبىم ئاخىرى تۇشتى خوتەنگە،
كۆز ئاچتىمكىم تۇشۇپدۇرمەن چەمەنگە.
خوتەن دېمە، گۈلىستانى ئېرەم دە،
تەمامى خەلقىنى ساھىب كەرەم دە.
خوتەن دېمە، دېڭىل جەننەت نەزەرى،
ئېرۇر خەلقىنىڭ ئەينەكتەك زەمىرى.
خوتەن دېمە، دېڭىل فىردەۋسى ئەئىلا،
كەمالى قۇدرەتى ۋاجىب تەئالا.
خوتەن دېمە، دېڭىل دۇنيا بېھىشتى،
بولۇپدۇر نۇرى رەھىمەتدىن سىرىشتى.
خوتەن دېمە، دېڭىل باشدىن ئاياغ باغ،
گۈلىستانى ئېرەمدۇر رەشكىدىن داغ.
خوتەن دېمە، دېڭەيسەن سەن گۈلىستان،
كۆزۈڭ تۇشسە نەيەردە باغۇ بوستان.

ئىشىت ئەرزىمىنى سەن، ئەي مەردى ئاقىل،
سۆزۈمنى ئاڭلا ئوبدان بولما غاقىل.
مەن ئېرىدىم شەھرىم ئىچرە خۇررەمۇ شاد،
غەمۇ مېھنەتدىن ئېردى كۆڭلۈم ئازاد.
ئىشىم ئېردى ھەمىشە ئەيشۇ ئىشرەت،
جەھاندا بىلىمەس ئېرىدىم بارمۇ مېھنەت.
يارانلار بىرلە دائىم دەرسخانلىق،
كىشىگە قىلماس ئېرىدىم ھېچ يامانلىق.
بار ئېردى مەشرەبىمدە نازۇ نېمىمەت،
مۇساھىبىلار بارى ئەھلى مۇھەببەت.
كىتابۇ نەغمەۋۇ سەتارۇ قالۇن،
ھەسە: خەلقى بولۇر ئېردى جىگەرخۇن.
خۇدانىڭ بەرگەنىگە قىلمادىم شۇكر،
يېپىشىم بولدى غەرۇر تەغمان بىلەسۇكر.
كىشى كۆپراق ئېيتسا شۇكرى رەھمان،
ئاپار ھەم دەۋلەتۇ نېمىمەت فەراۋان.
كىشى گەر دېمەسە شۇكر، ئەي بەرادەر،
كېتەر قولداقۇ دەۋلەت سەراسەر.
بەناگاھ ئولتۇرۇپ ئېرىدىم بى ھەسرەت،
كى تۇشتى باشىمە سەۋدايى غۇربەت.

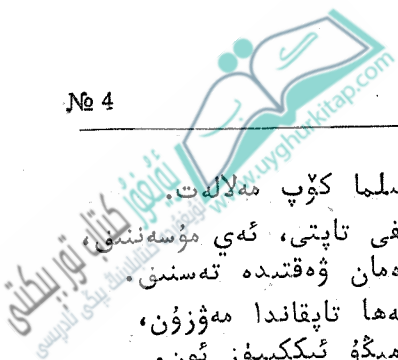
خوتەن دېمە، دېگىل سۇننى ئىلاھى،
 تاپىلۇر سەن نې دېسەڭ لاکەماھى.
 خوتەن دېمە، دېگەيسەن ئالەم ئارا،
 قىلىپدۇر سانىپى سۇن ئاشكارا.
 خوتەن دېمە، دېگىل كانى جەۋاھىر،
 نې ھاجەت ۋەسنى قىلماق باردۇ زاھىر.
 خوتەن دېمە، دېگىل گۈلزارى ئالەم،
 مىسالى يوقدۇرۇر ۋەللاھۇ ئەئەلەم.
 خوتەن دېمە جەھاننىڭ زىننەتى دە،
 خۇدايى لامەكاننىڭ قۇدرەتى دە.
 خوتەن دېمە، دېگەيسەن رۇھ ئەفزا،
 مۇنىڭدەك شەھەر يوق ئالەمدە پەيدا،
 خوتەن دېمەكى، ئاتى باردۇ ماچىن،
 سۆزۈمنى دېمە يالغان باردۇر چىن.
 خوتەن دېمە، ئانى سېھىر ئافەرىن دە،
 پەرىزاد خانەئى روىى زەمىن دە.
 خوتەن دېمە ئانى، شەھرى سەبا دە،
 سۈيىنى بارچە ئاغرىققا دەۋا دە،
 خوتەننى كۆرسە كىم خۇلىدى بەرىن دە،
 سۈيىن ئىچكەن كىشى ماى مەئەين دە.
 خوتەن ئوبدان مەكان گەر بولماس ئېردى،
 خوتەن كېلىپ ئىماملار ياتماس ئېردى.
 خوتەن سارى بېھىشت ئىشىكى مەفتۇھ،
 نەسىمىدىن ئۆلۈك تەنگە كىرەر رۇھ.
 خوتەن كەلگەن كىشى يانمايدۇ ئەلەمەق،
 بېھىشتقە باردۇ كىرمەك، يوقتۇ چىقماق.
 خوتەن كەل - كەلتىلەرگە شەھرى مەئۇر،
 يېتەر تېپىڭگە فەيز، كۆڭلۈڭ تاپار نۇر.
 خوتەن شەھرى جەھان شەھرىدىن ئەقۋا،
 ئېرۇر خەلقنىڭ ئىشى زوھدۇ تەقۋا.
 خوتەننىڭ خەلقىگە باردۇر سەئادەت،
 بولۇپدۇر ئىشلارى خەيىرى سەخاۋەت.
 بولۇپدۇر خۇي ئۇلارغا مېھرىبانلىق،
 قىلۇرلار ياخشىلىق، قىلساڭ يامانلىق.
 جەھان ئىچرە خوتەننىڭ شەھرىدۇر تاق،

ئېرۇر خەلقى مۇسافىرلارغا ئامراق.
 ئۇلۇغۇ ھەم كىچىك خەلقى مۇلايىم،
 نەمازۇ روزەلەردە تۇرفە قايىم.
 ئۇلۇغۇ ھەم كىچىك خەلقى خۇداچۇي،
 قىلىپدۇرلار تەۋازىيۇ ئەدەب خۇي.
 ئۇلۇغۇ ھەم كىچىك خەلقى ئېرۇر پاك،
 بۇ ئەلدىندۇر شەياتۇن كۆڭلى غەمناك.
 ئۇلۇغۇ ھەم كىچىكى ئىھلى تەۋفىق،
 قىلۇرلار ئەمرى ھەققە بارچە تەسدىق.
 خوتەن نېچۈن جەھاندا بولماسۇن تاق،
 مېنىڭ باغچەم دېدىلەر خاجە ئىسھاق.
 سەمەرقەنددە ئېرۇر بىر ئابى رەھىمەت،
 ئاقار خوتەندە يۈز دەريايى رەھىمەت.
 ئېرۇر شۇھرەتدە تاشكەند لالەزارى،
 دېگىل جەننەت خوتەننىڭ نەۋبەھارى.
 بەدەخشان لەئلى بولۇر تاجى ئەفسەر،
 خوتەننىڭ تاشىغە ئېرىمەس بەرابەر.
 خوتەن دەرياسىنىڭدۇر قاشتاشى،
 خىجىلىدۇر نۇردىن گەردۇن قۇياشى.
 يەمەننىڭ سەن ئەقىقن ۋەسقىن ئەت بەس،
 خوتەننىڭ بىر شاغىل تاشىغە ئېرىمەس.
 كى چاچ فىروزەدىن سەن ئورماغىل دەم،
 خوتەننىڭ بىر ئېشەك مۇنچاقىدىن كەم.
 دېمە ئوبداندۇ كابىل ئەرغەۋانى،
 خوتەن باغىنى چىتلاتقان تىكەنى.
 دېمە سەن شەھرى سەبىزىڭ نەۋ بەھارى.
 ياشىل بەخمەل خوتەننىڭ سەبىزەزارى.
 دېمە ئوبداندۇ بەندەر شەھرى سۈرەت،
 خوتەنغە ئوخشاماسدۇر ھېچ سۈرەت.
 خوتەندەك يوقتۇرۇر شەھرى سىپاھان،
 بېھىشت ئاسا ياراتىپ ئانى رەھمان.
 شامۇ دېھلە نېچەكىم مۇھتەرەمدۇر،
 خوتەن شەھرىنىڭ ئالدىدا ئەدەمدۇر.
 جەھان ئابادىمۇدۇر شەھرى كەشمىر،
 خوتەننى كۆرسە دەرلەر بارچە تەقسىر.

خوتەن دېمە، دېگەيسەن ئالەم ئارا،
 قىلىپدۇر سانىپى سۇن ئاشكارا.
 خوتەن دېمە، دېگىل كانى جەۋاھىر،
 نې ھاجەت ۋەسنى قىلماق باردۇ زاھىر.
 خوتەن دېمە، دېگىل گۈلزارى ئالەم،
 مىسالى يوقدۇرۇر ۋەللاھۇ ئەئەلەم.
 خوتەن دېمە جەھاننىڭ زىننەتى دە،
 خۇدايى لامەكاننىڭ قۇدرەتى دە.
 خوتەن دېمە، دېگەيسەن رۇھ ئەفزا،
 مۇنىڭدەك شەھەر يوق ئالەمدە پەيدا،
 خوتەن دېمەكى، ئاتى باردۇ ماچىن،
 سۆزۈمنى دېمە يالغان باردۇر چىن.
 خوتەن دېمە، ئانى سېھىر ئافەرىن دە،
 پەرىزاد خانەئى روىى زەمىن دە.
 خوتەن دېمە ئانى، شەھرى سەبا دە،
 سۈيىنى بارچە ئاغرىققا دەۋا دە،
 خوتەننى كۆرسە كىم خۇلىدى بەرىن دە،
 سۈيىن ئىچكەن كىشى ماى مەئەين دە.
 خوتەن ئوبدان مەكان گەر بولماس ئېردى،
 خوتەن كېلىپ ئىماملار ياتماس ئېردى.
 خوتەن سارى بېھىشت ئىشىكى مەفتۇھ،
 نەسىمىدىن ئۆلۈك تەنگە كىرەر رۇھ.
 خوتەن كەلگەن كىشى يانمايدۇ ئەلەمەق،
 بېھىشتقە باردۇ كىرمەك، يوقتۇ چىقماق.
 خوتەن كەل - كەلتىلەرگە شەھرى مەئۇر،
 يېتەر تېپىڭگە فەيز، كۆڭلۈڭ تاپار نۇر.
 خوتەن شەھرى جەھان شەھرىدىن ئەقۋا،
 ئېرۇر خەلقنىڭ ئىشى زوھدۇ تەقۋا.
 خوتەننىڭ خەلقىگە باردۇر سەئادەت،
 بولۇپدۇر ئىشلارى خەيىرى سەخاۋەت.
 بولۇپدۇر خۇي ئۇلارغا مېھرىبانلىق،
 قىلۇرلار ياخشىلىق، قىلساڭ يامانلىق.
 جەھان ئىچرە خوتەننىڭ شەھرىدۇر تاق،

خوتەن شەھىرىنى كۆرسە شاھى بۇلغار،
 تاڭ ئېھمەس قىلسا گەر بۇلغارىدىن ئار.
 ئەگەر كۆرسە خوتەننى خانى بەغداد،
 كېتەر قايغۇسىيۇ غەمدىن بولۇر شاد.
 خوتەننى كۆرسە گەر سۇلتانى ئۆرگەنچ،
 قىلۇر ئىنسان، دېيۇر دۇنيادا بۇ گەنچ.
 ئەگەر كۆرسە خوتەننى خەلقى شىراز،
 تېپىندە رەشىكىدىن جانى قالۇر ئاز.
 خوتەنلەر كىم كۆرۈپ ئىرانۇ تۇران،
 خوتەن شەھىرىنى كۆردى قالدى ھەيران.
 دېمە ئوبداندۇرۇر كىرمانى زىلچاڭ،
 خوتەن زىلچاسىنىڭ ئالدىدا قىلچاڭ.
 خوتەندىن تا ئۇرۇمچى شەھىرى قامۇل،
 خوتەن خامى كىيەرەمىز دەپ يىغىر پۇل.
 دېمە ھىندۇستاننىڭ خاسەسى خوپ،
 خوتەن بەشماغى ئانىدىن تولا مەرغۇب.
 خوتەن شاكۇرەسىنى يار جانى،
 يۈرەن ھەر كىشىكىم كۆرسە ئانى.
 قەداغ فۇتاسىدىن رەي ئەھلى جادە،
 ئېرۇر كەشمىر شالىدىن زىيادە.
 خوتەننىڭ تەڭنىماتىدىن ئىشىت سۆز،
 ئېرۇر شەترەنچى كىيىز ئالدىدا بۆز.
 ئېرۇر كىمخاب، ئەتلەس جايى ئىران،
 خوتەن مەشرۇتنىڭ ئالدىدا ھەيران.
 خوتەننىڭ مۇشكىنىڭ ئىشىت سىقاتىن،
 جەھان خۇشبۇي بولۇر گەر تۇتساڭ ئاتىن.
 بۇ كىيىك ناپەسىن دېدى پەيەمبەر،
 مېنىڭدۇر مۇجىزەم، ئاندىن مۇنەۋۋەر.
 خوتەندە بىر ئۇزۇم بار ئاتى كىشىمىش،
 بارى ئۇزۇمدىن ئول ئىلىگەرى پىشىمىش.
 ۋەسالغىسىنى يېسە ئايىتۇر ئىنسان،
 بەھاسىغە ئەگەر جان بەرسە ئەرزان.
 مۇناقى بىرلە ساھىبى ئۇزۇمى،
 ئېرۇر ھەر بىرىسى خۇرمايى رۇمى.
 ئانارۇ ئالمەسىن لەئلى بەدەخشان

ئىشىتىپ رەشىكىدىن ھەردەم يۇتار قان.
 ئانىڭ شافقالۇ، ئامۇدىكى، ئەي يار،
 خوجەند نەشپەتەسى ئالدىدا بىكار،
 ئەگەر ئالۇچەسىنى كۆرسەڭ، ئەي جان،
 دېمىشىسەنكىم ئېرۇر ياقۇت، مەر جان.
 ئۆرۈكۈ ئۈجمەسى جەننەت نىھالى،
 لەتافەتدە جەھاندا يوق مىسالى.
 خۇبانى دېمە، دېگىل ھۇسىنى خۇبان،
 رۇخى جانانەسى رۇخسارى جانان.
 ئېرۇر ھەر ئۈجمەسى بىر دۇررى گەۋھەر،
 دېگىل لەززەتدە ئانى شەھدۇ شەككەر.
 قاغۇندىن ئىشىت سۆز، ئەي خىرەدمەند،
 تېگىشىمەس بىرىنىكىم بەرسە بىر قەند.
 خوتەندەك يوقتۇرۇر ھېچبىر دە تارىزۇ،
 سىقاتىن قانچە قىلسام كۆرۈنۈر ئۇز.
 جىنەستەسىدىن ئىشىت، ئەي بەرادەر،
 ئېرۇر ھەر بىرىسى بىر دۇررى گەۋھەر.
 خوتەندەك يوقتۇرۇر ھېچبىر دە ياڭغاق،
 شاكالى بىرلە مەغزى قاردىن ئاق.
 شاكالى تاشىدىن مەغزى كۆرۈنۈر،
 كىشى كۆرسە كۆزۈ كۆڭلى سۆيۈنۈر.
 دېدىلەر ھۇكۇمايى ئەھلى مەشرىق،
 ساقايۇر يېسە ئەينالۇسىن ئاغرىق.
 خوتەننىڭ چامغۇرىدۇر ھەر بىرى ناك،
 نەبات دەر زەردەكىنى ئەھلى ئىدىراك.
 خوتەن كېلىپ كىشى گەر كۆرسە گۈلزار،
 ئېرەم باغىنى سەيىرىدىن قىلۇر ئار.
 قىشۇ ھەم ئەرتىيازى بىر قەبىلدۇر،
 تەمۇزنىڭ ھەۋاسى مۇئەتسىلدۇر.
 بەدەخشان مۈلكى ئېرۇر لەئلى كانى،
 خوتەن شەھىرىدۇرۇر ئالتۇن مەكانى.
 ئېرۇر ئالىملىرى ئالەمغە ئەئلەم،
 مىسالى يوقتۇرۇر، ۋەللاھۇ ئەئلەم.
 ئانىڭ كاسىپلارى ھەر بىر قىلاتۇن،
 جەھان كاسىپى رەشىكىدىن جىگەر خۇن.

ئىشتىككۈچىگە قىلما كۆپ مەلالت. خوتەننىڭ ۋەسفى تاپتى، ئەي مۇسەننى، ئەزىز بەيگى زەمان ۋەقتىدە تەسنى. بۇ دۇررى بىبەھا تاپقاندا مەۋزۇن، ئىدى تارىختە مىڭۇ ئىككىيۈز ئون. كەل، ئەي ساقى، مېنىڭدىن كامران قىل، فىراقىڭدىن قارىدىم نەۋجەۋان قىل. ئىچىپ ئول مەيىنى قىلسام كامرانلىق، قارىغان چاغىمە مەن نەۋجەۋانلىق، يوق ئەتسۇن ئول مېنىڭدەدۇ ئەلەمنى، نىگارم ۋەسفىغە سۇرسەم قەلەمنى.

*

خىجالەتدىن بولۇپدۇر قامەتى نون. نىگارۇ مەھۋەشۇ زىبىبا بىناگۇش، بۇ نى سىمىنمىرى گۈلگۈن قەبا پۇش. ئېرۇر ھۇرۇ مەلەككەك پاك دامان، ئىبتەكىنى تانۇماس گەردى ئىسيان. تۇغۇلمايدۇر ئانىڭدەك پاك گەۋھەر، ئانادىن بۇ جەھاندا، ئەي بەرادەز. بولۇپ مۇساغە شۇھرەت يەدى بەيزا، ئانىڭ بەيزادەك ئوخشە جۈملە ئەزا. كۆزىدۇر گاھى نەركس، گاھى بادام، كىيىككە ئوخشە يوق بىر يەردە ئارام. كۆزىنى غەمزە بىرلە ئاچسە ناگاھ، خەلايىقىدىن چىقار يۈز نالەۋۇ ئاھ. كۆزى ئۆزى بىلە قىلسە نەزارە، پۈتۈن كۆڭۈلنى ئەيلەر پارە - پارە. ئالۇر سۈرمە كانىدىن كۆزلىرى باج، قارا كۆزلىر غەمىدىن ئۆيى تاراج. سۆزى ياتقۇتمۇدۇر يا رىشتەئى جان، ۋەيا شەككەرمۇ يا لەئلى بەدەخشان. كېچە چىقسا ئۆيىدىن ئول قەلەمقاش، خەلايىق دەر كېچەدە تۇغدى قۇياش. قۇياش بىرلە ھەمىشە ئايۇ يۇلدۇز، قىلۇر سەجدە ئىشىكىن كېچە - كۈندۇز. ئەگەر كىم كۆرسە ئول لەيلىنى بىر كۈن، تاڭ ئېرمەس ئىشقىدا گەر بولسا مەجنۇن.

تەمامى نازۇ نېئىمەتلەر فەراۋان، فەراۋانلىق بىلە ھەم نەرخى ئەرزان. بېرىشتە ھاكىمى ھاتەم نىشاندۇر، ئەدالەت بايدا نۇشرەۋاندۇر. ئانىڭ ھەر بىر ئىشىدا ئەقىل ھەيران، دېسە بولۇر ئەزىزى مىسىر دەۋران. خوتەن ئەۋسافىنى ھاكىمى سەفدەر، بەيان ئەتسۇن نېچچۈك يالغۇز قەلەندەر. بىتىكىچى ئەيلەسەك ئالەم بارىنى، تۈگەتە ئالماغاي مىڭدىن بىرىنى. قەلەندەر، سەن تۈگەت سۆزۈڭ بۇ ھالەت،

*

يۈرۈپ ئېرىدىم خوتەن شەھرىدە ھەريان، كۆرۈندى كۆزۈمە بىر ماھى تابان. ئەجايىب مەھۋەشۇ رۇخسارەسى گۈل، قەلەندەر بولدى گۈلزارغە بۇلبۇل. قاشى يادۇر ۋەلې كىرىپىكلارى ئوق، ئانىڭدەك بۇ جەھان ئەتراپىدا يوق. مەلاھەت بوستاننىڭ گۈلىدۇر، سەباھەت گۈلشەننىڭ سۇنۇبۇلدۇر. ئاڭا ئوخشادۇمەن گەر دېسە قۇياش، بولۇر ئۇرسا ئانىڭ ئاغزىغە مىڭ تاش. ئوشۇل كۈنىكىم يۈزىنى كۆردى بۇلبۇل، كۆرۈنمەس بولدى قىلچە كۆزىگە گۈل. لەبىنىڭ ۋەسفىنى لەئلى بەدەخشان، ئىشتىپ رەشكىدىن ھەردەم يۇتار قان. قارا كۆزلىر كۆزىنىڭ بەندەسىدۇر، ھەمە ھۇرۇ پەرى شەرمەندەسىدۇر. تىشى دۇردانەدۇر يا گەۋھەرى جان، ۋەيا ژالەمۇدۇر يا نۇرى ئىمان. يۈزىدە خالى مۇشكىنى فەقەتدۇر، ۋەيا مۇسەفغە تۈشكەن بىر نۇقەتدۇر. پەرى ھۇرلەردە يوقتۇر ئاڭا تىمسال، ياڭى ئاينى قىلىپدۇر قاشى پايمال. ساچى سۇنۇبۇلمۇدۇر يا رىشتەئى جان، مۇنۇڭدەك يوقتۇ سۇنۇبۇل ئەنبەر ئەفشان. بويسىنى تا كۆرۈپدۇر سەرۋى مەۋزۇن،

مېنىڭدەك يوقتۇر ئاڭا ھېچ دۇئاگۇ.
 خوتەندە يوق ئانىڭدەك بىر پەرىۋەش،
 مېنىڭدەك يوقتۇر ئاڭا ھېچ جەفاكەش،
 خوتەندە يوق ئانىڭدەك قەددى مەۋزۇن.
 مېنىڭدەك ئاڭا يوقتۇر يۈرەكى خۇن.
 خوتەندە يوق ئانىڭدەك نازەنىنى،
 پەرزادى زەمانۇ مەھجەبىنى.
 خوتەن ئەسلىدە ئېردى خۇلدى رىزۋان،
 بولۇپدۇر ئول پەرىدىن ئىككى چەندان.
 خوتەن ئەسلىدە ئېردى تۇرى مۇسا،
 بولۇپدۇر ئول سەنەمدىن جەننەت ئاسا.
 خوتەن ئېردى مەكانى ئۇدۇ ئەنبەر،
 تۇغۇلدى ئول پەرى بولدى مۇئەتتەر.
 خوتەن ئەسلىدە ئېردى باغۇ بوستان،
 تۇغۇلدى ئول پەرى بولدى گۈلىستان.
 تۇغۇلدى ئانادىن ئول شوخ گۈلرۇخ،
 پەرىيۇ ھۇرنى ئول قىلدى مەنسۇخ،
 تۇغۇلدى ئانادىن ئول ئافەتى جان،
 خوتەن بولدى پەرىخانە ئوشۇل ئان.
 تۇغۇلدى ئانادىن ئول شوخ گۈلچېپەر،
 خىجالەتدە قالىپدۇر ئاي ئىلە مېپەر.
 تۇغۇلدى ئانادىن ئول شوخ مەھۋەش،
 سالىپدۇر بۇ خوتەن ئىچىدە ئاتەش.
 تۇغۇلدى ئانادىن ئول يۈزى گۈلزار،
 بولۇپدۇر نازەنىنىلەر بارچە بىكار.
 خوتەننىڭ شەھرىنىڭ ئول زىننەتىدۇر،
 ئەرۋسى مۈلك ھۇسنىڭ سەۋلەتىدۇر.

*

قىلدى ئاخىر سەندىن ئۆزۈمنى بەرى.
 چىقىپ ئېردى ياخشىلىق بىرلە ئاتىڭ،
 قىلمادى ئاخىردا بەختىڭ ياۋەرى.
 ساڭا قىلدىم خىزمەت، ئەي ھۇرى زەمان،
 غەيرى يېدى مېۋەسى بىرلەن بەرى.
 بىلىمىدىڭ قەدىمىنى، ئەي سۇلتانى ھۇسنى،
 بولۇپ ئېردى نازەنىنىلەر مەھتەرى.

ئوشۇل شىرىندىن ئولسا كىمگە ئىمىداد،
 تاڭ ئېرمەسىدۇر ئەگەر كىم بولسا فەرھاد.
 ئەگەر كۆرسە يۈزىنى شەيخى سەنئان،
 دېمەسىدۇر باردۇرۇر تەرسائى دەۋران.
 قىلىپدۇر ھەق ئانى قۇدرەتدىن ئىجاد،
 پەرى پەيكەر ئېرۇر ھۇسنى خۇدا داد.
 بۇلاق دېمە ئانى سەن، ئەي بەرادەر،
 ئېرۇر يەرنىڭ كۆزى ھەجرىڭدە يىغىلار.
 دېمە يامغۇردۇرۇر، ئەي نۇر دىيىدە،
 پەلەكنىڭ كۆزىدۇر يىغىلار غەمىدە.
 جەھاندا پاكلىق بابدا ئاقدۇر،
 گۇناھۇ مەئسىيەتدىن ئول يىراقدۇر.
 بۇ قەبىلۇ خۇي ئاڭا كىم بەردى رەھمان،
 نې ھەركىم ئاڭا غالىب كەلسە شەيتان.
 بولۇپدۇر نۇرى رەھمەتدىن سەرىشتە،
 تاڭ ئېرمەسىدۇر ئەگەر دېسەم پەرىشتە،
 ئانى دەرمىش خەلايىق مەرىيەمى پاك،
 بەشەردە يوق ئانىڭدەك ساھىب ئىدراك.
 خوتەندە يوق ئانىڭدەك ماھى رۇخسار،
 مېنىڭدەك يوقتۇر ئاڭا ئاشقى زار.
 خوتەندە يوق ئانىڭدەك ماھى تابان،
 مېنىڭدەك يوقتۇر ئاڭا يۈرەكى قان.
 خوتەندە يوق ئانىڭدەك شوخ دىلبەر،
 مېنىڭدەك يوق قۇلى ئاڭا مۇقەررەر.
 خوتەندە يوق ئانىڭدەك ئارەزى گۈل،
 مېنىڭدەك يوقدۇ گۈلزارىغە بۇلبۇل.
 خوتەندە يوق ئانىڭدەك شوخ گۈلرۇ،

*

يانغان ئولسە بەختى مەندەك كىمسەنىڭ،
 ساڭا بېرۇر كۆڭلىمنى، ئەي ھۇر - پەرى.
 قىلىم ئەمدى بىر كۆرەرنى ئارزۇ،
 گەرچە بولساڭ بارچە خۇبلار سەرۋەرى.
 سەندىن ئۆزدۈم مەن ئۈمىدىمنى تەمام،
 گەرچە شاھلار تاجىنىڭ سەن گەۋھەرى.
 چاغلادىم يوقتۇر ساڭا مېرۇ ۋەفا،

بولسا ھەم ئەسلىك سېنىڭ ئىسكىندەرى.
سەندىن ئۇزدۇم كۆڭۈل ئەمدى، ئەي ئىككەر.
سەن بول ئەمدى كىمگە بولساڭ كۆلۈڭزۇر.

*

ئىشقىلىپ ئىشقىم سەلامەت بولسا بەس،
باردۇر خۇبلار ھەر قايدىدا سەد ھەزارە
ياخشىلارنىڭ ئالدىدا ئېرىدىم ئەزىز،
ساڭا بولدۇم ئاقىبەت بىئىپىتىبار.
بۇ سەبەبىدىن ئەيلەدىم تەركىك سېنىڭ،
تولا بولدۇم كۆزلەرىڭگە خارۇزار.
قالماي بىر زەررەچە قۇربۇم مېنىڭ،
خىزمەتلىڭنى تاشلادىم، قىلىدىم قەرار،
ئېي ئۇچۇن سەندىن قەلەندەر كەچمەسۇن،
شۇم رەقىبىنى ئەيلەدىڭ ساھىب ۋىقار.
كۆڭۈل ئۇزدۇم سەندىن ئەمدى ئەي پەرى،
سەن بول ئەمدى كىمنى بولساڭ دىلبەرى.

*

خەيرىمە ئەدلىڭدۇرۇر گۇيا ئۆمەر.
ئۆزگەلەرگە باردۇ مەرىمەدەك خۇيۇڭ،
ماڭا تەگكەندە ئېرۇر گۇيا شەرەر.
خۇب ئەمەس ئېرىدى، قەلەندەر، مۇنچە سۆز،
بار ئىكەن ئەۋۋەلدە تەقدىرۇ قەدەر.
سەندىن ئۇزدۇم كۆڭۈل، ئەي ھۇرى زەمان،
سەن بول ئەمدى كىمگە بولساڭ مېھرىبان.
بىلىمەدىڭ قەدرىمنى، ئەي شەمسۇ قەمەر،
نەچچە قىلىدىم شۇھرەتى ھۇسنىڭ بەيان.
تۇرماغايىمەن خىزمەتلىڭدە بىر دەمى،
بويىنۇمە سالساڭ ئەگە غولى گەران.
قىلىماغاي ھەق كويۇڭغا بارماق نەسىب،
گەر فىراقىڭدىن ئەجەل بەرگەي نىشان.
بۇ مەسەلدۇركىم ئېشەككە دەھر ئارا،
ھالۋاغە يوقتۇر ئىشى تاپسا سامان.
كۆڭۈل ئۇزدۇڭ، ئەي قەلەندەر، ئۇرما دەم،
ئەمدى ئوتتى دېمەگىل ياخشى - يامان.

يانما سۆزۈڭدىن، قەلەندەر، ئەر ئېسەڭ،
گەرچە قىلسۇن ساڭا سېھرى سامىرى.
بۇ سۆزۈمدىن يانماق مۇمكىن ئىمەس،

*

مەندىن ئولدى شۇھرەتى ھۇسنىڭ سېنىڭ،
قىلىماغىل ئۆزۈڭگە تولا ئىپتىخار.
تا سېنىڭ بىرلەن ئىدىم، غەملىغ ئىدىم،
سەندىن ئاچراپ خاتىرىم تاپتى قەرار.
كۇفر ئىلىدىن بار ئىدى تەرسا قىزى،
شەيخ سەنئاندىن بولۇپدۇر نامدار.
شىرىن ئېرىدى دىللىرىدە بالاردىن بىرى،
قىلدى فەرھاد ئىشقى ئانىڭ ئاشكار.
بار ئىدى لەيلىسى دەۋران بىر ئەرەب،
دەھر ئارادا قىلدى مەجنۇن ئىنتىشار.
بىۋەفالىق ماڭا سەن قىلماس ئىدىڭ،
بولسا ئېرىدى بەختى دەۋلەت ساڭا يار.

*

نەچچەكىم زار يىغلادىم ھىجراندىڭ،
قىلماي تاشدەك يۈرەكىڭگە ئۇسەر.
مۇنچە دېمەك ساڭا لايدىق يوق ئىدى،
تولا بولدۇڭ بۇ قۇلۇڭدىن بىخەبەر.
تەرك ئىشقىڭ ئەيلەدىم، قىلىدىم ۋىدائ،
گەرچە باردۇر ئارەزىڭ شەمسۇ قەمەر.
خىزمەتلىڭ قىلىدىم قۇلۇڭدەك نەچچە يىل،
قىلىمادىڭ لۇتقى كەرەمدىن بىر نەزەر.
خان ئىلە سۇلتان، شاھلار بارچەسى،
ئەھلى تەبىئىڭ سۆزىدىن قىلغان ھەزەر.
قانچە سالىدىم كۆچەتى مېھرى ۋەفا،
مېھنەتۇ جەۋرى جەفا بەردى سەمەر.
ئەمدى تەبىئىم تۇتسى قىلماس قەبۇل،
لەيلەرىڭدىن ئالدىدا قويساڭ شەكەر.
كويۇڭ ئېرىدى كۆزۈمە خۇلدى بەرىن،
تەركىن ئەتتىم كۆرۈنۈر ئەمدى سەقەر.
ماڭا سەن نەھرۇدۇ، شەددادى زەمان،

*
 ئېرۇر ئاشىق ئوشۇلكىم بەندە بولسە،
 نېكىم نەفسى بىلە دەرماندە بولسە.
 ئوشۇل دىلبەركى ئاشىق پەرۋەر ئېرمەس،
 ئەگەر يۇسۇفدۇرۇر زىنداندا بولسە.
 ئەگەر ئۇششاق پەرۋەر بولسە ئول شوخ،
 مەكانى ئول پەرىنىڭ جاندا بولسە.
 كېرەك ھەجەردەك ئولسە ئېتىقادى،

*
 ئەگەر كىم دىلبەرى كىرماندە بولسە،
 ئاڭا جانىن فىدا قىلسە ئېرۇر ئاز،
 ئەگەر كىم ئەھد ئىلە پەيماندا بولسە،
 ئەگەر كىم ئىشقى ئېلىگە بولسە دۇشمەن،
 ھەمىشە ھەسرەتۇ ئارماندا بولسە.
 قەلەندەر دەۋزىخىدۇر سەنسىز، ئەي شوخ،
 ئەگەر كىم جەننەتۇ رىزۋاندا بولسە.

*
 دېدىم ئاڭا: «ئەي نىگارى گۈل چېپەر،
 بىر سۆي بۇ قارى قۇلۇڭنى، ئەي مېھەر.»
 دېدى كۈلۈپ ئول نىگارى تەررار؛
 «ياشلار قارىلارنى سۆيىمەكى ئار.»
 دېدىم: «پەرىلەر ئارادا سەن تاق،
 ھەم ئېڭىگە كۇ ساقالىم ئېرۇر ئاق.»
 دېدىكى: «ساقالىنىڭ ئاقى، ئەي يار،
 ياشلارنىڭ كۆزىگە كۆرىنۇر قار.»
 دېدىم ئاڭا: «ئەي پەرىشەشى ھۇر،
 ھەق رەھىمەتى باردۇر قارۇ يامغۇر.»
 «بۇ سۆز» دېدى «يوق كۆڭۈلگە ياۋۇق،
 ھېچ رەھىمەتى ھەق بولۇرمۇ ساۋۇق.»

*
 دېدىم ئاڭا: «ئەي، مەھى دىل ئازار،
 ھەق رەھىمەتى نېدىۇر، دېگىل ئەي يار.»
 دېدى ماڭا ئول نىگارى دەۋران:
 «ھەق رەھىمەتى باردۇر ھۇسنى جانان.
 خۇبلاردىن ۋەفا ئۇمىدى تۇتماق،
 باردۇر قارا يەردە كېمە سۆزىمەك.
 يا بەھر ئۆزە كېمەسىز يۈرمەك،
 قۇمنىڭ چېچەكىنى باردۇر كۆرمەك...»
 سەن سۆزلەمە ئەمدى، ئەي قەلەندەر،
 يەڭدى سېنى ئول پەرىشەشى دەھر.
 سېنىڭدەك ئازغۇن يولۇقسە يولدا،
 قەلەندەرنىڭ نېچچۈك بولمايدۇ يولى.

*
 ئۇچرادى يولدا سەرۋى ئازادىم،
 دېدى: «يول بولسۇن» ئول پەرىزادىم.
 شادۇ خۇررەم بولۇپ قىلىپ تەنۇم،
 دېدىم: «ئەي مەھشەشۇ نىكۇزادىم.
 تا جەھان بولسا، ئەي پەرى، پەيكەر،
 يوق مېنىڭ قۇللۇقۇڭدىن ئازادىم.
 تا ساڭا بەردىم، ئەي پەرى، كۆڭۈل،
 كۆرمەدى كىمىسە خاتىرى شادىم.
 دېدى ئول گۇلرۇخ ئىلتىفات ئەيلەپ:

*
 «مەن شىرىن، سەن بۇ دەمدە فەرھادىم.»
 كافىرى خەيبەر ئولسە رەھىم ئەيلەر،
 گەر ئىشتىسە بۇ دادى بىدادىم.
 دەرمەن ئۆزۈمنى پادىشاھ بولدۇم،
 گەر بەررار قىلسا ئول پەرى يادىم.
 ھۇسنى شاھى بۇ دەمدە بولۇپسەن،
 سەن ئىشت ئەمدى ئەرز ئىلە دادىم.
 سەن جانىڭنى، قەلەندەر، ئەيلە فىدا،
 دېدى: «يول بولسۇن» ئول پەرىزادىم.

*
 ئۇچرادى يولدا ئول گۈلى گۈلشەن،
 ئاي ئىلە كۈندىن ئارەزى رەۋشەن.

*
 دېدى يۈز ناز بىرلە: «يول بولسۇن،
 ھەرنەكىم تەڭرى بەرسە مول بولسۇن.»

كۆرسە گەر ئارەزىڭنى ئايۇ قۇياش،
خىجىلەتۇ رەشكىدىن كۆتۈرمەس باش.
سېنىڭ ئالدىڭدا، ئەي پەرى، مەرىم،
پاكلىق بابەتىدە ئېرىمىش كەم.
تا تىرىكىدۇر قەلەندەرىڭ، ئەي جان،
جانىنى ئەيلەمىش ساڭا قۇربان.»

دېدىم: «ئەي مەھۋەشۇ پەرى رۇخسار،
دەۋلەتۇ بەخت ساڭا بولسۇن يار.
جان بېرۇر چاغدا، ئەي ماھى، تابان،
تەڭ ئەمەس ساڭا ئىيسائى دەۋران.
تەڭ بولالماسدۇر ساڭا، ئەي دىلبەر،
پەرىيۇ ھۇر بەلكى شەمسۇ قەمەر.»

* *

ئۇچرادى يولدا ماڭا ئافەتى دەۋران زەمان،
دېدى: «يول بولسۇن» كۈلۈپ ئول ماھۇ خۇرشىدى جەھان.
باش ئاياغىغە قويۇپ «دەۋلەتىڭىز ئارتسۇن» دېدىم،
لۇتقى ئىلە دېدى: «كۆتۈر باشىڭ» ئوشۇل ئالىي مەكان.
باش كۆتۈردۈم ئاياغىدىن دېدىم: «ئەي ھۇرۇ پەرى،
تەڭرى قىلسۇن سېنى ھۆكۈمۇڭ بۇ جەھان ئىچرە رەۋان.»
ئىلىتىغات ئەيلەپ دېدى ماڭا: «ئەي نازىمى دەھر،
قىل سىفاتىمنى مېنىڭ ئۇشىۇ جەھان ئىچرە بەيان.»
سۆيۈنۈپ دېدىم ئاڭا كىم: «بۇ قەلەندەردۇر قۇلۇڭ،
ھەرنە ھۆكۈم ئەيلەسەڭ ئانى قىلىۇر، ئەي جانى جەھان.»

* *

ئىشقى ئارا ئاۋارەئى بىچارەۋار ئولماق كېرەك،
تاشلابان مېھنەتكە ئۆزنى، خارۇ زار ئولماق كېرەك.
كىمكى ئاشىقدۇر ئەگەر شاھزادەئى ئالەمدۇرۇر،
شاھلىقنى تاشلابان، بۇ يولدا خار ئولماق كېرەك.
بارچە مەخلۇقات، مەۋجۇدات ئارا ئەيلەپ نەزەر،
بارچەدىن ئۆزنى كەمۇ بىئىئىتىبار ئولماق كېرەك.
ئاه ئۇرۇپ، قانلار يۇتۇپ، ئول يار ۋەسلى شەۋقىدە،
سۇدىن ئايرىلغان بالىقدەك بىقەرار ئولماق كېرەك.
بۇ دەريايى بىبەقادىن ئىبىنى ئەدھەمدەك كېچىپ،
جەننەتى جەڭ ئەزىمى جەزىمى ئول دىيار ئولماق كېرەك.
ئىختىيارى جۇزۇى بەردى بىزگە ھەق، ئاندىن كېچىپ،
ئاندا بارىپ شاھى ساھىبىئىختىيار ئولماق كېرەك.
گەر دېسەڭ جانىمغە يەتكەي ئاشىنالىقدىن ئەسەر،
ئىشقى ئارا دائىم كۆڭۈلدە ھۇشيار ئولماق كېرەك.
بادەئى ئىسپان ئىچىپسەن، فەقىر باشىڭدا خۇمار،
سەن دىلى تەۋفىق سۇرۇپ بىخۇمار ئولماق كېرەك.

لەتافەتنامە

خوجەندىي

سەھەر ۋە قەتئىدە كىم سۇلتانى خاۋەر،
 جەمالىدىن جەھان بولدى مۇنەۋۋەر.
 ئالىپ نەيزە ئېلىگە خۇسرەۋى چىن،
 ھەبەش سۇلتانىنى قاۋدى جەھاندىن.
 شەھى مەشرىق ئەلەم ئالەمغە ئوردى،
 سىپاھى زەڭگى قورقۇپ يېۋز ياشۇردى.
 چىقاردى ئېرسە شاھ خەنجەر بېلىندىن،
 ھەبەش سۇلتانى قاچتى رۇم ئېلىندىن.
 سىپاھى تۈرك بولدىسە سىپاھى،
 ئەزىمەت تۇتتى ھىندۇلەر سىپاھى.
 خۇرۇسى سۇبەدەم پەرياد ئاشۇردى،
 كېچە زاغى يۇمۇرتقىسەن ياشۇردى.
 تەفەككۇردە تۇرار ئېردىم سەھەر گاھ،
 ئىشىكتىن بىر جەۋانى كىردى ناگاھ.
 فىراق ئوتىندە بەغرى پارە بولغان،
 ئېلىندىن ئىشقى ئۈچۈن ئاۋارە بولغان.
 ئاندىكىم ئىشقى يوق ئاندىن نې ھاسىل،
 سېۋەر جانانەسىز جاندىن نې ھاسىل.
 ئاندىكىم بىر سېۋەر جانانى يوقتۇر،
 ھەقىقەت بىل تەندە جانى يوقتۇر.
 نې بىلسۇن تېكىمە نادان ئىشقىبازى،
 ھەقىقەت بولماسە بارى مەجازى.
 ئايۇراي سۆز ئىچىندە ئۇل بەغايەت،
 نې بولغاي قىلسەڭمىز بىزگە ئىنايەت.
 سېنى شائىر دەپ ئايتۇرلار خەلايىق،
 سۆزۈڭدىن تۇھفە كەلتۈر بىزگە لايىق.

تىلەرمەن سەندىن ئەي كانى مەلاھەت،
 كى بەرسەڭ سۆز بىلە جانىمغە راھەت.
 مۇھەببەت جامىدىن ئىچسەڭ شەرابى،
 «مۇھەببەت نامە» غە ئايساڭ جەۋابى.
 قەبول ئەتتىم قەبولىيەت يوق ئېركەن،
 فەساد ئالدى سەلاھىيەت يوق ئېركەن.
 باقىپ سۆز شاھىدىنىڭ يۈزنى ئاچتىم،
 باشىغە دۇررۇ جەۋھەر، ئىنجۇ ساچتىم.
 تەفەككۇر بەھرىدە پاتتىم ھىجابىسىز،
 چىقاردىم دۇررۇ جەۋھەر كۆپ ھېسابىسىز.
 رىيازەت بەھرىدە سالىدىم ئۆزۈمنى،
 ئىبارەت سىلىكىدە تارتتىم سۆزۈمنى.
 تىلىمدە سۆز، ئېلىمدە خامە بولدى،
 «لەتافەتنامە» ھەم ئون نامە بولدى.
 تەبىئەتتىن چىقاردىم نەزمە بىسىيار،
 ئاجۇندە بولمادىم ئەزگۈ خەرىدار.
 سۆزۈم چۇن دانەدۇر نادان نې بىلسۇن،
 بەلې ئادەم تىلىن ھەيۋان نې بىلسۇن.
 خىرەد ئايتتور مەنە تارخانە بارغىل،
 سەلاتىن سەرۋەرى سۇلتانە بارغىل.
 مەئانى بىر بەدەنتەك رۇھى ئولدۇر،
 قامۇغ شائىرلارنىڭ مەمدۇھى ئولدۇر.
 جەمالى بىرلە جاننىڭ تازە بولسۇن،
 شەھىم ئانى بەلەند ئاۋازە بولسۇن.
 ئۆزۈم بىرلە ئۆزۈم ئەندىشە قىلىدىم،

ئاداغمىڭ تۇپراغىنى سۈرمە قىلدى.
 فەلەك باشى بىلە ئەۋرۇلسە مىڭ يىل،
 سېنىڭگە قىلماغاي دۇنيادە ھاسىل.
 خىرەد شەترەنجىنى ئوتتۇڭ جەھاندىن،
 سېنىڭ لۇتغۇڭ بىلە تولدى جەھاندىن.
 مەئانى ئىچرە، شاھىم، قىل يارارسەن،
 ئاجۇندە ھەر نې قىلسەڭ قىل يارارسەن.
 سۆز ئايماق سىز بىكىن دانا قاتىنىدە،
 قۇدۇق قازماق ئېررۇر دەريا قاتىنىدە.
 ۋەلى مور كەلتۈرۈپدۇرلار ياراغىن،
 سۈلەيمانغە چىشۇرتكەنىڭ ئاياغىن.
 سۈلەيمانىتەك ئېررۇر جاھۇ جەلالىڭ،
 خوجەندىيەتەك زەئىفى بولسۇن چۇمالىڭ.
 ئەسەر قىلسە ئەگەر لۇتغۇڭ جەمالى،
 ئاداق ئاستىنىدە قالماغاي چۇمالى.
 سەخاۋەت ئىچرە سەن مىڭدە بىر ئېرسەن،
 ئىنايەت قىل خوجەندىيەگە بىرەر سەن.
 ھەممىشە زاتى پاكىڭ بار بولسۇن،
 سەئادەت، بەختۇ دەۋلەت يار بولسۇن.

*

شەھىم مەدھۇ دۇئاسىن پېشە قىلدىم.
 ئايا فەخىرى سەلاتىن شاھى دەۋران،
 زەمانە مەفخەرى مەھمۇد تارخان.
 ئاجۇن فەخىرى شەھەنشاهى زەمانە،
 سىفاتی سەۋلەتىڭ تولدى جەھانە.
 زېمى ساھىبىقىران ئارىسلان يۈرەكلىك،
 مەئانى مەجلىسى ئىچرە كۈرەكلىك.
 سەخاۋەت بابىدا چۇن ھاتەمى - تەي،
 شۇجائەت مۈلكىدە چۇن كاۋۇسۇ كەي.
 قىلىچىڭ ھەيپەتىدىن رۇستەمى زال،
 قىلىپدۇر دۇنيەدە گۆر ئىچرە ئىشزال.
 جەھان تىنىدى سېنىڭ ئەدلىك كۈچىنىدىن،
 ياشىن ياشىنار قىلىچىڭ ئۇچىنىدىن.
 سەخاۋەت مۈلكىدە ساھىبىقەدەمسەن،
 لەتافت مەئدەنى كانى كەرەمسەن.
 بېگىم ئەدلىك قامۇغ ئالەمغە تولدى،
 قۇياش يەڭلىغ سىفاتىڭ جىلۋە بولدى.
 بۇلۇت ئىچرە ياشۇندى ئاي يۈزۈڭدىن،
 شەكەر سىزدى قامىش ئىچرە سۆزۈڭدىن.
 قۇياش يۈزۈڭ كۆرۈپ يەرگە يىقىلدى،

*

تار ئاغزىڭىتېك مەگەر گۈل غۇنچە بولغاي.
 كۈلەر بولساڭ قىش ئىچرە ياز ئاچىلۇر،
 ساچىڭدىن ئەنبەرى سارا ساچىلۇر.
 كۆڭۈل ئېپۋى جەمالىڭدىن مۇنەۋۋەر،
 نەسىمىدىن دىماغى جان مۇئەتتەر.
 سەنە باقسام يۈزۈڭگە جان كۆرۈنۈر،
 لەبىڭدىن كۆزلەرىمگە قان كۆرۈنۈر.
 قەدىڭ تۇبى، يۈزۈڭ فىردەۋس باغى،
 مۇنەۋۋەر چېپەرەڭىز جانلار چىراغى.
 خەتنىڭ ئېپىرنىڭ ئۆزە توتىيۇ شەككەر،
 خىجىلدۇر تىشلەرنىڭدىن دۇررۇ گەۋھەر.
 پەرىلەر شاھىسەن ھۇسنىڭ زىيادە،
 رۇخۇڭ كۆرسە بولۇر شاھلار پىيادە.

ئايا، سەردەفتەرى خۇبىنى ئالەم،
 قامۇغ مۈلكى جەھان سىزگە مۇسەللەم.
 سەن - ئوقسەن سەرۋەرى ھۇسنى مەلاھەت،
 قىلىپدۇر شەھزەڭىز جانغە جەراھەت.
 ئالۇر زۇلفۇڭ نەسىمىدىن پەرى زاد،
 ئېپرەم باغىدە يوق سەنتەك پەرسزاد.
 خىجىل خۇرشىدى تابان ئاي يۈزۈڭدىن،
 باتۇر مەخپۇر ئولۇپ نەرگىس كۆزۈڭدىن.
 شەكەر لەئلى لەبىڭ بالى چىن ئارى،
 چەمەنىنىڭ سەرۋەرى قەددىڭ چىنارى.
 بېگىم ئاغزىڭدە سۆز ئارى، بەلىدۇر،
 سۆزۈڭگۈزگە جەۋاب ئارى، بەلىدۇر.
 جەمالىڭنى كۆرۈپ گۈل غۇنچە بولغاي،

لەبىڭ لەئلى بەدەخشان، تىشلارنىڭ دۇر،
 سەدەق ئاغزىڭ قۇرۇتغان تىشلارنىڭدۇر.
 يۈزۈڭنى ھەق جەھان گۈلزارى قىلدى،
 يۈزۈڭنى كۆردىمۇ گۈل زارى قىلدى.
 شەكەر نەرخىن لەبىڭ ئەرزان قىلىپىدۇر،
 تار ئاغزىڭ غۇنچە باغدىن قان قىلىپىدۇر.
 قىلۇر زۇلفۇڭ كۆڭۈللەرنى پەرىشان،
 لەبىڭدىن ئۇفتەنۇر لەئلى بەدەخشان.
 پەرىمۇ سەن بۇ تەلئەت بىرلە ياهۇر،
 ئۆگەي قىلسۇن يۈزۈڭدىن چەشمى بەددۇر.
 سېنىڭ ئىشقىڭدا جان كەچتى بەدەندىن،
 سەۋۋىكراسەن ماڭا جانۇ جەھاندىن.
 يۈزۈڭ شەمئىنە جان پەرۋانە بولدى،
 ساچىڭ زەنجىرىدە دېۋانە بولدى.
 يۈزۈمنى قىلدى سارىق ئال ياناغىڭ،
 قىزىل قانىم تۆكەر جادۇ قاراغىڭ.
 ياناغىڭ لەئلى چىپەرەڭ بەرگى گۈلدۈر،
 سېنى سەۋمەز كىشى ئادەم دېگۈلدۈر.
 ۋىسالىڭدە كېچە - كۈندۈز ئەۋەرمەن،
 سېنى سەۋگەن ئۇچۇن جاننى سەۋەرمەن.
 گۇناھ بولسا سېنى سەۋمەكلىك، ئەي يار،
 جەھاندە بولماغاي مەنتەك گۇنەھكار.
 سېنى سەۋمەز كىشىگە جان كېرەكمەز،
 بەھىشتۇ كەۋسەرۇ رىزۋان كېرەكمەز.
 كۆزۈمگە خاكى پايىڭ توتىيادۇر،
 تەنىم تۇپراغۇ ئىشقىڭ كىمىيادۇر.
 كەل، ئەي ساقىي، شەرابى ناپ كەلتۈر،
 فەقىرلەر كۆڭلىنى دەرىئىياب كەلتۈر.

*

جاھاندە سىز بىكىن يوق ئادەمىزاد،
 ھىلالتەك چىپەرەڭىزدىن كۆك ئۆزە بەدر،
 يۈزۈڭ كۈندۈزۇ زۇلفۇڭ لەيلە تۇلقەدر،
 پەرى پەيكەر نىگارى سەرۋ قامەت،
 جەمالىڭدىن جەھان ئىچرە قىيامەت.

خەتلىك سېپەرۇ ساچىڭ سوتىبانى مۇسا،
 لەبىڭ ئىگلىگ كۆڭۈللەرگە مەسەيا.
 قارا زۇلفۇڭ ئەجەب ھىندۇي تەزۋىر،
 ئېرۇر فەتتان كۆزۈڭ جادۇيى كەشمىر.
 ئەبات ئاغزىڭ قاشىندە ئاغزىن ئاچمەز،
 شەكەر ئېپىنىڭ قاشىندە بال سۇ ئىچمەز.
 بېرۇر زۇلفۇڭ نەسىمى جانغە راھەت،
 سىزنىڭتەك كىمدە بار ھۇسنىۇ مەلاھەت.
 يۈزۈڭ نۇرى ئۇرۇر يۈز تەئىنە ئايغە،
 يۈزۈڭنى ئايغە ئوخشەر دېپ كىم ئايغە.
 بېرۇر شەككەر سۆزۈڭ جانلارغە مەقسۇد،
 ئېرۇر لەئلى لەبىڭ ھەلۋايى بىدۇد.
 سېنىڭ زۇلفۇڭ بىر ئۆزگە دىن چىقاردى،
 جەھان زاھىدىلارنى دىندىن چىقاردى.
 قارا قاشىڭ ئېرۇر بەيرەم ھىلالى،
 كۆرۈپ شۇكرانە جان قۇربان قىلالى.
 قىلۇر كافىر كۆزۈڭ ئالەمنى يەغما،
 قەرا مەك بىرلە باستىڭ ئايغە تەغما.
 ئەگەر غەمزەڭگە قىلساڭ بىر ئىشارەت،
 قىلۇر بىردەمدە يۈز مىڭ جاننى غارەت.
 جەھان خۇسەرەۋلەرى شىرىن سۆزۈڭگە،
 بولۇپ مەجنۇن باقە قالدى يۈزۈڭگە.
 ئىسىبىرغاڭ دانەسى چىن مۇشتەرىيدۇر،
 ساچىڭغە نافەئى چىن مۇشتەرىيدۇر.
 يۈزۈڭ كۈندۈز بىكىن زۇلفۇڭ شەبى تار،
 ساچىڭ چىنىندە پىنھان مۇشكى تاتار.
 ساچىڭ بەلگە يېتەر بىلىنسە ساچتەك،
 ساچىڭ چىن مۇشكى ئەنپەر ساچە ساچتەك.

*

ئايا، قەددى سەنەۋبەر، چىپەرەسى گۈل،
 خەتى رەيھان مەگىزلىك، زۇلفى سۇنىبۇل.
 ئەلغەتەك توغرى بويلىق قاشلارى نۇن،
 جەھان لەيلىلەرى ھۇسنىۇغە مەجنۇن.
 تار ئاغزىڭ مەمۇ فەتتان كۆزلەرنىڭ سار،

جەفادىن يۈز چەۋۋرگەن ئاشىق ئەرمەز،
 لەبىڭ لەئلى ئېپرۇر دەردىم دەۋاسى،
 بۇ دەردىمغە دەۋا مۇشكىل بەلاسى.
 ۋىسالىڭ تەگمەدى مەن بىنەۋاغە،
 شەھەنشەھلىق قاچان تەگسۇن گەداغە.
 كۆڭۈل مۈلكىن خەراب ئەتتى فىراقىڭ،
 قامۇغ ئالەمنى سەيد ئەتتى قاراغىڭ.
 غەمىن تامەسكىن ئەتتى جان ئىچىنىدە،
 كۆڭۈل مۇستەخەرق ئۇلدى قان ئىچىنىدە.
 مەنە سەنسىز كېرەكمەز تەندە جانىم،
 سەن - ئوقدۇر سەن مېنىڭ جانۇ جەھانىم.
 كەل، ئەي ساقىي، كەتۈرگىل جامى جەمنى،
 كېچە دۇنيا غەمەت تىز تىز بۇ دەمنى.

*

قاچان ئۆكسۈلسە ھىجران ماجەراسى،
 قاچان بۈتكەي يۈرەكىنىڭ ياراسى.
 كىشى دەرمان تاپمەز ئول ياراغە،
 لەبىڭدىن مەرھەمى بەرسەڭ ياراغە.
 ماڭا سەنسىز بېگىم كۈندۈز كېچەدۇر،
 دەرىغا، سەنسىزىن ئۇمرۇم كېچەدۇر.
 فەلەك ئىشەت بۇ تاغىنى قاپىردى،
 ئۇشال كۈنىكىم سېنى مەندىن ئاپىردى.
 فەلەك سالىدى مېنى جەۋرۇ جەفاغە،
 بويىن سۇندۇم رىزا بەردىم قەزاغە.
 فىراق ئوتىنىدە باغرىم بولدى بىريان،
 قاچان بولغاي فىراقىڭ ئىشى بىريان.
 ۋىسالىڭ قەدرىنى بىلمەدىم، ئەي يار،
 فىراق ئىلىكىنىدە ئۇش بولدۇم گىرىفتار.
 غەنىمەت تۇتادىم ۋەسلىڭنى، ئەي جان،
 ئاسىخ قىلمەز نېچچە يېپسەم پۇشەيمان.
 يىراق تۇشتۇم جەمالىڭدىن زەرۋرى،
 مەھال ئېرمىش، بېگىم، سەنسىز سەبۇدى.
 تەئالەللاھ، بۇ نې ھۇسۇنۇ جەمال ئول،
 سەبۇر قىلماق جەمالىڭدىن مەھال ئول.

جەمالىڭ چاۋى تولدى چىنۇ ماچىن،
 ئۇيالۇر زۇلفۇڭۇزدىن نافەئى چىن.
 جەمالىڭ شۇھرە بولدى شەھر ئىچىنىدە،
 تۇمەن مەنتەك قۇلۇڭ بار دەھر ئىچىنىدە.
 سېنىڭ ئىشقىڭ مېنى سالىدى بەلاغە،
 رەھىم قىل، ئەي بېگىم، مەن مۇبتەلاغە.
 نىگارنى جەفا ھەددىن ئاشۇرمە،
 فىراق ئوتى بىلە باغرىم پىشۇرمە.
 ماڭا سەندىن جەفا ئەينى ۋەفادۇر،
 جەفا ئاز بولسە ئاشىققە جەفادۇر.
 شىكايەتمۇ قىلۇر ئاشىق جەفادىن،
 ئاشىقلاغە جەفا، خۇشراق ۋەفادىن.
 جەفادىن ئۇشۇم يولدا ئاشىق ئەرمەز،

*

سەبا، مەندىن سەلام ئول بېۋەفاغە،
 بۇتى نامپەربىبان كانى جەفاغە.
 سەلامىمنى تەگۈر يالغانچى يارە،
 سۆزى شەھدۇ شەكەر كۆزى خۇمارە.
 سەلامىمنى تەگۈر ئاي يۈزلۈغۇمگە،
 شەكەر ئەرنىلى شىردىن سۆزلۈغۇمگە.
 سەلامىمنى تەگۈر قاشى ھىلالە،
 سەلامىمنى تەگۈر ئەرنى زۇلالە.
 ئايىت، ئەي، مېھرى يالغان، بېۋەفا يار،
 قۇلۇڭ بولدى فىراق ئوتىنىدە ئەفكارە.
 ئايىتقىل مەندىن ئول نامپەربۇبانە،
 فىراق ئوتىنى ئاز ياقىسىن بۇجانە.
 بېگىم ئەسرۇ ئۇنوتتۇڭ مەن گەدانى،
 ئۇنوتتۇڭ بىر ساغىن مەن مۇبتەلانى.
 نې بولدىكىم قۇلۇڭدىن يۈز ئەۋۋوردۇڭ،
 بىر ئايغان سۆزنى شاھىم يۈز ئەۋۋوردۇڭ.
 قاچان كەلگەيسەن، ئەي سەرۋى رەۋانىم،
 فىدا بولسۇن ساڭا جانۇ جەھانىم.
 قاچان يۈزۈڭ كۆرۈپ كۆزۈم يارۇغاي،
 ۋىسالىڭدىن كۆزۈم ياشى قۇرۇغاي.

نې بولغاي مەن گەدانى ياد قىلساڭ،
 ۋىسالىڭ بىرلە كۆڭلىۈم شاد قىلساڭ.
 كەل، ئەي ساقىي، ئىچەلى جامى گۈلگۈن،
 ۋەفا قىلىمەز ياقىن بىر دۇنيايى دۇن.

*

گۈلىستان قۇشلارى غۇلغۇل قىلىشۇر،
 ياغاچلار ئاينىيۈردە ئەڭ سالشۇر.
 چىن ئول مەئشۇقۇ ئاشىقتەك چىبۇقلار،
 بىرى - بىرىنى ئاينىدە چابۇقلار.
 چېچەك خانىغە نەزگىس بىرلە لالە،
 باشى بىرلە تۇتار تۇن - كۈن پىيالە.
 مۇغەننىي چەڭگۈ بەربەت ساز قىلىمىش،
 تەرەننۇم ئەندەلب ئاغاز قىلىمىش.
 تەرەننۇم قىلىسە ئىلىمان بىرلە بۇلىبۇل،
 سۇراھى قۇشلارنىڭ ئايتۇركى قۇلغۇل.
 ئىچۈردى جان سۇراھى قۇلغۇلىدىن،
 گۈلىستان تولدى قۇشلار غۇلغۇلىدىن.
 سەباگۈل كۆڭلەكىنى پارە قىلدى،
 رەقىبەلەرنى ئىدىم ئاۋارە قىلدى.
 كەل، ئەي ساقى، مەيى گۈلغام كەلتۇر،
 شەرابى ئەرخەۋاندىن جام كەلتۇر.

*

بېرۇر دادىن كىشىكىم مەي ئىچەدۇر.
 شەرابۇ شاھىدۇ چەڭگۈ چەغانە،
 بېگىم، ئەيش ئەتكىم، ئۇش كەچتى زەمانە.
 ئايا، سەرۋى سەيى، بويىلۇق بېلى قىل،
 ئۆلەدۇرمەن فىراقىڭدا رەھىم قىل.
 رەھىمىسىز بېۋەفا نامبېرۇبانىم،
 فىراقىڭ ئوتىدا ئۆرتەندى جانىم.
 ئۇنۇتتۇڭ بىر يولى ئەھدۇ ۋەفانى،
 فەلەكىدىنمۇ سەبەق ئالدىڭ جەفانى؟
 سېنىڭتەك كۆرمەدىم تۇرپە نىگارى،
 ئېرۇرسەن بىزەفالىقدە دىنارى.

خەيالىڭدىن ئويۇن كۆڭلىۈمدە يوقدۇر،
 بىراق بولسەم ئۆزۈم، كۆڭلىۈم ياۋۇقدۇر.
 فىراقىڭدە جەفا كۆپ چەكتىم، ئەي يار،
 ۋەلې ھەر بىخىلاماقتىڭ كۆلىمەگى بار.

*

ئايا دىلبەر، كەل ئەمدى ياز ئاچىلدى،
 گۈلىستان سەھنىدە گۈللەر ساچىلدى.
 يەغىز يېپىر كۆك مېڭىزلىك بولدى خەزرا،
 چەمەن شاھىدىلارى بولدى مۇسەففا.
 يېتىپ كەلدى يەنە فەسلى بەھار ئول،
 دەمى ئىمىسادىن ئەمدى يادگار ئول.
 چېچەك خانى ئۇرۇندى تەخنى مەينا،
 كەلىمتەك قۇمىرى گۈلشەن تۇرى سەينا.
 چەمەن سەھنىدە كۆپ تۇرلۇك چېچەكلەر،
 تۇشۇپ قالمىشتەك ئەبىرىشم بېچەكلەر.
 بېنەفەشە زۇلغىدىن ئەنئىبەر ساچىلىمىش،
 كۆرۈپ گۈل غۇنچەنىڭ ئاغزى ئاچىلىمىش.
 مۇرەسسەدۇ چەھ سۇيىدىن لالە تاجى،
 جەۋاھىر ئىنجۇگە يوق ئېھتىياجى.
 ئېلىكىكە جامى جەم ئالمىش شەقايىق
 ئىرەم باغى بىكىن بولمىش ھەدايىق.

*

جەھاندا ئەيشۇ ئىشرەت مەۋسۇمىن ياز،
 قەدەھ كەلتۇر كۆڭۈللەر مەخسۇرىن ياز.
 قارابە قانى بىرلە جانى قاندۇر،
 قارابە تۇيىدى قانىم قانە قاندۇر.
 گۈلىستان ئىچرە گۈل تەرمەك نې خۇشدۇر،
 بېگىم ئىشقىندە جان بەرمەك نې خۇشدۇر.
 قاچان ئۆسۈپ قىزارسە ئال ياناقىن،
 باشىم يەرگە قويۇپ ئۆپسەن ئاياقىن.
 بولۇپ مەخسۇر سېنىڭ ئۆسۈرۈك كۆزۈڭگە،
 مۇدام ئىچسەم باقا قالسام يۈزۈڭگە.
 جەھانى بېۋەفا يەلتەك كېچەدۇر

تېلەر بولساڭ جەھان ئىچرە ئەمارەت،
 فەقىرلەر كۆڭلىنى قىلغىل ئىمارەت.
 غەنىمەت تۇت، بۇھۇس دەۋراننى بەش كۈن،
 كېچەر دۇنيا، قانى لەيلىيۇ مەجنۇن.
 بەدەل قىل شادىغە دۇنيا غەمىنى،
 غەنىمەت تۇت يىگىتلىك مەۋسۇمىنى.
 مەئىشەت بىرلە غەم ئوتىن ئۆچۈرغىل،
 كېچەردۇنيادا بەش كۈن خۇش كەچۈرغىل.
 مۇھەببەت بىرلە ئۆسۈرۈپ ئىشلەرنىڭنى،
 غەنى قىلغىل بېگىم دەرۋىشلەرنىڭنى.
 زەمانە بىۋەفادۇر تەكپىيە قىلىمە،
 بۇگۈنكى ياخشى ئىشنى تاڭغىمە قويىمە.
 فەلەكنىڭ گەردىشىدىن بولما غافىل،
 پۇشەيمان بولغاسەن ئاخىر، نې ھاسىل.
 جەفا ھەددىدىن ئاشۇرما قۇللارنىڭغە،
 چېچەكسەن، رەھىم قىل بۇلبۇللارنىڭغە.
 كۆڭۈل ئىككىگە بال ئېرنىڭ دەۋادۇر،
 رەھىم قىلىكىم، خوجەندىيى بىنەۋادۇر.
 كەل، ئەي ساقىي، شەرابى ئەرغەۋان بەر،
 كۆڭۈلدىن شەم كېتەر جانغە رەۋان بەر.

لەبىڭ شەككەر تۆكەر دۇشنامىڭىزدىن،
 كىشى بىر جۇرئەتاتمەز جامىڭىزدىن.
 شەكەر ئېرنىڭ دۇكان قويىمىش دەۋاغە
 ۋەلې تەگمەز مېنىڭتەك بېيىنەۋاغە
 ئورامۇڭ ئىتى بىزگە بار بەرمەز،
 تىلىم يانسە گەداغە بار بەرمەز.
 تەۋانگەرسەن، بېگىم، ھۇسنى ئىچرە كامىل،
 گەداغە مەنغەئەت تەگمەز نې ھاسىل.
 غەنىسەن ھۇسنى مۈلكىنىدە بەغايەت،
 فەقىرلەرغە بىرەر قىلغىل ئىنايەت.
 نىشانى ھۇسنىڭىز يەتمىش كەمالە،
 زەكات بەرمەزمۇسەن مۇنداق جەمالە.
 ساغىنىمەز سەن بىرەر، ئەي كۆركەبايىم،
 قاين باردى ئىشىكتىن ئول گەدايىم.
 گەدا ھالنى غەنى بىلىمەزمۇ بولۇر،
 فەقىرلەرغە رەھىم قىلىمەزمۇ بولۇر.
 كۆزۈم تويماز يۈزۈڭگە باقسە تۇن-كۈن،
 گەدانىڭ كۆزى تويماز بولسە قارۇن.
 بېگىم نېچە بەخىل بولسەڭ ۋەفادە،
 ئاچۇقدۇر قوللارنىڭ ئەلچى دۇئادە.

*

*

بولۇپ ئۆسۈرۈك، باشنى يەرگە چالغاي،
 سەھەر گۈل غۇنچە كىم ئالەمگە كۈلدى،
 تار ئاغزىڭنى كۆرۈپ گۈل، غۇنچە بولدى.
 تار ئاغزىڭ شەككەر ئېرنىڭ شەھىدى فايىقى،
 سۆزۈڭدىن ئەل بىلۇر تۇرلۇك دەقايىقى.
 يۈزۈڭ كاغەز، قارا قاشىڭ قەلەمدۇر،
 جەمالنىڭ چاۋى ئالەمدە ئەلەمدۇر.
 قارا ساچنى نېلۈك بەلگە سالۇرسەن،
 ئۆزۈڭنى ھىندوغە نې تەڭ قىلۇرسەن.
 جەمالنىڭ شىۋەسى جانىم بەھاسى.
 تەنىم ئۆلسە سەيىن جانىم بەھاسى.
 كۆزۈڭ ئوق ئاتسە جان ئۇترۇ تۇتارمەن،
 كىشىگە تەگمە سۇن دەپ قان يۇتارمەن.

ئايا، قەددى سەنەۋبەر، ئەڭى لالە،
 نىگارى مەھۋەشى مۇشكىن كەلالە.
 يۈزۈڭ گۈل ئارەزنىڭ چىن نەستەردىندۇر،
 جەمالىڭدىن قامۇغ ئالەم چەمەندۇر.
 شەقايدى باغرى قان ئال ئەڭلەرنىڭدىن،
 كۈيەر ئەنپەر ئوت ئىچرە مەڭلەرنىڭدىن.
 قارا زۇلغۇڭ ئىچىنىدە چىن كۆرمەن،
 خەتا يوقتۇر بۇ سۆزدە چىن كۆردەرمەن.
 يۈزۈڭتەك گۈل ئىرەم باغىدا بۇتسەز،
 نېتۈك قىلغاي كىشىنىڭ ئىلگى يەتمەز.
 سۇمەن كۆرسە ئانىڭ نازۇك تەنىنى،
 قەبا قىلغاي رەۋان پىرەھەنىنى.
 كۆزۈڭنى كۆرسە نەرگىس خىرە قالغاي،

سېپىنىڭ دەردىنىڭ كۆڭۈللەرنىڭ دەۋاسى،
ۋىساقىڭ گەردى كۆزلەر تۇتىياسى.

تەنىڭ سىيمى يۈزۈمنى قىلىدى ئالتۇن،
كۆزۈ ياشى غەمىڭدە بولدى جەيخۇن.

سېپىنى سەۋگەن جەفادىن ئۆزگە قالمەز،
نېپتۈك قىلسۇن ۋەفا خۇبلاردە بولمەز.

يۈزۈڭدە كۆرسە بولۇر سۇنى خالىق،
نېپتۈك بولماي مۇنۇڭتەك يۈزگە ئاشىق.

سېپىنىڭ ئىشقىڭدە بەغرىم بولدى پارە،
ئېرىڭگەي ئۇشۇمۇ يولدا سەڭگى خارە.

كىم ئالغاي يارىدىن ئازار بولمەز
سېپىنىڭتەك بىر يولى بىزار بولمەز.

مېنى ئىشقىڭدە ئەسرۇ زار قىلمە،
فەقىرلەر كۆڭلىنى ئازار قىلمە.

كەل، ئەي ساقىي، قەدەھ كەلتۈر ئىچەلىڭ،
زەمانى ئۆسۈرۈپان جاندىن كېچەلىڭ.

*

*

كۆڭۈلگە جاندىن ئارتۇقراق ياقارسەن.
يۈزۈڭگە نېچچە باقسام توپمان، ئەي يار،

سېپىنى سەۋدۇم ھەقىقەت قويما، ئەي يار.
جەھاننى ئۆرتەدى ئىشقىڭ بەلاسى،

قامۇغ ئالەم قاراڭ مۇپتەلاسى.
بېيگىم، ئىشقىڭ ماڭا كۆپ قىلدى بىداد،

زەمانە شاھىمسەن كىمىدىن تىلەي داد.
ئۇرامىڭ توپراغىدە يۈز مېنىڭتەك،

بار ئۇل توپراغىدە قويغان يۈز مېنىڭتەك.
يامان كۆز بولماسۇن ھۇسنىڭگە مايىل،

قولۇمنى بوينۇڭگە قىلسەم ھەمايىل.
نېچۈك يوق بۇيىلە ئىشقىڭ جان ئىچىنىدە،

بولۇر گەنجى رەۋان ۋەيران ئىچىنىدە.
بىھەمدۇللاھ، خەيالىڭ كىنە تۇتمەز،

بىرەر چاغدا سورار بىزنى ئونۇتمەز.
خەيالىڭ كەلدېسە جاندىن ئۆتەر غەم،

خەيالىڭنى تاپان جاندىن قوپەر غەم.
نېچچە بولسەم يېھراق، ئەي دوست، سىزدىن،

خەيالىڭ خالى ئېرىمەز كۆڭلۈمىزدىن.
خوجەندىي ئىشقىڭىزدە بولدى ئاخىر،

رەھىم قىلساڭ، بېيگىم، نې بولدى ئاخىر.
كەل، ئەي ساقىي، كېپتۇرگىل جامى گۈلفام،

غەنىمەت تۇت بۇدەمنى كەچتى ئەيپام.

ئايا، ھۇسن ئىچرە ئالەم بىنەزىرى،
زەرافەت چەرخىنىڭ بەدرى مۇنىرى.

خىجىلىدۇر ئارەزىڭدىن نوقرەئى خام
كۆڭۈلدە زۇلفۇ خالىڭ دانەۋۇ دام.

يۈزۈڭتەك گۈل بولۇنمەز باغ ئىچىنىدە،
كۆزۈڭدىن كۆيدى نەرگىس داغ ئىچىنىدە.

قارا زۇلفۇڭ، بېيگىم، ئالىڭ ئۇزالە،
گۈلىستاندە ياتۇر ھىندۇ ئۇزالە.

ساچىڭ بەلگە يېتەر ئادەم ئۆرۈمى،
كۆزۈڭ كافىر، يۈزۈڭ تەرسايى رۇمى.

ساچىڭ زۇلماتۇ ئېرىنىڭ ئابى ھەيۋان،
نې بىلسۇن قەدرىڭىزنى تەكمە نادان.

لەبىڭ سەرچەشمەئى ئابى ھەيات ئول،
خەتىڭ ئول چەشمە قىرغىنىدە ئەبات ئول.

قاراڭىڭ سېپىرىدىن ھارۇت ئۇيالىدى.
ئۆزىن بابىل قۇدۇغى ئىچرە سالىدى

كۆزۈڭنى زۇھىرە كۆرسە خىيىرە قالغاي،
تۇلۇنئاي سىزنى كۆرسە يارىم ئولغاي.

سېپىنى كۆرسە جەھان تۇشكەي سۇجۇدغە،
ئەدەمدىن كەلمەدى سەنتەك ۋۇجۇدغە.

كەرەشمەڭ غارەت ئەيىلەر جانۇ دىلىنى،
كۆزۈڭ يەشمە قىلۇر ياغما، چىگىلىنى.

كەرەشمەڭ بىرلە جانغە ئوت ياقارسەن،

*

*

زېھى فەرخۇندە تالپىڭ ئول كىم ئېيىمىدە،
 جەمالىڭنى كۆرۈپ جانىنى بەرسە.
 مۇسۇلمانلار فىمغان ئۇل يار ئىلىڭدىن،
 رەھىمىسىز بىۋەفا دىلدار ئېلىڭدىن.
 ۋەفاسى يوق، جەفاسى جانغە تەگدى،
 خەراب ئەيلەپ كۆڭۈلنى جانغە تەگدى.
 فەلەككە يەتتى ئۇش ئاھىم تۇتۇنى،
 تەنىمدە جاندىن ئۆزگە يوق بۇتۇنى.
 كۆزۈمدىن قان ئاقادۇر ياشغە نې سان،
 ئورامۇڭنىڭ باشىندە باشغە نې سان.
 سېنى سەۋگەن كىشى دېۋانە بولۇر،
 ئۆزىدىن بىر يولى بىگانە بولۇر.
 سېنىڭتەك دىلىرەبا ئالەمدە يوقدۇر،
 مېنىڭتەك مۇبىتەلا ئالەمدە يوقدۇر.
 ئانىڭىم سىز بىكىن دىلدارى بولسە،
 غەمى يوقدۇر جەھان ئەغىبارى بولسە.
 كىمىڭ سەنتەك نىگارى بولسە، ئەي يار،
 رەقىبەلەر جەۋرىدىن نې قايغۇسى بار.
 ۋىسالىڭ گەنجى ئەمگەكسىز بولۇنمەز،
 تىكەنسىز گۈلىستان ھەرگىز بولۇنمەز.
 چېچەك سەۋگەن جەفايى يار تارتار،
 رەقىب جەۋرىدىن رەقىب ناچار تارتار.
 كەل، ئەي ساقىي، بۇ كۈن مەجلىس قۇرالى،
 زەمانى ئەپىش ئېتىپ خۇش ئولتۇرالى.

*

*

ۋەفاۋۇ مەسكەنەت بىزگە ياراشۇر.
 خەيالىڭ جانىدە مەسكەن قىلدى كەتمەز،
 گەداشە مۇنچە سۇلتانلىق نې يەتمەز.
 فىراقىڭدە كۆزۈم نېچچە تولۇر ياش،
 ئۈمىد بىر ئاقىبەت ۋەسىلىڭ قىلۇر باش.
 كەل، ئەي ساقىي، كەتۈرگىل جامى جەمنى،
 كېچەر دۇنيا غەنىمەت تۇت بۇدەمنى.

ئەلا، ئەي ئەھدى يالغان، بىۋەفا يار،
 قامۇغ ئالەم سېنىڭ ئىشقىڭدە ئەفكار.
 ۋەفاسىز دىلىمەرى شوخى جەفاكېش،
 سېنىڭ ئىشقىڭدە شەيدا شاھۇ دەرۋېش.
 قىيا باقسەڭ ئۇلۇسنى ئولتۇرۇرسەن،
 يىلانسىز ئىچ باغىرنى كۆيدۈرۈرسەن.
 قىيا باقساڭ قىيارسەن جانىمىزنى،
 رەھىم قىل دىيدە ئى گىرىيانىمىزنى.
 ئەقىقەڭ ئارزۇسى قىلدى بەغىر قان،
 سېنى سەۋمەكلىك ئاسان ئېرمەز، ئەي جان.
 ئۆزىنى كۈچ بىلە سالدى بەلاغە،
 گەداكىم ئاشىق ئولدى پادىشاھشە.
 ئۆلەر بولدۇم رەھىم قىلمادىڭ، ئەي جان،
 نېتۈك قىلغاي رەھىمىسىز بولسە جانان.
 نېچە ئىش ئوتىغە بىر يان بولايىن،
 رەۋان ئولتۇر مېنى، بىر يان بولايىن.
 گەر ئولتۇرسەڭ ئىراق تۇرمەندىن، ئەي ماھ،
 ئاداقىڭغە قانم تەگمەسۇ ناگاھ.
 گەر ئولتۇرمەك تىلەرسەن بىزنى ناھەق،
 كۆزۈڭنىڭ ئۇچى بىرلە بىر قىيا باق.
 ئايۇرلار ئاشىق ئولسە، خۇن بەھاسىز،
 رەۋامۇ ئاشىق ئولسە، خۇن بەھاسىز.
 ئولەم مەخمۇر كۆزۈڭدىن بىر باقا كۆر،
 فەنا بولغان ۋۇجۇدۇمغە بەقا كۆر.

ئاپانازىڭ بەدەنلەر كۆركى بايى،
 زەمانە خۇپلارنىڭ تولۇن ئايى.
 پەرى رۇخسارلەرنىڭ جانىدۇرسىز،
 قامۇغ گۈلچېپەرلەر سۇلتانىدۇرسىز.
 يۈزۈڭ كۆزگۈسىدە يۈز كۆرسە بولمەز،
 يۈزۈڭگە مەيلى ئېتىپ يۈز كۆرسە بولمەز.
 جەفاۋۇ سەلتەنەت سىزگە ياراشۇر،

چېچەكسىز بېنەۋا بۇلبۇل نى قىلسۇن.
 چېچەكسىز بۇلبۇلنىڭ ئىشى نەۋادۇر،
 ئاشىقلار ھەر نېكىم قىلسە رەۋادۇر.
 نې ئىستەرسەن مېنىڭ جانىمدىن، ئەي ئىشىق،
 نې كەلدى بىر ئاۋۇچ قانىمدىن، ئەي ئىشىق.
 سېنىڭ ئىشىقنىڭ مېنى دىۋانە قىلدى،
 مۇھەببەت جامىغە پەيمانە قىلدى.
 مۇھەببەت جامىنى ئول ئاشىق ئىچكەي،
 كى ئەۋۋەل ئىشىق ئۈچۈن جانىنى كەچكەي.
 كىشى جاناندىن جاننى قىيارمۇ،
 كۆرۈڭ، بارۇغە ھېچ ئاتىدىن يىنارمۇ؟
 كىشىگە جاننى جانانغە بەرمەز،
 ھەقىقەت بىلىسە بولۇر ئاشىق ئېرمەز.
 ئەگەر سەن ئاشىق ئېرسەڭ سۆزلەمە ھېچ،
 فىدا قىل باشنىيۇ جاندىن رەۋان كەچ.
 خۇجەندىي مۇختەسەر قىلغىل سۆزۈڭنى،
 ئاشىقلارغە قاتا كۆرگىل ئۆزۈڭنى.

*

خۇجەندىي سۆزلەردىن خارەزمىي مىسكىن،
 ئىشىقتە يوللى دەپ قىلغايىدى تەھسىن.
 غەربلەرنىڭ سۆزى بولۇر چىگەر سۆز،
 غەرب ئېرمەز خۇجەندىيىدىن غەرب سۆز.
 ئىلاھى، دەردىمە دەرمان قىلا بەر،
 قامۇغ دۇشۋار ئىشىم ئاسان قىلا بەر.
 قەمەر يەڭلىغ مۇنەۋۋەر قىل يۈزۈمنى،
 قۇياشتەك ئەلگە مەشۋۇر ئەت سۆزۈمنى.
 كۆڭۈللەر سىرىنى جەببارى ئالەم،
 سەن — ئوقسەن بىلگۈچى، ۋەللاھۇ ئەلەم.

ئايا، ئەھدى ۋەفاسىز دىلرەبا يار،
 نىگارى سەرۋى قەددى، لالە رۇخسار.
 ئەلفىتەك توغرى قەددىم ياغەمىگدە،
 كۆزۈمنىڭ چەشمەسى دەريا غەمىگدە.
 قاشۇڭ نۇنى، كۆزۈڭ ئەينى بەلادۇر،
 ئوغان قىلسۇن جەمالىڭدىن بەلادۇر.
 تار ئاغزىڭ مۇشكىلىن ھەل قىلسە بولمەز،
 لەبىڭدىن سۈرمە غۇنچە بولسە بولمەز.
 لەبىڭدىن بەلگۈرۈر ئاغزىڭدە تىشلەر،
 بولۇر سۆزۈڭ بىلە ھەل مۇشكىل ئىشلەر.
 لەبى لەئلىڭ سۆزىن، ئەي تۇرپە دىلبەر،
 شەكەر دېسەم بولۇر سۆزۈم مۇقەررەر.
 قارا مەك ئېرىنىڭىزدىن خالى ئېرمەز،
 كۆڭۈللەر داغىدۇر ئۇل خالى ئېرمەز.
 رەھىم قىلمەزمۇ سەن، ئەي بەغرى تاشىم،
 ئىچىم ياندى غەمىگدە كۆيدى تاشىم.
 بېگىم سەنسىز بۇ مىسكىن قۇل نى قىلسۇن،

*

بېھەمدىللاھ، ئىنايەت قىلدى بارى،
 «لەتافەتنامە» ئاخىر بولدى بارى.
 تىلىم ئەمگەك ياپاردىم قان قۇرۇتتۇم،
 ئوغان قىلدى ئىنايەت سۆز يۈرۈتتۇم.
 لەتافەتتىن تىلىم ھەڭگامە قويدۇم.
 ئانىڭ ئاتىن «لەتافەتنامە» قويدۇم.
 كىتابەت قىلمادىم بېھۇدە سۆزلەر،
 سۆزۈمنى بىلىمگەن بېھۇدە سۆزلەر.
 سۆزۈمنى بىلىگەكىم بولسە سۇخەندان،
 نې بىلىسۇن دانا قەدرىن تەگمە نادان.

1987 - يىلى تاشكەنتتە نەشىر قىلىنغان «مۇبارەك مەكتۇبلار» ناملىق كىتابتىن ئېلىندى.
 نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇكېرىم ەخسۇت.

ئابدۇرېھىم نىزارنىڭ

ھاياتى ۋە ئىجادىي پائالىيەتى توغرىدا

دەلىلەر روزىيېۋا [سوۋېت ئىتتىپاقى]

كىرىش سۆز

ئۇزۇن يىللىق تارىخقا ئىگە بولغان ئۇيغۇر ئەدەبىياتى مۇرەككەپ تەرەققىيات يولىنى بېسىپ ئۆتتى. ئۇ خەلق بەخت - سائادىتىنى، تىنچلىقىنى ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتىنى كۈيلىگۈچى نۇرغۇنلىغان ئىلغار قەلەم ئىگىلىرىنى جاھان ئەدەبىياتى مۇنبىرىگە چىقاردى. ئابدۇرېھىم نىزارى ئەنە شۇنداق شۆھرەتلىك ئىجادكارلارنىڭ بىرىدۇر. نىزارى XX - XXVII ئەسىرلەردە ياشىغان ئىجادكار. ئۇ، ئۇيغۇر خەلقى ئېغىز ئەدەبىياتى ۋە يازما ئەدەبىياتى ئەنئەنىلىرىنى راۋاجلاندۇرغان، ئىلغار ئىدىيىلەرنى قوللىنىدىغان. قاتمۇ - قاتمۇ زۇلۇم ئاستىدا ئېزىلگەن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ بەخت - سائادىتى يولىدا ئۆزلۈك سىز كۈرەش قىلغان. ئۇ، ئۇيغۇر خەلقى ئېغىز ئەدەبىياتى مىراسلىرىدا ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىرگە قېرىنداش خەلقلەر ئەدەبىياتىمۇ چوڭ ئىپتىقاد بىلەن قارىغان.

نىزارى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ XX - XXVII ئەسىرلەردىكى ئىجتىمائىي، سىياسىي، مەدەنىي ھاياتىنى چوڭقۇر كۆزىتىش ئارقىلىق، رەڭمۇ رەڭ لىرىكىلارنى، غايىمىشى، بەدىئىي قىممەتكە ئىگە بولغان داستانلارنى يېزىپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ شۇ دەۋردىكى ئارزۇ ۋە ئىنتىلىشلىرىنى، ئۇلۇغ مەقسەتلەر يولىدىكى كۈرەشلىرىنى كۈيلىگەن. ئۆزىدىن ئىلگىرى ئۆتكەن يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەھمۇد قەشقىرى، ئەھمەد يۈگەنەكى، ئاتايى، سەككاكى، لۇتقى، نەۋائى، خىرقەتى، سەلاھى، زەلىلى، نەۋبەتى قاتارلىق شائىرلارنىڭ ئۇلۇق مىراسلىرىنى ئۆزىگە ئۆرنەك قىلغان. ئۇ، بىر تەرەپتىن چوڭقۇر تارىخىي ئاساسقا ئىگە بولغان ئۆز ئانا تىلىدىكى ئەدەبىي ئەنئەنىلەرنى ئۆزلەشتۈرۈپ، يەنە بىر تەرەپتىن ئۆز - بېك، پارس، تاجىك، ئەزەربەيجان ۋە باشقا شەرق ئەدەبىياتى بايلىقلىرىنى ئۆگەنگەن. نىزارىنىڭ ئىجادىي ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدا خېلى ئېغىر سالماقنى ئىگىلەيدۇ. ئۇ ئۇيغۇر خەلقىگە چوڭ ئەدەبىي مىراس قالدۇرۇپ كەتتى.

نىزارىنىڭ ئىجادىيەتلىرى ئۇيغۇرشۇناس ئالىملارنى ئۇزاقتىن بۇيان جەلپ قىلىپ

* شۇ ناملىق ماقالىنىڭ قىسقارتىلمىسى.

كەلگەندى. گەرچە ئۇلار نىزارى مىراسلىرى ئۈستىدە مەخسۇس ئىلمىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بارمىغان بولسىمۇ، مەتبۇئاتتا نىزارى ھەققىدىكى قىممەتلىك پىكىرلىرىنى بىلدۈرۈشكەن ۋە ئۇنىڭ ئىجادىيەتلىرىنى ئوبىيېكتىپ جەھەتتىن يورۇتۇشقا ھەرىكەت قىلىشقانىدى. نىزارى ھەققىدىكى دەسلەپكى مەلۇماتنى ئۇيغۇرشۇناس ئالىم، شائىر ئەخمەت زىيائى ھىجرىيىنىڭ (1367 - مىلادى 1947 -) يىلى بېسىلغان «توزۇماس چېچەكلەر» ناملىق كىتابىدا ئېلان قىلدى. ئاپتور بۇ كىتابنىڭ مۇقەددىمىسىدە ئۆزىنىڭ «رابىئە - سەئىدىن» ئوپېراسىنى نىزارىنىڭ شۇ ناملىق داستانى ئاساسىدا يازغانلىقىنى ئېيتقان ۋە نىزارىنىڭ ئەلىشىر نەۋائى «خەمسە» سىدەك «خەمسە» ياراتقانلىقىدىن خەۋەر بەرگەن.

1957 - يىلى ئۈرۈمچىدە تۈزۈلگەن «ئۇيغۇر ئەدەبىياتى كلاسسىكىلىرىنىڭ كاتالوگى» دا نىزارى ھەققىدە مەلۇمات بېرىلگەن. بۇ كاتالوگدا شائىرنىڭ قول يازما كۈللىياتلىرىدىن بىرى ئۈرۈمچى شەھىرىدە ساقلانغانلىقى خەۋەر قىلىنغان. «شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى» ژۇرنىلىدا بېسىلغان «رابىئە - سەئىدىن» داستانى ھەققىدىكى ماقالىدىمۇ نىزارىنىڭ قىسقىچە بىئوگرافىيىسى بېرىلگەن.

تىل ۋە ئەدەبىيات پەنلىرىنىڭ مۇئاۋىن تەتقىقاتچىسى ر. قادىرى «ئۆزبېك ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىي ئالاقىلەر تارىخىدىن» ناملىق دىسسىپلىناتىسىنىڭ بىرىنچى بابىنى كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزغا بېغىشلىغان. ئاشۇ بابتا مەخسۇس نىزارى ھەققىدە توختىلىپ ئۆتكەن. ر. قادىرى «ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا نەۋائى ئەنئەنىلىرى» ناملىق ماقالىسىدىمۇ نىزارىنىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا تۇتقان ئورنىنى ئەمەلىي مىساللار ئارقىلىق يورۇتۇپ بېرىشكە ھەرىكەت قىلغان.

ۋ. يودىنىنىڭ «ئەسىرلەر ساداسى» ناملىق مەجمۇئەسىدە نىزارىنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىيىتى ھەققىدە قىسقىچە مەلۇمات بېرىلگەن. شۈبھىسىزكى، مەزكۇر ئىلمىي ماقالىلەر شائىرنىڭ ئەدەبىي مىراسلىرىنى تەتقىق قىلىشنىڭ دەسلەپكى قەدىمىدۇر. نىزارىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى پەنلەر ئاكادېمىيىسى شەرقشۇناسلىق ئىنىستىتۇتى لېنىنگراد بۆلۈمى قول يازمىلار فوندىدا ساقلانغان قاتاردا قول يازما كۈللىياتى ئەدەبىياتشۇناس ئالىملىرىمىزنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلغان بولسىمۇ، لېكىن بۈگۈنكى كۈنلەرگە چە تەتقىقات دائىرىسىگە كىرگۈزۈلمىگەندى. بۇ كۈللىيات ① ئا. م. مۇغنىنوفنىڭ 1962 - يىلى يېزىلغان «ئاسىيا خەلقلىرى قول يازمىلىرى ئىنىستىتۇتىدا ئۇيغۇر قول يازمىلىرى» ناملىق كاتالوگىدا تۇنجى قېتىم تىلغا ئېلىندى. مۇغنىنوف بۇ كۈللىيات ئاپتورنىڭ ئۆز قول يازمىسى بولۇشى مۇمكىن، دېگەن پەرىزىنى ئوتتۇرىغا قويدى. مۇغنىنوفنىڭ بۇ كاتالوگى ئارقىلىق نىزارى كۈللىياتىنىڭ لېنىنگراد نۇسخىسى توغرىسىدا قىسقىچە چۈشەنچىگە ئىگە بولغىلى بولىدۇ.

نىزارى كۈللىياتىنىڭ لېنىنگراد ۋە ئۈرۈمچى نۇسخىلىرىدىن باشقا ۋارىيانتى پارلىقى ھازىرغىچە مەلۇم ئەمەس ئىدى. ئەبۇ رەيھان بىرۇنىي نامىدىكى شەرقشۇناسلىق ئىنىستىتۇتى قول يازمىلار فوندىدا ساقلانغان 12173 - ئىنىۋىنتار نومۇرلۇق «رابىئە -

① كۈللىيات - ئاپتورنىڭ پۈتۈن ئەسەرلىرى توپلىمى.

سەئىدىن» داستانغا يېزىلغان چۈشەندۈرۈشلەردىن ۋىنادىمۇ «رايىئە - سەئىدىن» داستانى ساقلانغانلىقى، بۇ داستان بەھرام مۆمىن سەپپار دېگەن كىشىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن كۆچۈرۈلۈپ، خەلق ئارىسىغا كەڭ تارقالغانلىقى مەلۇم بولدى.

ھازىر شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا نىزارى ئەسەرلىرى ئارقىمۇ ئارقا نەشر قىلىنىپ، ئۇنىڭ «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «رايىئە - سەئىدىن»، «مەھزۇن ۋە گۈلىنسا»، «چاھار دەۋرىش» («چاھار دەۋرىش» نى زىيائى بىلەن بىرلىشىپ يازغان) قاتارلىق داستانلىرى خەلق بىلەن يۈز كۆرۈشتى. نىزارىنىڭ باشقا ئەسەرلىرىمۇ نەشر قىلىنغان بولۇشى مۇمكىن. بىزنىڭ ھازىرچە تونۇشۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغانلىرىمىز مۇشۇلاردىن ئىبارەت.

بىزنىڭ بۇ تەتقىقاتىمىز نىزارى ئەسەرلىرىنى تەتقىق قىلىشنىڭ دەسلەپكى قەدىمىدىكى ئۇنۇقلارنى راۋاجلاندۇرۇشنى، شائىرنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىيىتىنى تولۇقراق تەتقىق قىلىشنى، بولۇپمۇ نىزارى بىلەن نەۋائى ئوتتۇرىسىدىكى ئەدەبىي ئالاقىلەر مەسىلىسىنى يېڭى ماتېرىياللار ئاساسىدا تەپسىلىيىرەك يورۇتۇشنى ئاساسىي مەقسەت قىلىدۇ.

* * *

ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ ھاياتى ھەققىدىكى مەلۇماتلار بەكمۇ ئاز. «شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى» ژۇرنىلىنىڭ 1957 - يىللىق 6 - سانىدا ئېلان قىلىنغان ماقالىدە نىزارىنى 1770 - يىلى تۇغۇلۇپ 1848 - يىلى ۋاپات بولغان، دەپ كۆرسىتىلگەن. ماقالە ئاپتورى شائىرنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتىنى ئېنىقلاشتا قايسى مەنبەلەرگە ئاساسلانغانلىقىنى ئەسكەرتىپ گەلىكى ئۈچۈن بىز بۇ مەسىلىنى تەكشۈرۈپ كۆرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولالمىدۇق. نىزارى ھەققىدە كېيىن ئېلان قىلىنغان ئىلمىي ماقالىلەرنىڭ ھەممىسىدە (جۈملىدىن «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى قول يازمىلىرى كاتالوگى» دىمۇ) «شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى» ژۇرنىلىنىڭ 1957 - يىللىق 6 - سانىغا بېسىلغان ماقالە مەنبە سۈپىتىدە پايدىلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، نىزارىنى تا ھازىرقى كۈنلەرگە قەدەر 1770 - يىلى تۇغۇلۇپ 1848 - يىلى ۋاپات بولغان، دەپ تونۇلۇپ كېلىنمەكتە.

ئۇزۇن يىللىق ئىزدىنىشلەر ۋە ئىلمىي تەكشۈرۈشلەر ئارقىلىق، شائىرنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتىنى بەلگىلەشتە ئۇنىڭ بىزگە قالدۇرۇپ كەتكەن ئەدەبىي مىراسلىرى ئاساسىي مەنبە قىلىنسا توغرا بولىدىغانلىقىنى ئېنىقلاپ چىقتۇق. پىكرىمىزنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن شائىرنىڭ ئىجادىيىتىگە مۇراجىئەت قىلىمىز. نىزارى 1843 - يىلى يازغان «زادۇن - نەجات» دېگەن ئەسىرىدە:

ئۆمۈر داغى ئالتىمىشۇ يەتتى،

يەتمىشكە يېقىن ئۆمۈر كەتتى»

دەپ ئۆزىنىڭ 67 ياشقا كىرگەنلىكىنى ئېيتقان. دېمەك، شائىر 1843 - يىلى 67 يېشىدا «زادۇن - نەجات» دېگەن ئەسەرنى يازغان بولسا، ئۇنىڭ 1770 - يىلى ئەمەس،

بەلىكى 1776 - يىلى تۇغۇلغانلىقى ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇم بولىدۇ. بىز مۇشۇ پاكىتقا ئاساسلىنىمىز.

يېقىندا، شائىرنىڭ ھاياتى ھەققىدە يەنە بىر يېڭى مەلۇماتقا ئىگە بولدۇق. بۇ مەلۇمات شائىرنىڭ ۋاپاتى ھەققىدىكى مۆلچەرىمىزنى ھەقىقەتكە ئايلاندۇردى. ئۇ بولسىمۇ نىزارنىڭ زامانداشلىرىنىڭ ئەۋلادلارغا قالدۇرغان ئاغزاكى مەلۇماتلىرىدۇر. «قەشقەر ئەدەبىياتى» ژۇرنىلىنىڭ 1983 - يىللىق 1 - سانغا بېسىلغان «ھەزرىتى موللام ھەققىدە ئاڭلىغان، كۆرگەن ۋە بىلگەنلىرىم» ناملىق ماقالىدە مەھەممەت ئوسمان مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ: «بوۋىمىزنىڭ ئېيتىپ بېرىشىگە قارىغاندا قەشقەر ھاكىمى زۇھۇرىددىننىڭ بەش نەپەر كاتىپى بار ئىكەن. بۇلارنىڭ ئىچىدە رەھمان ئاخۇنۇم، ئىسپەندىيار ئاخۇنۇم، ئابدۇرېھىم سىجىلات ② (ئا. نىزارى) پېشقەدەمىرەك كاتىپلار بولۇپ، نورۇز ئاخۇنۇم ھەممىدىن ياش ۋە ساغلام كاتىپ ئىكەن. ئەمما ئابدۇرېھىم سىجىلات ھەممىدىن چەبدەس، ئىستىداتى يۇقىرى بولغانلىقتىن، زۇھۇرىدىن ھاكىم بۇ كىشىنى قەدىرلەيدىكەن. لېكىن ئۇزۇنغا سوزۇلغان رەھىمسىز ئىستىقا (تەپ) كېسىلى ئابدۇرېھىم سىجىلاتنى قىيىناپتۇ. زۇھۇرىدىن ھاكىمنىڭ مەخسۇس تېبۇپى سوپى ئاخۇنۇم ئا. نىزارىنى ساپ ھاۋالىق جايدا ئارام ئالدۇرۇش لازىم، دەپ مەسلىھەت بەرگەچكە، قەشقەر شەھەر ئەتىراپىدىكى توققۇز يۇرتنىڭ ھەممىسى سۈرۈشتە قىلىنىپتۇ ۋە ئوپالنىڭ «قۇمباغ» (بۇ جاي ئىلگىرى ئازىق دەپ ئاتالغان) دېگەن يېرى سۈيى، ھاۋاسى، مەنزىرىسى... قاتارلىق جەھەتلەردە تەلەپكە مۇۋاپىق دەپ تونۇلۇپتۇ. ھاكىم بۇ يەرنى ئا. نىزارى ئۈچۈن «ئارامگاھ» قا تاللىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا بەش پاتىمان يەر، مەخسۇس بىر ئېرىق سۇ، ئالاھىدە بىر باغ ۋە توقايلىقنى بۆلۈپ بېرىپتۇ. خىزمىتىگە مەخسۇس كىشىلەرنى تەيىنلەپتۇ. ئا. نىزارى شۇ يوسۇندا بىر مەزگىل كۈتۈلگەندىن كېيىن سالامەتلىكى بىرئاز ياخشىلىنىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ھەزرىتى موللام تەزكىرىلىرىدىن پايدىلىنىپ «دىيارى ئىمام» ناملىق كىتابنى يېزىپ پۈتتۈرۈپ، مىلادىنىڭ 1848 - يىلى ۋاپات بولۇپتۇ.»

بۇ تەپسىلاتتا، شائىر ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا «دىيارى ئىمام» ناملىق ئەسەر يازغانلىقى ئېيتىلغان. دېمەك، بۇ مەسىلە شائىرنى 1848 - يىلى ۋاپات بولغان، دېيىلگەن قاراشنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. چۈنكى، نىزارى 1848 - يىلى «رابىئە - سەئىدىن» ناملىق داستاننى يېزىپ تۈگەتكەندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ بارلىق ئەسەرلىرىنى توپلاپ، غەربىي ۋە زىيائى قاتارلىق زامانداش، كەسىپداشلىرىنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ چوڭ بىر كۈللىيات تۈزگەن. بۇ كۈللىيات يۇقىرىدا بىز كۆرسىتىپ ئۆتكەن لېنىنگراد نۇسخىسى بولۇپ، ئۇ، نىزارىنىڭ ئۆز قولى بىلەن كۆچۈرۈلگەن. كۈللىيات تەركىبىگە «رابىئە - سەئىدىن» مۇ كىرگۈزۈلگەن. چوڭ ھەجىملىك كۈللىياتنى رەتلەپ، كۆچۈرۈپ چىقىش ئۈچۈن ئەلۋەتتە كۆپ ۋاقىت سەرپ قىلىنغان. «دىيارى ئىمام» دېگەن ئەسەرنىڭ كۈللىياتقا كىرگۈزۈلمەي مەخسۇس كىتاب قىلىنغانلىقىغا قارىغاندا، شائىرنى 1848 - يىلى ۋاپات بولدى، دەپ قاراش ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. كۈللىياتنى تۈزۈپ بولغاندىن كېيىن ئېغىر كېسەلگە گىرىپتار بولغان شائىرنىڭ ئۇزاق ۋاقىتقىچە داۋالان

خانلىقىنى، كېسىلى بىرئاز شىپا تاپقاندىن كېيىن «دىيارى ئىمام» ناملىق ئەسەرنى يازغانلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، شائىرنى 1850 - يىلى ۋاپات بولغان، دەپ تەخمىن قىلىشقا بولىدۇ. بۇ پىكىرىمىزنى ئەمەلىي پاكىتلار ئىسپاتلىماقتا. نىزارى ھەققىدىكى مەلۇماتلارغا تەنقىدىي نەزەر بىلەن قاراپ، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى ئاساسىي مەنبە سۈپىتىدە پايدىلانسا، ئەلۋەتتە، نىزارى بىئوگرافىيىسىنى تولۇق تىكلەپ چىقالايمىز.

نىزارى 1776 - يىلى قەشقەر شەھىرىنىڭ «بۇلاقبېشى» مەھەللىسىدە ھۈنەرۋەن ئائىلىسىدە تۇغۇلغان^③. ئابدۇرېھىم نىزارى دەسلەپتە قەشقەردىكى دىنىي مەكتەپتە خەت ساۋادىنى چىقارغان. كېيىن مەدرىسىدە ئوقۇغان. ئۇ ئۆز ئانا تىلى بىلەن بىللە ئەرەب، پارس تىللىرىنىمۇ مۇكەممەل ئۆگەنگەن. ئۇ ياشلىق دەۋرىدىلا ئەدەبىياتقا كۆڭۈل قويۇپ، پىردەۋىسى، نىزامى، شەيخ سەئىدى، ھاپىز شىرازى، جامى، بېدەل قاتارلىق شەرق ئەدەبىياتى ۋە كىلىپىنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن تونۇشقان. بولۇپمۇ، ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر شائىر ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئەسەرلىرىنى چوڭقۇر تەتقىق قىلغان.

ئابدۇرېھىم نىزارى مەدرىسىدە ئوقۇۋاتقان ۋاقتىدىلا شېئىر يېزىشنى مەشق قىلىش بىلەن بىللە خەتتاتلىق ماھارىتىنىمۇ ئىگىلەشكە باشلىغان. مەدرىسىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن ئاساسەن خەتتاتلىق بىلەن شۇغۇللانغان. نىزارى ئۇزاق يىللارغىچە كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن زۆرۈر بولغان خەت ۋە ئەزەلەرنى يېزىپ بېرىش، شۇنىڭدەك، ئىلىمى، ئەدەبىي، تارىخىي ئەسەرلەردىن نۇسخا كۆچۈرۈش ياكى شۇنداق كىتابلارغا ئېھتىياجى بولغان كىشىلەرنىڭ بۇيرۇقلىرىنى بېجىرىش بىلەن ھايات كەچۈرگەن^④. كېيىن شائىر سۈپىتىدە ئەلگە تونۇلۇشقا باشلىغان. شائىرنىڭ شەخسىي ھاياتى توغرىسىدا مەلۇمات بەرگۈچى ئاساسىي مەنبە ئۇنىڭ قول يازما كۈللىياتى ھېسابلىنىدۇ. ئاپتورنىڭ كۈللىيات مۇقەددىمىسىدىكى مەلۇماتىغا قارىغاندا، ئۇ مانجۇ فېئودال ھۆكۈمىتى (چىڭ سۇلالىسى) نىڭ قەشقەردىكى ۋەكىلى زۇھۇرىددىن ھاكىمنىڭ تەكلىپى بىلەن ساراي خىزمىتىگە كىرگەن^⑤. زۇھۇرىددىن بەگ نىزاردىغا ساراي كاتىپلىقى ۋە مەسلىھەتچىلىك ۋەزىپىسىنى بەرگەن. ئابدۇرېھىم نىزارى 1830 - يىلىدىن باشلاپ شۇ خىزمەتنى ئىشلەشكە باشلىغان. ئۆز زامانىسىدە بىلىملىك ۋە دانا ھېسابلانغان يۇقىرى ئىقتىدارلىق نىزارى زۇھۇرىددىن بەگكە ئىجابىي جەھەتتىن زور تەسىر كۆرسەتكەن. بۇ ھەقتە «تارىخىي رەشىدى» ناملىق كىتابنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىنىڭ كىرىش سۆزىدە تەرجىمان تەرىپىدىن: «ۋاقتىكى، ئەمىر زۇھۇرىددىن ناچى ھاكىمبەگ ھۆكۈمرانلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ، سەلتەنەت ئىشلىرىنى زىننەتلىدى ۋە تەرتىپكە سالدى. ھەر كىشى ئۆز جايى ۋە مەنزىللىرىگە كېلىپ ئورۇنلىشىپ، قەدىمكى ئۆرپ - ئادەتلەرنى ئەسلىگە كەلتۈردى. خۇسۇسەن، شەھەر ۋە يېزىلاردىكى ئىلىم تەلەپ قىلغۇچى تالىپلارنى تەربىيەلەش ۋە ئۇلارنى يۈكسەلدۈرۈش ئۈچۈن، ھىجرىيە 1248 - (مىلادى 1832 - 1833 -) يىلى ھەقىقەت يېتەكچىسى، نازۇك ھېكمەتلەرنىڭ قىلىچى ھەزرىتى سەيىد جالالىدىن باغدادى (تەڭرى ئۇنىڭ ياتقان ئورنىنى نۇرلاندىرۇش) نىڭ ئۇدۇلىدا خالىسانە ھالدا ئۇمىد ۋە ئىخلاسى بىلەن بىر مەدرىسە بىنا قىلدى.» دەپ خەۋەر قىلىنغان. زۇھۇرىددىن بەگكە بېرىلگەن بۇ باھادىن

نەزىرى دەۋرىدە خەلقنىڭ خېلى باياشات تۇرمۇش كەچۈرگەنلىكىنى، ئىقتىسادنىڭ يۈكسەلگەنلىكىنى كۆرگىلى بولىدۇ. ئەمما زۇھۇرىددىننەبەگنىڭ ئەزگۈچى سىنىپنىڭ ۋەكىلى ئىكەنلىكىنى ئۇنۇتماسلىق كېرەك. زۇھۇرىددىننەبەگنىڭ ئىلىم مەرىپەتنى گۈللەندۈرۈشكە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىدە شائىر نەزىرىنىڭ تەسىرى ناھايىتى چوڭ بولغان.

نەزىرى مەدرىسەلەرنى كۆپەيتىش، شاگىرت يېتىشتۈرۈش ئىشلىرى بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي، زۇھۇرىددىننەبەگنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشكەنلىكىدىن پايدىلىنىپ، ئىلىم-پەنگە ۋە ئەدەبىيات-سەنئەتكە دائىر ئەسەرلەرنى توپلاشقا، ئۇلارنى تەتقىق قىلىشقا، كونا قول يازمىلارنى كۆچۈرۈپ كۆپەيتىشكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن، ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ ئۇنۇملۇك ئىشلىشى ئۈچۈن شەرت-شارائىت يارىتىشقا ھەرىكەت قىلغان، بۇ ئىشقا زۇھۇرىددىننەبەگنىڭ دىققىتىنى قوزغىغان ۋە ئۇنىڭ خەيرى - خاھلىقىغا ئېرىشكەن.

1957 - يىلى ئۈرۈمچىدىكى قەدىمىي قول يازمىلار مۇزېيى تەرىپىدىن يەكەن شەھىرىدىكى قول يازمىلار رويخەتكە ئېلىنغاندا خەلقنىڭ قولىدا ئوتتۇز مىڭ پارچىگە يېقىن چوڭ-كىچىك ھەجىمىدىكى ھەرخىل قول يازمىلارنىڭ ساقلىنىۋاتقانلىقى ئېنىقلانغان. بۇ قول يازمىلاردىن 150 پارچىسى نەۋائىنىڭ ئەسەرلىرى ئىكەنلىكى مەلۇم بولغان. نەۋائىنىڭ بۇ قول يازمىلىرى ئۇيغۇر كاتىپلىرى تەرىپىدىن قايتا-قايتا كۆچۈرۈلۈپ، خەلق ئارىسىغا كەڭ-كۆلەمدە تارقالغان. ئابدۇرېھىم نەزىرى ئەدەبىيات خەزىنىسىنىڭ دۇردانىلىرىنى خەلق ئارىسىغا تارقىتىشتا جانپىدالىق كۆرسەتكەن ماھىر خەتتاتتۇر.

نەزىرى ئۇستاز نەۋائىنىڭ جاۋابلىرىنى خەلق ئارىسىغا تارقىتىشتا ئەڭ كۆپ مېھنەت قىلغان، ئۇ ئۆمرىنىڭ كۆپ قىسمىنى ئۇستاز نەۋائىنىڭ ئەسەرلىرىنى كۆچۈرۈشكە سەرپ قىلغان. ئۇ نەۋائىنىڭ «خەمسە»، «خەزائىنۇل مەئانى» ۋە باشقا ئەسەرلىرىنى زېرىكەستىن قايتا-قايتا كۆچۈرگەن، نەۋائى ئەسەرلىرىنى يېڭى نۇسخىغا كۆچۈرۈشنى ئۆزى ئۈچۈن يېڭى مەكتەپ ۋە ئىجادىي تەجرىبە يولى، دەپ ھېسابلىغان. نەۋائىنىڭ تاللانغان غەزەللىرىدىن نۇسخا كۆچۈرۈپ، 1806 - يىلى نەۋائى غەزەللىرىدىن دەرسلىك تەييارلىغان. بۇ ئارقىلىق ئۇ مەكتەپ يېشىدىكى ئۆسمۈرلەرنىڭ قەلبىدە ئۇلۇغ شائىر نەۋائىغا نىسبەتەن ھۆرمەت-ئېھتىرام تۇيغۇسى ئويغىتىپ، ياشلارنىڭ نەۋائى شېئىرلىرىدىن تەربىيە ئېلىشى ئۈچۈن كۈچ چىقارغان.

قەشقەر ھاكىمى زۇھۇرىددىننەبەگ 1838 - يىلى كۈندىلىك خاتىرىسىگە نەۋائىنىڭ «خەمسە» سى شۇ دەۋردە پەقەت قەشقەر شەھىرىدىلا ئۇيغۇر كاتىپلىرى تەرىپىدىن بەش يۈز نۇسخىدىن ئارتۇق كۆچۈرۈلۈپ تارقىتىلغان، دەپ يازغان. مەلۇماتلارغا قارىغاندا، نەۋائى «خەمسە» سىنىڭ ئابدۇرېھىم نەزىرى تەرىپىدىن خانلىق مەدرىسىدە كۆچۈرۈلگەن ئىككى نۇسخىسى ھازىر ئۈرۈمچى مەدەنىي يادىكارلىقلار مۇزېيىدا ساقلانماقتا. نەزىرى تەرىپىدىن قەشقەردە كۆچۈرۈلگەن نەۋائى كۈللىياتىنىڭ يەنە بىر نادىر نۇسخىسى ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئەلىشىر نەۋائى نامىدىكى دۆلەت ئەدەبىيات مۇزېيىنىڭ قول يازمىلار فوندىدا ساقلانماقتا.

ئابدۇرېھىم نەزىرى ياشىغان دەۋردە جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي كەيپىياتى بىرقەدەر

ياخشىلانغان، ئىقتىساد مەلۇم دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان، يۇرتنى روناق تاپقۇزۇش يولىدا كۆپ ئىشلار يولغا قويۇلغان، ئىپتىخار - ئۆستەڭلەر قېزىلىپ، چۆلىلەرگە سۇ چىقىرىلغان، دەشت - باياۋانلار دېھقانچىلىق ۋە باغۋەنچىلىك مەيدانلىرىدا ئايلاندۇرۇلغان. بۇ ھەقتە شائىر مۇنداق دەپ يازغان:

چۇ ئەنھارلارغە قىلىبان سىرات،
 چۇ بۇنياد ئېيتىپ نەچچە يەردە رەبات.
 بەيابانغە جارىي قىلىپ نەھەرلەر،
 كۆكەرتىپ زەمىن يەتكۈرۈپ بەھەرلەر.
 يەتى ياندە مەدرەستىنى ئاباد ئېيتىپ،
 كى سىيراب ئېيتىپ سەبزەنى شاد ئېيتىپ.
 خەلايىقغە ئاندىن يېتىپ مەنئەئەت،
 زىرائەت تارماق بىلە خەيرىيەت ⑥
 .....
 جەزائىر ئارا يەتكۈرۈپ ئاب ھەم،
 بەنا ئەيلەدى ئاندە باغى ئىرەم.
 چۇ ئەشجارىبىرلە قىلىپ بوستان،
 خەلايىق بىلە ئەيلەدى گۈلىستان ⑦.

نەزارى شەھەردىكى قۇرۇلۇش ئىشلىرىنىڭ روناق تېپىۋاتقانلىقىنى، خەلق تۇرمۇشىنىڭ كۈندىن - كۈنگە ياخشىلىنىۋاتقانلىقىنى تىلغا ئېلىپ، زۇھۇرىدىنمەگىنىڭ بۇ جەھەتتىكى خىزمىتىنى يۇقىرى باھالىغان:

داشى ھۆكۈم ئېيتىپ ئول شەھى كامىاب،
 شەھەر ئىچىرە قىلدى بەنائى سەراب.
 چۇ ۋەقت ئەيلەبان ئۇشېۋ ھەگگامەنى،
 چىقاردى ھەمولى ياخشىلىق نامنى ⑧.
 .....
 زۇھۇرىدىن ئىپتىخار، كەمىنە غۇلام،
 ئانىڭ لۇتقىدىن خۇش ئىدى سۇبۇشام.
 ھەمىشە رىزا ئىپتىخار بۇ بەندەدىن -
 كى، خىزمەتدە يۈرگەن سەرەفكەندەدىن ⑨.

زۇھۇرىدىنمەگى ئۆز ھاكىمىيىتىنى قوغداش ئۈچۈن شەھەر ئەتراپىغا سېپىل ياساتماقچى بولغان. بۇ ئىش خەلققە قانچىلىك قىيىنچىلىقلارنى كەلتۈرگەن بولسىمۇ، خەلق سېپىل ياساش ئىشىغا پىداكارلىق بىلەن قاتناشقان. سېپىل ياساش ئىشى قىسقىلا ۋاقىت ئىچىدە تاماملانغان.

قەدىمدىن ئەيلەپ بىناسىن ۋەسپىئ
 كى دېۋارىنى كوھ يەڭلىغ رەفپىئ.
 بىناسىن قىلىپ تەرىھى تەرراھلار،
 تەئەييۇن قىلىپ بەردى ئىسلاھلار.
 نەچە باشدىن ئەيلەپ جەۋارىن پەددە،
 كى پەژمۇردەلەرنى قىلىبان جەددە.
 سېپىل بۇتتى چۇن كوھى پەيكەر كەبى،
 بولۇپ ئەلگە سەددى سىكەندەر كەبى.
 شەھەرنىڭ بىناسىنىڭ ئەۋۋەل ئىشى،
 مىڭ ئىككى يۈز ئىپتىخار ئەللىك بەشى.
 قىلىپدۇر تامامغە ئەختەر نىدا،
 كى مىڭ ئىككى يۈز ئەللىك ئالتى ئەدا ⑩.

بۇنداق چوڭ سېپىلنى ياساش مېھنەتكەش خەلقنى ناھايىتى كۆپ كۈچ تەلەپ قىلاتتى. شۇڭا شائىر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىرادىلىك، چىداملىقلىقىنى، ئۆز يۇرتىنى

گۈللەندۈرۈش يولىدىكى ھەرقانداق قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان مەردانە پەزىلىتىنى ئىپادىلىگەن.

شائىر خەلق مەنپەئىتىنى كۆزلەش، خەلققە ھەمدەرد بولۇشتىن تاشقىرى ھاكىمىمۇ خەلقنىڭ غەپمىنى يېپىشىكە ئۈندىگەن ۋە ياخشى ئىشلارنى داۋاملاشتۇرۇشقا رىغبەتلەندۈرگەن.

كىمۇلك ئەھلىدە ئىپىردى ئابادلىق.
تەۋانا ئىدى لۇتقىدىن ناتەۋان،
بەيبان بولۇپ ھۆكىمىدىن بوستان.
.....

ئۇلۇس خەيلىغە شاھ دارا ئىدى،
كى دارا كەبى ئالەم ئارا ئىدى.
ئەدالەت سىپىپىرىدە خۇرشىدۇەش،
سەئادەت سەرىرىدە جەمشىدۇەش.
زېھى تاج بەخشۇ زېھى كامران،
سكەندەر كەبى دەھرىغە ھۆكىمران.
جەھان زەبىتىدىن ئىپىردى بۇنيادلىق،

نېچچە يىل تەۋانا شەھەنشاھ ئىدى،
كى، شەۋكەت بىلە ساھىبى جاھ ئىدى ⑩

بۇنىڭدىن نىزارىنىڭ ھاكىمىنىڭ ئالىيچاناب بولۇشىنى ئۈمىد قىلغانلىقىنى، ئۇنىڭ ھەمىشە مەرىپەتپەرۋەر ۋە ئادىل بولۇشىغا تىلەكداشلىق بىلىدۈرگەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

نىزارى ئۆزىنىڭ ئەدەبىي، ئىجتىمائىي پائالىيىتى بىلەن شۇ دەۋردىكى مەدەنىي ھاياتىنىڭ ھەممە ساھەلىرىگە ئارىلاشقان. ئۇ زۇھۇرىدىننېگىنىڭ خەيرىداھلىقىغا تايىنىپ مەشھۇر شائىرلارنى، تارىخچىلارنى، ئالىملارنى، سەنئەتكارلارنى، ماھىر خەتتاتلارنى، نەقشاقاشلارنى ۋە رەسساملارنى ئۆز ئەتراپىغا توپلاپ، مەدەنىيەت تەرەققىياتى يولىدا ئۇلۇغ ئىشلارنى قىلغان. بىر كۈنى زۇھۇرىدىننېگ نىزارىنى يېنىغا چاقىرىپ مۇنداق دېگەن:

چۇ ئۇششاقلارنىڭ ھېكاياتىنى،
قىلىپ جەمئ نەزم ئەيىلەسە خوبدۇر،
كى باشىدىن ئۆتكەن رىۋاياتىنى.
كەلامى تەبىئەتكە مەرغۇبىدۇر ⑪.

نىزارى زۇھۇرىدىننېگنىڭ بۇ تەكلىپىنى قوبۇل قىلغان ۋە:

بۇ فىكىرەتدە ئەيىلەپ چۇنان يارىلىغ،
مۇسائىد زەمان ئىپىردى ماھى شەرىقى،
خىرەدمەندۇ داناغە دىلىدارلىغ.
چۇ مەھكۇم ئولۇپ زارى ئەبدۇززەئىقى.

دەپ، قولاي پۇرسەتنى قولدىن بەرمەسلىك كېرەكلىكىنى ئۇقتۇرغان. چۈنكى، 1830—1840 - يىللار يۇرتتا خاتىرجەملىك ھۆكۈم سۈرگەن بىر مەزگىل ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن نىزارى ئاشۇ قولاي پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئۆز خەلقىگە ئۇستاز نەۋائىنىڭ «خەمسە» سىدەك جاۋاھىرلارنى تەقدىم قىلىش مەقسىتىدە زاماندىشى شائىر زىيائى بىلەن بىللە تۇرپانغا يول ئالدى. تۇرپان ۋاڭى ئەپرىدۇن قەشقەر ھاكىمى زۇھۇرىدىننېگكە:

فەسانە دېمەكلىككە ئاقىل كېرەك،
ئىبەرگىل ماڭا ئەمدى ئەفسانەگويى،
بەيان ئەتكەلى ئەمدى ئاقىل كېرەك.
دېگەي سەرگۈزەشتە ماڭا مو بەمويى ⑫.

دەپ، ئۇنىڭدىن شائىر ئەۋەتمىشىنى ئىلتىماس قىلغان. زۇھۇرىدىننېگ ئەپرىدۇننىڭ ئىلتىمىسى

ماسىنى قوبۇل قىلىپ، شائىر نىزارى بىلەن زىيائىنى تۇرپانغا ئەۋەتكەن. نىزارى تۇرپانغا مېڭىشقا تەييارلاندا زۇھۇرىددىنبەگ ئۇنىڭغا تۆۋەندىكىدەك تاپشۇرۇقلارنى بەرگەن:

ماڭا ئەمر ئېيتىپ شاھ ئالىي مەقام،
 ساڭا سۆز بۇدۇر ئەيلەگىل ئېھتىمام.
 زەمان ئەھلىدۇر گۇڧتەگۇ ئۆزگەچە،
 جەھان خەيلى رەفتارىدۇر ئۆزگەچە.

قىلىپ سۆزنى لايىق خەرىدارغە،
 جەۋاھىر ساچىپ ئەھلى بازارغە.
 قىلىپ ئىشقى ھەرفىنى رەۋشەن بەيان،
 ئوقۇپ ئاڭلاغاي بارچە ئەھلى جەھان ⑭.

بۇ مىسرالاردىن شۇنى كۆرەلەيمىزكى، زۇھۇرىددىنبەگ نىزارىغا ئېھتىياتچان بولۇش، زامانغا قاراپ ئىش قىلىش كېرەكلىكىنى ئەسلەتكەن. فېئودالىزم شارائىتىدا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ بېشىغا چۈشكەن كۈلپەتلەرنى ئوچۇق يېزىش ئىمكانىيىتى بولمىغانلىقى تىن، پەقەت ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ ھاياتىنى يېزىش ئارقىلىقلا زامان غايىلىرىنى كۈيلىگىلى بولاتتى. شۇڭا نىزارى ئىشقى تېمىلاردا ئەسەر يېزىپ، ئۆزى ياشاۋاتقان دەۋرنىڭ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلىرىنى ۋە زامان روھىنى ئىپادىلىگەن. ئۆزى سارايدا تۇرسىمۇ مېھنەتكەش خەلقىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن جان كۆيدۈرگەن.

شائىر ھەمىشە خەلقىنىڭ غېمىنى يېپىش بىلەنلا قالماي ھاكىمىنىمۇ ئادالەتلىك بولۇشقا، تاج - تەخت ھەشىمىتىگە بېرىلىپ كېتىپ مەزلۇم خەلقىنى ئۇنتۇپ قالماسلىققا، ئاچ - يالىڭاچلارغا رەھىم - شەپقەت قىلىشقا دەۋەت قىلىپ تۇرغان:

ھەمىشە جەنابىڭدە ئەدل ئەيلەگىل،
 ئەتا بەزمىدە ئەلگە بەزل ئەيلەگىل.
 قارش چىقىمەنل ئەدلۇ ئىنساڧدىن،
 كى، فەرھىزى قىل قولىنى كەززا بىدىن.
 كى، ئىنساڧغە ئۆزنى قىلغىل رىزا،
 كى، مەخلۇقدىن كۆرمە ئەمرى قەزا.

ئىشەنمە باشىڭ ئۆزرەكى ئاچغە،
 مۇرۇۋۇت قىلىپ رەھىمى قىل ئاچغە.
 باشىڭغە نېلەر كەلدى ئالەم ئارا،
 ئۆزۈڭ فېئىلىدىندۇر بۇ يەڭلىغ جەزا.
 كى، بۇ ئەمرىدىن ئەيلەگىل تەجرىبە،
 ھەۋەس يولىغە قىلماڭىل دەبدەبە ⑮.

نىزارىنىڭ ئاپتوبىئوگرافىك روھتىكى بۇ ئەسىرى ⑮ نىڭ خاتىمىسىدىن شۇنى كۆرۈش مۇمكىنكى، گەرچە شائىر ھاكىمىنى ئۆزىگە يېقىن ھېسابلاپ، ئۇنىڭغا ساداقەتلىك دوست، خەيرىغاھ مەسلىھەتچى سۈپىتىدە ئىلتىجا قىلىسىمۇ، زۇھۇرىددىنبەگ بەرىبىر فېئودال ھۆكۈمران سىنىپىنىڭ ۋەكىلى بولۇپ قېلىۋەرگەن. ئۇنىڭ ئادالەتسىز، خەيرى - ساخاۋەتلىرىمۇ چەكلىك بولۇپ، ئېزىلگەن، ئاچ - يالىڭاچلىقتا قالغان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ دەرد - ئەلەملىرىنى مۇتلەق يەڭگىلىتەلمەيتتى. زۇھۇرىددىنبەگنىڭ بىردىنلا نەپسى بالاسىغا گىرىپتار بولغان تەكەببۇر ھاكىمىغا ئايلانغانلىقىنى كۆرگەن نىزارى ئۇنىڭغا «بۇ يەڭلىغ جەفالار ساڭا يانە ئاز» دەپ خىتاپ قىلغان.

بۇ ھەسرەتلىك مىسرالاردا ئابدۇرېھىم نىزارى بىلەن فېئودال ھۆكۈمران سىنىپىنىڭ ۋەكىلى زۇھۇرىددىنبەگ ئوتتۇرىسىدىكى ئىجتىمائىي تەڭسىزلىك ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋەت - لىرى روشەن تەسۋىرلەنگەن.

بۇ يەڭلىغ جەفالار ساڭا داغى ئاز.
كى، كۆرمەي دېسەڭ دەھرى ئازارنى،
چۇ ئاغرىتماغىل فەقرۇ بىمارنى.
بەقاسىز جەھاننىڭ ئىشىن فەھم قىل،
فەقىر بېنەۋا ھالىغە رەھم قىل¹⁷.

ئەلا ئەي زۇھۇرىدىن ئەتتىڭ گۈزەر،
بولۇپ دەھر ئارا غەم بىلە دەربەدەر.
سالپ پۇ بەلاغە سېنى نەفسى شۇم،
قىلىپ باشغە نەفسى ھەۋايىڭ ھۇجۇم.
تەكەببۇر قىلىپ بولمە گەردەن خوراز،

شائىر ئۆز ئەسەرلىرىدە ھاكىمغا قارشى كەسكىن پۈزىتىسىدە تۇرۇپ، ئۇنىڭ يامان قىلىشى-لىرىنى ئوچۇق ئوتتۇرىغا قويغان ۋە ھاكىملارنى ئادالەتلىك، خەلقپەرۋەر بولۇشقا تەكەببۇرلۇق ۋە مەنەئىلىك ئىللەتلىرىدىن يىراق بولۇشقا چاقىرغان. شائىرنىڭ زوراۋانلىقتىن قورقماس-تىن ئۆزىنىڭ پىكىرىنى دادىللىق بىلەن ئېيتالىغانلىقى ئۇنىڭ زۇھۇرىدىن بىر گەپنىڭ ئالدىدا يۈكسەك ھۈرمەتكە سازاۋەر بولغان ئادەم ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

ئۇلۇغ شائىر نىزارى زۇھۇرىدىن بىر گەپنىڭ چىگرىسىدىن ھالقىپ چىقالماي، مېھنەتكەش ئۇيغۇر خەلقىنى قوللۇقتا تۇتۇشنى داۋاملاشتۇرۇۋەرگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۇنى قاتتىق تەتقىق تەنقىد ئاستىغا ئالغان، ئۇنىڭغا قارشى تۇرغان، مەزلۇم خەلقنى ھىمايە قىلغان. بۇ نۇقتا، شائىرنىڭ زۇھۇرىدىن بىر گەپنىڭ توغرىسىدىكى ئەسەرنىڭ بىر ئىسىمىرە تىنما ئەسەرلىكىنى كۆرسىتىدۇ. «ناتىۋان»، «مىسكىن»، «زەئىپ» دېگەن مەنالارنى ئىپادىلەيدىغان نىزارى تەخەللۇسىدا قەلەم تەۋرەتكەن بۇ ئىستېداتلىق ئۇيغۇر شائىرىدىن باشقا شەرققە يەنە بىرقانچە نىزارى تە-خەللۇسلۇق شائىرلارنىڭ ئۆتكەنلىكى مەلۇم. مىسال ئۈچۈن ئاشۇ ئەسىردە ئۆتكەن پارس-تاجىك شائىرى ھەكىم نىزارى كوھىستانى¹⁸ نى كۆرسىتىش مۇمكىن.

نىزارى باي ئىجادىي مىراس ئىگىسى بولۇپ، ئۇنىڭ ئەسەرلىرى قول يازما ھالىتىدە لا شۆھرەت قازىنىشقا باشلىغان. قايتا-قايتا كۆچۈرۈلۈپ، خەلق ئارىسىغا كەڭ تارقالغان. «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى قول يازمىلىرىنىڭ كاتالوگى» دا ئۈرۈمچى مەدەنىي يادىكارلىقلار مۇزىيىدا شائىر كۈللىياتىنىڭ 93 - ئىنئۇنتار نومۇرلۇق يەنە بىر نۇسخىسى ساقلىنىۋاتقانلىقى خەۋەر قىلىنغان. بۇ كاتالوگدا قول يازمىنىڭ لېنىنگراد نۇسخىسى ئۈرۈمچى نۇسخىسىغا قارىغاندا مۇكەممەلەشكەن، دېيىلگەن. ئەپسۇسكى، قول يازمىنىڭ ئۈرۈمچى نۇسخىسى بىزنىڭ قوللىمىزدا يوق.

بىز بۇ تەتقىقاتىمىز ئۈچۈن قوبۇل قىلغان نىزارى كۈللىياتىنىڭ لېنىنگراد نۇسخىسى XX - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا كۆچۈرۈلگەن. تېكىستلەر ناۋات رەڭ خوتەن قەغەزىگە قەشقەر نەستەلىق خېتىدە يېزىلغان. ئەپسۇسكى، قول يازمىدا ئۇنىڭ كۆچۈرۈلۈش تارىخى ۋە كاتىپىنىڭ ئىسمى كۆرسىتىلمىگەن. لېكىن قول يازمىنىڭ نۇسخىسى ئالامەتلىرىگە ۋە مۇئەللىپنىڭ تەھرىرلىرىگە ئاساسەن، بۇنىڭ شائىر-نىڭ ئۆز قولى بىلەن كۆچۈرۈلگەن قول يازما ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم قىلغىلى بولىدۇ. كىتاب-نىڭ بېشىدىن ئاخىرىغىچە ھەممە بەتلەرى كۈمۈش سۈيى يالىتىلغان قىزىل ۋە قارا رەڭ-

لىك سىزىقلار بىلەن جەدۋەللەشتۈرۈلگەن قول يازمىنىڭ چەتلىرىگە (B 269، A 248—28A، 25A—1B ۋاراقلىرىغا) نەۋائى غەزەللىرىدىن، پارچىلار نىزارى مۇخەممەسلىرى، غەزەل بىلىنىڭ غەزەللىرى كۆچۈرۈلگەن. مۇخەممەسلىر ۋە غەزەللىرنىڭ ئوتتۇرىسىغا قىزىل سىياھتا ئاچرىتىش بەلگىسى قويۇلغان. ھەربىر ئەسەر ئالاھىدە سەھىپىدىن باشلانماستىن بىر بىرىگە ئۇلاپ يېزىلغان. داستانلارنىڭ ماۋزۇلىرى قىزىل سىياھ بىلەن يېزىلغان. قول يازمىنىڭ 1B بېتىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە چىرايلىق قىلىپ ئىشلەنگەن ئۇنۋان بەلگىسى بار. ئۇنۋاننىڭ سول تەرىپىگە گۈل سىزىلغان، ئوڭ تەرىپىگە مۆھۈر بېسىلغان. مۆھۈر خىسرە بولغانلىقتىن خېتىنى ئوقۇش مۇمكىن بولمىدى. 57B ۋاراقتا يەنە بىر مۆھۈر بار. مۆھۈر خېلى چوڭ ۋە ئېنىق بولۇپ، ئۇنىڭدا: قادىر خۇدانىڭ لۇتقىسىدىن ئۈمىد قىلغۇچى ھامىزىددىنىڭ ئوغلى ناسىردۇر» دېگەن خەتلەر بار. بۇ مۆھۈر كىتاب ئىگىسىگە تېگىشلىك بولۇشى مۇمكىن. 28B ۋارقىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە ئۇنۋان ئۈچۈن بوش جاي قالدۇرۇلغان، لېكىن بۇ يەردە يېزىق يوق.

قول يازما بىرقانچە قېتىم قايتا تۈپلەنگەن. ئۇنىڭ بىر نۇقسانى شۇكى، قايتا مۇقا-ۋىلاش جەريانىدا بەزى ئەسەرلەرنىڭ ئورنى ئالمىشىپ كەتكەن. مەسىلەن، 26A، 28A، ۋاراقلىرىدىكى «لەيلى ۋە مەجنۇن» توغرىسىدىكى بىر ھېكايە ئىشقى مەزمۇنىدىكى ئەسەرلەر ئارىسىغا ئەمەس، دىنىي مەزمۇندىكى ئەسەرلەر ئارىسىغا كىرىپ قالغان. قول يازما جىگەر رەڭ كۆن بىلەن مۇقاۋىلانغان. ۋاراقلىرىغا قارا سىياھ بىلەن بەت نومۇرى سېلىنغان. قول يازما 296 ۋاراقتىن ئىبارەت. ئاساسىي تېكىستلەر تۆت كالىنىڭغا جايلاشقان بولۇپ، ھەربىر كالىنىڭ 17 قۇردىن ئىبارەت. قول يازمىنىڭ فورماتى 32 × 24 س. م. قول يازما ياخشى ساقلانغان، يىرتىلغان، سۈرۈلۈپ كەتكەن جايلىرى يوق.

بۇ قول يازما كۈللىياتى پەقەت نىزارىغا مەنسۇپ بولماستىن، ئۇنىڭغا شائىر غەزەل بىلەن زىيائىلارنىڭمۇ ئىجادىي مىراسلىرى كىرگۈزۈلگەن. بۇ ئۈچ شائىر قەشقەر ھاكىمى زۇھۇرىددىن نىزارىنىڭ ھۇزۇرىدا بىلەن ئىشلىگەن. بۇ مەلۇماتنى بىز قول يازمىدىكى خەۋەردىن ئالدۇق. قەشقەر ھاكىمى زۇھۇرىددىن نىزارى تۇرپان ۋاڭى ئەپەندىنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن نىزارىغا شۇ زاماننىڭ ھاياتىنى ئەكىس ئەتتۈرىدىغان ئەسەرلەرنى يېزىشنى تاپشۇرۇپ تۇرپانغا ئەۋەتكەنلىكى قول يازمىدا مۇنداق بايان قىلىنغان: «كاتىپى خەستە جان، نىزارى ناتەۋان ئابدۇرېھىم بىچارىگە بۇيىرۇپ، بۇ ئەسەر ئىچىدىكى ۋەقەلەرنى بىر-بىرلەپ يېزىپ، تەھرىر رىشتىسىگە تىزىپ، نەزىم سىلىكىنى جانابلىرىدىن ئۆتكۈزەك»^{①۹}. نىزارى تۇرپانغا بارغاندا ئۆزىنىڭ يالغۇز ئەمەسلىكىنى مۇنداق ئىپادىلىگەن:

قىلىپ شۇئەلەئى لۇتقى خۇدايى بىلە، تېرىپ ئۇنچە دەرياسىدىن جەۋھەرى،
ياتىپ نەچچە كۈنلەر زىيائى بىلە. تىزىپ رىشتەغە ئەيلەڭىز گەۋھەرى^{②۰}.

گەرچە غەزەلنىڭ تۇرپانغا بارغان - بارمىغانلىقى ھەققىدە نىزارى ھېچنېمە دېيىمگەن بولسىمۇ، كۈللىياتتىكى داستانلارنىڭ نىزارى، غەزەبى ۋە زىيائى تەخەللۇسىدا يېزىلغانلىقى غەزەلنىڭمۇ نىزارى بىلەن بىر دەۋردە ئەسەر يازغانلىقىدىن دالەت بېرىدۇ.

غەربىيىنىڭمۇ زۇھۇرىدىن ئىبىسەگ سارىيىدا خىزمەت قىلغانلىقىنى كۈللىياتتىكى غەربىي تەخەلە
لۇسىدا يېزىلغان: «شاھ زۇھۇرىدىن مەدەنىيەت بىر نەچچە سۆز سورىماق» ② دېگەن ھېكايە
يەتتىن بىلىگىلى بولىدۇ.

غەربىي بۇ ھېكايىسىدە زۇھۇرىدىن ئىبىسەگنى مەدەنىيىلىگەن ۋە «كىتابىي غەرب» داستانى
نىنى زۇھۇرىدىن ئىبىسەگنىڭ دالالىتى بىلەن يازغانلىقىنى ئېيتقان. دېمەك، غەربىيىمۇ نىزارى
بىلەن بىللە سارايدا خىزمەت قىلغان ھەمدە نىزارى بىلەن تۇرپانغىمۇ بارغان. «غەربىيەلەر
ھېكايىتى» ناملىق چاتما داستانلارنى ئۈچ شائىر ئىجادىي ھەمكارلىقتا ۋۇجۇدقا چىقارغان.
بۇ قول يازمىنىڭ 30A - 33A، 34B، 64B، 108A، 262A، 274B، 296A ۋاراق-
لىرىدا نىزارى تەخەللىۋىسى؛ 107B، 279B، 280B، 293B ۋاراقلىرىدا غەربىي تەخەللىۋى-
سى؛ 112B، 217B، 253B، 262A ۋاراقلىرىدا زىيائى تەخەللىۋىسى قوللىنىلغان. «غەربىيەلەر-
ھېكايىتى» ناملىق چاتما داستانلاردىكى «پەرھاد ۋە شىرىن» (47B-64B ۋاراق) ۋە
«بانۇ» (263A-272B ۋاراق) دا نىزارى تەخەللىۋىسى؛ «شاھ بەھرام» (79A-107B
ۋاراق) دا غەربىي تەخەللىۋىسى؛ «چاھار دەرۋىش» (A112-221A ۋاراق) تە نىزارى
ۋە زىيائى تەخەللىۋىسى؛ «مەسئۇد ۋە دىلىئارا» (233B-253B ۋاراق) دا زىيائى تەخەللىۋى-
سى قوللىنىلغان. «لەيلى ۋە مەجنۇن» (64B-78B ۋاراق)، «مەھزۇن ۋە گۈلنەسا»
(221A-233B ۋاراق)، «رابىيە - سەئىدىن» (253B-261A ۋاراق) ناملىق داستانلارغا
ھېچكىمنىڭ تەخەللىۋىسى قويۇلمىغان. لېكىن بۇ ئەسەرلەرنىڭ تىلىنى، بەدىئىي تەسۋىر
ۋاسىتىلىرىنى، ئۇسلۇب ئالاھىدىلىكلىرىنى «پەرھاد ۋە شىرىن» نىڭ تېكىستلىرىگە سېلىشتۇر-
رۇپ كۆرسەك، تەخەللىۋىسى داستانلارنىڭ نىزارىغا تەئەللۇق ئىكەنلىكىنى قىياس قىلالايمىز.
كۈللىيات تەركىبىدىكى ئەسەرلەرنى ماۋزۇ جەھەتتىن ئۈچ قىسىمغا بۆلۈش مۇمكىن.
1، دېداكتىك ئەسەرلەر. 2، مۇھەببەت تېمىسىدىكى ئەسەرلەر. 3، مۇنازىرە خاراكتېرىدىكى
ئەسەرلەر.

1. «زادۇن - نەجات» (1B-25B ۋاراقلار) كۈللىياتتىكى دېداكتىك ئەسەر ھېساب-
لىنىدۇ. داستاندا مۇدىرى خۇدىن بىلەن مۇقىبىلى رەۋشەندىل ناملىق ئىككى شەخس ئوتتۇرىسىدىكى
دىنىي مۇنازىرە سوئال - جاۋاب ئارقىلىق بايان قىلىنغان. شائىر ياخشىلىق بىلەن يامانلىق، مەرد-
لىك بىلەن شەخسىيەتچىلىك، جاھىللىق بىلەن ئالىيچانابلىق، ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن ئەخلاقسىزلىق،
تىرىشچانلىق بىلەن ھورۇنلۇق، ئۈمىدۋارلىق بىلەن ئۈمىدسىزلىك، نادانلىق بىلەن دانالىق، پاكلىق
بىلەن ناپاكلىق ھەققىدىكى خىياللىرىنى نەزىم ۋە نەسرىي ئۇسۇلدا ۋەز - نەسەپەتلەر ئار-
قىلىق بايان قىلغان. داستان 1509 قاتار نەزىم ۋە 996 قاتار نەسرەدىن تەشكىل تاپ-
قان بولۇپ، ئەسەرنىڭ يېزىلىش تارىخى 1843 - يىلى، دەپ كۆرسىتىلگەن. ئۇنىڭ نامىنى
مۇئەللىپ تۆۋەندىكىچە قەيت قىلىپ ئۆتكەن:

سەۋالەت ئىتتامىغە يەتتى بات،

كىتابەت بولۇپ ئىسمى «زادۇن - نەجات» ②.

بۇ ئەسەر ھەر خىل مەنبەلەردە ھەر خىل نام بىلەن ئاتالغان. مەسىلەن، «زادۇن - نەجات»
(قۇتۇلۇش ئۇرۇقلىرى)، «دەھرۇن - نەجات» (قۇتۇلۇش دۇنياسى)، «دەۋرۇن - نەجات»

(قۇتۇلۇش دەۋرى). شائىر بۇ ئەسەرنى قايتا ئىشلەش جەريانىدا ماۋزۇلىرىنى ئۆزگەرتكەن بولۇشى مۇمكىن. ماۋزۇلار كۆچۈرگۈچىلەر تەرىپىدىن ئۆزگەرتىلگەن، دەپ قىياس قىلىشقا بولىدۇ. بۇلارنىڭ قايسىسىرى ئەڭ ئاخىرقى نۇسخا ئىكەنلىكى ۋە نىزارنىڭ قايسى ماۋزۇنى مۇۋاپىق تاپقانلىقى بىزگە مەلۇم ئەمەس. شائىر كۈللىياتنىڭ سوۋېت پەنلەر ئاكادىمىيىسى شەرقشۇناسلىق ئىنىستىتوتىنىڭ لېنىنگراد بۆلۈمى قول يازمىلار فوندىدا ساقلانغان نۇسخىسى نىزار- رىنىڭ ئۆز قول يازمىسى ئىكەنلىكىنى ۋە بۇ نۇسخىنى شائىر ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا كۆچۈر- گەنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، يۇقىرىدىكى ئۈچ نۇسخىنىڭ ئىچىدە «زادۇن - نەجات» نى ئاخىر- قى نۇسخا بولۇشى مۇمكىن، دەپ ھېسابلايمىز.

2. «غەربىلەر ھېكايىتى» قول يازمىنىڭ 20A—274A ۋاراقلىرىغا جايلاشقان بولۇپ، ئۇنىڭ تەركىبىدە «پەرھاد ۋە شىرىن»، «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «مەھزۇن ۋە گۈلنەسا»، «ۋامىق ۋە ئۇزرا»، «بانۇ»²³، «رابىيە - سەئىدىن» (نىزارى)، «چاھار دەرۋىش» (نىزارى، زىيائى)، «مەسئۇد ۋە دىلىئارا» (زىيائى)، «شاھ بەھرام» (غەربىي) دىن ئىبارەت توققۇز داستان ھەمدە بىرقانچە ھېكايىلار بار. ئابدۇرېھىم نىزارى «غەربىلەر ھېكايىتى» نىڭ مۇندەرىجىسىدە تۈرلۈك ھەجىمىدىكى 18 پارچە ئەسەرنى ساناپ چىققان.

داغى توققۇزىنچىگە مەجنۇن دېگىل،
ئونىنچىسى ئازادە بەخت سۆزى بىل.
يەنە ئون بىرىنچى چۇدەرۋىش سۆزى،
ئون ئىككىنچىسى ھەمكى دىلۋىش سۆزى.
يەنە ئون ئۈچىنچىسىدۇر سەكپەرەست،
.....

خەتا بولسە گەر ئەفۇ قىلغىل ئەتا،
ئەتا ئەفۇ بولسا يوق ئولغاي خەتا.
چۇ تەسنىق فېھرەستىن ئەيلەي بەيان،
رىۋايات تەئىدادى تاپقاي نىشان.
بىرىنچىسىدۇر ھەمدى پەرۋەردىگار،
ئىككىنچى ئېرۇر نەئىتى ئەلقابى يار.
ئۈچىنچى مۇناجات ئىلە مەۋ ئىزەت،
كى، تۆتىنچىسى ئىشقىدىن ۋاقىئەت.
بېشىنچى ئېرۇر نەقل ئەسھابى كەھف
كى، ئالتىنچىدۇر سەئىد ئەسھابى كەھف.
كى، يەتتىنچىسى ئىسسى سىررى شىكەن،
يەنە سەككىزىنچى ئېرۇر كوھىكەن.

يەنە ئون بەشىنچى دېگىل ئول غەرب،
ئون ئالتىنچىدە گۈلنەسا سارغەرب.
يەنە ئون بىلە يەتتى مەسئۇد دەگىز،
كى ئون سەككىزى رابىيە گۈل مەگىز.
ئەدەد قىلسە ئارتۇق ھېكاياتى بار،
كى ئەفرادىنى قىلمادۇق ئېئىتىبار²⁴.

نىزارى «چاھار دەرۋىش» داستانىدىكى تىۋت دەرۋىشنىڭ سەزگۈزەشتىسىنى ۋە كىچىك ھەجىمىدىكى بىرنەچچە ھېكايەتلەرنىمۇ يۇقىرىدا ساناپ ئۆتۈلگەن 18 داستان قاتارىغا قوشقان. نىزارى كۈللىياتنى تەرتىپكە سالغاندا داستانلارنىڭ مۇئەللىپلىرىگە قاراپ ئەمەس بەلىكى ئەسەرنىڭ مەزمۇن خاراكتېرىگە قاراپ جايلاشتۇرغان. شۇنىڭ ئۈچۈن كۈللىياتتا نىزارى، غەربىي ۋە زىيائى تەخەللۇسىدىكى ئەسەرلەرنىڭ جايلىشىش تەرتىپى ئارىلىشىپ كەتكەن. «غەربىلەر ھېكايىتى» تەركىبىدىكى داستانلارنىڭ كۆپ قىسمى نىزارىغا مەنسۇپ بولغانلىقى ئۈچۈن كۈللىيات شۇ شائىرنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان. نىزارى تەرىپىدىن «غەربىلەر ھېكايىتى» دەپ نام قويۇلغان بۇ چاتما داستانلار «ئۇيغۇر

كلاسسىك ئەدەبىياتى قول يازمىلىرىنىڭ كاتالوگى» دا: «ئاپتور ئەسىرىگە ئىسىم قويىمىغان، بەزىلەر ئۇنى «خەمسە» دەپ ئاتاپ كەلگەن. بىز ئەسەرنىڭ مەزمۇنىغا قاراپ «مۇھەببەت توغرىسىدا داستانلار» دەپ ئىسىم قويدۇق»²⁵، دەپ ئىزاھلانغان. بىز بۇ كاتالوگدىكى «ئاپتور ئەسىرىگە ئىسىم قويىمىغان» دېگەن پىكىرگە قوشۇلالمايمىز. چۈنكى نىزارنىڭ ئىسمى قىيى مەزمۇندىكى ئەسەرلەرنى جەملەپ «غەربىلەر ھېكايىتى» دەپ ئىسىم قويغانلىقى تۆۋەندىكى مىسىرالاردىن مەلۇم بولىدۇ.

يارانلار دۇئا بىرلە ياد ئەيلەڭىز، غەربىلەر ھېكايىتى بولدى تەمام،
شېكەستە نىزارنى شاد ئەيلەڭىز. كى ئەھبابلەر روھىغە ۋەسسەلام²⁶.

«غەربىلەر ھېكايىتى» نىڭ يېزىلغان ۋاقتى ئىلمىي ئەدەبىياتلاردا ھەر خىل كۆرۈنىشى بولغان. مەسىلەن، «شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى» ژۇرنىلىنىڭ 1957 - يىلىلىق 6 - سانىدا «نىزارى 1837 - يىلىدىن باشلاپ «مۇھەببەت داستانلىرى» (غەربىلەر ھېكايىتى) ناملىق بىر چوڭ ئەسەرنى يېزىشقا كىرىشىپ، ئۇنى مۇۋەپپەقىيەت بىلەن تۈگەتكەن» دەپ كۆرسىتىلگەن. ئوسمان مەمەتخۇنۇنىڭ «ئۇيغۇر ئەدەبىياتى كلاسسىكىلىرى» ناملىق كىتابىدا بۇ ئەسەرلەرنى «1830 - يىلىدىن 1840 - يىلىغىچە يېزىلىپ تاماملانغان» دېيىلگەن. «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى قول يازمىلىرىنىڭ كاتالوگى» دا بولسا «1837 - 1838 - يىللار» دەپ كۆرسىتىلگەن. كۈللىياتنىڭ لېنىنگراد نۇسخىسىدا «غەربىلەر ھېكايىتى» نىڭ يېزىلىشقا باشلىغان ۋاقتى تۆۋەندىكىچە قەيت قىلىنغان:

سۇرۇپ سۆزنى ئاسان ھەمە بىلگۈدەك، كى، ئەئرىخى ھىجرەت مۇئەييەن بولۇپ.
كى، مەزمۇنلارنى ئەيلەدەم كۈلگۈدەك. ۋەرەققە كىتابەت ئىشى بولدى سەبەت،
بۇ ھەڭگام ئارا سۆز مۇزەييەن بولۇپ، ھەزارۇ دۇ بازىيۇ پەنجاۋۇ ھەفت.
بۇنىڭدا شائىر «غەربىلەر ھېكايىتى» نى ھىجرىيە 1257 - (مىلادى 1841 - 1842) يىلىدا يېزىشقا باشلىغانلىقىنى ئىپادىلەپ، ئاخىرقى ئەسىرىدە:

تەلەيمىز، ئايا ساقىيا، جامى مەي، ئىچىپ دەيرى پىرىغە خۇددام ئولاي،
كەرەم قىل نىزارغە چۇن پەي - بەپەي كى خىزمەت قىلاي تالەبى جام ئولاي.

دەپ، ھىجرىيە 1260 رەقىمىنى يېزىپ قويغان. بۇنىڭدىن «غەربىلەر ھېكايىتى» نىڭ قاچان يېزىلىپ تاماملانغانلىقى ئۆز ئۆزىدىن مەلۇم بولىدۇ. دېمەك، «غەربىلەر ھېكايىتى» نىزارى، زىيائى ۋە غەربىيلارنىڭ ئىجادىي ھەمكارلىقىدا 1841 - يىلىدىن 1844 - يىلىغىچە تۇرپاندا يېزىلىپ تاماملانغان. لېكىن ئابدۇرېھىم نىزارنىڭ «رابىيە - سەئىد» داستانى بۇنىڭدىن مۇستەسنا دورۇ. شائىر بۇ داستاننى ھىجرىيە 1248 - (مىلادى 1832 - 1833) يىلى قەشقەر شەھىرىنىڭ كۆكچى مەھەللىسىدە سادىر بولغان رېئال ۋەقە ئاساسىدا ھىجرىيە 1264 - (مىلادى 1848) يىلىدا يازغان. بۇ ھەقتىكى مەلۇماتنى بىز نىزارنىڭ ئەسىرىدە كۆرسىتىلگەن رەقەملەرگە قاراپ ئېنىقلىدۇق. داستاننىڭ باش قىسمىدا ۋەقەنىڭ سادىر بولغان ۋاقتى ۋە ئورنى مۇنداق بايان قىلىنغان:

خىرەد چۇن تەۋارىخ ھېسابىن دېدى، كى، ئۇششاقلاردىن ئېشىتىل خەبەرە
 مىڭۇ ئىككى يۈز قىرىق سەككىز ئىدى. ئەجەب ۋاقىتاتىكى بولمىش ئەيان،
 بىلادى مۇئەييەن ئېرۇر كاشغەر، ئىكى يار بىرى بىرگە تاپشۇردى جان.
 شائىرنىڭ بۇ ئەسەرنى يازغان يىلى داستاننىڭ ئوتتۇرىسىدا ئەبجەت ھېسابىدا بېرىلگەن:
 چەراغىن ھۇرۇفمىنىكى، ئەھلى خىرەد،
 كى، تەئرىخى سالىن دېمىش بىلمەدەد.

«چەراغىن» سۆزىنى ئەبجەد بويىچە ھېسابلىغاندا ھىجرىيە 1264 - يىلى، دېگەن
 سۆز كېلىپ چىقىدۇ. دېمەك، داستان مىلادى 1848 - يىلىدا، يەنى، ۋەقە سادىر بولغان
 ۋاقىتتىن 15 - 16 يىل كېيىن يېزىلغان.
 نىزارىنىڭ بۇ داستانىمۇ باشقىلار تەرىپىدىن كۆچۈرۈلۈپ، نۇسخا كۆپەيتىلىپ،
 خەلق ئارىسىغا كەڭ تارقالغان. شۇ نۇسخىلارنىڭ بىرى ھازىر تاشكەنت شەھىرى ئەبۇ
 رەيھان بېزۈنى نامىدىكى شەرقشۇناسلىق ئىنىستىتوتىنىڭ قول يازمىلار فوندىدا ساقلانماقتا.
 قول يازما ئاددىي قەغەزگە كۆك سىياھتا كۆچۈرۈلگەن. جەمئىي 41 بەت. ھەر بىر بېتىم
 گە 25 قۇردىن كۆچۈرۈلگەن. كىتابنىڭ بىرىنچى بېتىگە نامەلۇم شەخس تەرىپىدىن تۆۋ
 ۋەندىكىدەك ئەسكەرتىش يېزىلغان: «رەبىيە - سەئىدىن» داستانى مىلادىنىڭ 1835 -
 يىللىرىدا شائىر ئابدۇرېھىم نىزاي تەرىپىدىن يېزىلغان بولۇپ، 1828 - يىلى بەھرام
 مۇمىن ئۆچتۇرپانغا بارغاندا بۇ داستاننى ئوقۇپ، ئۇنىڭغا ئىنتايىن قىزىققان. شۇنىڭ
 بىلەن ئەسلى نۇسخىسىنى كۆچۈرۈۋېلىشنى نىيەت قىلىپ، بۇ نۇسخىنى كاتىپلارغا كۆچۈر-
 گۈزگەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ داستان خەلق ئىچىگە تارالغان ۋە نۇرغۇن كىشىلەر بۇ داستاننى
 ئوقۇش پۇرسىتىگە ئىگە بولغان.»

بۇ كاتىپنىڭ مۇلاھىزىسى بولۇشى مۇمكىن. نامەلۇم كاتىپ تەرىپىدىن يېزىلغان بۇ
 قۇرلار «رەبىيە - سەئىدىن» داستانىنىڭ ئاپتورى ئابدۇرېھىم نىزاي ئىكەنلىكىنى ۋە
 داستاننىڭ خەلق ئارىسىغا كەڭ تارقالغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ. بىراق، ئەسەرنىڭ يېزىلغان
 ۋاقتىنى 1835 - يىلى، بەھرام مۇمىننىڭ داستاننى ئوقۇغان ۋاقتىنى 1828 - يىلى دەپ
 يازغىنىغا قارىغاندا، كاتىپ ئۇنچىۋالا ساۋاتلىق ئادەم ئەمەس. بۇ كاتىپنىڭ دىققەتسىزلى-
 كىگە يەنە بىر مىسال شۇكى، نىزاي (نىزاري) دېگەن سۆزنى نەزىرى (نەزاري) دەپ يازغان.
 ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ «رەبىيە - سەئىدىن» داستانىغا تەقلىد قىلىپ يېزىلغان ئەسەر-
 لەرمۇ بار. ئابدۇجېلىل ئىسىملىك ئاپتورمۇ «رەبىيە - سەئىدىن» ناملىق داستان
 يازغان. ئابدۇجېلىل بۇ داستاننى نىزارىدىن كېيىن يازغان. ئۇنىڭ بەزى مىسرالىرى
 نىزارىنىڭ داستانىدىن ئەينەن ئېلىنغان. كىتابنىڭ يېزىلغان ۋاقتىنى ئابدۇجېلىلمۇ ئەب-
 جەد ھېسابى بويىچە «چەراغىن» سۆزى بىلەن ئىپادىلىگەن. چەراغىن سۆزى يۇقىرىدا
 ئېيتقىنىمىزدەك، ھىجرىيە 1264 - يىلى بىلدۈرىدۇ. ئابدۇجېلىلنىڭ كىتابىدا «چەرا-
 غىن» سۆزى يېزىلغان قۇرغا ھىجرىيە 1254 دەپ يېزىپ قويۇلغان. بۇ ئەلۋەتتە ئەب-
 جەد ھېسابىنى بىلمەيدىغان بىر شەخس تەرىپىدىن يېزىپ قويۇلغان بولۇشى مۇمكىن.
 چۈنكى ھىجرىيە 1254 «چەراغىن» سۆزىنىڭ ئەمەس بەلكى «چەراغىم» دېگەن سۆز-
 نىڭ «ئەبجەد» ھېسابىدۇر.

ئابدۇرېھىم نىزارى «غەربىلەر ھېكايىتى» تەركىبىدىكى «پەرھاد ۋە شىرىن»، «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «مەھزۇن ۋە گۈلنەسا»، «ۋامىق - ئۇزرا» قاتارلىق رومانلىق ئەسەر-لىرىنى قەشقەر ھاكىمى زۇھۇردىننىڭ تەكلىپى بىلەن 1841 - 1844 - يىللاردا يازغان. «رابىيە - سەئىدىن» داستانى بولسا 1848 - يىلى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ يازغان. بۇ ئەسەر شائىرنىڭ ئىجادىي كۈچ - قۇۋۋىتى ئۇرغۇپ تاشقان، دۇنيا قارىشى پىشپى يېتىلگەن، ئىجتىمائىي، سىياسىي پىكىرلىرى كامالەتكە يەتكەن دەۋردە يېزىلغان. شۇڭا بۇ ئەسەر شائىر ئىجادىنىڭ يۇقىرى چوققىسى ھېسابلىنىدۇ.

3. كۈللىياتتا «غەربىلەر ھېكايىتى» دىن كېيىن شائىر غەربىلەرنىڭ «كىتابى غەربى» ناملىق ئەسىرى (276A - 293B ۋاراقلار) بېرىلگەن. بۇ ئەسەر 32 خىل كەسىپ ئىگىلىرىنىڭ مۇنازىرىسىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە بولغان مۇناسىۋىتى سوئال - جاۋاب ئۇسۇلىدا بايان قىلىنغان. كۈللىياتقا بۇ داستاندىن كېيىن غەربىلەرنىڭ يەنە ئىككى ھېكايىتى ۋە «مىرئەلىشىر (خەمىسە) لىرىدىن ئۇزۇپ ئېلىنغان بىر ھېكايەت» كىرگۈزۈلگەن (274A، 276A ۋاراقلار). بۇنىڭدا غەربىي نەۋائىنىڭ لىرىدىن مېڭىپ، «كىتابى غەربى» داستانىنى يازغانلىقىنى ئېيتقان ۋە بۇ داستاننىڭ ھىجرىيە 1252 - يىلى (مىلادى 1841 - 1842 - يىلى) يېزىلغانلىقىنى ئەسكەرتكەن.

كۈللىياتنىڭ 294A - 296A ۋاراقلىرىدا نىزارىنىڭ نەۋائى غەزىلىگە بېغىشلانغان ئىككى مۇخەممىسى، غەربىلەرنىڭ بىر مەسىئەۋىسى، نىزارىنىڭ ئىلىم، ئەدەب - ئەخلاق ھەققىدىكى بىر مەسىئەۋىسى، تەخەللۇس قويۇلمىغان بەش بەندىلىك بىر غەزەل، بوياقچى توغرىسىدا يېزىلغان بىر ھېكايەت، يوپۇرماق شەكلىدىكى ئىككى رامكا ئىچىگە ئېلىنىپ يېزىلغان تەسەۋۋۇپ روھىدىكى ۋەز - نەسەپتەر ۋە تائىت - ئىبادەت قائىدىلىرى بايان قىلىنغان تېكىستلەر بار.

قول يازما بەتلەرنىڭ چۆرىشىگە نىزارىنىڭ نەۋائى غەزەللىرىگە بېغىشلانغان 37 مۇخەممىسى (1B - 25B، 216A - 216B، 294A، 294B ۋاراقلاردا)، غەربىلەرنىڭ 39 غەزىلى (276A - 289A ۋاراقلاردا)، ئاپتورى نامدۇم تۆت غەزەلنىڭ (295A ۋاراقتا) مەتلەنى يېزىلغان. قول يازما بەتلەرنىڭ چۆرىشىگە يەنە نەۋائىنىڭ 286 غەزىلىدىن مەتلە ۋە مەقتەلەر كۆچۈرۈلگەن. كۈللىياتقا نەۋائى دۇردانىلىرىدىن نەۋائىنىڭ كىرگۈزۈلۈشى بىر تەرەپتىن كۈللىياتنىڭ قىممىتىنى ئاشۇرغان، يەنە بىر تەرەپتىن كۈللىيات ئاپتورلىرىنىڭ ئۇلۇغ ئۇستاز نەۋائىغا بولغان ھۆرمىتىنى ئىپادىلىگەن. كۈللىياتقا جەمئىي 18383 بېيىت، يەنى 36766 مىسرا شېئىر كىرگۈزۈلگەن. «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى قول يازمىلىرىنىڭ كاتالوگى» دا تىلغا ئېلىنغان «مۇھەببەت داستانلىرى» (غەربىلەر ھېكايىتى) نىڭ ئۇرۇمچى نۇسخىسى يەتتە داستان، ئون بىر ھېكايەتتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭغا 12 مىڭ بېيىت، يەنى 24 مىڭ مىسرا شېئىر كىرگۈزۈلگەن.

ھازىرغىچە بۇ داستانلار مەجبۇئەسى ھەرخىل ناملار بىلەن ئاتىلىپ كېلىنمەكتە. ئۇرۇمچى نۇسخىسىدا شەرتلىك رەۋىشتە «مۇھەببەت داستانلىرى» دەپ، لېنىنىڭراد نۇسخىسىدا شائىر ئۆزى قويغان نام بىلەن «غەربىلەر ھېكايىتى» دەپ ئاتالغان. لېنىنىڭراد

نۇسخىسىنى بىز نىزارى كۈللىياتى، دەپ ئاتىدۇق.

نىزارىنىڭ لېنىنگرادتىكى كۈللىياتىنى ھازىرغىچە بەزى ئالىملار نىزارىنىڭ ئۆزى قولى بىلەن كۆچۈرۈلگەن قول يازما، دەپ قىياس قىلىشقان بولسىمۇ، بۇ مەسىلە تېخى ئىلمىي ئاساستا ئىسپاتلانمىغانىدى. بىز بۇ مەسىلنى ئېنىقلاشقا ھەرىكەت قىلىپ كۆر-دۇق. ئابدۇرېھىم نىزارى تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن نەۋائى كۈللىياتىنىڭ نادىر نۇسخىسى لىرىدىن بىرى 1970-يىلى ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى خ. سۇلايمانوۋ نامىدىكى قول يازمىلار ئىنىستىتوتىنىڭ قول يازمىلار فوندىغا قوبۇل قىلىندى. قول يازمىغا نەۋائىنىڭ ھەممە ئەسەرلىرى دېگۈدەك كىرگۈزۈلگەن. كۈللىيات XX-ئەسىرگە خاس قۇسلۇبتا قەشقەردە تۈزۈلگەن. كىتابنىڭ فورماتى 29 × 43. قول يازما پۇختا نەستەلىق خەتتە، نېپىز ناۋات رەڭ خوتەن قەغەزىگە كۆچۈرۈلگەن.

قوليازما كۈللىياتىنىڭ ئىككى يېرىدە تارىخ بېرىلگەن. بۇنىڭ بىرىنچىسى كۈللىياتنىڭ 1322-بېتىدە: «رەقەم قىلغۇچى (يازغۇچى) بەندىنى زەئىپ، ئاجىز ئۈمىدلىك ئابدۇرېھىم مۇھەممەت پازىل قەشقەرى ئوغلى 1245-يىلىدا». ئىككىنچىسى 1346-بەتتە: «بۇ ئۇلۇغ، مۇبارەك نۇسخا تامام بولدى 1245-تارىختا. گۇناھكار بەندىنى زەئىپ قولىدا. پەيغەمبەرلەر رەھىمىتى ھەققى، تەڭرى گۇناھىنى كەچۈرسۇن».

بۇ تېكىستتىن كېيىن كاتىپ تەرىپىدىن تۆۋەندىكى پارىچە بېيىت يېزىلغان.

تەرجىمىسى:

ھەركىم بۇ كىتابقا قارىسا،
ئابدۇرېھىم قەشقەرى خېتىدۇر.
ئابدۇرېھىمنىڭ گۇناھىنى كەچۈرسۇن،
قەغەز بىلەن خەت زامانلار بويى قالار.

يۇقىرىدىكى تارىختىن مەلۇمكى، نەۋائى كۈللىياتى قول يازمىسى ھىجرىيە 1245- (مىلادى 1830) يىلى مۇھەممەت پازىل قەشقەرى ئوغلى ئابدۇرېھىم تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن. دېمەك، كاتىپ ئابدۇرېھىم - شائىر نىزارىدۇر.

ئابدۇرېھىم نىزارىدىن باشقا ئابدۇرېھىم ئىسىملىك يەنە بىر كاتىپنىڭ ئۆتكەنلىكى ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى بېرونى نامىدىكى شەرقشۇناسلىق ئىنىستىتوتىنىڭ قول يازمىلار فوندىدا ساقلانغان 2794-ئىنۋېنتار نومۇرلۇق «دىۋان نەۋائى» دىن مەلۇم بولدى. قول يازمىنىڭ 147-بېتىگە: «كىتاب تەڭرى ياردىمى بىلەن رەجەپ ئىيىنىڭ ئونىنچى كۈنىدە، 959-يىلىدا تامام بولدى. كاتىپ بەندىنى بىچارە ئابدۇرېھىم، سەنە 959» دەپ يېزىلغان. دېمەك، كاتىپ ئابدۇرېھىم شائىر ئابدۇرېھىم-دىن تەخىمەن ئۇچ ئەسىر ئىلگىرى ياشىغان بولۇپ، ئۇ نەۋائىنىڭ زامانىداش ئىدى. كاتىپ ئابدۇرېھىم نەۋائى ئەسەرلىرىنى كۆچۈرگەن، لېكىن بىز نەزەردە تۇتقان نەۋائى كۈللىياتىنىڭ قەشقەر نۇسخىسىنى ئۇيغۇر شائىرى ئابدۇرېھىم نىزارى 1830-يىلى قەشقەردە كۆچۈرگەن. دېمەك، كاتىپ ئابدۇرېھىم بىلەن شائىر ئابدۇرېھىم نىزارى باشقا-باشقا شەخس بولۇپ، بىرىنچىسى نەۋائىنىڭ زامانىدىكى، ئىككىنچىسى 19-ئەسىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن نامايەندىلىرىدىن بىرىدۇر.

بىز ئەلشىر نەۋائى كۈللىياتىنىڭ قەشقەر نۇسخىسىنى شائىر ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ لېنىنگرادتىكى كۈللىياتىنىڭ نۇسخىسىغا سېلىشتۇرۇپ، ھەر ئىككى نۇسخىنىڭ ئۇسلۇبى، ھەرپلەرنىڭ ئوخشاشلىقى، قول يازمىنىڭ بەزى بەلگىلىرىنى تەتقىق قىلىپ، ھەر ئىككى قول يازمىنىڭ كۆچۈرگۈچىسى ئابدۇرېھىم نىزارى ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىدىق. نىزارى ئۆز كۈللىياتىنىڭ ۋاراقلىرىنىڭ چۆرىسىگە نەۋائى غەزەللىرىدىن ئۆرنەكلەرنى كۆچۈرگەن، بۇ غەزەللەرنىڭ نەۋائى كۈللىياتىدىمۇ مەۋجۇت بولغانلىقى بىزنىڭ قول يازما شۇناسلىق تەتقىقاتىمىزنى خېلى ئاسانلاشتۇردى. شۇنداق قىلىپ، نىزارىنىڭ لېنىنگرادتا ساقلىنىۋاتقان كۈللىياتى بىلەن ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى خ. سۇلايمانوۋ نامىدىكى قول يازمىلار ئىنستىتۇتىنىڭ قول يازمىلار فوندىدا ساقلىنىۋاتقان نەۋائى كۈللىياتىنىڭ قەشقەر نۇسخىسىنى قول يازما شۇناسلىق نۇقتىئىنەزەرى بويىچە سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق، نىزارى كۈللىياتىنىڭ لېنىنگرادتا ساقلىنىۋاتقان نۇسخىسى نىزارىنىڭ ئۆز قەلىمى بىلەن كۆچۈرۈلگەنلىكىنى ئىسپاتلاپ چىقتۇق.

نىزارىنىڭ ئاتىسىنىڭ ئىسمى ھازىرغىچە بىز كۆزدىن كەچۈرگەن مەنبەلەرنىڭ ھېچقايسىدا ئۇچرىمىغانىدى. نەۋائى قول يازما كۈللىياتىنىڭ ئابدۇرېھىم نىزارى تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن قەشقەر نۇسخىسىنىڭ 1322 ۋە 1346 - بەتلەردە بېرىلگەن مەلۇماتلارغا ئاساسلىنىپ بۇ مەسىلىنى ئېنىقلىدىق. مەلۇم بولۇشىچە، ئابدۇرېھىم نىزارى مۇھەممەت پازىل قەشقىرىنىڭ پەرزەنتىدۇر.

ئابدۇرېھىم نىزارى نەۋائى كۈللىياتىنىڭ قەشقەر نۇسخىسىنى 1829 - 1830 - يىللاردا كۆچۈرگەن. بۇ ئىش شائىرغا كۈللىيات تۈزۈش ۋە كىتاب ئۆپلەشنى ئۆگىنىشنىڭ مەكتىپى بولغان. ئۆزىنىڭ كۈللىياتىنى بولسا 1841 - 1944 - يىللاردا تۈزگەن. بۇ يەردە شۇنى تەكىتلەش زۆرۈركى، ئابدۇرېھىم نىزارى نەۋائى كۈللىياتىنى كۆچۈرگەن ۋاقىتتا «بەندەئى زەئىپ، ئاجىز ئابدۇرېھىم» دەپ ئىمزا قويغان. بۇمۇ نىزارى دېگەنلىكتۇر. نىزارىنىڭ خەتتاتلىق دەۋرى بۈيۈك ئۇستاز نەۋائىنىڭ مىراسلىرىنى تەكرار - تەكرار كۆچۈرۈش، ئۆزىنىڭ قەلەم قۇۋۋىتىنى ئاشۇرۇش، تالانتىنى ئۆستۈرۈش ۋە كامالەت چوققىسىغا كۆتۈرۈلۈش دەۋرى بولدى. نەۋائىنىڭ بىباھا دۇراندلىرى نىزارى ئۈچۈن تۈگىمەس ئىلھام مەنبەسى بولۇپ، ئۇنى ئىجادىيەتنىڭ داغدام يولىغا باشلىدى.

ئىزاھاتلار

- ① «شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى» ژۇرنىلى 1957 - يىللىق 6 - سان.
- ② سىجالات - قازىخاندا ۋە سەمقە، ھۆكۈمەت نامە قاتارلىق ھۆججەتلەرنىڭ مەزمۇنى يېزىپ قويۇلدىغان دەپتەر.
- ③ «شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى» ژۇرنىلى نىزارىنى بويىچى - ھۈنەرۋەن ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، دەپ مەلۇمات بەرگەن. يەنە بەزى تەتقىقاتچىلار نىزارى كۈللىياتىنىڭ 25 - ۋارىقىدىكى: تىرىپ سۆزى ئاندىن باشقاچى بولۇپ، ئۇلاپ سەفەگە چۈن يىماقچى بولۇپ، دېگەن مىسرالارغا ئاساسلىنىپ، نىزارىنى يىماقچى - موزدۇز ئائىلىسىدە تۇغۇلغان بولۇشى

مۈمكىن، دەپ قارايدۇ. نىزارنى بويلاقچى ھۈنەرۋەن ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، دەپ قارىغۇچىلارنىڭ نېمىگە ئاساسلانغانلىقى بىزگە مەلۇم ئەمەس. لېكىن يۇقىرىدىكى شېئىرغا ئاساسلىنىپلا ئۇنى ياماقچى — موزدۇز ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، دەپ پەرەز قىلىشقىمۇ قوشۇلالمايمىز. شائىر بۇ شېئىرىدا سۆز دۇردانلىرىنى خۇددى باشقاچىنىڭ باشقا تەرگىنىدەك تەرگە ئىلىمىنى ۋە بۇ سۆزلەرنى خۇددى ياماقچىغا ئوخشاش سەھىپىلەرگە چۈشۈرگەنلىكىنى سۆز ئويۇنى — بەدىئىي ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق ئىپادىلىگەن.

④ «شىنجاڭ ئەدەبىيات — سەنئىتى» ژۇرنىلى 1957 — يىللىق 6 — سان.

⑤ نىزارى قول يازما كۈللىياتى، ئىنئۇنتارس — 165 — نومۇرلۇق.

⑥ نىزارى كۈللىياتى لېشىنگىراد نۇسخىسى، 40B — ۋاراق.

⑦ نىزارى كۈللىياتى 42A — ۋاراق.

⑧ نىزارى كۈللىياتى، 42B — ۋاراق.

⑨ نىزارى كۈللىياتى، 34B — ۋاراق.

⑩ نىزارى كۈللىياتى، 43A — ۋاراق.

⑪ نىزارى كۈللىياتى، 34B — ۋاراق.

⑫ نىزارى كۈللىياتى، 43A — ۋاراق.

⑬ نىزارى كۈللىياتى، 33A — ۋاراق.

⑭ نىزارى كۈللىياتى، 43A — ۋاراق.

⑮ نىزارى كۈللىياتى، 41A — ۋاراق.

⑯ نىزارى كۈللىياتى، 40B — ۋاراق.

⑰ نىزارى كۈللىياتى، 41B — ۋاراق.

⑱ دەۋلەتشاھ سەمەرقەندى، «تەزكىرەتۇش — شۇئەرا»، ئەبۇ رەبھان بېرۇنى نامىدىكى قۇل يازمىلار فوندى. 8666 — ئىنئۇنتارس نومۇرلۇق كىتاب، 168A — ۋاراق.

⑲ نىزارى كۈللىياتى، 33A — ۋاراق.

⑳ نىزارى كۈللىياتى، 43A — ۋاراق.

㉑ نىزارى كۈللىياتى، 293B — ۋاراق.

㉒ نىزارى كۈللىياتى، 15B — ۋاراق.

㉓ شائىر بۇ ئەسىرىگە «بۇرۇن ئۆتكەن بىر ئادالەتلىك سۇلتاننىڭ ھېكايىسى. سۇلتاننىڭ مەرىپەتلىك ۋەسىيىتى بىلەن دۆلەت شۇڭقارى قويچى بالىسىنىڭ بېشىغا قونۇپ، تەقدىر رىشىسى ئۇنى ئىپپەتلىك بانۇغا باغلىغانلىقى. ئۇ بەرى سۈپەت بانۇ ئۆز نىگاھىنى ئىمتىھان باياۋىنىغا سېلىپ، مەقسەت مۇنارىسىدىن خەۋەر تاپقانلىقى» دەپ ماۋزۇ قويغان. بۇ ماۋزۇ بەك ئۇزۇن بولغانلىقى ئۈچۈن بىز ئۇنى «بانۇ» دەپ ئاتاشنى لايىق كۆردۈق،

㉔ نىزارى كۈللىياتى، 30B — ۋاراق.

㉕ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى قول يازمىلىرىنىڭ كاتالوگى، 41 — بەت.

㉖ نىزارى كۈللىياتى، 274B — ۋاراق.

㉗ «رابىيە — سەئىدىن»، ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى شەرقشۇناسلىق ئىنستىتۇتى قول يازمىلار فوندى. 10191 — ئىنئۇنتارس نومۇرلۇق.

ئۆزبېكىچىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: روزنەھەمەت جۈمە.

خوجەندى ۋە ئۇنىڭ «لەتافەتنامە» نامى
توغرىسىدا

مەھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

خوجەندى XIV ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمى، XV ئەسىرنىڭ ئالدىنقى چارىكىدە ياشاپ ئىجاد قىلغان كلاسسىك ئەدەبىيات نامايەندىلىرىدىن بىرى. تەخەللۇسىغا ئاساسلانغاندا، ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ خوجەند شەھىرىدە تۇغۇلغانلىقى مەلۇم. خوجەندىنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىي پائالىيىتىگە ئائىت مەلۇماتلار ساقلانمىغان. «لەتافەتنامە» سەرلەۋ-ھىلىك ئەسىرى ئۇنىڭ دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كەلگەن بىردىن بىر مىراسىدۇر.

خوجەندىنىڭ «لەتافەتنامە» سى XV ئەسىرنىڭ باشلىرىدا (1411 - يىللىرى) خارەزىدە ھۆكۈمرانلىق قىلغان تېمۇرنىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىرى سۇلتان مەھمۇدقا بېغىشلانغان. خوجەندى سۇلتان مەھمۇدنى مەدھىيىلەپ تۆۋەندىكى مىسرالار ئۈستىدە قەلەم يۈگۈرتىدۇ:

«ئايافەخرى سەلاتىن شاھى دەۋران،
زەمانە مەفخەرى مەھمۇد تارخان.
ئاجۇن فەخرى شەھەنشاهى زەمانە،
سىفانۇ سەۋلەتلىك تولدى جەھانە.»

«لەتافەتنامە» كلاسسىك ئەدەبىياتتا نامە ژانىرىنىڭ ئەڭ قەدىمكى نادىر نامايەندىلىرىدىن بىرى بولۇپ سانىلىدۇ. خوجەندى ئۆزىنىڭ بۇ ئەسىرىنى خارەزىمنىڭ «مۇھەببەتنامە» سىگە نەزىرە سۈپىتىدە يازغان. بۇ ھەقتە ئۇ تۆۋەندىكىچە بېشارەت بېرىدۇ:

«مۇھەببەت جامىدىن ئىچسەڭ شەرابى،
مۇھەببەتنامە، غە ئايىساڭ جەۋابى.»

.....
«خوجەندى سۆزلەرىن خارەزى مىسكىن
ئىشىتىسە يوللى دەپ قىلغايدى تەھسىن.»

«لەتافەتنامە» مەسنەۋىي شەكىلدە، ئەرۋىزنىڭ «ھەزەجى مۇسەددەسى مەھزۇنى»

(مەفائىيلۇن مەفائىيلۇن فەئۇلۇن) ۋەزىمىدە يېزىلغان. ئەسەر تۆت قىسىمغا بۆلۈنگەن. ئۇنىڭ دەسلەپكى 24 بېيىتى ئەسەرنىڭ يېزىلىش سەۋەبى، 21 بېيىتى سۇلتان مەھمۇد خان مەدھىيىسى، ئاخىرقى 10 بېيىت ئەسەرنىڭ خاتىمىسىدىن ئىبارەت. ئاساسىي ھاۋا زۇ 10 مەكتۇپتىن تەشكىل تاپقان بولۇپ، 222 بېيىتىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. پۈتۈن ئەسەر 554 بېيىت بىلەن تاماملىنىدۇ.

«لەتافەتنامە» دە چىن سۆيگۈ - مۇھەببەت چوڭقۇر ئىشتىياق بىلەن كۈيلىنىپ، ۋىسال شادلىمىقى، ھىجران قايغۇسى ماھىرلىق بىلەن تەسۋىرلىنىدۇ ۋە ئىنسانپەرۋەرلىك غايىلىرى ئىلگىرى سۈرۈلىدۇ. ئەسەر چوڭقۇر پىكىر، قايىناق ھېسسىيات بىلەن يۇغۇرۇلغان. ئۇ XV ئەسىر كلاسسىك شېئىرىيىتىگە خاس بەدىئىي ئەنئەنىلەرگە ئىگە. «لەتافەتنامە» كومپوزىتسىيون قۇرۇلۇشىنىڭ مۇكەممەللىكى، نامە ژانىرىدا بولۇشقا تېگىشلىك بۆلەكلەرنىڭ ئاساسەن مەۋجۇتلىقى ۋە بۇخىل بۆلەكلەرنىڭ ئۆزئارا ئورگانىك مۇناسىۋەتكە ئىگە بولغانلىقى قاتارلىق خۇسۇسىيەتلىرى بىلەن ئۆزىنىڭ يۇقىرى بەدىئىي قىممىتىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئەسەر تەسۋىرىي كۈچىنىڭ يۈكسەكلىكى بىلەنمۇ دىققەتنى جەلپ قىلىدۇ:

شەھى مەشرىق ئەلەم ئالەمغە ئوردى،
سىپاھى زەڭگى قورقۇپ يۈز ياشۇردى.

كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، بۇمىسرالاردا شائىر تاڭ يورۇپ، شەرق قىزارغانلىقىدەك تەبىئەت ھادىسىسىنى «شەرقنىڭ شاھى كۆككە قىزىلبايراق تاقىدى، تۈن لەشكەرلىرى ئۇنىڭدىن قورقۇپ، يۈزىنى يوشۇردى» دېگەنگە ئوخشاش تەسۋىرىي ۋاسىتىلەر بىلەن ئىپادە قىلىدۇ. يۇقىرىقى تەلەقن ئەسەرلەرنىڭ چوڭقۇر ئىپادىلەش كۈچىگە ئىگە ئىكەنلىكى توغرىسىدا پىكىر يۈرگۈزۈشىمىزگە تولۇق ئىمكانىيەت بېرىدۇ.

خوجەندىنىڭ ئۆز تىلى بىلەن ئېيتقاندا، ئۇ XIV ئەسىر مۇھىتىدا «تەپەككۈر دېڭىزغا نىقابىمىز ھالدا شۇڭخۇپ، ھېسابىمىز ئۇنچە - مەرۋايىت سۈزۈپ» چىقىتى. ئۇنىڭ دەۋرىمىزگەچە يېتىپ كەلگەن «لەتافەتنامە» دىن ئىبارەت بۇ مەرۋايىتى بۈگۈنكى كۈندىن مۇ كىشىلىك ياراتقان مەدەنىيەت خەزىنىسىدە يالتمىراپ تۇرماقتا.

«بۇلاق» جىمىيەسى تەرىپىدىن چىقىرىلغان. بۇ يىلى 1-نومۇر، 2-نومۇر، 3-نومۇر، 4-نومۇر، 5-نومۇر، 6-نومۇر، 7-نومۇر، 8-نومۇر، 9-نومۇر، 10-نومۇر، 11-نومۇر، 12-نومۇر، 13-نومۇر، 14-نومۇر، 15-نومۇر، 16-نومۇر، 17-نومۇر، 18-نومۇر، 19-نومۇر، 20-نومۇر، 21-نومۇر، 22-نومۇر، 23-نومۇر، 24-نومۇر، 25-نومۇر، 26-نومۇر، 27-نومۇر، 28-نومۇر، 29-نومۇر، 30-نومۇر، 31-نومۇر، 32-نومۇر، 33-نومۇر، 34-نومۇر، 35-نومۇر، 36-نومۇر، 37-نومۇر، 38-نومۇر، 39-نومۇر، 40-نومۇر، 41-نومۇر، 42-نومۇر، 43-نومۇر، 44-نومۇر، 45-نومۇر، 46-نومۇر، 47-نومۇر، 48-نومۇر، 49-نومۇر، 50-نومۇر، 51-نومۇر، 52-نومۇر، 53-نومۇر، 54-نومۇر، 55-نومۇر، 56-نومۇر، 57-نومۇر، 58-نومۇر، 59-نومۇر، 60-نومۇر، 61-نومۇر، 62-نومۇر، 63-نومۇر، 64-نومۇر، 65-نومۇر، 66-نومۇر، 67-نومۇر، 68-نومۇر، 69-نومۇر، 70-نومۇر، 71-نومۇر، 72-نومۇر، 73-نومۇر، 74-نومۇر، 75-نومۇر، 76-نومۇر، 77-نومۇر، 78-نومۇر، 79-نومۇر، 80-نومۇر، 81-نومۇر، 82-نومۇر، 83-نومۇر، 84-نومۇر، 85-نومۇر، 86-نومۇر، 87-نومۇر، 88-نومۇر، 89-نومۇر، 90-نومۇر، 91-نومۇر، 92-نومۇر، 93-نومۇر، 94-نومۇر، 95-نومۇر، 96-نومۇر، 97-نومۇر، 98-نومۇر، 99-نومۇر، 100-نومۇر.

قارا قوشۇنلۇقلار قوشىقى

رەتتە گۈچىدىن: لوپنۇر قوشاقلرى ئىچىدە سۆز-ئىبارىسى، ئىپادىلەش ئۇسۇلى ھەم شەكلى - ۋەزنى، تۇراق، قاپىيە تۈزۈلۈشى، شۇنداقلا گرامماتىك قۇرۇلما جەھەتتە ئادەتتىكى قوشاقلاردىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇرىدىغان بىر تۈركۈم قوشاقلار بار. بۇ قوشاقلارنى لوپنۇرلۇقلار «قارا قوشۇنلۇق قوشىقى» دەپ ئاتايدۇ. ھازىرغىچە ئويلىنغان «قارا قوشۇنلۇق قوشىقى» تۆت خىل سۈتۈق (سۈتۈق - كۈي، ئاھاڭ مەنىسىدە) تا بولۇپ، بۇلاردا ئورتاق ئالاھىدىلىك بولغاندىن باشقا يەنە ھەربىر سۈتۈق قوشاقتىن ئۆزىگە خاس ئۆزگىچىلىكى، خۇسۇسىيىتى بار.

بىرىنچى خىل سۈتۈقتىكى قوشاق سەككىز كۈپلەپت 107 مىسرا بولۇپ، كۈپلەپتلىرىنىڭ مىسرا سانىمۇ ئوخشاش ئەمەس. مىسرالىرى سانى ئەڭ ئېزىمۇ باشقا ھەرقانداق قوشاقتىن مىسرا سانىدىن كۆپ. ئەڭ ئېزى سەككىز مىسرالىق، ئەڭ كۆپى 19 مىسرالىق. پەقەت ئۈچ كۈپلەپتلا 11 مىسرادىن تۈزۈلگەن. قالغان بەش كۈپلەپتى ئوخشاشمايدىغان ساندىكى مىسرا-لار توپىدىن تۈزۈلگەن. بۇ قىسمىدىكى قوشاق قالغان ئۈچ قىسمىدىكى قوشاقتىن، بولۇپ-مۇ لوپنۇرنىڭ ئادەتتىكى قوشاقلرىدىن مىسرا سانىنىڭ ھەم كۆپ، ھەم بىردەك ئەمەسلىكى، يەنە ھەم تۇراق ۋە قاپىيەلىنىشتە مۇقىم بىرلىكىنىڭ يوقلۇقى بىلەن روشەن پەرقلىنىدۇ.

ئىككىنچى خىل سۈتۈقتىكى قوشاق 19 كۈپلەپت بولۇپ، مىسرا سانى ۋە قاپىيەلىنىش جەھەتتە لوپنۇرنىڭ ئادەتتىكى ئالتە مىسرالىق قوشاقلرىغا ئوخشىسىمۇ، تۇراققا بۆلۈنۈشتىكى، بوغۇملىرىنىڭ ئاز - كۆپلۈكىدىكى مۇقىمىسىزلىقى بىلەن يەنە پەرقلىنىدۇ. ئاساسەن 7 بوغۇملۇق بولسىمۇ سەككىز، توققۇز بوغۇملۇق مىسرالارمۇ ئۇچرايدۇ.

ئۈچىنچى خىل سۈتۈقتىكى قوشاق 16 كۈپلەپت بولۇپ، بەش مىسرالىق. بۇ قوشاقمۇ ئالدىنقى ئىككى خىل سۈتۈقتىكى قوشاقتا ئوخشاش ئالاھىدە ئۆزگىچىلىككە ئىگە بولغاندىن تاشقىرى، ئۆزىگە خاس بىر خۇسۇسىيىتى شۇكى، بۇ خىل قوشاقتىن ھەر بىر كۈپلەپتتىكى بەش مىسرا مىسرا سانى ئالدىنقى تۆت مىسرا بىلەن قاپىيەلىنىشتە ھېچقانداق مۇناسىۋەتسىز ھالدا شۇ كۈپلەپتتىكى بىر - مەزمۇنىنىڭ قىسمىن خۇلاسىسى تەرىقىسىدە كېلىدۇ (تا-سادىپىي قاپىيەلىنىپ قالىدىغان مىسرالارمۇ ئۇچرايدۇ).

تۆتىنچى خىل سۈتۈقتىكى قوشاق ئارىلاشما يەنى تۆت ۋە ئالتە مىسرالىق يەتتە، سەككىز بوغۇملۇق بولۇپ، ئارىلاپ بەش مىسرالىق، ئالتە مىسرالىق كۈپلەپتلىرىمۇ بار. بۇ سۈتۈقتىكى

قوشاقلار ئالدىنقى سۇتۇقتىكى ھەم ئادەتتىكى لوپنۇر قوشاقلرىنىڭ تەسىرىدە يېقىنقى زامانلاردا توقۇلغان.

«قارا قۇشۇنلۇق قوشىقى» نىڭ ئالدىنقى ئۈچ خىل سۇتۇقتىكىسى بىر- بىرىدىن ئالاھىدە خاسلىقى بىلەن روشەن پەرقلىنىپ تۇرسىمۇ، ئورتاق ئالاھىدىلىكى شۇكى: (1) مەزمۇن يېقىدىن داستان خاراكىتىدىگە ئىگە؛ (2) ئالدىنقى كۇپلېتىنىڭ ئاخىرقى مىسراسى كېيىنكى كۇپلېتىنىڭ بىرىنچى مىسراسى بولۇپ تەكرارلىنىپ كېلىدۇ. بۇنداق تەكرارلىق بىر يۈرۈش قوشاقتىكى ئومۇمىي مەزمۇنى ئىزچىل ئىپادىلەشتە، بىر كۇپلېت بىلەن يەنە بىر كۇپلېتنى بىر- بىرىگە باغلاشتا كىرىشتۈرۈش رولىنى ئوينايدۇ. بۇ خىل خۇ- سۇسىيەتنىڭ يەنە بىر مۇھىم رولى شۇكى، بۇ قوشاقلارنى يىغىپ رەتلەش، سىستېمىلاشتۇرۇشتا كۆپ ئاسانلىق يارىتىپ بېرىدۇ. «قارا قۇشۇنلۇق قوشىقى» دىكى بۇ خۇسۇسىيەت باشقا خىلدىكى ۋە كېيىنكى ۋاقىتلاردا توقۇلغان يېڭى قوشاقلارغىمۇ تەسىر قىلىپ شىگەن.

«قارا قۇشۇنلۇق قوشىقى» نىڭ بىرىنچى، ئىككىنچى خىل سۇتۇقتىكىسى لوپنۇردىكى ئۇرۇغ- قەبىلىلەرگە مۇناسىۋەتلىك تارىخى بىرقەدەر ئۇزۇنراق قوشاقلار بولۇپ، لوپنۇردىكى ئۇرۇق- قەبىلىلەرگە مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇن رىۋايەتلەرگە تاقىلىدۇ. كۆي- سۇتۇق مىلو- دىيىسى جەھەتتىنمۇ خېلى قەدىمىيلىكى بىلىنىپ تۇرىدۇ. مەن تۆۋەندە كىتابخانلارنىڭ كۆرۈپ بېقىشىغا سۇنماقچى بولغان «قارا قۇشۇنلۇقلار» نىڭ تۆت خىل سۇتۇقتىكى قوشاقلرىنى تولۇق دېگىلى بولمايدۇ. ھازىرچە قانچىلىك توپلىيالىغان بولسام شۇنچىلىكىنى رەتلەپ نەشىرگە تەييارلىدىم.

1

خاننى سۇلتانلىرىدەك
چىقىتىلا ئۇما قوشتاپ، ⑨
قاناتدا ئەگمىتىپ.
تاس ⑩ كۆيگەن تامۇس ⑪ ئۇچان
تامۇس قولۇ ⑫ يېڭاشىپ. ⑬
سۇ پىرا ئاشى قاتتىق،
سايدىن ئۆتۈسەن ئاتتىق،
بايدىن ئاڭلادىم قۇلاق. ⑭
كىم بىلەن بولدى ساياق؟
يارنىڭ قەرەلى ئۇزاق.
قەرەلىنى قويغاڭغا،
ئەندى ئېسىنى يىغدى،
ئۇيغۇدا ياتقان يۈرەك،
بۈگۈن چۈشۈمگە كىردى.
ئۇ چۇلۇقۇ ⑮ ئۇرۇغۇڭ

مەن ياماننى ئورساغۇ، ①
نەدە دەيدۇ ئويىتاغۇ. ②
مۇندا كۈزگى تەۋىسەڭ ③
ئويىتاغاك ئايىلادۇ، ④
ئۇ قارنى ⑤ باغجاللارى
يۈزۈڭگە يايىلادۇ.
كۆزۈمدىن ياشىم تاشىپ،
ياشىم بويۇمغا ئاقىپ.
ئۇنىڭ بىلەن ئۆم يەتمەس، ⑥
دۇلۇسخانغا ⑦ چاپىپىپ.
ئەسكىرى ئۇ كۇشاننى ⑧.
ئەسكىرى ئۇ كۇشاننى،
قىلغان ۋەدەسى قانى؟
خاننى يارىشى بىلەن،

ياخشى كۆڭلۈمنى بىلىدى.

ئۇ چۆلۈقۇ ئۇرۇغۇ،

خۇدايسىمنى بۇيرۇغۇ،

يەلپۈنگەن قارا ساچى،

ئايغىر ئاتتى قۇيرۇغۇ،

قۇيۇلۇشادۇ ⑩ ساچى،

قوينۇدا چۆلمەك ⑪ ياشى.

ئاغى ⑫ سالامى بىلەن

بىزگە كەلپتۇ خاتى.

ئۆلۈكلەر ئۇزاماغان، ⑬

ئىگەم مۇنۇ دۇنياسى.

بىزگە ئەسقا تۇرمۇ،

بىئۇدانىڭ ⑭ قۇداسى.

ئاشقى يۈزگە يەتسە،

ئاڭا يەتسە ئاشى ⑮.

يىل چۆرۈلسە كېلەدۇ،

بەگلەرنىڭ ئاغاچاسى.

تال بويۇنۇ خىلىدا

ياراشىپ ئىپتىناسى. ⑯

ئىپتىناسى ياراشىپ،

ئالۇر ئىدىم تالاشىپ.

مېنى ساڭا كۆڭلۈم تارتىپ،

كۆرمۈدۈم كۆزۈم غايىپ.

شۇنداق دېگەن سۆزۈلنۇ

ئاسايىش كۆڭلۈمگە ئالىپ.

ئۇچاقتۇ باغچال قىلىپ ⑰،

بارۇرمىز ناغرا چالىپ.

ئولتۇر كۆكسۈڭنى يايىپ.

ئولتۇر كۆكسۈڭنى يايىپ،

كەلگەننى بۇرتۇغا،

پايلاماسمەن مېنۇغا.

ھەركىشى يەي تەمادا،

ۋەدەلەشكەن قۇشۇغا.

ھاۋانى تۇمانلىتىپ

ئۇچۇپ كەتتى ھاۋادا.

يىگىت ئالما تاشلاغان،

بەلگۈسى قىز بالادا.

كۈندە قازانى قايناپ،

ئىلىكى ⑱ سۇپىرادا.

سۇپىرادا ئاشىن ئىبتەي،

ئاق ئۇندىن مولۇن ⑲ ئىبتەي.

سېنى كۆزۈڭ ماڭا ئويىناپ.

مېنى كۆزۈم ساڭا ئويىناپ.

سۇنساق قولىمىز يەتمەي،

ئەۋرىشىندەك ئىشلىپسەن. ⑳

پۈتۈڭنۇ چاققا سوزۇپ.

ھاكىم بەگ غۇژما ㉑ قىلسا،

خۇش، دەپ باشىڭنى قويۇپ.

كەلگەننى بۇرتۇغا،

توختىماي كەتتى يانىپ.

زېمىستان تالا يەردە

قالدىم قارقىم ㉒ ئاقىپ.

زېمىستان تالا يەردە،

غېرىبىچان تۈگۈ ㉓ يەردە.

كىشى كۆرمىگەن جاننى

سۇقۇپ قويدۇڭلار نەدە؟

كىشى كۆرمەگەن جاننى،

قاچان ئونۇتاي يارنى.

بۇنداق جاننى كۆرمۈدۈم،

ئايلىنىپ ئالتە شەنى.

ئالتە شەگىچە بارغان،

تاھىر پادىشاگاڭنى.

شۇما جاننى ئايماي،

ئىستەگەن زوھراخاننى.

مىنگەن ئاتلارنى

ئۇخۇدا قالدى.

شامال كەلسە پۇچۇر،
 زۇنۇمبار ③ ئەشمە قولۇ ④ (ئەشمە قولۇ)
 ئەشمە قولۇ قايرىلىپ،
 گۈلى قالدۇر سارغىيىپ.
 مۇسۇلمانلار ساناڭلار
 ئالتە يىل بولدى ئايرىلىپ،
 بار دەردنى ئىچىمگە يۇتتۇم،
 كۆيۈپ تۇرادۇ باغرىم.
 كۆيۈپ كېتەدۇ باغرىم،
 تا قىيامەت ئۆلگىچە.
 ساقالىمغا ئاق چالدى، ⑤
 بەد گۇپانى ⑥ كۆرگىچە.
 ساقايمايدۇ ئاغرىقىم،
 گۈل مەڭزىڭنى سۆيگىچە.

ئىچكەن چايلارى
 چوگۇندا قالدى.
 كەيگەن تونلارى
 ئاسقۇدا قالدى.
 يېگەن ئاشلارى
 تاغاردى قالدى.
 يوتقان، تەككىسى
 تەكچىدە قالدى.
 خۇدادىن پەرمان
 ئاغرىققا سالپ
 جەبرائىل كەلىپ
 جانىڭنى ئالدى.
 خوجا ئۇرۇغۇ
 ئارماندا قالدى.

2

گۈل مەڭزىڭنى سۆيگۈچە،
 يۈرەكىم بولدى كاۋاپ.
 ياندىڭغا بارالمايم،
 ئارادا جەمە ⑦ تاراپ.
 بەد گۇپاما يار ئىكەن،
 بىر قۇشامەت ⑧ سۆزىن ئاياپ.

كۈن كۆرمەگەن كۈمۈشەك، ①
 ئۇچۇپ كەتتى زەۋىڭگە.
 ئىچىمدەكى ئارمانىم
 بىر سۆيىمەدەم لەۋىڭگە.
 ئۆلمۈسەك قاتىلارمىز،
 ئەرزىم ئايتىپ بەگىڭگە.

بىر قۇشامەت سۆز قىلساڭ،
 ئاسمانغا ئۇچايلۇغۇم.
 ئوتۇمدا تۇتقان ⑨ بوس ⑩ قارىچۇغا،
 يامان توغۇرغا ⑪ قونمۇغۇن.
 ئۇزۇڭ بىلەن كېڭەشپ،
 ئەزگۈلەرگە ⑫ توپىلۇغۇن ⑬.

ئەرزىم ئايتسام بەگىڭگە،
 ئۆلتۈرۈپ قىلغايىمۇ شەھىت.
 ئويىتاقتا ناخشا ئايتىپ،
 يارغا ئوقۇدۇم بېيىت.
 باياباننى يارۇتۇپ،
 ئۇچۇپ ئۆتكەن ئۇقار سىيىت. ②

ياخشى كىشىگە توپىلا،
 ھەركىمنى شۇندا مەككىسى ⑭.
 مەن كۆيىدۈم قارىچۇغاڭغا،
 ھالىمنى بىلىگىن ئىنەسى ⑮.

باياباننى يارۇتۇپ،
 ئۇچۇپ ئۆتكەندۇ قونۇپ.
 كەتمەسۇن كىشى تۇيۇپ
 شۇ دۇشمەن كىيگەن تونۇ

ئۆلۈپ كەتسەم بوي بولۇپ، ⑩
بولماس ئۇنىڭ ئۇندەسى. ⑪

* *

چىرايىڭ ئالتۇن شىشە،
كۈندە يارۇر شام چىراي.
شام بولۇپ كۆيدى يۈرەك،
ئوتلارنىڭغا پايلاماي.
ئىچىم تولدى دەرد بىلەن،
ئەمدى مەن قانداق قىلاي.

قانداق قىلاي ئەمدى مەن،
قۇرغۇيۇم قاشى قارا.
نوقسەلەردىن ⑫ نوقسەسەن،
قۇرغۇيۇم، ئالەمئارا.
قۇيۇلۇر ئۇقار قاشى،
بولماغىل يۈزى قارا.

قۇيۇلۇپ ئۇقار قاشى،
ئۇيان - بۇيان سىرىلادۇ.
سەن ئۆزەڭ ئالتى باسار، ⑬
يۇرت ئازىرى ⑭ بىلەدۇ.
گۈلىستان گۈل ئەرۋىسى ⑮
چۈشكە كىرەدۇ.

چۈشۈمگە كىرگەن ئەرۋە،
ئوڭۇمدا يوق ئۇ زادى.
جانىمغا قەست قىلىغالى،
يەنە كەپتۇ جۇنۇ ⑯ غازى
ئوتۇڭدا ئۆلۈپ كەتسەم،
بۇنى سوراماس قازى.

بۇنى قازى سوراماس،
سەمەر ⑰ كىشىدىن سوراي.
ئالدىڭدا مەن ناماقۇل،

ئىشلارنىڭغا ھۆددە تۇراي.
كەتسەم سېنى ئۇنۇتۇپ،
يۈزى قارا مەن بولاي.

يۈزى قارا مەن بولاي،
قارىپتىمەن، ئەللەر كۈلەر.
ئالەم خەلقى سەپەر قىلسا،
بىر كېچە قونۇپ ئۆتەر. ⑱
يىگىتلەرگە ئالما تاشلاپ،
كاككۇ كىتەك كۈلەر.

* *

ھېلى چىللادى خورازىم،
مېنى چىقىمادى ئاتىم.
يارنىڭ ئۆزىگە يەتتىمەكىن
يولدىن ئەۋەتكەن خاتىم.
ئارامىنى ئالمايدىمەن، ⑲
كەتسە ما باشىم.

ئارامىنى ئالاي دېسەم،
باغلاۋالدى ئۆزىگە.
قاراپ جانىم كۆيەدۇ،
يالچىراغان ⑳ كۆزىگە.
كىچىككىنە تۇرۇمتاي
تۇرمايدىكەن سۆزىگە.

پۈتمەيدىمەن سۆزىگە،
ماڭا دېگەنى يالغان.
بىز ئولتۇرغان ئۆيلەردىن،
چەندانلار يىغىلاپ يانغان.
چۇلۇمدىن ㉑ بېرىپتۇ بېلەك، ㉒
ھەممىدىن قالغان.

چۇلۇمدىن بېرىپتۇ بېلەك،
مەندىن ئالغالى ئۈنەك. ㉓

ئاغاچلاردەك سىنىڭلار ④.

مىس تاخسىدا چىنىڭلار ⑤.

مىس تاخسا، چىنىڭ بىلەن،

كەلدىم يانىپ ياشىم بىلەن.

مېنىما ئۇلدى دەرلەر،

ئۆمۈر سۈرەي يارىم بىلەن،

جان تىلەي بەختىم بىلەن.

بەختىمنى ياشىنىتىپ ⑥

قويدى پايىسىز ⑦ ئىچلىمىگە ⑧.

ئىت ئالامغا ئۇس ⑨ تاقاپ،

قاچان ئۆتەر سەيلىگە.

قويمادى ئۆز مەيلىگە.

قويمادى ئۆز مەيلىگە،

ئۇما كەتتى بىزدىن تويۇپ،

خەنچەرگە سانجىلالى،

بىزما زوھراخانىدەك بولۇپ.

تالچىلار ⑩ سوقسۇر ⑪ بويۇن

تالچىلار سوقسۇر بويۇن،

بىرگە توختاتقىن كۆڭلۈڭنى.

پاختا باشتەك بۇرۇماي،

تارارا ⑫ توقۇ بوزۇڭنى.

مەن بىلىدىم چىن كۆڭلۈڭنى.

مەن بىلىدىم چىن كۆڭلۈڭنى،

كېلىشىۋىدىم سېنى بېقىپ ⑬.

قولۇڭنى زايا قىلماي

ماڭغىن ئاياغىڭ قېقىپ.

نای ⑭ پاختا قارا ساچىڭ.

نای پاختا قارا ساچىڭ،

ئاش يىيىشىڭلار مىس تاختا.

ۋەدەلەشتۇق قىشلاقتا،

ئايرالشتۇق ئۇشماقتا، ⑮

ئۇشماقتا چىنقىما يارىم.

ھەي، ھاۋا، تۇرۇمتايىم،

ماڭا بولساڭچۇ يۆلەك.

بۇ زىندانى ئىچىدە

ئۆلۈپ كەتمەسۇن كېمەك.

بۇ زىندانى ئىچىدە

ئۆتەي سۇقسۇردەك غاقتاپ.

قارالىقم ⑳ تۇرۇمتاي،

گۈل سىنىڭنى ㉑ ماختاپ.

ئېسىمدىن كەتمەس مېنىڭ،

يۈرگەنىم بىللە ئويىناپ.

3

مۇس ① ئاستىدا كۈن پاتىپ،

دۇنيەمگە كەلدىم ئۇخلاماي،

ئىچىمدەكى ئارمانىم

ماختاي تاتىڭنى توختاماي.

يار، كۆزۈڭ خۇمار ئىدى.

يار، كۆزۈڭ خۇمار ئىدى،

بويىنۇڭداق تۇمار ئىدى.

بۇلتۇرقى ئابدالداق

زەپ قىيامەت دۇنيا ئىدى. ②

چىرايىڭ بۆلەك يوسۇن

چىرايىڭ بۆلەك يوسۇن،

سەندەك بولامدۇ جاھان.

دۆڭگە چىقىپ قىچقاراي،

گەپىمنى ئىلىك ئالساڭ.

بەگىڭ خىلىمغا قاتقاي.

بەگىلەر قاتقاي خىلىمغا،

دۆڭلەر سۇ بولغاي يىغىمغا.

نامغا ③ باسقان ئىزدىڭلار،

(ئارىلاشما قوشاقلار)

(1)

- ① مەن نېمەنى جانۇقۇ،
- ② گۇناھكار قىلغان يازۇقۇ.
- ③ ئىككى كىشەلىك كېمەگە
- ④ چىقتاپ تاپاغان ئازۇقۇ.

چىقتادىم كېمەگە تاپاپ،
ئولتۇراي ئىزىمغا قاراپ.
ئالتۇن دەستە گۈل ياساغان،
ئانداقى خانلارغا ياراپ.

توسۇۋىدىم يولۇڭنى،
غەزەل قوشقان ئۇنۇڭ ئاڭلاپ،
ئارامغا ⑤ قويدۇم خۇدانى،
بىر تەرەپكە يۇردى ماراپ.

ئارامغا قويدۇم خۇدانى،
جەمەسى ⑥ يېتىسۇن شۇلارنى.
چىگەگىم بۇيۇڭغا زاپا،
كىيەرسەن تورقا پىلانى. ⑦

يېتىم - يەسىر بولسا كىرىپ،
كەلسە خەيرىيات خۇدانى.
تاۋانقتىكى ⑧ جاپىرغا ⑨
ئانداڭ سالغان تۇرانى. ⑩

ئەللەر بارىپ گەپ قىلدى،
بەگلەر يازغان خاتىغا.
بىزنى كۆرگەن كۈندۈمىزنى،
ئىنىم قاتقاي ناخشىغا.

كۈندە قاراسىنى تۇتۇپ،
ئايدا تارىماي باشىنى.

ئۇشماقتا چىقىما يارىم،
سەن ئانداق دېمەگىن تاھىر.

بىر بارىپ قات-قاتلارغا
جان تەندە قالمادى بېغىر.
قۇش بىلەن بىلەك ئېغىر.

قۇش بىلەن بىلەك ئېغىر،
ماڭسام يېتەلمەيمەن ئۇچۇپ.
يولۇمنى بىلەلمەيمەن،

مەن بارغان ھاسا تۇتۇپ.
قىيما قاش باينىڭ ئۇجۇتى ⑩

قىيما قاش باينىڭ ئۇجۇتى،
ماڭىپ كەلگەننىڭلار بۆلەك.

ئارغا ⑪ بولغۇنۇڭلار قانى،
خىيال قىلغىن يەڭگەم تۆلەت.
ئالماي دۇشمەنىدىن ئۇنەك.

دۇشمەندىن ئۇنەك ئالىپ،
بارىۋىدىم خانىم بىلەن.

بولتۇر تامۇستىن ⑫ بىرى
كۆرۈشمەدىم يارىم بىلەن.
گۈل بويى تالىم بىلەن.

گۈل بويى تالنى بىرى
ئابدۇللا باينى قىزى.

بۇلتۇرقۇ ئۆتكەن ئۇقار -
تۇل خاتۇن باينى خىلى.
ناماگە ⑬ باسقان ئىزى.

ناماگە باسقان ئىزى،
ئۇما مەنىڭدەك بولماسۇن.

قۇشۇغا كۆز ئوينا سۇن،
ئۇستام يىغىدا ⑭ قولداسۇن،
چىگىدىگە، چىگىگە جۇۋالماسۇن. ⑮

يارىمۇ كېتىپتۇ مەندىن يامانلاپ،
سەنىڭنى دام قىلىپ «قالۇچى» ③ قىزى
كەپتەردەك يۈرمەگەن ھەر يەردە داناراپ

(3)

ماڭا ئەجەپ دەرد بولدۇ،
سەن يولۇڭدىن يانماساڭ.
ئىككى باردىم ئىشىكىڭگە،
ئويقۇدىن ئويغانماساڭ.
ياش بالانى ئىچىدە،
«قارا» ① دەپ ياراتماساڭ.

«قارا» دەۋدى ياراتماي،
كاملېقىم بار نەرمىدە.
ساڭا بارمۇ مەندەكى،
بۇ ئەۋەيلە ② شەرىڭدە.
تۇيۇق ③ قىلماي ئوينايلى،
ئىزىڭ قالماس كەينىڭدە.

يىگىرمەدىن كام ئەمەس،
ھېساب قىلسام ياشىڭنى.
ساڭا ئالا بولۇر دەپ،
چۈشۈرمەدىم باشىمنى. ④
ئوتۇڭدا ئۆلۈپ كەتسەم،
ئۆزۈڭ بەرگىن ئاشىمنى ⑤

ئەندى قالدىم بالاغا،
قاۋۇن تارىپ سازلىققا.
چايىنى توشۇتقالى،
مېنى ئالسۇن ئايلىققا.
ئاق شايى كۆيىنەكنى
كسىپ چىقار يازلىققا.

ئىشىكىگە مەن بارسام
چىراي ئاچماي كىشىگە.

قارا قوشۇن كېتەر چاغدا،
ئىلغاۋىدىم ياخشىنى.

قارا قوشۇن كېتەر چاغدا،
ئوت يالغىرايدۇ باغرىدا.
ماڭا پايلاماسا ئىچىڭ،
ياقىن ئولتۇر يانىمدا.
سۆزلەگەن سۆزۈڭ چالشىپ، ①
ئۆزۈڭ كۆرۈنمەيسەن تامدا.

تامنى ئىچىدە سۆزلەرسەن،
تارقۇز ⑫ ئىشىڭنى ⑬ كۆزلەرسەن
مەندىن بۆلەك يار تۇتساڭ،
ئىلان ئوخشاش يۈرگۈلەرسەن.

زوھراخانم پىچاق ئالىپ
كىرگەنكىن تاهىرغا.
مەنما پايلامايمەن ساڭا،
ياقىن ئولتۇر يانىمدا.
ئايرىلۇرغا چىدامايمەن،
ئىندە شەدىمەن سالىمدا. ⑭

(2)

مېنىڭ بىر يارىم بار قۇرغۇي بالاسى،
بىلىسەڭلار ئىچىمىدە كۆيۈك ياراسى.
كۆيدۈرۈپ سالغالى مەنى ئازابقا،
ئالەمگە تۇغۇپتۇ ئۇنى ئاناسى،

تۇغۇپتۇ ئالەمگە ئۇنى ئاناسى.
پەرىشتە ئوخشايدۇ پۇشتى - پاناسى.
ئىچىمىگە دەرد سالىپ ئەجەپ تاۋايدۇ ①
«قارلىق» ② دەپ مەنى ئۇنىڭ داداسى

«قارلىق» دەپ مەنى شۇنچە تاۋالاب،

مېنى ئۇناپ ⑥ ياتۇرمۇ،
 كېچە ئۇخلاپ چۈشىدە.
 دەرد، سىرىمنى ئۇخمايدۇ،
 ھەركىم دەردى ئىچىدە.

ئۆزىگە رىسقى بولسۇن،
 مېنىۋالغان ئارغىماق.
 تورغاي خاننىڭ خىيالى
 مەندىن كۆڭۈل ئايرىماق.
 ماڭا ھەجەپ تەس بولدى،
 گۈل شاخىنى قايرىماق.

كەلسەم ئۆيى قاراڭغۇ،
 يېقىلماپتۇ چىراغى.
 «قارلىق» قاتاش ئېتىپ
 تۈگەپ قالغانمۇ ياغى.
 بەدگۇيا چارلىقنىڭ ⑦
 ماڭا سالغان قىيىناغى.
 كىمگە ساقلاپ قويغاندۇ،

تۇرادۇ بالىق ياغى.
 ئالماي ئۆسۈپ كېتىپتۇ،
 پۇت - قولنىڭ تىرناغى. ⑧
 ئۆتۈپ كەتتى ھەسرەتتە،
 ياشلىقىمىنىڭ گۈل چاغى.

مەللەسىدە بىر كىشى
 ئارقامدىن تولا مارار.
 مۇنار سالدى ئىشىكىگە،
 باشىغا ⑨ چىقىپ قارار.
 سايەسىدە ئولتۇرۇپ،
 قىردىق غۇلاچىنى ⑩ تارا.

سەن «قارلىق» دەيدۇلا،
 قارلىقىم گۇنامۇ؟
 سەن بەدگۇيا يارنى دەپ
 يۇرتتىن تانسام بولامۇ؟
 ئۆسكەنمىدىن تارىمدا
 تانالمىدا خۇدامۇ!

ئىمزاھالار

1

① ئورساق — بالا، پەرزەنت. ② ئوتاق -- ئوتاق، مەھەللە، كەنت. ③، ④ بۇ ئىككى
 مىسرانىڭ مەنىسى: بۇ يەردە كۈزگىچە ھەرىكەت قىلىسەك، ئوقەت قىلساڭ ئۆيۈڭ كۆكلەيدۇ،
 روناق تېپىپ قالسەن، دېگەنلىك. ⑤ ئۇقار — بىر خىل قۇشنىڭ ئىسمى. ئۇنىڭ بېشىدىكى
 تاج پەيلىرى ھەم ئۇزۇن، ھەم رەڭدار بولۇپ، ئەتىۋارلىق. بۇرۇن ئۇنىڭ تىچ پەيلىرىنى
 پادىشاھ ۋە شاھزادە، مەلىكە زادىلەر تاجىغا قىستۇرىدىكەن. ⑥ بۇ مىسرانىڭ مەنىسى: ئۆمرۈمنى
 ئۇنىڭ بىلەن تۆتكۈزۈشكە كۆزۈم يەتمەيدۇ، دېگەنلىك. ⑦ دۇلۇس — ئادەم ئىسمى. ⑧ كۇشان —
 كۇچارنىڭ قەدىمكى ئاتىلىشى. ⑨ قۇشتىپ — قۇش كۆتۈرۈپ. ⑩ تاس — تاز، ⑪ تامۇس —
 تومۇز. ⑫ قۇلۇ — ئادەم ئىسمى. ⑬ يېڭاشىپ — يىڭىلىنىپ، مەغلۇپ بولۇپ. ⑭ قۇلاق — خەۋەر. ⑮
 چۇلۇق — ئادەم ئىسمى. (مىلادى 619 - يىلىدىن 620 - يىلىغىچە قاغان بولغان خەيرىي تۈرك
 خانلىقىمىنىڭ قاغانى چۇلۇق بولۇشى مۇمكىن) ⑯ قۇيۇلۇشسادۇ - تۆكۈلۈپ تۇرىدۇ، يېيىلىپ، يەل-
 پۇنۇپ تۇرىدۇ. ⑰ چۆلمەك — تۈگۈنچەك. بۇ يەردە كۆزىدىن تۆكۈلگەن ياش كۆكسىگە ئېقىپ
 چۈشۈپ كۆلچەك ھاسىل بولدى، دەپ مۇبالىغىلەشتۈرۈلگەن. ⑱ ئاغى — تەسەللىي. ⑲ بۇ مىسرا-

نىڭ مەنىسى: ئۆلۈم - يېتىمىنىڭ كۆپلۈكىنى بىلدۈرىدۇ. يەنى بىر ئۆلۈك - جەسەتنى يەرلىككە قويۇپ بولغىچە يەنە بىرلىرىنىڭ ئۆلۈپ تۇرۇۋاتقانلىقىدىن، بىرەر ئېغىر ئاپەت ياكى ئۇرۇشتىن بىشارەت بېرىدۇ. 20) بىئۇدا - ئادەم ئىسمى. 21) ئاشى - ئاشەم يەنى كۆڭۈل، ئەقىدە. 22) ئىپتىئاسى - چاچباغ، چاچ بەزەكلىرى. 23) ئۇچاققۇ باغجال قىلىپ - گۈلخانلارنى لاۋۇلدەتتەپ. 24) ئىلىكى - بەردىكىتى. 25) مولۇن - مولۇن. مانىغا ئوخشاش تۈگۈپ ئېتىدىغان تاماقلارنى مولۇننىڭ پۇتمىغا ئوخشىتىپ مولۇن پۇت، دەيدۇ، 26) ئىشىلمىسەن - تولغىمىسەن. 27) غۇزما - ھەيۋە، پوپاك. 28) قاراق - قارىچۇق، (كۆز قارىچۇقى). 29) تۈگۈ - بۇلۇك.

2

1) كۈن كۆرمەگەن كۈمۈشەك - (ئوخشىتىش) ئالتۇندەك، ساندۇقتا ساقلىنىدىغان ئۇنچە - مەر - ۋايىتتەك ئەتمۈارلىق، دېگەن مەنىدە. 2) سىيىت - سەيد. ئوۋنىشنى، ئوۋغەنىمىتى. 3) زۇنۇممار - ؟ 4) ئەشمە - نازۇك، يۇمران؛ 5) ئاق چالدى - ئاق كىردى، ئاق ئارىلىسىدى. 6) بەدگۇپا - بىۋاپا، ۋاپاسىز. 7) جەمە - سۆز - چۆچەك. 8) خوشامەت سۆز - ياخشى سۆز، كۆڭۈل ياسايدىغان سۆز. 9) ئوتۇمدا تۇتقان - ئىشقىم ئوتىغا بەنت قىلغان. 10) بوس - بوز. 11) توغۇر - توغ - راق. 12) ئەزگۇلار - ياخشىلار. 13) تويۇغۇن - تويلاشقىن، توي قىلغىن. 14) مەككىسى - تەلىپى، بەختى. 15) ئىنە - ئانا. 16) بويى - بويتاق 17) ئۇندە - ئەيسىپ، گۇناھ. 18) نوقسە - ياخشى. 19) ئالتى باسار - شاخ سانغۇچ، يۈزسىز. 20) يۇرت ئازدى - يۇرت ئاممىسى، يۇرت جامائىتى. 21) ئەرۋە - غۇنچە، 22) جۇنۇ - ئادەم ئىسمى. 23) سەمەر - ئادىل، خالىس. 24) بۇ مىسرا - نىڭ مەنىسى: كۆرگەننىلا يار قىلىدۇ، ياندۇرمايدۇ، دېگەنلىك. 25) بۇ مىسرا: ئارىدىكى مۇناسىۋەتنى، رىشتىنى ئۆز مەجمەن، دېگەن مەنىدە. 26) يالغىرىغان - يالغىغان، لاۋۇلدەتتەپ. 27) چۇلۇ - ئادەم ئىسمى. 28) بىلەك - خالتا. 29) ئۇنەك - ئۆچ، ئىنتىقام، غوم. 30) قارالمىقىم - قارا قوشۇنلۇق. قۇم دېگەن سۆزنىڭ قىسقارتىپ ئېيتىلىشى. 31) سىن - چىراي، تۇرق، قىياپەت، قامەت.

1) موس - مۇز. 2) بۇلتۇرقى ئابدالداقى زەپ قىيامەت دۇنيا ئىمى - مەنىسى: لوپنۇر - لۇقلار ئارىسىدىكى ئاساسلىق ئۇرۇق - قەبىلىنىڭ بىرى بولغان «قارا قوشۇنلۇقلار» توغرىسىدىكى راۋابەتلەردە ئابدال خانلىقى تىلغا كۆپ ئېلىنىدۇ. شۇ رىۋايەتلەرنىڭ بىرىدە ئېيتىلىشىچە بىر زامانلاردا ئابدال خانلىقىدا ئۆزۈلمەي يۈز بەرگەن يېغىلىقلار (ئۇرۇش - جەدەللەر) ھەم قۇم، بوز - ران - قۇرغاقچىلىق ئاپىتى، ياۋا چېچەك ئاپىتى سەۋەبىدىن ئاۋات، گۈللەنگەن ئابدال خانلىقى خارا بىلىشىمقا يۈزلەنگەن. ئادەملىرى ئىلاجىسىز ھاياتىنى قۇتقۇزۇپ قېلىش ئۈچۈن ھەر تەرەپكە پىتىراپ كېتىشىكەن. ئەينى دەۋردە ئابدال خانى تەرىپىدىن مەجبۇرىي ھالدا خوتۇنلۇققا ئېلىنىغان خالۇت ۋە ئۇنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ئۆزلىرىگە ئەگەشكەن بىر تۈركۈم قوشۇن ۋە بۇقراى باشلاپ (بۇ چاغدا ئابدال خانى ۋاپات بولۇپ كەتكەنمىكەن) شىمالغا يۈرۈش قىلىپ، لوپنۇر - نىڭ سۇلۇق جايلىرىغا كېلىپ ماكانلاشقان (يەنە بىر تۈركۈم كىشىلەر چەرچەن ۋە نىيە تەرەپ - لەرگە كېتىشىدىكەن) بۇقراى قوشاق ئابداللىقلار لوپنۇرغا كېلىپ ئورۇنلىشىپ كېيىنكى يىمىلى

توقۇلغان، «بۇلتۇرقى ئابدالدىكى زەپ قىيامەت دۇنيا ئىمدى» دېگىنىدە ئابدال خانلىقىدا يۈز بەرگەن ئاپەت خاراكتېرلىك تىنىمىسىز ئۇرۇشلار، قۇرغاقچىلىق ۋە ئېغىر ياۋا چېچەك ئاپەتلىرى كۆزدە تۇتۇلغان بولۇشى مۇمكىن. ③ ناما — نەم يەر. ④ سىن — چىراي، تۇرق، قىياپەت. چىنىڭلار — چىنەڭلەر. ⑥ ياننىتىپ — تەتۈر قىلىپ. ⑦ پايسىز — ۋاقتىسىز. ⑧ ئىچلىم — ئەجلىم. ⑨ ئۇس — ئۆز. ⑩ تالچى — بىر تۈرلۈك قۇش. ⑪ سۇقسۇر — بويىنى ئۇزۇن، ئۆردەك تىپىدىكى بىر خىل قۇش ⑫ تارارا — تۈز، سىلىق. ⑬ بېقىپ — ئىزدەپ. ⑭ ناي پاختا — ئېتىلغان پاختا. ⑮ ئۇشماق — دۇيىلغا يېقىن مەنىدە. ⑯ ئۇجۇتسى — ۋۇجۇدى، تېنى. بۇ يەردە پۇشتى مەنىسىدە. ⑰ ئارغا — سىرداش، ھەمراھ. ⑱ تامۇس — تومۇز. ⑲ نامەگە — نەم يەرگە. ⑳ يىغىدا — يىغىلىقتا. مالىمانچىلىقتا. ㉑ جۇۋالماسۇن — موھتاج بولمىسۇن.

4

(1)

① جانۇق — ئاچچىقلاش، ئەيىبلەش. ② يازۇغۇ — يېزىق. بۇ يەردە «يازما پەرمانى» دېگەن مەنىدە. ③ تايغان — قاچىلىغان، باسقان. ④ ئازۇق — ئوزۇق. ⑤ ئارام — ئارىچى، ۋاسىتىچى، ئەلچى. ⑥ جەمە — گەپ — چۆچەك. ⑦ پىلا — پىلە. تور قاپىلا: كەندىرنىڭ ياخشىسى بولۇپ، تالاسى پىلە — يىپەكتەك يۇمشاق، چىداملىق بولىدۇ. ئۇنىڭ تالالىرىدىن بېلىسىق تۇتىدىغان تۈر توقۇلىدۇ. ⑧ تاۋانلىق — جاي ئىسمى. ⑨ جايىر — دۆڭ، دۆمبەل. ⑩ تۇرا — مۇنار، پوتەي. لوپنۇرلۇقلار ئادەتتە تۇر، دەپ ئاتايدۇ. ⑪ چالمىشىپ — ئاڭلىنىپ. ⑫ تارقۇز — لەقەم. ⑬ ئىمىخنىڭ؟. ⑭ سالىم — ۋاقتىم، قەرەلىم.

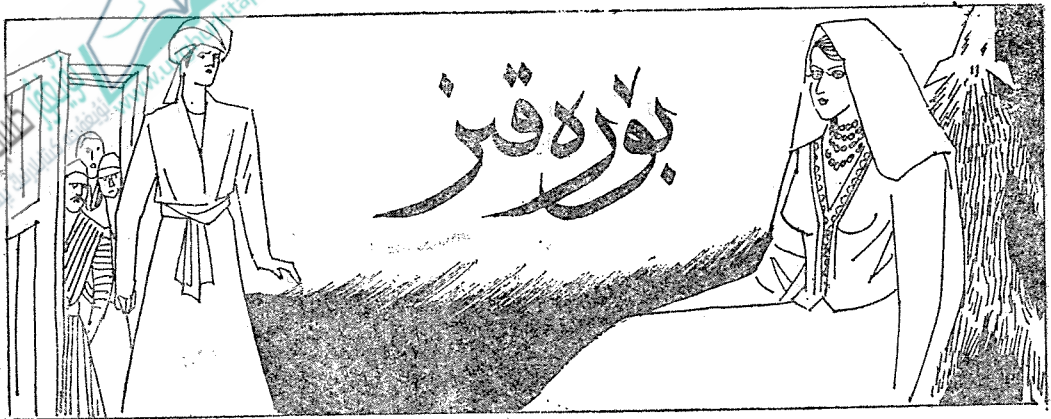
(2)

① تاۋاش — قاغاش، تىللاش؛ يەكلەش. ② «قارالىق» — «قارا قوشۇنلۇق» نىڭ قىسمى. قارىتىپ ئېيتىلىشى. ③ «ئالۇچى» لوپنۇرلۇقلار ئارىسىدىكى جەمەت — ئۇرۇقنىڭ نامى.

(3)

ئىزاھ: ① قارا — «قارا قوشۇنلۇق» دېگەن سۆزنىڭ قىسقارتىلىپ ئېيتىلىشى. ② ئەۋەي — لە — جاي ئىسمى. ③ تۇيۇق — تۇيۇلۇش، سېزىلىش، بىلىنىپ قېلىش؛ تۇيۇق قىلماي — تۇيۇدۇرماي. ④ ساڭا ئالا بولۇر دەپ چۈشۈرمەدەم باشمىنى — بېشىدىكى چاقا (تاز) يارىغا قارىتىلغان كىنايە. ⑤ ئاشمىنى — نەزەرىمنى، دېگەن مەنىدە. ⑥ ئۇناپ — ئويلاپ، باد ئېتىپ، ئەسەلەپ، ⑦ چارا — جاي ئىسمى. ⑧ ئالماي ئۆسۈپ كېتىپتۇ پۇت — قولنىڭ ناغى — بىرنى تاشلاپ، تىرىيەنە بىرنىڭ يولىغا تەلمۈرىدىغان، ھەتتا ھېچنېمىگە قولى بارماس بولۇپ قالىدىغان سەۋدايلىققا قارىتىلغان كىنايە. ⑨ باشىغا — ئۈستىگە، تۆپىسىگە. ⑩ قىمىرىقچۇلاچىنى — چېچىنى مۇبالىغىلەشتۈرۈش.

توپلاپ رەتلىگۈچى: ەۋىدىن سايىت

(چۆچەك)

بىر بۆرە پەيدا بولۇپ قاپتۇ - دە، چىش
 لىرىنى ھىڭگايىتىقىنىچە بىرلا سەكرەپ، بىر
 قۇلۇننى چىشلەپ ئېلىپ قېچىپتۇ. بىر
 نىڭ ئوغلى ئۇنىڭ كەينىدىن قوغلاپتۇ. بىر
 چاغدا بۆرگە يېتىشىپتۇ ۋە ئۇنى ئۇرماق-
 ىچى بولۇپ، تايىقىنى كۆتۈرگەندىن، بۆرە
 يىگىتكە قاراپ خۇددى ئادەمگە ئوخشاش:
 — مېنى ئۇرما!... — دەپ ۋارقىراپتۇ.
 يىگىت كۈتۈلمىگەن بۇ ھادىسىدىن
 ھەيران بولۇپ تۇرۇپ قاپتۇ. بۆرە بولسا
 ئۆز يولىغا كېتىۋېرىپتۇ. شۇ چاغدا يىگىت-
 نىڭ دوستى ئات چاپتۇرۇپ كېلىپ:
 — بۆرىنى نېمىشقا ئۇرۇپ يىقىست-
 مىدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.
 — ئۇ خۇددى ئادەمگە ئوخشاش
 زۇۋانغا كېلىپ، ئۆزىنى ئۇرماسلىقىنى ئېي-
 تىپ يالۋۇردى، — دەپتۇ يىگىت.
 — نەدىكى گەپلەرنى قىلسەن، بىر-
 رىنىڭ ئادەمگە ئوخشاش سۆزلىگىنىنى كىم
 ئاڭلاپتىكەن؟ — دەپتۇ دوستى.
 ئۇلار يەنە بۆرىنى قوغلاپ مېڭىپتۇ.
 ئاتلىرى ھېرىپتۇ. دوستى خېلى ئارقىدا
 قېلىپ يەنە ئاقساقالنىڭ ئوغلى
 بۆرگە يېتىشىپتۇ. يىگىت بۆرىنى
 ئۇراي دەپ تايىقىنى كۆتۈرۈپتىكەن، بۆرە
 يەنە:

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا بىر بوۋاي
 ئۆتكەندىن. يېشى يەتمىشتىن ھالقىغان،
 يۈزلىرىنى قورۇق باسقان بۇ بوۋاي بىر دەم
 تىنىم تاپمايدىكەن. ئۇنىڭ مال - دۇنياسى
 ناھايىتى كۆپ بولۇپ، قوي، كالا، يىلىقا -
 قۇلۇنلىرى ھېسابسىز ئىكەن.
 بىر يىلى قىشتا ناھايىتى قاتتىق
 جۇت بولۇپ، مال - چارۋا يىگۈدەك ھېچ
 نەرسە قالماپتۇ. شۇڭا يىلىقچىلار يىلىق-
 لارنى يىراق قىشلارغا ھەيدەپ كېتىپتۇ.
 كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، يىلىقلارنىڭ قايت-
 دىغان ۋاقتى يېتىپتۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ
 دېرىكى بولماپتۇ. بوۋاي يىلىقچىلارنى
 ئىزدەپ تېپىپ، يىلىقلىرىنىڭ دېرىكىنى
 ئېلىشقا، ئۆزىنىڭ يالغۇز ئوغلىغا ئۇنىڭ
 ئەڭ يېقىن دوستىنى ھەمراھ قىلىپ يولغا
 ساپتۇ. يىگىت ھەمراھلىرى بىلەن يىلىق-
 لارنى خېلى ئۇزاق ئىزدەپتۇ، لېكىن تاپال-
 ماپتۇ. ئاتىسىنىڭ ئالدىغا قۇرۇق قول بې-
 نىشقا كۆڭلى ئۇنىماپتۇ. بىر چاغدا يىگىت
 ئېڭىز بىر تاغنىڭ كەينىگە ئۆتۈپتۇ. ئۇ
 يەردە ئوت - چۆپلەر شۇنچىلىك كۆپ ۋە
 قويۇق ئۆسكەندىكەن. قارىسا ئوتلاقتا سې-
 مىزلىكتىن دۈمبىسىدە تۇخۇم توختىغۇدەك
 سانسىز يىلىقلار قۇلۇنلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ
 پۇرگۈدەك، دەل شۇ چاغدا تۇيۇقسىزلا

— مېنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈش نىيىتىدىن تىگىدىن يانغىن. مەن ساڭا چىرايلىق، سا... ھېچىچامال كىچىك سىڭلىمنى بىرەي. بۇ دۇنيادا سېنى بارلىق مۇراد - مەقسەتلىرىڭگە يەتكۈزەي! — دەپ يېلىنىپتۇ.

يىگىت يەنە ئۆزىنى يىسوقىتىپ قويۇپتۇ. بۆرە كېتىپ قاپتۇ. دوستى يىپىتىپ كەلگەندىن كېيىن:

— سەن نېمىشقا بۇنداق قاملاشمىغان سۆزلەرنى قىلسەن؟ ئەگەر سېنىڭ بۆردىنى ئۆلتۈرگۈڭ كەلمىسە، ئاتتىن چۈش، مەن بۇ ئاتنى مەنىپ ئۇنىڭغا يېتىشىۋېلىپ تېرىسىنى شۇلۇپ كېلەي، — دەپ كايىشقا باشلاپتۇ.

— مەيلى بۇ قېتىم بۆردىنى چوقۇم ئۆلتۈرسەن... — دەپتۇ يىگىت.

ئۇ بۆردىنىڭ كەينىدىن يەنە قوغلاپ ھېچىپتۇ. قوغلاپ - قوغلاپ بىر چاغدا ئۇنىڭغا يېتىشىۋېتتۇ. بۆرە كەينىگە قاراپتۇ ۋە:

— ئەي ئادەمىزات، كەينىمدىن قورقماي ماڭ. مەن ساڭا چىرايلىق، ئەقىللىق سىڭلىمنى بېرىمەن، مەن ئۆلگۈچە سېنىڭ خىزمىتىڭنى قىلىمەن، — دەپتۇ.

يىگىت دوستى يىپىتىپ كەلگەندە ئۇنىڭغا:

— سەن ئۆيىگە قايتىپ كەتكىن، مەن بېشىمغا كەلگىنىنى كۆرۈپ تەۋەككۈل دەردىمىزغا ئۆزۈمنى ئاتماقچىمەن. ئاتام ھەرگىز ئاۋارە بىسولمىسۇن. مەن چوقۇم قايتىپ بارىمەن، — دەپ ئۇنىڭغا بولغان ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. يىگىتنىڭ دوستى:

— ھەي دوستۇم، سەن ئەقىللىڭدىن ئازدېڭمۇ؟ ئىنسان بالىسىنىڭ بۆردىدىن خوتۇن ئالغانلىقىنى نەدە كۆرۈۋېدىڭ؟ —

دەپ ھەيران قاپتۇ. مەن بۇ ئىشتا بېشەنەمگە يېزىلغاننى كۆرمەكچىمەن. ئاتامغا مېنى توپتوشۇرا بىر ئايدا كېلىدۇ، دەپ ئىپتىپاق قىلغانىمەن، — دەپتۇ يىگىت.

شۇنىڭ بىلەن يىگىتنىڭ دوستى كەينىگە يېنىپ قايتىپ كېتىپتۇ.

يىگىت بۆردىگە ئەگىشىپ يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇلار تاغۇ - تاشلاردىن ئېشىپتۇ، دەريالارنى كېچىپتۇ. ئاخىرى بىر يەرگە كەلگەندە بۆرە بىر دۆڭنى ئايلىنىپ ئۆتۈپتۇ. دە، يوغان بىر ئۆڭكۈرگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئۆڭكۈردىن بىر سېرىق چىقىپتۇ. بۆرە چىقىپتۇ. ئۇ يىگىتنىڭ قولىنىڭ يۆلەپ، ئاتتىن چۈشۈرۈپ، ئۆزى بىلەن ئەگەشتۈرۈپ، ئۆڭكۈرگە باشلاپ كىرىپتۇ.

يىگىت بىرىنچى ئىنچا بۆرە بالىلىرىنى ئۇچرىتىپتۇ. بۆرە بالىلىرى يىگىتنى كۆرۈپ، خىرىس قىلىپ ئېتىلىۋاتقان، سېرىق دەپتۇ. بۆرە كۈچۈكلىرى دەرھال چىقىپ، ئۆز ئورنىدا يېتىۋاپتۇ، ئىككىنچى ئىنچا كۆك يايلىق قېرى بىر ئەركەك بۆرە بىلەن كۈل رەڭ قېرى چىشى بۆرە چىشىلىرىنى ھىڭداپتۇ، يىگىتنى توسۇپتۇ.

— بۇ سىلەرنىڭ قىزىڭلارنىڭ لايىقى. بىزنى قىشتىن سالامەت چىقارغان مۇشۇ يىگىتنىڭ ئاتلىرى ئىدى، — دەپتۇ تۇ ئۇنى تونۇشتۇرۇپ سېرىق بۆرە.

قېرى بۆردىلەر ئۇنچىقماستىن كەينىگە يېنىشىپتۇ. سېرىق بۆرە يىگىتنى ئەگەش تۇرۇپ، ئۇچىنچى ئىنچا كىرىپتۇ. بۇ يەردە ھەرخىل يېمەك - ئىچمەكلەر تەييار تۇرۇر. غۇرەك. سېرىق بۆرە:

يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئۇلار كەچقۇرۇنلۇقى بىر قونالغۇغا كەپتۇ، ئۇ ھېلىقى بىلەن تاشنى يەرگە تاشلاپ، بىر تەپكەننى كەندە ئۇلارنىڭ ئالدىدا بىر ئاق ئۆي پەيدا بوپتۇ، ئىچىگە كىرسە، تۈرلۈك - تۈمەن ئاتا-ئىلار تەييار تۇرغۇدەك. ئۇلار بۇ غىزا-لاردىن تويغىچە يەپ، ئۇيقۇسى قانۇچە ئۇخلاپ، ئەتىسى يەنە يولنى داۋام قىپتۇ. يىگىت ئۆيىگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن يېتىلەپ كەلگەن ئاق بۇرۇننى ئىشىك ئالدىغا باغلاپ قويۇپتۇ ۋە ئۆزى ئۆيىگە كىرىپتۇ. ئۇنىڭ خوتۇن ئېلىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئاتا-ئانىسى:

— كېلىن قېنى؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئەنە، ئىشىكنىڭ ئالدىدا تۇرۇپتۇ، — دەپتۇ يىگىت.

پۈتۈن مەھەللىدىكى چوڭ - كىچىك ياش - قېرىلار توپلىشىپ، «كېلىن كۆرۈمىز» دەپ كېلىشىپتۇ. ئۇلار ئىشىك ئالدىغا كېلىپ، باغلاقلىق تۇرغان بىر ئاق بۇرۇننى كۆرۈپتۇ. ئۇلار نىسبە دەپىيىشنى بىلىمەي قايتىپ كېتىشىپتۇ. ئاق بۇرۇن كۈندۈزلىرى ئىشىك تۈۋىدە ياتىدىكەن، كېچىسى چىراغ يېقىلىشى بىلەن بۇرۇن تېپىشىنى سېلىۋېتىپ، ئادەتتىن تاشقىرى چىرايلىق بىر قىزغا ئايلىنىپ، يىگىتكە قاراپ شوخ كۈلەكسى بىلەن نازلىنىدىكەن. ئۇلار بىر - بىرىگە تەلىمۈرۈپ ھەشقىپچەكتەك چىرىمىشىدىكەن...

يىگىت كۆپ ۋاقىتنى خوتۇنى بىلەن ئۆتكۈزۈپ، تالا - تۈزگە كەمدىن - كەم چىقىدىغان بولۇپ قاپتۇ. مەھەللىدىكىلەر ئۇنى مەسخىرە قىلىپ:

— قېنى، مەرھەمەت، قورساقىڭمۇ ئاچقاندۇ. بۇلاردىن خالى - نىچە يىگىت! — دەپتۇ يىگىتكە.

كەچقۇرۇنلۇقى چىرايلىق بىر ئاق چىشى بۇرۇنى باشلاپ كىرىپتۇ ۋە يىگىتكە قاراپ:

— مانا سېنىڭ لايىقىڭ، — دەپتۇ. — دە، ئۆزى چىقىپ كېتىپتۇ. ئاق بۇرۇن دەرھال ئۈستىدىكى بۇرۇن تېپىشىنى يېشىپ تاشلىغانىكەن، ئۇ ئاي دەپسە، ئاغزى بار، كۈن دەپسە، كۆزى بار، شۇنداق چىرايلىق بىر قىزغا ئايلىنىپتۇ ۋە يىگىتكە تەبەسسۇم بىلەن نەزەر ساپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ بۇرۇن قىز ھەر كۈنى يىگىتنىڭ يېنىغا كىرىپ، تېپىشىنى يېشىپ تاشلاپ قىزغا ئايلىنىدىكەن. دە، ئىككىسى كۆل ئېچىشىدىكەن، مۇھەببەتنىڭ لەززىتىنى تېپىشىدىكەن. ئەتىگەنلىكى قىز يەنە بۇرۇننىڭ ئايلىنىپ، بۇرۇنلار بىلەن بىللە نەلەرگىدۇ كېتىدىكەن. مۇشۇ يوسۇندا بىر ئاي بىلىنمەيلا ئۆتۈپ كېتىپتۇ. يىگىتنىڭ ئۆز ئۆيىگە قايتىدىغان ۋاقتى بوپتۇ. ئانا بۇرۇن يىگىت بىلەن بۇرۇن قىزنى ئۇزاتقاندا، كىچىككىنە بىر بىلەي تاشنى يىگىتكە بېرىپتۇ ۋە:

— بۇ بىلەي تاشنى يېنىڭدىن ئايرىما. بېشىڭغا كۈن چۈشسە بۇنى يەرگە تاشلاپ، دەپسەپ چەيلىگەچ تىلىكىڭنى ئىزھار قىلساڭ خالىغان نەرسە تەييار بولىدۇ، — دەپتۇ ۋە يەنە، — خوتۇنۇڭنىڭ بۇرۇن تېپىشىنى قىرىق كۈن ئۆتمەي تۇرۇپ تاشلىۋەتمە، بولمىسا ئۆزۈڭگە ئاۋام رىجىلىق تېپىۋالسىن، — دەپ ئاگاھلاندۇرۇپتۇ.

يىگىت ئاق بۇرۇننى ئەگەشتۈرۈپ

ئۆيىدە كېلىنىدىن باشقا ھېچكىم يوق ئىكەن. دەرۋازىنىڭ قاتتىق ئۇرۇلغان ئاۋال-زىدىن، بىر پېمىشكەللىكىنىڭ يۈز بېرىشىنى سەزگەن ياش كېلىن ئىشىك ئالدىغا چىقىپتۇ. شاھ ئۇنى كۆرۈشى بىلەنلا يۈرۈپ كىگە ئىشىق ئوتى تۇتىشىپتۇ. يۈرىكى ئاغزىغا تىقىلىپ، بېشى ئايلىنىپ، يىقىلىپ كېتىشكە تاس قاپتۇ، شاھنىڭ ھالىنى پەملىگەن كېلىن:

— مېنىڭدەك بىر ئاددىي ئايالدىن نېمە مانجىلا قورقۇپ كېتسالا؟ — دەپ كۈلۈپتۇ. شاھ بىر ئېغىزمۇ جاۋاب قايتۇرالمىپتۇ ۋە دەرھال كەينىگە بۇرۇلۇپ ئوردىغا قايتىپ كېتىپتۇ. بىراق شۇ كۈندىن باشلاپ شۇ نازىنىدىن باشقا ھېچنېمىنى ئويلىمايدىغان، ئۇنى كۆز ئالدىدىن بىردەمۇ نېپرى قىلمايدىغان، باشقا ئىشقا قولى بارمايدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئاخىرى بوۋاينىڭ كېلىنىنى قولغا كەلتۈرۈشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. ئۇ بىر ھېلىگەر موپايىنى تىپىپ ئۇنىڭغا مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ.

— ئۇ ئايالنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن بوۋاينىڭ ئوغلىنى كۆزدىن يوقىتىش لازىم. ئاتىلىرى ئۆز ۋاقتىدا مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلى ئات بېشىچىلىك ئالتۇنىنى دېڭىزغا چۆكتۈرۈۋەتكەن. سىلى ئۇ يىگىتنى شۇ ئالتۇننى تىپىپ كېلىشكە بۇيرۇسىلا. يىگىت ئۇنى ئىزدەپ بارىدۇ. ئاخىرى ئۆزى ھالاك بولىدۇ. — دەپتۇ دەللى. ئەتىسى شاھ يىگىتنى چاقىرتىپ كېلىپ، ئات بېشىچىلىك ئالتۇننى دېڭىز تىپىدىن تىپىپ كېلىشىنى بۇيرۇپتۇ. يىگىتنىڭ بېشى قېتىپ ئۆيىگە كەپتۇ ۋە شاھ تاپشۇرغان بۇ قىيىن ئىش توغرىسىدا خوتۇنىغا سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— قاينۇرماڭ، — دەپتۇ بۆرە قىز ئېرىگە تەسەللى بېرىپ، — بۇنىڭ ئامالى بار.

— بۇنىڭ بۆرسىگە ئۆيلىنىۋالغانلىقىنى قارىمايدىغان، بۆرە دېگەن يىرتقۇچ تۇرسا، ھازىر ئۇنىڭ ئۆزىمۇ ياۋايىلىشىپ قالدى، — دەپ كۈلۈپتۇ. بەزىلەر: — ئەي بۆرسىنىڭ ئىپىرى، — دېسە، يەنە بەزىلەر: — يول بولسۇن بۆرى يىگىت؟! — دېيىشىدىكەن.

كىشىلەرنىڭ مۇنداق زاڭلىق قىلىش-لىرىنى ئاڭلاش يىگىتنى قاتتىق ئازابلاپتۇ، شۇڭلاشقا ئۇ تالا-تۈزۈگە پۈتۈنلەي چىقىمايدىغان بولۇپ قاپتۇ، ئاخىرى ئۇنىڭ تاقىتى قالماپتۇ. شۇڭا ئوتتۇز يەتتە كۈن بولغان كېچىسى، خوتۇنى ئۇخلاپ قالغان پەيتتە تېرىنى ئېلىپ، ئوتقا سېلىپ كۆيدۈرۈۋېتىپتۇ. بۇرغا تېرە ھىدى كىرگەن بۆرە قىز چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. دە، ئەھۋالنى بىلىپ ئۆز-ئۆزىنى كاپاتلاپتۇ ۋە:

— ۋاي ئىسىت...! يامان قىلىدىڭىز، يەنە ئۈچ كۈن تاقەت قىلىشىڭىز بولماسا... مەيدى؟ ئانام ئىپىتقان سۆزىنى ئۇنتۇپ قالىدىڭىزمۇ؟، — دەپتۇ.

ئەتىسى ئەتتىگەندە يىگىت بىلەن كېلىن ئىككىسى تالاغا چىقىپتۇ. مۇنداق پەرى سۈپەت چىرايلىق چوكانى كۆرگەن كىشىلەر ھەيرانۇ-ھەس بولۇشۇپ، ئاغزىنى ئېچىشىپ قاراپلا قاپتۇ. يىگىتنىڭ ئانىسى بۇ ئەھۋالدىن خۇشال بولۇپ ئەل-يۇرتىنى چاقىرىپ يەتتە كېچە-كۈندۈز توي-تاماشا قىلىپ بېرىپتۇ.

«بوۋاينىڭ ئوغلى ئاجايىپ گۈزەل بىر قىزغا ئۆيلىنىپتۇ...» دېگەن سۆز پۈتۈن شەھەرگە پۇر كېتىپتۇ، بۇ سۆزلەر ئاخىرى پادىشاھقا ئاڭلىنىپتۇ. ياش ئايالنىڭ داڭقىنى ئاڭلىغان پادىشاھ ئۆزىنى توختىتالماي نۆۋكەرلىرىنى ئارقىسىغا سېلىپ، بوۋاينىڭ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ.

قويۇۋېتىمەن، بولمىسا ھەرگىز قويۇۋېتىۋەتەمەيمەن، — دەپتۇ يىگىت.

بېلىق پادىشاھ ئالدى بىلەن ئالتۇن نىڭ نەدىلىكىنى بىلىپ كېلىشكە ۋەدە بېرىپتۇ. يىگىت ئۇنىڭ قاندىدىن بىر تالنى يۇلۇۋېلىپ، ئاندىن دېڭىزغا قويۇۋېتىپتۇ.

ئالتۇن بېلىق دېڭىز ئاستىغا چۈشۈپ، ھەممە بېلىقلارنى يىغىپتۇ. ئۇ دېڭىزنىڭ ئاستىدا ئات بېشىچىلىك بىر پارچە ئالتۇن بارلىقىنى ۋە ئۇنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى، كىم بىلىدىغانلىقىنى سوراپتۇ. لېكىن ھېچقايسى بېلىق بۇنى بىلمەيدىكەن.

— بېلىقلارنىڭ ھەممىسى كەلدىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ بېلىق شاھى.

— پەقەت بەش يۈز ياشلىق بىر قېبرى بېلىقلا كەلمىدى، — دەپتۇ خىسز. ھەتكار بېلىق.

بېلىق شاھ ئۇنىمۇ چاقىرىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ.

مۇلازىم بېلىق ھېلىقى قېبرى بېلىق نىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— سېنى شاھ چاقىرىۋاتىدۇ، — دەپتۇ. قېبرى بېلىق بولسا، ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاقمۇ سالماپتۇ، شۇنىڭدىن كىيىن،

بېلىق شاھنىڭ ياساۋۇللىرى قېبرى بېلىقنى تۇتۇپ، زورلاپ ئېلىپ مېڭىپتۇ. شۇ چاغدىلا شاھ ئىزدەۋاتقان، ھېلىقى ئات بېشىچىلىك ئالتۇننى كۆرۈپ قاپتۇ. قېبرى بېلىق ئەنە شۇ ئالتۇننى ئاستىغا بېسىپ ياتقاچقا، شۇنىڭ قۇۋۋىتىدىن بەشىۈز يىسىل ياشىغانىكەن.

مۇلازىم بېلىقلار ئالتۇننى ئېلىپ كېتىشىگە قېبرى بېلىق جان تەسلىم قىپتۇ. ئالتۇن بېلىق ۋەدىسى بويىچە ئالتۇننى يىگىتكە چىقىرىپ بېرىپتۇ. يىگىتتەمۇ ئۇنىڭ قاندىدىن قايىتۇرۇپ بېرىپتۇ. ئالتۇن بېلىق يىگىت بىلەن خوشلىشىپ كىرىپ كېتىپتۇ.

شاھتىن ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت سوراڭ. خۇدا خالىسا ھەممە ئىش ئوڭۇشلۇق ئاياغلىشىدۇ.

ئايال ئېرىگە بازاردىن ھەرخىل يىپەك ۋە زەر يىپىلارنى ئەپكەلدۈرۈپ كەشتە تىكىشكە باشلاپتۇ، ئۇ بىر كېچە — كۈندۈز — دە شۇنداق چىرايلىق، نۇرلۇق بىر گۈل تىكىپتۇكى، ھەتتا كېچىسى ئۆيىنىڭ ئىچى يورۇپ كېتىپتۇ. ئۇ بۇ گۈلنى ئېرىگە بېرىپ، مۇنداق دەپتۇ:

— مانا بۇ گۈلنى تورغا باغلاپ، دېڭىزغا تاشلاڭ. بۇنىڭغا ئاددىي بېلىق كەلمەيدۇ، چۈنكى بۇ گۈلنىڭ قەدرىنى بىلمەيدۇ. پەقەت بېلىق پادىشاھىلا كېلىدۇ.

شاھ بېلىق گۈلنى چىشىلىشى بىلەنلا ئۇنى قىرغاققا تارتىپ چىقىرىدۇ. سىز ئۇنىڭدىن پادىشاھنىڭ ئاتىسى چۆكتۈرۈۋەتكەن ئالتۇننى چىقىرىپ بېرىشىنى تەلپ قىلىڭ. ئۇ بېلىق پادىشاھى بولسىمۇ، ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشەنمەڭ، گۆرۈ ئۈچۈن ئۇنىڭ قاندىدىن تازراق يۇلۇۋېلىپ، ئۇنى توش يانچۇق — گىزغا سېلىۋېلىڭ، — دەپتۇ.

يىگىت دېڭىز ياقىسىغا بېرىپتۇ ۋە ھېلىقى گۈلنى تورغا باغلاپ، دېڭىزغا تاشلاپ كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. شاھ بېلىق ئۇزۇنغىچە كەلمەپتۇ، بىر چاغلاردا كۆك دېڭىز نۇرلىنىپ، كۆۋۈك چېچىپ دولقۇنلىنىپ كېتىپتۇ. قارىسا بىر ئالتۇن بېلىق گۈلگە يېقىن كەپتۇ. — دە، گۈلنى كاپىسىدا چىشىلىمەن، دەپ تورغا چۈشۈپ قاپتۇ.

يىگىت تورنى تارتىۋېلىپ ئالتۇن بېلىقنى قىرغاققا چىقىرىپتۇ. شۇ چاغدا بېلىق: — مەن ساڭا پۈتۈن ئۆمرۈڭگە يىپەك تىپ ئاشقۇدەك دۇنيا بېرىمەن، مۇراد — مەقسىتىڭگە يەتكۈزۈمەن، مېنى قويۇۋەت — كىم! — دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

— ئەگەر سەن دېڭىزنىڭ تەكتىدىن ئات بېشىچىلىك ئالتۇننى چىقىرىپ بەرسەڭ

يېغىچە ئىشنى پۈتكۈزۈپ، يىملىقلارنى شاھ ساردىيىغا ئەپكەلمىپتۇ.

ياۋايىلىشىپ كەتكەن ئاتلار شاھ ساردىيىنى ئوپۇر - توپۇر قىلىپ، چاڭ - تىر - زانغا كۆمۈۋېتىپتۇ. شاھ نېمىچە قىلىشىنى بىلمەي قاپتۇ. ئاخىرى ئۇ بۇ ئاتلارنى كەلگەن جايىغا ھەيدىۋېتىشىنى بۇيرۇپتۇ. ئۇ قاتتىق غەزەپكە كېلىپ، موھايىنى چا - زالىماقچى بولۇپتۇ. موھاي شاھ ئالدىدا تىز پۈكۈپ ئولتۇرۇپ يالۋۇرۇپتۇ:

— شاھىم، رەھىم قىلىسلا، يىگىتىنى يەنە بىر ئىشقا بۇيرۇپ باقسىلا، ئەگەر ئۇ بۇ ۋەزىپىنىمۇ ئورۇنداپ كەلگۈدەك بولسا، ئاندىن كاللامنى ئالسىلامۇ رازىمەن.

شاھ ماقۇل بوپتۇ. موھاي ئۇنىڭغا:

— ئاتىلىرى ۋاپات بىرلۇپ يەتتە نەزىرىسىنى بەرگەندە، بىر قارا قوچقار سويۇلغانىدى. سىلى يىگىتكە ئەنە شۇ قارا قوچقارنى تېپىپ كېلىشىنى بۇيرۇسلا، دەپتۇ. شاھ يىگىتىنى چاقىرتىپتۇ ۋە ئاتىسىنىڭ يەتتە نەزىرىسىگە سويۇلغان قارا قوچقارنى تېپىپ كېلىشىنى بۇيرۇپتۇ. يىگىت بۇ گەپنى ئاڭلاپ تولدۇ قايغۇرۇپتۇ. ئۆيىگە كېلىپ خوتۇنىغا:

— ئەھدى مەن تۈگىشىدىغان ئوخ - شايىمەن. پادىشاھ ئاتىسىنىڭ نەزىرىسىگە سويۇلۇپ ئاللىسقاچان يىپ تىگىگەن قارا قوچقارنى تېپىپ كېلىشىنى بۇيرۇدى... دەپتۇ. — ئەگەر سەن ئانامنىڭ گېپىگە

كىرىپ، بۆرە تېرەھىنى كۆيسۈرۈمەي ئۈچ كۈن تاقەت قىلىپ تۇرغان بولساڭ، بېشىمىزغا بۇنچىشالا كۈلپەتلەر كەلسەيتتى. ئەمدى ساڭا ياردەم قىلىش قولۇمدىن كەلمەيدۇ. ئانامنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سورا. ئاندىن ئانامنىڭ دېگىنى بويىچە ئىش قىل، — دەپتۇ خوتۇنى.

يىگىت شاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۈچ

يىگىت ئالستۇنىنى ئېلىپ شاھنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپتۇ. يىگىت قايتىپ كەتكەندىن كېيىن پادىشاھ ھېلىقى موھايىنى يەنە چاقىرتىپ ئۇنىڭغا:

— يىگىت ئالتۇنىنى تېپىپتۇ، سەن ئۇنى شۇ ياقتا ئۇلۇپ تۈگەيسىدۇ دېمىگەنمىدىڭ؟ مېنى ئەخمەق قىلغىنىڭ ئۈچۈن كاللامنى ئالىمەن! — دەپ كايىپتۇ.

— قۇدرەتلىك شاھىم، مېنى كەچۈر - سىلە، — دەپ يىغلاپتۇ موھاي، — يەنە بىر مەسلىھەتتىم بار، ئاڭلاپ باقسىلا. ئاتىلىرىمىڭ بىر توپ يىملىقىنى يوقالغانىدى، ھازىر - غىچە ھېچكىم بۇ يىملىقلارنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ. بۇ يىگىتنى شۇ يىملىق قىلارنى تېپىپ كېلىشكە بۇيرۇسسىلا. ئەگەر ئۇ يىملىقلارنى تاپقان ھالەتتىمۇ، ھەيىدەپ بۇ يەرگە ئەپكىسەلمەيدۇ، چۈنكى ئۇلار ياۋايىلىشىپ كەتتى.

شاھ يىگىتنى شۇ كۈنىلا چاقىرتىپ يۈتكەن يىملىقلارنى تېپىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. يىگىت ئۆيىگە كېلىپ، شاھنىڭ يېڭى ئەمىرىنى خوتۇنىغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. يىگىتنىڭ خوتۇنى ئۇنىڭغا مۇنداق دەپتۇ:

— مانا بۇ تاياقنى ئېلىپ «بىسىمىلا» دەپ يولغا چىققاڭ. سىز كۈن چىققىشقا قاراپ تۇرۇپ، «يا، شاھى مەردان!» دەپ توۋلىسىڭىز، بۇ تاياق سىزنى باشلاپ ماڭىدۇ ۋە يىملىقلار ئوتلاپ يۈرگەن ئورۇنغا ئاپىرىدۇ. ئۇ ئاتلارنىڭ ئارىسىدا بىر جەد رەن ئايغىر بار، سىز ئۇنىڭغا بىرلا سەكە رەپ مېنىڭ ۋە ئۇنىڭ يايلىنى تۇتۇۋېلىپ، تاياق بىلەن راسا ئۇرۇڭ. ھەرگىز كۆزىگە ئۇرۇپ سالماڭ. ئايغىر ئاخىر سىزگە بىويى سۇنىدۇ. شۇندىن كېيىن ئۇنى راسا چاپتۇرۇپ، توپتوغرا شاھنىڭ ساردىيىغا بېرىڭ، باشقا يىملىقلارمۇ سىزگە ئەگىشىپ بارىدۇ. يىگىت خوتۇنىنىڭ ئېيتقانلىرى بىر -

ماي مېنى مۇشۇنداق قىلىشقا مەجبۇرلاۋاتىدۇ، دەپتۇ يىگىت.

— مېنىڭ ئوغلۇمغا نېمە كېرەك ئىكەن؟ — دەپتۇ خاننىڭ ئەرۋاھى.

— سېنىڭ يەتتە نەزىرىڭگە بىر قارا قوچقار سويۇلغانىكەن، ئوغلۇڭ شۇ قوچقارنى سەندىن سوراپ ئەپكېلىشنى بۇيرۇدى، — دەپتۇ يىگىت.

— بۇ قانداق گەپ، مەن ئۈچۈن بىر قوچقارغا چىدىماپتىمۇ؟ — دەپتۇ ئەرۋاھ غەزەپلىنىپ.

خاننىڭ ئەرۋاھى قوچقارنى گۆردىن ئىرغىتىپ تاشلاپ بېرىپتۇ. يىگىت قارىسا، ئۇنىڭ بىر سېنى يوق تۇرغۇدەك.

— بىر سېنى يوقكەن دېسە، ئوغلۇڭغا نېمە دەيمەن؟ — دەپتۇ يىگىت.

— مېنىڭ بېخىل ئوغلۇم ماڭا مۇشۇ پېتى ئاتا قىلغان. بىر سان گۆشىنى ئوغلۇم خوتۇنى بىلەن يېگەن. يوقال ئەمدى، مېنى ياتقىلى قوي، — دەپتۇ ئەرۋاھ.

يىگىت پاتلا ئۆيىگە قايتىپ بېرىپتۇ. قارىسا، شاھ تۆمۈر ئۆيىنىڭ ئۈستۈنكى بىر قەۋىتىنى بۇزدۇرۇپ بولۇپ، ئاستىنقى قەۋەتتىگە تېگىش قىلغانىكەن.

يىگىت قارا قوچقارنى يېتىلەپ، مۇشۇ ۋەقەنىڭ ئۈستىگە يېتىپ كەپتۇ ۋە ئاتىسىنىڭ نېپىتقان سۆزلىرىنى پادىشاھقا دەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، شاھ قاتتىق نومۇس قىپتۇ. دە، يىگىتنىڭ تىنىچ — خاتىرجەم ياشىشىغا ئىجازەت بېرىپتۇ.

يىگىت ئۆزىنىڭ خوتۇنى ۋە ئاتا-ئانىسى بىلەن ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە بەختلىك كۈن كەچۈرۈپتۇ.

نېپىتىپ بەرگۈچى: قەييۇم ەۋتەللىپ رەتلىگۈچى: ەۋتەللىپ پالتاچى

ئاي مۆھلەت سورايتۇ. شاھ رازى بولۇپ، يەنە ئۈچ ئاي قوشۇپ ئالتە ئاي مۆھلەت بېرىپتۇ. يىگىت ئەتىسى ئەتىگەندە ھەم — مەيلىن بىلەن خوشلىشىپ يولغا چىقىش ئالدىدا خوتۇنى ئۇنىڭغا؛

— سەن ئۇ يەرگە بېرىپ كەلگىچە، شاھ مېنى تىنىچ قويمايدۇ. شۇڭا سەن ھېلىقى بىلەي تاشنى يەرگە تاشلاپ تىلىگىڭنى بايان ئەيلىگىن، بىر تۆمۈر ئۆي پەيدا بولسۇن، مېنى شۇ تۆمۈر ئۆيىنىڭ ئاستىنقى قەۋىتىگە يوشۇرۇپ قويغىن، سەن خۇ بارغان يەردە خاتىرجەم تۇرغىن، — دەپتۇ. يىگىت بىلەي تاشنى يەرگە تاشلاپ، بىر ئىككى قېتىم دەسسەپ چەيلىگەندىن، يوغان بىر تۆمۈر ئۆي پەيدا بولپتۇ، يىگىت بۇ ئۆيىنىڭ ئاستىنقى قەۋىتىگە خوتۇنىنى يوشۇرۇپ قويۇپتۇ. ئاندىن ئۆزى يولغا راۋان بولپتۇ.

يىگىت يول مېڭىپ، ماڭغاندەمۇ مول مېڭىپ، بۇرىلەرنىڭ ئىنىغا يېتىپ بېرىپتۇ. — دە، قېرى بىر ئۆيگە ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. قېرى بۇرە بۇ گەپنى ئاڭلاپ: — ئەگەر سەن سۆزۈمگە كىرىپ، قىرىق كۈن تاقەت قىلغان بولساڭ، بۇ كۈنلەر بېشىڭغا كەلمەيتتى. سەن ئەمدى پادىشاھنىڭ ئاتىسى كۆمۈلگەن مازارغا بېرىپ، ئۇنىڭ قەبرىسىنى ئاچقىن، ئاندىن ئۇنىڭ ھەممە سۆڭەكلىرىنى يىغىشىپ، بۆشۈككە سېلىپ قاتتىق تەۋرەت... دەپتۇ.

يىگىت مازارغا بېرىپ قەبرىنى تېپىپتۇ. ئۇ گۆرنى ئېچىپ ھەممە ئۇستىخانلارنى يىغىپ بۆشۈككە سېلىپ تەۋرىتىشكە باشلاپتۇ. شۇ چاغدا شاھنىڭ ئاتىسىنىڭ ئەرۋاھى ناھايىتى بوش ئاۋازدا نالە قىلىپ:

— مېنى نېمىشقا تىنىچ ياتقىلى قوي — مائىسەن؟ ساڭا نېمە لازىم؟ — دەپتۇ. — سېنىڭ ئوغلۇڭ مېنى تىنىچ قوي —

ھېكمزادە بىلەن شاھزادە

(چۆچەك)

خىيالى ھېكمزادىنىڭ ئايالىدا پەرۋاندەك ئايلىنىۋاتقان شاھزادە بىلەندەك تولغىنىپ ئوردىغا قايتىپتۇ. ئۇ شۇ كۈندىن باشلاپ ھېكمزادىنىڭ ئايالىنى قانداق قىلىپ قولغا كەلتۈرۈشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ. ئاخىرى بىر قېرى دەللىنى چاقىرىپ ئۇنىڭغا ئۆزدەنىڭ مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ.

دەللى ھېكمزادىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ۋە ئايالغا شاھزادىنىڭ سالىمىنى يەتكۈزۈپتۇ.

ئايال دەللىنىڭ گېپىنى تۈگىتىشىگە يول قويماپتۇ ۋە:

— ھەي، سەن بولدىشىم بىلەن شاھزادىنىڭ ئوتتۇرىسىغا سوغۇقچىلىق سالماقچى بولۇۋاتامسەن، يەنە مۇشۇنداق گەپ قىلىدەنغان بولساڭ جېنىڭدىن ئۈمىد ئۈزگىن، دەپ ھەيدەپ چىقىرىپتۇ.

دەللى شاھزادىنىڭ ئالدىغا بېرىپ: — ھېكمزادىنىڭ خوتۇنى گېپىڭىگە قۇلاقىڭنى سالىمىدى. ئامال قىلىپ ھېكمزادىنى كۆزدىن يىراق قىلىشىڭىز، خوتۇنى تۇرمۇشتىن قىسلىپ سىزدىن ياردەم سوراپدۇ، بۇنىڭدىن باشقا ئامال يوقئەك تۇردۇ، دەپتۇ.

شاھزادە دەللىنىڭ مەسلىھىتى بويىچە بىر ئىشنى باھانە قىلىپ ھېكمزادىنى گۇناھقا يەتكۈزۈپ، قولغا ئاپتۇ ۋە مال-مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىپتۇ. ھېكمزادىنىڭ ئايالى شۇنىڭدىن تارتىپ موھتاجلىقتا ياشاپتۇ.

بىر كۈنى دەللى ئۇنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ ۋە:

بۇرۇن بىر پادىشاھ ئۆتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ ھېكمى ئۇستا ئىسىملىك بىر ئاغىنىسى بار ئىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادىشاھ ھېكمى ئۇستىغا:

— ئوغۇللىرىمىز بۇنىڭدىن كېيىن ئىككىمىزنىڭ ئاغىنىدارچىلىقىمىزنىڭ ۋارىسى بولۇپ قالسۇن، ئەمدى مېنىڭ يېنىمغا بار-سىڭىز ئوغلىڭىزنى ئىلىۋېلىڭ، شاھزادە بىلەن ئىككىمىز دوست بولۇپ قالسۇن، دەپتۇ.

— ھېكمى ئۇستا ئوغلىنى ئەگەشتۈرۈپ، ئوردىغا بىرنەچچە قېتىم بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شاھزادە ۋە ھېكمى ئۇستىنىڭ ئوغلى يېقىن دوستلاردىن بولۇشۇپتۇ. بۇرت كىشىلىرى پادىشاھنىڭ ئوغلىنى شاھزادە دەپ ئاتاشسا، ھېكمى ئۇستىنىڭ ئوغلىنى «ھېكمزادە» دەپ چاقىرىدىغان بوپتۇ. شاھزادە ئاغىنىدارچىلىقنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن ھېكمزادىنى كاتتا مېھمان قىلىپ، ئوردا كىشىلىرىگە مۇناسىپ كىيىم-كېچەك ئىنئام قىلىپتۇ.

بىر كۈنى ھېكمزادە ئالاھىدە تەييارلىق بىلەن شاھزادىنى ئۆيىگە مېھمانغا چاقىرىپتۇ. ھېكمزادىنىڭ خوتۇنى پەتنۇسقا تىزىلغان نازۇ-نېمەتلەرنى ئېلىپ كىرىپ ئەدەپ بىلەن شاھزادىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. شاھزادە ھېكمزادىنىڭ خوتۇنىنى كۆرۈپ ئەس-ھوشىنى يوقىتىپ قويۇشقا تاس قاپتۇ. ئىشتىيى تۇتۇلۇپ، ساھىبىخان قانچە زورلىسىمۇ تۈزۈك بىر نەرسە يېمەپتۇ.

بىرمۇ - بىر سۆزلەپ كېچىلىككە شاھزادىنىڭ
 ھوجرىسىنى كۆزىتىپ بېقىشنى تاپىلاپتۇ.
 ھېكىم-زادە كېچىسى شاھزادىنىڭ
 ھوجرىسىنى مارىسا، شاھزادىنىڭ قېشىدا خوتۇن
 تۇنى ياتقۇدەك. بۇنى كۆرۈپ كۆزىگە دۇن
 يا ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتكەندەك
 كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ دەرھال يېنىدىن خەنجىرىم
 نى ئېلىپ بۇ ئىككىسىنى تۆشەك ئۈستىدىلا
 بوغۇزلىۋەتجەكچى بولپتۇ، ئەمما ئۆز - ئۆزىگە
 تەسەللى بېرىپ بۇ نىيىتىدىن يېنىپتۇ.
 ئەتىسى ھېكىم-زادە شاھزادىنىڭ ئالدىغا
 كىرىپ:

— ماڭا بىرنەچچە ۋاقىت رۇخسەت
 قىلىشىڭىز يۇرت ئارىلاپ ئايلىنىپ كەلسەم، —
 دەپتۇ. شاھزادە دەررۇ رۇخسەت بېرىپتۇ.
 ھېكىم-زادە ئوردىدىن چىقىپ، سەپەر
 تەييارلىقنى نۇگىتىپ يولغا راۋان بولپتۇ.
 نۇرغۇن يول يۈرۈپ، سەھىرا - چۆللەرنى
 كېزىپ ئاخىرى كاتتا بىر شەھەرگە يېتىپ
 كەپتۇ. يول ئازابىدىن ۋە قاتتىق تەشنا -
 لىقتىن ئۇ ئۇدۇل كەلگەن بىر ئۆيىنىڭ
 ئىشىكىنى ئۇرۇپتۇ. بۇ ئۆيىدە بىر بوۋاي
 بىلەن ئۇنىڭ مومىيى ياشايدىكەن. ھېكىم -
 زادە ئۇلاردىن سۇ سوراپتۇ. موماي ھېكىم -
 زادىغا سۇ ئەپچىقىپ بېرىپتۇ ۋە يىگىتىنىڭ
 قەددى - قامىتىگە قاراپ ئۇنىڭغا مېھىرى
 چۈشۈپتۇ.

— بالام، قەيەردىن كېلەۋاتىسىز، كىم -
 نىڭ بالىسى بولىسىز؟ - دەپ سوراپتۇ.
 موماي ھېكىم-زادىدىن. ھېكىم-زادە بولسا:
 — ئىگە - چاقىسىز مۇساپىرمەن، ماقۇل
 تاپساڭلار سىلەرگە خىزمەتتە بولاي، -
 دەپتۇ.

— سىز شاھزادىنىڭ ئالدىغا بېرىڭ،
 ھەر نېمە بولسىمۇ ئېرىڭىز بىلەن ئىككىسى
 قەدىناس دوستلاردىن ئىدى. ئۇ سىزنى
 غەمىدىن خالاس قىلىدۇ، - دەپتۇ. ئايال
 دەلىلگە:

— سىز ئېغىر كۆرمەي مەن ئۇچۇن
 شاھزادىنىڭ ئالدىغا بېرىپ باقسىڭىز، ئاز -
 دۇر - كۆپتۇر بىر نەرسە ياردەم قىلسا، -
 دەپتۇ.

شاھزادە دەلىلدىن ئوزۇق - تۈلۈك،
 كىيىم - كېچىچەك ۋە تەڭگە تىماللارنى
 ئەۋەتىپتۇ.

دەلىلە بىر كىۋى ھېكىم-زادىنىڭ
 خوتۇنىغا:

— سىڭلىم سىز نېمىشقا ئېرىڭىزنى
 قۇتۇلىدۇرۇشنى ئويلىمايسىز؟ ئەگەر سىز
 شاھزادىگە ئازراق ئىلتىپات قىلىپ ئۇنى
 خۇش قىلىشىڭىزلا ھېكىم-زادىنى قۇتقۇزالايسىز،
 سىز، - دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. ئايال
 ئائىلاج دەلىلە بىلەن شاھزادىنىڭ ئۆيىگە
 بېرىپتۇ.

شاھزادە ئايالىنىڭ تەلىپى بويىچە
 ھېكىم-زادىنى قويۇپ بېرىپتۇ ۋە ئۇنى كېچى -
 لىك قاراۋۇل قىلىپ تەيىنلەپتۇ. شۇ كۈنى
 كېچىسى ئايالى ئوردىغا ئەكەلدۈرۈپ ئەيش
 ئىشەرەت قىلىپتۇ ۋە سەھەردە ئۇنى
 ئۆيىگە ئاپىرىپ قويۇپتۇ. بۇ ئىش بىر نەچچە
 چە قېتىم تەكرارلىنىپتۇ. ھېكىم-زادە ھېچ
 ئىشتىن بىخەۋەر كېچىلىك قاراۋۇللىقۇقتا
 تۇرىۋېرىپتۇ.

بۇنداق نومۇسسىزلىق ۋەزىرنىڭ خەزى -
 پىنى كەلتۈرۈپتۇ. ئاخىرى ئۇ ھېكىم-زادى -
 نى چاقىرىپ شاھزادىنىڭ سۈيىقەستىنى

ھېكىمىزادىنىڭ بۇ گېپى بوۋاي موماي-
نى ئىنتايىن خۇشال قىلىپتۇ. شۇ كۈندىن
باشلاپ ھېكىمىزادە بۇلارنىڭ ئۆيىدە تۇرۇپ
قاپتۇ.

موماي ھەر كۈنى تاڭ سەھەردە ئور-
نىدىن تۇرۇپ چىقىپ كېتىپ ئاخشىمى
قاراڭغۇ چۈشكەندە ئۆيگە پەيدا بولىدىكەن.
بىر كۈنى ھېكىمىزادە مومايدىن:

— ھەي ئانا، سىزنى كۈن ئولتۇرۇپ
قاراڭغۇ چۈشكەندىلا كۆرمىسەن، كۈندۈزى
ئەگە بارىسىز؟ دەپ سوراپتۇ. موماي
ئۆزىنىڭ شاھنىڭ قىزىنىڭ خىزمىتىدە بول-
دىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

ئەتىسى ھېكىمىزادە ئوردا سىرتىدا
ئايلىنىپ يۈرۈپتۇ. بۇ چاغدا مەلىكە ھام-
مامغا بېرىپ قايىتىپ كېلىۋاتقانكەن. ئۇ
ئوردىغا كىرىپ كېتىۋېتىپ يىگىتنى كۆرۈپ
قاپتۇ. شۇ ھامان يۈرىكىگە ئىشىق ئوتى
تۇتىشىپتۇ. ئۇ موماينى چاقىرىپ:

— ئاشۇ يىگىتنى مېنىڭ يېنىمغا
ئېلىپ كىر، دەپ بۇيرۇپتۇ.

موماي ھېكىمىزادىنى مەلىكىنىڭ يېنىغا
كەلتۈرۈپ ئۆزى چىقىپ كېتىپتۇ. مەلىكە
ھېكىمىزادىنى ھۈرمەتلەپ تۇرىگە ئولتۇر-
غۇزۇپ، ئالدىغا مول نازۇ-نېمەتلەرنى
كەلتۈرۈپتۇ. ھېكىمىزادىمۇ قىزنىڭ ھۆسن-
جامالىغا مەپتۇن بولۇپ قاپتۇ. ئىككىيلەن
شېرىن سۆھبەتلەردىن كېيىن توي قىلىش
مەسلىھىتىگە كۆچۈپتۇ.

ھېكىمىزادە ئۆزىنىڭ شاھزادە ئىكەن-
لىكىنى، شاھانە قائىدە-يوسۇنلار بىلەن
ئۆز يۇرتىدىن ئەلچى ئەۋەتىپ ئاندىن توي

قىلىشى مۇۋاپىقلىقىنى ئېيتىپتۇ. قىزمۇ
ئۇنىڭ پىكىرىگە قوشۇلۇپتۇ. ھېكىمىزادە
ئەتىسى قىز بىلەن خوشلىشىپ ئۆز يۇرتىغا
راۋان بوپتۇ.

ھېكىمىزادە يۇرتىغا كېلىپلا شاھزادە
بىلەن كۆرۈشۈپتۇ ۋە قىزنىڭ تەرتىپ تەۋ-
سىپىسىنى قىلىپ، ئۇ قىزنىڭ شاھزادىگە
لايىق ئىكەنلىكىنى سۆزلەپتۇ. شاھزادە شۇ
ھامان چوڭ تەييارلىق قىلىپ ھېكىمىزادىنى
ئەلچى بېشى قىلىپ ئۇلارنى داغدۇغا بىلەن
يولغا ساپتۇ.

ھېكىمىزادە ئەلچىلەر بىلەن بىرنەچچە
كۈن يول ھېلىپ ئاخىرى قىزنىڭ شەھىرى-
گە يېتىپ كەپتۇ. ئەتىسى ئۇ تىوي جابد-
دۇقلىرىنى ئېلىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ-
تۇ. پادىشاھمۇ قىزغا مۇناسىپ بۇ يىگىت-
نى ئۆزىگە كۈيىۋوغۇل قىلىشقا قوشۇلۇپ 40
كېچە-كۈندۈز توي مەرىكىسى ئۇيۇشتۇ-
رۇپ قىزنى ھېكىمىزادىگە بېرىپتۇ. ھېكىمى-
زادە مەلىكە بىلەن قوشۇلۇپ شادلىق ئىچىدە
كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ. ھېكىمىزادە بىلەن كەل-
گەن ئەلچىلەر ئەھۋالنى چۈشىنىپ قايىتىپ
بېرىپ شاھزادىگە خەۋەرنى يەتكۈزۈپتۇ.
شاھزادە بۇ ئەلەمدىن ئۆز گۆشىنى ئۆزى
يېگۈدەك بولۇپ ئەتىسى بىرقانچە ئادەمنى
ئېلىپ ھېكىمىزادە تۇرۇۋاتقان شەھەرگە
ئاتلىنىپتۇ. شاھزادە ئەلچىلەرنىڭ ئاغزىدىن
ئاڭلىغىنى بويىچە شاھ ئوردىسىغا كىرىپ
ھېكىمىزادە تۇرۇۋاتقان ئۆيىنىڭ دېرىزىسىگە
كەپتۇ. ئۇ ئاچچىقىغا پايلىماي قىلىچىنى
يالڭاچلاپ ئۆيگە كىرىشىگە مەلىكە تۇيۇپ
قېلىپ: «ئوغرى كەلدى» دەپ توۋلاپتۇ.

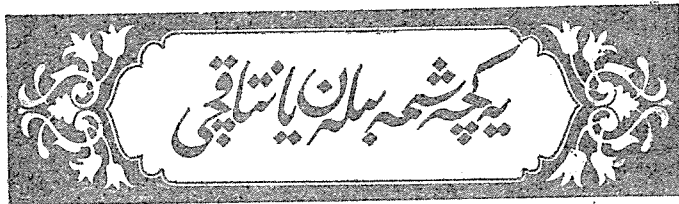
ھېكىمىزادىگە قاراپ:

— دوستۇم مېنى قۇتقۇزغىن، مېنى كەچۈرگىن... — دەپ يېلىنىپىتتۇ. ھېكىم — زادە:

— بىزنىڭ دوستلۇقىمىز ئاللىقاچان تۈگىگەن. سەن ئۆلۈمگە لايىق، — دەپ شاھزادىنىڭ ئىلتىماسىنى رەت قىپتۇ. جال — لاتلار شاھزادىنى سۆزىگىنچە ئېلىپ چىقىپ ئۇنى قىيما — چىيما قىلىپتۇ. ھېكىمىزادە مەلىكە بىلەن بەختلىك دەۋران سۈرۈپ دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ.

جىسەكچىلەر تەرەپ — تەرەپتىن ئېۈگۈ — رۇشۇپ كېلىپ شاھزادىنى باغلاپ پۇت — قولنى يەرگە تەگكۈزمەي پادىشاھنىڭ ئال — دىغا ئاپىرىپتۇ. پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ تۇن كېچىدە قىزنىڭ ھۇجرىسىغا نېمىدەپ بارغانلىقىنى سورايتۇ. شاھزادە غال — غال تىتىرىگىنچە ھەرقانچە ئۆزىنى ئاقلىسىمۇ ھېچكىم ئۇنىڭ گېپىگە ئىشەنمەپتۇ. پادى — شاھ قاتتىق شەزەپتىن «جاللات» دەپ توۋلاپتۇ. ئوردا ئىچىدە ھېكىمىزادە ۋە ئۇنىڭ ئايالى تەييار ئىكەن. شاھزادە

ئېيتىپ بەرگۈچى: جامال
رەتلىگۈچى: قۇرسۇن ۋە ھەمەت ساۋۇت

(چۆچەك)

پەيىتتە قاسم ئېرىق بويىدا تۇرغان بىر سۇناينى كۆرۈپتۇ ۋە تۆت ئەتىراپىغا قارايتۇ. بىراق بىرەر ئادەمنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمىگەندىن كېيىن: «ئىگىسى ئۇچراپ قالسا بېرىپ قويايمەن» دەپ ئويلاپ، سۇ — ناينى ئېلىپ يولغا راۋان بوپتۇ. شۇ ماڭ — خانچە كۈن دەل نەيزە بويى ئۆرلىگەندە ئاران يانتاقلىققا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ ئېشىك — نى ئوتقا قويۇپ بېرىپ، ئۆيىدىن ئالغاچ كەلگەن بىر قاپاق قېتىقنى سوغۇقراق ساق — لاپ ئىچىش ئۈچۈن بىر نەم يەرنى كولاپ كۆمۈپ قويغاندىن كېيىن يانتاق چېپىشقا باشلاپتۇ. بىر چاغدا ئۇنىڭ ئالدىغا ئىس —

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەن، توق ئىكەن. ئەنە شۇنداق زامانلارنىڭ بىرىدە، تەكلىماكانغا يېقىن بىر يېزىدا بىر تۇل خوتۇن ياشايدىكەن. ئۇنىڭ قاسم ئىسىملىك بىرلا ئوغلى بار ئىكەن. بۇ يىگىت ئەقىل — پاراسەتلىك، ئەل — يۇرتقا ساداقەت — لىك بولۇپ، يانتاقچىلىق قىلىپلا ئانىسى بىلەن ئۆزىنىڭ تۇرمۇشىنى قامدايدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ ئېشىكىنى مىنىپ يانتاق چاپقىلى ھېڭىپتۇ. ھېڭىپ — ھېڭىپ ئاخىرى مەھەللىنىڭ چېتىدىكى ئېرىق بويىغا يېتىپ كەپتۇ. دە، ئادىتى بويىچە ئېشىكىنى سوغىرىشقا باشلاپتۇ. دەل شۇ

نى چۈشەنگەن قاسىمۇ قويىغا سېلىۋالغان ھېلىقى پاقىنى ئېلىپ يەكچەشمىنىڭ ئال-
 ىدىغا تاشلىغانىكەن، ئىككى سەكرەپلا
 يەكچەشمىنىڭ پىتىدىن ئېشىپ كېتىپتۇ.

— باشقىدىن سىنىشىمىز، دەپتۇ يەك-
 چەشمە مەغلۇبىيىتىگە تەن بەرمەي.

— بولىدۇ، قېنى كارامىتىڭنى كۆر-
 سەت، دەپتۇ قاسىم. يەكچەشمە بار كۈچ-
 نى يىغىپ تۇرۇپ راسا كېلىشتۈرۈپ بىر

يەل قويغانىكەن، خۇددى يولۋاس ھۆرك-
 رىگەندەك بىر ئاۋازنىڭ چىقىشى بىلەن تەڭ-
 لا، ھەممە يەرنى سېسىقچىلىق قاپلاپ

كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن يىگىت:
 — سەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ ئاڭلى-
 غىن، بولمىسا قورقۇپ كېتىپ يۈردىڭ

يېرىلىپ كېتىپ ئۆلۈپ قالسەن، دەپتۇ-
 دە، دۇۋىلەپ قويغان يانتىقىنىڭ كەينىگە
 ئۆتۈپ، يولدا تېپىۋالغان ھېلىقى سۇناينى

بولۇشىغا چاپتۇ. سۇناينىڭ ئاۋازىدىن تىت-
 رەپ كەتكەن يەكچەشمە بۇ نۆۋەتتە ئۆت-
 تۇرۇپ قويغانلىقىغا قاتتىق غەزەپلىنىپتۇ. ئۇ:

«ئەمدى كۈچ سىنىشىمىز!» دەپ ۋارقىراپتۇ.
 — بىز ئىنسان ئەۋلادى ئەزەلدىن

مەرد كېلىمىز، دەپتۇ قاسىم، — يەنە قانداق
 كارامىتىڭ بولسا چىقارغىن بىز كۆرەي!
 يەكچەشمە بۇ نۆۋەت بارلىق كۈچىنى

پۇتىغا يىغىپ، ئادەملەرنىڭ قۇچقىمۇ يە-
 مەيدىغان بىر تۈپ دەرەخنى شۇنداق تەپ-
 كەن ئىكەن، دەرەخ قاراسلاپ سۇنۇپ كېتىپتۇ.

بۇنى كۆرگەن قاسىمۇ قېتىقىنى
 كۆمۈپ قويغان يەرنى يەمەلەپ تۇرۇپ:
 — ئەمدى مېنىڭكىنى كۆرگەن!

دەپلا بىر دەسسەسىگەنىكەن، توپىغا مىلەن-
 گەن قېتىق چاچراپ چىقىپ يەكچەشمىنىڭ
 يۈز- كۆزلىرىنى بوينۇبتىپتۇ.

— سەن بىر پەشۋا بىلەن بىر تۈپ
 دەرەخنى يىقىتقان بولساڭ، مەن بىر پەشۋا
 بىلەن يەرنىڭ مېڭىسىنى چىقىرىۋەتتىم.

سېقتا قاغىجىراپ كەتكەن بىر يوغان پاقا
 ئۇچراپتۇ، قاسىمنىڭ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ

«كۆلچەك كۆرسەم قويۇپ بېرەرەمەن» دەپ
 ئويلاپ پاقىنى ئېلىپ قويىغا ساپتۇ ۋە
 ئىشىنى قىلىۋېرىپتۇ. چۈش ۋاقتى بولغاندا

قاسم قاتتىق ئۇسساپ كېتىپتۇ. ئۇ ھېلىقى
 قېتىقىنى كۆمۈپ قويغان يەرگە كېلىپ
 قارىغۇدەك بولسا، پېشانىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا

يوغان جامدەك بىرلا كۆزى بار، يۈزى
 خۇددى تامدەك، بېشىدىكى مۇڭگۈزى
 بۇغىنىڭكىدەك، قۇيرۇقىنىڭ كۆرۈنۈشى

ئېشەكنىڭكىدەك، بوينىنىڭ ئۇزۇنلۇقى تو-
 گىنىڭكىدەك، ئەمما پۇتلىرى كالىنىڭكىدەك
 شۇنداق كۆرۈمىز بىر مەخلۇق تۇرغۇدەك.

قاسم بۇ مەخلۇقنى كۆرۈش بىلەنلا ئۇنىڭ
 ئۇزۇنىدىن بۇيان كەنت خەلقىگە زىيان
 سېلىپ كېلىۋاتقان يەكچەشمە ئىكەنلىكىنى

بىلىپتۇ. يۇ، ئەمما كۆرۈنۈشىدىنلا كىشىلەر-
 نىڭ روھى چىقىپ كەتكۈدەك سەت، غايەت
 زور مەخلۇقنى پەقەت قارا كۈچ بىلەنلا

يەڭگىلى بولمايدىغانلىقىنى ئويلاپتۇ.
 — ئەي ئادەمزات ئۇچ كۈندىن بېرى
 ناشتىسىز، قورسىقىم ئېچىپ ئۇچەيلىرىم تار-

تىشىپ كەتكەندى. ئەمدى سېنىڭ گۆشۈڭ-
 نى يەپ قورسىقىمنى، قېنىڭنى ئىچىپ ئۇس-
 سۇزلۇقۇمنى قاندۇرمىغىنىمنى كۆر! — دەپ

ۋارقىراپتۇ يەكچەشمە.
 — ھەي ئەخمەق، نەچچە ۋاقىتىدىن
 بېرى يەكچەشمە ئىزدەپ يۈرگەنلىكىمنى

ئاڭلىمىغان ئوخشايسەن. تولا كۆرەڭلىمە، بىر
 قوشۇق قېنىڭنى تىلەپ ماڭا يالۋۇرساڭ
 بولارمىكىن! — دەپتۇ قاسم غەزەپ بىلەن.

يەكچەشمە بۇ يىگىتنىڭ باشقا ئادەم-
 لەردەك ئاسانلا تىز بۈكمەيدىغانلىقىنى
 سېزىپتۇ. دە، دەرھال قويىدىن قوڭغۇزدەك

يوغان بىر پىتىنى ئېلىپ قاسىمنىڭ ئالدىغا
 تاشلاپتۇ. ئاچكۆز يەكچەشمىنىڭ كۆڭلىدىك-

رۇپ دەريادىن ئۆتۈپتۇ، ئۇلار يەنە بولمىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ماڭا-ماڭا يەتمە كەچى بولغان مەنزىلىگە ئىككى كېچە - كۈندۈز دېگەندە ئاران يېتىپ كەپتۇ ۋە باشقا يەك-چەشمەلەر بىلەنمۇ كۆرۈشۈپتۇ. يەكچەشمە-چەشمەلەر بۇ پالژان يىگىتكە ئاتاپ كاتتا زى-ياپەت ئۆتكۈزۈپتۇ. بىراق داستىخاندا يىگىتنىڭ ئىنتايىن ئاز غىزالانغانلىقىنى كۆرگەن «باش» يەكچەشمە ئۇنى بىر باپ-لاشنى ئويلاپتۇ. يەكچەشمە قاسىغا:

— ھېرىپ قالىدىغىز، بىردەم ئارام ئېلىشىڭىز، دەپتۇ. قاسىمۇ «بۇ ئىشتا چوقۇم بىر سىر بار» دەپ ئويلاپ ماقۇل بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن يەكچەشمە قاسىنى ئايرىم بىر ئۆيگە باشلاپ كىرىپ ئورۇنلاش-تۇرۇپتۇ، ئاندىن چىقىپ كېتىپ ئىشىكنىڭ سىرتىدىن تۇيدۇرماي قۇلۇپ سېلىپ قويۇپ-تۇ. ئۇ باشقا يەكچەشمەلەرنىڭ قېشىغا كېلىپ، قاسىنى قانداق ئۆلتۈرۈش ھەققىدە مەسلىھەتلىشىپتۇ. ئارىدىن بىر يەكچەشمە:

— ھەي بۇنىڭ باش قاتۇرغىدەك نې-مىسى بار؟ دەل ئاشۇ يىگىت ياتقان ئۆي-نىڭ ئۆگزىسىدە نۇرغۇنلىغان تاش بار. ئۆيىنىڭ ئۆگزىسىدە يوغان بىر تۈگۈلكمۇ بار. تاشلارنى دەل يېرىم كېچە بولغاندا تۈگۈلكىدىن ئۇنىڭ ئۈستىگە تاشلايدىغان بولساق، مىڭ چېنى بولغان بىلەنمۇ ساق قالمايدۇ ئەمەسمۇ؟ — دەپتەكەن، بۇ مەسلى-ھەت ھەممىسىگە يېقىپتۇ.

قاسىم يەكچەشمەلەرنىڭ ئىشىكىنى قۇلۇپلاپ كەتكەنلىكىنى سېزىپ، قېلىپ دەر-ھال ئورنىدىن تۇرۇپ يوتقىنىغا تەكشىنى سولاپتۇ ۋە ئۆزى بىر ياققا چىقىپ ئولتۇ-رۇپتۇ. دەل يېرىم كېچە بولغاندا، دېگەن-دەك ھەر يوغان تاشلار تەكشىنىڭ ئۈستىگە ئۈزۈلمەي چۈشۈشكە باشلاپتۇ. بىردەمىدىن كېيىن «بولدى ئەمدى ھەرقانچە بانۇر

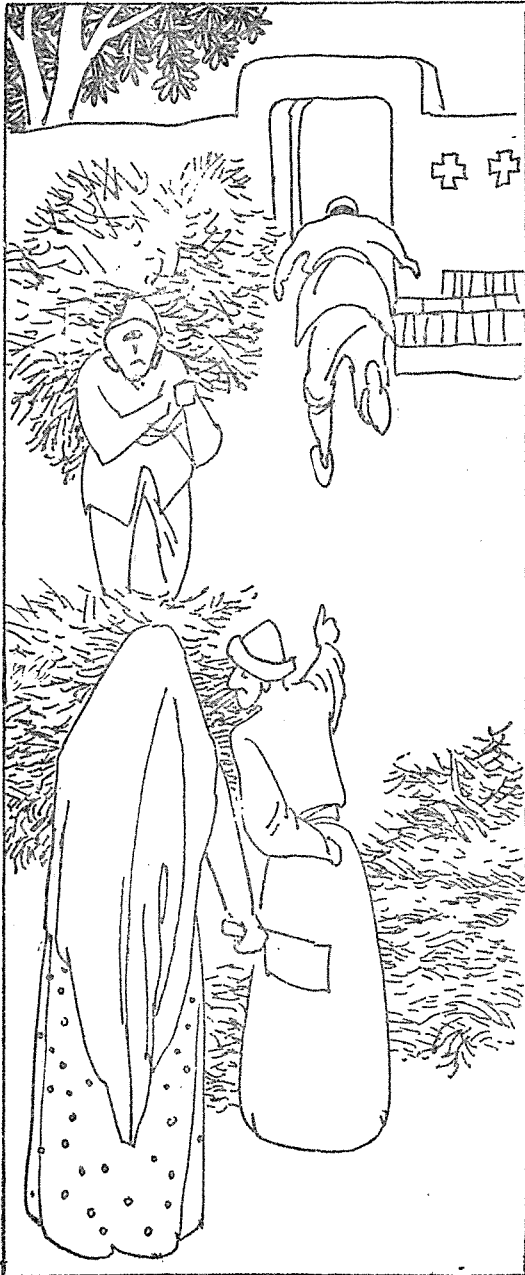
بۇنىڭغا ئەمدى نېمە دەيسەن؟ يەنە قانداق كارامەتلىرىڭ بولسا چىقارغىن، كۆرۈپ باقاي. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان يەكچەشمە كۆڭلىدە «راست ئەمەسمۇ، ئۇ بىر پەشۋا بىلەن يەرنىڭ ھېڭىنى چۇۋۇۋەتكەن تۇرسا، ھېنىڭ ھېڭىم قانچىلىك نېمىسى؟» دەپ ئويلاپتۇ. دە، يىگىتنى ئالداپ ئۆلتۈرۈش-نىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ:

— ھەي «باتۇر يىگىت، ساڭا قايسىل بولدۇم، ئەمدى ئىلتىماس شۇكى، بىز مەڭ-گۈلۈك دوستلاردىن بولايلى. بۈگۈن بىزنىڭ ئۆيگە بېرىپ ھېچمان بولساڭ، سېنىڭدەك باتۇر-نى باشقا يەكچەشمەلەرمۇ كۆرۈۋالسا، دەپتۇ. قاسىم يەكچەشمەنىڭ غەزىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، ئۇنىڭ بۇ تەلپىدىن باش تارت-مىغانلا بولسا، ئۆز ھېلىلىنىڭ پاش بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، ماقۇل بوپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ماڭا-ماڭا بىر چوڭ دەرياغا دۇچ كېلىپ قاپتۇ. قاسىم قارىغۇدەك بولسا، يەكچەشمە ھېچ ئىككى-لىك نەبەستىن دەرياغا كىرىپ كېتىۋات-قۇدەك. قاسىم كىرەي دېسە سۇ شۇنداق كۆپ. ئۇ دەرھال بىر ئەقىل تېپىپتۇ. دە، يەكچەشمە-مىگە قاراپ: — ئەي يەكچەشمە، سەن سۇنى كېچىپ يۈرگىنىڭ بىلەن بىز ئىنسان ئەۋ-لادى ئۈچۈن بۇنچىلىك سۇنى كېچىپ يۈرۈش بىر ئاۋارىچىلىق، ئىشەنمىسەڭ قاراپ تۇر، مەن بىرلا ئاتلاپ ئۇ قاشقا ئۆتۈپ بولسەن، بىراق بىز دوست بولغىنىمىز ئۈچۈن سېنى يالغۇز تاشلاپ كېتىشكە كۆڭ-لىۈم ئۇنىمايۋاتىمىدۇ. مەن ئۇ تەرەپكە ئۆ-تۈپ كەتسەم، سەن دەريادىن كېچىپ ئۆ-تۈپ بولغىچە زېرىكىپ قېلىشىڭ تۇرغانلا گەپ، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن يىگىتنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان يەكچەشمە ئۇنىڭغا:

— ئۇنداقتا مەن سېنى ئېلىپ ئۆ-تەي، — دەپتۇ ۋە قاسىنى ئۈستىگە مىندۈ-

كۈرۈپ كېتىپتۇ.
 قاسم ئانىسى بىلەن گەپنى بىر قىل-
 ۋاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئانىسى قولغا يوغان
 بىر قىڭراقنى ئېلىپ قازاننىڭ گىرۋىكىگە
 سۈركەپ تۇرۇپ:

بولسىمۇ بۇ چاغقىچىلىك كۈكۈم- تالقان
 بولۇپ كەتتى» دېگەن ئاۋاز بىلەن تەڭ
 تاشلار چۈشۈشتىن توختاپتۇ. سەھەر ۋاقتى
 بولغاندا قاسم تاشلارنى يوتقاننىڭ چۆرد-
 سىگە تىزىپ قويۇپ، يالغاندىن ئۇخلىغان
 بولۇپ يوتقانغا كىرىپ يېتىۋاپتۇ. يەكچەش-
 مىلەر كىرىپ قارىسا يىنىگىت بەخىرامان
 ئۇخلاۋاتقۇدەك. قاسم يەكچەشىمىلەرنىڭ
 كىرگەنلىكىنى بىلىپ كۆزىنى ئاچماي تۇرۇپلا:
 — ئەجەبمۇ پىت جىقكىنا، كېچىدىن
 بېرى ئامان- خۇدا ئۇخلىيالماي كەتتىم،
 دەپتىكەن، بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان يەكچەش-
 مىلەر «شۇنچىلا تاشلار پىت چاققانچى-
 لىك بولغان بولسا، ھەقىقەتەن باتۇر ئىكەن،
 تېزدىن بۇ تاشلارنى پۈتكۈزۈپتەيلى، ھېلى
 ئويغىنىنىپ قالسا چاتاق بولىسۇن يەنە»
 دېيىشىپ كېچىدىن بېرى تاشلىغان تاشلار-
 نى ئەتىگىنى پۈتكۈزۈپ كېتىپتۇ.

قاسم ئورنىدىن تۇرۇپ تاماقنى يەپ
 بولغاندىن كېيىن، قايتىپ كەتمەكچى بوپ-
 تۇ. قايتىشىدا ئۇ يەكچەشىمىلەرنىمۇ ئۆز
 ئۆيىگە تەكلىپ قىلىپتۇ. ئەمما يەكچەشىمىلەر
 قورقۇپ «سەن بارغىن. سەن با... ر...
 غىن» دېيىشىپ زادىلا ئۇنىماپتۇ. شۇنىڭ
 بىلەن ھېلىقى باش يەكچەشىمە يەكچەشىمىلەر
 ئىچىدىكى ئەڭ ياۋاشلىرىدىن ئىككىنى
 تەيىنلەپ، ئۇلارغا بىر خالتا كۈمۈش، بىر
 خالتا ئالتۇن كۆتۈرگۈزۈپ، قاسمغا قوشۇپ
 يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. قاسم ئۇلار بىلەن
 خوشلىشىپ يانتاقلىققا كەپتۇ. چېپىپ قوي-
 ھان يانتاقنى ئىككى يەكچەشىمىگە ئارتىپ،
 ئۆزى ئۈستىگە مىنىپ ئۆيىگە قايتىپتۇ.
 قاسم ئۆيىگە ئاز قالغاندا يول بويىدا ئويىناپ
 يۈرگەن بىر بالىغا گەپ ئۇگىتىپ «ئانامغا
 خەۋەر قىلىپ قويغىن» دەپ ئۆيىگە ئەۋەتىپتۇ.
 قاسم ئىككى يەكچەشىمىنى باشلاپ
 ئۆيىگە كەپتۇ ۋە يەكچەشىمىلەرنى ھويلىغا
 باشلاپ قويۇپ ئۆزى ئىچىكىرىكى ئۆيىگە

— بولدى، ئەگەر راستىنلا سەن دېگەندەك بولىدىغان بولسا، ئۇنىڭغا كۆزدىن مېزنى بىر تونۇتۇپ قويايلى، — دەپتۇ يەككە چەشمىلەر.

شۇنىڭ بىلەن تۈلكە ئىككى يەككەش — مېنى باشلاپ، قاسىمنىڭ ئىسپاتى تەرەپكە قاراپ ھېڭىپتۇ.

قاسىم يەككەش-شىمىلەرنىڭ كۆزىدىن غايىب بولۇشىنى كىرىتسۇپ تۇرغانىكەن، بىر چاغدا قارىسا ھېلىقى ئىككى يەككەش-شىمىلەرنىڭ بىر تۈلكىگە ئەگىشىپ قايتىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ يەككەش-شىمىلەرنىڭ يېقىنراق كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. ئۇلار يېقىنلاشقاندىن كېيىن:

— ھە، تۈلكە دوستۇم ساڭا نېمىدەپ رەھمەت ئېيتىسام بولار؟ ئانا، ئارغامچىنى تېزىرەك ئېلىپ چىقىنا، تۈلكە دوستۇم ھېلىقى يەككەش-شىمىلەرنى تۇتۇپ كەپتۇ، — دەپتۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان يەككەش-شىمىلەر «ئالدىنپىتىشىمىز» دەپ تۈلكىنى بىر پەشۋا بىلەن ئۇچۇقتۇرۇۋېتىپ ئالدى-كەينىگە قارىماي قېچىپ كېتىپتۇ. قاسىم غەلبە قىلغانلىقىدىن خۇشال بولۇپ:

— يەككەش-شىمىنى تۇتايلى، يەككەش-شىمىنى تۇتايلى! — دەپ ۋارقىرىغىنىچە كىشىلەرنى ئەگەشتۈرۈپ مەھەللىنىڭ چېتىگە بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ئاچكۆز مەخلۇق بۇ كەنتكە ئىككىنچىلەپ دەسسەمەس بوپتۇ. كىشىلەرگىمۇ زىيان سالىمىس بوپتۇ. خەلق شۇنىڭدىن كېيىن خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.

— بالام ئاۋۋال قايسىسىنى سويىمىز؟ ئاۋۋ تەرەپتىكىسى خېلى چوڭدەك كۆرۈندى. ئاۋۋال شۇنى سويۇپ مەھەللىمىزگە بىر زىياپەت ئۆتكۈزۈپ بەرسەك قانداق؟ — دېگەنسىكەن، تاشقىرىدا ئولتۇرغان يەككەش-شىمىلەر بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئۆلە-تىرىلىشىگە قارىماي قېچىپ كېتىپتۇ. يەككەش-شىمىلەرنىڭ قاچقىنىنى كۆرگەن قاسىم قولغا بىر پالتىنى ئېلىپ، ئىچكىركى ئىسپاتىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، «يەككەش-شىمىلەرنى تۇتۇڭلار!» دەپ قوغلاپتۇ.

بۇ ئىككى يەككەش-شىمە ئىككى يېنىغا قارىماستىن ئۇدۇل ئالدى تەرەپتىكى چوڭ ئورمانلىققا ئۆزىنى ئېتىپتۇ. ئۇلار ھاسىراپ ھۆمۈدەپ ئاران كېتىۋاتسا، ئالدىدىن بىر تۈلكە چىقىپ كەپتۇ ۋە يەككەش-شىمىلەرگە قاراپ: — نېمانچە قورقۇپ كەتتىڭلار؟ — دەپ سوراپتۇ.

يەككەش-شىمىلەر بولغان ئەھۋالنى بىر قۇر سۆزلەپ بەرگەنسىكەن، تۈلكە ئۆزىنى تۇتۇۋاللاي كۈلۈپ كېتىپتۇ.

— نېمىگە شۇنچە كۈلسەن؟ — سوراپ تۇ يەككەش-شىمىلەر.

— ھەي، سىلەر شۇنداق بوي، شۇنچە چىۋالا كۈچۈڭلار بىلەن ئاشۇ بىر ئادەمگە تەك كېلەلمىدىڭلارمۇ؟ مەنچۇ، مۇشۇنچىلىك تۇرۇپمۇ، داۋاملىق ئاشۇلارنى بوزەك قىل-مەن. توخۇلارنى تۇتۇپ يەيمەن، نەرسە-كېرەكلىرىنى بۇلاپ قاچمەن، — دەپتۇ تۈلكە. — ئەگەر سىلەر ماقۇل دېسەڭلەر ھا-زىر ئۇچىمىز بىلىلە بېرىپ، ئۇنى تۇتۇپ باغلاپ ئالدىمىزغا سېلىپ كېلەتتۇق، بىراق سىلەر...

ئېيتىپ بەرگۈچى: ھەسەن موللا

رەتلىگۈچى: سابىر جان سەيپىت

موللا مشرق

(چۆچەك)

ئۇنىڭ، ساڭا سەپەر توقۇپچىدىن بىر نەچچە چىنى بېرىمەن، — دەپتۇ.

ئاچلىقتا كۆزىگە ھېچ نەرسە كۆرۈنمەي قالغان موللا مشىرىق دەرھال ماقۇل بوپتۇ.

— شەرتىم شۇكى، — دەپتۇ پادىشاھ، — سەپەردىن قايتىپ بېرىش بىلەنلا قىزىڭنى ماڭا بېرىسەن.

پادىشاھ بۇ توغرىلىق ھۇججەت يازدۇرۇپ، موللا مشىرىقنىڭ قولىنى باستۇرۇۋاپتۇ. ئاندىن خۇرجۇندىكى سەپەر توغرىسىدا قاچىلىرىنى موللا مشىرىققا بەرگەچ:

— ياغلىق ياغلىق توقاچ يەمسىز؟ — دەپ خەقىراپ كۈلۈپتۇ. ئاندىن ئۇ:

— ئەمدى سەپىرىمىز مۇشۇ يەرگەچە كىلىپ بولىدۇ، — دەپلا ئاتنى ئارقىسىغا بۇراپتۇ.

موللا مشىرىق ئۆزىنىڭ قىلىپ قويغان ئىشىنى ئويلاپ يۈرەك-باغرى ئېزىلىپتۇ.

موللا مشىرىق پادىشاھ بىلەن بىللە ئوردىغا بېرىپ تۇرۇپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ:

— ھۈرمەتلىك شاھىم، ماڭا بىرقانچە كۈنلۈك مۆھلەت بەرسىلە، قىزىم بىلەن ئوبدانراق مۇڭدۇشۇۋالسام، — دەپ ياك-ئۇرۇپتۇ.

پادىشاھ ماقۇل بوپتۇ. موللا مشىرىق ئۆيىگە بېرىپلا ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ.

قىز دادىسىدىن ئەھۋال سورىسا، دادىسى لام-جەم دېمەستىن يېتىۋېرىپتۇ.

قىزى تولا سوراپ تۇرۇۋالغاندىن كېيىن دادىسى بارلىق ئەھۋالنى قىزغا سۆزلەپ بېرىپتۇ.

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشاھ بولۇپ ئۇنىڭ مال-مۈلكى ھەددى-ھېسابسىز ئىكەن. پادىشاھ پۇقرالارغا ئالغان ياساقنى كۆپ سېلىپ قىيىنچىغا ھەممە ئادەم ئۇنىڭدىن نارازى ئىكەن.

بۇ شەھەردە موللا مشىرىق دەيدىغان بىر نامرات ئادەم ياشايدىكەن. موللا مشىرىق تولىمۇ گەپدان ۋە قىزىقچى ئادەم بولغاچقا پادىشاھ ئۇنى ئوردىغا چاقىرتىپ كېلىپ گەپكە سالىدىكەن. موللا مشىرىق پادىشاھنىڭ قاملاشىغان سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ھامان دەرھاللا ئۇنى گەپ-سۆزدىن توسۇيدىكەن. پادىشاھ موللا مشىرىقنىڭ بۇ قىلمىشلىرىدىن رەنجىپ قاپتۇ. بىر كۈنى موللا مشىرىقنى ئوردىغا چاقىرتىپ كېلىپ ئۇنىڭغا:

— بىر كۈنلۈك ئوزۇق ئال، سەپەرگە چىقىمىز، — دەپتۇ. ئۆزى بولسا تۆت كۈنلۈك ئوزۇق ئېلىپ ئىككىسى بىللە يولغا چىقىپتۇ.

ئىككىنچى كۈنى موللا مشىرىقنىڭ ئوزۇقى تۈگەپ دەريانىدىن كېتىشكە باشلاپتۇ. پادىشاھ موللا مشىرىقنى گەپكە سالماقچى بولۇپ ھەدەپ سۆزلەپتۇ.

موللا مشىرىققا بولسا قورساقنىڭ ئاچلىقىدا گەپ-سۆز خۇش ياقماپتۇ.

پادىشاھ موللا مشىرىقنىڭ ئەھۋالىنى بىلىگەچكە:

— قورساق ئاچتىمۇ؟ — دەپتۇ.

— بەك ئاچتى، تەقىسىر، — دەپتۇ موللا مشىرىق.

— مېنىڭ بىر شەرتىم بار، شۇنىڭغا

پادشاھقا ئېسىلىپ ھەيۋە قىپتۇ.
پادشاھ جالاقلاپ تىترەپ قارا تەرگە چۈشۈپ مۇپتۇ. ئۇ توختىماي «سۇبھاناللا، سۇبھاناللا» دېگۈدەك. موللا مىشرىق ھەممە ئىشنى تاماملىغاندىن كېيىن ئاستا مونچا ئىشىكىنى ئېچىپ ئۆزىنى سىرتقا ئاپتۇ.

ناشتىدىن كېيىن موللامىشرىق ئور-دېغا بېرىپتۇ ۋە شاھقا كۆرۈنۈش قىپتۇ. بۇ چاغدا ئوردا ئەھلىمۇ يىغىلغان ئىكەن. پادشاھ موللا مىشرىقنى كۆرۈپلا.

— ھە مىشرىق، ياغلىق توقاچ يەمسىز؟ — دەپ ئۇنى شاڭخۇ قىپتۇ.

موللامىشرىق ھېچ ئىككىلەنمەيلا:

— پادشاھى ئالەم، جاڭگۇر — جۇڭگۇر قىلغاندا، سۇبھاناللا دەمسىز؟ — دەپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان پادشاھنىڭ دېمى ئىچىگە چۈشۈپ، لام — جىم دېمەي ئۆيىگە كىرىپ كېتىپتۇ. كېيىن موللامىشرىقنى ئور-دېغا چاقىرىپ كەپتۇ ۋە: جاڭگۇر — جۇڭگۇر دېگەننىڭ نېمە دېگەننىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.

موللامىشرىق ھېچ ئىككىلەنمەي:

— كېچىسى چۈشۈمدە ماڭا مونچىدىمكى ئىشلار ئايان بولدى، — دەپتۇ.

— بولدى، بۇ ئىشنى ھېچكىمگە

— غەم قىلماڭ دادا، — دەپتۇ قىز، — مەن بازارغا بېرىپ، بىر نەچچە مىڭ قوڭغۇراق ئېلىپ كېلەي، جۇڭگۇر-نى تەتۈر ئۆرۈپ قوڭغۇراقلارنى جۇڭىنىڭ تۈكىگە ئاسايلى، تۇمىڭىزنى تەتۈر ئۆرۈپ ئۇنىڭ تۈكلىرىگىمۇ قوڭغۇ-راقتى ئاسايلى، يۈزىڭىزگە ئاق پەردە تارتىپ، جۈمە كۈنى پادشاھ سەھەردە يۇيۇنۇش ئۈچۈن مونچىغا كىرگەندە، سىز مونچىنىڭ ئۆگزىسىدە تۇرىسىز، پادشاھ يالڭاچ بولۇپ بېشىدىن سۇ قۇيغاندىن كېيىن، سىز تۇڭلۇكتىن سەكرەپ چۈشۈپ پادشاھنىڭ گېلىنى سىقىپ تۇرۇپ: «مەن جان ئالدىغان ئەزرائىل، جېنىڭنى ئالغىلى كەلدىم» دەيسىز. پادشاھ قورققىنىدىن سىزدىن بىر قوشۇق قېنىمىنى تىلەي دېگەن يەرگە يېتىدۇ. شۇ چاغدا ئۆزىنىڭ خوتۇنىدىن باشقا ھېچ كىشىنىڭ خوتۇن — قىز ئوردىغا كىر-گۈزمەسلىكىگە ۋەدە ئالسىز. شۇنىڭ بىلەن بىز ئامان — ئېسەن قالىمىز، — دەپتۇ.

موللامىشرىق قىزىنىڭ دېگىنىدەك قىلىپتۇ. پادشاھ سەھەردە مونچىغا كىرىپ ئەمدىلا بېشىغا سۇ قۇيۇپ تۇرۇشقا، موللا-مىشرىق تۇڭلۇكتىن سەكرەپ چۈشۈپتۇ ۋە قوڭغۇراقلىرىنى جىردىگە تاشلىتىپ، ھە دەپ

تەنمىيلى، ساڭا يۈز مىسقال ئالتۇن بېرىمەن، دەپ موللا مىشرىققا يالۋۇرۇپتۇ پادىشاھ.

— ماڭا ئالتۇننىڭ كېرىكى يوق، پۇقرالارغا ئازار بەرمىسەڭ بولىدى، — دەپتۇ موللا مىشرىق.

پادىشاھ دەرھال يۇرتنى ئادىل سوراقتا قەسەم بېرىپتۇ، شۇنىڭدىن باشلاپ يۇرتتىكى خەلق تىنىچ — ئامان تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: سايىت ئەلگەك
 رەتلىگۈچى: ھەممەن ياندىن

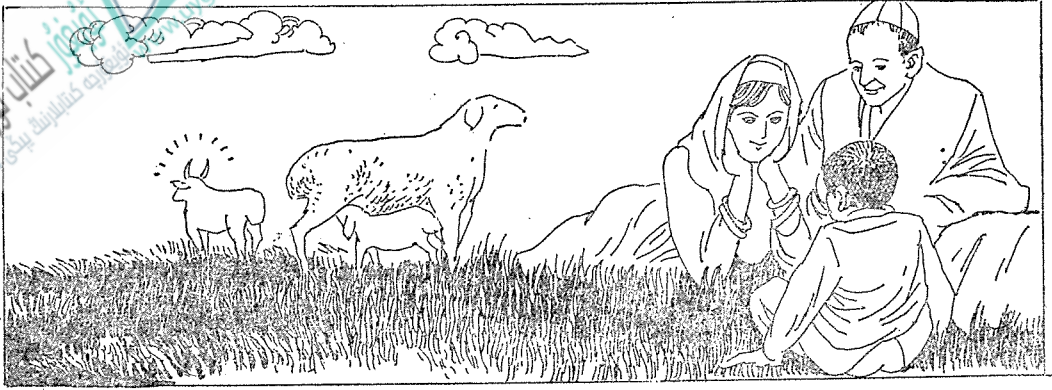
(چوچەك)

ئۆتۈپتۇ، يەنىلەر ئۆتۈپتۇ. قويچىنىڭ ئايالى ناھايىتى ئوماق بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. پۈتۈن يېزىدىكى كىشىلەر بۇ ياش ئەزىز خوتۇننى مۇبارەكلەپ، ھەممەيلەن بوۋاقنى كۆرگىلى كەپتۇ. ئارىدىن بىرقانچە يىل ئۆتۈپتۇ. ئوغۇل چوڭ بولۇپ دادىسىغا ئەگىشىپ قوي باققىلى چىقىدىغان بوپتۇ. بالا قوزا — ئوغلاقلارغا بەكمۇ ئامراق ئىكەن. ئۇ داۋاملىق «ماڭا قوزا ئېلىپ بەرگىن» دەپ دادىسىغا چىدەل قىلىدىكەن. دادىسى ئەتىۋالىق بىر تال ئوغلىنىڭ گېپىنى يەردە قويماي، دېگىنىنى قىلىپ بېرىدىكەن. ئەمما بالىسىغا قوزا ئېلىپ بېرىشكە ئامالسىز قاپتۇ.

ياز ئۆتۈپ قىش كەپتۇ. باينىڭ قويچىلارغا ئىش ھەققى بېرىدىغان ۋاقتىمۇ يېتىپ كەپتۇ. ياش قويچى بايغا يالۋۇرۇپ يۈرۈپ مىڭ مۇشەققەتتە ئورۇق بىر بۇغاز ساغلىقىنى ئاپتۇ. ئۇلار بۇ ساغلىققا ئۆزلىرى نېمە يېمە يېسە شۇنى بېرىپ، ناھايىتى

بۇرۇنقى زاماندا مەشرىپ تەرەپتىكى ئېگىز تاغنىڭ باغرىدا كىچىك بىر يېزا بولغانىكەن. بۇ يېزىدا بىر باي بار ئىكەن. يېزىنىڭ ئەتراپى كۆز يەتكۈسىز كاتتا يايلاق بولۇپ، ھەممىسى باينىڭ ئىگىدارچىلىقىدا ئىكەن. بۇ باينىڭ قويلىرى شۇنداق كۆپ ئىكەنكى، ئۇنىڭ سانىنى ئېلىش ئەس ئىكەن. لېكىن باي بەكمۇ بېخىل ئادەم بولغاچقا بىرەر قويىنىمۇ سويۇپ يېيىشكە چىدىمايدىكەن. يىلى بويى ماللىرىنى باققان قويچىلارغا يىلى ئاخىرىدا بىردىن ئورۇق قويىنى ئىش ھەققىگە ھېسابلان بېرىدىكەن. ئەمما ئۇلارنىڭ ئۇ قويىلارنى يېمەي بېقىپ كۆپەيتىشكە يول قويمايدىكەن.

بۇ يېزىدا بىر چۈپ ياش ئەزىز — خوتۇن بولۇپ، ئۇلارمۇ باينىڭ قويىنى باقىدىكەن. ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى جاپالىق بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار بىر — بىرنى ھۈرمەتلىپ ناھايىتى ئىناق ياشايدىكەن. ئايىلار

كۈزدە ئۇلار ئاشلىقنى كېچە - كۈندۈز ئارام ئالماي ئۈچ ئايدا ئاران يەغمۇايتۇ. ساغلىقلار ھەر يىلى تۆتتىن قوزسلاشقا باشلايتۇ، ماللارنىڭ سانىنى ئېنىق بىلىگىلى بولمايدىغان دەرىجىگە يېتىپتۇ. ئەمما شۇنداقچە قوينىڭ ئارىسىدا ھېلىقى ئالتۇن مۇڭگۈز لۈك قوچقاردىن باشقا بىر مۇ قوچقار يوق ئىكەن. شۇڭا ئۇلار بۇ قوچقارنى خۇددى ئۆز بالىسىنى ئاسرىغاندەك ئاسرايدىكەن. كېچىلىرى قوچقارنىڭ مۇڭگۈزىدىن چىراغ ئورنىدا پايدىلىنىدىكەن. ئادەتتە ئۇلار قوي باققىلى چىقىمىسىمۇ، قوچقار نەدە ياخشى ئوت بولسا شۇ يەرگە قويايلارنى باشلاپ بېرىپ بېقىپ، كەچ بولغاندا ياندۇرۇپ كېلىدىكەن. قوچقارنىڭ مۇڭگۈزى بەكمۇ ئۆتكۈر بولغاچقا ياۋۇز بۆرۈسلەر قويايلارغا ھۇجۇم قىلىشقا جۈرئەت قىلالمايدىكەن.

ئايلارنى قوغلىشىپ يىللار ئۆتۈپتۇ. بۇ ياش ئەز - خوتۇننىڭ يۈزلىرىگە قورۇقلار چۈشۈپ، بەلىلىرى مۇكچىمىپتۇ. ئوغۇل بولسا راسا كۈچ - قۇۋۋەتكە تولۇپتۇ. ئەمما ئۇنىڭ مىجەزى بارغانسېرى خەلىتە بولۇپ ئۆزگىرىپتۇ. بۇرۇن مال بېقىشقا تولىمۇ ئامراق بۇ بالا ئەمدىلىكتە ئىش خۇش ياقمايدىغان ھو-

ياخشى بېقىپتۇ. ساغلىقمۇ ئۇلارنىڭ ئەجىرىنى يەردە قويماي، بىر جۈپ قوزسلاپ بېرىپتۇ. قوزىلارنىڭ بىرى ئەركەك، بىرى چىشى ئىكەن. ئەركەك قوزىنىڭ ئىككى تال مۇڭگۈزى بەكمۇ چىرايلىق بولۇپ، كۈندۈزى ئالتۇندەك پارقىراپ تۇرىدىكەن. كېچىسى بولسا چىراشقا ئوخشاش نۇر چاچىدىكەن. ئۇلار قوزىلارنى ئۆيگە ئەكىرىپ ۋېلىپ بېقىپتۇ. قوزىلار سەمىرىپ قۇيرۇقلىرى لىغىلىداپ، ئادەمنىڭ مەسلىكىنى كەلتۈرىدىغان بوپتۇ. چىشى پاقلان بىر ياشقا كىرگەن كۈنى ئۆزىگە ئوخشاش بىر جۈپنى قوزىلاپتۇ. بۇ بىر ئۆيلۈك كىشىلەر خۇشاللىقىدا خۇداغا شۈكرى ئېيتىپ سەدىقىلەر بېرىپتۇ.

قويايلار بارغانسېرى كۆپىيىشىگە باشلاپتۇ. قوي كۆپەيگەنسېرى ئۇلارنى بېقىشقا قىيىنلىشىپتۇ. ئاخىرى ئەر - خوتۇن مەسلىھەتلىشىپ، قويايلارنى ھەيدەپ يىراق بىر يايلاققا كۆچۈپ كېتىپتۇ. بۇ يايلاقنىڭ ئوت - چۆپى ۋە سۈيى خېلى مول ئىكەن. ئاتا - بالا ئىككىيلەن بىر تەرەپتىن مال بېقىپ، يەنە بىر تەرەپتىن يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىپتۇ. ئۇلارنىڭ تېرىغان زىرائەتلىرى شۇنداق ئوخشاپتۇكى،

تۇ. ئانا ھەر كۈنى خۇدادىن ئوغللىغا ئىندى ساپ - تۆپەتلىق تىلمەيدىكەن. بىراق ئوغلى ھېچ ئىنساپقا كەلمەپتۇ. ئۇ كۈندىن - كۈنگە ھەددىدىن ئېشىپ قويلارنى خالىغىنىچە ئۆلتۈرۈپ، يەپ بولالمىسا سېسىتىپ تاشلايدىغان بوپتۇ. ئانىسىنىڭ نەسىۋەتلىرى قۇللىقىغا كىرمەيدىكەن. ئۇزۇندىن بېرى بالىنىڭ ئىچىگە چىن كىرىۋېلىپ، «ئالتۇن مۇڭگۈز لۈك قوچقارنى سويۇپ يېسەم، ئۇنىڭ خاسىيەتى بىلەن بېشىمغا تاج كىيىپ پادىشاھ بولۇپ قالسام» دېگەن خىياللار ئۇنى ۋەسۋەسكە سېلىشقا باشلىغانىكەن. بىراق ئۇ ئانىسىدىن ئەيىمىنىپ قوچقارنى ئۆلتۈرۈلمەي يۈرۈپتۇ. بىر كۈنى كېچىسى ئانىسى قاتتىق ئۇيقۇغا كەتكەندە ئاستا قوتانغا كىرىپتۇ - دە، قوچقارنى ئۆلتۈرۈپتۇ. بۇ چاغدا ئالتۇن مۇڭگۈز لۈك قوچقار زۇۋانغا كېلىپ قالغان:

— ھەي ئوغۇل، پەيلىگەندىن يان بولمىسا ئۆمۈرۋايەت پۇشايماندا قالغىنى، دەپتۇ.

ئەمما بالا قوچقارنىڭ سۆزىگە پىس سەنتىمۇ قىلماي پۇتلىرىنى چۈشەپ، بوغۇزغا پىچاق سۈرۈپتۇ. شۇ ھامان قوچقار بىر پارچە ئوتقا ئايلىنىپلا ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ. بالا ھوشىدىن كېتىپ يېتىپ قاپتۇ. ئەتىسى ئانىسى ئوغلىنى ئىزدەپ قوتانغا بېرىپ قارىسا، ئوغلىنىڭ ئاغزى تېزەككە چاپلانغان ھالەتتە ياتىقۇدەك. باي بەرگەن قېرى ساغلىقتىن باشقا قويلار ئۇ يەر - بۇ يەردە ياتقان يېتىچە تاشقا ئايلىنىپ قاپتۇدەك. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن ئانا ئوغلىنىڭ بەگباشلىقىغا ھەسرەتلىنىپ دەريا - دەريا ياش تۆكۈپتۇ. ئەمما ھېچ ئىشى ئورنىغا كەلمەپتۇ.

دەستەندىن ياندىن

رۇن بولۇپ قاپتۇ. ئاخشىمى ياتسا، ئەتىسى چۈشتە ئاران ئورنىدىن تۇرىدىكەن. قورسىقىنى توقلىتىۋېلىپلا ئۆزى بىلىگەن تەرەپكە كېتىدىكەن. ئاتا - ئانىسىنىڭ گېپىگە كىرمەيدىكەن. ئاتا - ئانىسى بالىسىدىكى بۇ ئۆزگىرىشنى كۆرۈپ ناھايىتى قايغۇرۇپتۇ. ئۇلار بالىنى ئويلىپ قويساق تۈزۈلەرمىكىن دەپ نۇرغۇن چىرايلىق قىزلارنى تاپقان بولسىمۇ، ئوغلى بۇ قىزلارغا ھەر خىل ئەيىبلەرنى قويۇپ ياراتماپتۇ. بۇ ئەھۋال ئاتا - ئانىنى تېخىمۇ غەمگە سايپتۇ. بىچارە ئاتا ئوغلىنىڭ دەردى ۋە ئۇزۇن يىملىق جاپالىق ئەمگىكىنىڭ ھارغىنلىق تۈپەيلىدىن ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. ئانىسى ھەر تەرەپكە چېپىپ باققان بولسىمۇ، لېكىن ئېرىنىڭ كېسىلىگە داۋا تاپالماپتۇ. بىر كۈنى ئاتىسى ئوغلىنى قېشىغا چاقىرتىپتۇ ۋە ئۇنى يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ:

— ئوغلۇم، مەن ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلىدىغان ئوخشاشمەن. مەن كۆز يۇمغاندىن كېيىن ئاناڭنى ھەرگىز رەنجىتمەسەن. ھەرقانداق قىيىنچىلىق تارتساڭمۇ ئالتۇن مۇڭگۈز لۈك قوچقارنى قولۇڭدىن چىقارما، دەپ نەسىۋەت قىپتۇ.

ئاتىسى جان ئۈزگەندىن كېيىن ئاتا - بالا ئىككىيلەن يىغلاپتۇ، قاقشاپتۇ. ئۇلار شۇ ھالەتتە تاڭ ئاتقۇچە ھازا قىلىپ دەريا ماندىن كېتىپتۇ. ئەتىسى تاڭ سەھەردە ئەل - جامائەت بىرلىكتە مېيىتىنى كۆتۈرۈپ ھەممە تەرەپ ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان ئېگىز بىر دۆڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ دەپنە قىپتۇ. شۇندىن كېيىن ئانا - بالا ئىككىسى كۈنلىرىنى قايغۇ - ھەسرەت بىلەن ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ.

ئوغۇل بارا - بارا ئاتىسىنىڭ نەسىۋەتىنى ئۇنتۇپ ئانىسىنى قاقشىتىشقا باشلاپ -

رەتلىگۈچى:

ئىبرەتلىك ھېكايەلەر

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەدەنىيەت نەشرىياتى

ئىشتا ئۆز ئارزۇسىنى ئۆلچەم قىلىش ئادىللىق ئەمەس

ھاقارەتلىك تىلى بىلەن ئەدەبىيەتتىكى نەپىس ئىزا تارتىپ، غەزەپلىنىپ ئۇنىڭغا تېخىمۇ چوڭسراق جازا بەرگۈم كەلسى. لېكىن مېنىڭ شەرىئەت ۋە ھۆكۈمەت ئىشلىرىدا ئۆز نەپسىم ئارزۇسىمنى دەپ ئۇنىڭدىن ئىنتىقام ئېلىشىم مۇۋاپىق ئەمەس. شەرىئەت ۋە دۆلەت ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىۋاتقان ئىشقا ئۆزۈمنىڭ شەخسىي ئارزۇ-ھەۋسىسىنى، خۇسۇسىي ئاداۋىتىمنى قوشۇۋالسام بۇ ئادىللىق بولمايدۇ. ياخشى ئىشنى قىلماقچى بولغان كىشى ئۇ ئىشقا شەخسىي غەرىزىنى ئارىلاشتۇرۇپ قويسا، بۇ خالىسانلىق بولمايدۇ. بۇنداق كىشى ئۆزىنىڭ قىلغان ئىشلىرىدىن ساۋاب ئەمەس گۇناھقا، ئالقدىش ئەمەس، قارغىشقا ئىگە بولىدۇ.

مىسىر پادىشاھلىرىدىن بىرى بىر ئەدەبىي كىشىنى شەرىئەت بويىچە جازا-لاش ئۈچۈن سىياسەتگاھىغا ئېلىپ كېلىپ: — ئۇنىڭغا ئەدەب تايىقى ئۇرۇڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ. ئۇ ئادەم تاياق ئاستىدا تۇرۇپ، يامان تىل بىلەن پادىشاھنى ھاقارەتلەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ: — ئۇنى ئۇرماي قويۇۋېتىڭلار، — دەپتۇ. ئەجەبلىنگەن ئوردا ئەربابلىرىدىن بىرى:

— ئەي پادىشاھ، بۇ شوخ بىسەيلى تېخىمۇ زىيادىرەك ئەدەبلەش لازىم ئىدى. ئەبۇ قىلىشقا نېمە سەۋەب بولدى؟ — دەپ سوراپتۇ. پادىشاھ مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ: — مەن ئۇنى خۇدا رىزاسى ئۈچۈن تاياق بىلەن ئەدەبلىگەندىم. ئۇ مېنى

سەۋرچان ۋە چىداھلىق بولۇشنىڭ ئاخىرى بەختتۇر

ۋە شەكىلىگە، لاپ ئۇرغانلىقىغا قاراپ ئالدىنىپ كەتمەڭلار» دېگەنمەن. بىر كۈنى ئافراسىياب ئەمىرلىرىدىن بىرىنى ئالدىدا ئولتۇرغۇزۇپ بىر مۇھىم ئىش توغرىسىدا ئۇنىڭ بىلەن كېڭەش

تۇران پادىشاھلىرىنىڭ سۆزلىرىدىن مۇنداق خەۋەر كەلتۈرۈلدى: ئافراسىياب ئۆزىنىڭ ئەمىرلىرىگە: «مەدلىك ۋە مەردانلىق جەھەتتە سىناپ كۆرمەي تۇرۇپلا، كىشىنىڭ سۈرىتىگە، بويىتىشىغا، چىرايىغا

— ئىنسان زىيانلىق نەرسىنى ئۆزىدىن يىراق قىلىش زۆرۈرى ئىدى. سەن نېمە ئۈچۈن چايانى دەرھال ئېلىپ تاشلاپ ئازابتىن ئازاد بولىدىنكى؟ ئەمىر جاۋاب بېرىپ: — مەن ئۆزلىرىدەك بۈيۈك پادىشاھ — نىڭ خىزمەت ۋە سۆھبەت رىشتىسىنى چاياننىڭ نەشتە ئۇرۇشى بىلەن ئۇزۇۋەت مەيىمەن. ئەگەر بۈگۈنكى كېڭەشتە چايان نىڭ چېقىشىغا بەرداشلىق بېرەلمىسەم، كەلگۈسىدە ئۇرۇش مەيدانىدا دۈشمەننىڭ زەھەرلىك تېغىغا قانداقمۇ بەرداشلىق بېرەلەيمەن، — دەپتۇ.

پادىشاھ ئەمىرنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ ساداقىتىگە ئاپىرىن ئوقۇپتۇ. مەرتىۋىسىنى تېخىمۇ ئۆستۈرۈپتۇ. ئەمىر چىدام ۋە سەۋر — تاقىتى ئارقىلىق يۇقىرى مەرتىۋىگە مۇيەسسەر بوپتۇ.

ياخشى كىشىلەر باشقىلارنىڭ ياخشى نىيىتىنى چۈشىنىدۇ

ئۇنىڭ تامىقىغا چەكسىز ھۇزۇر ۋە لەززەت بېغىشلاپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە: «تەڭرىنىڭ جەننەتتە شېرىن ۋە ھۇزۇرلۇق سۈيى بار» دەپ ئاڭلىغانىدىم ئەگەر گۇمانىم توغرا بولسا، تەڭرىنىڭ موھتاجلىقىم ۋە تەشنىالىقىمغا رەھىمى كېلىپ، بۇ سۇنى جەننەتتىن ماڭا يەتكۈزگەن بولسا كېرەك. بۇ سۇدىن بىر ئاز ئېلىپ بېرىپ، پادىشاھقا تۆھپە قىلسام، ئۇنىڭ بەدىلىگە پادىشاھ ماڭا ئىنتىم بەرسە، بالا — چاقىلىرىمۇ مۇشۇ سۇنىڭ بەرىكىتى بىلەن قەھەتچىلىكتىن قۇتۇلۇپ قالار...» دەپ ئويلاپتۇ، ئەرەب بىر تۇلۇمغا ھېلىقى يامغۇر سۈيىدىن قاچىلاپ، باغداد يولىغا راۋان بولۇپتۇ — دە، خەلىپىنىڭ ھۇزۇرىغا يۈرۈپ كېتىپتۇ.

قىپتۇ. توساتتىن بىر چايان كېلىپ ئەمىر — نىڭ كىيىمى ئىچىگە كىرىۋاپتۇ — دە، چېقىپ نەشتە سانجىغىلى تۇرۇپتۇ. چايان شۇنداق قاتتىق چېقىپتۇكى، ئۇنىڭ ئۇنىڭ بارلىق زەھىرى ۋە نەشتىرى كار — دىن چىقىپتۇ. ئەمىرمۇ شۇ دەرىجىدە چىدام ۋە سەۋر — تاقەت كۆرسىتىپتۇكى، چىرايىنى ئازراقمۇ ئۆزگەرتىپ قويماپتۇ. مەسلىھەتتىن توختاپمۇ قالماپتۇ.

كېڭەش ئاياغلاشقاندىن كېيىن ئەمىر ئۆيىگە بېرىپ چايانى كىيىمىدىن ئېلىپ تاشلاپتۇ. كېيىن بۇ ئەھۋال پادىشاھقا ئاڭلىنىپتۇ. پادىشاھ ئىنتايىن ھەيران بولۇپتۇ. ئەمىر ئىككىنچى قېتىم پادىشاھنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن كەلگەندە پادىشاھ تەئەججۈپلەنگەن ھالدا ئەمىردىن سوراپتۇ:

خەلىپە مەئمۇننىڭ دەۋرىدە شور — لۇق زېمىنىدە ياشىغان بىر ئەرەب بار ئىكەن. ئۇ ئۆمرىدە تاتلىق سۈمۈ ئىچىپ باقمىغان ۋە تاتلىق مېۋىمۇ يەپ باقمىغان ئىكەن. بىر چاغ دائىرەبىنىڭ يۇرتىدا قەھەتچىلىك بولۇپتۇ، ھېلىقى ئەرەب ئاشلىق ئىزدەپ ۋەتىنىدىن ئايرىلىپ سەپەر — گە چىقىپتۇ. ئەرەب تۇپرىقى مۇنبەت بىر زېمىنغا يېتىپ بارغاندا، ئۇنىڭ تاتلىق سۇ توپىلىشىپ قالغان بىر ئويمانغا كۆزى چۈشۈپتۇ، ئەرەبىنىڭ كۆزىگە شامالدا جىلۋىد — لىنىپ تۇرغان بۇ سۈزۈك سۇ بەكمۇ پاك ۋە بەكمۇ چىرايلىق كۆرۈنۈپتۇ. ئەرەب بەكمۇ ھەيران بولۇپتۇ. ئۇ دەرھال سۇ لېۋىتىپ كېلىپ بىر ئاز ئىچكەنمىكەن، سۇ

ئۇ ئەرەبىنى ئۇسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويۇشنى لايىقى كۆرمەپتۇ.

— ھەي قېرىندىشىم، — دەپتۇ خەلىپە پە ئۇنىڭغا، — راست ئېيتىپسىز. بۇ ھەم تاتلىق ھەم سۈزۈك سۇ ئىكەن. بۇنى ھەر قانداق كىشىگە بېرىشكە بولمايدىكەن، ئەمدى قالغان سۇنى مېنىڭ مەخسۇس سەرىپىم ياتىم ئۈچۈن قالدۇرغايسىز.

خەلىپە سۇنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، ئەرەبكە:

— ھەي بۇرادەر، سىز ماڭا ناھايىتى ياخشى تۆھپىلەرنى كەلتۈرۈپسىز، ئەمدى ئۆزىڭىزنىڭ ھاجەتلىرىڭىزنى سۆزلەڭ، — دەپتۇ.

— ئەي مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى، — دەپتۇ، ئەرەب، — بىزنىڭ يۇرتىمىزدىكى خەلىقلەر ئاچارچىلىق ۋە سۇسىزلىق دەردىدىن ئۆلەر ھالەتكە يېقىنلاشتى. ئەھلى يۇرتىمىزنىڭ، بالا — چاقىلىرىمىزنىڭ ھالى خاراپ، شۇ ھاجەت ئۈچۈن ئالدىڭىزغا كەلگەندىم خەلىپىنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن خەلىپىمىزگە ئەرەبكە مېڭا دىنار پۇل بېرىپتۇ.

ئاندىن خەلىپە ئەرەبىنى ئۆز يۇرتىغا قايتىپ، يۇرتداشلىرىغا ياردەم قىلىشقا بۇيرۇپتۇ.

ئەرەب كەتكەندىن كېيىن، خەلىپەنىڭ يېقىنلىرىدىن بىرى:

— ئەي پادىشاھ، سىز نېمە ئۈچۈن ئۇ ئەرەب ئېلىپ كەلگەن سۇدىن باشقىلارغىمۇ بەرمەيسىز، نېمىشقا ئۇنى بۇ يەردىن ئۆتكۈزمەي قايتۇرۇۋېتىشىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا:

— بۇ سۇ بەكمۇ قانغىسىق ۋە بەدبۇي ئىكەن، ئەرەب ئۆزى ئىچىپ كۆنگەن سۇ يىگە سېلىشتۇرۇپ، بۇ سۇنى جەننەتنىڭ

بىر قانچە مەنزىل يۈرگەندىن كېيىن، شىكارغا چىققان خەلىپە مەنئۇن بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. ئەرەب خەلىپىنىڭ قېشىغا بېرىپ، دۇئاغا ئېغىز ئېچىپتۇ. پادىشاھ ئەرەبكە قاراپ:

— سىز قەيەردىن كەلدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ. ئەرەب:

— «مەن پالانى سەھرادىن بولمىمەن، ئۇ يەرنىڭ خەلىقى قەھەتچىلىك بالا — سىغا دۇچار بولۇپ، قىيىن ئەھۋالدا قالدى» — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— سىز قايسى تەرەپكە بارىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ خەلىپە. ھېلىقى ئەرەب:

— سىزنىڭ خىزمىتىڭىزگە كەلدىم، لېكىن قۇرۇق قول كەلدىم. سىزگە شۇنداق ئۇلۇغ تۆھپە ئېلىپ كەلدىمكى، ھېچبىر كىشىنىڭ ئارزۇ قولى ئۇنىڭ سالىغا يەتكەن ئەمەس، ھېچبىر مەخلۇقنىڭ كۆزى ئۇنىڭ جامالىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولغان ئەمەس، — دەپتۇ.

خەلىپە بۇ سۆزدىن ئەجەبلىنىپ:

— ئەكەلگەن تۆھپىلىرىڭىزنى كەلتۈرۈڭ، مەن كۆرۈپ باقاي، — دەپتۇ. ئەرەب تۇلۇمنى خەلىپىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ:

— مانا بۇ جەننەت سۈيى، بۇ سۇنى ئالەمدە ھېچكىم ئىچكىنى يوق، — دەپتۇ.

خەلىپە بىر خادىمىغا تۇلۇمدىن بىر قاچا سۇ ئېلىپ بېرىشكە بۇيرۇپتۇ.

خەلىپە سۇنى ئىچىپ كۆرۈپتۇ. تۇلۇمنىڭ تەسىرى بىلەن ئۇ سۇنىڭ رەڭگى ۋە تەمى بۇزۇلۇپ قانغىسىق بولۇپ قالغانىكەن.

خەلىپە ئەرەبىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر — دار بولۇپتۇ. ئەمما ئەھۋالنى تاشكارىلاپ،

سۇنى مېنىڭ قېشىمغا ئېلىپ كەلگىنىگە خىجالەتچىلىك تارتىپ قالىدۇ. بىر موھتاج كىشى مېنىڭ مۇكاپات ۋە ئېھسانىمدىن ئۈمىد كۈتۈپ كېلىپ، ئاقسۆەت ناۋمىد بولۇپ، چىرايىغا خىجالەتچىلىك چاڭ - توزانلىرىنى قوندۇرۇپ قايتىشىدىن ھايا قىلىدىم، - دەپتۇ.

ئەدەب - ئەخلاق بىباھا بايلىق

ياخشى ئوغۇل» دېيىلگەن، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بىزلەردىن كېيىن خۇشال - خۇرام، خاتىرجەم قۇتۇشنىڭ غېمىنى يېپىشىمىز كېرەك. ئۇلارنىڭ دۆلەت ۋە جەمئىيەت ئەسۋابلىرىنىڭ پىكىرىنى قىلىشىمىز كېرەك. مەن ئوغۇلۇم ئۈچۈن قىممەت باھالىق نەفس ماللار، سانسىز ياخشى ئات، تۈگىلەر ۋە باشقا ھەر خىل چارۋىلار، كىيىم - كېچەك - لىر، ئۆي - ئىمارەتلەر، تۈگىمەنلەر ۋە باشقا مال - مۈلۈكلەرنى مىراس قىلىدىم. سىز ئوخشىمىزنىڭ تىرىكچىلىكى ئۈچۈن نېمە تەدبىر كۆردىڭىز، نېمىلەرنى تەييار قىلىدىڭىز؟» - دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان رۇم سۇلتانى كۈلۈپ كېتىپ:

— مال - مۈلۈك ۋاپاسىز، يارۇ - دوست تۇراقسىز دۇر، مال - دۇنيانىڭ ھېسابىنى قىلىش كېرەك. لېكىن بۇ دۇنيانىڭ بايلىقلىرىدا ئالدىنقىلىق لازىم. مەن ئوغۇلۇمنى ئەدەب كىيىملىرى بىلەن جابدۇپ قويدۇم، ئۇنىڭ ئۈچۈن ياخشى سۈپەت ۋە ئەدەب - ئەخلاقلىرىنى مىراس قويدۇم. مالغا زاۋال يەتمىسۇ، لېكىن ئەدەب - ئەخلاق مەڭگۈ قىممەتلىكتۇر، - دەپتۇ.

سۈيى دەپ خىيال قىپتۇ. ئەگەر بۇ سۇنى سىلەرگە بەرگەن بولسام، سىلەر ئۇ ئەرب - نى ئەيىبلەنگەن، مەسخىرە قىلغان بولاتتىڭلار. ئۇ بىچارە ئۆزىنىڭ ياخشى نىيەت بىلەن قىلغان ئىشىدىن شەرەندە بولغان بولاتتى. ئەگەر بۇ يەردىن قايتۇرۇۋەتمىسەم ئۇ بېرىپ دەريانىڭ تاتلىق ۋە تېخىمۇ ھۇزۇر - لۇق سۈيىدىن ئىچىدۇ - دە، مۇنچە بەدبۇي

مىسىر پادىشاھى رۇم سۇلتانى بىلەن بولغان ئاداۋىتىنى تۈگىتىپ، ئوتتۇرىدا ئىناقلىق - ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىنى ئورنىتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۆز قىزىنى رۇم سۇلتانىنىڭ ئوغلىغا نىكاھلاپ بېرىپتۇ. رۇم سۇلتانىمۇ ئۆز قىزىنى مىسىر پادىشاھىنىڭ ئوغلىغا بېرىپتۇ. ئىتتىپاقلىق ئورنىتىلغاندىن كېيىن، ئەلچىلەر ۋە مەكتۇپلار ھەر ئىككى تەرەپتىن ئۈزۈلمەي يۈرۈشۈپ تۇرىدىغان بولۇپتۇ. بۇ ئىككى پادىشاھ ئىتتىپاقلاش - قانلىقتىن ھەر ئىككى دۆلەت گۈللىنىپ تەرەققىي قىلىشقا باشلاپتۇ. بۇلار ئۆزلىرىنىڭ قىلىقچى بولغان ھەربىر چوڭ - كىچىك ئىشلىرىدا بىر - بىرىگە خەۋەر يەتكۈزۈشۈپ تۇرىدىكەن. مۇھىم ئىشلىرىغا بولسا ئۆز - ئارا مەسلىھەتلىشىشى قەدەم قويمايدىكەن. بىر كۈنى مىسىر پادىشاھى رۇم سۇلتانى بىلەن كۆرۈشۈپ مۇنداق دەپتۇ:

— بىزنىڭ ئوغلانلىرىمىز - تىرىكلىك كىمىزنىڭ ئاساسى، ھاياتىمىزنىڭ جەۋھەرلىرىدۇر. بىزلەر ئالەمدىن ئۆتسەك، نام - نىشا - نىمىز ئەنە شۇلارنىڭ تىرىكچىلىكى ئارقىلىق ساقلىنىدۇ. ھېكمەتلىرىدە «تىرىكدۇر دىيار - دە ھەر كىمكى ئول، قىرپۇپ كەتتى ئورنىدا

ئەدەب بايلىقى قارۇن كەنجىدىن خوپ،
ئەدەب قەدرى پەرىدۇن مۈلكىدىن خوپ،
نەزەردە تۇتمىغاي پۇل - مالنى دانا،
مۈلۈك چۈنكى بولالماس مەڭگۈ ھەمراھ.
ئۇلار ئارزۇ قىلار ئىلىمۇ ئەدەبىنى،
ئۇلار تاپقان ئەدەبتىن شان - شەرەپنى.

بۇنى ئاڭلىغان مىسىر پادىشاھى
«ئەل - ئەدەبۇ خەيىرۇن - مىننەزەھەبى»
(ئەدەب - ئەخلاق ئالتۇندىنمۇ قىممەتلىك)
دېگەن سۆزلەرنى تەكرارلاپ، رۇم سۇلتانى
نىڭ پىكىرىگە قايىل بولۇپتۇ. بۇ مەنىدە
مۇنداق بىر نەزم بارلىققا كەلگەن:

خەلقنىڭ دىلى ئادالەتتىن مەڭگۈ سۆيۈنىدۇ

ئايال ئەرزە تىلىنى ئېچىپ دەپتۇ -
كى :

— ھەي ئالىپ ئارىسلانغانىڭ ئوغلى،
ئەگەر سىز بۇ زىندەرۇد دەرياسىنىڭ كۆۋ -
رۈكىدە دادىمغا يەتمىسىڭىز قىيامەت كۈنى
سىرات كۆۋرۈكى ئۈستىدە ئاداۋەت
قولۇمنى ياقىڭىزدىن ئالماسمەن، قايىس -
بىرىنى ئىختىيار قىلىسىز، ئويلاپ كۆرۈڭ.
ئۇ خوتۇننىڭ سۆزىنىڭ ھەيۋىتىدىن
سۇلتان دەرھال ئانتىن چۈشۈپ پىيادە
بولۇپتۇ.

— ھەي ئانا، — دەپتۇ سۇلتان ئۆتۈ -
نۇپ، — مېنىڭ ئۇ كۆۋرۈك ئۈستىدە جاۋاب -
كار بولۇشقا تاقىتىم يوق. ھازىر ئىپتىتىڭ،
كىمىنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىدىڭىز، مەن
دادىڭىزغا يېتىشمەن.

خوتۇن:

— ئەي پادىشاھ، باياتىن سىزنىڭ
ئالدىڭىزدا ماڭا ئازاب قامچىسىنى كۆتۈر -
گەن مۇشۇ خادىمىڭىز مېنىڭ تىرىكچىلىكىڭ
بۇلىقىمنى زۇلۇم تۇپراقلىرى بىلەن تولدۇر -
دى. يېتىم بالىلىرىم ۋە مەن ئاجىزەنىڭ
تىرىكچىلىكى دەسمايىمىز بولغان بىر كالا -
نى ئۆلتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ غىزاسى ئۈچۈن
كاۋاپ قىلدى. ياق ئۇ كالنى ئەمەس، مەن
بىچارىنىڭ يۈرەك - باغرىنى كاۋاپ قىل

ئۆتكەنكى زاماندا سۇلتان مەلىك
شاھ سەلجۇقى دېگەن بىر پادىشاھ ئۆتكەن -
كەن. ئۇ بىر كۈنى زىندەرۇد ئېقىنى بويىدا
شىكار قىلىۋېتىپ ئىستىراھەت ئۈچۈن
كۆكلەن مازارغا چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ خادىملىرى -
دىن بىرى كەنتتىكى ئېرىق لېۋىدە ئۆت -
لاپ يۈرگەن بىر كالنى كۆرۈپ، ئۇنى ئۆز
ئادەملىرىگە تۇتتۇرۇپ كېلىپ، ئۆلتۈرۈپ،
گۆشىنى كاۋاپ قىلىپ يەپتۇ. كالنىڭ ئىگە -
سى شۇ جايدا ئۆلتۈرۈشلۈك بىر تۇل
خوتۇن بولۇپ، ئاشۇ كالنى سېغىپ سۈت -
نى سېتىش ئارقىلىق تۆت بالىسىنى يېقىپ
كۈن ئۆتكۈزۈدىكەن. ئۇ خوتۇن بۇ ئەھۋال
دىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، يىغلاپ
بىھوش بولۇپتۇ. ھوشىغا كەلگەندىن كېيىن
ھېلىقى پادىشاھ ئۆتمىدىغان يولدىكى كۆۋ -
رۈكتە ساغلاپ ئۆلتۈرۈپتۇ. پادىشاھ دۆلەت
ئەربابلىرى بىلەن يېتىپ كېلىۋاتقاندا
ھېلىقى خوتۇن ئورنىدىن تۇرۇپ، شاھنىڭ
ئالدىنى توسۇپ ئەھۋال ئىپتىماقچى بولغا -
نىكەن، كالنى ئۆلتۈرگەن خادىم ئۇ بىچارە -
رنى ئۇرۇپ ھەيدىۋەتمەكچى بولۇپتۇ.

— توسما، — دەپتۇ سۇلتان مەلىك
شاھ، — بۇ ئاجىز بىچارە كۆرۈنىدۇ. سۆزىنى
ئاڭلاپ باقايلى، زۇلۇمغا ئوچرىغۇچىلار
جۈرئەتلىك ۋە تىلى ئۆتكۈر كېلىدۇ.

دى، — دەپتۇ.

پادشاھنىڭ قەبرىسىگە بېرىپ، ھاجەت يۈزىنى دۇئا قىلىشىغا قارىتىپ تۇرۇپ دۇئا قىپتۇ: «ئەي تەڭرىم، مەن دەردەند بولغان ۋاقتىمدا بۇ تۇپراق ئىچىدە ياتقان بەندەڭ ياردەم قىلىپ مېنىڭ ھاجىتىمنى راۋا قىلغانىدى. ئەمدىلىكتە ئۇ سېنىڭ رەھىمىتىڭگە موھتاج بولۇپتۇ. ئۇ مېنىڭ بىچارىلىك ۋاقتىمدا ماڭا رەھىم قىلغانىدى. ئۇ ھەم بىچارە بولۇپتۇ. سەنمۇ ئۇنىڭغا رەھىم قىلغىن».

پادشاھ بۇ تۇل خوتۇننىڭ دادىنى ئاڭلاپ دەرھال ئۇ خادىمغا سىياسەت تەمىنى تېپتىمىپتۇ. ئۇ خوتۇننىڭ بىر كالىسى ئورنىغا ئۇ خادىمنىڭ ھالال مېلىدىن يەتمىش سېغىن كالا ئېلىپ بېرىشىنى بۇيرۇپتۇ. ماللار دەرھال ئۇ خوتۇننىڭ قولىغا يەتكۈزۈلۈپتۇ.

ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتۈپ پادشاھ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. پادشاھ ھايات ۋاقتىدا ئۇنىڭ رەھىم — شەپقىتىگە ئېرىشكەن خوتۇن

قەلبىلەرنى بويىسىۋىندۇرۇشنىڭ ئەپچىل چارىسى

كېيىن غەم — قايغۇغا چۆكۈپتۇ. كۆڭلىدە: «ئۇ پالۋىنىم مەندىن يۈز ئۇرۇپ، مەملىكەت شەھەرلىرىدىن بىرىگە ئورۇنلىشىپ، ماڭا قارشى سەپ تۈزسە، چوڭ — چوڭ سىپاھلىرىم ۋە ئاساسلىق لەشكەرلىرىم ئۇنىڭ تەرەپدارى بولىدۇ. ئۇنىڭ دۈشمەن بولۇپ قوشۇن تارتىپ كېلىشى بىلەن سەلتەنىتىم مىزانغا نۇقسان، شاھلىقىم گۈلزارغا خازان يەتسە قانداق قىلارمەن» دېگەنلەرنى ئويلاپتۇ. پادشاھ ئاخىرى بۇ مەسىلە ھەققىدە دۆلەت ئەربابلىرى بىلەن كېڭەش ئۆتكۈزۈپتۇ. كېڭەشتە ئۇ قومانداننى بەند قىلىش قارار قىلىنىپتۇ.

پادشاھ خۇسرەۋنىڭ شان — شەۋكەت ۋە باتۇرلۇق — شىجائەتتە تەڭداشسىز بىر قوماندانى بار ئىكەن. ئۇ ئۇزۇننىڭ لەشكەرىي ئىسمىدىكى مىسىلىسىز ئىستېداتى بىلەن مەشھۇر ئىكەن. كارامەت تەدبىرلىك ۋە ئاجايىپ جۈرئەتلىك كىشى ئىكەن. پادشاھمۇ ئۇنىڭ ئىقتىسادى ۋە خىزمىتىدىن كۆپ مەنۇنكەن. شۇڭا ئۇنى ئۇزۇننىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك دانا مەسلىھەتچىسى دەپ بىلىدىكەن. ئۇ قوماندان شاھنىڭ ھۇزۇرىدا گويىكى:

مەملىكەتنىڭ ھۆسنىگە زىننەت ئىدى، سەلتەنەت قولىرىغا قۇۋۋەت ئىدى. دېگەن مىسرالاردىكىدەك مەرتىۋىدىكەن.

بىر كۈنى ئايغاچچىلار پادشاھقا: — بىزنىڭ تەكشۈرۈشىمىزچە سىزنىڭ ئۇ پالۋىنىڭىز ئىتائەت قىلىش يولىدىن چىقىپ، باشتۇڭلۇق بىلەن سىزگە دۈشمەن بولىدۇ خاندەك تۇرىدۇ. ئەھۋال يۈز بېرىشتىن ئاۋۋال ئۇنىڭغا چارە كۆرۈش كېرەك، — دەپ ئاگاھلاندۇرۇپتۇ.

ئەتىسى ئۇ ئۇ قومانداننى ئۆز ھۇزۇرىغا چاقىرتىپ ئەكىلىپ بۇرۇنقى دەرد جىسمىدىنمۇ يۇقىرى ئورۇنغا ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئۇنىڭ بارلىق ئېسىل پەزىلەتلىرى ۋە ياخشى ئىش — پائالىيەتلىرىنى ناھايىتى كۆپ مەدھىيىلەپتۇ. قىممەتلىك بۇ يۇملارنى سوۋغا قىلىپ، ئۇنى تارتۇقلاپتۇ. ئاندىن يەنە ئوردا دەرۋازىسىغىچە چىقىپ ئۇنى ئىززەت

خۇسرەۋ بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن

بەندىكە كىشىلەر ئىكەك سالىسا بۇزۇلۇپ ئاجرايدۇ. ھالبۇكى، قەلبىكە سالغان بەندىكە ھېچ نەرسە تەسىر قىلالمايدۇ. «قۇشلارنى دان بىلەن، ئىنسانلارنى ئېھسان بىلەن ئوۋلاش كېرەك» دېگەن تەمسىلىنى ئاڭلىمىغانمىدىڭلار، — دەپتۇ.

شۇ چاغدا پادىشاھ كۆڭلىگە: «بۇ پالۋىنىمنىڭ دىلىدىكى دۈشمەنلىك داغلىرىنى ياخشىلىق ۋە ئىنىئام بۇلىقىنىڭ سۈيى بىلەن يۇيۇپ ئاداۋەت دەرىخىنىڭ يىلىتىزىنى، ئىلىتىپات ۋە مەرھەمەت قوللىنىش كۈچى بىلەن يۇلۇپ تاشلاي» دېگەن ئاقلانە پىكىر چوڭقۇر ئورۇنلاشقانىكەن. شۇ قېتىملىق ۋەقەدىن كېيىن ئۇ قومانداننىڭ شاھ خۇسەرەۋگە بولغان ئىخلاس ۋە ساداقىتى تېخىمۇ چىڭىيىپتۇ. جان پىدالىق كەمىرىنى بېلىگە چىڭ باغلاپ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن شاھ ئۈچۈن خىزمەت قىلىپتۇ.

بىلەن ئۈزىنى تىپ قوبۇپتۇ. بەدىئىيەت ئايىغا قىچىلار بۇ ئىشقا يەنە شىكايەت تىللىرىنى سوزۇپ:

— پادىشاھ تۇنۇگۈن قىلىشقان كېڭەشكە نېمە ئۈچۈن بۈگۈن خىلاپلىق قىلىدۇ، — دېيىشىپتۇ.

پادىشاھ كۈلۈپ كېتىپ مۇنداق دەپتۇ: — مەن كېڭەشكە خىلاپلىق قىلىمىدىم، قىلغان سۆزلىرىمدىنمۇ يېنىۋالمىدىم. كېڭەش تە ئۇ ئەمىرنى بەند قىلىش قارار قىلىنغان. مەن ئۇنى ئەڭ ئۈنۈملۈك ھالدا بەند قىلىشنى قارار قىلىدىم. ئەڭ ياخشى بەند قىلىشتا ئۇنىڭ قەلبىدىن باشقا مۇۋاپىق ئەزاسىنىڭ يوقلۇقىنى ھېس قىلىدىم. ئىنىئام-ئېھسان ئارغامچىسى بىلەن ئۇنىڭ يۈرىكىنى باغلىيالىساملا باشقا ئەزالىرى ئۇنىڭ قەلبىگە ئىتائەت قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن قالغان بارلىق ئەزالىرىنىمۇ ئۈنۈملۈك بەند قىلغان بولىمەن. سىلەر ئويلىغان تۆمۈر

ياخشىلىق ۋە ساخاۋەت ھەممىنى قايىل قىلىدۇ

شاماللىرى ئارقىلىق خۇش پۇراق چاچماقتا ئۇنىڭ جاننى ياشارتقۇچى ھېكايەتنامىلىرى ئالقىش گۈللىرى بىلەن زىننەتلەنمەكتە. ئۆز دەۋرىدە ھاتەمنىڭ سېخىيلىق نامى ۋە قىلغان ساخاۋىتىنىڭ شۆھرىتى پۈتۈن دۇنياغا تارقىلىشقا باشلاپتۇ. ئۇنىڭ كىشىلەر كۆڭلىنى زىلزىلىگە سېلىۋاتقان ياخشى ئىش — پائالىيەتلىرىدىن بارغانسېرى ھەسەت ئوتىغا گىرىپتار بولغان يەمەن سۇلتانى، شام پادىشاھى ۋە رۇمنىڭ ھۆكۈمدارى ھاتەمگە ئاداۋەت قىلىشقا باشلاپتۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ئۆز ئالدىغا سېخىيلىق دەۋاسىنى قىلىشىپ،

سېخىي ئادەملەرنى ئۇنىڭ خەيرى — ساخاۋىتىدىن بەھرىمەن بولمىغان كىشىلەر — مۇ ئۆزىگە دوست ھېس قىلىدۇ. مەسىلەن، قەشقەر خەلقى ھىندىستاندا بىر سېخىي كىشى بار، دەپ ئاڭلىسا، ئۇنى كۆرمەستىن دوست تۇتۇپ، ئۇنىڭ ئېيىسىغا تەھسىن ئوقۇيدۇ. شۇنىڭدەك ئۇ سېخىي دۇنيادىن ئۆتكەن بولسىمۇ ئۇنى ئەسلەيدۇ. پەزىلەت ۋە ساخاۋىتىنى مەدھىيەلەيدۇ. ھاتەم تەينىڭ ۋاپاتىغا توققۇز ئەسىردىن ئاشتى. لېكىن ھازىرغىچە ئۇنىڭ ھاياتىنى ئەسلەنگەن كىشىلەر ئارىسىدا ئۇنىڭ خاتىرە سۆزلىرىنىڭ باھارى مەدھىيە ۋە ئاپىرىن

پادشاھ بۇ تۆگىلەرگە مىسىر ۋە شامنىڭ ئالىي دەرىجىلىك ماللىرىنى يۈكلەپ، قايتۇرۇپ ھاتەمگە يەتكۈزۈپ بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. ئەلچىلەر تۆگىلەرنى نۇرغۇن ماللار بىلەن ھاتەم قېشىغا ئېلىپ كەپتۇ. ھاتەم بارلىق تۆگە ئىگىلىرىنى چاقىرتىپ كېلىپ، ئۆز تۆگىسى بىلەن تۆگىدىكى ماللارنى قوشۇپ بېرىۋېتىپتۇ.

بۇ ئىشلارنىڭ خەۋىرى شام پادشاھىغا يېتىپ بېرىپتۇ. شاھ ئۆز يېقىنلىرىغا: — مۇنداق ئاجايىپ مەردلىكنىڭ ئادەمىزات قولىدىن كېلىشى بەكمۇ تەس، مەن ھاتەمنىڭ ھەقىقەتەن ساخاۋەت بابىدا تەڭداشسىز كىشى ئىكەنلىكىگە ئىشەندىم، — دەپتۇ.

رۇمنىڭ پادشاھى ھاتەمنىڭ ساخاۋەت دەيدىغىنىنى ئاڭلاپ، ئۇنى سىناپ بېقىشنىڭ خىيالىغا چۈشۈپتۇ.

پادشاھ بىر كۈنى ھاتەمنىڭ ئوقتەك تېز چاپىدىغان بىر ئېستىمنىڭ بارلىقىنى ئاڭلاپتۇ. شاھ ۋەزىرىنى چاقىرتىپ ئۇنىڭغا: — ھاتەمنىڭ سېغىمىلىق نامى ئەرەب ۋە ئەجەم دۇنياسىغا پۇر كەتتى. ئۇ ياخشىلىق ۋە ساخاۋەتتە مەغرەپتىن — مەشرىقتە قەدەر تونۇلدى. مەن ئۇنىڭ دۇنيادا تەڭداشسىز بىر ئېستىمنىڭ بارلىقىنى ئاڭلىدىم. كىشى ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ ئاشۇ ئېستىمىنى تەلەپ قىلماقچىمەن، — دەپتۇ.

پادشاھ ۋەزىرى بىلەن مەسلىھەتسىز پىشۇرغاندىن كېيىن، لايىق سوۋغا — سالاملارنى قوشۇپ ھاتەم قېشىغا ئەلچى ماڭدۇرۇپتۇ. ئەلچىلەر تەي قەبىلىسىگە يېتىپ

مەردانلىق لايلىرىنى ئۇرۇپ يۈرۈشىدىكەن. ھالبۇكى، ھاتەمنىڭ سېغىمىلىقى ھەققىدىكى مەدھىيىلەر كىشىلەرنىڭ ئېغىزلىرىدىن چۈشەيدىكەن. شۇڭا پادشاھلار ھاتەمنى ئۆز ئالدىغا سىناپ كۆرمەكچى بولۇشۇپتۇ. ئالدى بىلەن شام پادشاھى ھاتەمنى سىناش ئۈچۈن ئۇنىڭدىن يۈز دانە قىزىل يۇڭلۇق، قارا كۆزلۈك تۆگە تەلەپ قىلىپ كىشى ئەۋەتىپتۇ. ئۇ چاغدا مۇنداق تۆگىلەر پۈتۈن ئەرەب ۋىلايەتلىرىدە كەمدىن — كەم تېپىلىدىكەن. تېپىلغاندىمۇ ئىنتايىن قىممەت سېتىلىدىكەن. ھاتەمنىڭ ماللىرى ئىچىدە بولسا، بۇنداق سۈپەتلىك تۆگە يوقكەن. شام پادشاھىنىڭ ئەلچىلىرى ھاتەمنىڭ قېشىغا كېلىپ پادشاھنىڭ سالىمىنى يەتكۈزۈپتۇ. ھاتەم پۈتكۈل ئەلچىلەرنى خاس مېھمانخانىلارغا ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. ئۇلارنىڭ بارلىق تەلەپلىرىنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىپتۇ. ئاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ خادىملىرىنى يىغىپ:

— ھەممە يۇرت — قەبىلىلەرگە بېرىڭلار، «ھەر كىمنىڭ قىزىل يۇڭلۇق قارا كۆزلۈك تۆگىسى بولسا ھاتەم قېشىغا ئېلىپ بارسا، ئىككى ھەسسە يۇقىرى باھادا ئالىدۇ، تۆگىنى ئېلىپ بارغان كىشىگە يول مۇشەققىتىنىڭ ئەجرى تولۇقلاپ بېرىلىدۇ» دەپ ئېلان قىلىڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ.

ھاتەم شۇ ئۇسۇل بىلەن ئەرەب خەلقىدىن يۈز دانە تۆگە قەرز ئېلىپ شام پادشاھىغا سوۋغا قىلىپ ئەۋەتىپتۇ. ئەلچىلەر بۇ تۆگىلەرنى شاھقا كۆرسىتىپتۇ. شاھ ئەھۋالدىن ھەيران قېلىپ:

— مەن بۇ ئەرەمنى مۇنداقچە سىناپ كۆرۈۋىدىم، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئۆزىنى بېھىساب قەرزگە بوغۇپتۇ، — دەپتۇ. ئاندىن

ئۈمىدۋارلىق بىلەن خىزمەتكە لايىھى كۆرۈپ تۇر. مەن بۇنىڭدىن ناھايىتى خۇشال. مېنىڭ ھازىرقى پەرىشانلىقىمنىڭ سەۋەبى شۇكى، تۈنۈگۈن سىلەرگە زىياپەت قىلغانلىرىم دەل ئاشۇ ئاتنىڭ گۆشى ئىدى. ئىسىت، ئەھۋال دىن نېمە ئۈچۈن بالدۇرراق خەۋەر تاپمىدىم. ئەگەر ئۆز ۋاقتىدا خەۋەر تاپسام پادىشاھنىڭ ئۈمىدىنى زاي قىلماس ئىدىم، خىزمىتىدىن مەھرۇم بولماس ئىدىم، دەپ مېنىڭ بىر پۇشايمان قىلىپتۇ.

شۇ ئەھۋال تۈپەيلىدىن رۇم سۇلتانىغا بۇ ئات نېسىپ بولماپتۇ. لېكىن ھاتەم بۇ ئەلچىلەرگە نۇرغۇن ياخشى سۆزلەرنى ئېيتىپ، ھېسابسىز سوۋغا - سالاملار بىلەن قايتۇرۇپتۇ. ئەلچىلەر قايتىپ بېرىپ سۇلتانغا ئەھۋالنى بىر - بىر بايان قىپتۇ، پادىشاھ ئۇنىڭ ئىنىساب - ساخاۋەتتە مىسلىسىز، ئەخلاق - پەزىلەتتە تەڭداشسىز مەرد ئىكەنلىكىگە قايىل بولۇپتۇ. ئۇنى «سېخىيەلىق بابىدا جاھاندا يېڭانە ئادەمكەن» دەپ تەرىپلەپتۇ.

دېسە بولغاي ئادەم ئەۋلادى ئارا، كەلىمىدى ئۇنداق سېخىيە ئادەم يانا. ناننى مۇھىم بىلىدىلەر بارچە كىشى، كەتتى ھاتەم بىلە ساخاۋەت ئىشى.

* * *

يەمەن پادىشاھى ساخاۋەت ۋە ياخشىلىق بىلەن مەشھۇر بولغان يېقىن ۋە موھتاجلارغا داستىخاننى كەڭ يايىدىغان، مەرد كىشى ئىكەن. بۇ پادىشاھ ئۆز ساخاۋىتىدىن باشقا سۆزنىڭ ئەل تاغزىدا سۆز - لەندەسلىكىنى، بۇ جەھەتتە ئۆزىنىڭ يېڭانە بولۇشىنى ئارزۇ قىلىدىكەن. باشقىلارنىڭ بۇ خۇسۇستتا مەشھۇر بولۇپ قالماستىقىنى

بارغاندا، ھاۋا سوۋۇپ كېتىپ، قارىيىپتۇ. ھاتەم ئەلچىلەرنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ، ئۇلارنى قارشى ئېلىش يۈزىسىدىن ئىستىمق - مالىغا چىقىپتۇ ۋە ئۇلارنى باشلاپ كېلىپ، ئالىي مېھمانخانىلارغا ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. ھاتەم خادىملىرىغا مېھمانلارنىڭ زىياپىتى ئۈچۈن ئات ئۆلتۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ. مۇلازىمىلار ھاتەمگە:

— ئاتلارنىڭ ھەممىسى يايلاقتا، بۇ يەردە پەقەت ھېلىقى تەڭداشسىز ئۇچقۇر ئاتتىن باشقا ئات يوق، — دەپتۇ. ھاتەم بۇ گەپنى ئاڭلاپ:

— مەيلى، ئاشۇ ئاتنى ئۆلتۈرۈڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ.

مېھمانلار رۇم سۇلتانى تەلەپ قىلغان ئاتنىڭ گۆشىدە مېھمان بولۇپتۇ. ئاندىن كېيىن ھاتەم مېھمانلارنى ئازادە ئىستىرا - ھەت قىلىشقا قالدۇرۇپ، ئۆز ئۆيىگە چىقىپ كېتىپتۇ. تاڭ ئاتقاندا ھاتەم مېھمانلارنىڭ ئالدىغا ئۆزى ئېيتقان ھالدا كىرىپتۇ. ئەلچىلەر رۇم سۇلتانىنىڭ خېتىنى ۋە سوۋغاتلىرىنى ھاتەمنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ھاتەم پادىشاھنىڭ خېتىنى كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن ئىنىستايىن خىجالەتچىلىك ھېس قىلىپ، ئېچىنىش ۋە ئەپسۇسلىنىش ئىپادىسىدە بولۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئەلچىلەر:

— ئەي ھاتەم، سىز پادىشاھىمىزنىڭ تەلپىگە مۇنچىۋالا پەرىشانلىق كۆرسەتسىڭىز، بىزنىڭمۇ سىزنى ئارتۇقچە تەڭلىمىكتە قويۇشقا ئامالسىز يوق، — دېيىشىپتۇ.

ھاتەم بۇلارنى ئاڭلاپ:

— يوقسۇ، ئەھۋال ئۇنداق ئەمەس، رۇم سۇلتانى مېنىڭدىن بىر ئات تىلەپتۇ. مۇشۇ ئىش ئۈچۈنلا بۇ قەدەر كۆپ ئەلچىلەرنى ۋە ئېسىل سوۋغىلارنى ئەۋەتىپتۇ. مېنى

باشلايدىكەن. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ قېشىدا ھاتەم تىلىغا ئېلىنسا غەزەپ ئوتلىرى لاۋۇلىداپ، ھاتەمگە ھاقارەت قىلىشقا باشلايدىكەن: «ھاتەم بولسا مېنىڭ ۋىلا-يىتىمىنىڭ پۇقراسى، ھەتتا ئۇ بىر سەھرا-لىق. ئۇنىڭدا نە جاھاندارلىق مەنسىپى ياكى مۈلۈكدارلىق مەرتىۋىسى يوق. ئۇ بۇنداق نېسىۋىلەرنىڭ ھەممىسىدىن مەھرۇم. ئەھۋال شۇنداق تۇرسا، ئۇنىڭ قولىدىن كىشىلەر ماختاپ مەدھىيىلىگۈدەك قانچىلىك ساخاۋەت كېلىدۇ. ھاتەمنىڭ پەقەت بىر-قانچىلا ئات - تۆگىلىرى بار. بۇنىڭ بىلەن قانچىلىك ساخاۋەت ئىشىكىنى ئاچا-لايدۇ، مەن ھاتەمنىڭ بىر يىللىق ساخاۋەت-تىنى بىر كۈنىدە بىر ئادەمگىلا بېرىمەن. ئۇنىڭ يۈز مېھماندارچىلىقىنى ماڭا كەلگەن بىر مېھماننىڭ ناشتىلىقىغا بېرىمەن» دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىپ ھاتەمنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىگە شەك كەلتۈرىدىكەن.

پادىشاھ بىر كۈنى شۇنداق چوڭ ھەشەم بىلەن بىر زىياپەت قىلىپتۇ. شاھانە داستانخانلىرىنى كەڭ يېيىپتۇ. پۈتۈن خاسۇ - تاڭاملارنى جەم قىلىپ، تۈن بويى خەيرى - ساخاۋەت قىلىپتۇ ئالتۇن كۈمۈش لەرنى تۆكۈپتۇ. ياقسۇت، مەرۋايىتلارنى چېچىپتۇ. زىياپەت خۇشلۇقى سەۋەبىدىن بىرسى توساتتىن ھاتەمنىڭ ئىسمىنى ياد-لاپتۇ. بېيىت:

بىرى ھاتەم ئىشىنى زىكرى قىلماققا ئېغىز ئاچتى،
سېخىيلىقنى بايان قىلماق بىلەن مەجلىسكە دۇر چاچتى.

پادىشاھنىڭ بۇ سۆزگە زەردىسى قاي-ماپ، پەرىشان بولۇپتۇ. ھەسەت قانلىرى تومۇرلىرىدا ھەرىكەتلىنىشىگە

جاھان سەھنىدە مەۋجۇت بولسا ھاتەم،
مېنى ياخشى دېمەسلەر ئەھلى ئالەم.

پادىشاھنىڭ كىشىلىرى ئىچىدە بىر پۇل ئۈچۈن يۈز كىشىنىڭ قېنىنى تۆكۈشتىن يانمايدىغان، ئانچىكىم ئىشلار ئۈچۈن نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ كۆڭۈل ئەينىكىنى رەنج ۋە ئازار تاشلىرى بىلەن سۇندۇرۇپ ئۆتىدىغان بىر مەككەر كىشى بار ئىكەن. پادىشاھ ئۇنى چاقىرتىپ كېلىپ، ئادەتتىكىدىن كۆپ ئىلتىپاتلار قىلىپتۇ. يەنە نۇرغۇن ئىنىئام - مۇكاپاتلارغا ۋەدە بەرگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا مۇنداق پەرمان بېرىپتۇ:

— سەن تېزلىك بىلەن ھاتەم قەبىلىسىگە بارغىن، كۆڭلۈڭگە يەتكەن ھەممە نەپەرەتلىرىنى ئىشقا سالغىن، خاتىرەڭ قوبۇل كۆرگەن بارلىق تەدبىرلەرنى قوللىنىپ بولسىمۇ ئۇ ھاتەمنى ھاياتلىق مۈلكىدىن ماماتلىق سارىيىغا يوللىغىن، «ھاتەم» دېگۈچى بارلىق كىشىلەرنى «ھاتەم» دېگۈزۈپ ۋەتكىن. ئەگەر شۇ ۋەزىپىنى بېجىرەلسەڭ، سېنى شاھانە ئىنىئاملار بىلەن مۇكاپاتلايمەن. ئۇ مەككەر كىشى شاھنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشكىنى ئۈچۈن، قىن قىنىغا پاتماي

قىلىپمۇ باقمىغانىكەن. رەڭگىمۇ رەڭ قىممەت-
 لەر، خىلىمۇ خىل ئاھاملار، تۇرلۇك - تۈپەن
 شەربەتلەر تەرتىپ بويىچە ئۈزۈلمەي ئۇنىڭ
 ئالدىغا كېلىپ تۇرۇپتۇ.
 مېھمان بۇ يىگىتنىڭ مۇنچە كاتتا ئىلتىپات-
 لىرى ئۈچۈن ئۈزلۈكسىز ئايرىن ئوقۇپ-
 تۇ. زوق - شوق بىلەن ئاغزى - ئاغزىغا
 تەڭمەي: «بارىكالا، ئادەمدە پەزىلەت
 دېگەن مۇشۇنداق بولسا، ئەردە ھىممەت
 دېگەن مۇشۇنداق بولسا» دەپ ماختاپتۇ.
 ئۇلار بۇ كېچىنى ئەنە شۇنداق زىياپەت
 ئىچىدە ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ.

تاڭ ئاتقاندا بۇ مېھمان ئۆيىدىن ئۆز
 مەقسىتى تەرەپكە قاراپ يول ئالماقچى
 بولۇپتۇ. يىگىت مېھماننىڭ خوشلىشىش
 تەردىۋىتىدىن پەرىشان بولۇپ ئوتلۇق
 بېيىتىلارنى تىلغا جارى قىلىپتۇ. بېيىت:
 يۈز داغ تۇشتى كۆڭلۈمگە يەتكەچ جۇدالىقنىڭ،
 ھەي ئىسىت، بولمىسا بوپتىكەن بۇ ئاشنالىقنىڭ.

يىگىت ئاندىن تېخىمۇ كۆڭۈل ئىز-
 دىگەن ھالدا مۇنداق دەپتۇ:
 — ھەي بۇرادەر، ئىككى - ئۈچ كۈن
 بۇ يەردە تۇرساڭ، سۆھبىتىڭنىڭ پەيزى
 بىلەن مېنى خۇشال قىلساڭ قانداق بولار؟!
 مەككەر:

— ئەي ئەرزى، شۇنچە كۆپ ئىلتىپات-
 لارنى قىلىدىڭ. ئۆزى ئېيتىشقا ئاجىزمەن،
 مېنى كۆپ ھايال قىلمىساڭ، چۈنكى بېشىمدا
 مۇشكۈل ئىشىم بار ئىدى، — دەپتۇ.
 — ئۇنداق بولسا بۇ ئىشلىرىڭدىن
 مېنى خەۋەردار قىلىغىن، قولۇمدىن كەلگىن-
 چە ئۇ ئىشلىرىڭغا ياردەم قىلىمەن، — دەپ-
 تۇ يىگىت.

مەككەر ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم دۇچ

ھىيەلە - نەيرەڭلەر بىلەن ھاتەمنى ئۆلتۈ-
 رۇش ۋەزىپىسىنى زىممىسىگە ئېلىپتۇ. بىر-
 قانچە مەنزىللىرىنى بېسىپ، ئاخىرى تەي
 قەبىلىسىگە يېتىپ بېرىپتۇ. لېكىن ئۇ بۇ-
 رۇن بۇ يەرنى كۆرۈپ باقمىغاچقا، ھاتەمنىڭ
 قورۇسىنى تاپالماي ھەر تەرەپلەرگە دوقۇ-
 رۇپ، تېنەپ - تەمتىرەپ يۈرگەندە،
 توساتتىن بىر يىگىت ئۇچراپ قېلىپتۇ. ئۇ
 يىگىتنىڭ چىرايىدىن خۇش خۇيلۇقى ۋە
 مېھماندوستلۇقى بىلىنىپ تۇرار ئىكەن.
 يىگىت ئۇ مەككەرنىڭ شۇ مەھەللىگە مۇساپىر
 ئىكەنلىكىنى سېزىپتۇ. ئۇنىڭغا چوڭقۇر
 مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ شېرىن تىل بىلەن
 سوراپتۇ.

— قەيەردىن كەلدىڭىز، قاياققا بارى-
 سىز؟!
 مەككەر:
 — مەن يەمەندىن كەلدىم، شامغا بار-
 ماقچىمەن، — دەپتۇ.
 يىگىت:

— ئۇنداق بولسا بۈگۈن مېنىڭ
 ئۆيۈمگە ئىلتىپات قىلىڭ، پېقىر خىزمەتكار-
 لىقى سۈپەتتە شەرەپ نەزەرىڭىزگە ئېلىن-
 ھايمەن، ئۆيۈمنىڭ سەھنىسىنى پايى قەد-
 مىڭىزنىڭ زىنىنى بىلەن يورۇتسىڭىز،
 مەن جان - دىلىم بىلەن مىننەتدار بولغان
 بولاتتىم، — دەپتۇ.

مەككەر ئۇ يىگىتنىڭ خۇش خۇيلۇقى،
 كۆڭۈلچەكلىكىگە مەھلىسىا بولۇپتۇ - دە،
 يىگىتنىڭ مەنزىلىگە بېرىپتۇ. يىگىت مېھ-
 ماندار چىلىقىنىڭ رەسىمىيەتلىرىنى شۇ قەدەر
 ئەلا دەرىجىدە بەجا كەلتۈرۈپتۇكى، ئۇ
 مەككەر ھاياجاندىن نېمە قىلارنى بىلمەي
 قاپتۇ. ئۆمرىدە ئۇ تېخى مۇنداق زىياپەت-
 نى كۆرۈپ باقمىغان، ھەتتا تەسەۋۋۇر

ياردەم قىلىپ، ھاتەمنى تېپىپ-
شىمغا يار - يۆلەكتە بولساڭ. مەن سېنىڭ
ياردىمىڭ بىلەن ۋەدىنى ئورۇنداپ، پادى-
شاھنىڭ بەرمەكچى بولغان ئىنئام ۋە مۇكا-
پاتلىرىنى ئېلىپ تۇرمۇشۇمنى غەمىسىز ئۆت-
كۈزسەم.

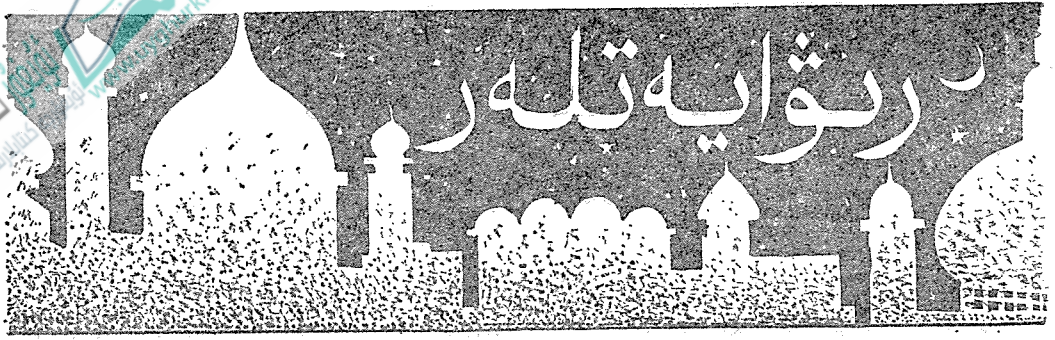
يىگىت بۇ بايانلارنى ئاڭلىغاندىن
كېيىن خۇشاللىق بىلەن مۇنداق دەپتۇ.
— ئەي ئەزىز مېھمان، دەرھال ئور-
نىڭىزدىن تۇرۇڭ، ئەھلى ئايال ۋە خىزمەت-
كارلىرىم خەۋەر تېپىشىدىن بۇرۇن بېشىمنى
ئېلىپ يولغا چىقىڭ، شاھنىڭغا بېشىمنى
تۆھپە قىلىپ، شاھ ۋەدە قىلغان مۇكاپات-
لارنى ئېلىڭ.

مەككەر شۇ ھامان ئالدىدىكى يىگىت-
نىڭ دەل ھاتەم ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ.
ھاتەمنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ كۆزىنى ئۇنىڭ
تايانلىرىغا سۈرتۈپتۇ. يىغلاپ تۇرۇپ تۈمەن
نىڭ ئۆزىدە ئېيتىپتۇ. ھاتەم ئۇنىڭغا
يول جابدۇقلىرىنى تەل قىلىپ بېرىپ يول-
غا سېلىپتۇ. مەككەر نۇرغۇن يوللارنى
بېسىپ، يەمەن شاھىنىڭ ھۇزۇرىغا يېتىپ
بېرىپتۇ - دە، يۈز بەرگەن ئەھۋاللارنى
بىرمۇ بىر بايان قىلىپتۇ. پادىشاھ ئىنساب
يۈزىدىن ھاتەمنىڭ مۇنچە سېخى ۋە
مەردلىكىنى ئېتىراپ قىلىپتۇ. كۆڭلىدە:
«ئادەمىزات ئىچىدە مۇنداق كۆكسى-
قارنى كەڭ كىشى كەم ئۇچرايدۇ. ئەھۋال
شۇنداق بولسا، ھاتەمنىڭ دەريادەك ساخا-
ۋىتىگە مەن تەڭ كېلەلمىگۈدەكەن» دەپ
ئويلاپتۇ.

كەلگەن بۇنداق مەردانە كىشىگە قايىل
بولۇپتۇ. كۆڭلىدە: «مەن مۇنچە چوڭ ئىش-
قا قەدەم قويۇپتىمەن. يارىسىز، مەدەتكارسىز
بۇ ئىشىمنىڭ ۋۇجۇدقا چىقىشى تەس. بۇ
ھىممەتلىك، تەجرىبىگە باي، سېخىي ۋە
مۇساپىرلارنى يۆلەيدىغان يىگىت ئىكەن.
شۇڭا ئۇنى بۇ مۇشكۈل ئىشىدا ھەمراھ
قىلىسام يامان بولماس» دەپ ئويلاپتۇ.
مەككەر ئۇ يىگىتكە ئۆز سىرىنى بايان
قىلىشتىن بۇرۇن يىگىتتىن سىر ساقلاش
ھەققىدە نۇرغۇن قەسەم، ۋەدىلەرنى ئېلىپتۇ.
ئاندىن ئۆز مەقسىتىنى بايان قىلىشقا باش-
لاپتۇ:

— بۇ يەردە ھاتەم ئاتلىق بىر كىشى
بار ئىمىش، ساخاۋەت ۋە مەردلىك لاپىلىرى-
نى تۇلا ئۇرۇرمىش، ياخشىلىق، كۆيۈمچانلىق
داپلىرىنى زىيادە چالارمىش، بۇ خەۋەردىن
يەمەن پادىشاھىنىڭ كۆڭلىگە ھەسەت ئوت-
لىرى چۈشۈپ، مېنى ئۆز قەسىرىگە چاقىرىپ
كېلىپ، ناھايىتى كۆپ مەرھەمەتلەرنى
كۆرسەتتى، ھېسابسىز خەزىنە ۋە دەپنى-
لەرنى بېرىشكە ۋەدە قىلدى. ئاندىن ئۇ
ھاتەمنى ئۆلتۈرۈشكە، بېشىنى ئېلىپ بېرىپ
ئۇنىڭ ئالدىدا سوۋغا قىلىشقا پەرمان بەر-
دى. مەن بۇ پەرمان سەۋەبىدىن ۋە تىرىك-
چىلىكىمنىڭ زۆرۈرىمىدىن ھۆكۈمنى
بويىنۇمغا ئېلىپ بۇ يەرگە كەلدىم. ھازىر
مەن يا ھاتەمنى تاپالماي، ياكى ئۇنىڭ
ئۆيىنى بىلمەي قېيىن ئەھۋالدا قالدىم.
سەن ماڭا بۇنىڭغا ئىلتىپات كۆرسەتتىڭ،
ئەمدى يەنە ماڭا ئاخىرىمغا چى-
قىپتۇ.

«ئەخلاقىل - مۇھىمىن» ناملىق كىتابتىن ئاللاپ نەشىرگە تەييارلاندى.

«ئامانشا» دېگەن ئىسىم توغرىسىدا (1)

ھازىر «ئامانشا» دەپ ئاتىلىۋاتقان مەھەلە لىلا ئامان قايتتۇ. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر بۇ جاينىڭ ئىسمىنى ئامان قالغان شەھەر (ئامان شەھەر) دەپ ئاتا، كېيىن بۇ سۆز ئامانشا دەپ ئۆزگىرىپ قالغانىكەن. ھازىرمۇ شۇنداق ئاتىلىپ كەلمەكتە.

پىچاننىڭ ھازىرقى ئامانشا دېگەن مەھەللىسىنىڭ قارشى تەرىپىدىكى قۇمىتاغ-نىڭ تۆۋەن تەرىپى ئەسلىدە ئاۋات بىر شەھەر ئىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى ناھايىتى قاتتىق بوران چىقىپ پۈتۈن شەھەرنى قۇم بېسىپ كېتىپتۇ. پەقەت

«ئامانشا» دېگەن ئىسىم توغرىسىدا (2)

خىلىقتىن پەقەت لۈكچۈندىكى بىرلا مەھەللە ئامان ساقلىنىپ قايتتۇ. شۇ سەۋەبتىن بۇ مەھەللىنىڭ نامى «ئامان شەھەر» دەپ ئاتىلىپتۇ. كېيىنچە كىشىلەر بۇ ئىسىمنى «ئامانشا» دەپ تەلەپپۇز قىلىدىغان بولتۇ.

قەدىمكى زامانلاردا تۇرپان، پىچان ۋە لۈكچۈنلەردە ناھايىتى دەھشەتلىك يېغىلىقلار بولغانىكەن. نەتىجىدە نۇر-غۇنلىغان يۇرت - ماكانلار ۋەيران، ھېسابسىز مال - مۈلۈكلەر خاراب بولۇپ، مىڭلىغان ئادەملەر ئۆلۈپ تۈگەپتۇ. بۇ يەردە

«سۇمقاغا»^① دېگەن يەر نامى توغرىسىدا

دىنىغا كىرگۈزۈپتۇ. بىر كۈنى سوپام نامازغا تەرەت ئېلىش ئۈچۈن ئىستىنىغا چىقىپتۇ، كىچىك بالىلار سوپامنىڭ بۇ ئىشىغا ھەيران بولۇپ ئۇنىڭ چاپىسىنىڭ كەينىنى كۆتۈرۈۋېتىپتۇ. سوپام ئاچچىقىدا

قۇمۇللىقلار تېخى ئىسلام دىنىغا كىرمىگەن چاغلار ئىكەن. بۇ يەردىكى كىشىلەرنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن «سوپام» دەپ ئاتالغان بىر كىشى قۇمۇلغا كەپتۇ. ئۇ بىر قىسىم كىشىلەرنى ئىسلام

① «سۇمقاغا» - قۇمۇل شەھىرىنىڭ ئاستانە يېزىسىغا قاراشلىق بىر كەنتنىڭ نامى. بۇ جاي قۇمۇل شەھىرىنىڭ 30 كىلومېتىر غەربىدە، بەزى ئەتىقىيات ماتېرىياللىرىدا بۇ ئىسمىنىڭ ئەسلى ئاتىلىشىنى «سومۇل قاراغوي» ئىدى دېيىلىدۇ.

بولۇپ «شۇمقاغۇ» دەپ ئاتالغان ۋە ئاستا - ئاستا «سۇمقاغا» غا ئۆزگىرىپ كەتكەن.

بالىلارنى «شۇم قاغۇرلار» دەپ قارغايتۇ. زامانلار ئۆتۈپ بۇسۇز ئاشۇ جايغا ئىسىم

«جام تاش»

رەپ ئويىناپ كۆڭۈل ئاچار كەن. بەيىگىدە بىرىنچىلىككە ئېرىشكەن ئادەمگە ئاشۇ جام تاشقا شاراب قۇيۇپ بېرىدىكەن. بىرىنچىلىككە ئېرىشكۈچى ئاتتىن چۈشمەي تۇرۇپ، تاش قاچمىغا قۇيۇلغان شارابنى بىرنەچچە قېتىم ئېگىلىپ تۇرۇپ ئىچىدىكەن. بۇنداق قىلىش بىر تەرەپتىن خالايسىققا ھۈرمەت بىلىدۈرۈش ھېسابلانسا، يەنە بىر تەرەپتىن بەيىگىدە بىرىنچىلىككە ئېرىشكۈچىنىڭ پالۋانلىقىنى يەنىمۇ نامايان قىلىش بولۇپ ھېسابلىنىدىكەن. شۇ سەۋەبلىك، ئەۋلادلار ئەنە شۇ چاغلاردىن قالغان ئەنئەنىنى قەدىر - لەش يۈزىسىدىن، ئۇ جام تاشنى ھازىر - غىچە ئۇرۇۋەتمەي كەلگەنىكەن.

تۇرپاننىڭ غەربىي شىمالىدا - تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىي باغرىدا «يوغانتېرەك» دېگەن بىر جاي بار. ئەنە شۇ يوغانتېرەك نىڭ ئۈستىدىكى «تەخەر يايلىقى» دېگەن يايلاقنىڭ بىر چېتىدە «جام تاش» دەپ ئاتىلىدىغان چايدان يوغانلىقىدا بىر تاش بولۇپ، بۇ تاشنىڭ ئۈستى پىسىيالىنىڭ چوڭلۇقىدا ئويىمانچاق كەلگەن. بۇ ئويىمان چاققا 100 گرام ئەتراپىدا شاراب سىخىدىكەن. تۇرپان خەلقى ئىچىدە بۇ ھەقتە مۇنداق بىر رىۋايەت ساقلانغان:

ئۆتكەن زامانلاردا، كىشىلەر ھەر يىلى ياز پەسلىدە مۇشۇ يايلاقتا بەيىگە ئويۇش - تۇرۇپ، بەزمە - سورۇنلار تۇزۇشۇپ، مەش

قوغۇن - تاۋۇزنىڭ تارقىلىشى ھەققىدە

لىقىدىن خۇشال بولۇپتۇ. لېكىن كەچ كىرىپ كەتكەنلىكتىن ئات ھارۋىسىنى يېزىنىڭ بىر چېتىگە تارتىپ ئارام ئېلىپ، ئەتىسى سەھەر يولغا چىققاچقى بولۇپتۇ. ئۇ ئېتىنى ئوتلاشقا قويۇۋېتىپ ئۆزى ھارۋىنىڭ ئاستىدا يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. ئەتىگەندە ئويغىنىپ قارىسا ئېتى كۆرۈنمەپتۇ. ئۇ ئېتىنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ. بىر چاغدا ئۇ بۇغدايلىق ئىچىدە ئوتلاپ يۈرگەن ئاتنى كۆرۈپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ بىر پەرۋالىق قىلغىنىغا خىسجىل بولۇپ، زىيان بەدىلىگە ئوخشىغان بىر دانە قوغۇن بىلەن بىر دانە تاۋۇزنى ئېستىزلىقتا زىرائەت

ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى تەكلىماكان نىڭ بىر چېتىدە سېلىم ئىسىملىك بىر دېھقان ئۆتكەنىكەن.

بىر يىلى سېلىم بوۋايىنىڭ تېرىغان قوغۇن - تاۋۇزلىرى ناھايىتى ئوخشاپتۇ. ئاشلىق - زىرائەتلەردىنمۇ مول - ھوسۇل ئاپتۇ. ئۇ راسا ئوخشىغان قوغۇن - تاۋۇز - لاردىن ھارۋىسىغا قاچىلاپ، يىراق جايلارغا ئاپىرىپ سېتىپ كېلىشنى ئويلاپ يولغا چىقىپتۇ.

ئۇ بىرقانچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن كەڭ كەتكەن تېرىلغۇلۇققا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ ئاھالە بار يەرگە يېقىنلاشقان

بالىلىرى تۇغۇلۇپ كۆپىيىپ كېتىدىغان بولسا زىرائەتلىرىمىزنىڭ ھەممىسىنى قۇرۇق تۇپ تاشلار ئىكەن، ھېلىمۇ دەل ۋاقىتتا يوقىتىپتىمىز، — دېيىشىپتۇ.

كېلىدىغان يىلى بۇ يېزىدا ئاجايىپ ئىش بولۇپتۇ. ھەر تەرەپكە چاچراپ كۆ-مۈلگەن ئۇرۇقلار ئۇنۇپ چىقىپ، پەلەك تارتىپتۇ ۋە چېچەكلەپ خەمەكلەشكە باشلاپتۇ. ئۇ يىمىش ۋايىغا يەتكەندە ئېتىزلىقلاردا دۆۋىلىنىپ يېتىشىپ كېتىپتۇ. كىشىلەر بۇ مۆجىزىدىن ھەيران قېلىشىپتۇ. بۇ نەرسىلەرنى يېرىپ يەپ كۆرسە بەكمۇ شېرىن — شەربەتلىككىمىش. ئۇلار تاغار — قاچىلىرىنى ئەپكېلىپ ئۆيلىرىگە توشۇشقا باشلاپتۇ. كېيىن ئۇلار بۇ نەرسىنى بىر كىشىنىڭ ياخشى نىيەت بىلەن قالدۇرۇپ كەتكەنلىكىنى پەلەپتۇ.

شۇندىن ئېتىبارەن بۇ يېزىنىڭ دېھقانلىرى قوغۇن — تاۋۇز تېرىپ سودا — سېتىق ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلاپتۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، قوغۇن — تاۋۇز كەڭ ئىقلىمغا ئەنە شۇنداق تارالغانىكەن.

ئىگىسىگە قالدۇرۇپ يولغا راۋان بوپتۇ. ئەتىسى بىر دېھقان ئېتىزلىققا كېلىپ قارىغۇدەك بولسا بىر ئېتىزنىڭ قاق ئوتتۇرىسى ئاق تۇرغۇدەك. ئۇ ھەيران بولغان ھالدا يېقىن بارسا دۈگىلەك ئىككى نەرسە ئېتىزلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدا ياتقانىمىش. ئۇنىڭ نە كۆزى، نە پۇتى، نە ئاغزىنى بىلىگىلى بولىغۇدەك. ئۇ كىشى: «بۇ، بىر ۋەھشىي مەخلۇق ئوخشايدۇ، كىچىككىنە تۇرۇپ بىر ئېتىز بۇغداينى يەپ بولۇپتۇ» دەپ ئويلاپتۇ. دە، ۋارقىراپ — چارقىراپ مەھەللىدىكىلەرنى چاقىرىپتۇ.

كىشىلەر كېلىپ قارىسا راستىنلا بىر ئېتىز زىرائەت يىسوق بولۇپ، ئېتىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىككى نەرسە تۇگۇلۇپ ياتقۇدەك. كۆپچىلىك كالىتەك — توقماقلار بىلەن ئۇ مەخلۇقلارنى دۇمبالاشقا باشلاپتۇ. بىر چاغدا بۇ ئىككى مەخلۇقنىڭ قانلىرى ئېقىپ، ئۇرۇقلىرى ھەر تەرەپلەرگە چاچراپتۇ. بۇنى كۆرگەن كىشىلەر:

— ئەيىۋەنناس، بۇ مەخلۇقنىڭ قانلىرى يەرنى بويسۇتتى. قورسىقىدىكى بالىلىرى نېمىسىدېگەن كۆپ — ھە! ئەگەر ئۇنىڭ

«خامىگۇا» (قۇمۇل) قوغۇنى ھەققىدە

ئىدىكى ۋەزىرىدىن: «بۇ شىرنىلىك مېۋە قەيەرنىڭ مەھسۇلاتى؟» دەپ سوراپتۇ. ۋەزىرى: «بۇ قۇمۇل ۋاڭى سۇغا قىلغان قوغۇن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇندا چىيەنلۇڭ خان: «ھە، خامىگۇا دېگەنمۇ دەپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ ئىچكىرى ئۆلكىلەردە شىنجاڭ قوغۇنلىرىنىڭ ھەممىسى «خامىگۇا» دېگەن نام بىلەن ئاتىلىپ، داڭقى ئالەمگە يېيىلىپتۇ. ①

قۇمۇل ۋاڭلىرىدا ئۆزلىرىنىڭ خانغا بولغان ساداقىتىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ھەر يىلى بىرنەچچە قېتىم ئۆز تەۋەلىكىدىكى قىممەتلىك يەرلىك مەھسۇلاتلارنى «تارتۇق» قىلىش ئادىتى بار ئىكەن. بىر قېتىملىق تارتۇق قىلىنغان مەھسۇلاتلار ئىچىدە پىنچاننىڭ داڭلىق ھون قوغۇنىمۇ بار ئىكەن. چىيەنلۇڭ خان بۇ قوغۇنلارنى تېتىپ كۆرۈپ، ئىشەنچىمىز خۇرسەن بوپتۇ ۋە يې-

① خامىگۇا — «تۇمۇل ۋاڭ» دېگەن سۆزنى تەلەپپۇز قىلماقچى.

گۈلەم ھەققىدە

گۈللۈك بسات توقۇشقا بەل باغلاپتۇ. ئۇ قوي يۇڭىنى ئىگىرىپ يىپ قىلىپتۇ. ئاندىن يىپلارنى قىزىل، يېشىل، سېرىق ۋە قارىغا ئوخشاش رەڭلەرگە بويلاپ، ئۆزىنىڭ خىيالى بويىچە توقۇشقا كىرىشىپتۇ. بىراق ئۇنى كۈنگە ئۇلاپ ئارام ئالماستىن توقۇغان بولسىمۇ يەنىلا ئەپلەشمەپتۇ. شۇنداقتمۇ گۈلەم بوشاشماستىن كېچە - كۈندۈز توقۇشنى داۋاملاشتۇرۇۋېرىپتۇ. گۈلەم نىڭ بۇنداق قايتىماس ئىرادىسى ۋە ئىش چانلىقىدىن تەسىرلەنگەن تەڭرى گۈلەمگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن ئەشتىن بىر پەرىشتىنى زېمىنغا چۈشۈرۈپتۇ.

بىر كۈنى سەھەردە ئارغىماققا مىنىڭگەن، چىرايىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان ئاپئاق ساقاللىق بىر بوۋاي، ئادەمنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرغۇدەك ئېسىل بىر پارچە زىلچىنى ئېتىنىڭ ئالدىغا ئالغان ھالدا ئەشتىن چۈشۈپ، گۈلەمنىڭ ئىشىكى ئالدىدىكى ئۆستەڭ بويىغا كېلىپ ئېتىنى توختىتىپتۇ. دەل شۇ چاغدا گۈلەم ئۆستەڭ بويىغا سۇ ئالغىلى چىققانىدىكى، گۈلەم ئۇ بوۋاينى ئۆيىگە باشلاپتۇ. قۇربان بوۋايىمۇ مېھماننى خۇشاللىق بىلەن قىزغىن قارشى ئېلىپتۇ. بوۋاي چاي ئىچكەچ ئولتۇرۇپ گۈلەم توقۇۋاتقان نەرسىگە سەپ سېلىپتۇ. كېيىن گۈلەمگە ئۇنىڭ يېتىش سىزلىك جايلىرىنى كۆرسىتىپ قويۇپتۇ. ئەقىللىق گۈلەم بۇ بوۋاينىڭ ئادەتتىكى كىشىلەردىن ئەھەسلىكىنى سېزىپتۇ. گۈلەم بوۋايغا تەزىم قىلىپ تۇرۇپ، بوۋاينىڭ ئۆزىگە ئۇستاز بولۇشنى تۆۋەنچىلىك بىلەن سوراپتۇ. بوۋاي گۈلەمنى ئارغىماق ئېتىنىڭ ئۆستىگە ئارتىلغان زىلچىنى ئېلىپ

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، يورۇڭداش دەرياسىنىڭ بويىدىكى بىر مەھەللىدە، قۇربان ئاتلىق بىر بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ گۈلەم ئاتلىق چىرايلىقىدا، يالغۇز قىزى ياشايدىكەن. ئاتىسى كىمگىز باسىدىكەن. قىزى ئۈجمە بويۇمىدا پىلە بېقىپ، يىپەكنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ، شۇنىڭ بىلەن تۇرمۇشىنى قامدايدىكەن.

بىر يىلى كېرىيە پادىشاھى ھەشىمەتلىك خان ئوردىسى ياساتماقچى بولۇپ يۇرتتىكى بارلىق پۇقرالارغا:

— كۇئېلىن تېغىدىن قاشتېشى قېزىپ، ئورمانزىللىقلاردىن ياغاچ كېسىپ ئەپكىلىڭلار! — دەپ بۇيرۇق جاكارلاپتۇ. پۇقرالار پادىشاھنىڭ بۇيرۇقىنى بەجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن تەرەپ - تەرەپتىن تاغ - ئورمانلارغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. بەزى كىشىلەرنىڭ بۇ ئېغىر ئالۋان - ياساقنى پادىشاھقا تاپشۇرالماسلىقىغا كۆزى يېتىپ ۋە ئۆز بېشىدىن قورقۇپ، باشقا ياقا - يۇرتلارغا سەرگەردان بولۇپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بوپتۇ.

ئۇزۇن ئۆتمەي ئوردا پۈتۈپتۇ. پادىشاھ ئوردىنى بېزەش ئۈچۈن يەنە پۇقرالارغا ھەر خىل ئەڭلىمات كىمگىز ۋە رەڭدار پالازلارنى توقۇپ كېلىشكە پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان قۇربان بوۋاي ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، نېمە قىلىشنى بىلمەي غەمگە چۆكۈپتۇ. ئەقىللىق قىز گۈلەم ئاتىسىنىڭ ھالغا يېتىتىپ، ئۇنى غەمدىن خالاس قىلماقچى بوپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن گۈلەم ئۆزىنىڭ ئەقىل - پاراسىتىنى ئىشلىتىپ، چېۋەر ئىككى قولغا تايىنىپ تېرىدەك مويىلۇق ۋە رەڭدار

ئوخشايدىغان ئاجايىپ چىرايلىق چوڭ بىر پارچە زىلچىنى توقۇپ پۈتكۈزۈپتۇ. ۋە پادىشاھقا سۇغا قىلىش ئۈچۈن ئاتىسىغا بېرىپتۇ. پادىشاھ بۇنى كۆرۈپ تولمۇ خۇشال بوپتۇ. خانىش ۋە كېنىزە كىلەرنىڭ ھەممىسى كېلىپ زىلچىنى تاماشا قىلىشىپتۇ. پادىشاھ دەرھال قۇربان بوۋايغا نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش ئىنئام بېرىپتۇ. ئەمما قۇربان بوۋاي:

— پادىشاھى ئالەم، بۇ ئالتۇن - كۈمۈشلەرنىڭ ئورنىغا يورۇڭقاش دەرياسى بويىدىكى پۇقرالارنىڭ زىمىسىدىكى ئۇچ يىللىق باج - سېلىقنى كەچۈرۈم قىلىۋېتىش لىرىنى ئۆتۈنمەن، — دەپ ئىلتىماس قىپتۇ. پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ:

— تولمۇ ئەخمەق ئادەم ئىكەنسىن! مەيلى سېنىڭ دېگىنىڭچە بولسۇن، — دەپ بوۋاينىڭ تەلپىمىگە ماقۇل بوپتۇ. گۈلەم پۈتۈن يېزىدىكى ئەر - ئايال ھەممە كىشىگە ئۆزىنىڭ ھۈنرىنى ئۆگىتىپ قويۇپتۇ. كىشىلەر گۈلەمنى چوڭقۇر ھۆرمەتلەپ، ئۇنى زېمىنىدىكى گىلەمچىلەرنىڭ پىسىر ئۇستازى دەپ ماختىشىپتۇ ۋە گۈلەمنىڭ ئىسمىنى ئۇلۇشلاپ ئىنسانلار ئارىسىدىن مەڭگۈ ئۆچۈرمەسلىك ئۈچۈن بۇ بىساتنى «گىلەم» دەپ ئاتايتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ تاكى ھازىرغىچە كىشىلەر زىلچىنى «گىلەم» دەپ ئاتايدۇ كەلگەنكىن.

كىرىشكە بۇيرۇپتۇ. گۈلەم زىلچىنى ئۆيگە ئېلىپ كىرگەندىن كېيىن بوۋاي ئۇنى تامغا ئېسىپ تۇرۇپ گۈلەمگە:

— قىزىم، سەن مۇشۇ زىلچىنى ئۈلگە قىلىپ توقۇۋەر. مەن ساڭا ھەممە ھۈنەرنى سۆزلەپ بېرىدىم، — دەپتۇ. — دە، سۆزلەشكە باشلاپتۇ. بوۋاي يىمپ ئىگىرىشتىن تارتىپ تاكى يىمپ بويلاش، يىمپنى جۈپلەش ۋە توقۇش، پۈتكەندىن كېيىن تىمۇنتىنى قىرقىشقاچە بولغان ئارىلىقتىكى ھۈنەرلەرنى گۈلەمگە سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئاندىن گۈلەمگە قاراپ:

— «قىزىم، سەن بەكمۇ ئىشچان ئىكەنسىن، ئىشچان ئادەم مۇراد - مەقسىتىگە يېتەلەيدۇ. سەن مېنىڭ سۆزلەپ بەرگەنلىرىمنى ئېسىڭدە مەھكەم تۇتۇپ، كىشىلەرگە بەخت - سائادەت يارىتىپ بەرگەنسىن، ئامىن ئاللاھۇ ئەكبەر!» دەپ بولۇپ گۈلەم بىلەن خوشلىشىپ، ئارغىماق ئېتىغا مىنىپتۇ. — دە، كۆزدىن غايىب بوپتۇ. ئاقكۆڭۈل گۈلەم بۇنىڭغا ھەيران قاپتۇ. ئۇ پەرىشتە بوۋاينىڭ ئۈگەتكەنلىرىنى ئېسىدە چىڭ تۇتۇپ، شۇ بويىچە يېڭى باشتىن گىلەم توقۇشقا كىرىشىپتۇ. يىگىرمە سەككىز كۈنلۈك جاپالىق ئەمگەكتىن كېيىن تولمۇ كۆركەم ۋە گۈزەل، ئۆرنەكلىرى خۇددى دەستە - دەستە گۈللەر پورەكلەپ ئېچىلىپ تۇرغاندەك، بەئەينى گۈلزارلىققا

«چەش قانچە» دېگەن نام توغرىسىدا

توغرىسىدا ئەل ئىچىدە مۇنداق رىۋايەت تارقالغان:

ياز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە بۇ جايدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر مۆتىۋەر كىشى بۇ مەھەللىدىكى ئوخشىغان بۇغدايلارغا قاراپ،

«چەش قانچە» كەنتى قۇمۇل شەھىرىگە قاراشلىق ئاستانە يېزىسىنىڭ غەربىي شىمال تەرىپىدە بولۇپ، يېزا مەركىزىگە 12 كىلومېتىر كېلىدىغان قۇمۇل تۈزلەڭلىكىگە جايلاشقان. بۇ كەنتىنىڭ نامى

— ھەي دېھقان، چەش قانچە؟ — دەپ سوراپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان كىشىلەر، بۇ دېھقان تۇرۇۋاتقان كەنتنىڭ ئىسمى «چەش قانچە» ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ جاينىڭ ئىسمى ئەل ئارىسىدا «چەش قانچە» دەپ ئاتىلىدىغان بولۇپتۇ.

ھەيران قاپتۇ ۋە يەرلىك بىر دېھقاندىن: — بۇ ئېتىزنىڭلاردىكى بۇغدايلار قانچە چەش كېلەر؟ — دەپ سوراپتۇ. دېھقان بۇ سوئالغا ئېنىق جاۋاب بېرەلمەپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئاستانىدىكى ھېيت نامىزىدا ھېلىقى مۆتىۋەر كىشى بىلەن دېھقان يەنە ئۇچرىشىپ قاپتۇ. مۆتىۋەر كىشى دېھقان بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن:

يىغلاڭغۇ تاغ ئەپسانىسى

ياساشقا كىرىشىپتۇ. شىرىنىمۇ پەرھادنى كۆرۈپلا ئاشىق بوپتۇ ۋە پەرھادقا ئۇسسۇزلۇق ۋە تائام يەتكۈزۈپ بېرىپتۇ. پەرھاد جاپالىق ئىشلىپ ئاخىرى توققۇز يۈز توقسەن توققۇز ئېغىز ئۆيىنى پۈتتۈرۈپ، ئەڭ ئاخىرقى بىر ئېغىز ئۆيىنى ياساشقا كىرىشىپتۇ. ئۇزۇن دىن بۇيان شىرىنىگە ئاشىق بولۇپ يۈرگەن، ئەمما ئۇنىڭ ۋەسلىگە يېتەلمىگەن ۋەزىرىنىڭ ئوغلى بىر جادۇگەر مومسايىنى ئەۋەتىپ، پەرھادقا زەھەر بېرىپ جېنىغا قەست قىپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ئەل - يۇرت ماتەم تۇتۇپتۇ. شىرىنىمۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئاشىقنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنى تاشلاپ بۇ دۇنيا بىلەن مەڭگۈگە ۋىدالىشىپتۇ. بۇ بىر چۈپ ئاشىق - مەشۇقنىڭ ئۆلۈمىنى كۆرگەن تاغمۇ تاقەت قىلالماي ياش تۆكۈپتۇ، تا بۈگۈنكى كۈنگىچە بۇ تاغنىڭ قايغۇلۇق كۆز ياشلىرى توختىماي تۆكۈلۈپ، مىڭ ئۆي جايلاشقان تاغ باغرىنى كۆكەرتىپ، باغۇ - بوستانلىققا ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ.

قەدىمكى زاماندا كۈسەن پادىشاھىنىڭ خانىشى بىر قىز تۇغۇپتۇ. قىز شۇنداق ساھىبجامال ئىكەنكى، ئۇنىڭ چېچەنلىكى ۋە گۈزەللىكى توغرىسىدا ئەل ئارىسىدا داستانلار توقۇلۇپ، قۇلاقتىن - قۇلاققا يېتىپ، ھەرقايسى ئەللەرگە تاراپتۇ. شۇ چاغدا خوتەن شاھىنىڭ شاھزادىسى پەرھادمۇ بۇ قىز توغرىسىدىكى قىسسەلەرنى ئاڭلاپ، ئۇنى كۆرمەي تۇرۇپ ئاشىقىمى - بىنقارار بوپتۇ ۋە خوتەندىن كۈسەنگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

كۈسەن پادىشاھى ھەر تەرەپتىن كەلگەن ئەلچىلەرگە شۇنداق پەرمان چىقىرىپتۇ: «كىمكى ئالدىمىزدا كۆرۈنۈپ تۇرغان تاغقا مىڭ ئۆي قېزىپ پۈتتۈرسە، قىزىمنى شۇنىڭغا بېرىمەن.»

بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان شاھزادە، بايۋەتچىلەرنىڭ ھەممىنىڭ بېلى بوشاپ ئۈمىدىسىز - لەنگەن ھالدا قايتىپتۇ. خوتەن شاھزادىسى پەرھاد كۇچارغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن شىرىنىنىڭ ۋەسلىگە يېتىش ئۈچۈن بېلىنى مەھكەم باغلاپ، ئۆز يۇرتىدا ئۆگەنگەن تاشچىلىق ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ، ئۆي

«قوناق بېشى ئەگكەنلەر»

بىر يېزىسىدا ئىككى دېھقان قوشنا ئول

ئۆتكەن زاماندا، تۇرپاننىڭ مەلۇم

نىڭ ئېتىسزىمىدىكى قوناقلار دەك بېشىنى كۆتۈرەلمىگۈدەك دەرىجىدە ئاينىيدۇ» دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ھېلىقى ساددا قوشنا دېھقان ئۆزىنىڭ ئۆرە باش قوناقلىرىنىڭ بېشىنى ئەگدىم، دەپ ھەممە قونىقىنىڭ بېشىنى سۇندۇرۇپ، ساڭگىلىتىپ قويۇپتۇ. ئەتىسى قىيۇپ قارىغۇدەك بولسا، قوناقلارنىڭ ھەممىسى نابۇت بويۇپتۇ...

شۇنىڭدىن باشلاپ كىشىلەر ئاشۇ ساددا دېھقاننى «قوناق بېشى ئەگكەن» دەپ ئاتىشىدىغان بويۇپتۇ. كېيىنچە ئۇنىڭ ئەۋ-لادلىرىغىمۇ قوناق بېشى ئەگكەنلەر دېگەن لەقەم سىڭىپ قالغانىكەن.

تۇرغانىكەن. ئۇلارنىڭ بىرى بېشى ئې-گىلىپ ئۆسۈدىغان «چىگىياش قوناق»، يە-نە بىرى «ئۆرە باش قوناق» تېرىپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپ، چىگىياش قوناق بېشىنى كۆتۈرەلمەي «ئېگىلىپ» كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن قوشنىسى ئۆزىنىڭ قوناقلىرىنىڭ ئانچە ئوخشىمىغانلىقىنى ئېيتىپ قوشنىسى-دىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سوراپتۇ. قوشنىسى چاقچاق قىلىپ شۇنداق دەپتۇ: «سەنمۇ ماڭا ئوخشاش ئاي تولۇپ بولغاندا ئېتى-زىڭنى سۇغىرىپ ئاندىن قوناقلىرىڭنىڭ بېشىنى ئېگىپ قويىساڭ، قوناقلىرىڭ م-

لەيلەڭ مەھەللىسى ھەققىدە

ئۇچى بىلەن كىشىلەر ھېلىقى ئوغرىلارنى تېپىپ جازالاپتۇ. ئوغرىلارنىڭ بۇ قىلمىشى مەھەللىدىكى باشقا پۇقرالارنىمۇ ئاھانەتكە قويغانىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن كىشىلەر بۇ مەھەللىنى «لەيلەڭ مەھەللىسى» دەپ ئاتىشىدىغان بويۇپتۇ. بۇ نام تاكى ھازىرغى-چە قوللىنىپ كېلىۋېتىپتۇ.

قەدىمدە تۇرپاننىڭ مەلۇم بىر كەنتىدە بىر نەچچە يىلەن بىرلىشىپ، قوي ئوغرىلاپ كېلىپ ئۆلتۈرۈپ يېيىشىپتۇ. ئاندىن بۇلار قويىنىڭ كاللا-پاقالچاق، ئۆپ-كە - قېرىنىلىرىنى بېسىقتۇرالمى مەھەل-لىنىڭ چېتىدىكى كۆلگە ئاپىرىپ تاشلىغا-نىكەن، ئەتىسى بۇ ئۆپكە - قېرىنلار لەي-لەپ سۇ يۈزىگە چىقىپ قاپتۇ. مۇشۇ يىپ

«توخۇ شورپىسىنىڭ شىپالىق رولى» ھەققىدە

ئۇنىڭ ئوغلى ئاتىسىنىڭ ۋەسىيىتى بويىچە ئۇنىڭ مەيدىسىنى يېرىپ قارىسا، دېگەندەك ئۇنىڭ مەيدىسىدىن كالىلىك قاپقارا نەرسە چىقىپتۇ. ئۇ بەكمۇ قاتتىق ئىكەن، يەرگە تاشلىسىمۇ سۇنمايدىكەن. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى يىگىت ئۇنى ئاتى-سىدىن قالغان تەۋەرۈك ئورنىدا كېچە - كۈندۈز يېنىسىدىن ئايرىماپتۇ، ئۇنى ئاش تاماق يېگەندە، ئۇسۇز لۇق ئېچكەندە ئال-دىغا قويۇۋېلىپ ئولتۇرىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ھېلىقى يىگىت بازارغا كېلىپ بىر شورپىغا كىرىپ توخۇ شورپىسى ئىچكەن بولۇپتۇ. ئۇ

ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى، ياش ۋاقتىدىن تارتىپلا ناماكىنى تولا چەككەن بىر ئادەم بولۇپ، كۈنلىرىدىن بىر كۈنى بۇ ئادەم ناھايىتى ئېغىر كېسەلگە گىرىپتار بولۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ مەيدىسىدە بىر نەرسە توختىماي گىرۋىلىدايدىكەن. ئۇنى كۆرسەت-مىگەن تېۋىپ قالىمىغان بولسىمۇ ھېچقانداق ئۈنۈمى بولماپتۇ. ئاخىرى ئۇ ئادەم ئوغ-لىغا: «مەن ئاخىرى مۇشۇ كېسەل بىلەن ئۆلۈپ كېتىدىغان بولىدۇم. مەن ئۆلگەندىن كېيىن مەيدەمنى يېرىپ كۆرۈڭلار، مەي-دەمدە چوقۇم بىر نەرسە بار» دەپتۇ ۋە ئۇزاق ئۆتمەي ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

مىشكىمۇ ئونىڭغا توخۇ ئۆلتۈرۈپ شورپا سېلىپ بەرمىگەن بولمىشىتىم. مەن مانا مۇشۇ ئىشقا ئۆكۈنۈپ يىغلاۋاتىمەن، دەپتۇ. كىشىلەر بۇ ئىشتىن ساۋاق ئېلىپ تاماكا چېكىدىغان نۇرغۇن كىشىلەر پات-پات توخۇ شورپىسى ئىچىپ، بۇنىڭ مەلۇم شىپالىق رولىنى كۆرۈۋاپتۇ. ئەنە شۇنىڭدىن باشلاپ كىشىلەر ئارىسىدا: «تامماكا چەككەن كىشى يىلىدا بىر قېتىم توخۇ شورپىسى ئىچىشى كېرەك» دېگەن سۆز تارقالغانىكەن.

يەنە ھېلىقى نەرسىنى ئېلىپ جوزىغا قويۇپ قويۇپتۇ. ئاشپەزنىڭ دىققەتسىزلىكىدىن كۆتۈرۈپ كىرگەن شورپا ھېلىقى كالىئەكنىڭ ئۈستىگە تۆكۈلۈپ كەتكەنىكەن، ھايال ئۆتمەي قاچا ئېرىپ كېتىپتۇ. يىگىت بۇنىڭدىن ئەپسۇسلىنىپ قاتتىق يىغلاپتۇ. ئەتراپتىكىلەر يىگىتنىڭ نېمە سەۋەبتىن بۇنداق قاتتىق يىغلىغانلىقىنى سوراپتىكەن، يىگىت:

— ئاتام ھايات ۋاقتىدا مەن نې-

«داڭگال يېيىش» ھەققىدە

داق قىپتۇ. لېكىن كۈيىشۈڭل يەنىلا لوقمان ھەكىمنىڭ ئالدىغا كېسەل كۆر-سەتكىلى كەلمەپتۇ. بۇنى لوقمان يەنە قىزدىن سوراپتۇ. قىزى «ئۇ ھازىر ھەر ئەتتىگىنى سېغىز داڭگالدىن بىر پارچىنى يەۋالىدىغان بولدى» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان لوقمان ھەكىم: «ئۇنداق بولسا ئۇ ئۆمۈرۋايەت كېسەل بولمايدىكەن» دەپتىكەن. ھازىرمۇ، كىشىلەر ئارىسىدا مۇشۇ ئىشقا ئەگىشىپ، ھازىرمۇ، كىشىلەر ئاشقازانغا يىغىلىپ قالغان زەرداپ سۇنى يوقىتىش كويىدا ھەر ئەتتىگىنى بىرەر بۇردا قاتقان ناننى يەۋالىدىغانلار ئۇچراپ قالىدۇ.

لوقمان ھەكىم بويىغا يەتكەن قىزدىكى بىر ئوغۇل ياتلىق قىلىپتۇ. شۇ مەزگىلدە لوقمان ھەكىمنىڭ تىبابەتچىلىكىدىكى شۆھرەتتىكى كۈنسېرى ئېشىپ، ئالدىغا كېسەل كۆرسەتكىلى كېلىدىغان ئادەملەر كۆپىيىپتۇ. لېكىن ئۇنىڭ كۈيىشۈڭل بىرەر قېتىمىمۇ ئۇنىڭ ئالدىغا «مەن ئاغرىدىم» دەپ كېلىپ باقمىپتۇ. بۇنىڭ سەۋەبىنى لوقمان قىزدىن سوراپتۇ. قىزى ئېرىنىڭ ھەر كۈنى ئەتتىگەندە ئورنىدىن تۇرۇپلا قۇرۇپ كەتكەن قاتتىق ئاندىن بىر بۇردا يەۋالىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. لوقمان ھەكىم قىزغا قاتتىق نان پارچىلىرىنى بىر يەرگە يوشۇرۇپ قويۇشنى تاپىلاپتۇ. قىزى شۇنداق قىلىپ:

چامغۇرنىڭ شىپالىق رولى

تىبابەتچىلىك قىلىشنىڭ ھاجىتى يوقكەن» دەپ كېتىپ قالغانىكەن، شۇنىڭدىن باشلاپ كىشىلەر چامغۇرنى تېخىمۇ ئەتىۋارلاپ ئۇنى كېڭەيتىپ ئۆستۈرۈپ، مۇھىم ئوزۇقلۇق ھېسابىدا ئىستېمال قىلىدىغان بولغانىكەن.

لوقمان ھەكىم سەييارە تېرىپىلىق قىلىپ يۈرۈپ تۇرپانغا كېلىپ قاپتۇ. تۇرپاننىڭ ھەممىلا يېرىدە دېگۈدەك چامغۇرنىڭ بارلىقىنى كۆرۈپ: «بۇ يۇرتنىڭ كىشىلىرى كېسەل بولمىغۇدەك، چۈنكى بۇ جايدا چامغۇر كۆپ ئىكەن، شۇڭا بۇ يەردە توخ-

لوقماننىڭ تېۋىپ بولۇشىنىڭ سىرى

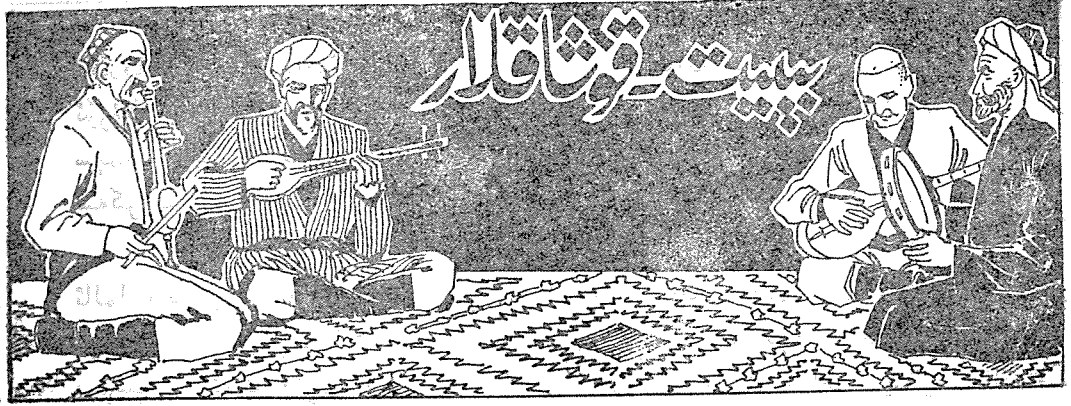
نى غۇش بولۇپ يەپتۇ. لېكىن بىر ئەچچە كۈندىن كېيىنمۇ ئۆزىدە بىرەر يېڭىلىق - خاسىيەتنىڭ ئالامەتلىرىنى كۆرمەپتۇ. بۇنىڭدىن ئەجەپلەنگەن پادىشاھ ناۋايىنى ئالىدىغا چاقىرتىپ ئەھۋالنى ئەينەن سۆزلەشنى ئېيتىپتۇ. ناۋاي پادىشاھتىن بىر قوشۇق قېنىدىن كېچىشىنى ئىلتىجا قىلىپ تۇرۇۋاپتۇ. پادىشاھ ماقۇللۇق بىلىدۇ - رۇپ ئىجازەت بەرگەندىن كېيىن، ناۋاي بولغان ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى ئەينەن ئېيتىپتۇ. پادىشاھ خاسىيەتلىك ناننى يېيىش - نىڭ ئۆزىگە نېسىپ بولمىغانلىقىنى بىلىگەندىن كېيىن لوقماندا قانداق خاسىيەت پەيدا بولغانلىقىنى بىلىمەكچى بولۇپ ئۇنى بىرگە ئېلىپ دالغا چىقىپتۇ. دەرۋەقە لوقمان ئۆزىگە ئۇچرىغانلىكى نەرسىلەرنىڭ نېمە دېيىشىۋاتقانلىقىنى، گۈل - گىياھ، ئۇچار - قانات، دەرەخلەر، دەرەخلەرنىڭ قانداق خاسىيەتلىرىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى، قانداق كېسەللەرگە قانداق قىلىپ ئىشلەتسە شىپا بولىدىغانلىقىلىرى ھەققىدە سۆزلىشىۋاتقانلىرىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، پادىشاھ ئۆز ئوردىسىدىن مەخسۇس خانە ئاجرىتىپ، لوقماننىڭ تىبابەتچىلىكى بىلەن شۇغۇللىنىشىغا كەڭ ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىپتۇ. لوقمانمۇ ئەۋزەل شارائىتىنىڭ قەدرىگە يېتىپ، تىبابەتچىلىكىنى زور كۈچ بىلەن راۋاجلاندۇرۇپتۇ، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن لوقماننىڭ شۆھرىتىمۇ پۈتكۈل ئالەمگە تارقالغانىكەن.

دۇنيانىڭ گىردابىدا بىر يوغان تۇشۇك بولۇپ، ئۇ يەرگە پۈتۈن دۇنيانىڭ سۈيى قوشۇلۇپ تۇرۇپتىمۇ. ئۇ تۇشۇكتىن توختىماي «سۇ! سۇ!» دېگەن سادا چىقارمىش. ئەنە سۇ يەردە يەتتە تۈگمەن بولۇپ، كىمكى بۇ تۈگمەنلەردە تارتىلغان ئۇندىن تائام راسلاپ يېسە، ئۇ كىشى پۈتۈن كۈل دەل - دەرەخ، گۈل - گىياھ، ئۇچار - قانات، ھايۋاناتلارنىڭ تىلىنى بىلىدىغان خاسىيەتكە ئىگە بولارمىش.

شۇ زامانلاردا، مەشھۇر بىر پادىشاھ بولغانىكەن. بۇ پادىشاھ ئەشۇ يەتتە تۈگمەندە تارتىلغان ئۇندىن ئېپكەلدۈرۈش ئۈچۈن، بىرقانچە كىشىنى شۇ ئۇندىن تېپىپ كېلىشىكە بۇيرۇپتۇ. ئۇلار مىڭبىر جاپا - مۇشەققەت، رىيازەتلەر چېكىپ، ئاخىرى دۇنيانىڭ گىردابىدىكى يەتتە تۈگمەندە تارتىلغان ئۇندىن ئازراق ئېلىپ كەپتۇ، بۇنىڭدىن خۇشال بولغان پادىشاھ ئۇنى ئۆزىنىڭ مەخسۇس ناۋايىغا نان يېقىشقا بېرىپتۇ.

شۇ چاغلاردا لوقمان ھەكىم پادىشاھنىڭ خاس ناۋايىغا شاگىرت ئىكەن. ناۋاي ناھايتى تۇجۇپىلەپ نان يېقىپتۇ. لېكىن ياققان نېنىدىن بىرىمۇ ساق تۇرماي، ھەممىسى چۈشۈپ كۈلگە مەلۇم بولۇپ كېتىپتۇ. ئۆز بېشىدىن قورققان ناۋاي كۈلگە چۈشۈپ كەتكەن نانلانى لوقماننىڭ يەۋىزلىشىغا بېرىپ، ئۆزى باشقا ئۇندىن خېلىمىر يۇغۇرۇپ، ھۈنەرنىڭ بارىنى ئىشلىتىپ، ناھايتى تەملىك توقاچ يېقىپ پادىشاھقا يەتكۈزۈپ بېرىپتۇ. پادىشاھ توقاچ

ئېيتىپ بەرگۈچىلەر: ھەبەيۇلا جوخا، تۇردىسۇن ھوشۇر، مەھجەت ھەبەيۇلا، تۇرسۇن مەھەت، ئابدۇنەزىز روزى. توپلاپ رەتلىگۈچى: ئىسمائىل تۆمۈر

مۇھەببەت قوشاقلارى

ئاق ئەلەم، قىزىل ئەلەم،
يارىمنىڭ قېشى قەلەم.
ھېچ كىشىگە كەلمىسۇن
ماڭا كەلگەن دەرد - ئەلەم.

ئاغىنىلەر، خۇش ئەمدى
مەن كەتتىم قىيامەتكە.
ئىچلىرىم تولۇپ كەتتى
يار قىلغان ئاھانەتكە.

ئاق قۇشقاچ ھارامزادە،
شېكەر بەرسە، سايىرايدۇ.
شۇ كەمنىڭ چۇگانلىرى
پۇلۇڭ بولسا قارايدۇ.

ئاغرىپ قالدىم ئۆلگىلى،
يارىم كەپتۇ كۆرگىلى.
تۇرغىلى دەرمانىم يوق،
جان يارىمنى كۆرگىلى.

ئاق سارايدا ئولتۇرغان
تۇلۇن ئاي مېنىڭ يارىم.
كۆيەر ئوتقا سېلىپ قويۇپ
كارى بولمىغان يارىم.

ئادا بولدۇم، ئادا بولدۇم،
يارىم مەن ئادا بولدۇم.
بىر كۆرۈپ جامالىڭنى،
ئاشىق بىسقارار بولدۇم.

ئاق چاي ئىچىپ، كۆك چاي ئىچىپ
مەست بولۇۋالغۇم بار.
ئەۋرىشىمدەك بويلىرىڭغا
چىرمىشىۋالغۇم بار.

ئايىنى خىجالەت قىلغان
ئايىدەك يۈزۈڭ ئەمەسمۇ؟!
مېنىڭ قەلبىمگە ئوت سالغان
شېرىن سۆزۈك ئەمەسمۇ؟

ئالا يېشىل بولىدىكەن
ئىدىر تۈلكىسى.
جاننى ئېلىپ جاننى بېرەر
يارنىڭ كۈلكىسى.

ئاق ئاتقا يېشىل توقۇم،
يېنىمدا سېنىڭ يوقۇڭ.
سەن يادىمغا يەتكەندە،
كەلمەيدۇ مېنىڭ ئۇيقۇم.

ئالتە ئاي ياتتىم خاماندا،
ئوت قالىدىم ساماندا.
سامان كۆيۈپ كۈل بولدى،
خويمۇ قالىدىم ئارماندا.

ئالتىنچە دەردە بارمىكىن
سەن يارىمىدەك ئاي چىراي؟
يىلاندىك تولغىنىپ چىقساڭ،
سەندىن قانداق ئايرىلماي؟!

ئالتۇن قارا كۆز يارىم
مەڭگۈگە ۋاپا ئەتسەڭ،
ئەقىدە ساقلىغان يارغا
جاننى سەدىقە ئەتسەم.

ئاپئېقىمىمەي ئاپئېقىم،
بېشىمغا كىيگەن قالپىقىم.
سەن سۆيىمىسەڭ سۆيىمىگىن،
ئۈزۈم سۆيگەن ئاپئېقىم.

ئاسماندىكى ئايىم يوق،
كۆڭۈلدىكى يارىم يوق.
كۆرمەمسەن چىرايىمنى
ئىلگىرىكى چىرايىم يوق.

ئات چۈلگۈرى ئارغامچە،
ماڭمىسا، ئۇراي قامچە.
مەن يارنى سېغىنىغاندا،
ئاتۇش يوللىرى قانچە؟!

ئاتايىمۇ شۇبۇ تاشنى،
ئاتمايمۇ شۇبۇ تاشنى؟!
قاچانغىچە كۆرمەيمەن،
قەدىردان قەلەم قاشنى.

ئاللا يارىم، خان يايلاقتا
ئۆزۈڭ يايلامسەن؟
سېمىز قوينىڭ قوزىسىدەك
سەكرەپ ئوينامسەن؟

ئالما ئاتتىم تېرەككە،
يېنىپ چۈشتى پېلەككە.
بېرىپ ئېيتىڭ يارىمغا،
ئوت كەتتى بۇ يۈرەككە.

ئالما گۈلىدەك چەندان،
گۈل بەرگىدە سارغايغان.
سارغايغان دېمەك بىزنى
يار دەردىدە سارغايغان.

ئالما ئەۋەتكىن دەيسىز،
ئەۋەتسەم كىم بىلەن يەيسىز؟
مېنىڭ قەدىرىمنى بىلىمەيسىز،
ئاخىر پۇشايمان يەيسىز.

ئالما قويغان سېڭىڭغا
بېشى قويىدۇم تۇيدۇڭمۇ؟
سەن ئۆزۈڭ نادان بالا،
كۆيگىنىمنى بىلىدىڭمۇ؟

ئالمىلار پىشىپ قاپتۇ،
ئۈزگىلى بولمامدىكەن؟
كۆڭلۈمدىكى يارىمىنى
كۆرگىلى بولمامدىكەن؟

ئالمان قارچىغام بولسا
قۇشلاپ يارنى ئالدۇرسام.
تەشنا بولغان يۈرەكنى
يار ۋەسلىدە قاندۇرسام.

ئاھ خېنىم، ئۆيۈڭ نەدە؟
ئۆيۈم يۇمىلاق شەدە!
ئوينىغىلى قويمامسەن،
كۆڭلۈم خالىغان يەردە؟!

ئاھ، يارىم، ھالىم يامان،
قاراڭغۇدىن ئايدىڭ يامان!
ئىشىق ئوتى ماڭا چۈشتى،
دوزاخ ئوتىدىن يامان.

ئاشىق ئەتسەڭ مېنى ئەت،
بىر كۈن كېرەك بولارمەن.
دۈشمىنىڭنىڭ ئالدىدا،
تاش يۈرەكلىك بولارمەن.

ئەجەبمۇ بىر داملايسىز،
بىز كۆرمىگەن ئەنجاننى.
غېرىبلىق ئەسەر قىلدى،
باقالمايمىز بۇ جاننى.

ھۆسنى ئايدەك شۇ يارىم،
كۆز ئالدىمدىن كەتمەيدۇ.
يارىدىن ئايرىلمىغان،
مېنىڭ قەدرىمگە يەتمەيدۇ.

يولۇڭغا تولا قاراپ،
تالدى كۆزۈم گۆھىرى.
ئاي كەبى تاڭ ئالدىدا،
سارغايىتاي دەمىسەن مېنى.

ئەل بەرگەننى مەن بەردىم،
تېپىپ ئالىدىم يەردىن.
ئوتقا سالسام كۆيىمەيدۇ،
قاچان چىقىدۇ دەردىم؟!

ئاتام بىلەن ئانام يوق،
ئەلگە ئەتىۋارىم يوق.
شۇ كەمدە ئۆلۈپ كەتسەم،
بېشىمدا مۇرەببەم يوق.

ئېتىم سۇغا كىرمەيدۇ،
غازى بارمىكىن كۆلدە؟
يار تالاغا چىقمايدۇ،
يارى بارمىكىن ئۆيدە؟

ئاتىڭىز توسۇن ئىكەن،
سۇندۇردى ئىگەرمىنى.
ئاتام بولسا ئالار ئىدىم،
كونا يار جىگەرمىنى.

ئاتلارنى توقۇپ قويدۇم،
شىۋىرغان يامان قاردا.
ئاغزىدا دېگەن بىلەن،
چىن كۆڭلى بۆلەك ياردا.

ئاخشام ئوينىغان يەردە،
ئالتۇن ئۇزۇكۈم قاپتۇ.
ئىزدىمەڭلار، سورىماڭلار،
كۆڭلۈمدىكى يار ئاپتۇ.

ئاخشامقى ھارامزادە،
يارىم بىلەن گەپلەشتى.
ئۇنچۇقماي قويۇپ بەرسەم،
ئويناشقىلى ئەپلەشتى.

ئاخشاملىققا يار كەلسە،
بىر بەلگە ئېلىپ قالسام.
ھەرگىز تۇيىمىسۇن دۈشمەن،
يارنىڭ كەلىمىكى ئاسان.

باغقا كىرسەم بۇلبۇللا،
 ھەرتەرەپتىن سايرايدۇ.
 جېنىمىمىزغا شۇ يارىم،
 شاخ ئاستىدىن مارايدۇ.

باغقا تەرگەن گۈلۈڭنىڭ،
 بىر تېلىنى ئۈزۈمىدىم.
 قانچە يىراق كەتسەڭمۇ،
 ئۈمىدىمنى ئۈزۈمىدىم.

باراي دېسەم يول يىراق،
 ۋاقتىدا كۆرەلمەيمەن.
 يار ئوتى يامان ئىكەن،
 مەن ئۆرە يۈرەلمەيمەن.

باسما كۆڭلەك كىيىپسەن،
 ماڭالمىيسەن ئېڭىشىپ.
 ئەرگە تەگسەڭ ماڭا تەگ،
 قوۋۇرغاڭ بىلەن كېڭىشىپ.

باھارنىڭ گۈزەل پەسلى،
 گۈل تەردىم چۈنەكمىگە.
 سېنىڭ بىلەن ئىشلىسەم،
 كۈچ كىرەر بىلەكمىگە.

بىۋاپا دۇنيا ئىكەن،
 بۈگۈن ئۇنۇتقان يارىنى.
 ئادىسى ھەرگىز ئۇنۇتماس،
 كونا سۆيگەن يارىنى.

بىۋاپا كەتتى يىراققا،
 ئوتى مەندىن كەتمىدى.
 ئاھ ئۇرۇپ قان يىغلىسام،
 ھالىمغا ئانچە يەتمىدى.

ئاشنا بولدۇم ئۆزۈڭگە،
 قاشىڭ بىلەن كۆزۈڭگە.
 بىر نەچچە زامان بولدى،
 ئىپتىلىمىدىم ئۆزۈڭگە.

باراي دېسەم، بارماڭ دەيدۇ،
 بايلار باغىغا.
 باينىڭ قىزى چۇچا ساپتۇ،
 ئۇزۇن چاچىغا.

باغىڭغا كىرىپ ئالىپ،
 ئۆرۈك ئىرغىتاي يارىم.
 ناخشامغا قوشۇپ ئالىپ،
 سېنى يىغلىتاي يارىم.

باغىمىدىكى ئالىملار،
 سۇ كىرمەي قۇرۇپ قاپتۇ.
 جېنىمىمىزغا شۇ يارىم،
 چۈشۈمگە كىرىپ قاپتۇ.

باغقا بۇغداي تېرىسام،
 بەلباغقا كەلگەن بۇغدىيىم.
 ئۆگىنىپ قالغان چېغىمدا،
 ئايرىۋەتكەن خۇدايىم.

باغقا كىرىپ ئالما يەڭ،
 ھەممە مېۋىسى بىزنىڭ.
 كۆڭۈل بەرسىڭىز يارىم،
 جاندىن ئۆزگىسى سىزنىڭ.

باغقا كىرىپ گۈلزاردىن،
 گۈلدەستە تېرەي دەيمەن.
 مېھرىبان شۇ يارىمنىڭ،
 لېۋىدىن سۆيەي دەيمەن.

بۇ تاغلار ئېگىز تاغلار، تاغلار، تاغلار،
 تاشى بار، توپاسى يوق. سەن
 سۆزىدە تۇرمىغان يارىنىڭ،
 دەردى بار ۋاپاسى يوق.

بۇلبۇل تولما سايرايدۇ،
 نوغاي تۇنىڭ يولىدا.
 مەن جان بەرسەم ئەرزىيدۇ،
 شۇ يارىنىڭ يولىدا.

بۈگۈن ئايغا ئون دەيدۇ،
 ساناپ باقسام ئون ئالتە.
 بىزنىڭ يارنى چوڭ دەيدۇ،
 سىكىلەكلىرى كالتە.

گۈلباغقا ئانار تىكتىم،
 بىرسىگە قىزىل ئالما.
 ئۈزگىگە كۆڭۈل بېرىپ،
 مەندىن ئايرىلىپ قالما.

گۈل ئىكەن، بۇلبۇل ئىكەن،
 رىئا، زەپھان گۈل ئىكەن،
 قاننى گۈلدىن گۈزەل،
 ئۆزى شوخ بۇلبۇل ئىكەن.

گۈل تېرىدىم مايسا بولدى،
 شاخ چىقاردى رەڭمۇ رەڭ.
 ھەر كىشىنىڭ جۈپتى بولسا،
 بۇغداي ئوڭلۇك سەبە رەڭ.

گۈل تۇۋىدە ئولتۇرسام،
 گۈلى يوقمىكىن دەمسەن؟
 يىراق سەپەرگە ماڭسام،
 كۆڭلى يوقمىكىن دەمسەن؟

بېغىڭغا كىرىۋېلىپ،
 توڭ خوراڭنى يەپتىمەن.
 كۆڭلۈڭگە ئېغىز ئالما،
 ئويلىمايلا دەپتىمەن.

بېغىڭغا كىرىپ باقسام،
 شاپتۇلا بىلەن ئالما.
 سەن ئۆزۈڭنى چوڭ تۇتۇپ،
 مەندىن ئايرىلىپ قالما.

بېغىڭدىكى ئالمنى،
 كىمگە بېرىسەن ئاقلاپ؟
 قاچان كېلىسەن يارىم؟
 كۆزۈم تالدىغۇ ساقلاپ.

بېلىڭىزنى باغلاپسىز،
 ئىزىڭىزنى ئەتمەپسىز؟
 بېشىمىزغا كۈن چۈشتى،
 ھالىمىزغا يەتمەمسىز؟

بىزنىڭ يارىنىڭ ئۆيلەرى،
 ئېگىز دۆڭدە، سەيدەمدە.
 دەردىنى ئېيتىپ ئالاي،
 خالى دېگەن بىر يەردە.

بىر ئادىشىم بار مېنىڭ،
 ئىككى ئاداش لازىم ئەمەس.
 قارا قاشىم بار مېنىڭ،
 قوشىمقاش لازىم ئەمەس.

بۇ مېنىڭ مەيلىمچە بولسا،
 تۇرمىسام يار قاشىدىن.
 خەلقى ئالەم ئالدىدا،
 پەرۋانە بولسام باشىدىن.

دەردنىڭ تولسى كەتتى،
مۇندىن كېيىن تارتمايمەن.
بۇ ئالەمدە تارتقانى،
قىيامەتتە تارتمايمەن.

دەردنىڭ تولسى كەتتى،
مەن ئاتىمنى ساتمايمەن.
ئەسقاتىمىغان يار ئۇچۇن،
كۆپەك ئوتى تارتمايمەن.

دۇتار چېلىپ ئولتۇرسام،
يارىم كەلدى قېشىمغا.
ئەجەب ياخشى ئەسقاتتى،
كۈن چۈشكەندە بېشىمغا.

دۇتار چېلىپ ئولتۇرسام،
تارى ئۇزۇلۇپ كەتتى.
يارىمنى خىيال قىلسام،
كۆڭۈل بۇزۇلۇپ كەتتى.

دۇتار چالىمەن ئۆزۈم،
يىغلايدۇ قارا كۆزۈم.
يۇرتۇڭدا مۇساپىرمەن،
ئۆتمەيدۇ مېنىڭ سۆزۈم.

دۇتارنى ئېپ قويدۇم،
چالاي دېسەم تارىم يوق.
ئۆتەرەنمۇ دۇنيادىن،
ئۆزۈم يالغۇز يارىم يوق.

ئېگىز دۆڭگە ساراي سالسام،
ئاراشتا قالدى.
مۇشۇ يەردىن بىر يار تۇتسام،
تالاشتا قالدى.

گۈلگە ئۇشقى بولمىسا،
باغدا بۇلبۇل سايرامدۇ؟
مەيلى بولمىسا يارنىڭ،
پەنجىرىدىن قارامدۇ؟

گۈللەر ئېچىلىپ قاپتۇ،
بېرىپ كۆرەيلى تاغنى.
ئالتۇن قارا كۆز يارىم،
شەرەت قىلىدۇ باغنى.

غانجۇمدا ئارغامچا،
ئۆزۈم قاتتىق ئالۋاڭچى.
قولدا پۇلۇم يوق ئۇچۇن،
مەن يارىمغا يالغانچى.

غورىڭىزنى يېمەيمەن،
يېسەم چېشىم قامايدۇ.
تەڭتۇشۇم ئەرگە تەگسە،
مېنىڭ ئىچىم ئاغرىيدۇ.

دەرەخ ئۇچىدا پاختەك،
يەرگە چۈشىدۇ ئوقتەك.
قىمارۋازغا تېڭىۋاپسىز،
سۆيگەن خىلىڭىز يوقتەك.

دەرۋازاڭ ئەجەب يوغان،
ئىلىپ قويغىلى بولماس.
كىشىنىڭ قولىدا يارىم،
سۆيۈپ قويغىلى بولماس.

دەردى بولمىسا يارنىڭ،
ئېيتامدۇ تولا ناخشاي.
ناخشا ئېيتقانغا يار كەلمەس،
ناخشىدىن كۆڭۈل باشقا.

ئىلى دېگەن شەھرىگىدە،
ئۇن تاسقايدۇ لەڭزىدە.
مېنىڭ ئۇماق يارىمنىڭ،
مېڭى بار ئوڭ مەڭزىدە.

ئىشىكىڭدىن قۇم ئالدىم،
تار كوچاڭدىن نەم توپا،
قىز ئالساڭ سۆيۈپ ئالغىن،
جۇگان دېگەن بىۋاپا.

ئىشىكىڭدىن مەن ئۆتسەم،
مەيلى بارمىكىن دەمسەن؟
مەندىن ئۆزگە يارى يوق،
يالغۇز قالدۇ دەمسەن؟

يوپۇرماقسىز دەرەخنىڭ،
سايىسى بولماسمىكىن؟
يار ئۇچۇن كۆيگەن يۈرەكنىڭ،
دورنىسى بولماسمىكىن؟!

كەپتىرىم كۆرۈنمەيدۇ،
كەپتەرۋاز تۇتۇۋالدى.
غۇنچە بويلىق قارا كۆز،
كۆڭلۈمنى ئۇتۇۋالدى.

كەچ كىرسە، تاڭ ئاتمايدۇ،
مەن بىلەن قېرىشقاندەك.
ياردىن ئايرىلىپ كەتتۇق،
لاچىن سوققان توشقاندەك.

كەچ بولۇپ، يۇلتۇز چىقىپتۇ،
مەن قاچان ئۆيگە ياناي؟
بىرگىنە ئالما بېرىڭ،
يولداش قىلىپ ئۆيگە ياناي.

ئېگىز قارىغاي تاغدا،
سۇلار ئاقىدۇ سايدا.
بىز مۇندا غېرىپ جايدا،
سۆيگەن يارلىرىم قايدا.

ئېگىز تاغقا چىققاندا،
يول تېپىپ چۈشەلمەيمەن.
چىرايىڭغا كۆيۈمەن،
ئەقلىڭگە ئىشەنمەيمەن.

ئېرىقتىكى لاي سۇنى،
كۆلگە باشلىماڭ يارىم.
خەقنىڭ سۆزىگە كىرىپ،
مېنى تاشلىماڭ يارىم.

ئېتىزنىڭ يولى تاشلىق،
خويمۇ بولىدۇ تاشلىق.
قاچانغىچە كۆيمەيسەن،
مېھرىبان قەلەم قاشلىق.

جامالىڭنى جانان دەرلەر،
مەن بېرىپ كۆرەي دەيمەن.
پىيالىڭگە چاي قۇيۇپ،
مەن ساڭا تۇتاي دەيمەن.

يۈرىكىم چاك-چاك بولدى،
لېۋىڭدىن سۇ ئىچەي يارىم.
كېلەر يولۇڭغا باش قويۇپ،
بويۇڭدىن ئۆرگىلەي يارىم.

جۇگانمۇ تېگەي دەيدۇ،
چوكانمۇ تېگەي دەيدۇ.
ئانىسى يامان خوتۇن،
«شايمىدىن چاپان» دەيدۇ.

قىزىلىگۈلنىڭ غۇنچىسى
ئېچىلسا پۇراقى بار.
مەن يارنى كۆرەي دېسەم،
ئۆيىنىڭ يىراقى بار.

قىزىلىگۈلدە پۇراق بار،
بەرگىدە يوپۇرماق بار.
سۆيسەڭ ياخشىنى سۆيگىن،
قىيامەتتە سوراق بار.

قولدا پەرەڭ ياغلىق،
يارىم كۆزىدە ياش بار.
يار كۆڭلى بۆلەك ئىكەن،
باغرىدا قارا تاش بار.

قولۇمدىكى قۇشۇمنى
پېشايۋانغا ئۆگەتتىم.
ئىچىمدىكى دەردلەرنى
ناخشام بىلەن تۈگەتتىم.

قوشۇما قاش شۇ يارىمنىڭ
نەشپۈت باغى بار.
يۈرىكىمنى يېرىپ كۆرگىن،
كۆيگەن داغى بار.

قۇرغۇيۇم ئۇچۇپ كەتتى
پەلىمىمنىڭ يوقىدىن.
ياردىن ئايرىلىپ قالدىم،
تەلىمىمنىڭ يوقىدىن.

لاچىن بولۇپ ئەگمىمەن
ھويلاڭدا تېرەككىدە،
يىلان بولۇپ سويلایمەن
مەيدەڭدە، يۈرەككىدە.

كەچمىگەن دەريانى كەچتىم،
ئۆلىمىدىم سۇدا ئېقىپ.
ئەمدى كۆڭلۈڭ تىنىدىمۇ،
يۈرىكىمگە ئوت يېقىپ.

سالا بىلەن ئىچىپ قويدۇم،
كۈچلۈك ھاراقنى،
تۇڭلۇك بىلەن چۈشمەن دەپ
يېدىم تاياقنى.

كېچە بولسا ياتمايدۇ
دەرەخ ئۇچىدا قاغا.
كۆزۈم تويسا تويغاندۇ،
يۈرەكىم تويمىدى يارغا.

كۈندە كۆرمىسەم يارىم
ئاھ ئۇرۇپ ياتالمايمەن.
ئىشقىڭدا ۋاپادارىم،
بارمىسام چىدالمايمەن.

قاراڭغۇدىن قورقمايمەن،
قاراڭدىن قورقىمەن يارىم.
ئايرىلىشتىن قورقمايمەن،
پاراڭدىن قورقىمەن يارىم.

قەشقەر يولى قىيالىق،
ئورغاق سېلىپ ئورغان يوق،
ئون سەككىز مىڭ ئالەمدە
ھېچكىم بىزدەك بولغان يوق.

قاشنىڭ قاراسى سەندە،
ئاي يۈزۈڭگە مەن بەندە.
قاچان كېلىسەن يارىم؟
تاقت قالىدى مەندە.

بەلبېغىمىنىڭ يوقىدىن ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 بېلىمگە باغلىدىم ياغلىق. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 يار ماڭا ئىشەن ئەمدى، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 سېنىڭ دەردىڭدە مەن ئاغرىق. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

سارغايغان سۆڭەتلەرنىڭ ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 سايىسى بولامدېكىن؟ ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 يارغا كۆيگەن يۈرەكنىڭ ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 تازىسى بولامدېكىن؟ ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

سەن تىرىك دەمەن مېنى، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 مەنغۇ تىرىك ئۆلگەندىمەن. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 بەندىلەرنىڭ ئىچىدە ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئاسىي گۇناھكار بەندىمەن. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

سەھەر تۇرۇپ يول سالىدىم، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 گۈلباغقا بارامەن دەپ. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 دەستە - دەستە گۈل تىزدىم، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 يارىمغا تۇتارمەن دەپ. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

سۇ بولسا سۈزۈك بولسا، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئېرىقتا ئېقىپ تۇرسا، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئاشىق بىلەن مەشۇقلار ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 يان قوشنا يېقىن بولسا، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

تاغ ئارىلاپ سۇ كەلدى، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئۇنچە - مارجان ساي بىلەن. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 سۆيگەن يار كېلىپ قالدى، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 يېڭى چىققان ئاي بىلەن. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

تاغقا چىقتىم ئازادە، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 يېنىپ چۈشتۈم پىيادە. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 كىچىككىنە يارىم بار، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 قىزىلگۈلدىن زىيادە. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

لاچىن قونمىغان تېزەك، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 سويما سالمىغان پىلەك. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئون بەش ياشتا يار تۇتۇپ، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 يارغا تويىمىغان يۈرەك. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

ناخشىنى تولا ئېيتسام، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئۇزلىرىم بوغۇلمامدۇ؟ ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 مەن يامان ئۆلۈپ كەتسەم، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئورنۇمغا تۇغۇلمامدۇ؟ ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

ئوينىمايدۇ يار، ئوينىمايدۇ، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئەگىم يولدا ئوينىمايدۇ. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 راست گېپىنى ئېيتمايدۇ، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 شېرىن جاننى قىينايدۇ. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

ئورمىنى تولا ئورۇپ، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 قوللار قاپىرىپ قاتتى. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئاتىدىن كىچىك قېلىپ، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 مېھرىبان ئانام باقتى. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

كۈندە كۆرمىدىم يارىنى، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 كۈندە كۆرەرمەن دەپ. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئۈمىد ئۈزۈمدىم ياردىن، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئۆلمىسەم سۆيەرمەن دەپ. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

ئۈمىڭىزنى مەن ئوردۇم، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئۈنچىڭىزنى سايلىسام، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 يۈرەكلەردە داغ قالدى، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئۈتەڭىزغا پايلىسام، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

ئۆگزەڭگە چىقىپ باقسام، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 چا توخۇ پالاقلايدۇ. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 قىزىنى سۆيۈپ قويسام، ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى
 ئانىسى ۋالاقلايدۇ. ئالدىنقى كۈندە ئالدىنقى

چىقىۋاپسەن تېرەككە،
ئوتنى ياقتىڭ يۈرەككە.
كۆڭلى پەسنىڭ قىلغىنى
ئورناپ كەتتى يۈرەككە.

چىلگە سارغىيىپ قاپتۇ،
ئېتىزلىقتا پىلەكتە.
سەن سورىما، مەن ئېيتماي،
دەردىم تولا يۈرەكتە.

چوڭ سۇدا ھاراق ئېچتىم،
دانىخان داڭلىق بىلەن.
ئاچچىقى كەلسە ئۇرادۇر،
قالقاي ياغلىق بىلەن.

شەھەردىكى بايلارنىڭ،
ئىككىدىن سارايسى بار.
بىزنىڭ قارا كۆز يارنىڭ،
ئالتۇندەك چىرايى بار.

ياغلىقىمنى كۆك بوياتتىم،
بەلبېغىمنى ھاۋا رەڭ.
بىزنىڭ باغدا غورا پىشتى،
كۈندە كېلىپ ئۆرۈك يەڭ.

يامغۇرلار تولا ياغسا،
ئۆيىدىن ئۆتىدۇ تامچە.
مەن يارنى سېغىنغاندا،
پۈتۈم ئات، قولۇم قامچا.

يار بارىدا ياخشى ئىدۇق،
يار كېتىپ يامان بولدۇق.
يار دەردى يامان ئىكەن،
سارغىيىپ سامان بولدۇق.

قال كەستىم ئادا بولدى،
مارجانلار شادا بولدى.
بېرىپ ئېيتىڭ يارمىغا،
پەمىل چاي ئادا بولدى.

ئۇرنىلار ئۇچۇپ كەلدى،
گۈلزارنى ياراتقاندەك.
يارىم چىقتى ئالدىمغا،
ئالەمنى يورۇتقاندەك.

ئۇ كۈچىدا سەن بولساڭ،
بۇ كۈچىدا مەن بولاي.
قىزىلگۈلى سەن بولساڭ،
يوپۇرماقى مەن بولاي.

ئۇلۇغ سۇنى لاي قىلغان
چوڭ كۆۋرۈكنىڭ توسمىسى.
مېنى بېھۇش، مەست قىلغان
سۆيگەن يارنىڭ ئوسمىسى.

خىيالى تولا قىلسام
ئاغرىققا چاقاي دەيدۇ.
مەن يارمىغا سۆز سالسام،
ۋاقتىمغا باقاي دەيدۇ.

ھاۋادىكى لاچىنىڭ
قاناتىدا توپا يوق.
خاپا بولماڭ جان يارىم،
ياش بالالاردا ۋاپا يوق.

ھويلاڭدىكى ئۈجمەڭنىڭ،
شاخى نەچچە ساناپ باق.
سەن يارىم مېنى دېسەڭ،
يۈرىكىمگە قاراپ باق.

كىشىنىڭ يارىنى يار دەپ،
ئۆلەيمۇ تاياقىغا.

بۇ مېنىڭ مەيلىمچە بولسا،
كەتمىسەم يار قېشىدىن.
كېچە - كۈندۈز چۆرگىلەپ،
پەرۋانە بولسام بېشىدىن.

يارنىڭ بېغىدا بۇلبۇل،
گۈلى قايرىلاي دەيدۇ.
مەن يارغا نېمە قىلدىم،
مەندىن ئايرىلاي دەيدۇ.

يارىشىپتۇ ئەجەپمۇ،
ئەتلەس كۆڭلەك ئۇچاڭغا.
قاچانغىچە كېلىمەن،
دېۋاندىك كوچاڭغا.

يارنىڭ بويى قۇرغۇيدەك،
لەۋلىرى قىزىلگۈلدەك.
يار سالىدى پىراقىنى،
سارغايىتى سېرىق گۈلدەك.

ياخشى تاتنى مىنگەندە،
تىزگىن سىيرىپ يۈرگەندە.
مېنىڭ كۆڭلۈم ئۆسمەيدۇ،
گۈزەل يارىنى سۆيگەندە.

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر.

يار دەردىدە سارغايىدىم،
يارغا يوق مېنىڭ قەدرىم.
خاڭنىڭ يولىدا يۈرۈپ،
ئۆتۈپ كەتتى مېنىڭ ئۆمرۈم.

يار تۇتۇپ نېمە قىلدىم،
جېنىمغا جاپا قىلىپ.
يۈرىكىم ئادا بولدى،
ۋەدىگە ۋاپا قىلىپ.

يارىم بىلەن مەن ماڭدىم،
باغدىن گۈل ئۇزۇپ ياندىم.
يارىم ئاندا يار تۇتسا،
ئۆمىدىنى ئۇزۇپ ياندىم.

يارىم كەلدى قول سالپ،
تار كوچىدىن يول سالپ.
بىزنىڭ يار ئۆتۈپ كەتتى،
يۈرىكىمگە ئوت سالپ.

يارىم كەتتى يىسراققا،
ئوتنى ياقتى چىراغقا.
يارنى شۇنچە چىلىسسام،
ھېچ كەلمەيدۇ بۇ ياققا.

يارىمنىڭ قارا ساچى،
چۈشۈپتۇ ياڭاقىغا.

چاغاتايچىلۇق

«ز»

تۈزگۈچى: مەھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

زابىت

[ضابطە] (ئە) زەبىت ئەتكۈچى، ئىدارە قىلغۇچى، باشقۇرغۇچى؛
 زابىت سىپەھدار - باشقۇرغۇچى، قوشۇن باشلىقى؛
 سۈرۈپ ئەلنى زابىت سىپەھدارلار،
 سىياسەت تەرىقىدە غەددارلار.

— نەۋائى

زابىتە

[ضابطە] (ئە) قائىدە، قانۇن، تەرتىپ، نىزام؛ قانۇن - قائىدە،
 نىزامنامە:

ئىشىم بولدى كۈندىن قەۋى زابىتە،
 تۇتار بولدى چوڭلار ماڭا رابىتە.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زابىتەئى دىن - دىن قائىدىسى، دىنىي قائىدىلەر؛

زابىتەئى دىنغە نىگەھدار ئۇچۇن،
 ئاجىزۇ ھەيرانغە مەدەتكار ئۇچۇن.

— زەلىلى.

زابىتەئى رۇسۇمى شاھىي - شاھلىق ئىدارىسىنىڭ تەرتىپ قائىدىلىرى.
 [ذات] (ئە) 1، ئەسل، ماھىيەت، ئاساس؛ 2، تەڭرى؛ ئىگە، ساھىب؛
 شەخس:

زات

خالىن ئىزدەپ داغ تاپتىم، زاتىن ئەيلەپ كۆپ شەفەپ،
 چۈنكى، شەيئىللاھ چېكىپ سائىل دىرەم ئۆزرە تىلەك.
 — ئەرشى.

بار مەلەك نىشانىدۇرلار ئىشقى زاتىدىن تەمام،
 ئەرشىيا، كەل، جامى مەي ئىچكىل مۇھەببەت سارىدىن.
 — ئەرشى.

زاخىر

[زاخىر] (ئە) دولقۇنلۇق؛ دولقۇنلانغان، كۆتۈرۈلگەن؛ ھاياجانلانغان؛ ھاياجانلىق؛

بەھرى زاخىر - دولقۇنلانغان، مەۋج ئۇرغان دەريا؛ كېلىپ كۆڭلى ئانىگدەك بەھرى زاخىر، كى ئاندا زاخىر ئەۋۋەل تا بەئاخىر.

— نەۋائى.

زاد I

[زاد] (ئە) بالا، پەرزەنت، ئەۋلاد؛

زادۇ بۇد - تۇغۇلغان يېرى، يۇرت؛

سوراردا ھەر بىرىنىڭ زادۇ بۇدىن،

كىنەتتە كۆردى بىر ساھىب ۋۇجۇدىن.

— لۇتفى.

زادى شەكەرپۇز - شېرىن سۆزلۈك، يېقىملىق پەرزەنت؛

زادى ئىففەت - پاكلىق سەۋەبلىرى؛

زادى ئىففەت مەئاب - ئىپپەتلىك خوتۇن، ئايال.

زاد II

[زاد] (پ) 1، «ئازاد» نىڭ قىسقارتىلمىسى؛ 2، ئوزۇق، ئوزۇق - تۈلۈك؛ دەسمايە؛

سەپەر مۇددەتىچە ئېلىپ زادنى،

بىلادىغە يەتكۈر بۇ دامادنى.

— ئا. نىزارى.

زاد راھ - «زادى راھ» قا قاراڭ؛

دېدى ئەي ئاتا، راست قىل زادراھ،

كى بىچارە فەرزەندىگە بول تەباھ.

— ئا. نىزارى.

زادى ئەبەد - مەڭگۈلۈك ئوزۇق؛

زادى راھ - يول ئوزۇقى، سەپەر جابدۇقلىرى؛

زادى راھىلە - «زادى راھ» قا قاراڭ.

زاد سەرۋ - ئازاد سەرۋ، تىك ئۆسكەن سەرۋ (قىش - ياز كۆپكۆك

تۇرىدىغان، ھىدى يېقىملىق، خۇش قامەت بىر دەرەخ).

[زادە] (پ) پەرزەنت؛ «زاد I» گە قاراڭ؛

زادە

گەر مۇسۇلمان زادە بولساڭ، ئۆزۈڭ ئىنسانى ئەيلەگىل،

مەن سۇساپ كەتسەم ئۆلۈپ ھازىر تۇرۇپ ئابى ھەيات.

— قەلەندەر.

زادەئى تەبى - 1، كۆڭۈللۈك؛ خۇش پەم؛ 2، قابىلىيەتلىك،

پاراسەتلىك؛

نېچە زادەئى تەبى ئېرۇر ناپەسەندە،

كشنىڭ ئۆز ئاللىدە بار ئەرجۇمەند.

— نەۋائى.

زار

[زار] (پ) 1، پەرياد، يىغا، يىغان، ئاھ:

بەقالىق يار ھۇسنىن كۆرە ئالماي،

كى زار ئولغۇڭ ئاڭا قىلساڭ نەزارە.

— ئەرشى.

يەتسۇ قايدىن نالەئى زارىم قۇلاغمغە ئاندىڭ،

چالدۇرۇر غەۋغا بىلەن بەزمىغە ئول چەڭگۈ-رەباب.

— قەلەندەر.

2، يىغلىغۇچى، پەرياد چەككۈچى، ئاھ تارتقۇچى:

زار كۆڭلۈم سايرار ئول رۇخسارەئى نىكۇ كۆرۈپ،

ئەندەلىبى خۇش نەۋا يەڭلىغ گۈلى خۇشبۇ كۆرۈپ.

— مەشھۇرى.

3، غەمكىن، دەردلىك، ھەسرەتلىك؛ بىچارە، ئاجىز، كۈچسىز،

ئاتىۋان، خار:

كۆردۈم نۇرىنىكى زار ئاشىق،

بولدۇم ئاڭا مەنكى يارى سادىق.

— موللا سالىھ.

سېنىڭ ۋەسىلىڭ تەمەننا ئەيلەپ ئەي گۈل،

يىلاندىك تولغانۇر بۇ جىسمى زارىم.

— خىرقەتى.

4، موھتاج، تەشنا:

كى يەئنى ئاتا ۋە ئانام باردۇر،

مېنى كۆرگەلى ھەم ئۇلار زاردۇر.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

5، ئىسىملارغا قوشۇلۇپ يەر، جاي ناملىرىنى بىلدۈرىدۇ، مەسىلەن:

گۈلزار؛ بىنەفشەزار؛ سەبزهزار، دېگەندەك؛

زار ئەيلەمەك — يىغلاتماق، سېغىندۇرماق، موھتاج قىلماق.

گۈل يۈزۈڭغە ئەندەلىب يەڭلىغ قىلىپ زار ئەيلەدىڭ،

گۈلمۇسەن، رەيھانمۇسەن، يا ھۇرمۇسەن، غۇلمانمۇسەن.

— موللا بىلال.

زار بولماق — 1، ئاجىز، ئاتىۋان بولماق، غەمكىن بولماق؛ دەرد-

ھەسرەت چەكمەك؛ 2، موھتاج، تەشنا بولماق؛

زار-زار يىغلاماق — قاتتىق يىغلىماق، پەرياد ئۇرۇپ يىغلىماق؛

«قاف» قاراقىم سىزغۇرۇپ، يىغلاپ يولۇڭدا زار-زار،
بۇ مېنىڭ كۆڭلۈمۈ فىكىردىم، قىيىلۇ قالىم سەنمۇ سەن؟
— موللا سالىپ.

زار قىلىماق — ئاجىز، ناتىئۋان قىلىماق؛ غەمكىن، پەرىشان ئەھۋالغا
چۈشۈرۈپ قويماق؛ خار؛ موھتاج، تەشنا قىلىماق؛
يارەب، سەھەر بىدار قىل، ئىشقىڭ غەمىدە زار قىل،
زىكرى شەرىفىڭ جارى قىل ھۇ — ھۇ دەبان قويسام ئاياغ.
— شەۋقى.

زار ئولماق — «زار بولماق» قا قاراڭ؛
زارۇ بىقەرار — سەۋر — تاقەتسىز موھتاجلىق؛
مەن فەقىر دىلىخەستەگە رەھم [ئەيىلە] ئەي شاھى جەھان،
كۆرگەلى ۋە سىلىڭغە زارۇ بىقەرار بولدۇم نېتەي.
— موللا سالىپ.

زارۇ بىنەۋا — موھتاج ۋە غەمكىن؛
جەھاندا بىر مېنىڭدەك يانە زارۇ بىنەۋا يوقتۇر،
مۇھەببەت تارىغە دائىم ئەسىرۇ مۇبتەلا يوقتۇر.
— ئەرشى.

زارۇ زار — نالە، پىغان، قاتتىق ئۆكسۈپ يىغلىماق
بۇ سالىپ زارۇ زار يىغلاپ، باشىغە گەردلەر ساچتى،
ئانىڭكى ئاھۇ فەريادۇ فىغانى ھەددىدىن ئاشتى.
— موللا سالىپ.

زارۇ زەل — خار ۋە خەستە؛
زارۇ غەرىب — خار ۋە غېرىب، بىچارە؛
ئاجىزۇ بىچارەيۇ دەرماندەۋۇ زارۇ غەرىب،
سەن ئاخىر دەمدە ئەتا قىلغىل ئاڭا ئىمانىنى.
— قەلەندەر.

زارۇ غەمناك — خار ۋە غەمكىن؛
دېدى: بولدۇڭ نە دەپ سەن زارۇ غەمناك؟
دېدى: جانىمنى قىلدى بۇ نازىڭ چاك.
— خىرقەتى.

زارۇ مۇستەھەند — خارۇ — زارلىق، موھتاجلىق؛
بولمىشەم، ئەي دوست، ھاجەتمەندۇ زارۇ مۇستەھەند،
يوق ئەمەل ساھىب كەرەمگە خەيرۇ ئېھساندىن لەزىزە.
— ئابىد قۇمۇلى.

زارۇ مەسكىن — خار ۋە غېرىب، سولغۇن؛

ئەرشىنىڭ باشى فەرەھدە ئەرشىدىن ئۆتكۈسىدۇر،
گەر دېسەڭ، بۇ زارۇ مىسكىن خاكى دەرگەھدۇر مەگەر.
ئەرشى. —

زارۇ نىزار - خارۇ - زار، پېقىر، مىسكىن:
ئۆلدەمكى مېنى زارۇ نىزار ئەيلەدى ئىشقى،
غەم تىغدا كۆڭلۈمنى فىگار ئەيلەدى ئىشقى.
ئەرشى. —

زارۇ ھەيران - خارلىق ۋە بېچارىلىك:
يارۇ يار دەپ بېھۇدە، ئەي سالىپى، جان چەكمەگىل،
يوقسە مەقسۇدۇڭ ئۈچۈنكىم زارۇ ھەيران سەنىمۇسەن.
موللا سالىپ. —

زارى ئەبتەر - خارلىق، پېقىرلىق:
بولۇپ ئىشقى ئىچرە بۇلبۇل زارى ئەبتەر،
ئىچىدۇر لەخشەئى چوغ، تاشى ئەخكەر.
خىرقەتى. —

زارى بېمىزائەت - ئاجىز، بېچارە، كەمبەغەل:
زارى غەمكەش - زار ۋە غەملىك:
ئانىڭدەك بولدى بۇلبۇل زارى غەمكەش،
تۈشۈپ گۈل ھۇسنىدىن جانىغە ئاتەش.
خىرقەتى. —

زارىغلاماق - قاتتىق يىغلىماق، ھۆڭرەپ، ھۆركىرەپ يىغلىماق:
سەھەرلەر ئويغانىپ فەرياد ئېتەرمەن،
خۇداغا زار يىغلاپ داد ئېتەرمەن.
خىرقەتى. —

[ضارب] (ئە) ئۇرغۇچى، زەربە بەرگۈچى:
ئانىڭ خاسىيەتى بۇ كىم مۇھارب،
ئەگەر بۇ تىغ بىرلە بولسە زارب.
نەۋائى. —

زارىب

زارىب بولماق - ئۇرۇلماق؛ ئۇرۇلماق:
[زاغ] (پ) قاغا:
جەھاننىڭ قۇشلارىدا فەرق نېدۇر؟
ئانىڭدۇر زاغى بۇلبۇل، بۇلبۇلى زاغ.
ئەرشى. —

زاغ

زاغۇ زەغەن - قاغا - قۇزغۇن:
بىلىمەگەي ھۇسنى جەمالىڭ مەدھىنى زاغۇ زەغەن،

باغدا گۈل ھەمدۇ سەناسىن بۇلبۇلى گویا بىلۇر.
— گۇمنام.

زاك

[زاك] (پ) زاك، بويلاق (چەم قارايتىش، چەكمەن بوياش ئۈچۈن،
ئىشلىتىلىدىغان بويلاق):
كەبىر، كەرەفشەبۇ سەندال، سەپىت،
كى ئاسفەر، زاك، چانتىيانا، خەددىت.

— موللا بىلال.

زاكىر

[زاكىر] (ئە) تىلغا ئالغۇچى، ھەمدە — سانا ئىپىت-قۇچى؛ ئىبادەت-كە
مەشغۇل بولغۇچى:

رەۋاجى ئىزدەسەڭ بازار مەھشەرنىڭ مەتائىدىن،
ھەمىشە زاكىر ئول، شەۋقى، نە شىرىن زىكرىدىن ھەرگىز.
— شەۋقى.

زاك

[زاك] (پ) زاك، بويلاق، «زاك» قا قاراڭ.

I زال

[زال] (ئە) ئەرەب ئېلىپبەسىدە «ذ» ھەرپىنىڭ نامى:
نېچۈككىم بولسا دىل لەفزىغە نۇقتە «زال» بولۇر ھاسىل،
مەزەللەت ئىككى ئايرىلغان كۆڭۈلگە يەتتى خالىڭدىن.
— نەۋائى.

II زال

[زال] (پ) قېرى، كەمپىر، چال:
بار ئېردى شەھەرگە ياقىن پىرى زال،
قارىلىقىدا ئېردى بويى مىسلى دال.
— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زال مەككەرە — مەككەر كەمپىر:

كى ھەر كۈن ناز بىرلە جىلۋە قىلسە زال مەككەرە،
يۈزىنى كۆرسەتىپ كۆڭلىنى ئالىپ، ئۆمرىنى قىلغاي كەم.
— ئەرشى.

زالى ئافاق — ئاسمان؛

زالى چەرخ — 1، پەلەك؛ 2، بىر كۈنلۈك ئاي، ھىلال؛

زالى خىرەد — ئەقىللىق، ئەقىللىق چال، پىر؛

زالى دەھر — دۇنيا، ئالەم، جاھان؛

كىم قىلىپدۇر كامى دىل ھاسىل بۇ زالى دەھردىن،
سەن تەلاق ئەتمەي ئانىكىم نەدۇرۇر ئەقدى نىكاھ.
— ئابد قۇمۇلى.

زالى سەرا — خىيال قەسىرى، خىيالىي قەسىر، كونا ساراي؛

گەرم رەۋلەر زەررەلەردەك چەرخ ئۇرار مېھرى ئالدىدا،

كىم دېدى دىۋار ئارا زالى سەرادا ئىستەگىل.

— گۇمنام

زالى فەلەك - ئاسمان، پەلەك؛
 زالى گەردۇن - ئاسمان، كۆك پەلەك؛
 ۋە فاسىزدۇر جەھان ئىشىت بۇ مەزمۇن،
 تېگەر ھەركۈن بىرەۋگە زالى گەردۇن.

— قەلەندەر.

زال III [ضال] (ئە) 1، ئاداشقان، يولدىن ئازغان، گۇمراھ؛ 2، يامانلىققا

ئۇندىگۈچى؛ ئازدۇرغۇچى، ئازدۇرۇش؛
 يوق ئېركەن، ئەي قەلەندەر ئەقلۇ ھۇشۇم،
 كى دۇنيا زالغە داماد بولدۇم.

— قەلەندەر.

چەرخ زالنى كۆركى، يۈزۈك مىكر بۇنىاد ئەيلەمش،
 يۈز جەھان شاد ئەھلىنى بىر دەمدە ناشاد ئەيلەمش.
 — ئەرشى.

زالىكە

[ذلك] (ئە) بۇ (ئالماش)؛

غەيرى زالىكە - ۋە بۇندىن باشقىلار؛

... ۋە قازان ۋە ئەياق ۋە تەبەق ۋە پىيالە ۋە قاشۇق
 ۋە غەيرى زالىكە كېرەك بولسا، تەرتىب قىلىپ بەرگەي.
 — نەۋائى.

زالىم

[ظالم] (ئە) زۇلۇم قىلغۇچى، زالىم؛ ئادالەتسىز؛

تا ساڭا بەردىم كۆڭۈل ئەي مىسلى ئالەم يوق ئارا،
 يۈرەكمىنى ئەيلەدىڭ، زالىم، يارا ئۆزرە يارا.

— قەلەندەر.

زالىم تەبئ - زالىم تەبىئەتلىك؛

زالىم سىرىشىت - زالىم تەبىئەت، ئادالەتسىز؛

زالىمۇش - زالىم كەبى، زالىملارچە، زالىمىستان؛

زالىمى ئالىم نەما - ئۆزىنى ئالىم كۆرسەتكۈچى زالىم؛

فەلەك يەڭلىغ جەھاندا زالىمى ئالىم نەما يوقتۇر،

قولدا تىغدۇركىم كېچە باشدا دەستارى.

— مەشھۇرى.

زامىن

[ضامن] (ئە) كېپىل بولۇش؛ كېپىللىك؛ كېپىل؛

مۇۋاپىق، يارلار بىرلە بۇ دەمنى خۇش كەچۈر، بابىر،

نې ئۈچۈنكىم كېلىۋ دەمگە بۇلا ئالماس كىشى زامىن.

— بابىر.

زامىن تەلەھەك - كېپىللىك تەلەھەك؛

زانۇ

زامىن ئولماق - كېپىل بولماق. [زانو] (پ) 1، يېقىن؛ 2، تىز (ئادەمنىڭ تىزى):

قىلىپ ئېردى قۇفلىن خەتا مانۇسى،
يوغانلىقىدا گويا تېۋە زانۇسى.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زانۇ بەزانۇ - ناھايىتى يېقىن، يانمۇيان؛ يېقىن ئۆلپەت.

زانۇيۇ ھەمەش - تىزى تىزىغا، يەلكىسى يەلكىسىگە يېپىشىپ؛

بولۇپ بىر لەھزە ھەم زانۇيۇ ھەمدۇش،
رەھىقى ھەمىنىشىن، ھەمدەم، ھەماغۇش.

— لۇتقى.

زانۇيى ھەبىب - ئەڭ يېقىن دوست:

چۇن قەدەم رەنجىغە باشىڭنى بىلال قىلغىل نىسار،
گەر كېلىپ كۈلبەك ئارا ئولتۇرسا زانۇيى ھەبىب.

— موللا بىلال.

[زانى] (ئە) زىنا قىلغۇچى، پاهىشىۋاز؛ «زىنا» غا قاراڭ.

زاهىد [زاهد] (ئە) 1، تەركىمدۇنيا قىلىپ، يەنى دۇنياۋى ئىشلاردىن قول
ئۇزۇپ، تائەت - ئىبادەتكە بېرىلگەن دىندار، تەقۋادار، تەقۋادار
كىشى، شەيخ:

مېنى مەن ئەتە، ئەي زاهىد، قۇۋانمە زىكرە، ئەي سۇفى،
كى سەن مەغرۇرسەن زىكرە، مەنەم مۇشتاقى دىيدار.

— نەسىمىي.

زاهىد سىفەت شەيخلەرنىڭ مەسجىد سەرى يۇرغۇسى،
قوللاردا تەسەببۇبى رىيا تائەت قۇرغۇسى.

— مەشرەب.

2، پەرھىزچى، ئۆزىنى كۆپ نەرسىدىن چەكلىگۈچى:

زاهىد تۇتۇپ ئۆزىنى، كىيىپ سۇفى خىرقەسىن،
كۆزىن يۇمۇپ قۇسۇن بىلە باشىن تەپرەتىپ.

— سەبۇرى.

زاهىدا - ئەي زاهىد، ھەي شەيخ:

زاهىدا، فىردەۋس ئارا جەۋرۇڭ تەماشاسىن نېتەي،
كۈلبەم ئىچرە گەر خەيالى ھۇستى جانان بولماسا.

— ئەرشى.

زاهىد ئەھلى - شەيخلەر، تەقۋادارلار؛

زاهىدەۋەش - زاهىد تەبىئەتلىك، «زاهىد» قا ئوخشاش؛

زاھىدى ئېلى - «زاھىدى ئەھلى» گە قاراڭ:

قەدرى تاجى مەئرىفەت بىلىمەسىكىن زاھىدى ئېلى،
خاتىرى خۇشدۇر ھەمىشە جۇببەۋۇ دەستارىدىن.

— زەلىلى.

زاھىدى پەرسۇدە - قېرىغان زاھىدى، ھارغان، چۈشكۈنلەشكەن سوپى:
ئىشقى ئەتۋارىنى ئايتىمام زاھىدى پەرسۇدەگە،
كىم قۇرۇق بەرگى گىياھغە ئاپى باراندىن نەھەز.

— مەشھۇرى.

زاھىدى تەررار - ئوغرى زاھىدى، ئوغرى شەيخ:
مېنى ئۇچراتماغىل ئول زاھىدى تەررار زەھرىگە،
كۆڭۈل ئەھلىن بەلائي ناگەھاندىن ئاسراغىل، يارەب.
— ئەرشى.

زاھىدى خۇدبىن - ئۆزىنى كۆرسەتكۈچى زاھىدى، رىياكار سوپى:
مەغرۇر نەماز ئولماغىل، ئەي زاھىدى خۇدبىن،
مىكر ئىلە رىيادىن.
دېھقان سەمەندەر قاشىدا تۇدەئى خەسدۇر،
مانەند پۇچەك پۇل.

— زەلىلى.

زاھىدى زەرق بەرەست - ئۆزىنى زاھىدى قىلىپ كۆرسەتكۈچى
ھىيلىگەر رىياكار.

[ظاھر] (ئە) روشەن، پارلاق، يورۇق:

زاھىر I

رەۋاجى ھۇسن ئۇچۇن چېرەمنى كاھى ئەيلەمىش ئەزبەس،
بولۇر گۈل ھۇسنى زاھىر بولسە گەر رەگى خەزان پەيدا.

— ئەرشى.

[ظاھر] (ئە) 1، كۆرۈنۈپ تۇرغان، ئوچۇق - ئاشكارا، ئايان:

زاھىر II

نەچچە ئەرزى ھال قىلسام باۋەر ئەتمەس، ۋايكىم،
داغى دىل زاھىر قىلۇرغە ئەمدى كۆكسۈمنى ياراي.

— ئەرشى.

2، تاشقى كۆرۈنۈش، بىرەر نەرسىنىڭ سىرتى، تېشى:
«سوفى مەن» دەپ، زاھىرنىڭ ئاراستە ئەيلەپ سۇق ئىلە،
باتىنىڭدىن فىكر دۇنيا سوفى ئەھۋالنىڭ غەلەت.

— شەۋقى.

زاھىر ئەتمەك - «زاھىر ئەيلەمەك» كە قاراڭ:

گەنج بەخشكىم، روز ئەفزۇن جەناب ئىسمىدىن
كىشۋەر كۇشالىق سىككەسىنىڭ مىر ئاتى بەھبۇدى

نەخشىن زاھىر ئەتتى.

— قىدىرخان يەرگە ئىدى.

زاھىر ئەيلەمەك — كۆرسەتمەك، بىلدۈرمەك، ئاشكارا قىلماق؛

زاھىر بولماق — كۆرۈنمەك، مەلۇم بولماق، بىلىنمەك، ئاشكارا

بولماق؛

يۈزۈك تا پەردەدىن زاھىر بولۇپدۇر،

سەنەملەر ھۇسن دەئۇاسىن قويۇپدۇر.

— ئەتائى.

زاھىر قىلماق — «زاھىر ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛

كاشىفىل — ئەسرارلىق زاھىر قىلۇر نەزگىسلەر،

ئەھسە نۇتتە قۇدىم ئانىڭ شەئىنگە بىر مۇختەس رەقەم.

— ئەرشى.

زاھىر ئولماق — «زاھىر بولماق» قا قاراڭ؛

زاھىر ئولغاي ھەر نەقەس بىر تۈن ساچىڭنىڭ ھەجرىدە،

ئوتلۇق ئاھىم دۇد يەڭلىغ چىقسا پىچۇ خەم بىلە.

زاھىر ئۇلۇمى — «زاھىر ئىلمى» غا قاراڭ؛

زاھىر ئىلمى — مەلۇم پەن، مەۋجۇت پەنلەر.

[ظاھرە] (ئە) ئوچۇق، ئاشكارا، «زاھىر I» گە قاراڭ؛

زاھىرە

ئالارغە ئالىي مەقامات ۋە زاھىرە كەرامات كۆپ ئېبركەندۇر.

— نەۋائى.

زاھىرەن [ظاھرا] (ئە) كۆرۈنۈشى؛ كۆرۈنۈشىچە، ئاشكارا، «زاھىر II»

زاھىرەن

گە قاراڭ؛

زاھىرەن كەلدى گەرچە زەندەئى پۇش،

فېلمە قىقەت ئەمىرى زەندەئى پۇش.

— ن. زىيائى.

زاھىرىي [ظاھرى] (ئە) ئاشكارا، ئايان، «زاھىر II» گە قاراڭ؛

زاھىرىي

زاھىرىي سەفا — تاشقى كۆرۈنۈپ تۇرغان ياكلىق.

زاۋىيە [زاۋىيە] (ئە) [كۆپلۈكى: زەۋايا] 1، بۇرچەك، ئۆي بۇرجىكى؛ بۇلۇڭ؛

زاۋىيە

2، چەت جاي، شەھەزدىن يىراق بولغان جاي؛

ۋاھەرەئى قىسمە تىتۇر ئۇ سەرگەشتەئى تەقدىر،

كىم سەيرگەھى بادىيە ۋۇ زاۋىيەلەردۇر.

— مەشھۇرى.

زاۋىيەئى خاك — يەزىۋى، دۇنيا.

زاۋىيەئى

[زاندا] (ئە) ئارتۇق، ئارتۇقچە، زىيادە؛ كېزەكسىز؛

زاندىد

بۇ ئىشقا زائىد قىلماق - قوشماق، ئارتتۇرماق.

زائىدە بولغۇچى - [زائىدە] (ئە) «زائىد» قا قاراڭ:

ئىككىنچى دەرىجىگە چۈن يەتتى بۇ فائىدە،

بۇ ئىشقا سەۋال ئەتمەدى نۇكتەنى زائىدە.

بۇ ئىشقا سەۋال ئەتمەدى نۇكتەنى زائىدە.

زائىر [زائىر] (ئە) «زائىر» غا قاراڭ:

خەيلى مەلەك قۇبىمە سىنىڭ زائىرى،

ئۆيلىكى سەزۋ ئۆزۈرە چەمەن تائىرى.

ئۆيلىكى سەزۋ ئۆزۈرە چەمەن تائىرى.

ئۆيلىكى سەزۋ ئۆزۈرە چەمەن تائىرى.

زاي [زاي] (پ) سۆزلەرگە قوشۇلۇپ «تۇغدۇرغۇچى» مەنىلىرىنى ئىپادىلەيدۇ:

ۋەھشە تزاي - ۋەھشەت تۇغدۇرغۇچى؛ قورقۇنچىلۇق.

زايەندە [زايەندە] (پ) تۇغۇلغۇچى، تۇغقۇچى، كۆپەيگۈچى؛

زايەندە بولماق - تۇغۇلماق، پەيدا بولماق، كۆپەيمەك؛

زايەندە بولماق - «زايەندە بولماق» قا قاراڭ.

زايچە [زايچە] (پ) مۇنەججىم ۋە زەمىمال يەنى پالچىلار پال ئېچىشتا ئەمەل

قىلىدىغان دۇئالار يېزىلغان جەدۋەل: يەنە نۇجۇم ئىلمىن ئانچە

بىلىۋر ئىپادىلەردىكىم، ھەر مۇۋەللەد ئۈچۈن زايچەنى تالپىستى

ئالۇر ئىپادىلەر، قىلماق - قىلماق.

زايىپ [زايىپ] (ئە) «زايىپ» قا قاراڭ:

قىلماغىل ئۇمرۇڭنى زايىپ ئىشقىدىن غافل بولۇپ،

بىخەبەر بولماق بۇ يولدا پىششىق ئىنسان ئەمەس.

بۇ ئىشقا سەۋال ئەتمەدى نۇكتەنى زائىدە.

بۇ ئىشقا سەۋال ئەتمەدى نۇكتەنى زائىدە.

زايىر [زايىر] (ئە) زىيارەت؛ زىيارەتچى، زىيارەت قىلغۇچى.

زايىقە [زايىقە] (ئە) مەزە (تائام) نىڭ تەمىنى يېلىش ئىقتىدارى؛

سەن كېتىپ ئەي جانجان، جانمدا راھەت قالمادى،

زايىقەمدە زەۋق، تەبىئىدە لەتافەت قالمادى.

بۇ ئىشقا سەۋال ئەتمەدى نۇكتەنى زائىدە.

زايىل [زايىل] (ئە) 1 يوق بولغۇچى، يوقالغۇچى، پائىنى؛ يوقىلىدىغان؛

بۇ زەھەر ئىچكەن ئېرىمىش ھۇشمەند ئول،

بۇ ئىشقا سەۋال ئەتمەدى نۇكتەنى زائىدە.

ئەرشى.

2 < ئۇزۇن، تۈگىمەيدىغان؛ زايىل - زايىل.

ئىپادىلەر ئىلە ماھ ئىچرە بۇ قىسىم يارۇغلۇق بار،

ھەجرىنىڭ كېچەسى بىلىمە نې ۋەجھ ئىلە زايىلدۇر.
— گۇمنام.

زايىل ئەتمەك — «زايىل ئەيلەمەك» كە قاراڭ:

«زال» زەبۇن ئەيلەپ مېنى ھەجرى فىراقىڭ، ۋايىكىم،

زايىل ئەتكەن ئەقلىمە شىرىن زەبانىم سەنمۇ سەن؟

زايىل ئەيلەمەك — يوقاتماق، يوق قىلماق، بىر تەرەپ قىلماق؛

زايىل بولماق — يوقالماق، يوق بولماق؛ سۇنماق،

زايىل قىلماق — «زايىل ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛

زايىل ئولماق — «زايىل بولماق» قا قاراڭ:

دەۋر ئۇرادا ھەر تەرەپ تۈشكەن مۇسەلسەل زۇلغىدىن،

زايىل ئولغاچ ئەقلى ھۇشۇم بەس پەرىشان مەن بۇ كۈن.

— مەھزۇن.

[ضايى] (ئە) يوقالغان، يوق بولغان؛ يوقىتىلغان، نابۇت بولغان؛ زەرەر،

زايىئە

زىيان؛ بىكارغا كېتىش، بىھۇدە:

بۇلارنى سەفەرگە ئىبەرگەندە، بارغان يېرىدە مال — ئەھۋاللارنى

زايىئە قىلغاندىن خەبەر تاپىپ، خاجە ئىستەپ بارىپ، ... ئىككىنچى

دەفتە سەفەر ئىختىيار ئەتكەنى.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زايىئە ئەتمەك — يوقاتماق، نابۇت قىلماق؛ بىھۇدە كەتكۈزمەك:

دەردىم كۆرۈپ مۇئالەجەدە زايىئە ئەتمە ئۇمىر،

كىم جاندا دەردى ئىشقىدۇرۇر بىدەۋا ماڭا.

— بابىر.

زايىئە بولماق — يوقالماق، نابۇت بولماق، بىكارغا كەتمەك؛

زايىئە قىلماق — «زايىئە ئەتمەك» كە قاراڭ؛

زايىئە كەچۈرمەك — بىھۇدە ئۆتكۈزمەك:

زۇلفۇڭ يۈزۈڭ فىراقىدە تۈمەن ھەسرەت بىلە،

ھەيفىكىم، زايىئە كەچۈردۈم مۇنچە سالۇ ماھىنى.

— نەۋائى.

زايىئە ئولماق — «زايىئە بولماق» قا قاراڭ.

زەبان

[زبان] (پ) تىل، نۇتۇق:

ھۇر ۋەسلى بىرلە ئۇچماق قۇشلارنى لەفزىن دېمەي،

گاھى — گاھى شىيۋەنى شىرىن زەبانىم بولسە بەس.

— ئەرشى.

زەبانى ھال — كۈي ئارقىلىق ئىپادىلەش؛ ھالىنى بايان قىلىش:

ئىشتىكەن ئىسە زەبانى ھالىن،

چىقىماس ئىدىيۇ قومۇشدا شەككەر.

— موللا سالىپ.

زەبان ئاۋەرد

[زبان آورد] (پ) سۆزمەن، سۆزگە ئۇستا، ناتىق:

ئەلقىسسە، پەھلەۋاننىڭ بارچە نەۋد ئىشلارنىڭ خۇشلۇغى بەيانىدا
ۋە ھەر تەۋر سىپىرەت ۋە سۇرەتىنىڭ دىلىكەشلىغىنىڭ شەرھىدە
زەبان ئاۋەرلەر تىلى قاسىر ۋە داستان گۇستەرلەر نۇتقى ئاجىزدۇر.
— نەۋائى.

زەبان ئاۋەرد

[زبان آورد] (پ) «زەبان ئاۋەر» گە قاراڭ.

زەبانە

[زبانە] (پ) ئۇچقۇن، يالقۇن:

كۆپەر بۇلبۇل مەئانى ئەۋجىدە گەر بولسا ھەم پەرۋازە
چۇ بەرقى ئاھىدىن ھەربىر زەبانە بىر قەناتىمدۇر.

— زەلىلى.

زەبانە تارتماق — ئۇچقۇنلىماق، يالقۇنلىماق، يالقۇنچىماق؛

زەبانە چەكەك — ئەۋج ئالماق، دولقۇنلىماق؛

زەبانە ئۇرماق — 1 «زەبانە تارتماق» قا قاراڭ؛

زەبانە ئۇردى ئىشقى ئوتى، ئۇنىڭ ھەر زەخمىدىن گۇمنام،

كىشى كۆرگەنمۇ ئېرىكىن مېھەر پۇر ئەنۋار مەن يەڭلىغ.

— گۇمنام.

زەبان بەست

2 «سۆزلەشمەك، بايان قىلماق، ئېيتىپ ئۆتمەك»

[زبان بست] (پ) سۈكۈت ساقلىغۇچى، خامۇش قىلغۇچى، جىملىگۈچى؛

خامۇش، جىمغۇر؛

مۇتەكەللىمىكى، ئەرەب فۇسەھاسى بەلاغەت گۇلبانگىن سىپپەر

گۈلشەندىن ئاشۇرغاندا ئانىڭ بۇلبۇل نۇتقى تەرەننۇمى بىلە

ئالارنى زەبان بەست ۋە دە ئوالەرى ئاۋازەسىن يەرگە پەست قىلدى.

— نەۋائى.

زەبان بەند

[زبان بند] (پ) 1 تىلى تۇتۇق، تىلى بەند قىلىنغان، سۆزلىيەلمەيد-

دىغان، سۆزلەش ئىمكانىيىتى بولمىغان؛ 2 تىلىنى بەند قىلىش،

جادۇگەرلىك؛

زەبان بەند ئەيىلەمەك — تىلىنى بەند قىلماق، گەپ قىلالمايدىغان

قىلىپ قويماق؛

زەبان بەند قىلماق — «زەبان بەند ئەيىلەمەك» كە قاراڭ؛

[زبان دان] (پ) تىل بىلگۈچى، تىلشۇناس؛

زەباندىان

كېرەك، مەخفىي فەھمىغە زەباندىان

يوق، زەباندىانكىم كېرەك سۇلەيمانى.

— نەۋائى.

زەبەر

[زبەر] (پ) 1 ئۇست، ئۇستى؛ ئۇستىدە، تۇپىسىدە؛

زەبۇن ئەتمەك - «زەبىت قىلىماق» قاققاراك؛

زەبىت ئەيلەمەك - «زەبىت قىلىماق» قاققاراك؛

زەبىت ئالماق، - 1. ئىگىلىمەك، ئىشغال قىلىماق، قولغا ئالماق؛

2. تەكشۈرمەك، ئېنىقلىماق؛

زەبىتۇ ئايىن - ئىنتىزام ۋە تەرتىپ.

[ذبح] (ئە) سويۇش، بوغۇزلاش؛

ساڭا گەر بولماسا ئاشق مەھى تىغى مۇھەببەتدىن،

نە ئۈچۈن شەمۇ سەر - تاپا بولۇر بىسىمىل زەبى ئاسا.

زەبى قىلىماق - بوغۇزلاش،

زەبى بولماق - سويماق، بوغۇزلىماق.

زەبۇر [زبور] (ئە) دىنىي كىتاب، داۋۇت پەيغەمبەرنىڭ كىتابى؛

ئىشتىكەن زەمان ئول ئىنسۇ جان، داۋۇد زەبۇرىدىن ھەمان،

بېھۇش يىقىلمىش ھەر زەمان مۇرغى ھەۋالار بىرلە زاغ.

شەۋقى -

زەبۇن [زبون] (پ) 1. ئاجىز، ناتىۋان، زەئىپ، كۈچسىز، بىچارە، ئېزىلگەن،

خارلانغان؛

لەيلىنىڭ ھالى زەبۇندۇر يار ئۈچۈن لەيلۇ نەھار،

ئەيلەگىل، يارەب، ماڭا مۇشكىلى ئاسان بۇ كېچە.

ئەلەن نىزارى - ئا. نىزارى.

دوستلار فۇرقەت ئەزىپى شىددەتتىن ئەيلەي بەيان،

ئاھ، نېتەي مەن بەندەنى قىلدى زەبۇن ناچار ئىشقى.

زەبۇن [زبون] (پ) 2. مەغلۇب، يېڭىلىش، يېڭىلىگەن؛ ئەرزىمەس؛

مېنى قىلدى ئانداغ فىراقى زەبۇن،

كېتىپ ھۇش - ئەقلىم كېلىپدۇر جۇنۇن.

ئەلەن نىزارى - ئا. نىزارى.

زەبۇن ئەتمەك - ئەقلىنى ئاجىز قىلىماق، زەئىپلەشتۈرمەك؛ بىچارە

ھالغا چۈشۈرمەك؛

ئايتتى گۈل: قويۇڭ بۇ ھەرزە سۆزنى،

زەبۇن ئەتمەك نېدۇر ياغىغا ئۆزنى.

لۇتقى -

زەبۇن ئەيلەمەك - غەلبە قىلىماق، يەڭمەك؛

زەبۇن بولماق - مەغلۇب بولماق، يېڭىلىمەك؛

يارنىڭ كويىدا ئۆلمەكلىك سەئادەتدۇر ماڭا،

بەلكى ئىشىقىدا زەبۇن بولماق ھەلاۋەتدۇر ماڭا.

— مولا بىلال.

زەبۇن قىلماق — يەڭمەك، مەغلۇپ قىلماق؛ غالب كەلمەك.

[زبون كىش] (پ) ئاجىزلارنى ئۆلتۈرگۈچى؛ زەھىمىسىز، زالم:

زەبۇنكۈش

بۇ ئۆتكەن ئىككى يىلىكم، بۇ بەندە باشغە ھەۋادىسى روزگاردىن يۈز نەۋت بەلا ۋە ئىشىقى زەبۇنكۈش بىدادىدىن يۈز تۈرلۈك ئىبتىلا يۈزلەندى.

— نەۋائى.

[زبون كشلوق] پەس، ئەرزىمەس، خارۇزارلىق، ناتىۋانلىق، زەئىپلىك.

زەبۇنكۈشلۈك

[زبون وش] (پ) ئاجىزلارچە، خارلارچە، بىچارىلەرچە:

زەبۇنۋەش

ھەق ئاندىن ئاسراسۇنكىم ئول زەبۇنۋەش،

بىراۋنىڭ ئىشىقىدىن بولغاي مۇشەۋۋەش.

— نەۋائى.

[زجاج] (ئە) كۇلالچى؛ شېشە، ئىدىش ياسىغۇچى؛ شېشە، ئىدىش ساتقۇچى.

زەججاج

[زجر] (ئە) 1 < قىيناش، ئازابلاناش، ئازاب بېرىش؛ 2 < (پەندە—

زەجر

نەسبەت بىلەن) قايتۇرۇش؛ مەئىنى قىلىش؛ توسۇش؛ 3 < زۇلۇم،

ئازاب، زۇرلۇق؛ 4 < بىچارىلىك.

[زخامت] (ئە) يوغان؛

زەخامت

يۈز ئەللىك قارى ئەۋجى رىقئەت ئاڭا،

يەنە مۇنچە داغى زەخامت ئاڭا.

— نەۋائى.

[زخار] (ئە) دولقۇن، دېڭىز سۈيىنىڭ شاۋقۇن سېلىپ دولقۇنلىنىشى؛

زەخخار

زەمىرى لۇججەئى زەخخارى مەئىنى،

كەلامى گەۋھەرى شەھۋارى مەئىنى.

— نەۋائى.

[زخم] (پ) 1 < يارا، جاراھەت؛

زەخم

غەمزەسىدىن تەگدى كۆپ جانىڭغە ناۋەك ئوقلارى،

زەخم بولدى زار جىسمىڭ تاڭمادىڭ باشدىن — ئاياغ.

— ئابىد قۇمۇلى.

نېدۇر ئۆلكىم لسوقۇپ تەرتىپ بۇڭھەلمەس،

باشى زەخمى دەۋا بىرلەن ئۆگەلمەس.

— سەيفى سەرايى.

2 < ئازار، رەنجىش؛ خاپىلىق، مالاھەت؛ كۆڭۈل غەشىلىكى؛ دىل

ئاغرىقى؛

ھەر نەچە زەخمىم ئارا بولغانسارى ئۇريان سۆڭەك،
 تاڭقالۇر ئالەم ئېلى جىسمىدە بۇ كۆلگۈ كۆرۈپ.
 — تەرشى.

3، زەربە، ئۇرۇش كۈچى؛
 تىكەننىڭ زەخمىدىن ئەۋۋەل قۇتۇلغىل،

كېلىپ گۈل قاشىدا ئىشرەتدە بولغىل.
 — خىرقەتى.

كۆرۈنمەي كىشىگە ئەدۋۋ ۋەھمىدىن،
 ئەمىن بولغامىز دەپ ئانىڭ زەخمىدىن.

— ئا، نىزارى، ن. زىيائى.
 4، بەختسىزلىك، تەلەپسىزلىك؛ 5، ئاشىقلىق؛

نەچە بولغاي زەخمىلىق كۆڭلۈمنى مەھزۇن ئەيلەمەك،
 زەخمى قاندىن كۆزۈم ياسىن جىگەر گۈن ئەيلەمەك.

— نەۋائى.
 زەخم ئەيلەمەك — جاراھەتلىنىدۇرمەك، يارىندار قىلماق؛ گىرىپتار

قىلماق؛
 قاشىغە باردىم ئول سائەت، قىلىپ تەئزىم ئول پۇرسەت،

ئاتىپ ئول تىپىزى مىزگاندىن باغىم زەخم ئەيلەدى ئەييار.
 — نەۋائى.

زەخم ئۇرماق — «زەخم ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛
 خۇداغە كۆپ يېقىن بولماق، شەياتۇنلارغە زەخم ئۇرماق،

ئەھلى سۇلۇكنىڭ نەفىئى ئىسبىتى ئېرۇر بائىس.
 — موللا بىلال.

زەخمى پەيكان — ئوق بىلەن جاراھەتلىنگەن يارا، جاراھەت؛
 قاشلارى ياسى ئوقىنىڭ تەگكەننى بىلدى ئەل،

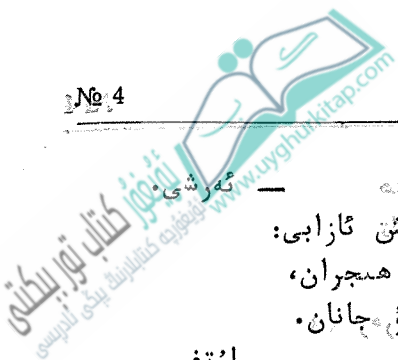
ئاخەستە ئولغان جاندا ھەريان زەخمى پەيكانى كۆرۈپ.
 — تەرشى.

زەخمى تەرەننۇم — كۆچمە م: چالغۇ ئەسۋابىنىڭ تارى؛
 بەزمىگە لايىق ئولمادى چەڭگۈ رەبابى ساز،

ئىشق ئەھلى جان رىشتەسى زەخمى تەرەننۇمۇڭ.
 — گۇننام.

زەخمى زەبان — تىلىدىن (گەپتىن) يەتكەن ئازار، تىل ئازارى؛
 زەخمى نىھان — يوشۇرۇن يارا، پىنھان دەرد؛

ھەزىن كۆڭلۈمنى ئەزبەس ناۋەكى ئىشقىڭ نىشان ئەتكەچ،
 كۆزۈم ياشىنى گۈلگۈن ئەيلەگەن زەخمى نىھانئىمدۇر.

— ئەرشى.
 ۱. زەخمى ھىجران — ھىجران يارىسى: ئايزىلىش ئازابى:
 كۆرۈپ ئول ئىشتىياقى زەخمى ھىجران،
 كى ئىستەپ ۋەسل تاپقاي جانۇ جانان.

— لۇتقى.
 زەخمە [زخمه] (پ) 1، ئۇرۇش، زەربە؛ 2، يارا؛ زەخمە، 3، ناخۇن (تەمبۇر
 چىلىش ئۈچۈن سىمدىن تەييارلانغان زەخمەك)؛ 4، كۈي،
 چالغۇ كۈيى.

زەخمە پەرداز [زخمه پرداز] (پ) كۈيلىگۈچى؛ چالغۇچى.
 زەخمەكە [زخمكە] (پ) «زەخمە» گە قاراڭ:
 زەزەتتى فەقر ئاڭلادىم شەۋكەت ئۆيىنى ئەيىلەپ ھەبا،
 زەخمەكى غەم بىرلە كۆڭلۈم سازىدىن چەكتىم نەۋا.
 — ئەرشى.

زەخمىناك [زخمناك] (پ) «زەخمىن» گە قاراڭ:
 خەنجەرى ھىجران ئۇۇ جۇدۇمنى قىلىپدۇر زەخمىناك،
 كۆز يولىدىن جارى ئەيىلەپ قاننى يۇيىمەن قان بىلە.
 زەخمىن [زخمين] (پ) يارىداز، جاراھەتلىك؛ غەمدىن ئېزىلگەن:
 سەنسىز ئاچىلماس تەجەللى خاتىرىدىن ئۇقدەلەر،
 كىم ھىلالى ئىيىد ئانىڭ زەخمىنە غەم تېرىناغىدۇر.

— تەجەللى.
 زەخىرە [ذخيره] (ئە) ئېھتىيات ئۈچۈن يىغىپ قويۇلغان مال، ئوزۇق - تۈلۈك:
 بېرىپ تەرتىپ ئەۋۋەل فەقىرلەرگە،
 سۇخەنرەسلەركى قويغان زەخىرەلەرگە.
 — ناقىس.

زەخىم [زخميم] (ئە) كاتتا، زور، ھەيۋەتلىك، گەۋدىلىك:
 ۋە ئول تائىفە بەغايەت زەخىم ۋە جەسىم ئەل ئېرىدىلەر.
 ۋە ھۇلانا قەۋسىي... زەخىم ۋە كۈچلىدۇر.

— نەۋائى.
 زەد [زد] ئۇرۇش، چېدەل:
 زەدۇ خورد قىلماق - بىر - بىرىگە ھۇجۇم قىلماق، ئۇرۇش، چېدەل

زەدا [زدا] (پ) سۆزلەرگە قوشۇلۇپ «كەتكۈزگۈچى، ئېرىتكۈچى، تازىلىغۇچى»
 ئىشقا قاتارلىق مەنىلەرنى ئىپادىلەيدۇ؛ «غەمزەدا» غا قاراڭ.
 زەداي [زدای] (پ) «زەدا» غا قاراڭ:

ئايلاقچى بەر ئول ساغەرى غەمزەداي،
پەللىق بىل دېمە غەمزەداي، جامى مائەمزەداي.

— نەۋائى.

زەدە [زەدە] (پ) سۆز بىرىكىملىرىدە «ئۇرۇلغان، ئېزىلگەن، يەنجىلگەن»
قاتارلىق مەنىلەرنى ئىپادىلەيدۇ؛ «سەۋدازەدە» گە قاراڭ:
تەرك ئەيلەرگە جەھان ئىقلىمىنى ئەر كېرەك،
چۈن مۇسبەت زەدە خاتىر دىلگىر كېرەك.

— زەلىلى.

[زەر] (پ) زەر، ئالتۇن ئىشلىتىش ئارقىلىق،
ياساپ تىترەگۈچ شاھقە تاج زەر،
تېخى ئىشلەدۈك بەلكى زەردىن كەمەر.

— غەربىي.

زەرئەندەرزەر — زەر ئۈستىگە زەر، ئالتۇن ئىچرە ئالتۇن؛
زەر پەيكەر — ئالتۇن يىتىپ، ئالتۇن قاپلانغان، زەرلىك؛
زەرەك قۇماشى — زەردىن تۇغۇلغان، ئالتۇن ئارىلاشتۇرۇپ توقۇلغان
قىممەت باھالىق رەخت.

ئەرشى، گەرزىنىدە فەناسەن كىيى لىباسى فەقرىم،
زەر قۇماشىدىن مۇرەججەھ كەلدى فەقر ئىچرە لىباس.

— ئەرشى.

زەرقىزى — ئالتۇن قىزى، ئالتۇندەك پاك قىز؛ قۇياش؛ گۈزەل يار.

سۆيۈملۈك قىز: غەلبە قانۇن — شىئەن تەلەپ;
زەر قىزى، ھەڭگامەسىدىن ئەرشى ئانداغ بولدىكىم،
كۆزلەرىم شەكلى مۇھىتى، مەردۇمى ئويىنارغە بەت.

— ئەرشى.

زەرۇ سىم — ئالتۇن ۋە كۈمۈش، دەپى — دۇنيا؛

زەرۇ سىم تاپقان كەبى شاد ئولۇرۇق.

نېدىن ئىتخە ئانداغ لەئلىنى ئاسۇر.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

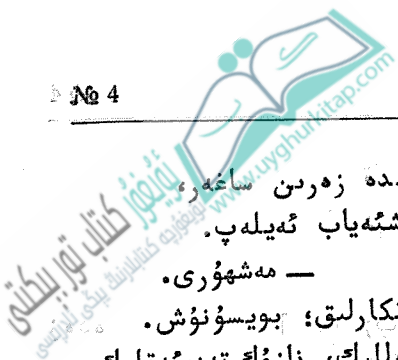
زەرۇ نۇقرە — ئالتۇن ۋە بېمەكلىك، مال — مۈلۈك ۋە يېمەك — ئىچمەك؛
كى ئەلقىسسە، پۈتتى سەفەر جابدۇقنى،

زەرۇ نۇقرە بىرلە مەتار ساندۇقنى.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەرى مەغرىبىي — تازا، ساپا ئالتۇن؛ (ھالال) ئالتۇن؛

زەردىن ساغەر — ئالتۇن قەدەھ؛

بىر ئىلگىدە سەبۇھى مەي، بىر ئىلگىدە زەرىن ساغەر،
كىرىپ ئولتۇردى يانىمدا مېنىكىم نەشئە ياب ئەيىلەپ.

— مەشھۇرى.

زەرائەت [ئە] ئاجىزلىق، كەمتەرلىك، ئىتائەتكارلىق؛ بويىسۇنۇش.
زەرافەت [ظرافت] (ئە) 1، پاكىزە، پاكىزلىق؛ گۈزەللىك، نازۇك تەبىئەتلىك؛
بۇ كۈن ھۈسن ئوردەسىنىدە پادىشاھسەن،
زەرافەت ئالەمىنىدە مەھلىساقاسەن.

— سەيىد ئەھمەد.

2، خۇش چاقچاقلىق؛ خۇش چاقچاق سۆزلەر:

دىۋان تەكىملىغە مايىل بولغاي ۋە يەنە داغى لەتافەت
شىئار نازىملار زەرىنى ۋە زەرافەت دىسار راقىملار لەتايىقى
ھەريان ئىستىمائۇ تۈشەركىم، كۆپرەك مەتبۇۇ ۋە مەقبۇل مەئنى
ۋە دەرياسىدا مۇنچە غەۋۋاس ئاراسىدا بەپايانغا خوي قىلغان
دىۋانە لىسانىدىن داغى بىگانە بولدى.

— قەدىرخان بەركەندى.

3، ماھىرلىق، ئۈستىلىق؛

بىزىلەردە ئانچە زەرافەت دۇرۇر،
ھۈنەر ئىلىكىمىزدە لەتافەت دۇرۇر.

— غەرىبى.

زەرافەت ئاسار - نازۇك پەملىك؛ خۇش چاقچاق؛

زەرافەت ئەندىشە - نازۇك پەملىك، ساپ، پاك كۆڭۈللۈك، ساپدىل؛

بۇ دىققەت پېشە ۋە زەرافەت ئەندىشە ئەزىزلەردىن ئەگەرچە

بەئزى ئەجەل مەيىدىن مەست ۋە بىخەبەردۇرلار.

— نەۋائى.

زەرافەت دىسار [ضرافت دئار] (ئە) نازۇك پەم، خۇش چاقچاق.

زەرائىگىن [زراكىن] (پ) ئالتۇن قاپلانغان.

زەرايسىر [زراير] (ئە) [بىرلىكى: زەرىن] 1، «زەرىن» گە قاراڭ؛ 2، زەرىنلەر؛

زەرايسىر ساچماق - سارغۇچ تاۋلانماق، سارغۇچ پارقىرىماق.

زەرايسىنى [ظرايف] (ئە) [بىرلىكى: زەرىن] زىبا، گۈزەل، لەتىپ؛ «زەرىن» گە
قاراڭ؛

زەرايسىنى باش ئۇرماق - نازۇك مەتلىك سۆزلەرنى ۋۇجۇدقا، بارلىققا

كەلتۈرمەك.

زەر ئەفشان [زرافشان] (پ) زەر، ئالتۇن چاقچۇچى؛

مەشئەلى خۇرشىدۇ رەخشان بولۇپ،

زەر ئېلىپ بارغاندا، ئۇنىڭ ئۈستىگە زەرەننى يەپ، زەر ئېشىپ بېرىپتۇر. — زەرلىلى.

زەر ئەندۇد [زىرائىد] (پ) ئالتۇن قاپلانغان، ئالتۇن ئارىلاشتۇرۇلغان، ئالتۇن كەبى يالىتىرايدىغان؛ زەرەننى تەلەپ قىلىش، كۆرەركىم، شەھەرنىڭ ھەممە قەلئەسى، زەر ئەندۇد قىلغانكى شۇدۇر بەسى. — ئا. نىزارى.

زەرب [ضرب] (ئە) 1. ئۇرۇش، سۇزەربە: (پ) [ضرب] ئالىپ قوللارغىچە كى ئەسباب ھەرب، كى قۇبلىغە قاتتىق قىلىپ ئېزىدى زەرب. — ئا. نىزارى.

2. كۈچ، قۇدرەت: [ضرب] كى زەرنى سوقۇپ زەرب ئىلە پەخش ئېتىپ، ياساپ تۈگمەلەر يۈزىگە نەقىش ئېتىپ. — غەربىي.

3. شېئىرىيەتكە ئائىت تېرمىن؛ بېيىتنىڭ ئىككىنچى مىراسىنىڭ ئاخىرقى رۇكىنى ياكى سۆزى؛ زەربى ئازار — زەربە، رەنجىش، ئازار، ھاقارەت؛ جەبىن ئۆزى تەشەببۇر ئەيلەپ ئىزھار، بېرىپ باتىن قولىدىن زەربى ئازار. — ناقىس.

زەربى دەست — قول كۈچى؛ قاتتىق كۈرەش، جەڭ. زەربافت [زربافت] (پ) «زەر بەفت» كە قاراڭ؛ ئەسكى چاپان بىلە فارىخ تۇفراغدا ئولتۇرماق ياخشىراق كى، زەربافت خەفتان كىيىپ بىراۋ ئالدىدە تۇرماق... — نەۋائى.

زەربەت [ضربت] (ئە) ئۇرۇش، ئۇرماق؛ زەربە: [ضربت] ئەجايىپ بىمەدار ئەتتىكى ھەجرىڭ زەربەتى بىرلە، نەھىق بولدىم كەلامىڭ داغى شىرىن ھەسرەتى بىرلە. — موللا بىلال.

زەربەفت [زربفت] (پ) زەردىن توقۇلغان ماتا (رەخت)، تەتىللا، كىمخاب، خىلئەتى زەربەفت كۆرگەچ ئىگىدە، كۆڭلۈمگە ھۇسنى، بولدى ئانداغىم زەرۇ ياقۇتغە خارا لىباس. — ئەرشى.

زەرباخانە [زەرباخانە] (ئە + پ) پۇل ياسىلىدىغان جاي؛ ئالتۇن، تەڭگە، چاقا پۇل قاتارلىقلار سوقۇلىدىغان كارخانا.

زەرباش [زەرباش] (پ) 1. زەرباچاقۇچى؛ ساخاۋەتلىك؛ سېخسى؛ 2. ئىمارەت سەئىدە كىم بولسا زەرباش، رەسەلنى ئانىڭ ئاتى بىرلە بولۇر پاش. 3. قەدىرخان يەركەندى. 4. قۇياش. 2. قۇياش.

زەربەيكەر [زەربەيكەر] (پ) زەرب تۇسلۇك، ئالتۇن زەڭگىلىك؛ 2. ئابى ئولۇپ تۈگمەننى كەزەر پەيكەرى، ئاقۇ قىزىل ئالما دۇرۇگە ۋەھەرى. 3. نەۋائى.

زەرخەرد [زەرخەرد] سېتىلغۇچى، قۇل، مالاي؛ 2. مۇنچە مەلامەت ئەيلەمەك ياخشىمۇ روسىيەھ رەقب، پىتى ئىشقى غۇلامى مەن بۈگۈن بەندەنى زەرخەرد ئەمەس. 3. زەلىلى.

زەردا [زەردا] (پ) سېرىق، سېرىقلىق؛ سارغايغان؛ 2. كېچەلەر بىدار ئەمەس سەن ئىشقى ئەنۋايىڭ غەلەت، زەڭگى زەردۇ چەشم تەرىپى يوق ئىشقى سەۋدايىڭ غەلەت. 3. شەۋقى.

زەردا رۇخسار - چىرايى سارغايغان، چىھەرى سولغان؛ 2. زەرد ئالۇ زەرد رۇخسار مانەندى ئاشمى زار، شەفتالۇ شەھىد ئەفشان چۇن لەئىل شەككەر ئەفشان.

زەرداب [زەرداب] چارەھەتتىن ئاققان سېرىق سۇ، زەرداب؛ 2. ئىچىدۇر سۇ نىكەن گۇيا زەھەردىن، تىگەر زەرداب ئاقار جانۇ چىگەردىن. 3. خىرقەتى.

زەردار [زەردار] (پ) پۇلدار، باي؛ كۈچلۈك، قۇدرەتلىك؛ 2. ئىلەپ زەردار ئەيلىدە ئەيلىگىل ئىشقىمى، يارەب، قىلما ھەرگىز ئاز، ئىلەپ زەردار مۇھەببەت ئەھلى ئىچىدە شۇئەئى ھىجراندا زەردار ئەت. 3. ئا. نىزارى.

زەردا ئالۇ [زەردا ئالۇ] (پ) ئۇزۇك، قۇدرەتلىك؛ 2. زەردا ئالۇ زەرد رۇخسار مانەندى ئاشمى زار، رەسەل شەھىد ئەفشان چۇن لەئىل شەككەر ئەفشان. 3. مەشھۇرى.

زەرراتى جەھان نۇرىغە بولماس تاپىپ،

— ئابىد قۇمۇلى

زەرراتى كەۋن - بارلىق زەررىلىرى، پۈتكۈل مەۋجۇدىيەت:

ئاسمانى ئەرشى كۇرسى بىرلە بۇ زەرراتى كەۋن،

جەزبە مەيدانى ئۆزە گەردۇ غۇبارى ئاشقان.

— زەلىلى.

زەررافە [زرافە] (ئە) 1 < زىراپسە (بويىنى ئۇزۇن، بويى ئېگىز، تاغىل ھايپ

ۋان): 2 < «شەترەنجى كەبىر» دەپ ئاتىلىدىغان قەدىمكى شاھمات

تۇرۇقلىرىدىن بىرى.

زەررە [زەر] (ئە) 1 < ئەڭ ئۇششاق بۆلەك، زەررە، ئاتۇم:

ئاھلاركىم ئارەزىڭ مېھرىدە چەكسەم، زەررەدەك

ئايۇكۇن بەلكىم توقۇز چەرخى بەرىنىنى تىترەتۈر.

— ئەرشى.

2 < ئازغىنە، كىچىككىنە؛ قىلچە؛ ناھايىتى ئاز:

ئائەشى ئىشقى ئىچرە قالدىم مەن سەمەندەردەك بولۇپ،

زەررە قالماي پاك قۇرۇپدۇر تەندىكى قانىم مېنىڭ.

— موللا بىلال.

3 < نۇر، قۇياش نۇرلىرى:

بۇ يەڭلىغ قىلىپدۇر جەۋاھىرنى باش،

ساچار زەررەسىنى بەئەينى قۇياش.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەررە - زەررە - پارچە - پارچە، ناھايىتى ئۇششاق؛

زەررەئى دەردۇغەم - دەرد - ئەلەم. غەم - غۇسسە زەررىلىرى:

نەسىب ئەت زەررەئى دەردۇ غەمىڭدىن بۇ پەرىشانغە،

قالپدۇر ھەجر ئارا ۋەسىلىڭ تەمەنناسىدا بۇ شەيدا.

— ئابىد قۇمۇلى.

زەررەئى دىيدار - ئازغىنە ئۇچرىشىش، بىردەملىك كۆرىشىش، ۋىسال

زەررىچىسى:

جىلۋە سالپ ئۆتتى بەيەكبىر ئول،

كۆرسەتتىبان زەررەئى دىيدار ئول.

— زەلىلى.

زەررەئى سەبرۇ قەرار - ئازراق سەۋ - تاقەت، كىچىككىنە چىدام:

تاكى نارەنجى ئېگىنىنى كىيدىڭ ئەي سۇلتانى ھۇسن،

قالمايدى ئىشقى ئەھلىدە بىر زەررەئى سەبرۇ قەرار.

— قەلەندەر.

زەررەئى سۇ - بىر تامچە سۇ، بىر زەررە مىقدارىدىكى سۇ؛
ئوترا قىردا چىغ ئاۋازە ئەلپەزەر،
زەررەئى سۇ تاپىمادى ئەيلەپ گۈزەر.

— زەلىلى.

زەررەئى كەم سەرمايە - 1، كەمىنە (ئادەتتىن تاشقىرى كەمىتەرلىك
يۈزىسىدىن ئۆزىنى زەررىگە ئوخشىتىش)؛ 2، ھېچقانداق قىممىتى
يوق نەرسە؛

زەررەئى گەردى غۇبار - 1، چاڭ توزان زەررىلىرى؛ 2، ئاداۋەت:
ياش ئىدىم، يۈزلۈك ئىدىم، دوستلارغە ئېرىدىم ئېتىبار،
ئارامىزدا يوق ئىدى بىر زەررەئى گەردى غۇبار.

— موللا سالپو.

زەررەئى مېھرۇۋەفا - ئازغىنە مېھىر - ۋاپا، مېھىر - ۋاپانىڭ زەررىچىسى
سىتەمگەر بىمۇرۇۋۇۋەت چەرخى كەچرەفتار بۇ ئالەم،
ئانىڭدا زەررەئى مېھىرۇ ۋەفا يوق، ئەي بەنى ئادەم.
— ئەرشى.

زەررەئى نوش - ئازراقلا، بىر تامچە ئىچىش:

سۇ ئالبان زەررەئى نوش ئەيلەدىم،
جۇش قىلىپ بەسكى خۇرۇش ئەيلەدىم.

— زەلىلى.

زەررە يەڭلىغ - زەررىچىلەردەك، زەررىگە ئوخشاش:

يۈزۈڭ مېھرىدە كۆڭلۈم زەررە يەڭلىغ ئىزتىراب ئەيلەپ،
سايچىڭ يادىدا تۈنلەر تولغانۇرمەن پىچۇتاب ئەيلەپ.

— ئەرشى.

[زەررەۋار] (ئە + پ) زەررىدەك، زەررە كەبى، زەررىگە ئوخشىغان:

...تۇتتى شىرىن گۇفتارنىڭ نەفەسى سۇبھ ئاسارى نەسىمى

بىلە ئافىتابى ئالەم سوز ئىشقى بەھرەۋەر بانۇ باتىنى مەشرىب

قىدىن باش چىقارىپ زەررەۋار ئىزتىرابغە تۇشكەنى.

— موللا سابىر بىننى ئابدۇلقادىر.

[زەررىشتە] (پ) زەررى يىپ، ئالتۇن كەبى يالتىراق يىپ؛ نۇر:

كۆرۈنۈپ كۆزگە ئايدىندەك نەمۇدى،

قۇياش زەررىشتەسىدىن تارۇ پۇدى.

— نەۋائى.

زەررىشتە كەش - زەر بىلەن تىكىلگەن، زەر يىپ بىلەن ئىشلەنگەن؛

ياغلىقى ئول ھۇللەئى زەررىشتە كەش،

زەررەۋار

زەررىشتە

كەم ئاڭغا جانلار چېكىنباي رىشتەكەش.

— نەۋائى.

[زىرەن] (پ) زەرلىك، زەر بىلەن زىننەتلەنگەن:

زەررىن

نەچچە غەم چەكسەم خەتىڭدىن بولدى چېپەرەم زىننەتى،
لەۋھى زەررىن ئۆزە ئانداڭىڭم ياراشقاندىك شەمەت.

— ئەرشى.

زەررىن ئەلەم — ئالتۇن بىلەن زىننەتلەنگەن تۇغ، ئالتۇن ئەلەم، زەر
بايراق:

سەھەر خۇرشىدى شاھى تاغ ئۆزە زەررىن ئەلەم چەكتى،
داغى پەرتەۋ ساچىپ گەردۇن ئارا تۈرلۈك رەقەم چەكتى.

— ئەرشى.

زەررىن فەيئالە — ئالتۇن فەيئالە، ئالتۇن قەدەھ:

مەنى قىلسە تاڭلا ھەۋالە ئاڭا،

ئەسىر بولسە زەررىن فەيئالە ئاڭا.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەررىن تاج — ئالتۇن بىلەن بېزەلگەن تاج، ئالتۇن تاج:
كى خۇشخۇيلۇقىدا يەكتا ئېردى زەررىن تاجدىن ئارتۇق،
ئانىڭ ھۇسنى ماڭا ئېردى جەھان ئىخراجدىن ئارتۇق.

— موللا سالىھ.

زەررىن غەزال — 1، ئالتۇن كىيىمك؛ 2، قۇياش، ئاپتاپ:

ياشۇندى مۇشك ئىچىندە چىن غەزالى،

دېمە چىنىڭم، فەلەك زەررىن غەزالى.

— نەۋائى.

زەررىن قەدەھ — ئالتۇن قەدەھ:

نۇتۇپ ئەمىرنى مەن قويۇپ ئانچە چۈست،

كى زەررىن قەدەھنى ئالىپ قولغە رۇست.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەررىن قەفەس — ئالتۇن قەپەس، ئالتۇن بىلەن زىننەتلەنگەن قەپەس:

.....

تۇتسى تەبىئىمگە بولسە ئاشىيان زەررىن قەفەس،

نالەئى بۇجۇلغە ھەمدەم بولسە كۆڭلۈم ئەيب ئەمدىس.

— ئەرشى.

زەررىن كەمەر — 1، ئالتۇن كەمەر، ئالتۇن بىلەن زىننەتلەنگەن

كەمەر؛ 2، پالۋان، باتۇر:

بىلەن گەرچە كەمەر تاپماي كەماھى،

ۋەلې زەررىن كەمەرلەردۇر سىپاھى.

— نەۋائى.

زەررىن كۇلاھ — ئالتۇن كۇلاھ، ئالتۇن تاج:

چىقىپ ئۇچغۇنلار ئۇرغان ئاھ ئىلە باشىغە چىرماشغان،
گەدالىق شەھلىقىغە باشىمە زەررىن كۇلاھىمىدۇر.

— گۇمناھ.

زەررىن لىۋا — ئالتۇن تۇغ، زەر بايراق:

بولدى چۇن زەررىن لىۋا سۇبە ئاقلىقىدىن نۇرى بار،
قىلدى ئالەم ئەرسەسىدىن قارا تۇن فەۋجى فىرار.

— تەجەللى.

زەررىن لىباس — ئالتۇن يىمىلىق، زەرلىك رەختتە تىكىلگەن كىيىم:

كى سوزەن قىلۇرغە قىلىپىمىز قىياس،

ئۇنىڭدىن پۇتەر بارچە زەررىن لىباس.

— شەرىبى.

زەررىن مەھافە — ئالتۇن بىلەن بېزەلگەن مەپە، زەر پەيتۇن:

كى زەررىن مەھافە قىلىپ ئۇستۇۋار،

ئىچىگە كىرىپ دىلبەرى تاجدار.

— ئا. نىزارى.

[زىرىنە] (پ) ئالتۇندىن ئىشلەنگەن؛ ئالتۇن بېزەك، ئالتۇن ئەسۋاب؛

زەررىنە

ئالتۇن تۇسلۇك، ئالتۇنغا ئوخشاش:

ئالىپ كەلدى مىنمەك ئۇچۇن ياخشى ئات،

كى زەررىنە زىن پۇش ئىدى قاتمۇقات.

— ئا. نىزارى.

زەررىنە تاج — ئالتۇندىن ئىشلەنگەن تاج، ئالتۇن تاج:

باشىغە قويۇق ئېردى زەررىنە تاج،

بۇ بۇت بىمەجال ئولتۇرۇپ نائىلاج.

— موالا شاكىر.

زەررىنە رەك — زەر، ئالتۇن رەڭلىك؛ سېرىق.

[زىرىن وش] (پ) ئالتۇنسىمان، ئالتۇنغا ئوخشىتىلغان:

زەررىنۋەش

جۇزۋى ئالتۇن بىلە قىلىپ روكەش،

كى كۆرۈنگەي نەزەرغە زەررىنۋەش.

— نەۋائى.

[ظرف] (ئە) ئىسىدش، كوزا، كاسا:

زەرفى

كىيەپدۇر بويىغە لىباسى بەلەند،

كۆرۈنگەي زەرفى ئەل كۆزىگە پىمىسەند.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

تۆكۈلدى جان سۈيى تەن زەرفى سۇندى،
فەنا بولدى، يىقىلدى ھەم كۆڭلى تىندى.

— خىرقەتى.

زەرفۇ مەزرۇف — ئىدىش ۋە ئىدىش ئىچىدىكى نەرسە؛

زەرفۇ ئىدىنا — ئىدىش ۋە ئاياق (كاسا)؛

زەرفى چىنىمى — چىنىمە (ساپال) ئىدىش.

[زەرفشان] (پ) 1 < زەر، ئالتۇن چاچقۇچى، «زەر ئەفشان» غا قاراڭ؛

2 < نۇر چاچقۇچى، نۇر تاراتقۇچى.

[زىرق] (ئە) 1 < ئالدام، ھىيىلە، مىكىر؛ 2 < مۇناپىقلىق، ئىككى يۈزلىك

مىلىك؛ 3 < غەيۋەت — پىمىقى — پاسات؛ 4 < قەھر — غەزەپ؛

زەرق ئەھلى — ئالدامچىلار، ھىيلىگەرلەر؛ ئىككى يۈزلىمىچى، مۇناپىق كىشىلەر؛

زەرقۇرىيا — ئالدامچىلىق، ساختىلىق، ھىيىلە — نەيرەڭ؛

زەرقۇرىياۋۇ شور — «زەرقۇرىيا» غا قاراڭ؛

زەرقۇگەزاف — «زەرقۇرىيا» غا قاراڭ؛

زەرقۇ مەكر — «زەرقۇرىيا» غا قاراڭ.

[زىرق پىست] (ئە + پ) رىياكار، ھىيلىگەر؛

ھەق رەھىمەتى ئۈمىدى بىلە تۈن — كۈن مەست،

كۆپ ئارتۇغراقكى، زاھىمدى زەرقپەرەست.

— نەۋائى.

[زىرقساز] (ئە + پ) «زەرقپەرەست» كە قاراڭ.

[زىركار] (پ) 1 < نەرسىلەرنىڭ يۈزىگە، سىرتىغا زەر بىلەن ھەل

بەرگۈچى، زەر سۈرتكۈچى، پەرداز قىلغۇچى، زەر سۈيى بىلەن

نەقىش سالغۇچى، زەرگەر؛ 2 < زەر (ئالتۇن) بىلەن ئىشلەن

گەن، بېزەلگەن.

[زىركەش] (پ) 1 < رۇدىدىن ئالتۇن ئاجراتقۇچى؛ 2 < ئالتۇن تۈس —

مىۈك (رەڭلىك) بېزەك تارتىلغان؛ زەر (ئالتۇن) بىلەن ئىش-

لەنگەن، زەرلەنگەن؛

زەركەش تەناب — زەردىن ئۆرۈلگەن (ئېشىلىگەن) يىمپ، ئارغامچا،

ئارقان؛

زەركەش لەمباس — زەر كىيىم.

[زىركەر] (پ) زەرگەر، ئالتۇن، كۈمۈش بېزەكلەر ياسىغۇچى، ئالتۇنچى؛

زەرنى سىيەھ تابىدە زەرگەر تانۇر،

ئەرنى تانۇر بولسە يانە ئەر تانۇر.

— زەلىلى

زەرفشان

زەرق

زەرقپەرەست

زەرقساز

زەركار

زەركەش

زەرگەر

زەرگەرى ھەققانى - تەڭرى، ئاللاھ:

مىسى ۋۇجۇدۇڭنى سېنىڭ زەر قىلۇر،
زەرگەرى ھەققانى چۇ مەنزەر قىلۇر.

— زەلىلى.

زەرنىشان

[زرنشان] (پ) ئالتۇن قالدالغان، زەرلىك؛ زەرگە ئوخشاش؛
كۆڭۈلكىم زەرنىشان پەيكانلارنىڭدىن ناتەۋان بولمىش،
مەگەر بۇ باغ ئارا ئول بەرگىلەر بىرلە خەزان بولمىش.
— نەۋائى.

زەرنىگار

[زرنىگار] (پ) ئالتۇن بىلەن بېزەلگەن، زەرلەنگەن، ئالتۇن سۈيى
بىلەن ھەل بېرىلگەن؛
بىر قەسىرى زەرنىگار ياسىغاندەك بىرەر بەيتىغە دەخىل
قىلۇر ئېردى.

— قەدىرخان يەركەندى.

خۇسرەۋى خۇرشىد شەھى كامكار،
تىكىتى جەھانغە ئەلەمى زەرنىگار.

— زەلىلى.

زەرھەل

[زرحل] (پ + ئە) زەر بىلەن بېزەش، زىننەتلەش؛ ئالتۇن ھەل؛
زەرھەل ئەتمەك - زەر بىلەن بېزىمەك، زىننەتلىمەك؛ ئالتۇن ھەل
بەرمەك؛

زەرھەل ئەيلەمەك - «زەر ھەل ئەتمەك» كە قاراڭ؛
زەرھەل قىلماق - «زەر ھەل ئەتمەك» كە قاراڭ؛
زەرھەل ئۆتۈك - زەرلەنگەن، ئالتۇن ھەل بېرىلگەن ئۆتۈك.

زەرھەلقە

[زرحلقە] (پ + ئە) ئالتۇن ھالقى؛
ئارەزىڭ زەر ھەلقەلەردىن، ئەي مەلاھەت مەشىئەلى،
مۇسەھەمىدۇر لاجۇۋەردۇ ئالتۇن ئانىڭ جەدۋەلى.

— نەۋائى.

زەررۇر

[ضرور] (ئە) لازىم، كېرەك، ۋاجىب، زۆرۈر؛
بولۇپدۇركى شەھخە كەنىزەك زەررۇر،
ئۆزى سەرۋى قەد بولسا، رۇخسارى ھۇر.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەررۇرەت

[ضرورت] (ئە) 1، لازىم، كېرەك، ۋاجىب، زۆرۈر؛
2، چارىسىزلىق، ئائىلاچلىق، ئامالسىزلىق؛
يەنە ئەل تىلىدىن ئەندىشە قىلىدى،
زەررۇرەتدىن تەھەممۇل پىمىشە قىلىدى.

— لۇتفى.

زەرۇرەت بولماق - كېرەك، لازىم بولماق؛

زەرۇرەت يۈزەندىن سورماق - ۋەزىيەت تەقەززاسى بىلەن سورماق، چارىسىزلىقتىن، ئامالسىزلىقتىن سورماق.

زەرۇرەتەن

[ضرورتا] (ئە) زۆرۈردىيەتتىن؛ چارىسىز، ئامالسىز، ئائىلاج؛ خۇسۇسەن ئالاردەك بۇزۇرگ-ۋارغە زەرۇرەتەن قۇرئان ئوقۇماق بۇنىياد قىلىپتۇرلەر.

— نەۋائى.

زەرۋەرەق

[زرورق] (پ) ئالتۇن قەغەز، يۇپقا (نېپىز) ئالتۇن ياپراق؛ تىللا قاداق (ئاياللار پېشانىسىگە تاقايدىغان نېپىز زىننەت بۇيۇمى)؛ زەرلىك نېپىز رەخت؛

زەر ۋەرەقتەك بولىشەم سىمىن ساقاڭ شەۋقىدىن، كۆركى، نەزەردۇ نىزار ئەتتى مېنى سەۋدايى خام.

زەرۋەش

[زروش] (پ) زەرلىك، زەر بىلەن ھەل بېرىلگەن، زەرگە ئوخشاش. [زرع] (ئە) ئېكىن، دېھقانچىلىق؛

زەرئ I

ئورماقدا ئەمەل زەرئى فەنا داسنى تۇت، ئىبلىس بۇ يولدا ئەقىل ۋەسۋاسنى تۇت.

— نەۋائى.

زەرئ II

[ذرع] (ئە) گەز، ئۆلچەم؛ سۇۋنىڭ سەتەمىغە چۇن بولۇپ رەھشۇناس، نەچە زەرئ ئېركەننى ئەيلەپ قىياس.

— نەۋائى.

زەرئو

[زريرو] (ئە) رەخت ۋە يىپ بوياش ئۇچۇن ئىشلىتىلىدىغان بىر خىل سېرىق ئۆسۈملۈك.

زەرىف

[ظريف] (ئە) 1، پاك، پاكىزە؛ گۈزەل؛ خۇش مەجەز؛ خۇش چاچچاق؛ 2، ھوشيار، زېرەك، دانا؛

شائىر تەبئى ھەمە فەھمۇ زەرىف، شائىرى غەيبى خۇداغە ھەم قەرىب.

— خەراباتى.

زەرىفۇش

[ظريف وشن] (ئە + پ) «زەرىف» كە قاراڭ؛ مەۋلانا مۇھەممەد ئامىلىي - زەرىفۇش ۋە نازۇكشىۋە كىشى ئېردى.

— نەۋائى.

زەغەن

[زغن] (پ) قۇزغۇن؛

كۆكۈل ئەگرەش خمرەد پەيدىن ئەبەس تۇت،
تۇرۇپ بۇلبۇل، زەشەن سەۋتى چەكارە.

— ئەرشى.

زاغۇ زەغەن — قاغا — قۇزغۇن.

[ظفر] (ئە) 1، غەلبە، غەلبىلىك، زەپەر:

زەفەر

تۇرۇپ ۋەئىدەسىگە ئاڭا بەردى زەر،
بەلا ھادىسىدىنكى تاپتىم زەفەر.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

2، بەخت، ئىقبال:

خۇداۋەندە بەردى چۇ فەتھى زەفەر،
نىگاھىمىغە تۇشتى يەنە بىر شەھەر.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەفەر بولماق — غەلبە قىلماق، مەقسەتكە يەتمەك؛

زەفەر تاپماق — «زەفەر بولماق» قا قاراڭ؛

زەفەر دۇرلارى — غەلبە گۆھەرلىرى:

ۋە مۈلك سىتانىكىم، ئەزم ئەسىرىدىن بەزمە چەمەندە
ئىنايەت سەھابىدىن زەفەر دۇرلارى ساچمىلدى.

— قەدىرخان يەركەندى.

زەفەر ئولماق — «زەفەر بولماق» قا قاراڭ.

[ظفر بېكەر] (ئە + پ) غالب، يېڭىلمەس؛

زەفەر پەيكەر

زەفەر پەيكەر رايەت — غالبانە كۆتۈرۈلگەن بايراق.

[ظفر نامە] (ئە + پ) زەپەر نامە (غەلبە ھەققىدە يېزىلغان پۈتۈك).

زەفەر نامە

[دەن] (ئە) ئېسىگە، زاڭاق:

زەقەن

شوخ جەۋلان جىلۋە كافر شىۋەسى سەيپادلىق،

سەرۋى قەد، سىيىمىن زەقەن ھەم ئاردى ئوتلۇككىنە.

— ئەرشى.

[زەقۇم] (ئە) 1، زەھەر، ئوغا:

زەققۇم

ئانچە نەزەر سالىسە سەراسەردۇر قۇم،

ئابى تەئام ئاندا بەجايى زەققۇم.

— زەللى.

2، دەرەخ نامى (ھېۋىسى ئاچچىق بىر خىل دەرەخ):

زەققۇمى جەھەم — دوزاختا ئۇسۇدىغان دەرەخ.

[ذكا] (ئە) ئۆتكۈر، ئەقىللىق، زېھىنلىك، زېرەكلىك، سەزگۈرلۈك:

زەگا

ئالارنىڭ تۇغۇلىيەتدە بۇ ئەۋدۇ زېھىن ۋە زەكاسىدىن مۇتەبەسس

سىم بەلكى مۇتەئەججىب بولۇر ئېرىمىشلەر.

— نەۋائى.

زەكات

زەكا خەيلى — ئەقىللىق، ئۆتكۈر زېھنىلىك كىشىلەر، ئەقىل ئىگىلىرى. [ذكات] (ئە) مۇسۇلمانلاردا ھەر يىلى ئومۇمىي بايلىقنىڭ قىررىقتىن

بىر ئۆلۈشى بويىچە ئېلىنىدىغان (دىنىي) سېلىق، زاكات:

جەمالۇ ھۇسنى ئىلە سەن بايۇ لۇتقى ئەسرۇ فەقىر،

زەكات ئۈچۈن سەدىقەڭدىن نەۋا تىلەي كەلدىم.

— لۇتقى.

زەكاتى ھەيۋان — ھايۋانلاردىن (تۇياق سانى بويىچە) ئېلىنىدىغان سېلىق، زاكات؛

زەكاتى ھۇسنى — چىراي كۆرسىتىش، ھۆسنى بىلەن خۇرسەن قىلىش:

بىر دەرەم چاشلىق زەكاتى ھۇسنىدىن قىلىمىش دەرىغ،

دۇررى ئەشكىمىدىن تەلەب كويىدا ساچسام يۈز تەمەت.

— ئەرشى.

زەكاتچى

[ذكاتچى] — زاكات، سېلىق يىغقۇچى ئەمەلدار.

زەكاۋەت

[ذكات] (ئە) «زەكا» غا قاراڭ.

زەكى

[ذكى] (ئە) ئەقىللىق، قابىلىيەتلىك، سەزگۈر:

...ئەمما بەغايەت زىيرەك ۋە زەكىي ۋە زاھىد ۋە مۇتەئەقىي كىشى ئېرىمىش.

— نەۋائى.

زەڭ

[زىڭ] (پ) 1 < چاڭ، غۇبار؛ كىر، دات:

كۆڭۈل كۆزگۈسىدە ئەگەر بولسا زەڭ،

سېقاتىن ئىشتىپ تاپار يۈز سەفا.

— مەشھۇرى.

2 < قارا، قارىلىق؛ 3 < قوڭغۇراق:

زەخىمىدىن كۆپ قان بارۇردىن قالدى چاھ ئولغان كۆڭۈل،

زەڭگىدەك ئەفغان چېكىپ خەيلىدە بولغاي ئېردى كاش.

— نەۋائى.

زەڭ ئەھلى — ھەبەش، قارا تەنلىكلەر؛

زەڭ تۇتماق — داتلاشماق، كىرلەشمەك؛

يا قاشىڭغا ئوسما چەككەچ ئايدى ئەل،

قاندا زەڭ تۇتقان قىلىچدۇر يا قاشىڭ.

— زەلىلى.

زەڭۋەش — قوڭغۇراق تەبىئەت، بېھۇدە ئاۋاز چىقىرىدىغان.

زەڭبار

[زىڭبار] (پ) ھەبەشىستان (زەڭگىلەر ۋىلايىتى)؛ زەڭبار شاھى —
كۆچمە م: كېچە، تۈن.

زەڭگى

[زىڭگى] (پ) قارا، قارىلىق؛ چاڭ — توزان، غۇبار، كىر، دات؛
زەڭگۈغەم — غەم كىرلىرى، غەم ۋە غۇبار؛

بۇ كۆڭۈل ئايىنەسىنى گەرچە تۈتسە زەڭگۈ غەم،
بادە سافىن رىز ئېتىپ ئول نەۋئىكىم باك ئەيلەمش.
— ئەرشى.

زەڭگى ھەۋا — ھەۋەسىنىڭ چاڭ — توزانلىرى، داتلىرى؛

ئىشقى سەيىقەل ئۇرۇپ زەڭگى ھەۋالارنى چىقاردى،
ئايىنە بولۇپ تەلئەتى بازارنى كۆردۈم.
— گۈمنام.

زەڭگار

[زىڭكار] (پ) يېشىل، زەڭگەر؛ غۇبار، دات؛

سەينە زەڭگارنى تەقۋا سەيىقەلىدە پاك قىل،
پاكلىك بىرلە قارا ئايىنەدە جانانەغە.

— ھافىز شىرازى.

سەفالىغ ھەم سەفاسىزلەر بىلەن يۈرسەڭ نە پەرۋايم،

ئەگەر ئايىنەئى رەۋشەن ۋەگەر زەڭگار بولساڭ بول.
— مەشھۇرى

زەڭگارگۈن — كۆك تۈسلۈك، كۆك رەڭلىك؛

سەرۋلەرى سەركەشۇ زەڭگارگۈن،
ھەربىرى كۆك بارگاھىغە سۈتۈن.

— نەۋائى

زەڭگارى

[زىڭكارى] (پ) 1، سارغۇچ يېشىل رەڭ، سۇس يېشىل رەڭ؛ 2،

داتلاشقا، ن دات باسقان؛

قوپارمەن ئەيب ئۆزۈمگە يار ئەگەر بولسا ماڭا بىمبەر،

ئۇزارى ئەكسىنى سالماس كۆرۈپ كۆزۈمدە زەڭگارى.

— مەشھۇرى.

زەڭگى

[زىڭگى] (پ) قارا، قارىلىق؛ قارا تەنلىك، ھەبەش، نېگىر؛

گۇناھىم زەڭگى بىرلەن رۇسىيەھ شەرمەندە قۇلدۇرمەن،

ئۈمىدىم رۇزى مەھشەردە يۈزۈم بولغاي قەمەر يەڭلىغ.

— شەۋقى.

يېتىپ كەلدى فىلىپال بەش — ئون زەڭگىلەر،

ئۇرۇپ تەنتەنە چاڭ ھەمۇل زەڭگىلەر.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەڭگى تۈن زەڭگىسى — قاراڭغۇلۇق، تۈن، كېچە؛

زەڭگى دىل - كۆڭۈل قارىلىقى، كۆڭۈل غۇبارلىرى:

ئىشىتىتى سۆزۈمنى ھەمۇل سەنگى دىل،

جىلا تاپتى ئاندىن كېتىپ زەڭگى دىل.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەڭگى شىئار - زەڭگىگە ئوخشاش، قاپقارا؛

زەڭگىنى خۇنخار - قانخور، زەڭگى، ۋەھشى قارا تەنلىك؛

بار ئېردى ئاندا بىر زەڭگىنى خۇنخار،

زۇھەلدىن نەھسراق مىرىخ كىردار.

— لۇئىفى.

زەڭگىنى دېۋىسىپىرەت - ھەرىكەت ۋە ئىشلىرى دېۋىگە ئوخشاش قارا

ئادەم؛

زەڭگىنى شەبەرەك - تۇن قاراڭغۇسىدەك قاپقارا، قاپقارا زەڭگى

[زىنكار] (پ) ھەبەشىستانلىق، زەڭگىلەر؛ «زەڭگىبار» غا قاراڭ؛

ئاچماساڭ بۇ شەم قاراڭغۇسىن جەۋابى خەت يازىپ،

بىر قارنى يۈز قارا ئەيلەپ مەن ئاچقۇم زەڭگىبار.

— تەجەللى.

[خىلال] (ئە) توغرا يولدىن ئادىشىش، ئېزىش، خاتالىشىش، يولدىن

چىقىش، گۇمراھ؛

كۆپ تەئام نەفسىگە بەرمەكلىك ۋەبال،

بەرسەڭ قىلدۇرغاي سېنى فىستقۇ زەلال.

— خەراباتى.

زەلال ئەھلى - ئاداشقانلار، يولدىن ئازغانلار.

[خىلال] (ئە) خارلىق، پەسلىك؛ «زەلال» غا قاراڭ؛

زەلالەت كوپىنىڭ مەنزۇنلارىغە،

جەھالەت دەشتىنىڭ مەجنۇنلارىغە.

— قىدىرخان يەركەندى.

زەلالەت ئەھلى - ئاداشقانلار، يولدىن ئازغانلار؛

زەلالەت تۈنى - ئىسيان، گۇمراھلىق قاراڭغۇلۇقى.

[ظلمە] (ئە) [بىرلىكى: زالم] زالمىلار؛

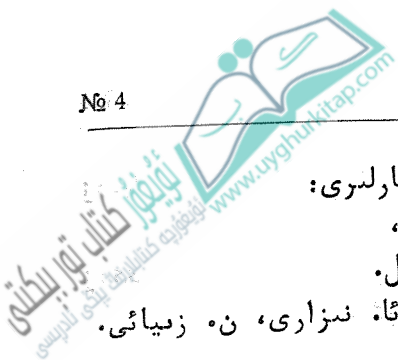
فۇقەرا ۋە ئاتەۋانلار ئانىڭ رىغقى ۋە مەدارىسىدىن ئاسۇدە،

زەلمە ۋە ئەۋانلار ئانىڭ تىغى سىياسەتىدىن فەرسۇدە.

— نەۋائى.

[خىلال] (ئە) «زەلالەت» كە قاراڭ؛

تەۋەھھۇم ئەيلەگىل ھەقدىنۇ خۇدپىسەند ئولما،

كى قەھرى زەللەت ئېرۇر تۇخىمى خۇد نەمالغىنىڭ.

— گۇمنام.

[ظالم] (ئە) ئارتۇقچە زۇلۇم قىلغۇچى، ناھايىتى زالم؛ «زۇلۇم» غا قاراڭ:

زەلۇم

زەلۇمۇ جەھۇل — ئۆتۈپ كەتكەن زالم ۋە جاھىل.

زەلەبىيا

[زەلەبىيا] بىر خىل تاتلىق، مايلىق يېمەكلىك:

شائىرانى شەھرى تۈركىستان بەسى نازۇك ئۇچۇن،
شام ئىچىدىن شېشە — شېشە زەلەبىيا كەلتۈرمىشەم.

— زەللى.

زەللىل

[زەللىل] (ئە) خار، تۆۋەن، پەس:

بۇخارادا ئانداغ بولۇپدۇر زەللىل،

يۈزىگە دېمەي سۆز بولۇر دەپ خىجىل.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەللىل ئەتمەك — «زەللىل ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛

زەللىل ئەيلەمەك — خار قىلماق، خارلىماق؛

زەللىل قىلماق — «زەللىل ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛

زەللىلۇ ناتەۋان — خار ۋە ئاجىز، بىچارە، ناتەۋان؛

فمراقىڭ ئەيلەدى ئانداغ زەللىلۇ ناتەۋان گويما،

يۈزۈم ھەمرەڭگى نەيى، نال جىسمى ناتەۋانمىدۇر.

— ئەرشى.

زەللىلانە

[زەللىلانە] (ئە) بىچارىلەرچە، خارلارچە، خارلىق بىلەن:

زەللىلانە غەۋغاۋۇ فەرياد ئېيتىپ،

چۇ شەھنىڭ ۋەسىيەتلەرىن ياد ئېيتىپ.

— نەۋائى.

زەم

[زەم] (ئە) 1 < تەنقىدلەش، تەنقىد بېرىش؛ 2 < قوشۇش، جەملەش؛

يۈكلەش؛ قوشۇلۇش، قوشۇلغان:

نۇش لەب بىرلە ئاغىز شەھدىنىمۇ دەي شىرىن شەكەر،

يامەگەر ھەيۋان سۇيىدۇر ئابى زەمزەم بىرلە زەم.

— ئەرشى.

قابۇغنىڭ قەناتى چىنىن زەم ئىدى،

سالپ قۇفلى ئانداغكى مەھكەم ئىدى.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەم ئەتمەك — «زەم ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛

زەم ئەيلەمەك — قوشماق، جەملەمەك؛ يۈكلەمەك؛

زەم قىلماق — «زەم ئەيلەمەك» كە قاراڭ.

ئاي يۆزۈڭگە ۋالە بولغاندىن بېرى شاد بولمادىم،
بەلكى بۇ سەۋدايى ئىشقى شاتلىقىنى غەمگە قىلدى زەم.

— موللا بىلال.

[زمان] (ئە) 1 < ۋاقت، دەۋر، زامان:

بەھار ئەييامىدۇر داغى يىگىتلىكنىڭ ئەۋاندىۇر،
كېتتۇر ساقى، شەرابى نابىكم، ئىشرەت زەمانىدۇر.

— بابىر.

ئۆتۈپ، ئەلقىسسە، مۇنداغ كۆپ زەمانى،

موما تەرك ئەتتى بىر كۈن دەھرى فانى.

— ناقىس.

2 < مۇددەت، پۇرسەت:

ئول زەمان كۆردۈم يۈزىنى بۇ باشمىدىن كەتتى ھۇش،
قالدى ھەسرەتتە قەمەر، ھەيران خۇرشىد خاۋەر.

— موللا بىلال.

3 < دەققە، لەھزە، شۇدەم؛ بىر پەس:

قان يۇتۇپ شامۇ سەھەر لەئلى لەبىڭ ئارمانىدا،

بىر زەمان كىرىپىكىلەرىم شاخىدا مەرجان كەم ئەمەس.

— ئەرشى.

زەماندىن كېيىنرەك يۈزىن ئاچتى ئول،

ياغىنلىق بۇلۇتدەك ياشىن ساچتى ئول.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەمان ئەبلەقى — كېچە — كۈندۈز؛

زەمان ئەبناسى — زامان پەرزەنتلىرى، بالىلىرى، دەۋر كىشىلىرى؛

زەمان ئەھلى — زامانداشلار، ئادەملەر؛

زەمان چاھى — زامان زىندانى، دەۋر زىندانى؛

دېدىم: بەند بولماي زەمان چاھىغە،

بارىپ گەرز ئەيلەي فەرەڭ شاھىغە.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەمان دەئىبى — زامان چاقچىقى، دەۋر ئويۇنلىرى؛

زەمان دەئىبى بولدى دىل ئازارلىق،

سۇرۇك ناتەۋانلارغە دىشۋارلىق.

— ئا. نىزارى.

زەمان - زەمان — ھەرچاغ؛ تېز — تېز؛

زەمان ھىرقەتى — دەۋر ئوتلىرى، زاماننىڭ كۆيدۈرۈشلىرى.

چىداماي ياۋۇشقان زەمان ھىرقەتى،

كى ئىپپارلاردەك قىلىپ سۇرئەتى.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەمانۇ زەمىن — ئاسمان ۋە يەر؛

زەمان ئىنقىلابى — زامان ئۆزگىرىشلەرى، دەۋرنىڭ ئۆزگىرىشچانلىقى؛

زەمان ئىنقىلابىغە قىلدى سۇخەن،

گۈزەر ئەيلەگەي روزگارى كۈھەن.

— ئا. نىزارى.

زەمانە

[زەمانە] (ئە) دەۋر، پەلەك، تەقدىر؛

زەمانە قەسدى بىرلە باشلادى بەل،

تەرەب شەمىنىن ئۆچۈردى فىتىنەلىك ئەل.

— لۇتفى.

زەمانە ئەبلەقى — زاماننىڭ رەڭگا — رەڭلىكى؛ كېچە — كۈندۈز؛

زەمانە ئەھلى — زامان ئادەملىرى؛

زەمانە ئەھلى ئىچرە، ئەي كۆڭۈل، ئايا تاپىلغايىمۇ،

سېنىڭدەك دەردى پەيمانۇ، مېنىڭدەك دەردى پەيمۇدە.

— بابىر.

زەمانەئى رەڭ ئاھىز — رەڭگا — رەڭ، ئۆزگىرىشچان.

[زەماندار] (ئە + پ) زاماننى تۇتقۇچى، زاماننىڭ ھۆكۈمرانى؛

نە يەر ئىچرە شاھى مەكاندار ئېرۇر،

مەكاندار ئەمەسكىم زەماندار ئېرۇر.

زەماندار

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

[زەمانى] (ئە) بىرئاز ۋاقىت، كىچىككىنە ۋاقىت، بىر لەھزە؛

بارۇر ئېرىدىم ھەر زەمانى مىڭ يولى،

گەر قەناتىم بولسە ئېردى دىلىبەرىم.

زەمانى

— قەلەندەر.

[زەماير] (ئە) [بىرلىكى: زەمىر] «زەمىر» گە قاراڭ؛

يەنە ئارتۇقى «نۇن» لەردۇركىم، سۆز ئىرتىباتى ئۇچۇن

زەمايردە «نىڭ» لەفزىدە بىتىلۇر، مىسلى «ئانىڭ» ۋە «مېنىڭ»

ۋە «سېنىڭ» لەفزىدە.

زەماير

— نەۋائى.

[زەمايسم] (ئە) [بىرلىكى: زەمىسم] يامان، بولمىغۇر خىسەلەتلەر،

يامانلىقلار؛

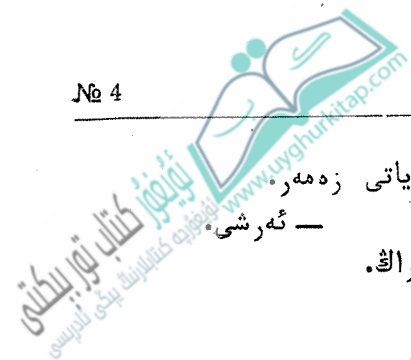
زەمايسم

زەمايسم فېئىلى — يامان ھەرىكەتلەر، يامان، بولمىغۇر خۇلق.

[زەمەر] (ئە) توپ، گۇرۇھ، جامائەت؛

يۈزدە بۇرنۇڭ ھۆكىمىدە ئاياتى «ۋەنشەققەل — قەمەر»،

زەمەر

لەبدە خەتتىڭ سەفھەسى گۈلگۈن ئاياتى زەمەرد.

— ئەرشى.

[زەن] (ئە) [بىرلىكى: زەمان] «زەمان» غا قاراڭ.

[زەبۇر] [زەبۇر] ھەرە، ھەسەل ھەرىسى:

ئەسەل پەيدا بولۇر زەمبۇر ئىچىدىن،

نەمەك پەيدا بولۇپدۇر شور ئىچىدىن.

— خىرقەتى.

[زەز] (پ) «زەمزەمە» گە قاراڭ:

زەمز ئەنەل ھەق نە دەپ ئىشقى ئېلىدىن ئاشكار،

چۇنكى پەرىزادىلار قاشنى دار ئەپلەمشى.

— زەللىلى.

[زەزم] (ئە) زەمزەم (زەمزەم سۈيى، زەمزەم بۇلىقى):

چەشمە سارى مەشرەبىڭ ھەريان قىلۇر تۇرلۇك زۇھۇر،

ئۆزلۈكىدىن كۆكەدە كەۋسەر، يەر ئۆزە زەمزەم ئەمەس.

— ئەرشى.

[زەزمە] (پ) يېقىملىق ئاۋاز، سىلىق، يۇمشاق ئاۋاز؛ نەغمە:

نازىنى ئالەم ئاشۇبىكى شۇرى ئىشتىدىن،

ھەر تەرەفتە زەمزەمە ھەر گۇشەدە غەۋغاسى بار.

— مەشھۇرى.

زەمزەمە چەكەمەك — ئاستا كۈيلىمەك، سىلىق، يۇمشاق ئاۋاز بىلەن

نەغمە قىلماق؛

زەمزەمە قىلماق — ئاستا، يۇمشاق ئاۋاز بىلەن ئوقۇماق، قىرائەت

قىلماق:

ئوقۇپ تۇنۇكۇن زەمزەمە قىلغۇم سەبەقى ئىشقى،

چۈنكىم يەنە ھەرفى ماڭا ئۆرگەتمەدى ئۇستاد.

— ئەرشى.

زەمزەمە ئى ھۇۋ — زىكىر — ساما ئاۋازى «ھۇ» دېگەن سادا:

كۆز قىزارىپ زەمزەمە ئى ھۇۋ بىلەن،

كۈن قىزىلى ئېردى سېرىق سۇ بىلەن.

— زەللىلى.

[ضمە] (ئە) پەش (دەئاكىرىتىك بەلگە):

يەنە تۈركچە ئەلغازدۇركىم، ئاندا «ئەلىق» ۋە «ۋاۋ» ۋە «پا»

فەتھە ۋە زەممە ۋە كەسرە ھەرەكەتى ئورنىغا بىتىلۇر.

— نەۋائى.

[زەزىر] (ئە) قىرۇ؛ سوغۇق؛ قەھرىتان قىش:

زەزەزىر

قىش تەئرىفەدەكم، تۇند ئېلى... ساۋۇق ئاھىدىن نىشانە
 كۆرگۈزۈر ۋە ساۋۇق زەمەرىرى ئىچى ئوتلىق بېدىلەلەر
 كافۇر بار نەفەسىدىن فەسانە ئايتۇر.

— نەۋائى.

زەمىر [ضمير] (ئە) [كۆپلۈكى: زەمايسر] 1، ئىچ، قەلب، كۆڭۈل، يۈرەك،

دىل؛ ۋىجدان؛ يوشۇرۇن ئوي، پىكىر، خىيال؛

مۇئەللىم ئىدى ئانچە دەريا زەمىر،

ئانىڭدىن بۇ شەھزادە ئەئلا زەمىر.

— ئا. نىزارى.

2، ئالماش (گرامماتىكىلىق ئاتالغۇ).

[ضميران] (ئە) ۋىجدانلىق، «زەمىر» گە قاراڭ:

زەمىران

ئەي گۇمناما ياكى زەمىران كەتتى،

ئۇقبا تەرەفىگە گۈشەگىران كەتتى.

— گۇمناام.

[زەمىمە] (ئە) يامان، يارماس؛ يامانلاشقا، تەننمە بېرىشكە لايىق؛

زەمىمە

زەمىمە خىمال — يامان، يارماس خىسەلەتلەر؛ قىلىقى سەت.

[زەمىن] (پ) زېمىن، يەر، يەر يۈزى؛ مەملىكەت؛

زەمىن

ھېچ رويى زەمىندە يوق بۇ گىياھ،

دارۇلار پادىشاھىدۇر كۆك چاي.

— ئەرشى.

زەمىن تۇفراغى — زېمىن، تۇپراق؛

زەمىن تۇفراغى ھەم بەغايەت سىياھ،

ئانىڭدىن تۇشۇپ ئەيلەدىم ئەزم راھ.

— ئانزارى، ن. زىيائى.

زەمىنۇ ئاسمان — يەر ۋە كۆك، زېمىن ۋە ئاسمان؛

زەمىنۇ ئاسماننىڭ سۈرەتىن ھەم،

قىلۇر ئېردى ھەيال بولماسدا بىردەم.

— ناقىس.

زەمىنۇ زەمان — زېمىن ۋە دەۋر، يەر ۋە زامان

دېدىم: ئەي خۇدايى زەمىنۇ زەمان،

بۇ دەريا ئىچىدىن ماڭا بەر ئەمان.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەمىنى سىياھ — 1، قارا يەر؛ 2، پەس، خار؛

زەمىنى سىياھ ئەتەك — خار قىلماق، قارا تۇپراق بىلەن تەڭ تۇتماق

زەمىن بۇس [زەمىن بوس] (پ) تەزىم قىلىش، يەر ئۇپۇپ تەزىم قىلىش، يەر قىلىش، سەجدە قىلىش، سەجدە قىلىش:

قىلىپ زىرى تەختىن زەمىن بۇسلۇق، دېدى بىزگە قىلساڭكى مەئۇنلۇق.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەمىن بۇس ئەيىلەمەك — سەجدە قىلماق، يەر ئۇپمەك، تەزىم قىلماق؛

زەمىن بۇس قىلماق — «زەمىن بۇس ئەيىلەمەك» كە قاراڭ.

[زەمىن روب] (پ) يەر سۈپۈرگۈچى، خىزمەتكار.

زەمىن روب

[زەن] (پ) 1 < ئايال، خوتۇن:

زەن I

بېشۋە زەنى ئايدى: ماڭا مۇژدە بەر،

مەن بېرەيىن سىزگە سەنەمدىن خەبەر.

— زەلىلى.

2 < سۆزلەرگە قوشۇلۇپ «ئۇرغۇچى، چالغۇچى» مەنىلىرىنى ئىپادىلەيدۇ:

كىمنى كۆرسە ئاقتادۇر قاننى دەريا قىلىپ،

قايسى جەللاد ئولغۇسى قاشىڭ كەبى شەمشەرى زەن.

— گۇمىنام.

ئىشىق ئارا رەسۋالنىقىمدۇر تەلبە مەجنۇندىن زەبۇن،

مەۋجى زەن بولدى كۆڭۈلدە ھەر نەفەس دەريايى خۇن.

— زەلىلى.

زەنۇ فەرزەند — ئايال ۋە پەرزەنت، ئائىلە، بالا — چاقا.

بولغاي ئۆز شەئىمنىڭ غۇرۇرغە بەند،

زەنۇ فەرزەند، دېرەم بىلە خۇرسەند.

— ن. زىيائى.

زەنۇ مەرد — ئەر ۋە ئايال:

فۇزۇللاردا ئانداغ ئېرۇر تۇمتەراق،

كىچىك — چوڭ، زەنۇ مەرد ئىچەرلەر ئەراق.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەنى كامىلە — كامىل ئايال:

ئانام ئېردى ئانداغ زەنى كامىلە،

كىچىك سىڭلىمىزغە بولۇپ ھامىلە.

— ئا. نىزارى.

[ظن] (ئە) ئوي، پىكىر؛ تەخمىن، گۇمان، شۈبھە:

زەن II

يەقىن بولماسە غالىبى زەن كېرەك،

كىشى بارچە ئىشتا خىرەد فەن كېرەك.

— نەۋائى

زەنان

[زنان] (پ) «زەن» گە قاراڭ:
يىراق قاچساڭ ئېردى تۇغالماس كىشى،
بۇ يەڭلىغ بولۇرمۇ زەنانلار ئىشى.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى

زەنانە

[زنانه] (پ) ئايالچە، ئايالدىك:
ئەي كۆڭۈل تاكى ئۆي ئىچىدە ئولتۇرۇرسەن زەنانە،
كوچەۋۇ بازار ئىچىدە ئەيلەڭگىل مەردانە رەقس.
— زەلىلى.

زەنەب

[ذنب] (ئە) 1 < قۇيرۇق:
دېمە تەرەپ ئەيلەردە زەتەبدۇر ياخشى،
كىم، ئاندىن ئەل ئىستەرگە ئەدەبدۇر ياخشى.
— نەۋائى.

2 < قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز:
ئول ئاي جەمالى ئارا زۇلفىدىن ئەجەب قالدېم،
كى ئاي ئاراسىدا قىلمىش ئەيان زەنەب سۇۋرەت.
— نەۋائى.

زەنەب

[ذنب] (ئە) [كۆپلۈكى: زۇنۇب] گۇناھ، ئەيىب.

زەنەخ

[زنج] (پ) زىناق؛ ئېڭەك، ساقاق:
قىلماغىل ئۆزۈڭگە زۇلم ئولتۇرماغىل نادان بىلە،
ئەررە تارتار پىرقىڭگە ھەربىر زەنەخ ئۇرغان بىلە.
— مەشھۇرى.

زەنەخ چاھى — زىناق چوڭقۇرلۇقى؛
زەنەخ ئۇرماق — كۆچمە م: بىيۇدە سۆزلەرنى ئېيتماق، لاپ ئۇرماق؛
ھىجايماق.

زەنەخدان

[زنخدان] (پ) «زەنەخ» كە قاراڭ:
كۆڭۈللەر يۇسۇفنىن ھەردەم ئەسىر ئەتمەك ئۈچۈن، ھەيھات،
زەنەخدانى ئارا نۇن چەشمەسىدەك كۈلكۈ قازمىش چەھ.
— ئەرشى.

زەنەبىق

[زنبيق] (ئە) پىياز گۈل:
زەنەبىق ئاندا لالەگۈن بۈتكەي، شەجەرلەر سۇرخ بىد
ھەر چەمەنغە بارچە سۇۋ قانلىغ سىمىشكىم ياغىنى.
— نەۋائى.

زەنەبەل

[زنبل] (پ) زەمبىل؛ كاجۇۋا:

زەنبەل باقى - زەمبىل توقۇغۇچى، سېۋەت، كاجۇۋا توقۇغۇچى؛
زەنبەل باقىغ - «زەنبەل باقى» قا قاراڭ:

ۋە ئاقشام ئۆيىگە ئەزىمەت قىلغاچ، زەنبەل باقىغدىن ھاسىل
قىلغان نېمە بىلە روزا ئاچار ئېردى.

— نەۋائى.

زەنبورەك

[زەنبورەك] (پ) توپ، زەمبىرەك:

توپەڭلەر بىلە زەنبورەك ساز ئېتىپ،
شكاز ئەيلەدى ھەر كىشى غاز ئېتىپ.

— غەربىي.

زەنبۇر

[زەنبۇر] (پ) «زەمبۇر» غا قاراڭ:

سەن ئانىڭ ۋەسلىن تىلەپ تەرك ئەتمە ئاجىزلىق سۆزىن،
ھەجر زەنبۇرىن تۇتارغە نالە يەڭلىغ يوق ئەسەل.

— گۇمناپ.

زەنبۇر نەشى - ھەرە نەشتىرى.

زەنبۇرخانە

[زەنبۇرخانە] (پ) ھەرە ئۇۋىسى، ھەرە كۈنىكى:

بولۇپ مىڭ غۇسسە ئوقىغە نىشانە،
زەمىردىم بولماسە زەنبۇرخانە.

— نەۋائى.

زەنج

[زەنج] (پ) ئاھ ئۇرماق، ھەسەرەت چەكەمەك، خورسىنماق، دەرد
تۆكەمەك:

چېكىپ يۈز زەنج نەۋئى قايمىم ئولدۇم،
ۋەلې تۇرغان يېرىمدە دائىم ئولدۇم.

— ناقىس.

زەنجەبىل

[زەنجەبىل] (پ) زەنجىۋىل، بىر خىل دورا ئۆسۈملۈكى:

ئەگەر قارچىغە توكىماسۇن دېسە، بىل،
كۈنۈن ئەرتە بەرمەك كېرەك زەنجەبىل.

— موللا ئەلى قۇشچى.

مېۋەلەرنى خونىغە تىزىپ خىل - خىل،
بۇيى قەلەمغۇر، يېپرى زەنجەبىل.

— زەلىلى.

زەنجىر

[زەنجىر] زەنجىر، كىشەن:

ئەگەر بويىنۇمىغە زەنجىرى قولۇمغە يۈز كەمەند ئولغاي،
بەناگاھ دەردمەندىغە تەرەقى نادەردمەند ئولغاي.

— قەلەندەر.

زەنجىر ئەتمەك - زەنجىرلىمەك، كىشەنلىمەك:

ئەيلەمىش تۇغيان مېنىڭ دىۋانەنى كۆڭلۈم مېنىڭ،
زەنجىر ئەتسەڭ بويىنۇمە ئول تۇررەنى تەررار خوب.

— قەلەندەر.

زەنجىر مانەند - زەنجىرگە ئوخشاش، زەنجىر كەبى؛

زەنجىرى ئاھەن - تۆمۈر زەنجىر:

مېنى دىۋانەگە ھاجەت ئەمەس زەنجىرى ئاھەندىن،
خەيالىڭ زىستەسى جان بويىغە مەھكەم تاناپ ئەتتىڭ.

— گۇننام.

زەنجىرى پا - پۇتقا سېلىنغان زەنجىر:

كۆرۈبان بەئزى ئاشىقلاركى ھەلقە - ھەلقە زۇلفۇڭنى،
ئەزەلدىن بىرىگە سالغان بۇ ھەم زەنجىرى پا دەرلەر.

— زەلىلى.

زەنجىرى تەغافۇل - غاپىلىق زەنجىرى، بىخۇدلۇق كىشىنى:

چۇ شەب رەڭ ئەژدەھادەك ھەلقە قىلىدىڭ چىنى كاكۇل سەن،
ھەمايىلىدار ئېتىپ گۇياكى زەنجىرى تەغافۇل سەن.

— زەلىلى.

زەنجىرى جۇنۇن - ئىشقى مۇپتىلالىقى؛

زەنجىرى زۇلقى - زەنجىرگە ئوخشىتىپ ئورۇلگەن چاچ ئورۇملىرى؛

زەنجىر سىمان چاچ ئورۇمى:

دىلبەرا زەنجىرى زۇلفۇڭ شانە قىلىدىڭ، قىلماغىل،
سەن ھەزاران ئاقىلى دىۋانە قىلىدىڭ، قىلماغىل.

— ئىبىنى قەمبەر.

زەنجىرى قۇلاب - زەنجىر تۇتقۇسى، گىرە:

بۇكى مەجنۇنلۇقدە تۇشتى كۆڭلۈمە سەۋدايى زۇلقى،
قىلغان ئېرىمىشەن مەگەر زەنجىرى قۇلاب ئارزۇ.

— ئەرشى.

زەنجىرى ئىرادەت - ئۆز ئىرادىسىگە بويىسۇندۇرۇش، تەۋە قىلىش.

[زىد] (پ) زەردۇشلارنىڭ دىنىي كىتابى؛ «زەردۇشت» قا قاراڭ.

[ظن] (ئە) «زەن II» گە قاراڭ:

ۋەند

زەنن

ۋەقتىڭ چۇن كۆڭلۈڭنى مەشغۇل قىلساڭ ھەر زەنن ۋە

گۇمانغەكى، خاتىرىڭغە كىرگەي، زايىپ قىلغايىسەن.

— نەۋائى.

زەھەب

[دەب] (ئە) ئالتۇن، تىللا:

مۇشتەرى قىلدى يەرنى ھەمۋارە،
چىقتى يەردىن زەھەب نەچە پارە.

— ن. زىيائى.

زەھەب نەقرەسى — ئالتۇن — كۈمۈش، پۇل — مال:

چۇ بەندەر شەھىنى بارىپ ئۆلتۈرۈڭ،
زەھەب نەقرەسىنى ماڭا كەلتۈرۈڭ.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەھەبۇ نۇقرە — ئالتۇن ۋە يېپەكلىك:

زەھەبۇ نۇقرە ئەيلەدى ئىنىئام،
ھەددىدىن بېشىۋمارراق ئىكرام.

— ن. زىيائى.

زەھەر

[زەر] (پ) «زەھر» گە قاراڭ:

كشى يارى بىلە دايمىم زەھەر يەر،
ئانى ئىشق ئەھلى زەھر ئېرمەس شەكەر دەر.

— خىرقەتى.

زەھەر تۇئەمى — زەھەرنىڭ تەمى:

ئەي تەبىب ئىلاج ئەتجە، دەردىمە دەۋا ئەيلەپ،
زەھەر تۇئەمنى بەرمىش شەربەتنىڭ تەماغىغە.

— مەھزۇن.

زەھەر فىشان — زەھەر چاچقۇچى، زەھەرلىك:

گاھى دىۋاندا نىشان قىلماق،
گاھى ئەلگە زەھەر فىشان قىلماق.

— ن. زىيائى.

زەھر

[زەر] (پ) 1 < زەھەر، ئوغا:

قاچان ئاقىل كۆرۈپ ئىچمىش تولا زەھر،
كى جاھىللىقتۇر ئولماق ئاڭا مايىل.

— ئەرشى.

2 < ئاچچىق ئاغرىق:

قۇتۇلماق قايدا مۇمكىندۇركى، قىلماس —
خەلاس ئول زەھردىن گەر پىرى كامىل.

— ئەرشى.

3 < مەي، شاراب:

كى فەرسۇدەلىكىنىڭ ئىچىپ زەھرىنى،

يۈرۈپمىز كېزىپ يەر ئىلە بەھرىنى.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

رەقىبىدۇر رۇسمىيەھ كاممىغە ھىجران زەھر تولدۇرسە،

ھەياتىم مۇزدەسى لەئلىك خەيالى جام ئېرۇر مۇل ھەم.

— گۇمنام.

زەھر ئاب — زەھەرلىك سۇ:

شېرىن لەبىدىن شەھىدى ھەلاۋەت قاچان ئىچكۈم،

زەھر ئابىنى ئەندۇد ئېرۇر قىسمەتى فەرھاد.

— مەشھۇرى.

زەھر ئاشام — زەھەر ئىچكەن؛

زەھر ئاغۇش — زەھەر ئارىلاشتۇرۇلغان، زەھەرلىك؛

قايسى ھەلقۇمدۇرۇركى ياخشى نۇش،

ئاقىبەت قىلمادىكى زەھر ئاغۇش؟

— ن. زىيائى.

زەھر ئالۇد — زەھەر ئارىلاش، زەھەرلىك، زەھەرلەنگەن؛

زەھر ئەۋدەرھا — ئەجدىھاننىڭ زەھىرى؛

سەراسەر مەزھەبى قارۇن ئېرۇر دۇنيانى يىغماغلىق،

كى شېرىن جانغە يەئنى زەھر ئەۋدەرھانى يىغماغلىق.

— زەلىلى.

زەھر ئەسەرى — ئاچچىق سەرگۈزەشتە، قايغۇ — ھەسرەت؛

بۇ زەھر ئەسەرىدىن بىرنەچچە سۆز كىم،

دېدىمەن، ئاڭلا ئەي مەغرۇر غافىل.

— ئەرشى.

زەھر بەرەك — پېيىنى قىرقىماق، ئۆمرىنى قىسقا قىلماق؛

زەھر تاپماق — زەھەرلەنمەك، قاتتىق ئازابلانماق؛

زەھر فىراق — ئايرىلىش زەھىرى، جۇدالىق ئازابى؛

سەنۇق سەفال ئىلە ئىچسەم ھەمىشە زەھر فىراق،

نە ئارزۇيى مەي جام ئېرۇر نە مىننەتى جەم.

— ئابد قۇمۇلى.

زەھر كاملىغ — بەختسىزلىك؛

زەھر گىياھ — زەھەرلىك ئۆسۈملۈك؛

زەھر ھىجران — «زەھر فىراق» قا قاراڭ؛

ھۇسنى گۈل يەڭلىغ قىزارماي زەھر ھىجران سالقىنى،

زەئىفىرانغە تەبىدىل ئەيلەپ كاهىشى جانمۇ ئېكىن.

— گۇنام.

زەھرى ئەفپيۇن — ئەفپيۇن زەھىرى:

دەۋزەخى ھەجرىگىغە كۆيدۇم رەھىم ئېتىپ سۇردۇر بىر،
فۇرقە تىگىنىڭ ئاچچىغىدا زەھرى ئەفپيۇن ئوخشاماس.

— قەلەندەر.

زەھرى جۇش — قايناپ تۇرغان زەھەر:

ئەگەر قىلساڭ ئېردى نەسىھەتنى گۇش،
ساڭا ئۇرماس ئېردى فەلەك زەھرى جۇش.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەھرى چەشىم — زەھەرلىك كۆز قارشى:

زەھرى غەم — غەم — غۇسسە زەھىرى. قايقۇ — ئەلەم:
كېچە — كۈندۈز كەستىمەي قىلدى نالە،
ئېزىپ گۈل زەھرى غەم تۇتقاچ پىيالە.

— خىرقەتى.

زەھرى قاتىل — «زەھرى مۇھلىك» كە قاراڭ:

بۇ ئالەم جامىدۇر بىر زەھرى قاتىل،
ھەزەر قىل گەر ئېرۇرسەن مەردى ئاقىل.

— ئەرشى.

زەھرى مۇھلىك — ھالاك قىلغۇچى، ئۆلتۈرگۈچى زەھەر:

زەھرى ناب — ئۆتكۈر، كۈچلۈك زەھەر:

زەھرى ھەلاك — «زەھرى مۇھلىك» كە قاراڭ:

زەھرى ھەلاھىل — «زەھرى مۇھلىك» كە قاراڭ:

سەمۇمىدۇركى، كۆزگە كۆرۈنمەي ئىنسان ۋۇجۇدىنى زەھرى
ھەلاھىلدەك ھەيات نەسىمدىن ئىقتىراق ئەيلەر.

— ن. زىيائى.

زەھرە

[زەرە] (پ) 1 < ئۆت، سەپرا:

قۇلاقى گىلەمدەك، كۆزى چۈن رىكاب،
بولۇر زەھرە پارە كىشى كۆرسە خاب.

— ئا. نىزارى.

< 2 كۆچمە م: جۇرئەت، شىجائەت، جاسارەت:

لېك ئانىڭ سارى باقارغا زەھرە يوق،
كۆزگە ئول جانىب نەزەردىن بەھرە يوق.

— نەۋائى.

3 < ئىنتىلىش، بېرىلىش؛ مايىل، ھەۋەس؛

ۋەفا ئىزدە شەۋقى ۋەفاداردىن،

كۆگۈل بەرمە دۇنياغە ئول زەھرە تۇرش.

— شەۋقى.

زەھر يارىلماق — ئۆتى يېرىلماق؛ قورقماق، قورقۇپ كەتمەك؛

زەھرە يارىلۇر دەردى فىراقىنىدە كۆگۈلدىن،

ئاھىكى چىقار ئوق كەبى يارىم كېچەلەردە.

— ئەتائى.

[زەرخند] (پ) ئاچچىق كۈلۈش؛ زەھرە خەندە:

دەھر ھەرچەند كۈلسە، ئەرشى، سەن سارى بىل زەھرە خەندە،

بارمۇ جان قەسدىن قىلۇردىن ئېھتىمالى ئۆزگەچە.

— ئەرشى.

زەھر خەندە ئەيلەمەك — ئاچچىق كۈلمەك.

[زەرنوش] (پ) زەھر ئىچىدىغان:

زەھر نوش ئەيلەمەك — 1 < زەھر ئىچمەك؛ 2 < قىيىنچىلىق تارتماق،

قىيىنالماق.

[زەم] (ئە) قىيىناش، ئازابلان:

ۋە پەراكەندە زەھىمىلەر بىلە ئانى ئاخىر قىلىدىلار ۋە ئاياغىغە

ئىپ تاقىپ مەھەللەتقە سۇدرەدىلەر.

— نەۋائى.

[زەمەت] (ئە) قىيىنچىلىق، ئازاب، مۇشەققەت، ئازار، ئەلەم، كۈلپەت،

رەنج:

يامان بىرلە ھەر كىم تۇتار سۇھبەتى،

ئەمەس نەفىتى ھەرگىز يېتەر زەھىمەتى.

— ئا. نىزارى، ن، زىيائى.

زەھمەت تارتماق — «زەھمەت چەكمەك» كە قاراڭ؛

زەھمەت چەكمەك — ئازار (ئەلەم، مۇشەققەت) چەكمەك، كۈلپەت

تارتماق؛

زەھمەت يەتكۈزۈمەك — ئازار بەرمەك، ئازار يەتكۈزۈمەك.

[زەمى] تېخى؛ ئەجەبمۇ؛ ھەقىقەتەن، راستىنلا؛ ھەقىقىي، چىن:

ئۇمىددۇركىم سۇ بەرگەيلەر دەرەختى نەۋ نىھالىغىغە،

چۇنان دەريايى رەھىمەتدىن زەھى كىم مېۋەدار ئەيلەپ.

— شەۋقى.

زەھى ھۇسنۇڭ زۇھۇرى كەئبە ھەم بۇتخانەدە پەيدا،

زەھر خەند

زەھر نوش

زەھم

زەھمەت

زەھى

بۇ رەتتاغە مۇسۇلمان بىرلە كاپىر ۋالە ھەم شەيدالە.

— مەشھۇرى.

بىر قاراپ باقماس ۋەلې تاراج ئېتەر ئەقلى شەكس،

ئىشۋەلەر ئەيلەپ قاراچىدەك زەھى مەستانە يار.

— تەجەللى.

زەۋ

[ضو] (ئە) نۇر؛ روشەنلىك:

زەۋ سالماق — نۇر چاچماق، يورۇتماق، روشەنلەشتۈرمەك.

زەۋال

[زوال] (ئە) 1 < يوقىلىش، يوق بولۇش، ئاخىرلىشىش، تۆگەللىنىش؛

سۇنماق، سۇنۇش، ھالاكەت:

خۇدايا ساغلا بىز مۇئىنلەرنى ئىمان زەۋالدىن،

كېتەر بولساق جەھاندىن دەرگەھىڭدىن قىلماغىل مەترۇد.

— شەۋقى.

2 < زاۋال، زاۋال ۋاقتى (كۈن ئولتۇرۇپ كەچ كىرگەن پەيت):

گەر تاپار خۇرشىد چۈش ۋەقتى كەمال،

شول زەمان ئەيلەر يەنە مەيلى زەۋال.

— ئەھمەدى.

زەۋال بولماق — كۈن پاتماق، كەچ كىرمەك؛

زەۋال تاپماق — يوق بولماق، پاتماق (قۇياش):

بىر سېنىڭدەك كۆرمەدىم ھېچكىم نىگارى بەر كەمال،

دەۋلەتۇ ئىقبالۇ ھۇسنۇڭ تاپماغاي ھەرگىز زەۋال.

— قەلەندەر.

زەۋال چاغى — كۈن ئولتۇرۇپ كەچ كىرىش ئالدىدىكى پەيت؛

زەۋال يەتتۈرەك — نابۇت قىلماق؛ تۆۋەنلەتمەك.

[ظرواىر] (ئە) [بىرلىكى: زاھىر] 1 < گۈللەر، چېچەكلەر:

زەۋاھىر

فەساھەت زەۋاھىرى بىلە مۇكەللەل نۇكاتلەردىن ئول مەھبۇبى

ئاقىبەت مەھسۇد نەۋتى بىلە مۇزەپپەن ۋە مۇھەللا قىلۇرلار.

— نەۋائى.

2 < «زاھىر» غا قاراڭ.

زەۋائىد

[زواىد] (ئە) كۆپ، زىيادە، ئارتۇق؛ كۆپلۈك، زىيادلىك، ئارتۇقلۇق:

ھەم ئانىڭ ئەنجامىن تەئەققسۇل قىلسا ئول ھەم مۇجەببى

زەۋائىدلىر بولۇر.

— نەۋائى.

زەۋاىا

[زواىا] (ئە) [بىرلىكى: زاۋىيە] بۇرچەكلەر، بۇرۇچلار، «زاۋىيە» گە

قاراڭ.

ئەلەككە دەۋائىركى رەسىم ئەتتى سۇنئۇك،
جەھان كۈنجىدەك ئاندا يۈز مىڭ زەۋايا.

— نەۋائى.

زەۋج [زوج] (ئە) جۈپى، جۆرسى؛ ئەر:

دىلئاراكى تاپتى ھەرەملىقتە ئەۋج،

بۇ مۇددەتدە مەسئۇد ئاڭا بولدى زەۋج.

— ن. زىيائى.

زەۋج ئەيلەمەك — جۈپلەشتۈرمەك، ئەر - خوتۇن قىلماق، قوشماق
(بېشىنى).

زەۋجە [زوجە] (ئە) ئايال، خوتۇن؛ جۈپى، خوتۇنى، ئايالى:

بۇ خېنىم سۇلتان ئابدۇررەشىدخان پادىشاھنىڭ زەۋجەلەرى
ئېردى.

— مۆجىزى.

زەۋرەق [زورق] (پ) 1 < قېيىنقى، كېمە:

كورلار دەريادە زەۋرەق تاپماغاي،

كىم ھەرامخور بولسە رەۋنەق تاپماغاي.

— خەراباتى.

< 2 سۈرەت:

يار مەلەك خەيلىغە گەردۇن زەۋرەقى نىلىن ئېرۇر.
ھەجرىدىن تا كۆككە تەگرۇ سېلى ئەشكىم بولدى سەت.

— ئەرشى.

زەۋرەق سۈرمەك — باشلىماق، قەدەم قويماق؛

زەۋرەقى مەي — (قېيىنقى شەكلىدە ياسالغان) مەي قەدەھى.

زەۋرەقچە [زورقچە] (پ) كىچىك قېيىنقى، كىچىك كېمە، قېيىنقىچە:

زەۋرەقچە

ئەيلەدى مەشھۇرىنى نەۋئى گىرىيان ئول قۇياش،

چەرخلەر زەۋرەقچەنى ئەشكى رەۋانمىدۇر مېنىڭ.

— مەشھۇرى.

زەۋق [ذو] (ئە) 1 < خۇرسەنلىك، شادلىق:

زەۋق

خۇشا، ئول رىندىكىم ئۇمىر ئەساسى يوقلۇغىن بىلگەچ،
تەرەب جامىن تەرەننۇم زەۋقى بىرلە دەم — بەدەم چەكتى.

— ئەرشى.

< 2 لەززەت، مەززە، ھۇزۇر كەيىپ:

چۇ بىندار بولدۇم بەسى زەۋق ئىلە،

ئالىپ جابدۇقىنى بەسى شەۋق ئىلە.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

گۈل ئارا تەيلىپ نەسىمىن قىلسە ھەريان زەۋقى گۈل،
بولسە ئول چاغ ۋەسلى يارۇ، بولماسە ئەغيارەلەر.

— ئەرشى.

بۇ دەير ئىچرە نىچە يۈرگەمەن خۇمار ئالۇد،

شەرابى شەۋق ئىچىپ زەۋقنى راسا قىلايسن.

— ئەرشى.

3 < ھەۋەس، خاھىش، مەيىل:

تۇشۇپ كىرمە كىمگە كۆڭۈل ئىچرە شەۋق،

تەماشى قىلۇرغە بەسى ئېردى زەۋق.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

4 < ئىستېدات، ماھارەت:

بەسى سۇلتانى ئالەم سەن غۇرۇر ئەتمە ئەمەس دەۋلەت،

خۇدانىڭ شەۋقى زەۋقىدىن ئۇ كۈنلەر پارچە ئەفسانە.

— ھۇزۇرى

شەفائەتى نەبىۋىدىن ئەگەر ئۇمىد ئەتسەڭ،

دۇرۇدى زەۋق ئىلە ئايتقىلىكى مۇستەفا ئۇچرار.

— شەۋقى.

5 < ئىشقى:

ئەگەر رىغىتە تلىكىم ۋەسلىن تىلەپ ھەر چەند ھەۋا قىلدىم،

كۆرۈپ بىر تازە گۈل زەۋقىدە بۇلبۇلدەك نەۋا قىلدىم.

— ئەرشى.

زەۋق تائات — تائەت — ئىبادەت ئىشتىياقى، زوقى:

بولۇپ خەم قامەتنىڭ مىننەت يۈكىدىن،

قىلۇرسەن بەندەلىك، يوق زەۋق تائات.

— ئابد قۇمۇلى.

زەۋق ئاپماق — لەززەتلەنمەك، مەززە قىلماق؛

زەۋق سەھبا — شاراب ھەۋىسى، كەپپى.

تۈشتى ئادەم يەرگە يىغلادى بەھىشت ئەيۋاندا،

ئە ئۈچۈن مەخمۇر مەھزۇن زەۋق سەھبا قىلماسۇن.

— مەشھۇرى.

زەۋقۇ ئەئەججۇپ — ئىشتىياق ۋە ئەجەبلىنىش، مەھلىيا بولۇش:

كۆرسە بىلىقس دەۋلەتى ھۇسنۇڭنى ھەسرەتدە قالۇر،

ئەيلىمىش زەۋقۇ ئەئەججۇپ بەلكى ھەيرەتدە قالۇر.

— قەلەندەر.

زەۋقۇ ھالەت — لەززەت ۋە خۇشاللىق، خۇش كەيپلىك؛
 زەۋقۇ ھال ئەھلى — لەززەت، خۇشاللىق ئەھلى؛
 زەۋق ئىنىپىسات — شاد — خۇراملىق؛
 زەۋق يەتمەك — لەززەت تاپماق؛ لەززەت بەرمەك، خۇرسەن قىلماق.
 [ذوقناك] (ئە + پ) خۇرسەن، شاد:
 تەنى يول گەردىدىن چۇن پاك ئولدى،
 چىقىبان خاجە زەۋقناك ئولدى.

زەۋقناك

— نەۋائى.

[زولانە] (پ) كوپىزا، كىشەن:
 زۇلقى سەۋداسى نەۋائىنى چىقاردى ئەلدىن،
 تەلبە ئەتتىيۇ ئاياغىدە ئانىك زەۋلانە.

زەۋلانە

— نەۋائى.

[زور] (ئە) يورۇقلىق، نۇر، جىلۋە:
 فەيز كۆز تۇتما رىيازەتدە تېشىلمەي يۈرەگىڭ،
 ئاچمايىن رەۋزەنە ئۆي ئىچرە قۇياش سالمادى زەۋۋ.

زەۋۋ

— نەۋائى.

[زول] (ئە) سېخىيلىك، مەردلىك.
 [ضمف] (ئە) قۇۋۋەتسىز، كۈچسىز؛ قۇۋۋەتسىزلىك، كۈچسىزلىك،
 ھالسىزلىق؛ كېسەللىك:

زەۋىل

زەئفى

كويۇڭدا مەن كەبى ئەۋۋارە بولغان زەئفىلىخ ئىتلەر،
 سورارسەنمۇ گەھى ھالىن بۇ ئايىتغان ئىتىنى ياد ئەيلەپ.
 — ئەرشى.

زەئفى تارىي بولماق — ئاجىزلىق، خەستىلىك پەيدا بولماق، ئاجىز-
 لاشماق، زەئىپلەشمەك؛

زەئفى جۇنۇن — روھىي كېسەللىكتىن، سەۋدايىملىقتىن بولغان ھالسىزلىق؛
 زەئفى جىسمانىي — بەدەن زەئىپلىكى؛
 زەئفى ھال — زەئىپ ھالەت، يامان ئەھۋال:

دەرىغا، دەردى ھىجران زەئفى ھالىمنى خەراب ئەيلەپ،
 مۇرادىمغە قاچان يەتكۈم بۇ كۆڭلۈم ئىزتىراب ئەيلەپ.
 — موللا سالىھ.

زەئفى يەتكۈرمەك — زىيان يەتكۈزمەك، زەخمىلەندۈرمەك:
 مەن دېدىم: «ئەي بىئەدەب، سەن غۇنچەغە يەتكۈرمە زەئفى»
 دەرمەھەل كەلدىم ھۇشۇمغە، كۆز ئاچىپ كۆردۈم رەقىب.

— موللا سالېھ.

زەئفەر

[زەئفەر] (ئە) زەپەر؛ سېرىق، «زەئفەر» غا قاراڭ؛
يۈزى بولدى زەئفەر كەبى سارغارپ،
بۇ ئىككى ئوغۇلغە تولا يالبارپ.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەئفەر

[زەئفەر] (ئە) زەپەر، بىر تۈرلۈك سارغۇچ خۇش بۇي ئۆسۈملۈك؛
سېرىق رەڭ؛

شەھىدى كەربەلا يەڭلىغ تۆكۈپ خۇن، بۇزغالى چېپەرەم،
گەھى ئەخزەر گەھى ئەسفەر، بە مەسلى زەئفەراندۇرمەن.
— موللا سالېھ.

زەئفەر ئەتمەك — «زەئفەر» ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛

زەئفەر ئەفشانىي — زەپەر چاچقۇچى، سېرىق رەڭ بەرگۈچى؛
زەئفەر ئەيلەمەك — سارغايتماق؛ سارغايتماق؛
زەئفەر چېپەر — سېرىق يۈز، سارغايغان چىراي؛
زەئفەر دۇكانىن ئاچماق — يۈز سارغايتماق.

زەئفەر ئانزار

[زەئفەر زار] (ئە + پ) زەپەر ئۆسۈملۈكى تىكىلگەن باغ؛ ئىشقتىن
سارغايغان يۈز؛

كۆرمە سارىغ بەرگۈ قىل نەززارە رۇخسارىم سارى،
قوي خەزان باغىن، گۈزەر قىل زەئفەر ئانزارىم سارى.
— نەۋائى.

زەئفەر ئانىي

[زەئفەر ئانى] (ئە) 1، زەپەر رەڭ، سېرىق رەڭ، سېرىق؛
2، سارغايغان، سولغان؛

زەئفەر ئانىي ئەيلەمەك — سارغايتماق، سولدۇرماق، سولاشتۇرماق.

زەئفەر

[زەئفەر] (ئە + پ) ھالسىزلىقنى كەتكۈزگۈچى، ماغدۇرىغا كىرگۈزۈش-
گۈچى؛ داۋا؛

سەندەلۇ مۇشكۇ ئەبىرۇ زەئفەر،
تەبىئ جەھلىدىن سەراسەر زەئفەر.

— نەۋائى.

لەئلى رۇمىيان ساچى سۇمبۇل قەدى شەمشادى جەھان،
زەئفەر ئەنئەنى ئەشەب گۈلى رەيھان يەڭلىغ.

— شەۋقى.

زەئفە

[زەئفە] (ئە) تىستىرەش؛

زەئفە ئۇرماق — تىستىرەك.

زەئىم

[زەئىم] (ئە) پەرەز قىلماق؛ پەرەز، قىياس، مۆلچەر؛ پىكىر؛ ئىشەنچ،

ئېتىقاد:

بۇسە سۇئالدىن ئەتسەم خامۇش ئولۇركى گويما،
زەئىمدەدۇر «نەئەم» شۇم ئانداغى «لا» مۇبارەك.

— تەجەللى.

زەئىقى

[ضعيف] (ئە) قۇۋۋەتسىز، كۈچسىز، ئاجىز، ناتىۋان؛ بىچارە، ئىلاج
سىز، «زەئىقى» گە قاراڭ:

يا فىراقنىڭ شىددەتى ياكىم ئەجەلنىڭ مۇددەتى،
ھەم بەدەننىڭ قۇۋۋەتى قالماي ئەجەب بولدۇم زەئىقى.

— موللا سالىپ.

زەئىقى ئەھلى — بىچارىلەر، ئىلاجسىزلار؛

زەئىقى ئولماق — ھالدىن كەتمەك، ماغدۇرسىز بولماق؛

زەئىقى ئولدى گۈشە قىلىپ ئىختىيار،

ماڭا قالدى ئاندىن ھەمە كارۇ بار.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زەئىقى ناتەۋان — ئاجىز، ناتىۋان، بىچارە؛

نىگارا، ئىشتىياقنىڭدا زەئىقى ناتەۋان بولدۇم،

ھەمىشە دەربەدەر ئالەم ئارا بىخانىمان بولدۇم.

— فىراقى.

زەئىقى خاكسار — «زەئىقى نامۇراد» قا قاراڭ؛

زەئىقى خەستە — ئىلاجسىز، كۈچسىز بىمار؛

زەئىقى شەيدا — ئاشىقى مۇپتىلا، مۇپتىلا بولغان ئاشىق؛

زەئىقى غەمناك — غەملىك، پېقىر، خەستە؛

زەئىقى ناتەۋان — بىچارە، كۈچسىز، خەستە.

ھەجرى غەم ئەندۇھ فىراق ئەيلەپ زەئىقى ناتەۋان،

نەچچە زار ئولسامكى كەلتۈرمەس داشى پەرۋاسىغە.

— موللا سالىپ.

زەئىقى نامۇراد — كەمتەرلىك يۈزىسىدىن «مەن»، «پېقىر» مەنىسىدە

ئىشلىتىلىدىغان سۆز:

...ۋە بۇ زەئىقى نامۇراد ھەزرەتى شارابى خىزمەتىگە مۇشەرىف

بولۇپ ئېرىدىم.

— نەۋائى.

زەئىقىغە

[ضعيف-بىئە] (ئە) ئايال، خوتۇن كىشى:

تۇشۇپ بىر زەئىقىغە ھەۋا سارىدىن،

سەلام ئەتتى بىزگە كۆرۈپ نارىدىن.

— ئا. نىزارى.

[زىتون] (ئە) بىر تۈرلۈك مېۋىلىك دەرەخ، زەيتۇن دەرىخى؛
چۇ زەيتۇن بولۇپ چەرخ ئىلنە مۇتتەسىل،
بولۇپ چەرخ زەيتۇنى ئاندىن خىجىل.

— نەۋائى.

[ضىف] (ئە) مېۋىمان؛

يەنە بىر بۇ كىم ھەر قاچان كەلدى زەيفى،
ئاڭا قىلغاسەن بەرمەيسىن تۇنمە ھەيفى.

— نەۋائى.

[ذىل] 1، ئېتەك؛ چەك، بىرەر نەرسىنىڭ تۆگەللىنىش (ئاخىرلىشىش)
جايى، ئاخىرى؛

كى شەھىبالغە لەفزىن دەيدى ئاشكارا،
سۆزىن زەيلى ئانداغ ئېرۇر بىشۇمار.

— ئا. نىزارى.

2، داۋامىدا، قاتارىدا، شۇنىڭ بىلەن بىرگە؛ 3، ئاخىرقى قاتار،
مەخسۇس ئورۇن؛ 4، ئىلاۋە، قوشۇمچە؛ 5، ئەتراپ، ئۆپچۆرە.

[زىلوچە] (پ) كىچىك گىلەم، پايانداز، پالاز؛
ئىپەك زەيلىۋچە ھەم سالدۇردى فىلىمال،
دەيدى: ئولتۇرسۇن ئول شورىدە ئەھۋال.

— نەۋائى.

[زىن] (ئە) 1، زىننەت، بېزەك؛ 2، ھۆسن، يارىشىق.

زەينۇل - مىللەت - مىللەتنىڭ بېزىكى، ھۆسنى، يارىشىقى.

[زور] (پ) كۈچ، قۇۋۋەت، مادار؛ پالۋان، كۈچلۈك؛ زوراۋان؛

بادە زورىدىندۇر ئەل ئىچرە بەسى ئوتلۇغ فىغان،
يوقسە مەيگەر ئەرغەنۇن قاندىن چېكەر تۇرلۇك سەدا.

— ئەرشى.

مەلامەت بىرلە ئارتار ئىشقى پۇرشور،

نەچە تىيغان سايۇ ئانچە قىلۇر زور.

— لۇتقى.

زور ئەتەك - «زور ئەيلەمەك» كە قاراڭ؛

گاھى گۈل ئىشقى زور ئەتسە قۇچانلار،

گاھى سانجار تىكەن قاچماقنى چاغلار.

— خىرقەتى.

زور ئەيان قىلماق - كۈچىنى نامايىش قىلماق، كۈچىنى كۆرسەتمەك؛

زور ئەيلەمەك - كۈچ كۆرسەتمەك، ھەرىكەت قىلماق؛ غەلبە قىلماق؛

غالب كەلمەك؛

زور پەنجە - پەنجىلىرى كۈچلۈك، پەنجىسى يوغان؛

ئېرۇر زور پەنجە قۇۋەتلىك يوغان،

بۇ ھەم سەيدىگە مىسىل تۇيغۇن دۇرۇر.

— موللا ئەلى قۇشچى.

زور قىلماق - تەئەددى قىلماق، مەجبۇر قىلماق، ئىشلەتمەك.

[زور آزىمۇن] (پ) كۈچ سىناش؛ كۈچ سىنىغۇچى.

[زور بارو] (پ) كۈچلۈك بىلەك؛ كۈچ، قۇۋەت؛ بىلەك كۈچى.

[زور خانە] (پ) ھەربىي مەشق قىلىنىدىغان بىنا، جاي.

[زور دەست] (پ) قولى كۈچلۈك، بەقۇۋەت؛

قولۇڭدىن ھەيفۇ شەستىڭدىن داغى ھەيى،

شۇكۇھۇ زور دەستىڭدىن داغى ھەيى.

— نەۋائى.

زور ئازمۇن

زور بارو

زور خانە

زور دەست

زور سەنج

زور گەر

[زور سىخ] (پ) كۈچ ئۆلچەش؛ كۈچ ئۆلچىگۈچى، «زور ئازمۇن» غا قاراڭ.

[زور كر] (پ) زور اۋان، زورلۇق قىلغۇچى، زورلۇق كۆرسەتكۈچى؛

زور گەر ھەم ئەيلەدى ھەمراھلىك،

يوق ئاگا يول رەنجىدىن ئاگاھلىك.

— نەۋائى.

[زور مىند] (پ) كۈچلۈك، قۇدرەتلىك؛

مۇسەملى ساز ئەتتى بىيەد زورمەند،

بەردىكىم ئانى سۈمۈردى مۇستەمەند.

— نەۋائى.

[زور] (ئە) ئىسمىنىڭ ئالدىدا كېلىپ «ئىگە، ساھىب» قاتارلىق مەنىلەرنى

بىلدۈرىدۇ؛ «زى» ۋە «زۇفۇنۇن» لارغا قاراڭ.

[زۇئەفا] (ئە) [بىرلىكى: زەئىق] زەئىپلەر، كۈچسىزلەر؛ ئاياللار؛

«زەئىق» كە قاراڭ؛

ئول زۇئەفانىڭ كەيفىيەتى ھالىنى سورۇپ، ئالار دېدىلەر -

كىم، بىز شۇئەيىم پەيغەمبەر قىزلەرى بىز.

— نەۋائى.

[زۇباب] (ئە) چىمۋىن؛ پاشا؛

تاقىنى قويىكى، ئەنەبەردىن مېھراب،

ئۈستىدە خالى ئەنەبەرىنە زۇباب.

— نەۋائى؛

[زۇبە] (ئە) بىرەر نەرسىنىڭ ياخشى قىسمى، ياخشى نەتىجىسى؛

قاين كەتتى، دەرىغا، زۇبەئى ئەسلى بەنى ئادەم.

زۇبەدە

زۇباب

كېتىپ ئانداغىكى تەئخىر ئەتىدەدى بىردەم مەسپەھادەم. — ئەرشى.

زۇجاج
زۇجاجە

[زجاج] (ئە) «زۇجاجە» گە قاراڭ؛
[زجاجە] (ئە) جام؛ شېشە؛ قەندىل؛

مۇلەۋۋەن زۇجاجە نىشانى بولۇپ،
كۆك ئەيۋاننىڭ تابەدانى بولۇپ.

— نەۋائى.

ۇۇخر
زۇد

[ذخر] (ئە) ئارتۇق ساقلاش، زاپاس قىلىش، «زەخىرە» گە قاراڭ.
[زود] (پ) تېز، تېزدىن، تېزلىك بىلەن؛

يېتىپتۇر بۇ نامە چۇ بەندەرگە زۇد،
كېلىپ شاھى بەندەر ئالىپ كۆپ جۇنۇد.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زۇدا
زۇدا - زۇد

[زدا] (پ) «زەدا» غا قاراڭ.
[زوردا زود] (پ) تېز - تېز، تېزلىك بىلەن، تېزدىن؛

كى ۋىلايەتدە شاھ ئولۇپ مەئسۇد،
ئول يېتىشىسۇن ئىشىكىگە زۇدا - زۇد.

— نەۋائى.

زۇداي
زۇرەفا

[زداي] (پ) «زەداي» غا قاراڭ.
[ظرفا] (ئە) [بىرلىكى: زەرىف] ئەقىللىكلەر، زېرەكلەر، دىت ئىگى

لىرى؛ نازۇك پەم؛
ۋە زەماننىڭ شۇئەرا ۋە فۇزەلا ۋە زۇرە فاسىدىن ئالارنىڭ ۋىساقى
خالى ئېرمەس ئېردى.

— نەۋائى.

زۇررافە
زۇررىيات

[زورافە] (ئە) «زەررافە» گە قاراڭ.
[ذرىيات] (ئە) ئەۋلادلار، نەسىللەر، پەرزەندلەر؛

بەنى ئىسرائىل يەئقۇب ئەلەيھىسسالام زۇررىياتىدۇر ۋە ئىسبات
ئون بىرئوئىلى.

— نەۋائى.

زۇرۇب
زۇرۇف
زۇزەنابە

[زوروب] (ئە) [بىرلىكى: زەرب] «زەرب» كە قاراڭ.
[زوروف] (ئە) [بىرلىكى. زەرف] «زەرف» كە قاراڭ.

[ذوزنابە] (ئە) قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز؛ كومېتا؛
ئول سەرۋ ئەمەس ئېردى زۇزەنابەڭ،
نەھسىيەتتىن جەھان خەرابەڭ.

— نەۋائى.

زۇزەنب
زۇغال

[ذوزنب] (ئە) «زۇزەنابە» گە قاراڭ.
[زغال] (پ) كۆمۈر.

(داۋامى كېيىنكى ساندا)

«ھېكمزاده بىلەن شاھزادە» ناملىق چۆچەككە ئىشلەنگەن قىستۇرما سۈرەت

源 泉 (布拉克) (维吾尔文) 总37期

بۇلاق (ئومۇمىي 37 - سان) (پەسىللىك ژۇرنال)

《MAGAZINE OF BULAK》

(UIGHUR LANGUAGE)QUARTERLY

新疆人民出版社编辑出版
(乌鲁木齐市建中路54号)
新疆新华印刷厂印刷
乌鲁木齐市邮局发行
中国国际图书贸易总公司国外发行
全国各地邮局订阅

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تۈزۈى ۋە نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جېنچۇڭ كوچىسى 54 №)
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
ئۈرۈمچى شەھەرلىك پوچتا ئىدارىسىدىن تارقىتىلدى
چۇڭخو خەلقئارا كىتاب سودىسى باش شىركىتى چەت ئەللەرگە تارقىتىدۇ
جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى مۇشتىرى قوبۇل قىلىدۇ

国内统一刊号: C N 65 - 1063 / 1
本刊代号: 58 - 108 定价: 1.90 元
国外代号: Q 1118

مەملىكەت بويىچە بىرلىككە كەلگەن ژۇرنال نومۇرى:
ۋە كالت نومۇرى: 58 - 108 باھاسى: 1.90 يۈەن
چەت ئەللەرگە تارقىتىش ۋە كالت نومۇرى: Q 1118